

Acc. NO. 415

పాండురంగ మాహాత్యము

(సంజీవనీ వ్యాఖ్యాన సహితము)

304
- 1290

పంచమశ్వాసము

కృతికర్త :

తెనాలి రామకృష్ణుడు

(1495 - 1580)

వ్యాఖ్యాత :

వంతరాం రామకృష్ణారావు,

అంధ్రశాఖ

ప్రభుత్వ కళాశాల

రాజమండ్రి - 533 105

Acc. No. 415

సర్వస్వామ్య సంకలితము

ప్రథమముద్రణము : వెయ్యి

విజయవాడ

కా. శ. 1911

మూడ : 1989

ప్రకాశకురాలు :

శ్రీమతి వం. బొజ్జెమ్మ

హక్కుదారులు :

చి॥ వం. చిరంజీవి - చి॥ వం. లక్ష్మణరావు

Acc. No. 415

సర్వస్వామ్య సంకలితము

ప్రథమముద్రణము : వెయ్యి

విజయవాడ

కా. శ. 1911

మూడ : 1989

ప్రకాశకురాలు :

శ్రీమతి వం. బొజ్జెమ్మ

హక్కుదారులు :

చి॥ వం. చిరంజీవి - చి॥ వం. లక్ష్మణరావు

సమర్పణము

శా॥ శ్రీమద్వర్షదమోఘపటలీ స్నిగ్ధచ్ఛటామ్రేడితో
ద్వామాంగద్యుతిజాల! జాలపదపద్యాకృద్గురుస్తుత్యసం
గ్రామోద్భాసితదివ్యభవ్యమహిమభాజిష్ణు! జిష్ణుప్రియా
ప్రేమస్థానసురద్రుమాపహరణా! శ్రీశేషశైలాధిపా!

తే॥ అంశుమద్దిలీపులు జీవితాంతమెంత
శ్రమపడిన రాక యలభగీరథునికొఱకె
కాచుకొనియున్ననాటిగంగమ్మ చరిత
ననుకరించిన సంజీవనమ్మ యిదిగో!

తే॥ పరులదొనఁగులు తెగనాడిపలుకఁబోదు
నుడువదనపేక్షితంబులు ముడుపులువిప్పు
నప్రమాణోక్తులాడదు సుప్రసన్న
చెట్టవట్టుముస్వామి! సంజీవనమ్మ.

మ॥ నవసూత్రగఢనప్రశంసితుఁడుపజ్జాశాలిభాషాసరి
ద్ధవమంథాద్రి విమర్శకాగ్రణికవిత్వజుండు వ్యాఖ్యాతృమూ
ర్ధవతంసుండుకుశాగ్రబుద్ధియగు వంశ్రాం రామకృష్ణుండు భ
క్తివిశిష్టుండిడుకాన్కయంచెఱిగిరక్తింగొమ్ముసంజీవనిన్.

తే॥ ఓలిగవరంబునొక్కటి యొసఁగుమనుచు
నాటుగేండ్లుగవేడుచున్నాఁడ నిపుడు
తీర్చఁదలీయయ్యెమంగమాధీశ! నిన్ను
జివరనర్థించెద నభీష్టసిద్ధినెఱపు.

సమర్పణము

శా॥ శ్రీమద్వర్షదమోఘపటలీ స్నిగ్ధచ్ఛటామ్రేడితో
ద్దామాంగద్యుతిజాల! జాలపదపద్యాకృద్గురుస్తుత్యసం
గ్రామోద్భాసితదివ్యభవ్యమహిమభాజిష్ణు! జిష్ణుప్రియా
ప్రేమస్థానసురద్రుమాపహరణా! శ్రీశేషశైలాధిపా!

తే॥ అంశుమద్దిలీపులు జీవితాంతమెంత
శ్రమపడిన రాక యలభగీరథునికొఱకె
కాచుకొనియున్ననాటిగంగమ్మ చరిత
ననుకరించిన సంజీవనమ్మ యిదిగో!

తే॥ పరులదొనఁగులు తెగనాడిపలుకఁబోదు
నుడువదనపేక్షితంబులు ముడుపులువిప్పు
నప్రమాణోక్తులాడదు సుప్రసన్న
చెట్టవట్టుముస్వామి! సంజీవనమ్మ.

మ॥ నవసూత్రగఢనప్రశంసితుఁడుపజ్జాశాలిభాషాసరి
ద్ధవమంథాద్రి విమర్శకాగ్రణికవిత్వజుండు వ్యాఖ్యాతృమూ
ర్ధవతంసుండుకుశాగ్రబుద్ధియగు వంశ్రాం రామకృష్ణుండు భ
క్తివిశిష్టుండిడుకాన్కయంచెఱిగిరక్తింగొమ్ముసంజీవనిన్.

తే॥ ఓలిగవరంబునొక్కటి యొసఁగుమనుచు
నాటుగేండ్లుగవేడుచున్నాఁడ నిపుడు
తీర్చఁదలీయయ్యెమంగమాధీశ! నిన్ను
జివరనర్థించెద నభీష్టసిద్ధినెఱపు.

కాళహ
 కాళికా
 కాళీ
 కా. సూ.
 కు. సం.

 గరుడ
 గురుబాల
 చాటు
 ఛాందో
 జై. భా

 జ్యోతిర్వే
 తంత్ర
 తిథ్యా
 త్రి. ని.
 దశ

 దీ పి.
 దేవీపు
 ద్రోణ
 ధనం
 నరస
 న. వి.
 నారాయ
 నా. శా.

శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యము
 కాళికాపురాణము
 కాళీఖండము (సంస్కృతము తెలుగు)
 కావ్యాలంకారసూత్రవృత్తి
 కుమారసంభము
 (సంస్కృతము తెలుగు)
 గరుడపురాణము
 గురుబాలప్రబోధిక
 చాటుపద్యము
 ఛాందోగ్యోపనిషత్తు
 జై మినిభారతము
 (సంస్కృతము / తెలుగు)
 జ్యోతిర్వేదము
 తంత్రసారము
 తిథ్యాదితత్వము
 త్రికాండవిశేషము
 దశకుమారచరిత్ర
 కీ. శే. దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రి గారు
 దేవీపురాణము
 ద్రోణపర్వము
 ధనంజయకోశము
 నరసభూపాలీయము
 నన్నయవిజ్ఞాననిరతి
 నారాయణోపనిషత్తు
 నాట్యశాస్త్రము

(ii)

కాళహ	శ్రీకాళహస్తి మాహాత్యము
కాళికా	కాళికాపురాణము
కాళీ	కాళీఖండము (సంస్కృతము/తెలుగు)
కా. సూ.	కావ్యాలంకారసూత్రవృత్తి
కు. సం.	కుమారసంభము (సంస్కృతము తెలుగు)
గరుడ	గరుడపురాణము
గురుబాల	గురుబాలప్రబోధిక
చాటు	చాటుపద్యము
ఛాందో	ఛాందోగ్యోపనిషత్తు
జై. భా	జై మినిభారతము (సంస్కృతము / తెలుగు)
జ్యోతిర్వే	జ్యోతిర్వేదము
తంత్ర	తంత్రసారము
తిథ్యా	తిథ్యాదితత్వము
త్రి. ని.	త్రికాండవిశేషము
దశ	దశకుమారచరిత్ర
దీ పి.	కీ. శే. దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రి గారు
దేవీపు	దేవీపురాణము
ద్రోణ	ద్రోణపర్వము
ధనం	ధనంజయకోశము
నరస	నరసభూపాలీయము
న. వి.	నన్నయవిజ్ఞాననిరతి
నారాయ	నారాయణోపనిషత్తు
నా. శా.	నాట్యశాస్త్రము

రఘు (సంజీ)

రసిక

రాఘవ

రామా

వసు

శా

వాచ

వామన

వాయు

వాల్మీకి

వికృ

విక్రమా

విరాట

వి. పు (విష్ణు)

విశ్వ

వీర

వృషా

వై. ని.

వై. పా.

శబ్దక

శబ్దస్తో

శ. ర.

శాంతి

శివరా

రఘువంశము (సంజీవనీవ్యాఖ్య)

రసికజనమనోభిరామము

రాఘవపాండవీయము

రామాభ్యుదయము

వసుచరిత్ర

వార్తీకము

వాచస్పత్యమ్

వామనపురాణము

వాయుపురాణము

వాల్మీకి రామాయణము

వికృతివివేకము

విక్రమార్కచరిత్ర

విరాటపర్వము

విష్ణుపురాణము

(సంస్కృతము తెలుగు)

విశ్వకోశము

వీరభద్రవిజయము

వృషాధిపశతకము

వైజయంతీకోశము

వైయాకరణపారిజాతము

శబ్దకల్పద్రుమము

శబ్దస్తోమమహానిధి

శబ్దరత్నాకరము

శాంతిపర్వము

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము

(V)

శృ. నై.

శృంగారనైషధము

శృ. శా.

శృంగారశాకుంతలము

శ్రీధ

శ్రీధరీయము

శు

శ్రుతి

సం. భాగ.

సంస్కృతభాగవతము

సభా

సభాపర్వము

సర్వ, సం.

సర్వశబ్దసంబోధిని

సా. ద.

సాహిత్యదర్పణము

సి. కౌ.

సిద్ధాంతకౌముట

సిద్ధాంత (సిద్ధా, శి.)

సిద్ధాంతశిఖామణి

సూ. ని.

సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువు

హంస

హంసవింశతి

హ. న.

హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము

హారా

హారావళికోశము

విషయసూచిక

	అ	ప
క్షేత్రమందలి యితరవిశేషములు	5	7
ధర్మరాజు పౌండరీకమునకేగుట	5	35
కుండలతీర్థము	5	65
పద్మతీర్థము	5	70
సుశర్మోపాఖ్యానము	5	73
త్రిదంష్ట్రనికథ	5	102
సిద్ధమంత్రస్వరూపప్రభావములు	5	111
భీమరథీనది యావిర్భావము	5	130
ముక్త కేశి	5	148
సుశీలపుత్రులకథ	5	160
అయుతనియుతోపాఖ్యానము	5	167

“రామకృష్ణుని కృతిని రామకృష్ణుడే వివరింపనమర్థంబు.
నంజీవనిచే, తమరపరమల్లినాథులై నారు.”

— కీ. శే. దివాకర్ల వేంకటాచార్యునిగారు
(27-2-1986)

పాండురంగ మాహాత్మ్యము

పంచమాశ్వాసము

[సంజీవనీ వ్యాఖ్యాన సహితము]

క॥ శ్రీ షణ్ముఖజననీమహా
భాషానిభనిజవధూశుభ్రపదలీలా !
భూషితకల్యాణోజ్జ్వల
వేషా ! రామాను 1 జేంద్రవేదాద్రీశా !

1

వ్యా :— శ్రీ = లక్ష్మీదేవితోడను, షణ్ముఖజననీ = కుమార
స్వామితల్లితోడను - పార్వతీదేవితోడను, మహి = భూదేవితోడను,
భాషా = సరస్వతీదేవితోడను, (బ్రాహ్మీతుభారతీభాషా - అమ) నిభ =
సమానమయిన, నిజ = తనదైన, వధూ = భార్యయొక్క - ధర్మ
పత్నియొక్క (భార్యజాయా - వధూః - వై. ని) శుభ్రపద =
కళ్యాణకరమయిన, లీలా = విలాసముగలవాడా ! భూషిత =

అలంకరింపఁబడిన. కళ్యాణ = శుభకరమగు, ఉజ్వల = ప్రకాశించు
నట్టి, వేషా = భూషణాదులుగలవాఁడా! (రత్నాభరణములుగలవాఁడా -
అనుట) రామానుజేంద్రి = ఇంద్రునివంటి రామానుజయ్యయొక్క -
శ్రేష్ఠుడయినరామానుజయ్య శుభూరుడవగు, వేదాద్రీశా = వేదాద్రి
నాథా! - శ్రేష్ఠుడైనవేదాద్రీ! (కృతిపతికి సంబోధన)

వ॥ ఆకర్ణింపుము.

2

వ్యా :— ఆకర్ణింపుము = వినుము.

క॥ అని యీక్రియనానతి యి

చ్చినహెచ్చిన సంతసంబుచిత్తము 1 తోడం

బెనఁగొన ననిమిషముని యి

ట్లను నజ్జగదేకనిధికిఁబ్రాంజలియగుచున్.

3

వ్యా :— అని = కాలభైరవుని దర్శించినపిమ్మట విట్టలుని
దర్శింపఁదగునని, (4 - 308) ఈక్రియన్ = ఈవిధముగా, అనతి
యిచ్చినన్ = అనుగ్రహించిచెప్పఁగా, హెచ్చిన = అతిశయించిన,
సంతసంబు = సంతోషము, చిత్తముతోడన్ = మనస్సుతో, పెనఁ
గొనన్ = పెనవేసికొనఁగా, అనిమిషమౌని = దేవముని - నారదుఁడు,
అజ్జగదేకనిధికిన్ = అలోకైకనిధానమునకు - ఆశివునకు, ప్రాంజలి
యగుచున్ = దోసిలిపట్టినవాఁడగుచు, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా,
అనున్ = పలికెను.

వ్యాక :— అనున్ = అనెను. భూతమునలాట్టు = బా.
క్రియా 22

తే॥ క్షేత్రమాహాత్యమును మహాక్షేత్రపాల
దివ్యచరితంబునందుండుదేవదేవు
గుణకలాపంబుఁబుండరీకుని మహిమయు
వింటిభవబంధములవీడుకొంటిదేవ !

4

వ్యా :— క్షేత్ర = క్షేత్రముయొక్క - పౌండరీక క్షేత్రము
యొక్క, మాహాత్యమును = మహిమయు, మహాక్షేత్రపాల = (అ)
గొప్పక్షేత్రమునుబాలించువానియొక్క - కాలభైరవునియొక్క. దివ్య =
లోకాతీతమయిన, చరితంబు = చరిత్రయు, అందున్ = అచ్చోట -
ఆపౌండరీకమునందు, ఉండు = వర్తిల్లు, దేవదేవు = హరియొక్క -
విట్టలునియొక్క, గుణకలాపంబు = సద్గుణసమూహమును, క్రలాపో
భూషణేబర్హే తూజీరేసంహతాపి - అమ) పుండరీకుని మహిమయున్ =
పుండరీకునిగొప్పతనమును, వింటిన్ = అలించితిని, దేవ = ఓదేవుడా! -
ఒశంకరా! భవబంధములు = జన్మసంబంధముగల బంధనములు, వీడు
కొంటిన్ = వదలించుకొంటిని.

దేవదేవుఁడు — “దేవానాందేవేషువాదేవః శ్రేష్ఠత్వాత్ -
శివః -- బ్రహ్మ -- విష్ణుః -- గణేశః” [శబ్దక] “దేవదేవ = దేవేషు
మధ్యేదీవ్యతి” [శబ్దస్తో]

తే॥ ఎన్ని ద్వారంబు 1 లయ్యాయియెడవసించు
ద్వారదేవతలెందఱాస్థలమునందుఁ
బ్రబలు 2 క్షేత్రాశిపుణ్యవై భవము 3 వేఱ
యొందుగలదేని యానతియిండు మఱియు.

5

5 ప :- 1 లయ్యాయి - గ: లాయాయి. గౌ, లయ్యాయి - ర, అ. 2 క్షేత్రాది-
ముద్రి [అ]. ర, క్షేత్రాలి - అ. 3 పేరనొండు ముద్రి [అ], ర,
వేఱయొండు - అ.

వ్యా :— ద్వారములు = వాకిళ్లు, ఎన్ని = ఎంతనఖ్య
 గలవి? ఆయ్యామయెడన్ = ఆయాస్థలమునందు - ఆయావాకిళ్ల
 యందు, వసిించు = వర్తిల్లు, ద్వారదేవతలు = ద్వారపాలకులయిన
 పేల్పులు, ఎందఱు = ఎంతమంది? ఆస్థలమునందున్ = ఆచోట -
 ఆపొండరీకమునందు, ప్రబలు = వర్ధిల్లు, క్షేత్రాళి = క్షేత్రశ్రేణి
 యొక్క, పుణ్యవైభవము = సుకృతసంపత్తి, వేఱయెందు = వేఱ
 యేదయినను, కలదేని = ఉన్నయెడల, మఱియున్ = ఇంకను,
 అనతియిందు = నెలవిందు, (దయచేసిచెప్పుడు)

క॥ అనినారదుండు ప్రార్థిం
 చినబద్ధదళాయతాక్షుఁజిత్రాంభోజం
 బుననిల్పియతనిబలుతున్
 మనసిజమర్దనుఁడు మధురమధురారభటిన్.

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, నారదుండు = నారదుఁడు
 ప్రార్థించినన్ = వేడగా, మనసిజమర్దనుఁడు = మస్మధునిమర్దించిన
 వాఁడు - శివుఁడు, పద్మదళాయతాక్షున్ = తామరతేకులవంటి విశాల
 ములయిన కన్నులుగలవానిని - విష్ణుమూర్తిని, చిత్రాంభోజంబునన్ =
 హృదయపద్మమునందు, నిలిపి = నెలకొనఁజేసి, మధురమధుర =
 మిక్కిలి తీయనయిన, ఆరభటిన్ = ధ్వనితో-కంఠస్వరముతో, అతనిన్ =
 అతనినిగూర్చి - నారదునిగూర్చి, పలుకున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

ఆరభటి-ధ్వనియనునర్థము శబ్దకల్పద్రుమాది సంస్కృతనిఘంటువు
 లందుఁగానరాదు "ఆరభటి = మ్రోత" - శ ర. ఈయర్థమును. సూ. ని.
 గ్రహింపవలెదు. గ్రహించియుండవలసినది.

ఆరభటిశబ్దరూపాంతరమగు 'ఆర్భటి' శబ్దము శ. ర. సూ. ని.
 సంస్కృతనిఘంటువులలోఁగానరాదు.

వాక్య :— పలుకున్ - భూతమునలాటు - బా. ౧ కియా. 22

క్షేత్రమందలి యితర దేవతలు

క॥ సుఖమాలికాతరంగిణి

సఖియైభీమరథిఁగూడిచనునెచ్చట న

త్సుఖకరమచ్చోటు, చతు

ర్ముఖముఖ 1 నుతనూది తీర్థమునునై వెలయున్.

7

వ్యా :— సుఖమాలికా = సుఖమాలికయను పేరుగల, తరంగిణి = నది, సఖియై = చెలియై - ఉపనడియై, భీమరథిన్ = భైమినాడిని, కూడి = కలిసి, ఎచ్చటన్ = స్థలమునందు, చనున్ = ఒప్పునో, చనెనలరెననంగనొప్పునమ్మటగాఁజెప్పఁబడును - అం. భా) అచ్చోటు = అస్థలము, సత్సుఖకరము = మంచిసౌఖ్యదాయమును, చతుర్ముఖముఖ = బ్రహ్మదుఃలచేత, నుతము = పొగడఁబడినదియు, అదితీర్థమునునై = ఆద్యమయిన తీర్థమునై, వెలయున్ = ఒప్పును.

వ్యాక ;— చనున్ = చనునో, ఓ - అధ్యాహార్యము. (ప్రా॥ వాక్య 13)

చతుర్ముఖుడు - నలువ. బ్రహ్మచతుర్ముఖము ఖగోళ దృశ్యము, చూ 1 - 3 వ్యాఖ.

క॥ పూర్వద్వారఁబగునది

దర్శికఁసార్వభౌమ 2 తల్పునగరికిన్

సర్వసుపర్వార్చితపద

గీర్వనిత వసించునచటఁగృష్ణనియాజ్ఞన్.

8

7 ప :- 1 నత - డ: ద, బ; నుత - ర, అ;

8 ప :- 1 తల్పుమగతి - గ; తల్పునగరికిన్ - ర, అ. గౌ;

వ్యా :— అది = అయ్యది - సుఖమాలికానదియు భీమరథి
నటయుఁగలిసినతీర్థము, - 7 ప - దర్శికరసార్వభౌమతల్పు = సర్ప
చక్రవర్తి (అదిశేషుఁడు) శయ్యగాఁగలవానియొక్క (హరియొక్క) -
విట్టలునియొక్క, నగరికిన్ = గుడికి, పూర్వద్వారంబు = తూర్పువాకిలి,
అగున్ = అగును. సర్వసుపర్వ = సమస్తదేవతలచేతను, అర్చిత =
పూజింపఁబడిన, పద = పాదములుగల, గీర్వనిత = వాక్కాంత -
సరస్వతీదేవి, కృష్ణనియాజ్ఞన్ = హరియాదేశముచేత, అచటన్ =
అక్కడ - ఆపూర్వద్వారమునొద్ద; వసించున్ = నివసించును.

వ్యాక :— నగరు + కు + ను = నగరికిని = నగరికిన్.
ఔపవిభక్తికము.

క॥ శ్రీమహితము సిద్ధేశ్వర
నామాంకమపంక 1 మయసనాథములక్ష్మీ
కాముకనిహితముఖచరా
లీమాన్యమునైనశంభులింగముతోడన్.

9

వ్యా :— శ్రీమహితము = శోభచేతమన్నింపఁబడినది, సిద్ధి
శ్వరనామ = సిద్ధేశ్వరమనుపేరు, అంకము = చిహ్నముగాఁగలది,
అపంకము = పాపములేనిది; (అస్త్రీపంకంపుమాన్పాపాప్మాపాపకిల్బిష
కల్మషమ్ - అమ) అయ = శుభకరమగువిధితో, (అయశ్శుభావహో
విధిః - అమ) సనాథము = కూడుకొన్నది, లక్ష్మీకాముక = రమా
పతిచే - విట్టలునిచే (ప్రియఃకామీచకాముకః, వల్లభోధపతిః ప్రేయాన్-
ధనంజ) నిహిత = స్థాపింపఁబడినది - ప్రతిష్ఠింపఁబడినది, ఐన =
అయినట్టి, శంభులింగముతోడన్ = శివలింగముతో, (మీఁది పద్య
ముతోనన్వయము)

లింగము —

“లయంగచ్ఛతియత్రైవ, జగదేతచ్ఛరాచరమ్
పునఃపునఃసముత్పత్తిం, తల్లింగంబ్రహ్మశాశ్వతమ్
తస్మాల్లింగనితిభ్యాతం, సత్యానందచిదాత్మకమ్
బృహత్వాద్బృహత్వాత్వచ్చ, బ్రహ్మశబ్దాభిధేయకమ్”
(సిద్ధాంత)

క॥ తగుదక్షి 1 ణంపువాకిలి

నగధరునగరునకు; భీమ 2 నందనపొందున్

దగిలినయది యచ్చోటన

యగమ్యపుష్పావతీమహానదియనఘా!

10

వ్యా :— నగధరు = పర్వతధారియొక్క - గోవర్ధనధారి
యొక్క (కృష్ణనియొక్క) - విట్టలునియొక్క; నగరునకున్ = గుడికి,
దక్షిణంపువాకిలి = దక్షిణద్వారము, తగున్ = ఒప్పును. (నిష్ఠ
ప్రతిష్ఠితశివలింగసహితమగు సిద్ధేశ్వరమనునది, విట్టలునిగుడికి దక్షిణ
ద్వారమనుట - 9 ప) అనఘా = ఓసుకృతీ! - ఓనారదా! అచ్చో
టన = ఆస్థలమునందే, అగమ్య = ప్రాప్తింపరాని, పుష్పావతీమహా
నది = పుష్పావతియనుపేరుగల గొప్పయేఱు, భీమనందన = భైరవి
నడియొక్క, పొందున్ = కలయికను, తగిలినయది = పొందినది,
(పుష్పావతీనదియచ్చుటనేభైరవినదియందుసంగమమునందినదియనుట)

సుఖమాలికానదియు [7ప] పుష్పావతీనదియు భైరవినదికి
మీసనదులన్నమాట

వ్యాక :— పుష్పావతీ - పుష్ప + మత్ + త = పుష్ప +
మత్ + త “మతౌబహ్వాచ్యౌనజిరాదీనామ్” [పాణి] అనుసూత్రముచే
దీర్ఘము - పుష్పావతీ. ఇదికులకము. [ప్రా]. వాక్య 23]

క॥ దానస్నానాదిహృతా
జ్ఞానానలదాహమైనసంగమతీర్థం
బానెలవునవిఖ్యాతం

బైనది; సురలుండుదురుశిలాకృతినందున్.

11

వ్యా :— దాన = త్యాగములు, స్నాన = మజ్జనములు,
అది = మొదలయినవానిచేత, హృత = హరింబడిన - అగ్నిబడిన
అజ్ఞాన = తెలివితేమియనెడు, అనల = అగ్నియొక్క, దాహము =
కాల్చుటగలది, ఐన = అయినట్టి, సంగమతీర్థంబు = సంగమమను
తీర్థము, అనెలవునన్ = అస్థలమునందు - పుష్పావతీభైమీనదీసంగమ
స్థలమునందు, విఖ్యాతంబైనది = మిక్కిలిప్రసిద్ధికెక్కినది. అందున్ =
అచ్చట - అసంగమతీర్థమునందు, సురలు = దేవతలు, శిలాకృతిన్ =
శిలారూపమున - విగ్రహరూపమున; ఉండుదురు = ఉండురు.

వ॥ అదిభవదీయాశ్రమంబగుట 1 నీవునెఱుంగుదు;

వదియునుంగాక.

12

వ్యా :— అది = అయ్యది - అసంగమతీర్థము, భవదీయ =
నీదైన, ఆశ్రమంబు = నివాసస్థానము, అగుటన్ = అగుటచేత,
నీవున్ = నీవును, ఎఱుంగుదువు = తెలియదువు (నీకునుదెలియు
ననట) అదియునుంగాక = అంతేకాకుండ. మీది పద్యముతో
నన్వయము

చ॥ కలఁడొకబోయతన్ని కటకాననభూమి, నతండునిల్లున
 మ్ములుధరియించి కల్మషసమూహములెత్తిన 1 మేనుబోలె, బే
 రలుకవహించెనేనిహృదయంబుగలంగు, 2 ధరాధర 3 స్థలీ
 నిలయ 4 వసత్కరీంద్రులకు నిక్కమ తక్కుమృగంబులోద్భవనే?

13

వ్యా :— ఒక = ఒకానొక, బోయ = కిరాతుఁడు, తన్ =
 దానియొక్క - సంగమతీర్థముయొక్క, నికటకాననభూమిన్ = సమీ-
 పారణ్యప్రదేశమునందు, కలఁడు = ఉండెను. అతండు = అతఁడు -
 అకిరాతుఁడు, నిల్లున్ = ధనుస్సును, అమ్ములున్ = బాణములును,
 ధరియించి = తాల్చి, కల్మషసమూహములు = పాపసముదాయములు
 ఎత్తిన, = తాల్చిన, మేనుబోలెన్ = శరీరమో! యనునట్లు, పేర
 లుక = అధికకోపమును, వహించెనేని = పొందినయెడల, ధరాధర
 స్థలీ = పర్వతప్రదేశమునందలి, నిలయ = ఉనికిపట్టులయందు, వసత్ =
 నివసించుచున్న, కరీంద్రులకున్ = శ్రేష్ఠములయిన యేనుఁదలకు,
 నిక్కము + తి = నిజముగానే, హృదయంబు = మనస్సు, కలంగున్ =
 క్షోభించును. తక్కుమృగంబులు = తక్కినజంతువులు, నిద్భవనే =
 సహించునా? సహింపలేవనుట

నిక్కమహృదయంబుకలంగు -- జాతీయమయినవ్యక్తికరణము.
 'నిజముగా' - నేటివ్యవహారము

అలం :— ఉత్పేక్ష, ఆర్థాపత్తి

13 ప :- 1 మేనుబోలె - గౌ; మేనుబోలె - ర, అ. 2 ధరాధరో - డ, త,
 ధరాధరో - గ, ధరోదర - గౌ; ధరాధర - ర, అ. 3 స్థలిన్ క,
 స్థలీ - ర, అ. 4 వసత్కరీంద్రునకు - క, వసత్కరీంద్రున-త;
 వసత్కరీంద్రులకు - ర, అ.

చ॥ అడవికివేటమైనరిగియాతఁడొకానొకనాఁడొకింతయున్
మెడమలఁగింపలేక, తనమేపొడ 1 లొండొనురెండునేకమై
పొడమఁగ 2 బీదకన్ను 3 వడి, 4 బూడిదపండునుబోలెబూఁదుపా
ఱెడునొకదుప్పికిన్ 5 గలియఁగ్గ బేలిభయజ్వరతప్త చిత్తమై. 14

వ్యా :— అతఁడు = అతఁడు - అబోయ, ఒకానొకనాఁడు =
ఒకానొకదినము, అడవికిన్ = అరణ్యమునకు, వేటమైన్ = వేట
కొఱకు, అరిగి = చని, ఒకింతయున్ = కొంచెమయినను, మెడ=
గ్రీవము, మలఁగింపలేక = త్రిప్పలేక, తన = తనయొక్క, మే
పొడలు = ఒడలిమచ్చలు, ఒండునురెండునేకమై = ఒకటిరెండుపర
స్పరముకలిసియొక్కటియై, పొడమగన్ = పుట్టుగా - ఏర్పడఁగా,
బీదకన్ను వడి = మేనిబలపుడే సన్నగిల్లినకన్నులుగలదయి, బూడిద
పండునుబోలెన్ = విభూతియుండవలె. బూఁదుపాఱెడు=బూఁజుఁటైన,
ఒకదుప్పికిన్ = ఒకానొకవృషతమునకు, (ప్రపతాఖ్యయఁడరుదుప్పి
యనంగ - అం. భా.) కలియన్ = ఉలుకఁగా, పేలి = క్షుల్లిపడి
భయజ్వర = భీతియనెడు వేడిచేత, తప్త = తపింపఁజేయఁబడిన,
చిత్తమై = మనస్సుగలదై. [మూఁదిపద్యముతో నన్వయము]

తే॥ ఆచనూరుపుయూథంబుద్రోచిపఱచె
వింటనమ్మేర్చిబోయ 1 వెన్వెంటఁదఱుమ

14 ప :- 1 లొండ్లును - గ; లొడ్లును - ర [పా] లొండును - ర, అ, గౌ.
2 జీద - గ; జీద - ర, గౌ; బీద - అ 3 పడి - ర; వడి-
అ, గౌ. 4 బూడెదపన్నును - గ; బూడెదపండును-గ; బూడిద
పండును - ర, అ, గౌ. 5 గలియ - గౌ; గలియ - ర, అ.
6 బ్రౌలె - త; బ్రేకి - క; బ్రేలి - ర, అ.

15 ప :- 1 వెన్నంటఁదఱుమె - గ, వెన్వెంటఁదఱుమె - ర, గౌ. వెన్వెంటఁ
దఱుమ - అ.

లోలజిహ్వకరాళవిశాలముఖత

2 మోవిభీతేందుమృగశాబమో! యనంగ.

15

వ్యా ;— అచమూఱువు = అయిష్టిజాతివిశేషము - అదుప్పి, (చూ 16 వ్యాఖ్య) వింటన్ = ధనుస్సునందు, అమ్ము = బాణము, వీర్చి = సంధించి, బోయ = కిరాతుడు, వెన్వెంటన్ = మిక్కిలి వెనుకభాగమునందు, తఱుమన్ = కవియైగా, లోల = చంచల మయిన, జిహ్వ = నాలుకచేత, కరాళ = భయంకరమయిన, విశాల = విరివియయిన, ముఖ = నోరుగల తమః = రాహువునకు (తమస్తురాహుః స్వర్భానుః సైంహికేయోవిధుంతుడః - అను) విభీత = మిక్కిలిభయపడినదియగు, ఇందు = చంద్రునియొక్క, మృగశాబమో = లేడిపిల్లయో, అనంగన్ = అనునట్లు, యూధంబు = సజాతీయసమూహమును - దుప్పులగుంపును, (యూధంతిర్మక్ష్మమూహేస్యాద్భృంద మాత్రేచభాషితమ్ - విశ్వ) త్రోచి = అతిక్రమించి, పఱచెన్ = పరుగెత్తెను.

బోయ, రాహువుగాను; సంధించిన బాణముగల ధనుస్సు రాహువుయొక్క నాలుకచేత భయంకరమయిన యారాహువుయొక్క వెడఁదనోరుగాను సంభావన.

బోయనల్లనివాఁడు. రాహువునునలుపే. కావుననే రాహువునుఁ దమస్సనుట.

రాహువుసూర్యచంద్రులనుగప్పెననుటఖగోళదృశ్యము భూచంద్ర చ్ఛాయలకు రాహువుప్రతీక.

చంద్రునిలోని మచ్చనులేడిగాను గుందేలుగాను, వటువృక్షాదులు గానుజెప్పుదురు. [కవిక] మృగాంకశశాంకశబ్దములు ప్రసిద్ధములు.

అలం ;— ఉత్ప్రేక్ష.

ఉ॥ ఆ రురువీగతిన్ బఱచియగ్రమహింబడిలేచి, వెండియున్
భూరిరయంబునంజని వపుర్వ్యథ సంగమతీర్థతీరవి
స్సారలతా 1 నికుంజములు 2 బల్విడిఁదూఱునెడన్ గిరాతుఁడున్
గూరశిలీమ ఖంబుదొడి గుండియగాఁడఁగనేసె; నేసినన్. 16

వ్యా :— ఆ రురువు = ఆయిట్టిజాతిభేదము - ఆదుప్పి,
ఈగతిన్ = ఈవిధముగా, పఱచి = పరుగెత్తి, అగ్రమహిన్ = మందఱి
భాగమునందు, పడి = కూలి, లేచి = ఉత్థితమయి, వెండియున్ =
మఱియు, భూరి = అధికమయిన, రయంబునన్ = పేగముతో;
చని = అరిగి, వపుః = దేహముయొక్క, వ్యథన్ = బాధచేత,
సంగమతీర్థ = సంగమతీర్థముయొక్క, తీర = ఒడ్డునందలి. విస్సార =
మిక్కిలియధికమయిన, లతానికుంజముల = తీగపొదరిండ్లను, బల్వి
డిన్ = శ్రీఘముగా, తూఱునెడన్ = చొచ్చునమయమున, గిరాతుఁ
డున్ = బోయయు, క్రూర = భయంకరమయిన, శిలీమఃఖంబు =
బాణము. (అశిఖాశొశిలీమఃఖౌ - అమ) తొడి = సంధించి, గుండియ =
గుండెయందు. కాఁడఁగన్ = గ్రుచ్చుకొనునట్లు; ఏసెన్ = ప్రయో
గించెను. ఏసినన్ = ప్రయోగింపఁగా మీఁదిపద్యముతోనన్వయము

రురువు, దుప్పి (14 ప) చ మూరువు (15 ప) మృగవిశేష
వాచకములు. రురువు = నల్లచారలదుప్పి, దుప్పి = పృషతము,
తెల్లమచ్చలయిట్టి, చమూరువు = సంశయాస్పదమైనతోఁగలిగి, నెలుపు
గాని నెలుపుగాని నానావర్ణములుగాని కలిగినమృగము - గురుబాల,
మృగవిశేషవాచకములను మృగసామాన్య వాచకములుగా వాడుట
యౌపచారికము.

వ్యాక :— గుండియ = గుండియయందు (ప్రా. కారక 20)

16 ప :- 1 నికుంజకము - క; నికుంజములు - ర, అ. 2 బల్విడి-ర, అ;
బల్విడి - గ.

సీ॥

అశరముఖనిభంబాశరమటుగాడఁ

బవనాభిహతిఁదూలుబంధుజీవ

కుంజంబు 1 పూవులఁ 2 గూలించువిధమున

నవనవక్షతజబిందువులు దొరఁగఁ

జేయుచు, వివృతాస్యసీమఁబ్రాణానిల

ప్రస్థానపటహోగ్రవమనంగ

నార్తనాదముగ్రమ్మనడియేటితెలిసీటి

తెమలున నుఱికి దేదీప్యమాన

తే॥

హటకవిమానమెక్కివిద్యాధరేందుఁ

3 డగుచు, లావణ్యపుష్పాస్త్రఁడగుచు, జంద్ర

సాంద్ర 4 తరకాంతియగుచు, సతీంద్రమహిమ

గగనమునకేఁగెదొలుమేను 5 గానఁబడదు.

17

వ్యా :— అశర = అగ్నియొక్క, (అశరస్తుపుమాన్వైశ్వా
నరేచ రజనీచరే - మే. ని.) ముఖ = శిఖతో (అగ్నిజ్వాలతో - అనుట)
నిభంబు = సదృశమయిన, అశరము = ఆబాణము. అటు = అట్లు,
కాడన్ = (గుండెయందు) నాటుగా, పవన = గాలియొక్క, అభి
హతిన్ = పెబ్బదెబ్బచేత, తూలు = చలించు, బంధుజీవకుంజంబు =
మగకెనపొద, పూవులన్ = పుష్పములను, గూలించువిధమునన్ =
రాల్చునట్లు, నవనవ = మిక్కిలికొత్తవయిన, క్షతజబిందువులు =
నెత్తురుబొట్లు, తొరఁగఁజేయుచున్ = ప్రవింపఁజేయుచు, వివృత =
తెఱవఁబడిన, అస్యసీమన్ = ముఖప్రదేశమువలన (నుండి) ప్రాణా

17 ప :- 1 పూవులు - గౌ; పూవుల - ర, అ. 2 గూలించు - ప; గూలించు
ర, అ. 3 డగుచు - గౌ; డగుచు - ర, అ. 4 తను - ముది
[అ]. ర; తర - అ. 5 కానఁబడదు - ర, అ. కానఁబడఁగ-త,
కానఁబడదు - గౌ.

నిల = పౌణిణవాయువుయొక్క, ప్రస్థాన = గమన (ప్రయాణ)
 కాలమునందలి, పటహ = తప్పెటయొక్క, ఉగ్ర = భయంకర
 మయిన, రవము = ధ్వని, అనంగన్ = అనునట్లు, అర్తనాదము =
 ఆకృందనము: క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగా, అది = అయ్యది - అదుప్పి
 వీటి = (భైమి) నదియొక్క - సంగమతీర్థముయొక్క, తెలి = స్వచ్ఛ
 మయిన, నీటి = జలముయొక్క, తెమలునన్ = ప్రవాహమునందు,
 ఉటికి = దుమికి, దేదీప్యమాన = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, హాటక
 విమానము = బంగారుదేవరథమును, ఎక్కి = అధిరోహించి, విద్యా
 ధరేంద్రుఁడు = ఇంద్రునివంటిభేదరుఁడు - శ్రేష్ఠుఁడయిన భేదరుఁడు,
 అగుచున్ = అయి, లావణ్య = సౌందర్యమునందు, వృష్టాస్త్రుఁడు =
 మన్మథుఁడు, అగుచున్ = అయి, చంద్ర = శశివతి. సౌందర్యతర =
 మిక్కిలి దట్టమయిన, కాంతి = ద్యుతిగలవాఁడు, అగుచున్ = అయి,
 అతింద్ర = అతిక్రమించిన యింద్రుఁడుగల, మహిమన్ = గొప్ప
 తనముతో, గగనమునకున్ = ఆకాశమునకు - స్వర్గమునకు, ఏగెన్ =
 అరిగెను. తొలుమేను = పూర్వదేహము (ఇట్టిశరీరమనుట) కానఁ
 బడదు = చూపట్టదు.

పౌస్థానకాలమున వాద్యములు మ్రోగించుట యాచారము.
 “యానప్రకమ సూచకంబులగుతూర్కంబుల్” (విరాట ౩-143) కావున
 నాక్రందనధ్వనిపౌణిణవాయుప్రయాణకాలపటహధ్వనివలెనున్నదనుట.

అలం : — ఉపమ.

కా॥ చిత్తంబద్భుతమందనమ్ముగవధాజీవుండులోలోనఁద

ద్వత్తంబుల్బలుమాటుమెచ్చి, నిజదుర్వృత్తిన్ విసర్జిం 1 చుచున్

దక్షిర్థాంబువు 2 లాడికోలివిగతాతఃకాత్ముడై శుద్ధిద

శ్లోత్తన్ముక్త శరీరుడైకనియెదివ్యుల్మెచ్చనుచ్చస్థితిన్.

18

వ్యా :— అమ్మగవదాజీవుండు = అజంతువులను జంపుట
బ్రదుకుతెరువుగాఁగలవాఁడు - అబోయ, చిత్తంబు = మనస్సు, అద్భుత
మందన్ = అబ్బురపడఁగా, లోలోనన్ = లోలోపల - మనస్సు
లోపల, తద్వృత్తంబున్ = అకడచినవృత్తాంతము, పలుమాటు = పెక్కు
పర్యాయములు, మెచ్చి = కొనియాడి, నిజ = తనదైన, దుర్వృత్తిన్ =
దుష్టచుయిన వర్తనమును, విసర్జించుచున్ = విడిచిపెట్టుచు, తత్తీర్థాం
బువులు = ఆ (సంగమ) తీర్థజలములందు, ఆడి = స్నానముచేసి,
కోలి = (అసంగమతీర్థజలములను) త్రాగి, విగత = పోయిన -
నశించిన, ఆతంక = సందేహముగల, అత్ముడై = మనస్సుగలవాడై
శుద్ధి = పవిత్రత, తత్కౌత్తన్ = సంభవింపఁగా - సిద్ధిపఁగా,
ముక్త = విడువఁబడిన, శరీరుడై = దేహముగలవాడై, దేహ
త్యాగముచేసినవాడై - అనుట - దివ్యుల్ = దేవతలు, మెచ్చన్ =
కొనియాడఁగా, ఉచ్చస్థితిన్ = ఉన్నతస్థానమును, కనియెన్ = పొందెను

వ్యాక :— తీర్థాంబువులాడికోలి - తీర్థాంబువులు = తీర్థాం
బువులందు - పౌ. కారక 20, తీర్థాంబువులు = తీర్థాంబువులను -
బా. కారక 24. విభక్తివిపరిణామముగ్రాహ్యము. పౌ. ధ - కారక 26

క॥ కావునఁదత్తీర్థంబున

నేవలనఁబరాసులగు విహీనమతులకున్

గైవల్యసిద్ధియగునన

1 నీవలనతిశుద్ధమతులనేటికినెన్నన్.

19

వ్యా :— కావునన్ = కాఁబట్టి, తత్తీర్థంబునన్ = ఆ
(సంగమ) తీర్థమునందు, నీవలనన్ = వివిధముగానయినను, పర =
పోయిన, అసులు = ప్రాణములుగలవారు - మరణించినవారు, అగు =

అయిన, విహీనమతులకున్ = మిక్కిలియధమబుద్ధిగలవారికి, కైవల్య
సిద్ధి = మోక్షప్రాప్తి, అగుననన్ = అగుననగా, ఈవలన్ = ఇక,
అతిశుద్ధమతులన్ = మిక్కిలిపవిత్రమయిన బుద్ధులుగలవారినిగూర్చి,
ఏటికిన్ = ఎందులకు, ఎన్నన్ = పరిసంగించుట? అతిశుద్ధమతులకుఁ
కైవల్యప్రాప్తియగునని చెప్పనక్కఱలేదనుట.

సీ॥ 1 సంధ్యలు 2 మూఁట 3 నిచ్చనివాళులిచ్చుచు
బిరుదాంకమాలికల్ పేరుకొనుచు
లోచూపుదివుట నాలోకించిచొక్కుచుఁ
బులకాశుగ్గద్గద్యములఁబొరయుచు
శ్రుతులెట్టులట్లనంస్తుతులావరిం 4 చుచు
5 వీనులఁదత్కథా 6 వితతివినుచుఁ
గరతాళగతులఁజొక్కటముగానాడుచు
7 నావేళమూర్ఖుల నలఁతఁగనుచు

తే॥ విష్ణుసేవింతురచటనవ్విబుధవల్ల
భాజనం 8 బులు, తత్కృపాభాజనంబు
లమ్మహాకీడనస్థలినాచరించె
లంఘనాకీడనముదొల్లిలచ్చిమగఁడు,

20

వ్యా :— సంధ్యలుమూఁటన్ = సంధ్యాకాలములుమూఁడింటి

20 ప :- 1 సంధ్యల - ర; సంధ్యలు - అ. 2 మూఁడు - గ; మూఁట -
ర, అ. 3 నిచ్చలునివాళిచ్చు - గొ; నిచ్చనివారు -గ; నిచ్చనివాళు
లిచ్చుచు - ర, అ. 4 పుచు - గొ, చుచు - ర, అ. 5 విష్ణునిన్.-గ
వీనుల - ర, అ. 6 వినుతి - గ; వితతి - ర, అ. 7 నావేళ.
డ, ద, బ, నావేళ - ర, అ. 8 బుల-గొ; బులు - ర, అ.

యందు (ప్రాతర్మధ్యాహ్న సాయంసంధ్యాకాలములమూడింటియందు - అనుట) నిచ్చనివాళులు = ప్రతిదినమునియతముగానిచ్చునీరాజనముల, ఇచ్చుచున్ = ఒసగుచు. (నీరాజనాభిధానెగడునివాళియారతినాగ - అం. భా) బిరుదాంకమాలికల్ = బిరుదరూపస్తోత్రపంక్తులను, పేరు కొనుచున్ = పారాయణముచేయుచు.

బిరుదము — “విరుదః = విరుదంకవయః ప్రాహుర్గుణోత్కర్షాదివర్ణనమ్” చూ. 2-172 వ్యాఖ్య.

అంకమాలికల్ — కు. సం. 3-281. అంకనములు - పండితా 48 పు. అంకనసేయుదు-వృషా 59 ప. అంకింపడు-పండితా 203 పు. అంకించుచున్న - భాగ 8 స్కం - 134

2] లోచూపు = అంతర్దృష్టియొక్క (జ్ఞానదృష్టియొక్క-అనుట) తివుటన్ = ప్రయత్నముచేత, అలోకించి = చూచి, చొక్కుచున్ = పరవశించుచు, పులకాశ్రుగాద్దద్యములన్ = గగుర్పాటులనుగన్నీళ్లు గొంతుబొంగురువడుటలను, పొరయుచున్ = పొందుచు

పులకాశ్రుగాద్దద్యములు సాత్త్వికభావములు.

“స్తంభఃస్వేదోఽథరోమాంచః, స్వరభంగోఽథవేవధుః

వైవర్ణ్యమశ్రిప్రళయ. ఇత్యష్టాసాత్త్వికాఃస్మృతాః” (సా. ద)

3] శ్రుతులు = వేదములు, ఎట్టులు = విప్రకారమో - విప్రకారముగా స్తుతించునో, అట్ల = అప్రకారముగానే, సంస్తుతులు = స్తోత్రములు, ఆచరించుచున్ = చేయుచు, వీరులన్ = చెవులతో - ఆసక్తితో, తత్కథావితరీన్ = అతనియొక్క (విట్టలునియొక్క) చరిత్రల సమూహమును, వినుచున్ = అలకించుచు,

వీనులవిను - ఇది జాతీయమయిన వ్యక్తికరణము. శ్రుతులు -
వేదములు "శ్రుతిస్తువేదోవిజ్ఞేయో, ధర్మశాస్త్రంతువైస్మృతే" (మ. స్కంధం)

4 | కరతాళ = చేతితోవాయించు వాద్యవిశేషములయొక్క,
(కరతాళమ్ = కరాభ్యాంహస్తాభ్యాంసీయమానస్తాళోయత్ర) - వాద్య
విశేషః - శబ్దక) గతులన్ = రీతులతో - మోగించువిధానములతో,
చొక్కటముగాన్ = ఒప్పదముగా, అనుచున్ = నర్తించుచు, అవేశ
మూర్ఖులన్ = (భక్తిజన్యమగు) నుద్రేకమువలని సొమ్మసిల్లుటలచేత,
అలతన్ = శ్రమను, కనుచున్ = పొందుచు.

అచటన్ = ఆనోట - ఆసంగమతీర్థమునందు, తత్ = అతని
యొక్క - అవిట్టలునియొక్క, కృపా = దయకు, భాజనంబులు =
పాత్రములయిన, అవ్విబుధవల్లభాజనంబులు = ఆదేవపత్నీజనముల,
విష్ణున్ = కృష్ణుని-విట్టలుని, సేవింతురు = భజింతురు అమ్మహక్రిడనస్థలిన్ =
ఆగొప్పదయిన క్రిడాస్థానమునందు, లచ్చిమగఁడు = లక్ష్మీపతి -
విట్టలుఁడు, తొల్లి = పూర్వము, లంఘనాక్రిడనము = కుప్పిగంతు
లాటను, ఆచరించెన్ = ఒనర్చెను. (కుప్పిగంతులాటయాడెననుట)

లంఘనాక్రిడనము - కుప్పిగంతులాటకుసంస్కృతీకరణరూపము
ము. కా "కుప్పిగంతులు పిడిగుద్దులాటలు పిల్ల, దీవులు గొబ్బిళ్లు
గూవనాలు, నాదిగాశైశవక్రిడలాడిరపుడు; రామకృష్ణులు గోపదారకులఁ
గూడి" (వి. పు 7-202)

మ॥ విను, మున్శౌరికినోడి సంగమమరద్విద్వేషియెచ్చోటికో
చని, వెండింజనుదెంచి, యచ్చటశిలాసంఘన్నదేహంబుతో
డనిలాగర్భమునందుదాఁగఁగని 1 గాఢకోర్కెధుడై దేవకి
తనయుండా శిలగ్రొచ్చివైచిమెదిపెన్దదైత్యుజూర్జంబుగన్ 21

వ్యా :— విను = (నారదా!) అకర్ణింపుము. మును = పూర్వము, సంగమ = సంగముఁడను పేరుగల. మరుద్విద్వేషి = దేవతావిరోధి - దైత్యుఁడు, శౌరిన్ = కృష్ణునకు - విట్టలునకు, ఓడి = భయపడి, ఎచ్చోటికో = ఎక్కడికో, చని = అరిగి, వెండిన్ = మఱియు, (మరల - అనుట) చనుదెంచి = వచ్చి, అచ్చటన్ = అక్కడ - ఆసంగమతీర్థమునందు, శిలా = తాతితో, సంఘన్న = బాగుగాఁగప్పబడిన, దేహంబుతోడన్ = శరీరముతో, ఇలాగర్భము నందున్ = భూగర్భమునందు, (భూమిలోపల - అనుట) దాఁగన్ = మఱుగుపడఁగా, కని = చూచి, గాఢక్రోధుఁడై = మిక్కుటమయిన కోపముగలవాఁడయి, దేవకీతనయుండు = దేవకీసుతుఁడు - కృష్ణుఁడు (విట్టలుఁడనుట) అశిలన్ = అతాతిని, గొచ్చివైచి = పెల్లగించి వేసి, తద్దైత్యన్ = ఆ దితిసుతుని, చూర్ణంబుగన్ = పొడియగునట్లు, మెదిపెన్ = నలఁగఁగొట్టెను, [చూర్ణముచేసెననుట]

శౌరి = “శూరశతి వసుదేవస్యపితా, తస్యగోత్రాపత్యంశౌరిః”
[గురుబాల]

క॥ 1 పువ్విలుతుతంద్రియచ్చట

మువ్వం 2 క మురువునమురళిమోయించె మనం

3 బువ్విళ్ళులూరఁగ్రశుతులకు

నవ్విధము తదీయపదయుగాంకము 4 దెలుపున్.

22

వ్యా :— అచ్చటన్ = అస్థిలమునందు - ఆసంగమతీర్థము నందు, పువ్విలుతుతండ్రి = మదనజనకుఁడు హరి - విట్టలుఁడు.

22 ప :- 1 పువ్విల్లు - గౌ, పువ్విలుతు - ర, అ. 2 కలమురువుమురళి - క; కమురువునమురళి - ర, అ. 3 బువ్విళ్ళులూరఁగ - ర; బువ్విళ్ళులూరఁగ - అ, గౌ. 4 దెలుపన్ - ర, గౌ; దెలుపున్. అ

మువ్వంక = మూడువంకరల సమాశ్రయముగలిగిన, మురువునన్ = సొగసుతో, శ్రుతులకున్ = వేదములకు, మనంబు = హృదయము, ఉవ్విళ్ళూరఁగన్ = తహతహపడఁగా, మురళిన్ = పేణువును, మోయించెన్ = మోఁగించెను. [ఊదెను] అవ్విధము = ఆరీతిని - మువ్వంకగానిల్చి మురళియూదిన రీతిని, తదీయ = అతనిదయిన - అవిట్టలునిదైన, పదయుగ = అడుగుదోయియొక్క, అంకము = చిహ్నము, తెలుపున్ = ఎఱిఁగించును. (పాదచిహ్నములు మువ్వంక మురువుతోమురళి మోయించెనను విషయమునెఱిఁగించుననుట)

మువ్వంక మురువు - చూ 4-134 వ్యాఖ్య

క॥ మహానేపంవిధచిత్రా

వహమగు నద్దక్షి 1 ఇంపు 2 వాకిటి 3 మహిమల్

బహు 4 ముఖములవినుతింపఁగ

నహిపతియుంజాలఁడనిన నన్యులవశమే.

23

వ్యా :— మహిన్ = భూమియందు. ఏపంవిధ = ఇటువంటి, చిత్రావహము = ఆశ్చర్యముకలిగించునది, అగు = అయిన, అద్దక్షి ఇంపువాకిటి మహిమల్ = అద్దక్షి ఇద్వారముయొక్క (= అనంగమ తీర్థముయొక్క - అనుట) మాహాత్యములు, అహిపతియున్ = సర్పరాజును - అదిశేషుఁడును, బహుముఖములన్ = పెక్కుమోములతో - వేనోళ్ళతో, వినుతింపఁగన్ = స్తుతించుటకు, చాలఁడు = శక్తుఁడు కాఁడు, అనినన్ = అనఁగా, (అన్నచో) అన్యులవశమే = ఇతరులకు శక్యమా? (శక్యముకాదనుట)

అలం :— అర్థాపత్తి

23 ప :- 1 ఇంబు - గౌ; ఇంపు - ర.అ. 2 వాకిట-ముది(అ) వాకిటి-ర.అ.

3 మహితుల్-గ; మహిమల్-ర,అ;గౌ. 4 విధముల-ర; ముఖముల-అ,గౌ.

సీ॥

తనకటాక్షములు సంతానచింతారత్న

నిర్మాణపరమాణునికరమనఁగ

దనవిలాసంబుమద్వైరిశంబరనిషూ

దనపాలిత 1 పురః పతాకయనఁగ

దనమనస్సరసిసంతతచిదానందవై

భవమౌరాళము 2 నున్మిషట్టనంగ

దనప్రసాదంబు భక్తవరేణ్యదుర్గతి

క్షాళనోచితచంద్రగోళియనఁగ

తే॥

వెలయునేదేవియాదేవి విద్యుమద్య

కద్యునిర్ణిద్య 3 తనుకాంతిభద్రపరమ

మాయభువనేశ్వరి 4 వసింప, మధువిరోధి

5 ధామమునఁగల్గుపశ్చిమద్వారమమరు.

24

వ్యా :— తన = తనయొక్క, కటాక్షములు = క్రేగంటి చూపులు, సంతాన = సంతానమను పేరుగల దేవతావృక్షములయొక్కయు చింతారత్న = చింతామణులయొక్కయు, నిర్మాణ = నిర్మితయంద యిన. పరమాణు = పీలుపులయొక్క, నికరమనఁగన్ = సమూహమాయనునట్లును.

భువనేశ్వరీదేవిక్రేగంటిచూపులు సంతానచింతామణుల నిర్మాణమున కుపయుక్తమున సరమాణువులొయన్నట్లున్నవనుట.

సంతానచింతామణులు కోరిన కోరికలనిచ్చును. గావున నామె క్రేగంటిచూపులు వాంఛితార్థప్రదములనితాత్పర్యము.

24వ: పురః[రీ?]. అ:పురః.ర,గౌ. 2కున్మి.ముద్రి[అ].ర. నున్మి.అ,గౌ. 3తర.త; తను.ర,అ. 4 వసించు - చ, ప; వసింప - ర,అ. 5 నామ ప; ధామ.ర,అ,గౌ.

సంతానము, దేవతకుపంచకములోనొకటి. చూ 1-62 శ్వాఖ్య.

పరమాణువులు జగత్కారణములని వైశేషికన్యాయదర్శనములు తెలుపును. నేటివైజ్ఞానికులును బ్రపంచము తొంబదిరెండుమూలపదార్థములతోనేర్పడెననియు నీమూలపదార్థములలో న్యూట్రానులు. ప్రొటానులు, నెలక్ట్రానులునను పరమాణువులే యుండుననియుగనుగొనియున్నారు. పరమాణుసంఖ్యాభేదముచేవస్తుభేదమేర్పడెను. ఉదా ||

బంగారము	—	79 ప్లా, 118 న్యూ, 70 ఎల
సీసము	—	82 ప్లా, 125 న్యూ, 82 ఎల
పాదరసము	—	80 ప్లా, 122 న్యూ, 80 ఎల

సంతాన చింతారత్నములును బరమాణునిర్మితములేకావలెను. అపరమాణువుల సంయోగమునకు భువనేశ్వరీదేవి క్రేగంటిదూపులు ప్రేరకములేమో! యని సుభావన. న్యాయదర్శనపక్షమున నీశ్వరుడు సృష్టికి నిమిత్తకారణము. అద్వైతమతమున నీశ్వరుడు నిమిత్తోపాదాన కారణము.

2 తన = తనయొక్క, విలాసంబు = సౌందర్యము, మత్ = నాయొక్క, వైరి, శత్రువును, శంబరనిఘాతన = శంబరాసుర హంతచేత - మన్మథునిచేత, (వక్త-శివుడు) పాలిత = పాలింపబడిన, పురః = ఎదుటిభాగమునందున్న, పతాకయనగన్ = జెండాగుడ్డయొక్క యనునట్లును.

3 తన = తనయొక్క, మనస్సరసి = హృదయమనెడు సరోవరము, సంతత = ఎల్లప్పుడు, చిదానందవైభవ = జ్ఞానానంద సంపత్తియనెడు, మరాళము = హంసయొక్క, ఉన్కిపట్టు = నివాస స్థానమో, అనంగన్ = అనునట్లును.

4] తన = తనయొక్క, ప్రసాదంబు = అనుగ్రహము, భక్త వ
రేణ్య = భక్తముఖ్యులయొక్క, (ముఖ్యవర్ణవరేణ్యశ్చ-అమ) దుర్గతి =
దుస్థితిని, క్షాళన = కడిగివేయుటకు - తొలగించుటకు, ఉచిత =
యోగ్యమయిన, చంద్రగోళియనగన్ = వెన్నెలయోయనునట్లును,
(చంద్రికా చంద్రిమాచాంద్రి, కౌముదీచంద్రగోళికా - వై. ని.)

విదేవి = విభగవతి (దేవస్యపత్ని. దేవ + జీప్) వెలయున్ =
ఒప్పునో, ఆదేవి = ఆభగవతి, విద్రుమద్రు = పగడపుఁజెట్టువలె,
పలాశీదుగ్రిదుగ్రిమాగమాః - అమ - కదుగ్రి = పింగళవర్ణముగల -
బంగారువన్నెగల, ("కదుగ్రిఃకనకపింగళః - ఇతినామమాలా" శబ్దక)
నిర్ణిదగ్రి = ప్రస్ఫుటమయిన, తనుకాంతి = శరీరద్యుతిచేత, భద్ర =
ఒప్పిదమయినదియు, పరమ = ఉత్కృష్టరాలగు, మాయ = దుర్గ
యునగు, మాయా = దుర్గా - శబ్దక | భువనేశ్వరి = భువనేశ్వరీ
దేవి, వసింపన్ = నివసింపఁగా, మధువిరోధి = హరియొక్క -
విఘ్ననియొక్క, ధామమునన్ = నిలయమనందు, కల్లు = ఉండు,
పశ్చిమద్వారము = పడమటివారి, అమరున్ = ఒప్పును.

విదుగ్రిమదుగ్రికద్రు - ఇటఁబీతరక్తములకైక్యము కవినమయము.
"పీతరక్తయోః -- నిబంధనంచకవినమయః" [కావ్యమీ-

అలం :- ఉత్ప్రేక్ష.

ఉ॥ 1 బోర్మహిషున్ నిజాంఘ్రుగలబొట్టనవేల్చుదమట్టిపట్టిమున్.

పేర్మిదదంగమున్ 2 మెదిచిపెట్టిననెత్తురు 3 బొట్టువోలె, జ్యో

25 ప :- 1 పోర్మ - ముది (అ) రః బోర్మహిషిన్ - గౌ, బోర్మహిషున్-అ.

2 మెదిపి - ముది - (అ). ర, గౌ, మెదిచి - అ, మెదటి-గ.

3 బొట్టుఁబోలె - ర, బొట్టువోలె - అ, గౌ.

తిర్మయవీక్షణంబలిక 4 దేశమునంగలదుర్గ, 5 స్వర్గదన్

6 వార్మణిధారియు త్తరపువాకిటనిల్చినవాఁడు 7 కాపుగన్. 25

వ్యా :— బోర్మహిమన్ = గోండుమని గర్జించు మహిషా
సురుని, నిజ = తనదైన, అంఘ్రీన్ = పాదమునందు, కల =
ఉన్న, బొట్టనవేల్చుదన్ = అంగుష్ఠాగ్రముతో, మట్టిపట్టి = తొక్కి
పట్టి, మున్ = పూర్వము, పేర్మిన్ = పీఠితో, తత్ = అతనియొక్క-
మహిషాసురునియొక్క, అంగమున్ = దేహమును, మెదిచి = మర్దించి,
పెట్టిన = తాల్చిన, నెత్తురుబొట్టువోలెన్ = రక్తతీలకమోయనునట్లు;
జ్యోతిర్మయ = అగ్నిమయమయిన, (జ్యోతిస్తారాగ్నిభాజ్వలా-వై.ని.)
వీక్షణంబు = నేత్రమును, అలికదేశమునన్ = నుదుటిభాగమునందు,
కల = కలిగిన, స్వర్గదన్ = నాకమునొసఁగునదియగు. దుర్గన్ =
దుర్గాదేవిని, వార్మణిధారి = నీటిమానికమును (కౌస్తుభమును) ధరించు
వాఁడు - విట్టలుఁడు, ఉత్తరపువాకిటన్ = ఉత్తరద్వారమునందు,
కాపుగన్ = రక్షకురాలుగా, నిల్చినవాఁడు = వసింపజేసినవాఁడు.

వార్మణి = నీటికెంపు. చూ 1-13 వ్యాఖ్య.

ఇందుఁబేర్కొనఁబడిన దుర్గమహిషాసురమర్దనియగు భద్రకాళి
(చూ 5 29)

“సింహమారుహ్యకల్పాంతే, నిహతోమహిషోయయా

మహిషఘ్నో తతోదేవీ, కన్యావై సింహవాహినీ” (దేవీపు)

దుర్గకులలాటనేతముందుననుటకు - “నౌమిభాల విరోచనాం,
మహిషోత్తమాంగనిషేదుషీమ్” (తంత్ర)

4 దేహ - డ. ద, బ; దేశ - ర, అ. 5 స్వర్గ - క; స్వర్గ - ర. అ.

6 వార్మణిధారినుత్త - డ. ద, బ; వార్మణిధారియుత్త - అ, ర, గౌ;

7 కాపుగాన్ - ర; కాపుతక - గౌ; కాపుగక - అ.

వ్యాక :— బోరు + మహిమన్ = బోర్మహిమన్. [బా. ప్రకీర్ణక 16]

అలం :— ఉత్పేక్ష

*క॥ తరణియుభైమియును బర

స్పరమచ్చటఁగూడినిగుడఁబావనమగుత

త్సరిదంబువునందాడిన

నరునకునవ్వారిపాదనఖమున వెడలున్.

26

వ్యా :— అచ్చటన్ = అస్థలమునందు - ఆయు త్రరపువాకిటికి సమీపప్రదేశమునందు, (25ప) తరణియున్ = తరణినదియు, భైమియును = భైమినదియు, పరస్పరము = అన్యోన్యము, కూడి = కలిసి, నిగుడన్ = ప్రవహింపఁగా, పావనమగు = పవిత్రమగు, తత్సరిత్ = ఆ నది యొక్క, అంబువునందున్ = నీటియందు [తరణీభైమినదులు కలిసిన కూడలి స్థలమునందలి నీటియందు - అనుట] అడిన = స్నానముచేసిన నరునకున్ = మానవునకు. అవ్వారి = అనీరు, చరణనఖమునన్ = కాలిగోటియందుండి, వెడలున్ = నిర్గమించును. విష్ణుసారూప్యమోక్షము కలుగుననుట.

విష్ణుపాదమునుండి గంగ పుట్టినది. తరణీభైమినది కూడలిలో స్నానముచేసిన నరునకు నానదీజలము చరణనఖమునుండి బయలు వెడలుననుటచే విష్ణుపాదమునుండి గంగపుట్టుటయనులక్షణము ప్రాపించు నన్నమాట. ఇట్లు చెప్పుటచేదరణీభైమినదీసంగమజలమునకు గంగతో నభేదము సూచితము. కాఁగాఁబాదనఖమున భైమినదీజలము వెలువడుట

*“ఈపద్యము. చ - త లలోలేదు. పూర్వోత్తరపద్యములతో సందర్భశుద్ధియు చాలదు.” — ‘అ’ అధోజ్ఞాపిక.

విష్ణుసారూప్యసూచకము. సారూప్యము = చూ 5-151 వ్యాఖ్య.
విష్ణుసారూప్యముకలుగునని భంగ్యంతరముగఁజెప్పబడినది.

అలం :- పర్యాయోక్తి.

క॥ ఎవ్వఁడు వ్యాధిగ్రస్తుం

డెవ్వఁడుభయవిహ్వలాత్ముఁడెవ్వం 1 డధనుం

డవ్వాఁడచ్చటి దుర్గం

ఋవులఁబూజించి యిష్టభోగము 2 లందున్.

27

వ్యా :- వ్యాధిగ్రస్తుండు = రోగముచేనాక్రమింపఁబడిన
వాఁడు, ఎవ్వఁడు = ఎవఁడో, భయ = భీతిచేత, విహ్వలాత్ముండు =
వ్యాకులపడిన మనస్సుగలవాఁడు - దరిద్రుఁడు, ఎవ్వండు = ఎవఁడో
అవాఁడు = అతఁడు, అచ్చటిదుర్గన్ = అక్కడనున్న (ఉత్తరద్వార
మునందున్న) దుర్గము, ఋవులన్ = పుష్పములతో, పూజించి = అర్చించి
ఇష్టభోగములు = కోరిన సుఖములను, అందున్ = పొందించును.
[పొందును.]

వ్యాక :- ఎవ్వఁడు = ఎవ్వఁడో. ఓ - అధ్యాహార్యము.
[ప్రొ. వాక్య. 13]

వ॥ ఇన్నాలుగునంతర్ద్వారంబు 1 లింకిట 2 బహిర్ద్వార ప్రకారంబు
లాకర్ణింపుమని గోకర్ణకుండలుండాకర్ణన వశంవదాశయుండగు
కుశేశయాసనసూతికిట్లనియె.

28

27 ప :- 1 డధముం - డ, ద, బ; డధనుం - -ర, అ, గౌ. 2 లొందున్-ర;
లందుక - అ, గౌ.

28 ప :- 1 లింకట - ముద్ది (అ); లింక - ర; లింకిట-అ. 2 బహిర్ద్వార
రంబులప్రకారంబా-ర; బహిర్ద్వారంబా-గౌ; బహిర్ద్వారప్రకారంబులా-అ.

వ్యా : — ఇన్నాలుగున్ = ఈనాలుగును, అంతర్ద్వారంబులు = లోపలివాకిళ్లు, ఇంకిటన్ = ఇటుపైని, ఇటన్ = ఇచ్చటి, బహ్ద్వార ప్రకారంబులు = వెలుపటివాకిళ్ల విధములు, అకర్ణింపుమని = వినుమని, గోకర్ణ కుండలుండు = సర్పములుకుండలములుగాఁగలవాఁడు - శివుఁడు, [గోకర్ణ = గోర్నేత్రాంకర్ణాయస్య, సర్పే - శబ్దస్తో] అకర్ణన = వినుటకు, వశంవద = అధీరమయిన, అశయుండు = మనస్సుగలవాఁడు. అశయః = చేతః - శబ్దక అగు = అయిన, కుశేశయాసన = బ్రహ్మయొక్క, కమలాసనునియొక్క సూతికిన్ = బిడ్డకు - [సూతిః = సంతానః - శబ్దక - నారదునకు - నారదునిగూర్చి, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అనియెన్ = అనెను.

వ్యాక : — సూతికిన్ = సూతిని (గూర్చి) - పౌ. చారక 13

సీ॥ కఱకురక్కసుని 1 జక్కఁగఁదొక్కిమించిన
భద్రాశక్తికయెందుఁబ్రస్తురించు
నిందుండు విధముననెందునేవసియుండు
నఱ లేక కోటిశ్వరాహ్వాయమునఁ
బ్రవహించునెందునభ్రాంకమోర్ములఁబుణ్య
జలయనుజలధియోషామతల్లి
నతజగత్త్రితయ శ్రీనారాయణీదేవి
వర్తించునెందేని వార్తకెక్కి

తే॥ యట్టియట్టాలతోరణ 2 హట్టకుట్టి
మస్ఫురద్గోపురైదూకమణిమయోరు
హర్మ్యరమ్యంబుకరవీరమనుపురంబు
పశ్చిమద్వారమగుజగత్పతినగరికి.

29

29 ప : 1 నొక్కరునిజిక్కఁగఁదొక్కి. భద్ర ముద్రి అ. ర. గౌ; జక్కఁగఁదొక్కిమించిన - అ. 2 పట్ట - గ; హట్ట - ర, అ, గౌ.

వ్యా : — కఱకురక్కసుని = క్రూరుడైనరాక్షసుని - మహిషా
సురుని, చక్కగన్ = బాగుగా, తొక్కి = కాలితోనదిమి, మించిన =
విజృంభించిన, భద్రకాళిక = కాత్యాయని, (భద్ర)కాళీతుగంధోల్కాం,
కాత్యాయన్యామపిత్రియామ్ - మే. ని.) ఎందున్ = ఎచ్చట, ప్రస్ఫు
రించున్ = ఒప్పునో.

మహిషాసురునిమర్దించినదుర్గ, భద్రకాళి. దుర్గాపాదాశ్రయణము
నతఁడువరముగాఁబడసెను. [కాళికా]

2] ఇందున్ = ఇక్కడ - కైలాసమునందు, ఉండువిధమునన్ =
వసించునట్లు. ఎందున్ = ఎక్కడ, ఏన్ = నేను, అఱలేక = భేదము
లేకుండ, కోటీశ్వర = కోటీశ్వరుడనెడు, అహ్వయమునన్ = నామ
ముతో, వసియింతున్ = నివసింతునో!

3] పుణ్యజలయను = పుణ్యజలయనెడు, జలధియోషామతల్లి =
శ్రేష్ఠమయిన సముద్రకాంత - శ్రేష్ఠమయిననది, ఎందున్ = ఎక్కడ,
అభ్రంకష = అకాశమునొరయు, మిక్కిలియెత్తయిన - అనుట]
ఊర్ములన్ = కెరటుములతో, ప్రవహించున్ = పాఱునో!

4] నత = నమస్కరించునదియగు, జగత్త్రితయ = లోకముల
మూఁడింటినిగలిగిన, (స్వర్గమర్త్యపాతాళలోకములుగలిగిన - అనుట)
నారాయణీదేవి = నారాయణీదేవియను పేరుగల లక్ష్మీమూర్తి, ఎందేసి =
ఎక్కడ, వార్తకెక్కి = ప్రసిద్ధిగాంచి, వర్తించున్ = ఉండునో!

ఎందేని - 'ఏని' వాక్యాలంకారము. "ఇంబుకసర్వలోకజను
తెవ్వనియేని" (ఆది 1-76)

అట్టి = అటువంటి, అట్టాల = ప్రాకారములపైభాగముల
చేతను, (అట్టాలః = ప్రాకారాదుపరితనమున్నతస్థానమ్ - ఇతి శ్రీధర

స్వామి - శబ్దక) తోరణ = బహిర్ద్వారములచేతను, (తోరణోస్త్రీ
 బహిర్ద్వారమ్ - అమ) హట్ట = అంగడివీధులచేతను, (హట్టః = అంగడి
 వీధి - గురుబాల) కుట్టమ = నెలకట్టులచేతను, (శిలారత్నా దినిబద్ధ
 ప్రదేశములచేతను) స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, గోషర = పుర
 ద్వారములచేతను, ఏడూక = నడుమనెముకలుంచికట్టినగోడలచేతను,
 (ఏడూకంయదంతర్వస్తకీకసమ్ - అమ) మణిమయ = మణులతో,
 నిర్మించిన, ఉరు = గొప్పవయిన, హర్మ్య = ధనికులగృహములచేతను
 (హర్మ్యాదిర్ధనినాంనివాసః - అమ) రమ్యంబు = రమణీయమయిన,
 కరవీరమనెడునగరము, జగత్పతి = లోకనాథునియొక్క - విట్టలునియొక్క
 నగరికిన్ = గుడికి, పశ్చిమద్వారమగున్ = పడమటివాకిలియగును.

వ్యాక :— నగరు + కి = నగరికి. పక్షమున - నగరునకు (5-10)

తే. క్షోణిఃకృష్ణానదీతీర శూర్పలాఖ్య
 తీర్థరాజాధివాసినై, తీర్థచరణ
 ధామమణిసౌధదక్షిణద్వారమేను
 జాగరూకతఃపాలింతుయోగివర్య !

30

వ్యా :— క్షోణిన్ = భూమియందు, కృష్ణానదీతీర =
 కృష్ణానదియొద్దనందలి, శూర్పల = శూర్పలమనెను, అఖ్య = పేరుగల
 తీర్థరాజ = తీర్థశ్రేష్ఠమునందు, అధివాసినై = నివసించువాడనయి,
 తీర్థచరణ = పుణ్యనది (గంగానది) పాదమునందుఁగలవానియొక్క,
 (హరియొక్క) - విట్టలునియొక్క, ధామ = నిలయమయిన - విట్ట
 లునినివాసస్థానమయిన, మణిసౌధ = రత్ననిర్మితరాజసదనముయొక్క
 (సౌధోస్త్రీరాజసదనమ్ - అమ) - సువర్ణమయమగు పాండురంగా
 లయముయొక్క, దక్షిణద్వారము = దక్షిణపువాకిలి. యోగివర్య =
 ఓయోగివరేణ్య - ఓనారదా! ఏను = నేను, (శివుఁడు - వక్త) జాగ
 రూకతన్ = జాగ్రత్తతో, పాలింతున్ = సంరక్షింతును.

శా॥ గర్వోద్రిక్త తరంగసంఘములవీకన్ బుష్కరిణ్యాపగా
 వార్వేణుల్దనయు త్తరంపుదెసఁబర్వంగా, గదాపాణియై
 సర్వా 1 లంకృతిశాలియై వెలయుఁగంసధ్వంసనాగార రా
 ట్పూర్వద్వారమునం, ద్రివిక్రముఁడు, మైపొంగంబయోదచ్ఛవిన్
 31

వ్యా :— గర్వ = దర్పముచేత - ఉబ్బుచేత. (పొంగుట చేత) ఉద్రిక్త = విజృంభించిన, తరంగసంఘముల = కెరటముల సమూహముయొక్క, వీకన్ = ఔన్నత్యముచేత, పుష్కరిణ్యాపగా = పుష్కరిణీనదియొక్క, (సవంతీనిమ్నగాపగా - అమ) వార్వేణుల్ = జ. ప్రవాహములు, (ప్రవాహః పనరోఘస్యాద్వేణీ- అభి. చిం.) తన = తనయొక్క, ఉత్తరంపుదెసన్ = ఉత్తరదిక్కున, పర్వంగాన్ = ప్రవహింపగా, గదాపాణియై = గదచేతియందుఁగలవాడై, సర్వ = సమస్తమయిన, అలంకృతి = అలంకారములతో, శాలియై = ప్రకాశించువాడై, త్రివిక్రముఁడు = వామనుఁడు. మై = శరీరము, పయోద = మేఘముయొక్క, ఛవిన్ = కాంతితో, పొంగన్ = అతిశయింపఁగా, కంసధ్వంసన = కంసవినాశకునియొక్క (హరియొక్క)-విట్టలునియొక్క, అగారరాట్ = గృహరాజముయొక్క - పాండురంగ దేవాలయముయొక్క, పూర్వద్వారమునన్ = తూర్పువారిట, వెలయున్ = ఒప్పును.

త్రివిక్రముఁడు — “త్రివిక్రమః = త్రీన్లోకాన్ విశేషేణ శ్రామతివ్యాప్నోతీతి, యద్వా. త్రిషులోకేషుబలిబంధనార్థేభూవోమస్వర్గైశుక్రమః పాదన్యాసోయస్య---త్రీణిపదానివిచక్రమే ఇతిశ్రుతే.

త్రిరిత్యేవంత్రయోలోకాః కీర్తితా మునిసత్తమైః
 విశ్రామంస్తతతః సర్వాం, త్రివిక్రమోఽసిజనార్దన.
 ఇతిహరివంశే, - ఇతిశాంకరభాష్యమ్ -

క॥ 1 కరనఖరదళిత రక్షః

పరివృథవక్షోరుజాంబుపరిచిత 2 దీప్తా

త్యురుకేశరి 3 దోహళుడగు

నరకేశరియు త్తరంబునగవనిగాచున్,

32

వ్యా :— కరనఖర = చేతిగోళ్ల చేత. (నఖోఽస్త్రినఖరోఽస్త్రియామ్ - అను) దళిత = చీల్చబడిన, రక్షపరివృథ = రాక్షస రాజుయొక్క, (ప్రభుఃపరివృథోధిపః - అను)- హిరణ్యకశిపునియొక్క, వక్షః = తొమ్మునందలి, అరుణాంబు = రక్తవారియొక్క - రక్త ప్రవాహముయొక్క, పరిచిత = పరిచయముగలిగిన, దీప్త = ప్రకాశించిన, అత్యురు = మిక్కిలిగొప్పదయిన, కేశర = జూలుచేత, దోహళుడగు = ఉత్సాహముగలవాడగు, నరకేశరి = నృసింహుడు, ఉత్తరంబునగవనిన్ = ఉత్తరదిక్కునందలి పురద్వారమును, కాచున్ = రక్షించును.

అరుణ — శోణశబ్దమువలె నిది రుధిరార్థమునఁబ్రయుక్తము “శోణమ్ = రుధిరమ్ - ఇతిరాజనిర్ఘంటుః” (శబ్దక) మహాదేహని, ర్గతసాంద్రాదుణపూరము - ఆది 2-24. ఘోరపం, కారుణవారిపూరము - ఆది 6-300. తదీ, యారుణమున - అరణ్య 2-260. అరుణవారి - రామా 8-117

వ్యాక :— ఉత్తరంబునగవను = ఉత్తరంబునందలిగవను. సప్తమ్యులుక్సమాసము - పౌ. సమాస 37

అలం :— వృత్త్యను ప్రాసము.

32 ప :- 1 ఖర - ప, ర; కర - అ, గౌ. 2 తత్తత్పుర - క, చ, త, గౌ.

దీప్తాత్యురు - ర, అ. 3 దోహదుడగు - ర, అ. దోహళుడగు-గౌ

క॥ లోనాలుగువెలినాలుగు

నైనమహాద్వారభూములపవర్గ శ్రీ

నీనగనీనగరాడ్ధరు

శ్రీనగరగణితవిభూతిఁజెందు, మునీంద్రా!

33

వ్యా :— లోన్ = లోపల, నాలుగున్ = నాలుగును,
వెలిన్ = వెలుపల, నాలుగున్ = నాలుగును, ఐన = అయినట్టి,
మహాద్వారభూములు = గొప్పవాకిలి ప్రదేశములు, అపవర్గశ్రీన్ =
మోక్షలక్ష్మిని, (మోక్షోపవర్గం - అమ) ఈనగన్ = కలిగింపఁగా,
ఈనగరాడ్ధరు = ఈపర్వతరాజు (గోవర్ధన) ధారియొక్క (హరియొక్క)
విట్టలునియొక్క, నగర = గుడి-పాండరంగదేవాలయము, మునీంద్రా =
ఇంద్రునివంటి మునీ-శ్రేష్ఠుడయిన మునీ! (ఓనారదా!-అనుట) అగణిత
విభూతిన్ = లెక్కలేనియైశ్వర్యమును, చెందున్ = పొందును.

అలం :— యమకము (3 పా)

వ॥ అని మఱియు నక్కఱియవేల్పుననల్పగుణప్రకటన పరుండై
హరుండిట్లనియె.

34

వ్యా :— అని = ఇట్లుపలికి, మఱియున్ = వెండియు,
అకఱియవేల్పు = అనల్లదేవరయొక్క - అవిట్టలునియొక్క, అనల్ప =
అధికమయిన, గుణ = సద్గుణములయొక్క, ప్రకటన = వెల్లడిం
చుటయందు, పరుండై = అసక్తిగలవాడై, హరుండు = ఈశ్వరుడు,
ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అనియెన్ = పలికెను.

ధర్మరాజు పాండరీకమొనకేగుట

చ॥ అభిముఖత త్వశాలి, సుకృతాధ్యుఁడునౌ, చతురాస్యమానస
ప్రభువుఁడు, శిష్యసంఘములపారము గొల్వఁగఁదొల్లియొక్కనాఁ
డిభపురనాథుఁగౌరవకులేశ్వరు ధర్మజుఁగానబోవ, భూ
విభుఁడతఁడాతనిం 1 దెలచె వేయివిధంబులసాధుపూజలన్. 35

వ్యా : — అభిముఖత త్వశాలి = సముఖమయిన బ్రహ్మ
ముచే నొప్పువాఁడును, సుకృతాధ్యుఁడున్ = పుణ్యసంపన్నుఁడును,
ఔ = అగు, చతురాస్య = బ్రహ్మయొక్క, మానస = మనస్సువలన,
ప్రభువుఁడు = జననముగలవాఁడు (బ్రహ్మమానసపుత్రిఁడు). ననంద
దనుఁడు (చూ 44) తొల్లి = పూర్వము, ఒక్కనాఁడు = ఒకదినము,
అపారము = అతులేని, శిష్యసంఘములు = ఛాత్రీసమూహములు,
కొల్వఁగన్ = సేవింపఁగా, ఇభపురనాథున్ = హస్తినాపురాధీశ్వరుఁడును,
కౌరవకులేశ్వరున్ = కౌరవవంశరాజును, అగు, ధర్మజున్ = ధర్మరాజును
కానబోవన్ = చూడనేగఁగా, భూవిభుఁడతఁడు = ఆక్షాపతి - ఆధర్మ
రాజు, అతనిన్ = అతనిని - అసనందనుని, సాధుపూజలన్ = యోగ్య
ములయిన యర్చనలచేత, వేయివిధంబులన్ = వేయిరీతులను, (పెక్కు
భంగులననుట) తెలచెన్ = సేవించెను.

ఇభపురము - హస్తినాపురము. హస్తీయనురాజు నిర్మించుటచే
నీపేరు గలిగెను,

క॥ అహితాహితకారణ 1 వి

గ్రహులును, సదనుగ్రహప్రగల్భులు 2 నగునా
గహనగృహవాసచర్యా

మహితతపోధనుల సంగమముపొగడొందెన్.

36

వ్యా :— అహిత = ప్రతికూలురకు, (అహితః = ప్రతికూలః-
శబ్దక) అహితకారణ = అనిష్టసాధనమయిన, విగ్రహులును = దేహ-
ముగలవాఁడును - అనిసనందన పక్షముననర్థము. (శరీరంవర్ష్మవిగ్రహః-
అమ) అహిత = శత్రువులకు, అహితకారణ = అనిష్టసాధనమయిన,
విగ్రహులును = యుద్ధముగలవాఁడును - అనిధర్మజపక్షముననర్థము.
(రణాఃకలహవిగ్రహా - అమ) సత్ = బ్రహ్మముయొక్క, ఓంతత్
సదితినిర్దేశోబ్రహ్మణస్త్రివిధఃస్మృతః - భ. గీ) అనుగ్రహ = ప్రసాదము
చేత, ప్రగల్భులు = పౌర్ణిధుఁడు - అని సనందనపక్షముననర్థము సత్ =
పూజనీయుఁ యొక్క, (సత్యేసాధౌవిద్యమానేప్రశస్త్యేభ్యర్హిష్టేచసత్ - అమ)
అనుగ్రహ = ప్రసాదముచేత, ప్రగల్భులు = పౌర్ణిధుఁడు - అనిధర్మజ
పక్షముననర్థము. అగు = అయిన, అగహనగృహవాస = ఆయరణ్య
నివాసముయొక్కయు, నాగేహనివాసముయొక్కయు, చర్యా = నియ-
మానుసరణముచేత, [చర్యాత్విర్యాపథస్థితిః - అమ] మహితులు =
పూజింపఁదగినవారగు, తపోధనుల = తపస్సేధనముగాఁగలవాని
యొక్కయు - అని సనందనపక్షముననర్థము; ధర్మమేధనముగాఁగలవాని
యొక్కయు - అని ధర్మరాజపక్షముననర్థము. తపోలోకాంతరేపిచ,
చాంద్రీయణాదౌధర్మేచ - మే. ని సంగమము = సమాగమము
(సనందనధర్మనందనుల సమాగమము - అనుట) పొగడొందెన్ =
వినుతికెక్కిను.

36 ప :- 1 దుష్ప్రహులు - ప, విగ్రహులు - ర, అ. 2 నగరా - గ,
నగునా - ర, అ.

గహనగృహవాసచర్యామహితతపోధనులు - సనందనుడరణ్య
వాసియగుతపోధనుడు. ధర్మజుడుగృహవాసియగు తపోధనుడు
[=ధర్మముధనముగాగలవాడు] ప్రప్రచ్ఛకుశలంరాజ్యే, రాజ్యాశ్రమ
మునిమునిః" [రఘు 1-58] అనురీతివ్యవహారము.

సనందనుడు బ్రహ్మమానసపురుషుడని భాగవతాదులు.

అలం :— ప్రకృతశ్లేష.

ఉ॥ తమ్ములుదానునప్పుడు పృథాప్రథమాత్మజుడంతరంగమున్
గ్రమ్మినశోకవహ్నిహతిగందుచుగేలు 1 మొగుడ్చి, బ్రహ్మచి
త్తమ్మునగల్గుసంయమివతంసముబల్కు, ఖరాంశుతాపత
ప్తమ్ముగుతేనియంజినుకుతమ్ములబోలసబాష్పనేత్రముల్. 37

వ్యా :— పృథా = కుంతిదేవియొక్క, ప్రథమాత్మజుడు =
మొదటికొడుకు (జ్యేష్ఠకుమారుడు) - ధర్మరాజు, అప్పుడు = ఆ సమ
యమునందు, తమ్ములున్ = అనుజులును, తానున్ = తానును.
అంతరంగమున్ = మనస్సును, గ్రమ్మిన = అవరించిన. శోకవహ్ని =
దుఃఖాగ్నియొక్క, హతిన్ = దెబ్బచేత, కందుచున్ = తాపము
నొందుచు, కేలు = చేతులు, మొగుడ్చి = జోడించి, సబాష్ప = (వెచ్చని)
కన్నీళ్లతోగూడుకొనిన, నేత్రముల్ = కన్నులు. ఖరాంశు = తీక్షణము
లయిన కీరణములుగలవానియొక్క - సూర్యునియొక్క, తాప = వేడిమి
చేత, తప్తమ్ముగు = మఱిగింపబడినదగు, తేనియన్ = మధువును,
చినుకు = బొట్టులుగారాల్చు, తమ్ములన్ = పద్మములను, పోలన్ =
సరిపోలగా, బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మము, చిత్తమ్మునన్ = మనస్సునందు
కల్గు = కలిగిన, సంయమివతంసమున్ = మునిశ్రేష్ఠునిగూర్చి -
సనందనునిగూర్చి, పల్కున్ = [ఇట్లు] వచించెను.

సూర్యునివేడికి మఱిగిన తేనెను బిలుకు పద్మములవలె వేడి కన్నీటితోఁగూడిన కన్నులొప్పుగా, ధర్మరాజు సనందనునుద్దేశించియిట్లు వచించెననుట.

వ్యాక :— కేలు - జాత్యేకవచనము. “సామాన్యస్యవివక్షాయా మేకత్వమపిసమ్మతమ్” వికృ] అవతంసము = వతంసము. “వష్టి వాగురిరల్లోపమవాప్యోగుపసర్గయోః” [సి.కౌ.] మొగుడ్చి-ము. కౌ.క్రియా

అలం :— ఉపమ.

క॥ వీభీరువనై వేడెద

నోభద్రప్రద! ప్రసాదమొసఁగుమునాకున్

1 నీభావంబునఁబొడమని

దీభువనత్రయమునందు నింతయుఁగలదే?

33

వ్యా :— ఓభద్రప్రద = ఓశుభములనొసఁగువాడా! ఏన్ = నేను, వీరువనై = భయశీలుడనై. వేడెదన్ = అర్థింతును. నాకున్ = నాకు, ప్రసాదమొసఁగుము = అనగ్రహమునిమ్మా (నన్నుగ్రహింపు మనుట) నీభావంబునన్ = నీయొక్క మనస్సునందు, [భావస్సత్త్వా స్వభావాభిప్రాయచేష్టాత్మజన్మసు - అమ] పొడమనిది = గోచరింపనిది ఈభువనత్రయమునందున్ = ఈలోకములమూడింటియందు, ఇంత యున్ = కొంచెమయినను, కలదే = ఉన్నదా! లేదనుట

భువనత్రయము - స్వర్గమర్త్యపాతాళలోకత్రయము.

కా॥ చింతాకంతయు వెన్కదియ్యక, కురుక్షేత్రంబునంబాప సంతాంతస్వాంతుడనై, సుహృత్సుతపితృభ్రాతృదులంజంపి, యత్యంతద్రోహమొసర్చియుందిరిగెదన్ బాణంబుతోమత్సముం డంతర్వాణివతంస! యెవ్వఁడుగలండాహ! వితర్కింపఁగన్. 39

వ్యా :— చింతాకంతయున్ = చింతాకంతయునను -
 కొంచెమునను, వెన్కదియ్యక = వెన్కదీయక, కురుక్షేత్రంబునన్ =
 కురుక్షేత్రమునందు, పాప = అఘముచేత, సంక్రాంత = సంప్రాప్త
 మయిన, స్వాంతుండనై = మనస్సుగలవాడనయి, సుహృత్ =
 మిత్రులు, సుత = కుమారులు, పితృ = తండ్రులు, భాతృ =
 సోదరులు, ఆదులన్ = మొదలగువారిని, చంపి = వధించి, అత్యంత=
 మిక్కిలియధికమయిన, ద్రోహము = హింస, (ద్రోహము = హింస-
 నూ. ని.) ఒనర్చియున్ = ఆచరించియు, ప్రాణంబుతోన్ = అనువు
 లతో, తిరిగెదన్ = సంచరింతును. అంతర్వాణివతంస = శాస్త్రజ్ఞశ్రేష్ఠుడా!
 ఓసనందనా! (అంతర్వాణిస్తుశాస్త్రవిత్ - అమ) మత్సముడు = నాతో
 సమానమయినవాడు (నావంటిపాపాత్ముడనుట) ఆహా = అయ్యో!
 వితర్కింపఁగన్ = బాగుగా నాలోచింపఁగా. ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు,
 కలండు = ఉన్నాఁడు? (ఎవ్వఁడును లేడనుట)

కురుక్షేత్రము - చూ 2-212 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— “కురుణా - ఉపార్జితంక్షేత్రమ్. శాకపార్థివాది
 త్వాత్ మధ్యమపదలోపః” (శబ్దక) కాని, కురోఃక్షేత్రమ్ = కురుక్షేత్రమ్
 అనిషష్ఠీతత్పురుషమేచెప్పఁదగును. కురువునకు క్షేత్రమునకు వేటేసఁబం
 ధముపొసఁగకుండుటచే, నుపార్జితమనునదిగమ్యమగును.

క॥ వంగడపు వెదురుఁగోపపు

టింగలముననేర్చికనినయీసిరి, నిండా

సంగతిఁబొగ 1 సూరినత

దృంగురమౌక్తికము 2 దీనిపసిమియుఁగలదే?

40

40 ప : 1 సూరెను - ముద్రి (అ); చూరెనుద - ర; సూరిన - అ.

2 దీనిఁబసి - ముద్రి (అ), ర; దీనిపసి - అ, గౌ.

వ్యా :— వంగడపువెదురు = వంశమనెడు వెదురును, కోపపు
టింగలమునన్ = కినుకయనెడునెగ్గితో, ఏర్చి = దహించి, కనిన =
పొందిన, ఈసిరి = ఈసంపద, సిందా = గర్హణముయొక్క, సంగతిన్ =
సంసర్గముచేత, పొగ + చూరిన = పొగపట్టిన, తద్భంగురమౌక్తికము =
అనాశమునందునదియగు ముత్యము, దీని = దీనియొక్క - ఈ సంపద
యొక్క, పరిమియున్ = ఒప్పదమును, కలదే = నిలిచియుండునదియా?
ఉండునదికాదనుట.

వెదురునందు ముత్యములు పుట్టును - చూ 1-165 వ్యాఖ్య.

అలం :— రూపకము.

మ॥ అసిధారా 1 దళితాత్మబంధుభుజమధ్యస్వైరనిర్మద్వనన్
2 మసత్తైపట్టిన 4 యమ్మహాదురితమున్ 5 మన్వెట్టియున్, వాజిమే
ధసమిద్ధానలభూతి 6 చేనుసిమియున్ దప్పింపలేనైతి, నీ
కసతెప్పాటఁదొలంగు? నెట్టులగుదున్ గళ్యాణకల్యాత్ముడన్.

41

వ్యా :— అసిధారా = కత్తివాదర (పదను) చేత, దళిత =
చీల్చబడిన, అత్మబంధు = స్వకీయబాంధవులయొక్క, భుజమధ్య =
తొమ్ములవలన, (నుండి), స్వైర = స్వచ్ఛందముగా, నిర్మత్ = నిర్గ
మించుచున్న, వసన్ = కొల్లవ్వచేత, (మేనస్తువపావసా) - అమ;
“శుద్ధమాంసస్యయః స్నేహః సావసాపరికీర్తితా” శుశ్రుత - శబ్దక.)
మసత్తై = ముఱికియయి, పట్టిన = విడువకుండనంటుకొనిన, అమ్మహా
దురితమున్ = అగొప్పదయినపాపమును, మన్వెట్టియున్ = దానము

41 ప :- 1 వధితాత్మ - డ, ద, బ; దళితాత్మ - ర, అ. 2 మసత్తై - క,
మసత్తై - ర, అ. 3 పట్టిన - ముద్రి (అ). ర; పట్టిన - అ.
4 యమ్మ - ర, యమ్మ - అ. 5 మన్వెట్టి - త; మన్వెట్టి - ర;
మమ్మట్టి - గొ; మన్వెట్టి - అ. 6 మేనుసి - చ; చేనుసి - ర, అ.

చేసిన) భూమియనెడు మన్ను పెట్టితోమియు. వాజిమేధ = అశ్వమేధ
యాగమునందు, సమిద్ధ = రగుల్పబడిన, (సమిద్ధః = ప్రదీప్తః-శబ్దక)
అనల = అగ్నియొక్క; భూతిచేన్=బూదిచేత. ఉసిమియున్= తోమియు,
తప్పింపలేనైతిన్ = పోగొట్టలేకపోయితిని, ఈకసటు = ఈపాపమనెడు
మలినపదార్థము (కసటునాఁబాపంబుగాఁదనర్చు- అం. భా) ఎప్పాటన్=
ఏవిధముగా, తొలంగున్ = పాయును? కళ్యాణ = శుభముచేత, కల్య=
సంసిద్ధపఱుపబడిన, (కల్య = సజ్జీభూతే - శబ్దస్తో) అత్ముడన్ =
మనస్సుగలవాడను. ఎట్టులు = ఏప్రకారముగా, అగుదున్=కాగలను?

మన్ను పెట్టితోమినను, బూదిపెట్టితోమినను, ముఱికితొలఁగిపోవును.
కాని బంధువధజనితపాపము భూదానమువలనను, నశ్వమేధయాగము
వలనను దొలఁగలేదనుట.

అలం :— శ్లోషమూలకశ్చిప్తపరంపరిత రూపకము.

క॥ కర్మముఁ 1 గర్మాంతర 2 హృతి

కర్మతమగుదానిఁ 3 బూనఁగానము; నిరయాం

తర్మజ్జనాభిముఖునీ

దుర్మదుఁబడనీకనిలుపు; ద్రుహిణప్రభవా !

42

వ్యా :— ద్రుహిణప్రభవా = బ్రహ్మవలని జననముగల
వాడా ! - ఓసనందనా! కర్మాంతర = వేఱేకర్మముయొక్క, హృతి =
హరణమునందు, కర్మతమగుదానిన్ = కర్మశూరమగునట్టి (కర్మశూరస్తు
కర్మతః - అమ) కర్మమున్ = కర్మమును, పూనన్ = అవలం
బించుటకు, కానము = ఎఱుగము. (కర్మహరణసమర్థమగుకర్మమును

42 ప , 1 ముకర్మాం-ముద్ర (అ). ర; కర్మముఁగర్మాం - అ. 2 హృత్క
ర్మత - ముద్రి (అ). ర; హృతికర్మద - గౌ; హృతికర్మత-అ.

నెఱవేర్పఁగలకర్మమేదో యవలంబించుటకు, మాకుఁదెలియుటలేదని యర్థము. బంధువధవలనఁగలిగిన కర్మఫలమును నశింపఁజేయఁగలకర్మ మేదోయాచరింతమన్న నట్టి కర్మమేదోతెలియుటలేదనిభావము) నిరయ = నరకముయొక్క, అంతర్మజన = మధ్యమునందు మునుఁగుటకు. అభి ముఖున్ = సమ్ముఖుఁడయిన, ఈదుర్మదున్ = ఈదుష్టమయినగర్వము గలవానిని, పడనీక = పతనముకానీయక - నరకమధ్యమునఁగూల నీయక, నిలుపు = కాపాడుము.

ధర్మణజుబంధువులను వధించుటవలనఁబాపముకలిగెను. భూవా నాశ్వమేధములవలనఁబుణ్యము కలిగెనేగాని బంధువధజనిత పాపము నశింపలేదు. పాపపుణ్యములువిడివిడిగా ననుభవయోగ్యములేగాని యొక దానినుండి యొకటితీసివేయుటకువీలుపడదు. అట్లుకాక, యొకకర్మము వలన లభించుపాపమును హరింపఁగలకర్మమేదయినఁదెలుపుమని ధర్మ రాజు ప్రశ్నించెను. అట్టి కర్మాంతరహరణకర్మరమగు కర్మమున్నచోఁ దానుదానినవలంబించి పాపపరిహారముచేసికొనునన్నమాట.

క॥ మావంటివారలకుఁ 1 బా

పావిలదృక్కులకు, ధర్మమారయనియస

ద్భావులకు, భవాదృశులగు

శ్రీవైష్ణవ 2 వరులదిక్కు, చిత్పూర్ణమతీ!

43

వ్యా :— చిత్పూర్ణమతీ! = జ్ఞానముచేతనిండిన బుద్ధిగల వాఁడా! - ఒసనందనా! పాప = అఘముచేత, అవిల = కలుషమైన, దృక్కులకున్ = బుద్ధిగలవారును, (దృక్ప్రీత్యందర్శనేనేత్రబుద్ధౌచ త్రిమవీక్షకే - మే. ని) ధర్మమారయని = ధర్మమునాలోచింపని,

43 ప :- 1 కుభావావిల - క; కుబాపావి - ర, అ. 2 వరులె - ర, అ; వరుల - గౌ.

అసక్ = దుష్టమయిన, భావులకున్ = స్వభావముగలవారును, అగు,
మావంటివారలకున్ = మాదృశులకు, భవాదృశులగు = మీవంటి
వారయిన, శ్రీవైష్ణవపరుల = విష్ణుభక్తాగ్రగణ్యులే, దిక్కు = శరణము.

వ్యాక :— మావంటివారలకున్ - అనువిశేష్యముషష్ఠ్యంతమయి
యుండుటచే, విశేషణములకుషష్ఠికలిగెను. (బా. కారక 19)

సీ॥ అనియుధిష్ఠిరుఁడు 1 వల్కిన సనందనుఁడాత్మ

నలరియిట్లనునమ్మహాత్ముతోడ

నీపాలకాంబరీగోపాలుఁడు 2 గలాఁడు

పరమవైష్ణవధర్మపరతమెలఁగు

నీమోముగనుఁగొన్ననిఖిలాఘ 3 ములుఁబోవు

4 సెకదాఁకియడఁగుతూలికలలీల

హరిభక్తియనుగంగకడ్డమే ? 5 కలుషపు

టిసుకచేఁగట్టినయసదుఁగట్ట

తే॥ దురితరాశి 6 మునిఁగియు శ్రీవరునిభటుఁడు

తోయపద్మదళచ్ఛాయఁబూయఁబడఁడు

రేయఁబగలు వృథాచింతసేయనీవు

ప్రాకృతుండవె? భూలోక 7 పాకవిమత!

44

44 ప :- 1 వల్కిన-గౌ; పల్కిన-ర. అ. 2 గలండు-త, గౌ; గలాఁడు-ర.అ.
3 ములువోవు-ర, గౌ; ములుఁబోవు - అ. 4 సెగ...తూనిఁగల-ర,
సెక...తూనిక-ప; మాలిక - జ; తూనికల - గౌ; సెక...తూలి
కల - అ. 5 కలుషంపుటిసుకచే, వెసగంగపుట్టినయసదుగట్ట-గౌ;
కలుషపు...గట్ట-అ; కలుషపు...కట్ట-ర. 6 మునింగి-ముద్రి
(అ), ర; మునిఁగియు - అ. 7 పాలవినుత - డ, ద, బ; పాక
విమత - ర, అ, గౌ.

వ్యా :— అనియుధిష్ఠిరుఁడు వల్కినన్ = అసి ధర్మరాజు
 వచింపఁగా, సనందనుఁడు = సనందనముని, ఆత్మన్ = మనస్సునందు,
 అలరి = సంతోషించి, అన్యుహాత్ముతోడన్ = అమహాశయునితో - ఆ
 ధర్మరాజుతో, (ఉదాత్తోద్ధీర్ణమహాశయాః, మహామనామహత్మాచ-అభి
 చిం.) ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అనున్ = పలికెను. నీపాలన్ = నీయెడ,
 శాంబరీగోపాలుఁడు = మాయాలయాలకాపరి-శ్రీకృష్ణుడు, కలాఁడు = కలఁడు
 పరమవైష్ణవధర్మపరతన్ = ఉత్కృష్టమయిన వైష్ణవధర్మమునందలి
 యాసక్తితో. మెలఁగు = ప్రవర్తించు, నీమోమున్ = నీముఖమును,
 కనుగొన్నన్ = చూచినచో, నిఖిల = సమస్తములయిన. అశుములు =
 పాపములు, సెక = అగ్ని, తాకి = అంటుకొని, అడఁగు = నశించు,
 తూలికలలీలన్ = దూదిపింజలవలె, పోవున్ = నశించును. హరిభక్తి =
 విష్ణుభక్తి, అను = అనెడు. గంగకున్ = గంగానదికి, కలుషపు
 టినుకచేన్ = పాపమనెడునిసుముచేత, కట్టిన = నిర్మించిన, అసదుఁ
 గట్ట = అచ్చమయినగట్టు, అడ్డమే = నిరోధకమా? (నిరోధకము
 కాదనుట) దురితరాశిన్ = పాపపుబోవునందు, మునిగియున్ =
 మగ్నమయ్యును, శ్రీవరుని = లక్ష్మీపతియొక్క-హరియొక్క, భటుఁడు =
 సేవకుడు - హరిభక్తుఁడు, తోయపద్మదళచ్ఛాయన్ = నీరుతామరాకు
 వలె, పూయబడడు = (ప్రాప్త) సంసర్గమునందఁడు. భూలోకపాకవి
 మత = ఓ భూలోకదేవేంద్రుడా! - ఓధర్మరాజా! రేయున్ = రాత్రి
 యును, పగలున్ = దివాభాగమును, వృథాచింతసేయన్ = వ్యర్థ
 మయిన యాలోచనచేయుటకు, నీవు = ఈవు, ప్రాకృతుండవె =
 పామడఁడవా? (వివర్ణఃపామరోనీచః ప్రాకృతశ్చపృథగ్జనః - అమ)

తోయపద్మదళచ్ఛాయ - “పద్మపత్రమివాంభసా” (భ. గీ)
 ఛాయ - ఇవార్థకము. (నటదీశానశిరస్తటతు)టితరత్నచ్ఛాయఁగల్గొ
 లిసి, విటమధ్యంబునవ్రాలెనభ్రమణి - పసు 4-10.

వ్యాక :— యధిష్ఠిరుఁడు = యద్ధమునందుస్థితుఁడు -
సప్తమ్యలుక్సమాసము.

అలం ;— ఉపమా రూపకములు.

ఉ॥ కర్తవుగావుహర్తవునుగా వభిరక్షివిఁగావునీవు న
తీర్తి 1 ధురీణ! యంతకును గృష్ణుడెమూలము, గాన, పుణ్యవి
స్ఫూర్తియుఁబాపవైకృతముఁబూరుషుఁబొందునెయస్వతంత్రతన్
వర్తిలు 2 చున్నిఁ, ద్రెడ్డునకువచ్చునె? 3 పాకగుణాగుణావళుల్.

45

వ్యా ;— సతీర్తిధురీణ = మంచియశస్సును వహించు
వాఁడా! - ఓధర్మరాజా! అంతకును = సమస్తమునకు, కృష్ణుఁడె =
హరియే, మూలము = మూలాధారిము. కాన = ఇట్లుగుటచేతనే,
నీవు = ఈవు, కర్తవుగావు = కార్యమునుజేసినవాఁడవుకావు. (యద్ధ
కృత్యముచేసినవాఁడవుకావనుట) హర్తవునుగావు = సంహారకర్తవును
గావు. (బంధువధచేసినవాఁడవునుగావనుట) అభిరక్షివిఁగావు =
కాపాడువాఁడవునుగావు. అస్వతంత్రతన్ = పరాధీనతతో, వర్తిలు
చున్నిన్ = నడచుకొనుచుండుటచేత, పుణ్య = సుకృతముయొక్క,
విస్ఫూర్తియున్ = తోచుటయు, పాప = అఘముయొక్క, వైకృ
తము = వికృతత్వము (రోత) పూరుషున్ = పురుషుని, పొందునె =
చెందునా? (చెందవనుట) పాక = వంటయొక్క, గుణాగుణావళుల్ =
సుగుణనిర్గుణములవరుసలు (బాగోగులు-అనుట) త్రెడ్డునకున్ = దర్వికి,
వచ్చునె = చెందునా? చెందవనుట)

45 ప :- 1 ధురీణుఁడెంతకును - ప; ధురీణయింతకును - ర, అ; ధురీణ
యంతకును - గౌ. 2 చున్నద్రెడ్డు - క; చున్నిఁద్రెడ్డు - ర, అ.
3 పాప - గౌ; పాక - ర, అ.

త్రెడ్డు - తర్దూశబ్దభవము. “శ్రీవిశాలాక్షి బంగారు త్రెడ్డునందు”
భీమ 2 - 115

వ్యాక :— కాన - కాన్ + అ. అగు + నుజి = కాను -
బా.క్రియా 91. అ - అవధారణార్థకము.” కా 1 నతగన్ - ఉద్యో 1 358

అలం :— అర్థాంతరన్యాసము. (వికస్వరమని మతాంతరము)

క॥ పరులకతంబుననేనియు

హరినొకమరిదలఁపభద్రమగుఖలులకుఁద

న్నిరతస్మరణా 1 దరణా

స్మరణాఢ్యులునిత్యపదవిఁబొందుటయరుదే?

46

వ్యా :— పరులకతంబుననేనియున్ = అన్యులకారణమున
నైనను, హరిన్ = కృష్ణుని, ఒకమరి = ఒకసారి, తలఁపన్ = ధ్యానిం
పఁగా, ఖలులకున్ = దుర్జనులకును, భద్రమగున్ = శుభమగును.
తత్ = అతనియొక్క - హరియొక్క, నిరతస్మరణా = సంతత
ధ్యానమయొక్క, ఆదరణా = పాటించుటయొక్క, స్మరణా =
స్ఫూర్తిచేత, అధ్యులు = సంపన్నులయినవాడు, నిత్యపదవిన్ = శాశ్వత
పదమును - మోక్షమును, పొందుట = ప్రాప్తించుట, అరుదే =
వింతయా? (వింతకాదనుట)

తే॥ ధారుణీవల్లభులకంటెఁదక్కుచోట

నశ్వమేధంబునిష్ఫలంబగువిధమున

నర్థవంతంబుగాదు సత్యా 1 కళత్రు

2 సేవనలమానిసేయుపాచితముశతము.

47

46 ప :- 1 చరణ - ముద్రి [అ], ర; దరణ - చ; దరణా - అ, గౌ.

47 ప :- 1 కళత్ర-ర; కళత్రు-అ. 2 సేవకుల-ముద్రి [అ], ర; సేవకుం
బూని-త; సేవకులబూని-క; చ; సేవకుల(బూని-గౌ, సేవకుల
బూ [పూ?] ని - అ.

వ్యా :— ధారుణీవల్లభులకంటెన్ = భూపతులకంటె-సార్వ
భౌములకంటె, తక్కుచోటన్ = తక్కినవారివిషయమునందు, (సార్వ
భౌమేతరులవిషయమునందు - అనుట) అశ్వమేధంబు = అశ్వమేధ
యాగము, నిష్ఫలంబు = ప్రయోజనములేనిది, అగువిధమునన్ =
అగునట్లు, సత్యాకళత్రుః = సత్యభామ, భార్యగాఁగలవానియొక్క-
కృష్ణునియొక్క, సేవనలన్ = సేవలను, మాని = విడిచి, చేయ-
అచరించు, పాచితము = ప్రియశ్చిత్తముయొక్క, శతము = నూలు-
అనేకము, అర్థవంతంబుగాదు = సార్థకముకాదు.

సార్వభౌములుకానివారి విషయమున నశ్వమేధయాగమునిష్ఫల
మగునట్లు, కృష్ణునిసేవలను మానియాచరించు ప్రియశ్చిత్తశతము
సార్థకముకాదు.

అశ్వమేధము - ఇది సార్వభౌములేచేయవలసినయాగవిశేషము.

“రాజాసార్వభౌమః అశ్వమేధేనయజేత, నాప్యసార్వభౌమః” -
లేపస్తంబః - శబ్దక-

కలియుగమున నశ్వమేధమునిషిద్ధము.

“దీర్ఘకాలంబ్రహ్మచర్యం, నరమేధాశ్వమేధకా
మహాప్రస్థానగమనం, గోమేధశ్చతథామఖమ్
ఇమాన్ధర్మాన్కలియుగే, వర్జ్యానాహుర్మణీషిణః”

(బృహన్నారదీయే)

“నరాశ్వమేధౌమద్యంచ, కలౌవర్జ్యాద్విజాతిభిః” - బృహ్మ - శబ్దక.

అశ్వమేధ విధానము —

“గోక్షీరసమవర్ణంచ, కుందేందుహిమసన్నిభమ్,
పీతపుచ్ఛంపీతకర్ణం, సర్వతోగతిముత్తమమ్.

శ్యామంచాపిమహీపాల, యజ్ఞేఽస్మింస్తురగంవిదుః
 చైత్రమాసస్యతాకాయాం, మోఽఽయంతురగోన్మప
 వర్షమాత్రం రక్షణీయః, సర్వయోధైర్మహాబలైః
 పుత్రోవాబాంధవఃశూరో, రక్షణార్థంనియోజ్యతే
 స్వయంయః కురుతేయజ్ఞ, మసిపత్రవ్రతంచరేత్
 లలాటేతురగస్యాపి, పత్త్రం సంలిఖ్యకాంచనమ్
 బద్ధ్వాస్వనామసదియక్తం, స్వప్రతాపసమన్వితమ్
 కథనీయమిదంవాక్యం, మయాయంతురగోత్తమః
 విముక్త్యోస్మిన్మపఃకశ్చిత్, పృతిగృహ్ణాతుచేద్భవీ
 యస్తుతంప్రతిగృహ్ణాతి, సజేతవ్యోబలాత్ స్వయమ్
 అనేనవిధినావీర, క్రతురేషప్రజాయతే”

జై. భా. 1 అ 42-45; 50-52 అనువాదము.
 చూ - జై. భా. 1 అ. 75-78

అశ్వమునకువపయుండదుగాన వపాస్థానీయమగు తేజనిని
 హృదయమాంసమును హోమముచేయుదురు.

“నాశ్వస్యవపావిద్యతే” - “నాన్యేషాంపశూనాంతేజస్యా అవ
 ద్యంతి అవద్యంత్యశ్వస్య” [శు]

పాచితము - ప్రాయశ్చిత్తము, పాపక్షయసాధనమగు కర్మము
 “ప్రాయస్కపాపస్యచిత్తంవిశోధనంయస్మాత్, యదుక్తం, స్మృతౌ-
 ప్రాయఃపాపంసముద్దిష్టం, చిత్తంతస్యవిశోధనమ్” శబ్దక

ధారుణీ - ధరుణమనగా జలము “ధరుణః సమ్మతేనీరేస్వర్లోకే
 పరమేష్ఠిని” మే.ని. ధరుణమువలనఁగలిగినది ధారుణి. “అద్భ్యుఃప్రథివీ”
 [శు] ఇట్లు ధారుణీ - అను ఉత్పమధ్యముసాధువగును.

“ధా రుణి ప్రజగూర్పఁగావిగతరోమఁడవై” (అది 7-128)
సంస్కృత నిఘంటువులలో ధారణీ, ధారిణీశబ్దములేగాని ధారుణీశబ్దము
కానరాదు.

వ్యాక :— సత్యా = సత్యభామ, చూ 2-15 వ్యాఖ్య

అలం :— ఉపమ,

క॥ భాత్యవధ పితృవధాదు 1 లఁ
బాతకములురావు విష్ణుపదభక్తులకున్
దైతేయసూనులిరు 2 పుర
యేతద్వ్యవహారసాక్షులిభపురనాథా !

48

వ్యా :— భాత్యవధపితృవధాదులన్ = సోదరులనుజంపుట
తండ్రిలను జంపుటమొదలగువానిచేతను, విష్ణు = హరియొక్క, పద
భక్తులకున్ = పాదములు, రావు = ప్రాపింపవు, ఇభపురనాథా =
ఓహస్తినాపురాధీశ్వరా! - ఓధర్మరాజా ! దైతేయ = దైత్యులయొక్క -
రావణహింసకశిపులయొక్క, సూనులు = తమ్ముడును, గుమారుఁ
డును, సూనుఃపుత్రేనుజేరే - మే. ని - విభీషణప్రహ్లాదులు,
ఇరుపుర = ఇద్దఱే. ఏతద్వ్యవహార = ఈవ్యవహారమునకు, (భాత్యవధ
పితృవధాదులచేతబాతకములు విష్ణుభక్తులకు రావనుటకు) సాక్షులు =
ప్రత్యక్షనిదర్శనములు.

భాత్యవధకుఁగారకుఁడయిన విభీషణునకును, బితృవధకుఁగార
కుఁడయిన ప్రహ్లాదునకును బాపములంకకపోవుటచే, నీపాతకములు
విష్ణుభక్తులనంటవనుటకు వీరుసాక్షులనుట.

అలం :— ప్రకృతశ్లేష.

48 ప :- 1 లపాతకములు - ర, లపా[బా?] తకములు - అ, లబాతక
ములు - గౌ. 2 పురునేత - ర; పురయేత - అ, గౌ.

కా॥ ఆకంసారిప్రశంసనీమదినుదీర్ణావిష్కృతిందాల్పఁ, బె
 ల్లాకంపించితొలంగుఁగాక నినుడాయన్నేర్చునేపాతకా
 నీకంబుల్, రవిఁగప్పుచీకటులనెందేఁగంటిమే? వింటిమే?
 జ్ఞాకాంతాధిప ! లోకసంగ్రహమనీషంజేసితి 1 ప్రశ్నమున్ 49

వ్యా :— ఆకంసారి = ఆకంసవైరియొక్క - ఆకృష్టని
 యొక్క, ప్రశంస = ప్రసక్తి, నీమదిన్ = నీయొక్క మనస్సునందు,
 ఉదీర్ణ = గొప్పదయిన, ఆవిష్కృతిన్ = ఆవిష్కారమును, తాల్పన్ =
 వహింపఁగా, పెల్లు = మిక్కుటముగా, ఆకంపించి = సంచలించి,
 పాతక = పాపములయొక్క, అనీకంబుల్ = సమూహములు, తొలంగుఁ
 గాక = అపసరిల్లునుదప్ప, నినున్ = నిన్ను, డాయన్నేర్చునే = సమీ
 పింపఁజాలునా? ఎందేన్ = ఎక్కడనయిన. రవిన్ = సూర్యుని, కప్పు =
 ఆచ్ఛాదించు, చీకటులన్ = తమస్సులను, కంటిమే = చూచితిమా?
 వింటిమే = ఆకర్ణించితిమా? జ్ఞాకాంతాధిప = భూకాంతకధిపతి
 యయినవాఁడా - ఓధర్మరాజా! సంగ్రహమనీషన్ = ప్రజలుగ్రహింప
 వలెననుబుద్ధితో. (భాతృవధపితృవధాదులవలనఁదనకుపాపమురా లేదని
 ప్రజలుగుర్తింపవలెననుబుద్ధితో-అనుట) ఈప్రశ్నమున్ = ఈప్రశ్నను
 చేసితి = వేసితివి, (అడిగితివి)

అలం :— దృష్టాంతము.

క॥ అటులేనియుఁజెప్పెద; నీ
 పొటిపొటితలపోతలెల్లఁబోవనడుపు! మా
 రటుముడుగు; నెమ్మనము 1 నొ
 క్కటిగానొనరించిగట్టిగా వినుమధిపా !

50
 ప్రశ్న

49 ప :- 1 ప్రశ్నముల్ - క; ప్రశ్నమున్ - ర, అ.

50 ప :- 1 నెక్కటి - ర; నెక్కటి - అ, గౌ.

వ్యా :— అటులేనియున్ = అట్లయినను - నీకుభాతృపితృ
 వధాదులవలనబాపమువచ్చియుండకపోయినను, చెప్పెదన్ = చెప్పు
 చున్నాను. ఈపొటిపొటితలపోతలెల్లన్ = ఈయత్యల్పములయిన
 యాలోచనలన్నింటిని, పోవనడువుము = త్యజింపుము, అరటము =
 సంతాపమును, ఉడుగు = మానుము. అధిపా = ఓరాజు - ఓధర్మరాజు
 నెమ్మనమున్ = నిండుహృదయమును, ఒక్కటిగాన్ = స్థిరమయినదిగా
 (నిశ్చలమయినదిగా) ఒనరించి = చేసి, గట్టిగాన్ = సావధానముగా
 వినుము = అక్షరింపుము.

సీ॥ తలఁపించునేదేవుతనువునందఖిలాండ

ములు పయోనిధిభంగవిలసనముల

నేదేవుమహిమకు నింతయు 1 దంతింద్ర

పద 2 మగ్నతదితరపదసమాన

మేదేవునిజమాయ నెవ్వఁడుఁ 3 గడచన

నేరఁడుతనమేని 4 నీడఁబోలె

నేదేవుఁడింతకు నింతయైయంతకు

నంతయైగుఱిలేక యతిశయిల్లు

తే॥ నాజగత్కర్త దుష్టసంహరణబుద్ధి

5 విట్టలుండనధరనుద్భ 6 వించి, క్షేత్ర

పాలుఁడునుబుండరీకుండు బలసికొలువ

నుండుక్షేత్రంబునకు నేగుముదయకాంక్ష.

51

వ్యా :— ఏదేవు = ఏదైవముయొక్క, తనువునందున్ =

51 ప :- 1 దంతింద్రపద - ప, ర, గౌ; దంతింద్రపద - అ. 2 మగ్న-ర;
 మగ్న - ర, అ. 3 గడసన - ర; గడచన - అ, గౌ. 4 నీడ
 పోలె - ర (పా); నీడఁబోలె - అ, గౌ. 5 విష్ట - గౌ; విట్ట-ర, అ.
 6 వించె - ముద్రి (అ), ర; వించి - అ.

శరీరము నందు, ఆఖిల = సమస్తములయిన, అండములు = బ్రహ్మాండములు, పయోనిధిధంగ = సముద్రపుగెరటుములయొక్క, విలసనములన్ = విలాసములను, తలఁపించున్ = వ్యక్తముచేయునో.

పరమాత్మ, తనువుననంతకోటి బ్రహ్మాండములుగలవు.

“జలయంత్రస్థఘటమాలికా జాలవన్మహా విష్ణోరేకై కరోమకూ పాంతరేష్వనంతకోటిబ్రహ్మాండానిసావరణానిభృమంతి” (నారాయ)

2) ఏదేవు = ఏదైవముయొక్క, మహిమకున్ = గొప్పతనమునకు, ఇంతయున్ = ఈసర్వమును, దంతంద్ర = శ్రేష్ఠమయినయేనుఁగుయొక్క, పద = అడుగునందు, మగ్న = మునిగిన, తత్ = దానికంటె - ఏనుఁగుకంటె ఇతర = అన్యమయిన - అన్యజంతువుయొక్క, పద = అడుగుతో, నమానము = తుల్యమో !

అన్ని జంతువుల పాదములునేనుఁగుపాదములలో నడఁగునట్లుగా సర్వమును విష్ణుమూర్తి మహిమలోనడఁగుననుట,

“ఏనుంగుహజ్జలోనెల్లన త్వంబుల,

హజ్జలునడఁగినయట్లపోలె” (శాంతి 2-239)

అనుదానికిదియనుస్మృతి.

3) ఏదేవు = ఏదైవముయొక్క, నిజ = స్వకీయమయిన, మాయన్ = అవిద్యను, ఎవ్వాఁడున్ = ఎవఁడును, తనమేని = తనదేహముయొక్క, నడఁబోలెన్ = ఛాయనువలె, కడచననేరఁడు = అతిక్రమింపఁజాలఁడో !

మాయ — చూ 2-34 వ్యాఖ్య.

4) ఏదేవుఁడు = ఏదైవము, ఇంతకునింతయై = అల్పమున కల్పమయి, అంతకునంతయై = అధికమున కధికమయి, గుఱిలేక = పరిమితిలేకుండ, అతిశయిల్లున్ = మించునో !

ఇంతకునింతయై, యంతకునంతయై - “అణోరణీయాన్ మహతో
మహీయాన్” (శు.)

ఆజగత్కర్త = ఆలోకనిర్మాత - ఆవిష్ణువు, దుష్టసంహరణబుద్ధిన్ =
దుష్టనులనువధించుతలంపుతో, విట్టలుండనన్ = విట్టబుడనగా, ధరన్ =
భూమియందు, ఉద్భవించి = పుట్టి - అవతరించి, క్షేత్రపాలుడును =
కాశ్యపైరవుడును, పుండరీకుండున్ = పుండరీకుడును, బలసి = పరివే-
ష్టించి, కొలువన్ = సేవింపగా, ఉండు = నివసించు, క్షేత్రంబునకున్ =
పుణ్యస్థలమునకు - పౌండరీకమునకు, ఉదయకాంక్షన్ = అభ్యుదయా-
పేక్షతో, ఏగుము = అరుగుము.

జగత్కర్త — దేవుడు సృష్టికి నిమిత్తోపాదానకారణము.

మాయ — చూ 4-16. విట్టల - చూ 1-213

వ్యాక :— తలపించున్, సమానము, నేరడు, అతిశయిల్లు-
అనుచోట్లఁ - అధ్యాహార్యము. (ప్రొ. వాక్య 13)

అలం :— ఉపమ.

క॥ ఏగిమహానదివారిం

దోగి 1 హరింగొలుపు; నిఖిలదురితశ్రేణుల్

కాగినయినుమామిషమని

మూగికొనిన మక్షి కాసమూహంబులగున్.

52

వ్యా :— ఏగి = (పౌండరీకమునకు) అరిగి, మహానది =
(అచ్చటఁగల) గొప్పనదియొక్క - బైమినదియొక్క, వారిన్ = నీటి
యందు, తోగి = మునిగి, (స్నానముచేసి) హరిన్ = శృష్ణుని -

విట్టలుని, కొలువు = సేవింపుము. నిఖిల = సమస్తములయిన, దురిత
శ్రేణుల్ = పాపపంక్తులు, కాగిన = ఎఱ్ఱఁగాఁగాలిన, ఇనుము = కాలా
యసమును, (ఇనుపముక్కననుట) ఆమిషమని = మాంసమనుకొని,
మూఁగికొనిన = ముసరిన, మక్షికా = ఈగలయొక్క, సమూహం
బులగున్ = సముదాయములగును.

వ్యాక :— మూఁగికొనిన - స్వార్థమున 'కొను' ధాతువు.
మూఁగికొను = మూఁగు.

అలం :— నిదర్శన

తే॥ బ్రాహ్మణునిఁదల్లిఁదండ్రుని భారత 1 దాత
గురుజనం 2 బుల 3 హింసించు కూరుడైన
4 సిధుపానాభిరతుఁడుదుశ్శిలుడైనఁ
పాండురంగాధిపతిఁగాంచి 5 పరమునొందు.

53

వ్యా :— బ్రాహ్మణునిన్ = పాఱుని, తల్లిన్ = జననిని,
తండ్రున్ = జనకుని, భారతన్ = సోదరుని, దాతన్ = త్యాగిని,
గురుజనంబులన్ = గురుజనులను (ఉపాధ్యాయుఁడులోనగువారిననుట)
హింసించు = వధించు, కూరుడైనన్ = కూరాత్ముఁడయినను; సిధు
పాన = మద్యపానమునందు, అభిరతుఁడు = అధికమయిన ప్రితిగల
వాఁడగు, దుశ్శిలుడైనన్ = దుష్టస్వభావుఁడయినను, పాండురంగాధి
పతిన్ = పాండురంగ క్షేత్రనాథుని - పాండురంగవిట్టలుని, గాంచి =
దర్శించి, పరమున్ = మోక్షమును, (కైవల్యమమృతంపరమ్ - ఇతి
రత్నావళి - శబ్దక) ఒందున్ = ప్రాపించును.

53 ప :- 1 ధాత - చ; దాత - ర, అ. 2 బును - చ; బుల - ర; అ.
3 హింసించి - ర (పా) హింసించు - ర, అ, గౌ. 4 శిధు - ర;
సిధు - గౌ; శిధు - అ. 5 పదము - గౌ; పరము - ర, అ.

సీధు - “సీధుః = శీధుః. పృషోదరాదిత్వాత్ శస్కసః. మద్యమ్ - ఇతిశబ్దరత్నావళి.

“శీధురిక్షురనైఃపక్వై, రపక్వైరాసవోభవేత్
మైరేయంధాతకీపుష్ప, గుడధాన్యాంబుసంయుతమ్”
(మాధవుడు) - గురుబాల

క॥ నావిని ధౌమ్యాదిమహీ

దైవతములుఁదమ్ముగమియుఁదనుఁగొలువఁ 1 గ, శో

కావహమతిభవదగ్గజ

దీవనగొనిచనియెనయుధిష్ఠిరుఁడెలమిన్.

54

వ్యా, — నాన్ = అనఁగా, విని = ఆకర్ణించి, ధౌమ్యాధి = ధౌమ్యుఁడుమొదలుగాఁగల, మహీదైవతములున్ = భూసురులును, (బ్రాహ్మణులును) తమ్ముగమియున్ = అనుజసమూహమును (భీమార్జున నకులసహదేవులును - అనుట) తనున్ = తన్ను, కొలువఁగన్ = సేవింపఁగా, శోక = దుఃఖమును, అవహ = కలిగించునదియగు, మతిన్ = బుద్ధితో, అయుధిష్ఠిరుఁడు = ఆధర్మరాజు, భవత్ = నీయొక్క (నారదునియొక్క - అనుట, నారదుఁడు - శ్రోత) అగ్గజ = అన్నయొక్క సనందనునియొక్క, దీవనఁగొని = ఆశీస్సునుబొంది, ఎలమిన్ = ప్రీతితో చనియెన్ = (పౌండరీకమునకు) అరిగెను.

వ్యాక :— యుధిష్ఠిరుఁడు = యుద్ధమునందు స్థిరుఁడు, సప్త మ్యులుక్సమాసము. “గవియుధిభ్యఃస్థిరః” (8-31-95) “అపదాంతస్య మూర్ధన్యః” (8-31-95) యుధి + స్థిరః = యుధిష్ఠిరః.

ఉ॥ ఆకుముదాప్తవంశవిభుఁడంతకనుంగొనియెన్, వసుంధరా
నాకము, 1 నాకుపాకశుకనాసశుకాదికసన్నునిస్తుత
శ్లోకము, శోకకర్దమవిశోషణ 2 కోకహితప్రభాసము
త్రైకము, తాపవహ్ని జలశీకర 3 సేకముఁబొండరీకమున్. 55

వ్యా :— ఆకుముదాప్తవంశవిభుఁడు = ఆచంద్రవంశపురాజు -
అధర్మరాజు, అంతన్ = అప్పుడు, వసుంధరానాకమున్ = భూలోక
స్వర్గమయినదియు, నాకుపాక = పుట్టనినుగు - వాల్మీకి, (పాకఃపచన
శాబకౌ - త్రి. వి) శుకనాస = శుకనాసుఁడు, శుక = శుకుఁడు,
ఆదిక = మొదలుగాఁగల, సన్నుని = మంచిమౌనులచేత, స్తుత = పొగడఁ
బడిన, శ్లోకము = యశస్సుగలదియు, (పద్యేయశసిచశ్లోకః - అమ)
శోక = దుఃఖమనెడు, కర్దమ = బురదయొక్క, విశోషణ = బాగుగా
శుష్కింపఁజేయుటయందు, కోకహిత = చక్రవాకబాంధవునియొక్క -
సూర్యునియొక్క, ప్రభా = శాంతియొక్క, సముత్సేకమున్ = అతిశ
యముగలదియు, తాపవహ్ని = తాపమనెడునగ్నికి, జలశీకర =
నీటితుంపుటయొక్క, సేకమున్ = చల్లుటగలదియు, అగు; పొండ
రీకమున్ = పొండరీక క్షేత్రమును, కనుగొనియెన్ = దర్శించెను.

ఛం :— ద్విప్రాసము

అలం :— రూపకము.

లయగ్రాహి :—

కలబువు, నరాళచికురంబులు, గట్టికృతక

రాంబురుహాయుగ్మ, మలికాంబకము, నగ్న

55 ప :- 1 నాక - గౌ; నాకు - ర, అ; లోక - ర; కోక - అ. 3 సైక
ము - గౌ; సేకము - ర, అ.

త్వంబుఁబసిరోప్పువెదురుం, 1 బెరుగు 2 నడ్డ 3 పొదు
 లుం, బదములంబలుకుచుంబొదలు 4 మువ్వల్
 జంబుఫలజిదుఁచిభరంబు, మకరాకృతిఁగ
 రంబమరుకుండలములుంబరఁగఁబంచా
 బ్దంబులఁదలిర్చునినువుంబతిభజించెఁదిజ

గంబులకు రోహణనగంబగునగణ్యున్.

56

వ్యా :- కంబువున్ = శంఖమును - పాంచజన్యమును,
 ఆరాళచికురంబులు = వక్రములయిన శిరోజములును, కటీ = మొల
 యందు, కృత = చేయఁబడిన - ఉంచ బడిన. కరాంబురుహయుగ్మము =
 పద్మములవంటిచేతులజంటయు, అలికాంబకము = నొసటికన్నను,
 (పాలనేత్రమును) నగ్నత్వంబున్ = దిగంబరత్వమును, పసిన్ = ఆల
 మందను, రొప్పు = అదలించు, వెదురున్ = వెదురుకఱ్ఱయు (వేణు
 దండమును) పెరుగు = వర్దిల్లు, అడ్డపొదులున్ = అడ్డతిత్తులును,
 (అడ్డతీగలతో నల్లినతిత్తులును - చూ 2-33) పదములన్ = పాద
 ములయందు, పలుకుచున్ = మ్రోగుచు, పొదలు = ఒప్పు, మువ్వల్ =
 గజ్జెలును, జంబుఫలజిత్ = నేరెడుపండ్లయొక్క గెలుపరియగు (సరి
 పోలునదియగు) రుచిభరంబున్ = కాంత్యతిశయమును, మకర =
 మొసలియొక్క, ఆకృతిన్ = ఆకారముతో, కరంబు = మిక్కిలి, అమరు =
 ఒప్పు, కుండలముల్ = కుండలములనెడు కర్ణాభరణ విశేషములును,
 (మకరకుండలములును - అనుట) పరఁగన్ = ఒప్పఁగా, త్రిజగంబు
 లకున్ = ముల్లోకములకు, రోహణనగంబు = విదూరపర్వతము,
 (రోహణః = విదూరాద్రిః - ఇతిజటాధరః - శబ్దః) అగు = అయిన

56 ప :- 1 బెరగు - త; బెరుగు - ర, అ, గౌ. 2 నుండ - గౌ; నుడ్డ-ర, అ.
 3 పొడ - ర; పొదు - గౌ; పొదు - అ. 4 పువ్వుల్ - గౌ;
 మువ్వల్ - ర, అ.

అగణ్యన్ = గణింపశక్యముకానివాడగు, పంచాబ్దంబులనిసువున్ = ఐదేండ్లశిశువును - విట్టలుని. (విట్టలుఁడుబాలకృష్ణుఁడు) పతి = రాజు ధర్మజుఁడు, భజించెన్ = సేవించెను.

అలికాంబకము - విట్టలునకుఁఫాలనేత్రముండుట విశేషము.
చూ 4-133 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— జంబుఫలజిత్ చూ 1 వ్యాఖ్య.

క॥ పుష్కరణిఁదీర్థమాడియుఁ
బుష్కరదళనయనుమూర్తిఁబూజించియునా
విష్కృతశుభోన్నతియునతి
నిష్కలష్మమతియునయ్యెన్మృపతి, మునిపతీ !

57

వ్యా :— పుష్కరణిన్ = కోనేటియందు, (పుష్కరిణ్యాంతు ఖాతంస్యాత్ - ఆమ; నెగడుఁబుష్కరణికోనేరనంగ - ఆం భా) తీర్థ మాడియున్ = స్నానముచేసియు, పుష్కరదళనయను = పద్మపత్రములవంటినేత్రములుగలవానియొక్క - విట్టలునియొక్క, మూర్తిన్ = ప్రతిమను, ("మూర్తిః = ప్రతిమా - ఇతిహేమచంద్రః" - శబ్దక) పూజించియున్ = అర్చించియు, నృపతి = రాజు - ధర్మజుఁడు, అవిష్కృత = అవిష్కరింపబడిన, శుభ = మంగళములయొక్క, ఉన్నతియున్ = ఔన్నత్యముగలవాఁడును, అతినిష్కల్మష = మిక్కిలి నిర్మలమయిన, మతియున్ = బుద్ధిగలవాఁడును, అయ్యెన్ = అయెను.

పుష్కరిణి - చూ 3-137 వ్యాఖ్య.

క॥ దానంబునఁబితృగురుసఖి
దానంబుననైన కీడుదలఁగిహరికృపా
దానంబు 1 నందెఁగురుపతి
దానంబునరుద్భవంబు 2 దనకుంగలదే ?

58

58 ప :- 1 సెందె - ర (పా) నందె - ర, అ, గౌ; దానికి - ముద్రి (అ), ర, దనకుం - అ, గౌ.

శ్వా :— దానంబునన్ = త్యాగముచేతను, పితృ = తండ్రుల యొక్కయు. గురు = గురువులయొక్కయు, సఖి = మిత్రులయొక్కయు దానంబునన్ = ఛేదనముచేతను - వధించుటచేతను, దానంగజమదే త్యాగే, పాలనచ్చేదశుద్ధిషు - విశ్వఁ ఐన = ప్రాప్తించిన, కీడు = పాపము, తలఁగి = నశించి, హరికృపా = విట్టలునియొక్కదయతోఁ గూడిన, ఆదానంబున్ = స్వీకారమును, కురుపతి = కురునాథుఁడు - ధర్మరాజు, అందెన్ = పొందెను. దానన్ = దానిచేత, పునః = మరల, ఉద్భవంబు = జన్మము - పునర్జన్మము, తనకున్ = తనకు, కలదే = ఉన్నదా ? లేదనుట.

ధం :— త్రిప్రాసము.

అలం :— యమకము.

వ్యాక :— కురుపతి - కురునాథాపతిః కురువు - చూర్-రౌ వ్యాఖ్య.

అలం :— యమకము.

తే॥ ఆయతీందుర్నిండు 1 ఋత్విజుండయ్యె; వేది

యయ్యెశ్రీపౌండరీకమహాస్థలంబు

పాపపశువుల విశసించి భక్తి 2 చరువు

పాండురంగాగ్నిలో వేల్పుపాండవునకు.

59

వ్యా :— పాప = అఘములనెడు, పశువులన్ = జంతువులను, విశసించి = వధించి, భక్తిచరువున్ = భక్తియనెడు వేల్పుఁదగిన పశ్వాన్నమును. (హవ్యపాకేచరుఃపుమాన్ - అమ) పాండురంగ = పాండురంగుఁడనెడు, అగ్నిలోన్ = వహ్నిలోపల, వేల్పు = హోమము

59 ప :- 1 రుత్విజుం - గౌ; ఋత్విజుండయ్యె - ర; ఋత్విజుండయె-అ.

2 వరపు - గౌ, చరువు - ర, అ.

చేయు, పాండవునకున్ = పాండుపుత్రునకు - ధర్మరాజునకు, ఆయ
తీందుండు = శ్రేష్ఠుడగునయాయతి - అసనందనమహర్షి, ఋత్వి
జాండయ్యెన్ = యాజకుడయ్యెను. యజ్ఞముచేయులచువాడయ్యెను.
(ఋత్విజోయాజకాశ్చతే - అమ) శ్రీపాండరీక = శ్రీపాండరీకమనెడు
మహాస్థలంబు = గొప్పప్రదేశము - క్షేత్రము, వేదియయ్యెన్ =
(యజ్ఞ) వేదికయయ్యెను.

పాపములనెడు పశువులను విశసనముచేసి, భక్తియనుచరువును
బాండురంగవిట్టలుడమ నగ్నిలోపల హోమముచేయు ధర్మరాజునకు,
సనందనమహర్షి యాజకుడయ్యెను పాండరీకక్షేత్రము యజ్ఞవేదిక
యయ్యెను.

ఋత్విజుడు —

“అగ్న్యధేయంపాకయజ్ఞా, నగ్నిష్టోమాదికాన్మథాన్
యఃకరోతివృతోయస్య, సతస్కర్త్విగిహోచ్యతే” — మ. స్మృ.

“అగ్నిధాదయష్టోడశయాజకఋత్వికఛబ్దవాచ్యాఃతేచ, బ్రహ్మ
ఉద్గాతా, హోతా, ఆధ్వర్యుః, బ్రాహ్మణాచ్ఛంసీ, ప్రస్తోతా, మైత్రా
వరూణః, ప్రతిప్రస్థాతా, పోతా, ప్రతిహర్తా, ఆచ్ఛివాకః; నేష్టా, అగ్నిధః
సుబ్రహ్మణ్యః, గ్రావస్తుత్, ఉన్నేతావేతి” — గురుబాల.

అలం :- రూపకము

వ॥ ఇవిధంబున నవ్విధువంశవతంసంబు కంసమర్దన సాక్షాద్ధర్మనంబు
నిజదురిత కర్మనంబునాపాడించుటగృతార్థుండై, పాండరీకవాస్త
వ్యులగు పుండరీకాది విద్యత్పుండరీకంబుల 1 నొండండకీర్తించు

చుం 2 బ్రవర్తితకతిపయదివస ప్రచారుండై యచ్చటనుండి నిజా
నుజద్విజసనాథంబుగా గజపురంబునకుంజనుదెంచి సుఖంబుండె;
నట్లగుటంజేసి.

60

వ్యా :— ఇవిధంబునన్ = ఈప్రకారముగా, అవిధువంశ
వతంసంబు = అచంద్రవంశశిరోభూషణము, అచంద్రవంశశ్రేష్ఠుడనుట
అధర్మరాజు, కంసమర్దన = కృష్ణునియొక్క - విట్టలునియొక్క, సాక్షా
త్కారదర్శనంబు = ఇంద్రియగోచరమగు దర్శనము, నిజ = తన
దయిన, దురిత = పాపముయొక్క, కర్షణంబున్ = శృశత్వమును,
అపాదించుటన్ = కలిగించుటచేత, కృతార్థుండై = చరితార్థుండై,
పౌండరీకవాస్తవ్యులు = పౌండరీకక్షేత్రనివాసులు, అగు = అయిన
పుండరీక = పుండరీకుడు, అది = మొదలుగాఁగల, విద్యత్పుండరీ
కంబులన్ = శ్రేష్ఠులయినపండితులను, (వ్యాఘ్రేపిపుండరీకఃః స్యురు
త్తరపదేవ్యాఘ్రే -- పులిశేష్ఠార్థగోచరాః - అమ) ఒండొండ = వరు
సగా (యథాక్రమముగా) కీర్తించుచున్ = స్తుతించుచు, ప్రవర్తిత =
ప్రవర్తింపఁబడిన, కతిపయదివస = కొన్ని దినములయొక్క, ప్రచా
రుండై = సంచారముగలవాడయి, (కొన్ని దినములు సంచరించిన
వాడై - అనుట) అచ్చటనుండి = అక్కడనుండి - పౌండరీకమునుండి,
నిజ = తనవారయిన. అనుజ = తమ్ములతోడను, ద్విజ = బ్రాహ్మణు
లతోడను, సనాథంబుగాన్ = కూడుకొన్నవాడుగా, గజపురంబునకున్ =
హస్తినాపురమునకు, చనుదెంచి = వచ్చి, సుఖంబుండెన్ = సుఖముతో
నుండెను. అట్లగుటంజేసి = అట్లగుటచేత, (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

క॥ 1 అదియమహాఫలమని తన

హృదయంబునఁబౌండరీకమెవ్వఁడెఱుఁగఁడా

2 బ్రవర్తించి- ప; య, ర. బ్రవర్తిత - అ, గౌ.

61 ప : 1 అదియ - ర, అ; అదియ - గౌ.

2 మెదుకచను 3 నిదియుముక్తి

ప్రదమనిపెరత్తిర్థమునకు; బహునిగమనిధి !

61

వ్యా :— బహు = అనేకములయిన - సమస్తములయిన, నిగమ = వేదములకు, నిధి = గనియైనవాడా - ఓ నారదా! అదియ = అదే, మహాఫలమని = గొప్పప్రయోజనమని, తన = తన యొక్క, హృదయంబునన్ = మనస్సునందు, ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు, పౌండరీకము = పౌండరీకక్షేత్రమును, ఎఱుగఁడు = తెలిసికొనఁడో అమెదుక = అమందుఁడు, ఇదియున్ = ఇయ్యదియు, ముక్తిప్రదమని = మోక్షదాయకమని, పెరత్తిర్థములకున్ = అన్యక్షేత్రములకు, చనున్ = అరుగును,

వ్యాక :— ఎఱుగఁడు = ఎఱుగఁడో. ఓ - అధ్యాహార్యము.

ప్ర. వాక్య 13

క॥ వాలినదప్పి వియజ్జర

కూలంబుననుయ్యిద్రవ్యకు మతిగలిగినన్

శ్రీలలనావిభుఁడుండని

నేలయుక్షేత్రహని 1 యరుగునీచుఁడుగలుగున్.

62

వ్యా :— వాలిన = అతిశయించిన, దప్పిన్ = విపాసచేత, వియజ్జర = అశాశజలప్రవాహముయొక్క - గంగానదియొక్క, కూలంబునన్ = ఒడ్డునందు, నుయ్యి = కూపము, త్రవ్య = త్రవ్వెడు, కుమతి = కుత్సితమయిన బుద్ధిగలవాడు, కలిగినన్ = ఉన్నచో, శ్రీలలనావిభుఁడు = లక్ష్మీకాంఠావల్లభుఁడు హరి - విట్టలుఁడు,

2 మెదుక - గ; మెదుక-ర, అ. 3 నిదియ-గ;చ,ర; నిదియు-అ.

62 ప :- 1 యెఱుగు - గ, చ, గె; యరుగు - ర, అ.

ఉండని = వసింపని, నేలయున్ = ప్రదేశమును, క్షేత్రముని = పుణ్య
స్థలముని, అరుగు = ఏగెడు, నీచుడు = అధముడు, కలుగున్ = ఉండును.

అలం :— నిదర్శనము.

చ॥ మసనమునందునైనఁబురమార్గమునంబడియైన నింటునై
న, సకలగర్వి తస్థలమునన్ బ్రవగేహమునందునైన, నా
కసమున, నీట, నేలపయిఁగంకటిమీఁడునైన మానవుం
డనువులఁజూసి, నిష్కలుషుడై హరి నగునమ్మహాస్థలిన్. 63

వ్యా :— మానవుండు = మనుష్యుడు, మసనమునందు
నైనన్ = శ్మశానమునందయినను, పురమార్గమునన్ = పట్టణమార్గము
నందు, పడియైనను = మూర్చిల్లియయినను, ఇంటునైనన్ = గృహము
నందయినను, సకలగర్వి తస్థలమునన్ = ఎల్లరచేతనిండింపఁబడిన ప్రదేశ
మగు, ప్లవ = చండాలునియొక్క, చండాలుప్లవమాతంగదివాకీర్తి
జనంగమాః - అమ) గేహమునందునైనన్ = గృహమునందయినను,
ఆకసమునన్ = ఆకాశమునందు, నీటన్ = నీటియందు, నేలపయిన్ =
భూమిమీఁద, కం టిమీఁడునన్ = మంచముపైని, ఐనన్ = అయినను,
అమ్మహాస్థలిన్ = ఆగొప్ప ప్రదేశమునందు - ఆపాండురంగ క్షేత్రము
నందు, అనువులన్ = ప్రాణములను, పాసి = విడిచి, నిష్కలుషుడై =
పాపములులేనివాడయి, తాన్ = తాను, అనువులన్ = ప్రాణములను,
పాసి = వదలి, (మరణించి - అనుట) హరి = విష్ణువు, అగున్ =
అగును, విష్ణుసారూప్యమునందుననుట.

సారూప్యము - చూ 5-151 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— ఆకసముననీట నేలపయిఁగంకటిమీఁడునైననై నన్ -
ఇటు 'ఐనన్' అనునది పెక్కుచోట్ల కొక్కతేయన్వయించుచున్నది.
(ఆకసమునైననీటనైన నేలపయినైనఁగంకటిమీఁడునైననైన) - ఇది
వాక్యన్యాయసిద్ధము.

క॥ విను, పతితుడైనగాని
 చనితత్ క్షేత్రంబునందుఁ 1 జానోచిపున
 రననంబుగనఁడు; గావున
 జనులకు నాస్థలము 2 నందచనుఁదను 3 వూడ్చున్. 64

వ్యా ;— విను = (నారదా!) ఆకర్ణింపుము. పతితుడైనన్ = స్వధర్మభ్రష్టుడయినను, కాని = కానిమ్ము, చని = అరిగి, తత్ క్షేత్రంబునందున్ = ఆపుణ్యస్థలమునందు - ఆపౌండరీకమునందు, చానోచి = చచ్చునదృష్టమునకుఁబాతుడయి, పునర్జననంబు = మరల జన్మించుటను, కనఁడు = పొందఁడు. (ముక్తుడగుననుట) గావునన్ = కాబట్టి, జనులకున్ = లోకులకు, అస్థలమునందు = ఆచోటనే - ఆపౌండరీకమునందే, తనువు = శరీరమును, వూడ్చున్ = విడుచుట, చనున్ = తగును.

పతితుడు —

“స్వధర్మంయఃసముచ్చిన్న, పరధర్మంసమాశ్రయేత్

అనాపది న విద్వద్భిః, పతితః పరికీర్తితః” (మార్కం)

వ్యాక ;— చావన్ = చాన్ - బా. క్రియా 95.

64 ప .- 1 జానోపి - డ, ద, బ; జానోచి - అ; జానోచి - ర, 2 నంద
 చను - గొ; నందుఁజను - ర, అ. 3 వూడ్చున్? - ముద్రి
 (అ), ర; వూడ్చున్ - అ.

కుండల తీర్థము

ఉ॥ అద్రిభృ 1 దుత్తరాశశతహస్తమితావనినున్నవాఁడు బో
ధిదుమమూర్తియై నృహరితీర్థనివాసులఁగాచుపూన్కి, నో
భద్రవిచార ! యాభువన భర్తకును త్తరభాగమూఁదియ
క్షుద్ర 2 శుభోన్నతిన్ వెలయుఁగుండలతీర్థముతీర్థరాజమై. 65

వ్యా :— అద్రిభృత్ = పర్వతధారియొక్క (గోవర్ధనోద్ధారి
యొక్క - కృష్ణునియొక్క) - విట్టలునియొక్క, ఉత్తరాశన్ = ఉత్తర
దిక్కునందు, శతహస్తమిత = నూఱుమూరల పరిమితిగల, (ప్రకృష్టే
విస్తృతకరేహస్తః-అమ) అవనిన్ = ప్రదేశమునందు, (నూఱుమూరల
దూరములో - అనుట) తీర్థనివాసులన్ = క్షేత్రమునందు నివసించు
వారిని, కాచు = రక్షించు, పూన్కిన్ = దీక్షతో. నృహరి = నరసింహ
స్వామి, బోధిదుమమూర్తియై = అశ్వత్థరూపుడై (రావించెట్టు రూప
మున) ఉన్నవాఁడు = ఉన్నాఁడు. ఓభద్రవిచార = ఓమంగళప్రదమైన
యాలోచనగలవాఁడా! - ఓ నారదా ! అభువనభర్తకున్ = ఆలోక
నాధునకు - అవిట్టలునకు, ఉత్తరభాగమున్ = ఉత్తరప్రదేశమును;
ఉఁది = ఆశ్రయముగాఁజేసికొని, కుండలతీర్థము = కుండలమనుపేరు
గల తీర్థము, తీర్థరాజమై = తీర్థశ్రేష్ఠమై, అక్షుద్ర = అధికమయిన,
శుభ = మంగళములయొక్క, ఉన్నతిన్ = ఔన్నత్యముతో, వెల
యున్ = ఒప్పును.

హస్తము - చూ 2-116 వ్యాఖ్య.

క॥ 1 విండుఁదనతొడుగుమణిమయ

కుండలయుగ 2 మచటదాఁచెఁగొండగొడుగుగా

నుండునతఁడనఁగదద్గుణ

కుండలపరిపూర్ణకర్ణకుహరుఁడనగుచున్.

66

వ్యా ;— కొండ = పర్వతము - గోవర్ధనపర్వతము, గొడుగుగాన్ = ఛత్రముగా, ఉండునతఁడు = ఉండువాఁడు (గోవర్ధనపర్వతమును గొడుగుగానెత్తినవాఁడు-కృష్ణుఁడు)-విట్టలుఁడు, తనతొడుగు = తానుధరించు, మణిమయకుండలయుగము = రత్ననిర్మితమగుకుండలములజత, అచటన్ = అక్కడ - అకుండలతీర్థమునందు, దాఁచెన్ = భద్రపఱచెను. అనఁగాన్ = అనునట్లు - అని, తత్ = అతనియొక్క ఆవిట్టలునియొక్క, గుణ = సద్గుణములనెడు, కుండల = కుండలములచేత, పరిపూర్ణ = నిండిన, కర్ణకుహరుఁడను = గుహవంటిచెవులుగలవాఁడను, అగుచున్ = అగుచు, విండున్ = ఆకర్ణింతును.

వ్యాక ;— విండున్ = విండున్ - బాక్రియా 59 తనతొడుగు = తానుతొడుగు - పౌ. కారక 15

సీ॥ అకుండలాఖ్యతీర్థాంబుధారలనాడి

నరకేసరిభజించునదుఁడ రాజ

సూయఫలంబొ దుఁజూవె ! యావేలుపు

తేలికఁజట్టరానేనుచేతు

ల వెడల్పునేలవాలాయంబుగాఁగన

పూడ్చియల్కి 1 భజించుచున్న జనుల

చేతఁబూజలు 2 గొనుఁబూతనాభూతనా

రీహర్త, బహుజనశ్రేణులందు

66 ప :- 1 విండు - డ. ద. బ. ర. విండుముతనతొడు-గొ; విండుఁదన-అ.

2 మట్లు - గొ; మచట - ర. అ.

67 ప :- 1 భజింపు - గొ; భజించు - ర, అ. 2 గొనుపూత - ముద్రి

(అ).ర; గొనుఁబూత - అ. పూతనాదికహర్త, శ్రీభర్త - గొ.

తే॥ వారుముక్తులు ధరజీవవంతులయ్యు
 వారిపితరులు తృప్తులైవఱువారు
 వారిచరి 3 యించుచున్నయ్యర్వ 4 రయల్లతె
 దీవి; వారల పలుకులుదేవకథలు.

67

వ్యా ;— అకుండలాఖ్య = అకుండలమనుపేరుగల, తీర్థ = పుణ్యజలాశయముయొక్క, అంబుధారలన్ = జలధారలయందు, ఆడి = స్నానముచేసి, నరకేశరిన్ = నృసింహస్వామిని, భజించు = సేవించు, నరుడు = మానవుడు, రాజసూయఫలంబు = రాజసూయయాగ ఫలమును, ఒందుఁజూవె = పొందునుజూమా! ఆవేలుపుతేలికన్ = ఆదేవతా ధీశుని - అన్యసింహస్వామిని, చుట్టిరాన్ = చుట్టివచ్చునట్లు - ప్రదక్షిణించునట్లు, ఏనుచేతులవెడల్పునేలన్ = ఐదుమూరల, 120 అంగుళముల వెడల్పుగలప్రదేశమునందు, వాలాయంబుగాన్ = నిరంతరముగా, ఎల్లప్పుడు కనవు = పెంటను, ఊడ్చి = తుడిచి, అల్కి = పేడతోరాచి, భజించుచున్న, జనులచేతన్ = నరులచేత, పూతనా = పూతనయనెడు, భూతనారీ = పిశాచకాంతయొక్క, హర్త = సంహారకర్త - పూతనయనెడు పిశాచకాంతను సంహరించినవాఁడు - కృష్ణుడు విట్టలుఁడు, పూజలుగొనున్ = అర్చనలుపొందును, బహుజనశ్రేణులందున్ = నానాజనసమూహములయందు, వారు = అట్లు విట్టలుని సేవించువారు, ధరన్ = భూమియందు, జీవవంతులయ్యున్ = జీవించుచున్నవారయినను, ముక్తులు = మోక్షముపొందినవారు. (జీవన్ముక్తులు - అనుట) వారి = వారియొక్క, పితరులు = పితృదేవతలు, తృప్తులై = తనివించెందినవారయి, వఱువారు = ఒప్పువారు. వారు = వారలు, చరించుచున్న = తిరుగుచున్న, ఉర్వరయ = భూమియే - ప్రదేశమే, తెల్లదీవి = శ్వేతద్వీపము, (వైకుంఠము) వారల = వారియొక్క, పలుకులు = మాటలు, దేవకథలు = దేవతాచరిత్రలు.

తెల్లదీవి - 7 శ్వేతదీపః = సచవైకుంఠాఖ్యవిష్ణుధామ" రాజ
సూయః = రాజ్జాలతాత్మకః సోమః సూయతేత్ర - ఇత్యమరటీకా.
రాజకర్తవ్యయజ్ఞవిశేషః" [శబ్దక] చేయి = హస్తము-౧-6౧ వ్యాఖ్య.

తే॥ అన్యకేశరిభజియింతురమరకన్య
లెన్న(పెక్కండు)హారతులిచ్చియిచ్చి
వారి(గొల్వక 1 గర్వించువారుక్షేత్ర)
మండలమున సుఖస్థితినుండలేరు.

68

వ్యా :— అన్యకేశరిన్ = అనరసింహస్వామిని, అమర
కన్యలు = దేవకాంతలు - అప్పరసలు, ఎన్నన్ = గణింపఁగా,
పెక్కండు = పలువురు, హారతులిచ్చియిచ్చి = నీరాజనములనొసఁగి
యొసఁగి, భజియింతురు = సేవింతురు. వారిన్ = వారలను - అయప్ప
రసలను, కొల్వక = సేవింపక, గర్వించువారు = గర్వపడువారు.
క్షేత్రమండలమునన్ = క్షేత్రప్రదేశమునందు - పొండరీకమునందు,
సుఖస్థితిన్ = సౌఖ్యస్థితితో, ఉండలేరు = నివసింపలేరు.

హారతి - ఆరాత్రికాశబ్దభవము - అరతి, అచ్చికపదములలోఁ
గొన్నింటి అకారమునకు హారము వ్యవహారసిద్ధమై రూపాంతరము
లేర్పడును. అట్టివానిలో 'హారతి' శబ్దమొకటి.

ఉ॥ అనరసింహమోలమృతులై కులకోటి సమన్వితంబుగా
మానవులూర్ధ్వలోకసుఖమగ్న తజ్జోక్కుదురెల్లకాలమున్
దానికిఁ 1 గప్పయైన 2 ప్రయుతప్రియపుత్రుడెసాక్షి, యచ్చటన్
గానితెఱుం 3 గులన్మెలఁగుకష్టమతుల్ నిరయైకసంగతుల్. 69

68 ప :- 1 గల్పించు - గొ, గర్వించు - ర, అ.

69 ప :- 1 గర్వియై - డ, ద, బ; గష్టయై - త; గప్పయై - ర, అ.

2 యయుత - గొ; "వ్రాతప్రతులందును 'ర' తప్ప తక్కినముద్ర
ణములన్నింటిను 'అయుత అనియే" - 'అ' - ఆధోజ్ఞాపిక - య
(ప్ర?) యుత - అ. 3 గునన్ - గొ; గులన్ - ర, అ.

వ్యా :— ఆనరసింహు = ఆనరసింహస్వామియొక్క,
 మోలన్ = సమీపమునందు, మృతులై = మరణించినవారై, మాన
 వుల్ = మనుష్యులు, కులకోటిసమన్వితంబుగాన్ = అసంఖ్యాకములగు
 తమవంశములతో సహితముగా, ఊర్ధ్వలోక = స్వర్గముయొక్క,
 (స్వర్గోనాకస్సురావాస ఊర్ధ్వలోకః ఫలోదయః - వై. ని.) సుఖ =
 సౌఖ్యమునందలి, మగ్నతన్ = మునుగుటచేత, ఎల్లకాలమున్ =
 ఎల్లప్పుడు, చొక్కుదురు = పరవశింతురు. దానికిన్ = అందులకు;
 కప్పయైన = మండుకముగామాటిన, ప్రయత = ప్రయతునియొక్క,
 ప్రియాపుత్రుడై = ప్రియనందనుడై - అయతుడై, సాక్షి = ప్రత్యక్ష
 నిదర్శనము. అచ్ఛటన్ = అక్కడ - ఆకుండలతీర్థము, కాని తెఱంగు
 లన్ = అయిక్తమార్గములందు, మెలగు = వర్తించు, కష్టమతుల్ =
 దుష్టబుద్ధులు. నిరయైకసంగతుల్ = కేవలమునరకసంస్కర్మముగలవారు
 (నరకమునకే పోవువారనుట)

పుత్ర - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ 1 - 9

పద్మ తీర్థము

పంకజప్రతనేతునికః(బల్బి)మదిక్కున నుడునానమ
 త్పంకరుహాసనాద్యమర 1 పాలనలోలముపద్మతీర్థ, మో
 పంకవిదూర! కేలఁగలపద్మమునచ్చట 2 దాఁచినాఁడు చ
 క్రాంకుఁడుమున్ త్రిదంష్ట్రమనుజాశననాశనహేతు 3 కంబుగన్.

70

70 ప :- 1 పాలమలోలము - ర, అ; పాలనలోలము - గౌ. 2 దాఁచి-
 ర, అ; దాఁచి - గౌ. 3 కంబుగా - ర; కంబుగన్ - అ, గౌ.

వ్యా :— పంకజపత్రనేత్రునకున్ = కమలపత్రాక్షునకు-
 విట్టలునకు, పశ్చిమదిక్కునన్ = పడమటిదెసను, అనమత్ = నమస్క-
 రించుచున్న, పంకరుహాసన = బ్రహ్మ, ఆది = మొదలుగాఁగల, అమర
 పాలన = దేవతలను బాలించుటయందు, లోలము = మిక్కిలియాసక్తి
 గలదియగు, పద్మతీర్థము = పద్మమనుపేరుగల తీర్థము, ఉందున్ =
 ఉండును. ఓపంకవిదూర = ఓపాపములకు మిక్కిలి దవ్వయినవాఁడా!-
 ఓనారదా! చక్రాఁకుఁడు = (సుదర్శన) చక్రము చిహ్నముగాఁగల
 వాఁడు - విట్టలుఁడు, మున్ = పూర్వము, త్రిదంష్ట్ర = త్రిదంష్ట్రుఁ
 డనెడు, మనుజాశన = మానిసిడిండి (దైత్యుని) యొక్క, నాశన
 హేతుకంబుగన్ = వినాశనకారణముగా, అచ్చటన్ = అక్కడ - ఆపద్మ
 తీర్థమునందు, కేలన్ = (తన) చేతియందుఁగల, పద్మమున్ = కమల
 మును, డాఁచినాఁడు = భద్రపఱచినాఁడు.

క॥ ఆతీర్థతనువునకు ల

క్షీతరుణీవల్లభుండుజీవము; వృజినో

పేతుఁడు ననవధి నవనో

ద్భూతఫలంబుండునందుబొందివిడిచినన్.

71

వ్యా :— ఆ తీర్థతనువునకున్ = ఆ (పద్మ) తీర్థమనెడు శరీర
 మునకు, లక్షీతరుణీవల్లభుండు = రమాకాంతాపతి - విట్టలుఁడు,
 జీవము = ప్రాణము. అందున్ = అక్కడ - ఆపద్మతీర్థమునందు,
 వృజిన = పాపములతో, ఉపేతుఁడున్ = కూడుకొన్నవాఁడును,
 బొందిన్ = దేహమును. విడిచినన్ = త్యజించినచో, (మరణించినచో)
 అనవధి = హద్దులేని, నవన = యజ్ఞమువలన, ఉద్భూత = కలిగిన,
 ఫలంబు = ఫలితమును, అందున్ = పొందును.

ఉ॥ పాపదురాపరూపమగు పద్మసమాహ్వయతీర్థమౌళి
 రేపురుషుండు గోలునొకయించుక 1 యెన్నఁడయేని, వానికిన్
 బాపములభ్రీపుష్పములు, బంధనముల్ శశశాబశృంగము
 2 ల్తాప వికారముల్ మరుజలంబులు, పుట్టువులశ్మతైలముల్. 72

వ్యా :— పాప = అఘములకు, దురాప = పొందరానిదగు
 రూపము = అకారముగలది, అగు = అయిన, పద్మసమాహ్వయ =
 పద్మమనుపేరుగల. తీర్థమౌళిన్ = తీర్థముఖ్యముయొక్క, నీరు = జలము,
 వీపురుషుండు = వీనరుఁడు, ఎన్నఁడేని = వీయొక్కనాఁడయినను,
 ఒకయించుక = ఒకకొంచెము, క్రోలున్ = త్రావునో, వానికిన్ =
 అతనికి, పాపములు = అఘములు, అభ్రీపుష్పములు = గగనకుసుమ
 ములు, బంధనముల్ = ప్రతిబంధకములు, శశశాబశృంగముల్ =
 కుందేటిపిల్లయొక్కకొమ్ములు, తాపవికారముల్ = సంశాపవికృతులు,
 మరుజలంబులు = నిర్జలదేశమునందు నీళ్లు, పుట్టువులు = జన్మములు,
 అశ్మతైలముల్ = జాతియందునూనెలు.

వ్యాక:- క్రోలున్ = త్రాగునో. ఓ - అధ్యాహార్యము పౌ. వ్యాక 13

సుశర్మోపాఖ్యానము

క॥ ఒకఁడు సుశర్మాఖ్యుఁడు షా
 1 తుకుఁడు గలఁడు, కల్లుదాగుఁడునుము ధరామ
 ర్త్తుకులుల 2 నఱదలఁచున్ గురు
 నకుఁగనకము దొంగిలున్ 3 దినమునజపుతా ! 73

72 ప :- 1 యెన్నఁడునేని - ముద్రి [అ], ర; యెన్నఁడయేని - అ, గౌ.
 2 పాప - త; తాప - ర, అ.

73 ప :- 1 తకుఁడు - గౌ (యతిభంగము) తుకుఁడు - ర, అ. 2 నఱదలఁ
 చుగురు - త; నరందలఁచుగురు - చ; నఱదలఁచును - గౌ; నఱ
 దలఁచుం - ర; నఱదలఁచున్ - అ. 3 దినమునజపుతా - ర, అ;
 దినదినముఁబుతా - గౌ.

వ్యా :— సుశర్మాఖ్యుఁడు = సుశర్మయనుపేరుగలవాఁడగు,
 ఘాతుకుఁడు = హింసచేయువాఁడు, ఒకఁడు = ఒకానొకఁడు, కలఁడు =
 ఉండును. కల్లు = సురను, త్రాగున్ = పానముచేయును. ధరామర్త్య
 కులులన్ = భూసురవంశముగలవారిని, తునుమున్ = చంపును. గురు
 నకున్ = తండ్రికి, ఆఱదలఁచున్ = దోహదముతలపెట్టును. అజపుత్రా =
 ఓబ్రహ్మయొక్క కుమారుడా! - ఓనారదా! దినమున్ = ప్రతిదినమును,
 కనకము = బంగారము, దొంగిలున్ = ముచ్చిలును.

దినము = ప్రతిదినము - చూ 4.144

సురాపానము బ్రహ్మహత్యస్వర్ణస్తేయము పంచమహాపాతకము
 లలోనివి. గురుదోహచింతగురుతల్పగమనేచ్ఛకావచ్చును.

పుత్ర - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ 1-9

క॥ ఆవృషలీపతియావ

జీవంబుగనంతనంతఁజేసిననానాం

హోవిసరంబులు పటమునఁ

గోవలువడవ్రాసిచిత్రగుప్తుఁడుదాచెన్.

74

వ్యా :— ఆవృషలీపతి = ఆశూద్రస్త్రియొక్కభర్త, యావ
 జీవంబుగన్ = ప్రాణమున్నంతకాలము - బ్రతికియున్నంతకాలము,
 అంతంతన్ = అప్పుడప్పుడు, చేసిన = ఆచరించిన, నానా = అనేకము
 లయిన, అంహః = పాపములయొక్క, (అంహోదురితదుష్కృతమ్ -
 అమ) విసరంబులు = సమూహములు, పటమునన్ = వస్త్రమునందు -
 వ్రాతకుపయోగించుజిగురుగలిపిన మసిపూసిన వస్త్రమునందు (కడితపు
 గుడ్డయందు) గోవలువడవ్రాసి = పూసగుచ్చినట్లు లిఖించి, చిత్ర
 గుప్తుఁడు = యమునియొద్దనుండు చిత్రగుప్తుఁడనుగణకుఁడు, (చిత్ర
 గుప్తస్తుపుంసిస్యాద్యమేతస్యచలేఖకే - మే.ని.) దాచెన్ = భద్రపఱిచెను.

వృషలుఁడనక వృషలీపతి - అనుటచే సుశర్మభష్టబ్రాహ్మణుఁడని యూహింపనగును.

చిత్రగుప్తుఁడు - “చిత్రాణాంజీవకృతపాపపుణ్యాది విచిత్రాణాం గుప్తంగోపనంరక్షణం యస్మాత్, యద్వా, చిత్రం విచిత్రం గుప్తం ధర్మస్యరక్షణం యస్య” [శబ్దక]

శా॥ అసీచుండొకనాఁడు, వాఁడిమిఁజతుర్వ్యాధాన్వితుండై, పెనుం గానందెద్దులుగట్టియేగు ప్రజలం 1 గట్టిండియైదోఁచి, నీ రానన్ రోయుచు 2 నుండెదప్పిగొని మధ్యాహ్న తపా 3 పాతజ గ్లానిందత్సమయార్త కాసరముఁబోలంజాలి 4 నల్దిక్కులన్ 75

వ్యా :— అసీచుండు = ఆయధముఁడు, ఒకనాఁడు = ఒక దినము, వాఁడిమిన్ = తీవ్రతతో. చతుర్వ్యాధ = నలుగురు కిరాతులతో అన్వితుండై = కూడుకొన్నవాఁడయి, పెనుంగానన్ = పెద్దయరణ్య మునందు, తెద్దులుగట్టి = తోవలనరికట్టి, ఏగుప్రజలన్ = అరుగు జనులను - బాటసాతులను, కట్టిండియై = నిర్దయుడై, దోఁచి = కొల్లగొట్టి, మధ్యాహ్న = పట్టపగలింటిదయిన, అతప = ఎండయొక్క అపాత = పడుటచలన, జ = కలిగిన, గ్లానిన్ = బడలికచేత, డప్పి గొని = దప్పికపొంది, (పిపాసనొంది) తత్సమయ = ఆకాలమునందు - మధ్యాహ్న కాలమునందు, అర్తపీడితమయిన, కాసరమున్ = మహిష మును, పోలఁజాలి = ఎనయఁగలిగి, (సరిపోలఁగలిగి) అనన్ = త్రాగు టకు, నల్దిక్కులన్ = నాలుగుదెసలయందును, నీచు = జలమును; రోయుచునుండెన్ = వెదకుచుండెను.

అ॥ :— ఉపమ.

75 ప :- 1 గట్టాడి - ప: గట్టిండి - ర, అ, గౌ. 2 నుండి - గౌ; నుండె - ర, అ. 3 వాత - గౌ; పాత - ర, అ. 4 నల్దిక్కులన్ - ముది (అ), ర, గౌ; యాదిక్కులన్ - అ.

అ॥ అంతఃపద్మతీర్థమటవాఁడుగని, యందుఁ
జెమట 1 వాయమునిఁగి, విమలవారిఁ
క్రొలి, రావిమొదలఁగూర్చుండి, యొకయింత
నిలిచి, యింటికరిగెవలయురీతి.

76

వ్యా :— అంతన్ = ఆసమయమునందు, అటన్ = అక్కడ,
వాఁడు = అతఁడు - ఆసుశర్మ, పద్మతీర్థము = పద్మమనుపేరుగల
తీర్థమును, కని = చూచి, అందున్ = దానియందు - అపద్మతీర్థము
నందు, చెమట = ఘర్మము; పాయన్ = తొలఁగునట్లు, మునిఁగి =
స్నానముచేసి, విమల = స్వచ్ఛమయిన, వారిన్ = నీటిని, క్రొలి =
పానముచేసి, రావి = అశ్వత్థవృక్షముయొక్క; మొదలన్ = ప్రకాండ
మునందు, కూర్చుండి = ఆసీనుఁడయి, ఒకయింత = కొంచెముసేపు
నిలిచి = ఆఁగి; వలయురీతిన్ = తగువిధమున; ఇంటికిన్ = గృహ
మునకు; అరిగెన్ = ఏగెను.

క॥ ఆవిషముమేననూని, త

దావిర్భవదఘచయఁబు 1 నఱుగఁగఠాచెన్

బోవఁగ; నలసంశ్కాంతమ

హావిషధరవిషముకలిలయము 2 సేయుక్రియన్.

77

వ్యా :— ఆవిషము = ఆజలము - అపద్మతీర్థజలము, (విషమ
పుచ్చ - అమ) మేనన్ = దేహమునందు, ఊని = పూనుకొని; పోవక =
విడువక; తద్ = వానియొక్క - ఆసుశర్మయొక్క; అవిర్భవత్ =

76 ప :- 1 వాయమునిఁగె - గొ; వాయమునిఁగి - ర; ఆ, బోవమునిఁగి-త.

77 ప :- 1 కరఁగఁగ - య [యతిభంగము] నరుగఁగ-ర; నఱుగఁగ అ.

2 చేయు - ర, అ; సేయు - గొ.

పుట్టుచున్న, అఘ = పాపములయొక్క, చయంబున్ = సనూహ
మును, నల = నలచక్రవర్తియందు, సంక్రాంత = సంక్రమించిన;
మహావిషధర = గొప్పసర్పముయొక్క-కర్కోటకునియొక్క, విషము =
గరళము, కలిన్ = కలిపురుషుని, లయముచేయుక్రియన్ = వినాశ
మొనర్చునట్లు (లయోవినాశేసంశ్లేషే - మే. ని.) అఱుగఁగరాచెన్ =
అఱుగఁదీసెను - హరించెను.

కర్కోటకుని విషముచే నలునాశ్రయించిన కలి, నిరంతరము
దగ్గుఁడుకావలసివచ్చెను.

“అహివిషంబుచేతననయంబుదగ్గుండ
నైతినింకనాకు నలుగవలదు” [అరణ్య 2-180]

క్రియన్ - ఇవార్థకము [తెనుఁగుననే]

అలం :— ఉపమ.

అ॥ అంతఃకొంతకాలమరుగంగ, మృత్యుగో
చరతనున్నయాసుశర్మకడకు
లిఖితతత్కృతాఘ లిపియైనపటముఁదె
ప్పించిచిత్రగుప్తుఁడెంచిచూచి.

73

వ్యా :— అంతన్ = అపిమ్మట, కొంతకాలము = కొంత
పరిమితిగల సమయము, అరుగంగన్ = కడవఁగా, మృత్యు = మృత్యు
దేవతయొక్క, గోచరతన్ = ప్రత్యక్షీభూతవిషయత్వమునందు, ఉన్న =
ఉన్నట్టి - మరణమునొందియున్నట్టి, అసుశర్మకడకున్ = అసుశర్మ
యొద్దకు, లిఖిత = వ్రాయఁబడిన, తత్ = వానిచేత - అసుశర్మ
చేత, కృత = చేయఁబడిన, అఘ = పాపములుగలలిపియైన పటము=
లిఖితాక్షరములుగల కడితపుగుడ్డను [చూ 5-74] తెప్పించి = తెచ్చు
నట్లుచేసి, చిత్రగుప్తుఁడు = యమునిగణకుఁడు, ఎంచి = పరిశీలించి,
చూచి = కని (మీ, దిపద్యముతో నన్వయము)

క॥ దురితశతకోటులంద

క్షరమొకటియుఁగానలేక 1 కంపవికృతిభం

గురతాయుతుఁడై జముకడ

కరిగితగంబలుకునతఁడు ప్రింజలియగుచున్.

79

వ్యా :— దురిత = పాపములయొక్క, శతకోటులందున్ = నూఱుకోట్లయందు - అసంఖ్యాకములయిన పాపములయందు, అక్షరము = వర్ణము, (అక్షరంబహ్మవర్ణయోః - మే. ని.) ఒకటియున్ = ఒక్కటియు, కానన్ = చూచుట, లేక = లేకుండుటచేత, కంప = వణఁతుయొక్క, వికృతి = వికారముచేత, భంగురతాయుతుఁడై = మెలికలు తిరిగినవాఁడయి, జముకడకున్ = యమునియొద్దకు, అరిగి = చని, అతఁడు = అతఁడు - చిత్తగుప్తుఁడు; ప్రింజలియగుచున్ = మోడ్చినచేతులుగలవాఁడగుచు, తగన్ = యుక్తముగా, పలుకున్ = ఇట్లు వచించెను.

వ్యాక :- పలుకున్ = పలికెను. భూతమున లాట్టు - బా. క్రియా 22

ఉ॥ 1 డక్కఁగవ్రాసితిన్ మునుపటమ్మునయందు సుశర్మపాపముల్
లెక్కలెఱుంగరాదులవలేశము 2 దానికి; నట్టివాఁతయం
దక్కజమిప్పుడొక్కటియునక్షరరూపములేద ; దేవ! నే
డక్కడితంబుగట్టియిడినట్టులయున్నది కప్పుదేఱుచున్. 80

వ్యా :— మును = పూర్వము, పటమ్మునయందున్ = వస్త్రమునందు - కడితపు గుడ్డయందు, సుశర్మ = సుశర్మయొక్క

79 ప :- 1 కంక - య; కంప - ర, అ.

80 ప :- 1 డక్కఁగ - ర(పా) డక్కఁగ - ర, అ, గౌ. 2 దానికి - డ,ద,బ.

పాపముల్ = అపములు, డక్కగన్ = చెటిగిపోకుండ నిలుచునట్లు,
 వ్రాసితిన్ = లిఖించితిని, వానికిన్ = అవ్వానియందు - అపాపముల
 యందు, లవలేశమున్ = లేశమునందు లేశమునను-స్వల్పాంశమ
 యినను, (లవః = లేశః - శబ్దక) లెక్కలెఱుంగరాదు = లెక్కలు
 పెట్టశక్యముకాదు. (లెక్క పెట్టలేనన్ని పాపములుచేసిననుట) దేవ =
 ఓస్వామీ (దేవః = రాజా - శబ్దక)-ఓయమధర్మరాజా! అక్కజము =
 ఆశ్చర్యము, అట్టివాత్రయందున్ = అటునంటిలేఖనమునందు, ఇప్పుడు =
 ఇప్పుడు, అక్షరరూపము = అక్షరములస్వరూపము, ఒక్కటియున్ =
 ఒకటియయినను, లేదు = కలుగదు - కనబడదు. నేడు = ఈనాడు,
 అక్కడితంబు = అఘట్టితము (గుడ్డమీదజిగురుతోఁగలిపిన మసిపూసి
 నల్లపటిచియట్టులుగాఁజేసివానితోనేర్పఱచిన లెక్కలపుస్తకము) గట్టియిడి
 నట్టుల = అక్షరములుతుడిచివేయుటకుఁ జిగురుతోఁగలిపిన మసిపూసినట్లే
 కప్పుదేఱుచున్ = నల్లబాఱుచు, ఉన్నది = ఉన్నయది.

వ్యాక :— డక్కు = దక్కు - బా. ప్రకీర్ణక 14. పట
 మ్మునయందు - పౌ. శబ్ద 21. వానికిన్ = వానియందు - పౌ. కారక
 13. దేవ - రాజార్థకమునకు సంబోధనముననే ప్రయోగము; దుష్ట
 లోపము - ము. కౌ.

అ॥ హతలతాంతమైన యారామమునుబోలె

విగతతారమైన విన్నుబోలె

గళిత వర్ణ 1 మగుటఁగడితంబు; దీనికి

2 మీరతెలియవలయుఁగారణంబు.

81

వ్యా :— గళితవర్ణమగుటన్ = చ్యుతమయిన (పోయిన)

81 ప :- 1 మైనకళి - ప; మైనకడితం - ర; మగుటగడితంబు-గౌ; మగు
 టుఁగళితంబు - అ. 2 మీర - గౌ, మీర - ర, అ.

యక్షరములుగలదియగుటచేత, కడితంబు = కవితె, (చూ 5-80) హత = నాశనముచేయఁబడిన - రాల్పఁబడిన, లతాంతమైన = పువ్వులుగలదియైన, ఆరామమును = ఉపవనమును, పోలెన్ = ఎనసెను (సరి పోలెను) విగతతారమైన = పోయిన (అదృశ్యమయిన) నక్షత్రములు గలదియగు, నిన్నున్ = ఆకాశమును, పోలెన్ = ఎనసెను. (సరి పోలెను) దీసికిన్ = ఇట్లుగుటకు, కారణంబు = హేతువు, మీరు + ఆ = మీరే, తెలియవలయున్ = ఎఱుంగవలెను,

వ్యాక :— విన్ను + పోలెన్. పోలె - పరమగుచో ద్రుత పూర్వకత్వము - పౌ. సమాస 39

అలం :— ఉపమ.

క॥ అనిపల్కునమ్మహామతిఁ

గనిజముఁడిట్లనియెనీదు కవిలియనీ వ్రా

సినలిపియున్నదొ! లేదో!

కనుఁగొనుమీసారి లెస్సగా గణకవరా!

82

వ్యా :— అనిపల్కు = అనివచించు, అమ్మహామతిన్ = అగోష్పదైనబుద్ధిగలవానిని - అచిత్రగుప్తుని, కని = చూచి, జముఁడు యముఁడు, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అనియెన్ = పలికెను. గణక వరా = లెక్కలువ్రాయువారియందు శ్రేష్ఠుఁడా! - ఓచిత్రగుప్తా! నీదు కవిలియన్ = నీయొక్కకడితమునందు. నీవ్రాసిన = నీయొక్క లిఖించిన - నీవు లిఖించిన, లిపి = లేఖనము, ఉన్నదొలేదో = కలదో లేదో! ఈసారి = ఈసర్వాయము, లెస్సగా = బాగుగా, కనుఁ గొనుము = చూడుము. (పరికింపుమనుట)

కవిలియ - “కవితెలోనున్నప్రకారంబు ప్రజపాప, పుణ్యముల్ చిత్రగుప్తుండు తెలుప (ఉ. రా. 3-316)

అ॥ అనుడునట్లకాకయని చిత్రగుప్తుండు
 దండధరునియాజ్ఞ వెండినేగి
 పటముప్రతి 1 పుటంబుఁబరికించి, యందు 2 వీ
 క్షింఁచెఁజకృపాణిచేతివ్యాఁత

83

వ్యా :— అనుడున్ = అన్నయనంతరము - (యముఁడిట్లు
 పల్కినయనంతరము) అట్లకాకయని = సరేయని, చిత్రగుప్తుండు =
 చిత్రగుప్తుఁడు, దండధరుని = యమునియొక్క, ఆజ్ఞన్ = ఆనతిచేత,
 వెండిన్ = మఱియును, (మరల - అనుట) ఏగి = అరిగి, పటము =
 వస్త్రముయొక్క - కడితపుగుడ్డయొక్క, (చూ 5-74 వ్యాఖ్య) ప్రతి
 పుటంబు = పొరటపొరట (ప్రతిపుట) పరికించి = పరిశీలనచేసి, అందున్ =
 దానియందు - అకడితమునందు, చకృపాణి = విష్ణుమూర్తియొక్క,
 (విట్టులునియొక్క - అనుట) చేతివ్యాఁత = హస్తలేఖనము, ఈక్షిం
 చెన్ = కనుఁగొనెను.

ప్రతిపుటంబు - పటశబ్దభవము, “పుటము” ములోపముచేత,
 పుటశబ్దమేర్పడియుండును.

వ్యాక :— ప్రతిపుటంబు - ప్రాదితత్పురుషము, మిశ్రము-
 ము. కౌ. సమాస.

*ఉ॥ ఈతఁడుపద్మతీర్థమున కేగియొకానొకనాఁడు తత్పయో
 ధౌతనిజాంగుఁడైచనుకతంబున విప్రవధాదిపాతక
 వ్యాతముఁదొంటిపట్టువులఁబ్రాప్తములైన యఘంబులున్, మరు
 ద్ధూతఘనాఘనావళులతోసరియై, సరిపోయెనన్నియున్. 84

83 ప :- 1 పటంబు - ర: పుటంబు - అ. 2 వీక్షింఁచె-ర; నీక్షింఁచె- అ, గౌ.

84 ప :- 1 ‘గౌ’ ప్రతిలో నీపద్యములేదు.

వ్యా :— ఈతఁడు = ఇతఁడు - సుశర్మ, ఒకానొకనాఁడు = ఒకానొకడినము, పద్మతీర్థమునకున్ = పద్మమను పేరుగల తీర్థమునకు, ఏగి = అరిగి, తత్ = దానియొక్క-అపద్మతీర్థముయొక్క, పయః = నీటిచేత, ధౌత = కడుగఁబడిన, నిజాంగుడై = తనదయిన శరీరము గలవాఁడయి, చనుకతంబునన్ = అరిగినకారణమున, విప్రవధ = బ్రహ్మహత్య, అది = మొదలుగాఁగల, పాతక = పాపములయొక్క, వ్రాతమున్ = సమూహమును, తొంటిపుట్టువులన్ = పూర్వజన్మముల యందు, ప్రాప్తములైన = పొందఁబడినవియయిన, అఘంబులున్ = పాపములును మరుత్ = గాలిచేత, ధూత = ఎగురఁగొట్టఁబడిన, ఘనాఘన = వర్షించుమేఘములయొక్క, (వార్షికాబ్దోఘనాఘనః - అమ) అవళులతోన్ = శ్రేణులతో, సరియై = సమానమై, అన్నియున్ = సర్వమును, సరిపోయెన్ = తొలఁగెను.

గాలిచేనెగురఁగొట్టఁబడిన వార్షికమేఘములతో సమానములై పాపములన్నియుఁదొలఁగిపోయెననుట.

అలం :— ఉపమ.

*క॥ అనునర్థంబులుగలలిపిఁ

గనిచనిజముఁబల్కునతఁడు, గానఁబడదునే

మునువ్రాసినయది, యన్యము

కనుపట్టెడునేలిఖితమొకాని వినఁదగున్.

85

వ్యా :— అను = అనెడు - పద్మతీర్థమునమునుఁగుటచే నితనిపాపములు నశించెననెడు, అర్థంబులుగల = శబ్దార్థములుగలిగిన, లిపిన్ = లేఖనమును, కని = చూచి, చని = అరిగి, జమున్ =

యమునిగూర్చి, అతఁడు = అతఁడు - చిత్రగుప్తుఁడు, పల్కున్ =
 (ఇట్లు) వచించెను. నేన్ = నేను, మును = పూర్వము, వ్రాసినయది =
 లిఖించినది, కానఁబడదు = కనఁబడదు. అన్యము = ఇతరము - వేరే
 లిపి, కనుపట్టెడున్ = కనఁబడును, ఏలిఖితమొకాని = ఏలిపియొకాని,
 వినఁదగున్ = ఆకర్షింపఁదగును.

*ఉ॥ ఈతఁడు పద్మతీర్థమునకేగియొకానొకనాఁడు తత్పయో
 ధౌతనిజాంగుడైచనుకతంబున విప్రవధాది పాతక
 వ్రాతముఁదొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైనయఘంబులున్, మరు
 ధూతఘనాఘనావళులతో సరియైసరిపోయెనన్నియున్. 86

వ్యా :— చూ - 84 వ్యాఖ్య.

సీ॥ అనియొప్పుకౌతుకజనకాక్షరశేణి
 వీక్షించివచ్చితి, విద్వదింద్ర !
 యిదిమీరలెఱిఁగింపుడే నాఁట సకృదవ
 గాహనంబునమహాకలుషరాశి
 వలనఁ 1 బూరుషు చెఱదలఁగుపుణ్యపుద్గీర్థ
 మెన్నఁడుఁగనవిన, నీ 2 మదుక్త
 లిపిపంక్తి నేకవారపయ్యో 3 విమజ్జన
 మాత్ర 4 చే నణఁచిన మహిమగలుగు

86 ప :- *గౌ' లో నీపద్యములేదు.

87 ప :- 1 బూరుషుఁజేర-ముది (అ), ర; బూరుషుఁచెఱ-అ. 2 మదుక్త-
 జ.ర.గౌ; మదుక్తిపఃమదుక్త-అ. 3 విమజ్జన - గ. ర; విమజ్జన-
 అ. గౌ. 4 నణఁచిన - గౌ; నడఁచిన - క, త, చేనణఁచిన-ర, అ.

తే॥ దివ్యతీర్థంబువైభవమవ్యయప్ర
సాదమేదురమాన సౌజ్వల్య 5 కల్య
వచనరచనల వివరింపవలయు, 6 నోప
పన్నదైన్యలతాదాత్ర ! భానుపుత్ర !

87

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, ఒప్పు = తనరెడు;
కౌతుకజనక = కుతూహలమునుగలిగించు, అక్షరశ్రేణి = వర్ణపంక్తిని
వీక్షించి = కని, వచ్చితిన్ = అరుదెంచితిని. ఇది = ఇయ్యది, మీరలు =
ఎఱిగింపుడు = తెలుపుడు. ఏనాటన్ = ఏకాలమునందయినను,
సకృత్ = ఒకపర్యాయమయిన (సకృత్సప్తైకవారే - అమ) అవగాహ
నంబునన్ = స్నానముచేత (ఒకమాటుస్నానముచేయుటచేత-అనుట)
మహాకలుషరాశివలనన్ = గొప్పపాపములప్రోవువలన (నుండి) పూరుష =
పురుషునియొక్క, చెఱు = నిర్బంధము, తలగు = తొలగించు, పుణ్య
పుదీర్థము = పుణ్యతీర్థమును, ఎన్నడు = ఏనాడును, కనన్ =
చూడలేదు. వినన్ = ఆకర్ణింపలేదు. ఈమదుక్త = ఈనాచేతఁజెప్పఁ
బడిన, లిపిపంక్తిన్ = లిఖితాక్షరములవదుసచేత, ఏకవార = ఒక్కపర్యాయ
మయిన, పయః = జలమునందలి, అభిమజ్జనమాత్రచేన్ = మునుగుట
మాత్రముచేత, అణచిన = (పాపములను) పోగొట్టిన, మహిమ = మహ
త్త్వము, కలుగు = కలిగిన, దివ్య = లోకాతీతమయిన, తీర్థంబు = తీర్థము
యొక్క, వైభవము = అతిశయమును - (వైభవమ్ = అతిశయః-శబ్దక)
ఓప్రపన్న = ఓశరణాగతులయొక్క, దైన్య = దీనత్వమనెడు, లతా =
తీగకు, దాత్ర = కొడవలియుయినవాడా! భానుపుత్ర = సూర్య
నందనా - ఓయమధర్మరాజా!, అవ్యయ = నాశములేని - శాశ్వత
మయిన, ప్రసాద = అనుగ్రహముచేత, మేదుర = మిక్కిలిసిగ్ధమయిన,

మానస = మనస్సుయొక్క, ఔజ్వల్య = ఉజ్వలత్వమునకు, కల్య = సమర్థమయిన, (కల్యో--నీరోగదక్షేమ, కళ్యాణవచనేపిచ - మే. సి.) వచన = పలుకులయొక్క, రచనలన్ = కూర్పులతో, వివరింపవలయున్ = స్పష్టపఱుపవలెను.

భానుపుత్ర - యముడు, సూర్యునివలన సంధ్యాదేవియందు జన్మించినవాడు.

పుత్ర - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ 1-9

వ్యాక ;— తలగు = తలగించు. అంతర్భావితప్రేరణము పొ. క్రియా 34

వ॥ అనిన నప్పద్మమిత్రపుత్రుండు చిత్రగుప్తునకిట్లనియెన్. 88

వ్యా ;— అనినన్ = అనగా, అప్పద్మమిత్రపుత్రుండు = ఆసూర్యసుతుడు - ఆయముడు, చిత్రగుప్తునకున్ = చిత్రగుప్తునకు, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అనియెన్ = పలికెను.

శా॥ పాశ్యన్త్యంబు వహించుదండకమహారణ్యంబు 1 పుణ్యార్థిబం
చాశతోటివిశాలభూమి, ఖలదుష్పాపప్రభావోదయ
శ్రీ 2 శుద్ధిన్గను 3 దానిగౌతమి, గుణోత్సేకంబుకల్మిష్ హృషీ
కేశావాసముపొండరీకనిలయంబీరెంటిగెల్చుందుదిన్. 89

వ్యా :— పంచాశతోటి = ఏబదికోట్ల (యోజనముల) విశాలభూమిన్ = విస్తృతిగలదగుధరిత్రయందు, దండకమహారణ్యంబు=

89 ప :- 1 పుణ్యార్థిపం - ముద్రి (అ). ర; పుణ్యార్థిబం - త; పుణ్యార్థి (బంధి) - అ. “చ.త - పాఠముల దృష్టితో పైనవరణ సూచి తము”-అ-అధోజ్ఞాపిక. పుణ్యార్థిబం - గౌ. 2 శుద్ధుల్గను-ముడి (అ). ర; శుద్ధిన్గను - అ, త; శుద్ధిన్గను - గ. 3 దాని - ర; దాన - ర, దాని - అ.

దండకయను పేరుగల గొప్పశాసనము, శృణ్య = సుకృతముయొక్క,
బుద్ధిన్ = సంపదచేత, ప్రాశస్త్యంబువహించున్ = శ్రేష్ఠత్వమును
బొందును. దానిన్ = దానిని - అదండకారణ్యమును, గౌతమి = గోదా
వరీనది, ఖల = దుర్జనులకు, దుష్ప్రాప = పొందరాని - తెలియ
శక్యముకాని, ప్రభావ = మాహాత్మ్యముయొక్క, ఉదయశ్రీశుద్ధిన్ =
అభ్యుదయసంపత్తియొక్క పరిశుద్ధిచేత, నగున్ = హసించును (సరి
పోలుననుట) గుణ = సద్గుణములయొక్క, ఉత్సేకంబుత్తిన్ =
అతిశయముకలిగియుండుటచేత, హృషీకేశ = హరియొక్క-విట్టలుని
యొక్క, అవాసము = నిలయమగు, పౌండరీకనిలయంబు = పౌండరీక
క్షేత్రము, తుదిన్ = చివరను - చివరగా, ఈరెండింటిని -దండకార
ణ్యమునుగోదావరీనదిని, గెల్చున్ = జయించును.

దండకారణ్యము - దండుడనురాజుయొక్కరాజ్యము శుక్రుని
శాపముచేమట్టివానకురిసినాశనముకాఁగానీయరణ్యమేర్పడెను. (ఉ. రా.)

గౌతమి - గౌతముడు గోహత్యాపాపపరిహారార్థము తెచ్చిన
నదిగాన, గౌతమియను పేరుగలిగెను.

పంచాశత్కోటి -భూమివై శాల్యము ప్రాచీనకాలమున, 50 కోట్ల
యోజనములుండెడిది. చూ 1-16 వ్యాఖ్య

సీ॥ అర్కుండు వెలుగుట, యనిలుండువీచుట

యిగురిండు వర్షించు, టిలజలముల

మునుగకతిరమౌటయు నెసంగునేవిష్ణు

1 నాజ్ఞప్తిచే, నెవ్వడఖిలజగము

బ్రహ్మయైసృజియించు, బద్మాక్షుడైప్రోచు

మదనారియైత్రుంచు, మత్ప్రభృతుల

లోకపాలకుల నేలో కేశుకరుణాక

టాక్ష బెయధిక్రతియందు నిలుపు

శ|| నావిభుండెందునున్ను మర్త్యమునఁబుట్టి
భూతకోటి ననుగ్రహంబున 2 బెనుచుచు
3 నెందుఁగుఁగింకిసుశర్మయుఁ 4 జెందెముక్తి
దానికెనవచ్చుతీర్థ 5 మిద్దరణిఁగలదె?

90

వ్యా :— ఆర్కుండు = సూర్యుడు, వెలుగుట = ప్రకాశించుట, అనిలుండు = వాయువు, వీచుట = ప్రసరించుట, ఇల = భూమి, జలములన్ = నీళ్లయందు, మునుగక = మగ్నముకాక, తిరమౌటయున్ = స్థిరమగుటయు, ఏవిష్ణు = ఏహరియొక్క, ఆజ్ఞప్తిచేన్ = ఆనతిచేత, ఎసంగున్ = ఒప్పునో! ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు, అఖిలజగమున్ = సమస్త లోకమును, బ్రహ్మయై = చతుర్ముఖుడై, సృజియించున్ = సృష్టించునో! పద్మాక్షుడై = విష్ణువై, పోచున్ = రక్షించునో, మదనారియై = మన్మథవైరియై - ఈశ్వరుడై, తుంచున్ = నశింపజేయునో! మత్స్యభృతులన్ = నేనుమొదలగాఁగల లోకపాలకులన్ = దిక్పతులను, (ఈశానుఁడులోనగుదిక్పతులనుట) ఏలోకేశు = ఏజగదీశ్వరునియొక్క, కరుణాకటాక్షంబె = దయతోఁగూడిన క్రింగంటిచూపే. ఆధిక్రతియందున్ = అధికారమునందు - దిక్పాలకపదవులయందు, నిలుపున్ = ప్రతిష్ఠించునో, ఆవిభుండు = ఆస్వామి, మర్త్యమునన్ = భూమియందు, పుట్టి = జన్మించి - అవతరించి, భూతకోటిన్ = ప్రాణులయొక్క శతలక్షసంఖ్యను - అసంఖ్యాకప్రాణులను, అనుగ్రహంబునన్ = దయచూపుటతో, పెనుచుచున్ = కాపాడుచు, ఎందున్ =

2 బెనుపు - ఉ, ద, బ, గౌ; ననుచుచు - జ, బెనుచుచు.ర, అ.

3 నందు - త, గౌ. నెందు - ర, ఆ; 4 నందు - చ; నందె - గౌ,

జెందె - ర, ఆ. 5 మిద్దరణి - గౌ, మీధరణి - ర; ఆ.

వీస్థలమునందు, ఉండున్ = వసించునో, సుశర్మయున్ = సుశర్మయు,
దేనియందు, త్రింకి = మునిగి, ముక్తిన్ = మోక్షమును, చెందెన్ =
పొందెనో! దానికిన్ = అద్దానికి - అపద్మతీర్థమునకు; ఎనవచ్చు =
సాటియగు, తీర్థము = ఋషులుగలవాడు నిర్వర్తించిన పుణ్యజలా
శయము, (తీర్థం -- ఋషిజుష్టాంభః-విశ్వ) ఇద్ధరన్ = ఈ ఘామియందు,
కలదె = ఉన్నదా? (లేదనుట)

లోకపాలకులు - చూ 4-289 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— నృజియించున్ - మున్నగుచోట్ల, ఓ - అధ్యా
హార్యము - పౌ. వాక్య 13. ఈ + ధరణి = ఇద్ధరణి - ధకారము
నకుదకారము - ము. కౌ. సమాస.

వ॥ అనిపద్మతీర్థంబు 1 తీర్థచరణ విహరణచరితార్థంబగుదాని నానా
గుణంబులునగణితప్రభావంబులనికొనియాడి. 91

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, పద్మతీర్థంబు = పద్మ
మనుషేరుగల తీర్థము, తీర్థచరణ = పుణ్యోదకము (=గంగానది) పాద
మునందుగలవానియొక్క (హరియొక్క)-విట్టలునియొక్క, విహరణ=
విహారముచేత, చరితార్థంబు = కృతార్థము, అగున్ = అగును,
దానియొక్క = అపద్మతీర్థముయొక్క, నానాగుణంబులున్ =
బహుసద్గుణములును, అగణిత = లెక్కలేని, ప్రభావంబులని = మహి
మగలిగినవియని, కొనియాడి = ప్రశంసించి.

క॥ పెనుగృపసుశర్మగనుగొని
తనువునిమిరియాదరించి దండధరుడు చం
ద్రునిలీలఁ 1 జల్లనై చం
దనభూషణవసన మాల్యతర్పితుఁజేసెన్. 92

91 ప :- 1 తీర్థా - గౌ; తీర్థ - ర, అ

92 ప :- 1 జల్లనగు - ముద్ది (అ); ర, జల్లనై - గౌ, అ.

వ్యా :— దండధరుడు = యముడు, పెనుగొప్పన్ = అధికమయిన కరుణతో, సుశర్మన్ = సుశర్మను, కనుగొని = చూచి, తనువునిమిరి = శరీరమును వాత్సల్యమునజేతితో స్పృశించి, ఆదరించి = మన్నించి, చంద్రునిలీలన్ = ఇందునివలె. చల్లనై = చల్లనివాడయి-ప్రసన్నుడయి, చందన = మంచిగండముచేతను (మలయజముచేతను) భూషణ = అభరణములచేతను, వసన = వస్త్రములచేతను, మాల్య = పూలదండలచేతను, తర్పితున్ = తృప్తినిొందింపబడిన వానినిగా, చేసెన్ = ఓనర్చెను.

యముడుపుణ్యలయెడబ్రసన్నరూపుడగును. “పుణ్యవంతుల, కనఘాశమనుండు సౌమ్యమగునాకారం, బుననుండు - కాశీ 3-150

క॥ ఈగతిఁగృతాంతుకృపఁ 1 గని

సాగిచనియెవతఁడుగగనచరయానమునన్

నాగనరయక్షసురపు

న్నాగానీకముల గొలువనాకంబునకున్.

93

వ్యా :— ఈగతిన్ = ఈవిధముగా, కృతాంతు = యముని యొక్క, కృపన్ = దయను, కని = పొంది, అతఁడు = అతఁడు-అసుశర్మ. గగనచర = అకాశమున జరించువారియొక్క - దేవతల యొక్క, యానమునన్ = ప్రయాణసాధనమునందు - విమానము నందు, నాగ = సర్పములయొక్కయు, నర = మానవులయొక్కయు, యక్ష = యక్షులయొక్కయు, సురపున్నాగ = పున్నాగముల (=పాండు వర్ణముగలయేనుగుల) వంటి, దేవతలయొక్కయు - శ్రేష్ఠులయిన దేవతలయొక్కయు, పున్నాగస్తు -- నరశ్రేష్ఠి పాండునాగేద్రుమాంతరే-మే ని. స్వరుత్తరపదేవ్యాఘ్రి -- కుంజరాః - శ్రేష్ఠార్థగోచరాః-అమ)

అనీకములు = సమూహములు, కొలువన్ = సేవింపఁగా, నాకంబు
నకున్ = స్వర్గమునకు, సాగించనియెన్ = (యమలోకమునుండి)
సాగిపోయెను.

మ॥ అమరాధీశుఁడు గౌరవంబెసఁగఁదన్నర్థాసనాసీనుఁజే
య, మరుద్భోగములెల్లఁగాంచి ధరయందఁగ్రాన్వయోద్భూతుఁడై
కమలావల్లభుఁడౌండరీకపతిసాక్షాద్బహ్మముంగొల్చి, ని
త్యముఁదన్నందిరరాడలంకృతియెచేయం1జాలె|నేలెన్ధృతిన్ 94

వ్యా :— అమర = దేవతలయొక్క, అధీశుఁడు = అధిపతి-
ఇంద్రుఁడు, గౌరవంబు = సమ్మానము, ఎసఁగన్ = ఒప్పఁగా, తన్నున్ =
తన్ను, అర్థాసన = సగముపీఠమునందు - సింహాసనార్థమునందు,
అసీనున్ = కూర్చున్నవానినిగా, చేయన్ = ఒనర్పఁగా, మరుత్ =
దేవతలయొక్క, భోగములు = సుఖములు - స్వర్గలోకసుఖములు,
ఎల్లన్ = సర్వమును, కాంచి = పొంది, ధరయందున్ = భూమియందు
అగ్రాన్వయ = అగ్రకులమునందు - బ్రాహ్మణవంశమునందు; ఉద్భూ
తుఁడై = పుట్టినవాఁడై, కమలావల్లభున్ = లక్ష్మీపతియు, సాక్షాద్బ
హ్మమున్ = ప్రత్యక్షపరబ్రహ్మమును, అగు, పౌండరీకపతిన్ = పౌం
రీక (క్షేత్ర) నాథుని - పాండురంగవిట్టలుని, కొల్చి = సేవించి,
నిత్యము = ఎల్లప్పుడు, తత్ = అతనియొక్క - పాండురంగ విట్టలుని
యొక్క, మందిరరాట్ = గృహరాజముయొక్క - పాండురంగాలయము
యొక్క, అలంకృతియే = అలంకారమే, చేయంజాలెన్ = ఒనర్పఁగలిగెను
ధృతిన్ = ధైర్యమును, విలెన్ = చేకొనెను.

పుణ్యక్షయముకాఁగానే జీవుఁడు స్వర్గమునుండి భూలోకమున
జన్మించును “క్షీణేపుణ్యేమర్త్యలోకంవిశంతి” శు]

శా॥ అపంచత్వముగాఁగనిట్లుహరిగేహక్షోణి సమ్మార్జనం
బాపాదింపమట్టిల్లుపుణ్యమునఁ జంద్రావాసముజొచ్చి, హ
ర్షాపూర్ణస్థితిఁబెక్కుభోగముల 1 బెక్కబ్బావళుల్ గాంచి, ధా
త్రీపాలో త్తముడై, సుకీర్తియననుర్విం 2 బుట్టుచేపట్టుచున్. 95

*వ్యా :— ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, హరి = కృష్ణునియొక్క
విట్టలునియొక్క, గేహక్షోణి = గృహప్రదేశముయొక్క - పాండు
రంగాలయముయొక్క, సమ్మార్జనంబు = తుడుచుట, అపంచత్వము
గాఁగన్ = మరణపర్యంతముగా (అన్ + పంచత్వ - అజీషదర్థేభివ్యాప్తౌ
సీమార్థేధాతుయోగజః, స్వాత్ పంచకాలధర్మః - అమ. పంచకా =
పంచత్వ) అపాదింపన్ = ఒనర్పఁగా, మట్టిల్లు = సమకూడిన, పుణ్య
మునన్ = సుకృతముచేత, చంద్ర = ఇందునియొక్క, ఆవాసమున్ =
నిలయమును - సూర్యమండలమునకుఁబైనిగల చంద్రలోకమును,
జొచ్చి = ప్రవేశించి, హర్ష = సంతోషముయొక్క, అపూర్ణ =
మిక్కిలినిండిన, స్థితిన్ = ఉనికిచేత; పెక్కుభోగములన్ = అనేక
సుఖములను, పెక్కు = అనేకములయిన, అబ్ధ = సంవత్సరములయొక్క
అవళుల్ = పరతిపరలు, కాంచి = పొంది, (అనుభవించి - అనుట)
ధాత్రీపాలో త్తముడై = రాజులయందు శ్రేష్ఠుడై, సుకీర్తియనన్ =
సుకీర్తియనఁగా, ఉర్విన్ = భూమియందు, పుట్టు = జన్మమును,
చేపట్టుచున్ = ధరించుచు, (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

చంద్రావాసమును జొచ్చిపునర్జన్మనందుట ధూమాది మార్గమునఁ
గలిగిన గమనాగమనములను దెలుపును.

సగుణబ్రహ్మోపాసకులకు దేవయానము, కర్మనిష్ఠులగు జీవులకుఁ
బిత్తయానము, నుపనిషత్ప్రతిపాదితములు.

95 ప :- 1 బొక్కద్యావముల్ - క; బెక్కబ్బావళుల్ - ర, అ. 2 బెంపు
నంబుట్టుచున్ - ముద్రి (అ), ర, బుట్టిచేపట్టుచున్ - గొ; బట్టు
చేపట్టుచున్ - అ.

“ద్వౌస్పతీ ఆశృణవం పితౄణా

మహందేవానాముతమర్త్యానామ్

తాభ్యామిదంవిశ్వమేజత్సమేతి

యదంతరాపితరం మాతరంచ” [ఋగ్వేద]

పైమంత్రముననుసరించి బృహదారణ్యక చాందోగ్యతైత్తిరీయోపనిషత్తులు దేవయానపితృయాణములను నిరూపించెను. ఈ రెండును సూర్యమార్గముగు శ్రాంతిశృంగమునందు (Eclipse) రెండు భాగములు

ఒకొక్క గ్రహమునకు, మూడేసి పథములుగలవు. ఒకొక్క పథమునకు మూడేసి నక్షత్రముల చొప్పున మూడేసి వీధులు గలవు.

నక్షత్రములు

వీధులు

పథములు

అశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక

నాగవీధి 1

రోహిణి, మృగశిర, ఆర్ద్ర

గజవీధి 2

పునర్వసు, పుష్యమి, ఆశ్లేష

ఐరావతవీధి

ఐరావతపథము

ఉత్తరమార్గము

మఘ, పూ ఘ, ఉ ఘ

వృషభవీధి 3

మాఘ, చిత్త, స్వాతి

గోవీధి 4

విశాఖ, అనూరాధ, జ్యేష్ఠ

జారద్గవవీధి

జారద్గవపథము /

మధ్యమమార్గము

మూల, పూ.ఆషాఢ, ఉ ఆషాఢ

అజవీధి 5

శ్రవణము, ధనిష్ఠ, శతభిషము

మృగవీధి 6

పూ.భా. ఉ భా, రేవతి

వైశ్వానరవీధి

వైశ్వానరపథము /

దక్షిణమార్గము

నాగవీధికుత్తరముగా, సప్తర్షులకు దక్షిణముగానున్న సూర్యునియుత్తరమార్గము, దేవయానము. వైశ్వానరపథమునకు వెలుపల, నగస్తునకుత్తరముగా, నజవీధికి దక్షిణముగా, బిత్తయాణము.

“నాగవీధ్యు త్తరంయశ్చ, సప్తర్షిభ్యశ్చదక్షిణమ్
ఉత్తరః సవితుఃపంథా, దేవయానశ్చసస్కృతమ్”

“ఉత్తరంయదగస్త్యస్య, అజవీధ్యాశ్చదక్షిణమ్
పితృయాణంసవై పంథా, వైశ్వానరపథాద్భహిః”

(వి. పు. & వాయు)

బ్రహ్మలోకమునకుఁబోవుదారిపేరు, దేవయానము. దీనినర్చిరాది
మార్గమనియునందురు. అర్చిరభిమానిదేవతాస్థానము > అహరభిమాని
దేవతాస్థానము > శుక్లపక్షాభిమానిదేవతాస్థానము > ఉత్తరాయణదేవతా
స్థానము > సంవత్సరాభిమానిదేవతాస్థానము > దేవలోకము.

అదిత్యలోకమునకుఁబైనున్న చంద్రలోకమునకుఁబోవుదారిపేరు,
పితృయాణము. దీనిని ధూమాదిమార్గమనియునందురు.

“అథయ ఇమే గ్రామ ఇష్టాపూర్తే దత్తమిత్కుపాస్యతే తే
ధూమమభిసంభవంతి ధూమాదాత్రిత్రిగ్ రాత్రేరపరపక్ష
మపరపక్షాద్యాన్ షడ్దక్షిణైతి మాసాగ్స్తా
సంవత రమభిప్రాప్నువంతి, మాసేభ్యఃపితృలోకం
పితృలోకాదాకాశమాకాశాచ్ఛంద్రమసమేషసోమో
రాజాతందేవాభక్షయంతి” (ఛాందో)

ధూమాభిమానిదేవతాస్థానము > రాత్యభిమానిదేవతాస్థానము >
కృష్ణపక్షాభిమానిదేవతాస్థానము > దక్షిణాయనదేవతాస్థానము > మాసా
భిమానిదేవతాస్థానము (సంవత్సరాభిమానిదేవతాస్థానము) > పితృలోకం
(ఇటుజీవులు పితృదేవతలగుదురు. కీరికొఱకు శ్యాద్ధములుద్దిష్టములు) >
అకాశము > చంద్రలోకము (ఇది సూర్యలోకమునకుఁబైనిగలదు. “అది
త్యాచ్ఛంద్రమసమ్” - ఛాందో. ఈచంద్రుఁడు, నక్షత్రము. నక్షత్రాణాం
యథాశశీ” - భ. గీ. నిర్ధారణషష్ఠివాడుటచే నీచంద్రుఁడు, నక్షత్రమని
గ్రహింపవలెను ఇతనికిరణములు దేవతలకాహారము.

పై ధూమాది మార్గమున, సుశర్మయాదిత్రమండలమునకుఁబై ని
గలసోమలోకమునుబొందిపాండురంగాలయసమ్మార్జనమువలనఁగలిగిన
పుణ్యఫలముననుభవించెను. పుణ్యక్షయముకాఁగానే భూలోకమునఁదిరిగి
సుకీర్తియను రాజుగాఁబునర్జన్మము నందెను. (“క్షీణేపుణ్యేమర్త్యలోకం
విశంతి” శ్రు) కర్మనిష్ఠులగు జీవులయాగమనమునుగూర్చి యిట్లు
చెప్పఁబడెను.

“తస్మిన్ యావత్సంపాతముపిత్యాఽదై తమే వాఘ్వానంపునర్ని
వర్తంతే యథేతమా కాశమాకాశాద్వాయం వాయుర్భూత్వాధూమో భవతి
ధూమోభూత్వాభ్రంభవతి. అభ్రంభూత్వామేఘోభవతి మేఘోభూత్వా
ప్రవర్తతి, తఇహవీహీయవాఽపధివనస్పతయన్తి మాషాఇతిజాయంతేఽ
తోవైఖిలు దుర్నిష్ప్రపతరంయో యోహ్యాన్న మత్తియో రేతస్సించతిత
ద్భూయ ఏవభవతి” (ఛాందో)

చంద్రోలోకము > ఆకాశము వాయువు > ధూమము > అభ్రము >
మేఘము > వర్షరూపమున భూప్రవేశము > ధాన్యాదిరూపాశ్రయము
> ఆహారరూపము > రేతోరూపము > గర్భరూపము > శిశురూపము.

పైక్రిమమున సుశర్మభూలోకమున, సుకీర్తిగాజన్మించెను.

శ॥ అతఁడధికభక్తితో నా

యతకీర్తిస్ఫూర్తివరియైవెలసి, జగ

త్పతినుచితపూజనంబులఁ

బ్రతిఘనముఁ 1 దెలచు 2 భక్తి 3 పరతంత్రమతిన్. 96

వ్యా :— అతఁడు = అతఁడు - అసుకీర్తిగాఁబుట్టినసుశర్మ;
అధికభక్తితోన్ = ఎక్కువభక్తితో. ఆయత = విస్తృతమయిన, కీర్తి=

96 ప :- 1 దెలుచు - గ, దెలచు - ర, అ, గౌ. 2 భక్త - త, గౌ;
భక్తి - ర, అ. 3 పరతంత్రుండై - ముది (అ), ర; పరతంత్ర
మతిన్ - అ, గౌ.

యశస్సుయొక్క, స్ఫూర్తిన్ = స్ఫురణమునందు, వర్తియై = వర్తించు
వాడయి, వెలసి = ప్రసిద్ధికెక్కి. జగత్పతిన్ = లోకేశ్వరుని - విట్ట
లుని; ఉచిత = యోగ్యములయిన. పూజనంబులన్ = అర్చనలచేత,
భక్తి పరతంత్రమతిన్ = భక్తి కధీనమయిన బుద్ధితో, ప్రతిఘనము =
ప్రతిదినమును, (ఘనోదినాహనీ - అమ) తెలచున్ = సేవించును.

ఆ॥ అతఁడు సన్న్యసించె నఖిలభోగంబులు

నిండువయసునాడయుండియుండి

నందనందనాఁఘ్రినాశీక సేవోప

యోగరాగభోగ మొకటిదక్క.

97

వ్యా :— నందనందన = నందగోపసుతునియొక్క (కృష్ణుని
యొక్క) - విట్టలునియొక్క, అఁఘ్రినాశీక = పద్మములవంటి పాద
ములయొక్క, సేవ ఉపయోగ = భజనా చరణముయొక్క, రాగ
భోగము = ప్రీతిరూపమయిన సుఖము, ఒకటిదక్క = ఒక్కటితప్ప,
అతఁడు = అతఁడు - అనుకీర్తిగా జన్మించిన సుశర్మ, ఉండియుండి =
ఉన్నట్లుండి - ఆకస్మికముగా, నిండువయసునాడ = నిండుజవ్వనపుఁ
గాలమునందే, సన్న్యసించెన్ = కామ్యకర్మలను బరిత్యజించెను.

సీ॥ నిలువుననొలిపించె విలువంగడమునెల్ల

శరములయాయంబుఁ 1 బొరయుటుడిపెఁ

దగశబ్దమాత్రపాత్రముచే సెగుణలత

2 మ్రాకునఁగట్టించె మౌలబలముఁ

గంచుకివశముగావించె సేనానాథుఁ

98 ప :- 1 బొడయుటుడిపె - త; బొరయుటుడిపె - ర, అ. 2 మ్రాకుల-
ర, త; మ్రాకున - అ, గౌ. 3 గొట్టించె - త,

శి గమరించె సహచరుఁగటికి యెండఁ

బ్రతిపక్షభావసంగతుఁడనిపిఁతుఁజూచె

వరకేతనము కీర్తిభరము 4 డులిపె

శే॥ ధర్మనిర్మలబుద్ధినుశర్మఁగదిసి
గెలువఁగాలేక చనికోప ర గించిమదనుఁ
దుఱకతనవారలతనికి నోడుమనిరె?
పతికిఁగిడొటుబంట్లపాపంబుగాదె?

98

వ్యా :— ధర్మ = స్వభావముచేత, (ధర్మాఃపుణ్యాయమన్యాయ స్వభావాచారసోమపాః - అమ) నిర్మల = స్వచ్ఛమయిన, బుద్ధిన్ = మతిగలవాఁడగు. నుశర్మన్ = నుశర్మను-నుకీర్తిగా జన్మించిన నుశర్మను, కదిసి = ఆక్రమించి, గెలువఁగాలేక = జయింపఁజాలక, చని = అరిగి, కోపగించి = కోపించి, మదనుఁడు = మన్మథుఁడు —

(1) విలువంగడమునెల్లన్ = ధనుస్సుయొక్క వంశమునంతటిని, నిలువునన్ = పైనుండి క్రిందికి, ఒలిపించెన్ = ఒలువఁజేసెను.

నిలువుననొలిపించుటయొక శిక్షాభేదము. నేరముచేసినవానినేగాక యాకులమువారినందఱనుబట్టి శిక్షించువిధానముగూడనుండును. కాన విలువంగడమునెల్ల - అనుట

విలువంగడమునెల్లన్ = ధనుస్సుయొక్క వంశమునంతటిని - చెఱకుజాతినంతటిని, నిలువునన్ = పైనుండిక్రిందికి, ఒలిపించెను = ఒలువఁజేసెను. చెఱకుఁగఱులను నిలువుననేయొలిచితిందురు. అదే నిలువున నొలిపించుశిక్షాభేదముగఁ జమత్కరింపఁబడెను. మన్మథునివెల్లుచెఱకు.

శరములన్ = బాణములను, ఆయంబున్ = రాబడిని, పొరయుట = పొందుట, ఉడిపెన్ = ఆపెను. జీతమునీయక యాపివేయుటయొక శిక్షాభేదము.

శరములన్ = బాణములను - పువ్వులను, ఆయంబున్ = మత్త స్థానమును, పొరయుట = చొచ్చుట, ఉడిపెన్ = ఉడిగించెను. పువ్వులు కోమలములగుటచే మర్మచ్ఛేదముచేయకుండుట సహజము. మన్మథుని బాణములు పువ్వులు (చూ....

2) గుణలతన్ = తీగవంటి వింటినారిని, మౌర్యజ్ఞాశింజినీగుణః - అమృతగన్ = యుక్తమగునట్లు, శబ్దమాత్రపాత్రముచేసెన్ = 'గుణలత' అన్న శబ్దమునకు మాత్రము భాజనమగునట్లుచేసెను. పేరికి గుణలత యన్నమాటయేగాని దానికిఁబ్రాముఖ్యము తగ్గించి వేసెననుట. ఉన్న పదవిలోనే నామమాత్రముగానుంచి ప్రాముఖ్యమును దగ్గించివేయుట యొక శిక్షాభేదము.

గుణలతన్ = తీగవంటినారిని-తుమ్మెదలబారును, తగన్ = యుక్త మగునట్లు, శబ్దమాత్రపాత్రముచేసెన్ = ఝంకారధ్వని చేయుటకు మాత్రమేపాత్రములగునట్లుచేసెను తుమ్మెదలుశబ్దముచేయుటసహజము.

మౌలబలమున్ = మూలబలమును, (ప్రధాన సైన్యమును) మ్రాక్షునన్ = వృక్షమునందు, కట్టించెన్ = బంధింపజేసెను. చెట్లకు బంధింపజేయుటయొక శిక్షాభేదము. (మూలవివరములః)

మౌలబలమున్ = మూలబలమును - కోకిలను, మ్రాక్షునన్ = వృక్షమునందు, కట్టించెన్ = బంధింపజేసెను - తప్పవినరీగా నివసింపజేసెను. కోకిలలువృక్షములపైనివసించుట సహజము.

3) సేనానాథున్ = సేనానాయకుని, కంచుకివశముగావించెన్ = అంతఃపురరక్షణాధికారియధీనముచేసెను. (సౌవిదల్లాఃకంచుకినః-అమృ)

లోనికివచ్చి దర్శనము చేసికొనునవశాశమునీయక ద్వారమునందేనిలిచి
యుండఁజేసెననుట. దర్శనమునీయకపోవుటయొక శిక్షాభేదము.

సేనానాథున్ = సేనానాయకుని - మలయపవనుని, కంచుకి =
కంచుకము (కుబుసము) గలదానియొక్క - సర్పముయొక్క (కంచుకి =
సర్పః - ఇతిరాజనిర్ఘ్నంతుః - శబ్దక) వశముగావించెన్ = అధీనముచేసెను
సర్పమునకాహారముగాలి కావుననే, పవనాశనమనఁబడును.

సహచరున్ = సహాయుని, కటికితీక్షణమయిన, ఎండన్ = ఆతప
మునందు, కమరించెన్ = తాపమునొందించెను. ఎండలోనిలఁబెట్టుట
యొకశిక్షాభేదము.

సహచరున్ = సహాయుని - వసంతుని, కటికి = తీక్షణమయిన
ఎండన్ = ఆతపమునందు. కమరించెన్ = తాపమునొందించెను -
ఎండాకాలములో వర్తించునట్లు చేసెను. చైత్రవైశాఖమాసములు
వసంతర్తువు, ఇది యెండాకాలములోనేవచ్చును. ఇదేయెండలోఁగమ
రించుటయను శిక్షాభేదముగాఁజమత్కరింపఁబడెను.

4) హితున్ = మిత్రుని; (మిత్రంనపుంత్రిమస్నిగ్ధవయస్యేష్టహిత
ప్రియాః - వై. ని.) ప్రతిపక్ష = శత్రువుయొక్క, భావ = అభిప్రాయముతో,
సంగతుడని = కూడుకొన్నవాడని, చూచెన్ = ఎంచెను.

హితున్ = సహాయుని (హితప్రియాః - సహాయస్సద్రుచిస్సఖా-
వై. ని.) - చంద్రుని, ప్రతిపక్ష = శుక్లకృష్ణపక్షములయందలి, భావ = ఉనికితో
(భావస్సత్తా - అమ) సంగతుడని = కూడుకొన్నవాడని, చూచెన్ = ఎంచెను

పక్షములు - (1) శుక్లపక్షము = ప్యాథమి మొదలు పూర్ణిమ
వఱకు (2) కృష్ణపక్షము = పాథ్యమి మొదలుగ నమావాస్యవఱకు.

వర = శ్రేష్ఠమయిన, కేతనము = తెక్కెముయొక్క, కీర్తి
భరమున్ = యశస్సుయొక్క యతిశయమును. డులిపెన్ = పాపెను.
మన్మథుడు త్రిలోకములను జయించెనన్న కీర్తినివహించుతెక్కెము
నకాకీర్తిలేకుండజేసెననుట.

జయముసాధించినప్పుడిచ్చిన బిరుదములనోటమి కలిగినప్పుడు
తీసివేయుటయొక శిక్షాభేదము. తెక్కెమునకులభించిన కీర్తిభారము
నోటమిరాగానే తొలగించివేయుట యట్టిశిక్షయన్నమాట.

వర = శ్రేష్ఠమయిన, కేతనము = తెక్కెముయొక్క-మీనము
యొక్క, కీర్తిభరమున్ = బురదయొక్క యతిశయమును - చిక్కని
బురదను, (కీర్తిః -- కర్తవ్యేపిచ - విశ్వ) డులిపెన్ = వదలించెను.
మీనమునుబట్టుకొన్నప్పుడు దానియొడలికంటిన బురదనువదలించుట
సహజము మన్మథునికేతనము. మీనము.

తనవారలు = స్వజనులు; ఉఱక = ఊరక (ప్రతీకారము
చేయక) అతనికిన్ = అతనికి - మన్మథునకు, ఓడుము = ఓటమి
పొందుము, అనిరె = అన్నారా? (అనలేదు - అనుట) పతికిన్ = వరి
కకు, కీడొట = హానికలుగుట, బంట్ల = సేవకులయొక్క, పాపంబు
గాదె = అఘముకదా!

అలం :— శ్లోష, అర్థాంతరన్యాసము

క॥ అరాజర్షి పదంపడి

1క్షీరోదన్యాయమున విచిత్రగతిన్ ల

క్షీరమణుగదిసియేకా

కారంబున నలరెముజ్జగంబులు వొగడన్.

99

వ్యా :— ఆరాజర్షి = ఆయుషివంటిరాజు పదంపడి = పిమ్మట క్షీరోదన్యాయమునన్ = క్షీరసీరన్యాయమున, (ఉదమ్ = జలమ్ - ఇతి శబ్దరత్నావళి - శబ్దక) విచిత్రగతిన్ = మిక్కిలి యద్భుతరీతిని, లక్ష్మీరమణున్ = రమాపతిని - విష్ణువును. కదిసి = చేరి, ముజ్జగంబులు = మూడులోకములు, ప్రాగడన్ = ప్రశంసింపఁగా, ఏకఆకారంబునన్ = ఏకరూపమున, అలరెన్ = ఒప్పెను.

ముజ్జగములు - స్వర్గమర్త్యపాతాళలోకములు. క్షీరోదన్యాయ మనుటచే సాయుజ్యముసూచితము. చూ. 5-151 వ్యాఖ్య.

క్షీరోద - ఉదశబ్దమేయిటబ్రయుక్తము. చూ - 421. (ఉదకమ్ దకమ్-కమ్ : జలవాచకములే.)

వ్యాక :— రాజర్షి - రాజాయుషిరివ (శబ్దస్తో) యుషివంటిరాజు- ఉపనోత్తరపదకర్మధారయము.

క॥ వినుమఖిలదురితకుల భం

జన 1 మంజనమమృతనిధి వశంబగుటకుఁగా

వున సర్వజనోపాస్యం

బనూనమత్తీర్థరాజమనుపమనఘా !

100

వ్యా :— వినుము = (ఓనారదా!) ఆకర్ణింపుము. అఖిల = సర్వములయిన, దురిత = పాపములయొక్క, కుల = సజాతీయ సమూహమునకు, భంజనము = భంజించునది, అమృతనిధి = మోక్ష మనెడు నిధానము, వశంబగుటకున్ = ఆధీనమగుటకు. అంజనము = కాటుక, కావున = కాబట్టి. అనఘా = ఓసుకృతీ! అత్తీర్థరాజము = అత్తీర్థశ్రేష్ఠము - అపద్మతీర్థము, సర్వజన = ఎల్లజనులచేతను, ఉపా

స్వంబు = ఉపాసింపఁదగినది. అనూనము = గొప్పది; అనుపమము = సాటిలేనిది.

అంజనమువేసి నిధులున్న చోటు తెలిసికొందురు. చూ2-144 వ్యాఖ్య.

అలం :— రూపకము.

ఉ॥ భూరిసుఖానుషంగములు పూరుషుఁబొందవు సోమపానకై
దారజలోపయోగ 1 ములఁదత్కలనన్ బసరెక్కునెత్తికిన్
బేరుశిలా 2 కృతుల్ జరర పేటిక, 3 నత్తెవులేల? యెందునె
వ్వారికిఁబద్ధతిర్థపతివారికిఁజేరినఁగల్గుసౌఖ్యముల్. 101

వ్యా ,— సోమపాన = సోమరసమును గ్రోలుటచేతను,
కైదార = కేదారక్షేత్రమునకు సంబంధించిన, జల = నీటియొక్క,
ఉపయోగములన్ = ఉపయోగించుటలచేతను, (క్రోలుటచేతను-అనుట)
భూరి = అధికములయిన, సుఖ = సౌఖ్యములయొక్క, అనుషంగ
ములు = కూడికలు, పూరుషున్ = పురుషుని, పొందవు = చెందవు,
తద్ = వానియొక్క - సోమరసముయొక్కయు, కేదారక్షేత్రమునందలి
తీర్థోదకముయొక్కయు, కలనన్ = గ్రహించుటచేత, (పానముచేత -
అనుట) పసరు = (సోమలతయొక్క) రసము, నెత్తికిన్ = తీకు,
ఎక్కున్ = ప్రసరించును. (సోమలతయొక్కరసముతలకెక్కుననుట)
జరరపేటికన్ = పెట్టెవంటికుష్మియందు, శిలాకృతుల్ = తాళ్లయొక్క
యాకారములు, పేరున్ = ఘనీభవించును. (కేదారక్షేత్రమునందలి

101 ప:- 1 ములుతత్కల-ర, గౌ; ములుత (లఁద?) త్కల-అ. 2కృతిన్ అ
కృతుల్ - ముద్రి (అ), ర, గౌ. 3 కత్తెవు - ముద్రి. (అ) ర,
నత్తెవు - గౌ; నత్తెవు - అ.

తీర్థజలమును గోలుటవలన (గడుపులో శిలలేర్పడుననుట) అత్తెవులేల =
 ఆరోగములెందుకు (దెచ్చుకొనుట. ఎందున్ = ఎక్కడనయినను, ఎవ్వ
 రికిన్ = ఎవరికయినను, పద్మతీర్థపతి = పద్మమనెడుతీర్థరాజముయొక్క
 వారికిన్ = జలమునకు, చేరినన్ = సమీపించినచో, సౌఖ్యముత్ =
 సుఖములు, కల్గున్ = పొప్పించును.

సోమరసపానముచేఁబసరుతలకెక్కును. కేదారక్షేత్రమునందలి
 తీర్థజలపానముచేఁగుక్షియందు శిలలేర్పడును. అతెగుళ్లుతెచ్చుకొననేల?
 పద్మతీర్థజలపానమెవరికయినను సుఖకరము.

సోమపానము - చూ 4-258 వ్యాఖ్య.

కేదారతీర్థజలపానమువలనఁ గుక్షియందు శివలింగములేర్పడును

“కడుపులోమూఁడు శంభులింగంబులుండుఁ

దొయ్యలికి జ్ఞానవాపికాతోయసేవఁ

గలశసంభవ ! కేదారసలిలములును

గాశిశివతీర్థజలములింగత్వమొందు” [కాశీ 5-147]

శివలింగములేర్పడుటయే శిలాకృతులుపేరుకొనుటగా నిటఁజెప్ప
 బడెను.

కడుపులో శిలలేర్పడుటయను రోగవిశేషమునుగలదు

అలం :— యథాసంఖ్యము.

త్రైదంష్ట్రుని కథ

చ॥ కృతమున నేకదంష్ట్రుడయి కీడిడయైన 1 ర్చుచు ద్రేతదంష్ట్రికా
ద్వితయముచే వెలుంగుచు, మదించి త్రైదంష్ట్రులతోడ ద్వాపరం
బుతఱిఁజరించునొక్కదితిపుత్రుఁడు; వృతుఁడువానిబోలఁడ
ద్భుతజనకప్రతాపమున భూరిబలంబునమాయ పెంపునన్. 102

వ్యా :— కృతమునన్ = కృతయుగమునందు, ఏకదంష్ట్ర
డయి = ఒక్కకోటగలవాడయి, కీడిడయైనర్చుచున్ = కీడించుచు,
త్రేతన్ = త్రేతాయుగమునందు, దంష్ట్రికా = కోటలయొక్క. ద్విత
యముచేన్ = రెంటిచేత, వెలుంగుచున్ = ఒప్పుచు, మదించి =
కొల్పి, (పొగరెక్కి) త్రైదంష్ట్రులతోడన్ = మూడుసంఖ్యగలకోటలతో
(మూడుకోటలతో) ద్వాపరంబుతఱిన్ = ద్వాపరకాలము (యుగము)
నందు, ఒక్క = ఒకానొక, దితిపుత్రుఁడు = దైత్యుఁడు, చరించున్ =
సంచరించును. అద్భుతజనక = ఆశ్చర్యమునుగలిగించు, ప్రతాపమునన్ =
ప్రరాకృతమునందును, భూరి = అధికమయిన, బలంబునన్ = శక్తి
యందును, మాయ = కపటోపాయములయొక్క, పెంపునన్ =
అతిశయమునందును, వానిన్ = అతనిని - ఆదైత్యుని, వృతుఁడున్ =
వృత్రాసురుఁడును, పోలఁడు = ఎనయఁడు. సరిపోలఁడు

వృతుఁడు - త్వష్టకొడుకు, ఇంద్రునిచే నిహతుడయ్యెను.
ఇది ఖగోళదృశ్యము. జేష్ఠానక్షత్రమిందుఁడు, జేష్ఠానక్షతోదయమున
మృగశిరయస్తమించుట వృత్రవధకుఁబ్రతీక. (జ్యోతిర్వే)

వ్యాక:— త్రిదంష్ట్రీలు = త్రిసంఖ్యాకములగు దంష్ట్రీలు -
మధ్యమపదలో పినమానము.

క॥ ఆహారిహయారి, పారి
గారిహియనహిరణ్యకశిపుగాదిలిసుతుడై
1 బాహుబలశిఖిద్రోజగ

ద్వాహంబానరించె నేకదంష్ట్రయుఁదానున్.

103

వ్యా :-— ఆహారిహయారి = అయింద్రవైరి - అదైత్యుఁడుఁ
పారిగారిహియనన్ = పారిగారిహియనఁగా, హిరణ్యకశిపు = హిరణ్య
కశిపునియొక్క, గాదిలిసుతుడై = ప్రియనందనుఁడయి, ఏకదంష్ట్ర
యుఁదానున్ = ఒంటికోటయునుదాను, బాహుబల = భుజశక్తియనెడు
శిఖిన్ = అగ్నిచేత, త్రిజగత్ = ముల్లోకములయొక్క, దాహంబు =
కాల్పుట, ఒనరించెన్ = చేసెను.

ఏకదంష్ట్రయుఁదానున్ - ఇదియొకనుడికారము.

“బాచాబూచులలోపల

బాచన్నే పెద్దబూచిపండ్లును దానున్

బూచన్న రాత్రివెఱతురు

బాచన్నను జూచిపట్టపగలే వెఱతుర్” (అడిదము-చాటువు)

పండ్లునుదానున్ అనుటవంటిదే యేకదంష్ట్రయుఁదానున్-అనునది

క॥ ఆయొంటిపంటివేలుపు

దాయంబొలియించె నృహరి, దంభోళికటు

చ్చాయలనూయెలలూపున

ఖాయుధముల, 1 వఱడుఁజీరువ్యాఘ్రము 2 ముఁబోలెన్. 104

వ్యా :— నృహరి = నృసింహస్వామి, ఆయొంటి పంటి వేలుపుదాయన్ = ఆయేకదంష్ట్రగలిగినదేవతావైరిని_ఆయేకదంష్ట్రఁడగు దైత్యుని, వఱడున్ = ముసలినక్కను, చీరు = చీల్చు, వ్యాఘ్రముఁ బోలెన్ = బెబ్బలివలె. దంభోళి = వజ్రాయుధముయొక్క, కటు = తీక్షణమయిన, చాయలన్ = శాంతులను, ఊయలలూపు = ఉయ్యాల లూఁగించు - అతిక్రమించు, నఖాయుధములన్ = శస్త్రములవంటిగోళ్లతో పొలియించెన్ = వధించెను.

అలం :— ఉపమ.

ఉ॥ వెండియురావణాబ్ధిబభవించెఁదిలోకహాలాహలాకృతిన్
మందుచుదంష్ట్రికాయుగమునన్ బెడఁగై, అతికాయనామమా
తండుధరించిత్రేతఁ, దలఁదర్శెదదుగ్రనిశాటుఁబట్టి వి
ష్ణుండసిరాముడై 1 విలయసూర్యకరోగ్రశరాగ్రధారలన్. 105

వ్యా :— వెండియున్ = మఱియును ఆతండు = అతఁడు - ఆదైత్యుఁడు, త్రేతన్ = త్రేతాయుగమునందు, అతికాయనామము = అతికాయుఁడనెడుపేరు, ధరించి = తాల్చి, రావణాబ్ధిన్ = రావణుఁడనెడు సముద్రమునందు త్రిలోక = ముఱ్ఱగములకు (స్వర్గమర్త్యపాతాళలోక

104 ప :- 1 హరుఁడు - ప; వఱడు - ర, అ.

2 ముఁబోలెన్ - గొ;

ముఁబోలెన్ - ర, అ.

105 ప :- 1 వెలయు - త, వెలయ - ర, అ.

ములకు) హలాహలా కృతిన్ = కాలకూటవిషమువంటి యాకారము
 గలవాడై, మండుచున్ = విజృంభించుచు; దంష్ట్రికా = కోటల
 యొక్క, యుగమునన్ = జంటతో, బెడగై = అతిశయించినవాడయి,
 ప్రభవించెన్ = జన్మించెను. తదుగ్రనిశాటు = ఆభయంకరరాక్షసుని,
 పట్టి = గ్రహించి, విష్ణుండు = విష్ణుమూర్తి, రాముడై = శ్రీరామ
 చంద్రుడై, అనిన్ = యుద్ధమునందు, విలయసూర్య = ప్రళయ
 కాలమునాటి రవియొక్క, శర = కిరణములవలె, ఉగ్ర = తీక్షణము
 లయిన, శర = బాణములయొక్క, అగ్ర = కొనలయొక్క, ధారలన్ =
 వాదరః చేత, తల = శీర్షమును, తర్వెన్ = ఖండించెను. అతికాయుని =
 లక్ష్మణుడు వధించెనని వాల్మీకి రామాయణము. ఇతరాముడు వధించె
 ననుటయెట్లు? “కల్పభేదంసమాధాయకథాభేదంజగాదహ” (పద్మ) అను
 దానికిఁ గుంభకర్ణ వధను బద్మపురాణముదృష్టాంతముగాఁ జెప్పినది. అతి
 కాయుని రాముడు సంహరించెననుట కాధారముమృగ్యము. కానఁ
 గల్పభేదమును జెప్పుట నిర్మూలప్రసంగమగును. “ధేనుకాసురుని బల
 రాముడు వధించినను బలరాముని ద్వారమున ధేనుకాసుర వధనిర్వ
 ర్తించినవాడు కృష్ణుడేయన్న వివక్షచే, ధేనుక సూదనుడన్న వ్యవహా
 రము కృష్ణునకుఁ గలిగినది అట్లే లక్ష్మణునిద్వారమున నతికాయ వధ
 నిర్వర్తించినవాడు రాముడేయన్న వివక్షచే, లక్ష్మణకృతమగునతికాయ
 వధ, రామకృతముగాఁజెప్పబడినది.

ఉ॥ 1 వ్యాపృత బద్ధవైరిమతినంతటఁ బోవకవాడు వెండియున్
 ద్వాపరవేళనిద్ధరఁదిదంష్ట్రుఁడునానుదయించి, యాదిల
 క్ష్మీపతిఁబొండరీకవిభుఁజేరి కనుంగొనిపల్కు, మిక్కిలిన్
 గోపముపర్వటున్ గొలిమిగూఁడులయీడునఁగన్నలుబ్బఁగన్.

వ్యా :— అంతటఁబోవక = అంతతోవదలక, వ్యాపృత = వ్యాప్తమును, బద్ధ = స్థిరమునునగు, వైరమతిన్ = విరోధబుద్ధితో, వాఁడు = అతఁడు - ఆదైత్యుఁడు, వెండియున్ = మఱియును, ద్వాపర వేళన్ = ద్వాపరకాలమున (యుగమున) ఇద్దరన్ = ఈభూమియందు త్రిదంష్ట్రుఁడనాన్ = త్రిదంష్ట్రుఁడనఁగా, ఉదయించి = పుట్టి. అది లక్ష్మీపతిన్ = అదిలక్ష్మీయొక్క భర్త యగు, పాండరీకవిభున్ = పాండరీక క్షేత్రాధిపతిని - పాండురంగవిట్టలుని, చేరి = సమీపించి, మిక్కిలిన్ = అధికముగా, కోపము = అగ్రహము, పర్వతున్ = కలుగుటచేత, కొలిమిగూఁడల = గూఁడులవంటి, కమ్మరిలోహములు కాల్చుటకు నిప్పునుంచు గుఁటలయొక్క, ఈడునన్ = పోలికతో, (కొలిమి గూఁడులవలె-అనుట) కన్నులు = నేత్రములు, ఉబ్బుగన్ = అతిశయింపఁగా, కనుఁగొని = చూచి, పల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

వ్యాక :- ఇద్దరన్ - ఈ + ధరన్. చూ. 1-47 వ్యాఖ్య.

అలం :- ఉపమ.

ఉ॥ ఎక్కడికేగుదెంచి 1 తివి హీనవిహార ! చికిత్సనీకు నే,
జక్కనొనర్చెదన్ బెలుచఁజంపితిదొంగిలిమున్ మదీయులన్
రక్కసులన్, నినుంబొదివిప్రాణముఁగొందు 2 గడంగి, సాదవై
3 తుక్కిడియున్నఁబోవిడువఁదొల్లిటి 4 తుల్లిఁకఁజెల్లదిచ్చటన్

107

107 ప:- 1 తివహీన - ముడి (అ), ర; తివిహీన - అ. 2 నణంగి - గొ; గడంగి - ర, అ. 3 తుక్కిడి - డ, ద, బ; తుక్కిడి-ర, అ; మొక్కిడి - గొ. (యతిభంగము) తుక్కిరి - గ. 4 తుల్లులు చెల్లలిచ్చట - క; తుల్లుట - గ; తుల్లుట చెల్లనిత్తునే - గొ; తుల్లిఁకఁజెల్లదిచ్చటన్ - ర, అ.

వ్యా:— హీనవిహార = నింద్యమయిన సంచారముగలవాఁడా!
 (హీనన్యూనావూనగర్హ్యః అమ) ఇక్కడికిన్ = ఇచ్చటికి, ఏగుదెంచితివి =
 వచ్చితివి, నీకున్ = నీకు, నేన్ = నేను; చికిత్స = రోగప్రతిక్రియ,
 చక్కన్ = బాగుగా, ఒనర్చెదన్ = చేసెదను మున్ = పూర్వము,
 దొంగిలి = వంచించి, మదీయులన్ = నాకుసంబంధించినవారగు,
 రక్కసులన్ = రాక్షసులను, పెలుచన్ = కూరముగా, చంపితి =
 వధించితివి. నినున్ = నిన్ను, పొదివి = ఆక్రమించి, కడంగి = కవిసి,
 (తలపడి) ప్రాణముగొందున్ = అసువులు హరింతును, (వధింతును)
 సాదవై = సాధువయినవాడవై, త్రుక్కిడియున్నన్ = గర్వమువిడిచి
 యున్నను, పోవిడువన్ = (నిన్ను) విడిచిపెట్టను, తొల్లిటిత్తుల్లు =
 మునుపటి విజృంభణము. ఇకన్ = ఇటుపైని, ఇచ్చటన్ = ఇక్కడ,
 చెల్లదు = సాగదు.

మ॥ అనిసింహంబునకల్లు నక్కక్రియనట్లాక్షేపముల్ పల్కి, య
 ద్దనుజుండంతకదండభీషణగదాదండంబునన్ప్రవేయ, పం
 చనఁదూలించెదదుగ్రసాధనముఁగంసధ్వంసి, తద్దోరతా
 డనవేగంబున భగ్గుమయ్యెఁగటివెల్లత్ క్షుల్లకాశిశ్యమున్ 108

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, సింహంబునకున్ =
 సింగమునకు, అల్లు = కోపించు, నక్కక్రియన్ = జంబుకముపలె,
 అట్లు = అవిధముగా, అక్షేపముల్ = అధిక్షేపవాక్యములు, పల్కి =
 వచ్చించి, అద్దనుజుండు = అదానవుఁడు - అత్రిదంష్ట్రుడు, అంతకదండ =
 యమునికాలదండంబునన్ = దండమువంటిగదతో, ప్రవేయన్ = ప్రహ
 రింపఁగా (కొట్టఁగా) తదుగ్రసాధనమునన్ = అధయంతరమయిన
 యుపకరణమును (గదను) కంసధ్వంసి = కంసుని నాశముచేసినవాఁడు
 (కృష్ణుఁడు) - విట్టులుఁడు వంచన = యుక్తితో, తూలించె = పడఁ
 గొట్టెను. తద్దోర = అధయంతరమయిన, తాడన = కొట్టుటయొక్క,

వేగంబునన్ = వడిచేత, కటి = మొలయందు, వేల్లత్ = కదలుచున్న-
వ్రేలాడుచున్న. క్షుల్ల = లఘువయిన, శాశిక్యము = చిఱుచిక్క-
మును. భగ్నమయ్యెన్ = విఠిగెను.

క్షుల్లకాశిక్యమున్ - చా. 2-113 వ్యా. **ACCNO 415**

ధం ;— లడయతి - 4 పా. తాలితశబ్దమునుబట్టి తాడనశబ్ద
పర్యాయము తాలనశబ్దముగలదినియూహ్యము. ఇటు రూపాంతరము
లున్నచోట్లునె, లడయతి చెల్లును. **294. S92**

శా॥ అత్తార్థ్యభృజుడప్పుడాగ్రహ 1 రసవ్యగ్రాత్ముడై దానవున్
మొత్తెన్ మెత్తనివీకదక్షిణకరాంభోజంబునన్, దానన
మృత్తుండుంగడతేఱెనెత్తురులు క్రమ్మున్ ముక్కునన్ వాతఁబె
న్మొత్తంబుల్కొని ప్రస్తుతించిరమరుల్ మోదించిదామోదరున్.

P-5

109

వ్యా :— అత్తార్థ్యభృజుడు = అగరుడకేతనుడు - అవిట్టలుడు,
అప్పుడు = అసమయమునందు, అగ్రహరస = కోపరసముచేత,
వ్యగ్ర+అత్ముడై = వేగిరపాటుతోఁగూడినమనస్సుగలవాడయి, దాన
వున్ = దైత్యుని - తిద్రంఘ్నుని, మెత్తనివీకన్ = కొలదిపాటిపూనికతో
దక్షిణకర+అంభోజంబునన్ = పద్మమువంటి కుడిచేతితో, మొత్తెన్ =
తాడించెను. దానన్ = దానిచేత - అతాడనముచేత, అన్మృత్తుండున్ =
అమదోద్ధతుడును, (మత్తః = మదోద్ధతః - ఇతిజటాధరః - శబ్దక)
నెత్తురులు = రక్తములు, ముక్కునన్ = నాసికమునందుండియు, వాతన్ =
నోటియందుండియు, క్రమ్మున్ = కాఱగా, కడతేఱెన్ = చచ్చెను.
అమరుల్ = దేవతలు, మోదించి = సంతోషించి, పెన్ మొత్తంబుల్కొని =
కర్దగుంపులుగానేర్పడి, దామోదరున్ = కృష్ణుని - విట్టలుని, ప్రస్తు
తించిరి = కొనియాడిరి. **చా. 90-00**

తార్థ్యభృజుడు = ఇది ఖగోళదృశ్యమునకుఁబ్రతీక-చూ 1-3 వ్యాఖ్య

తార్క్యఁడు = తార్కునియొక్కయ పత్యము. తృక్నుఁడు = కశ్యపుఁడు
 తృక్షవీవతార్క్యః - స్వార్థేతిహో, “పశ్యతాంసర్వలోకానాంతార్క్య పుత్రైః
 సుధామివ” (భాగ.)

క॥ ఆయెడమదిక్కుచిక్కం

బోయతివర! 1 కానవచ్చియున్నదిభగ్నం

బైయిపుడు, మంత్రవర్ణ

శ్రీయుతవక్షస్థులునకు జితదైత్యునకున్.

110

వ్యా :— ఓయతివర = ఓయతిశ్రేష్ఠా - ఓనారదా! ఆయెడమ
 దిక్కుచిక్కంబు = అవామపార్శ్వమునందలియుట్టి, ఇపుడు = ఇప్పుడు,
 భగ్నంబై = విఠిగినదై, మంత్రవర్ణ = మంత్రాక్షరములతోను, శ్రీ =
 లక్ష్మీదేవితోను, యుత = కూడుకొనిన, వక్షస్థులునకున్ = ఉరఃప్రదే
 శము (తొమ్మభాగము) గలవాడగు, జితదనుజునకున్ = జయింపఁ
 బడిన దానవులుగలవానికి (హరికి) విఠలునకు. కానవచ్చియున్నది =
 చూడనయియున్నది.

సిద్ధమంత్రస్వరూప ప్రభావములు

ఉ॥ ఆకమలేక్షణుఁడు తనయక్కునఁదాల్చిన సిద్ధమంత్రమున్

నాకెఱిగించినాఁడు మునునాయెడఁగల్గినకూర్మి పేర్మి; నే

లోకమునందు నెవ్వరికిలోఁబడనేరదు 1 నాకెకానిత

ద్వ్యాకృతి; నాపుడుంబలుకుఁబ్రాంజలియైయతఁడిందుశేఖరున్.

111

110 ప :- 1 దానవచ్చి - క: కానవచ్చి - ర, అ.

111 ప :- 1 నాక - గొ; నాకె - ర, అ,

వ్యా : — అక్కమలేక్షణండు = అపద్మాక్షుడు - అవిట్టలుడు,
 తన = తనయొక్క, అక్కునన్ = చక్షనునందు, తాల్చిన = ధరించిన
 సిద్ధమంత్రమున్ = సిద్ధిదాయకమగు మంత్రమును, మును = పూర్వము
 నాయెడన్ = నావిషయమున, కల్గిన = ఉన్న, కూర్చిపెర్చిన్ =
 ప్రేమాతిశయముచేత, నాకున్ = నాకు, (శివుడు - వక్త) ఎఱిగించి
 నాడు = తెలిపినాడు. తద్ = దానియొక్క, వ్యాకృతి = వివరణము,
 నాకెకాని = నాకేతప్ప, ఏలోకమునందున్ = ఏజగత్తునందును, ఎవ్వ
 రికిన్ = ఎవరికిని, లోబడనేరదు = వశముకాజాలదు. నావుడున్ =
 అన్నయనంతరము, అతడు = అతడు - నారదుడు. ప్రాంజలియై =
 చేతులుమోడ్చినవాడయి, ఇందుశేఖరున్ = చంద్రుడు శిరోభూషణ
 ముగాఁగలవానినిగూర్చి - శివునిగూర్చి, పలుకున్ = ఇట్లు (వచించెను)

మంత్రము — “మననాత్మాయతే యస్మాత్తస్మాన్మంత్రః
 ప్రకీర్తితః” (శబ్దక)

వ్యాక : — పలుకున్ = పలికెన్. భూతమునలాట్టు - బా
 క్రియా 22

చ॥ పశుపతి! మమ్ముఁబోలిన ప్రపన్నులపైఁగృహచాలియున్కిత్వా
 దృశులకునై జమౌట, వసుదేవతనూభవదత్తమంత్రమున్
 విశదముగాఁగనాకొసఁగవే! నినువేఁడెద; దానఁజేసిదుః
 ఖశరధి 1 ద్రెవ్వ 2 నీదెద; నఖండసుఖస్ఫురణంబునొందెదన్.

112

వ్యా : — పశుపతి = ఓశివా! మమ్ముఁబోలిన = మావంటి,
 ప్రపన్నులపైన్ = శరణాగతులమీఁద, కృపచాలియున్కి = దయ
 కలిగియుండుట, త్వాదృశులకున్ = నీవంటివారికి, నై జమౌటన్ =

112 ప:- 1 ద్రెవ్వ - గ; ద్రెవ్వ - ర. అ. 2 నీదయ - డ, ద, బ, ర,
 నీదెద - అ, గౌ; నీదెదయఖం - త.

సహజమగుటచేత, వసుదేవతనూభవ = వసుదేవనందనునిచేత (కృష్ణుని చేత) - విట్టలునిచేత, దత్త = ఈయఁబడిన, మంత్రమున్ = మంత్రమున్ = మంత్రమును. నాకున్ = నాకు, విశదముగాఁగన్ = స్పష్టముగా, ఒసఁగవే = ఉపదేశింపవా - ఉపదేశింపుము. నినున్ = నిన్ను, వేఁడెదన్ = అర్థింతును. దానఁజేసి = దానిచేత - ఆమంత్రముచేత, దుఃఖశరధి = శోకమును సముద్రమును, త్రైవ్యదేదెదన్ = పూర్ణముగాఁ దరింతును. ఆఖండ = సంపూర్ణమయిన, సుఖ = సౌఖ్యముయొక్క, స్ఫురణంబున్ = స్ఫూర్తిని, ఒందెదన్ = పొందెదను.

మంత్రము — చూ 5-111 వ్యాఖ్య.

ఉ॥ నావినిశూలిపల్కు, మునినాయక! యీమనువెందుగోప్యమై
తావిలసిల్లు, దీనిదురితప్రవణాత్ములకున్, మురారిసే
హావిముఖప్రచారులకు, వైష్ణవమార్గముగాని 1 హీనపుం
ద్రోవఁజరించు సజ్జనవిరోధులకుందగదింతదెల్పఁగన్. 113

వ్యా :— నాన్ = అనఁగా, (నారదుఁడిట్లుపలుకఁగా) విని = ఆకర్ణించి, శూలి = ఈశ్వరుఁడు, పల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను. మునినాయక = ఓమౌనినాథా! ఈమనువు = ఈమంత్రము, ఎందుఁ = ఎచ్చటనైనను, గోప్యమై = దాఁపఁదగినదై, (గోపనీయమై) తాన్ = తాను, విలసిల్లు = ప్రకాశించును దీనిన్ = దీనిని - ఈమంత్రమును, దురిత = పాపమునందు, ప్రవణ = అసక్తమయిన, అత్ములకున్ = మనస్సులుగలవారికి, మురారిసేవా = విష్ణుసేవయందు, విముఖప్రచారులకున్ = పత్రికూలమయిన సంచరించుటగలవారికి, వైష్ణవమార్గముగాని = విష్ణుభక్తికి సంబంధించిన తోవకుఁజెందని, హీనపుంద్రోవన్ = అధమమార్గమునందు, చరించు = సంచరించు, సజ్జనవిరోధులకున్ = సజ్జనవైరులకు, (దుర్మార్గులకు) ఇంత = కొంచెమయినను, తెల్పఁగన్ = ఎఱిఁగించుట, తగదు = యుక్తముకాదు.

క॥ నీవు హరిభక్తియుతుడవు
 గావున, నాకెపుడుఁగూర్తుగావున, విజ్ఞా
 నావాసపూర్ణబుద్ధివి
 గావున 1 వినుపింతువినుము, కలుషవిదూరా! 114

వ్యా :— కలుషవిదూరా = ఓపాపములకు మిక్కిలిదవ్వ
 యినవాడా! - ఓనారదా! నీవు = ఈవు, హరిభక్తియుతుడవు =
 విష్ణుభక్తితోఁగూడుకొన్నవాడవు, కావునన్ = కాబట్టి, నాకున్ =
 నాకు (వక్త - శివుడు) ఎపుడున్ = ఎప్పుడును, కూర్తు = ఇష్టఁ
 డవగుదువు. కావునన్ = కాబట్టి, విజ్ఞాన = విశేషమయినజ్ఞానమునకు
 ఆవాస = నిలయమయిన, పూర్ణబుద్ధివి = సమగ్రమయినమతిగల
 వాడవు, కావునన్ = కాబట్టి, వినుపింతున్ = వినుతును, వినుము =
 ఆకర్ణింపుము.

శ్లో॥ 1 స్పర్శాద్యంసత్యనామాద్యం, షష్టషష్టసదీర్ఘకమ్,
 షష్టంషష్టాదినత్యంతం, సమారంతం విదుర్బుధాః 115

114 ప :- 1 వినిపింతున్ - ర, ఆ, వినుపింతున్ - గౌ.

115 శ్లో:- 1 స్పర్శాద్యంసత్యనామాద్యం, షష్టషష్టసదీర్ఘకమ్. సగుణంషష్టాధి
 నత్యంతం - తః షష్టషష్టసదీర్ఘకమ్, షష్టషష్టాదినత్యంతం, సమా
 రంతవిదుర్బుధా - త, షష్టషష్టాదినత్యంతం - డ,ద,పః స్పర్శాద్యం
 సత్యనామాద్యం, షష్టషష్టసదీర్ఘకమ్, షష్టషష్టాదినత్యంతం.
 సమారంతం విదుర్బుధాః; స్పర్శాద్యం సత్యనామాద్యం, షష్టసదీ
 ర్ఘకమ్, షష్టషష్టాదినత్యంతం, సమారంతం విదుర్బుధాః - ర, ఆ.
 “ఈశ్లోకము సాధుపాఠమునకై చేసిన ప్రయత్నము ఫలింపలేదు”
 ‘ర’ ప్రతిటికలోని వివరణమును తృప్తికరముగాలేదు.” ‘ఆ’ -
 ఆధోబ్ధాపిక.

వ్యా :- స్పర్శ = స్పర్శవర్ణము, (కకారము మొదలు మకారమువఱకుఁగలహల్లులు, స్పర్శవర్ణములు) ఆద్యమ్ = ఆదివర్ణము గాఁగలదియు, (కకారమాదివర్ణముగాఁగలదియు అనుట - కకారము స్పర్శము) సత్యనామ = సత్యనామము, ఋతగ్ంసత్యమ్ - అను శ్రితి ననుసరించి ఋతశబ్దమునందలి ఋకారము) ఆద్యమ్ = ఆదివర్ణముగాఁగలదియు, (కకారఋకారములద్యవర్ణములనుట - క్ + ఋ = కృ) షష్ఠష్ఠమ్ = ఆఠవవర్ణముయొక్క యాఠవవర్ణముగలదియు, (కచటు తపయ - వర్ణములలో నాఠవదియవర్ణము య-ర-ల-శ-ష-స-హ-ళ, అను యవర్ణములో నాఠవవర్ణము- షకారము. కాన, షకారముగలదియు అని తాత్పర్యము) నదీర్ఘ తమ్ = నకారదీర్ఘముగలదియు, (న్ + ఆ = నాః షకారముతో 'నా' వర్ణము జోడింపఁగా - "ష్ + నా" అనియగును. రషాఖ్యాంనోణఃసమానపదే - అనుపాణినీయముచే, నకారమునకు ణకారమగును - ష్ + ణా = ష్టా) షష్ఠమ్ = ఆఠవ వర్ణము, షష్టాది = ఆఠవవర్ణమునందలి యాదివర్ణముగాఁగలదియు, (ఆఠవది, యవర్ణము యవర్ణముననాదివర్ణము, యకారము. ఇది యాఠవయక్షరము. క్ ఋష్ ణ్ ఆ - అనునవియైదువర్ణములు, యవర్ణమాఠవవర్ణమన్నమాట)నతి=నమ స్కారము. అంతమ్ = చివరగాఁగలదియు, ('నమః' అనునదిచివరగాఁగలదియుఅనుట) అగు. తమ్ = దానిని-అమంత్రమును, సమాసమ్ = సంక్షేపముగా, (సమాస = సంక్షేపే - శబ్దస్తో) బుధాః = పండితులు, విదుః = తెలిసికొందురు.

కాఁగా, క్ + ఋ + ష్ + ణా + య + నమః = కృష్టాయనమః - అనునది మంత్రమన్నమాట.

విట్టలుఁడు బాలగోపాలుఁడు. (చూ 4-134) ఇది బాలగోపాల మంత్రము.

“బాలగోపాలస్య - ఓంక్లింకృష్టాయ” (శబ్దక)

క॥ కృష్ణుడు 1 ఋషిగాఁగ, మహా
విష్ణుడుదేవతగాఁ 2 బొల్చి వేమాలులు, త
న్నిష్ఠాతబుద్ధిఁబేర్కొను
వైష్ణవులకు నీమనువుధృవస్థితియొసఁగున్.

116

వ్యా :— కృష్ణుడు = హరి - విట్టలుడు, ఋషిగాఁగన్ = ఋషిగాను, (మంత్ర)ద్రష్టగాను) మహావిష్ణుడు = గొప్పవాడయిన విష్ణుమూర్తి - అదివిష్ణువు, దేవతగన్ = దేవతగాను, పొల్చి = ఉప్పి, వేమాలులు = వెయ్యిపర్యాయములు, తద్ = దానియందు - ఆ మంత్రమునందు, నిష్ఠాత = ప్రవీణమయిన; బుద్ధిన్ = మతితో, పేర్కొను = పారాయణముచేయు, జపించు - వైష్ణవులకున్ = విష్ణు భక్తులకు, ఈమనువు = ఈమంత్రము, ధ్రువ = శాశ్వతమయిన, స్థితిన్ = స్థానమును - మోక్షమును, ఒసఁగున్ = ప్రసాదించును.

పాఠ :— రుషి - 'గౌ' పాఠము. రుషిశబ్దము సర్వశబ్ద సంబోధినిలోఁగలదు గానియిది యప్రసిద్ధము. నిర్వాహకస్థలమునందును లేదు. కాన ఋషి' అను 'అ' 'ప్రతి' పాఠమేగ్రహింపఁబడినది. రుషి-లేఖనసంప్రదాయముచేనేర్పడియుండవచ్చును.

ఉ॥ ఎవ్వఁడు పౌండరీమునకేగి, మహానదిఁదీర్థమాడి, తా
నవ్విధులెల్లఁదీర్చి, కమలాక్షునకున్ బ్రణమిల్లి, నూలుమా
ర్గి న్వరమంత్రమర్థిఁబఠియించునతండఖిలాఘపంకముల్
దవ్వుననంగనంగఁ డు 1 తత్త్వమహత్త్వమునత్వరంబుగన్ 117

116 ప: - 1 ఋషి - గౌ; ఋషి - ర, అ. 2 గౌ (బొ?) లిచి - గౌ;
బొల్చి - ర, అ.

117 ప:- 1 తత్త్వ - ర, అ; తత్త్వ - గౌ.

వ్యా :— పౌండరీకమునకున్ = పౌండరీకక్షేత్రమునకు,
 ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు, ఏగి = అరిగి, మహానదీన్ = గొప్పనదియందు-
 బైమినదియందు, తీర్థమాడి = స్నానముచేసి, తాన్ = తాను; అవ్విధు
 లెల్లన్ = ఆవేదోక్తకర్మములన్నింటిని, తీర్చి = నెఱవేర్చి, కమలాక్షు
 నకున్ = హరికి - విట్టలునకు, పజ్జమిల్లి = సమస్కరించి, ఇవ్వర
 మంత్రమున్ = ఈశ్వేష్ఠమయిన మంత్రమున, అర్థిన్ = పీఠితో,
 నూఱుమార్లు = నూఱుపర్యాయములు, పరియించున్ = చదువునో,
 అతండు = అతఁడు, అఖిల = సర్వములయిన, అఘపంకముల్ =
 బురదవంటి పాపములు, దవ్వచనన్ = దూరముపోగా - నశింపగా,
 తత్వ = పరమాత్మయొక్క, మహత్త్వమున్ = గొప్పతనమును,
 సత్వరంబుగన్ = వేగముగా, కనంగలఁడు = తెలియఁజాలును.

తత్వ - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ 1-208 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— పరియించున్ = పరియించునో.

ఓ - అధ్యాహార్యము (ప్రొ. వాక్య 13)

క॥ విధిమంతంబుగవిధున

న్నిధినిచ్చలునేబలింతునిఖిలభవతమో

వధవిధివధువగుదీనిన్

విధినందన! తత్త్వసాదవిభవాపేక్షన్.

118

వ్యా :— విధినందన = ఓబ్రహ్మయొక్క కుమారుడా -
 ఓనారదా ! విధిమంతంబుగన్ = శాస్త్రయుక్తముగా, విధు = విష్ణువు
 యొక్క-విట్టలునియొక్క, (విధుర్విష్ణోచంద్రముని - అమ) సన్నిధిన్ =
 సన్నిధానమునందు, నిఖిల = సర్వములయిన, భవ = జన్మములనెను,

118 ప :- 1 విధివంతంబు - ముద్రి (అ). ర: విధుమంతం - త, విధివన్మ
 తముగ - గౌ; విధిమంతంబుగ - అ

తమః = చీకటియొక్క, వధవిధిన్ = మారణవిధానమునందు, విధువు = చందుడు, అగు = అయిన, దీనిన్ = ఇద్దానిని - ఈమంత్రమును, (కృష్ణాయనమః - అనుమంత్రమును - 115 శ్లో) తద్ = అవిట్టలుని యొక్క, ప్రసాదవిభవ = దయాసంపత్తియందలి, అపేక్షన్ = కోరిక చేత, నిచ్చులున్ = ఎల్లప్పుడు, ఏన్ = నేను, (శివుడు - వక్త) పఠింతున్ = చదువుదును. (పారాయణము చేయుచుననుట)

పాఠ :— విధివంతంబు, విధుమంతంబు - లిపికరప్రమాద జనితములగు నపపాఠములు. విధివంతమను నపపాఠము అది 7-87 వచనమున ముద్రితము. ఇది “విధివత్” శబ్దతత్సమమనికొందఱు పరిశోధకులనుట యపరిజ్ఞానమూలకము. విధివన్మతముగ - అను ‘గౌ’ పాఠమును నిర్దుష్టము.

వ॥ సిద్ధేశ్వరాహ్వయంబున సిద్ధలింగంబవైయెందేని నీవుండుదువాదక్షిణ1 ద్వారంబునధిష్ఠించి యీమంత్రంబు ననుష్ఠించు నిష్ఠాగరిష్ఠులకు నిష్ఠార్థసిద్ధికరతల స్ఫటికఘటికయగుట నిగమార్థంబు. తొల్లితీర్థ యాత్రాచరణ నిపుణుండగు నీలాంబతుండు నిఖిలతీర్థంబు 2 లును దర్శిం 3 చుచువచ్చి వచ్చి పౌండరీకంబు సొత్తైంచి, యుత్తుంగతరంగ డోలారూఢ కలహంసకుల 4 కలకలారావఘుమఘుమిత బ్రహ్మాండ కుహరక్రోడంబగు భీమరథినీరంబునన్ గృతస్నానుండై, యనూన మహిమాభి రాషంబగు నాక్షేత్రంబునం గల 5 విచిత్రంబులనేత్ర ప్రీతి 6 నంబునాచరిం 7 చుచు, నచ్చొట 8 సాక్షుండగుపుండరీ

119 వ :- 1 భాగంబు - గ; ద్వారంబు - ర, అ, గౌ. 2 అను - ర; అను- అ, గౌ. 3 పుచు - గౌ; చుచు - ర, అ. 4 కలకలనాద - జ; కలకలరవ-ర, కలకలారావ - అ, గౌ. 5 విశేషంబులు-ర (పా) విచిత్రంబులు - ర, అ. 6 నంబుగానా - ర; నంబునా - అ, గౌ. 7 పుచు - గౌ; చుచు - ర, అ. 8 సాక్షాత్కతుండగు - గౌ;

కాళ్లు 9 వీక్షించి, వెలుగంది, తదక్షరలక్షణంబు లెఱుంగనేరక 10
యూరకయుండియుండియు, నయ్యేకకుండలుండు, 11 చలపకారి
తనంబున నవ్వర్ణంబులు నిర్ణయింపనుద్యుక్తుండై. **119**

వాక్య :— సిద్ధేశ్వర = సిద్ధేశ్వరమనెడు, అహ్వయంబునన్ =
పేరుగలదానియందు, సిద్ధేశ్వరమునందు - చూ 5-9 సిద్ధలింగంబవై =
పవిత్రమయిన శిలాకృతివై, ఎందేని = ఎచ్చోట, నీవు = ఈవు,
ఉండుదువు = వసింతువో, అదక్షిణద్వారంబున్ = అదక్షిణపువాకిటిని,
అధిష్ఠించి = ఆశ్రయించి, ఈమనువున్ = ఈమంత్రమును, అను
ష్ఠించు = ఆదరించు - జపించు, నిష్ఠాగరిష్ఠులకున్ = ధర్మాచరణమున
శ్రద్ధగలవారియందు గురుతములకు, ఇష్టార్థ = కోరినప్రయోజనముల
యొక్క, సిద్ధి = లాభము, కరతల = అఱచేతినందలి. స్ఫటిక
ఘటిక = పటికపుగుళిక, అగుట = కావుట - ప్రత్యక్షగోచరమగుట,
నిగమార్థంబు = వేదప్రతిపాదితవిషయము. తొల్లి = పూర్వము,
తీర్థయాత్రాచరణ = పుణ్యక్షేత్రగమనమునొనర్చుటయందు, నిపుణుం
డగు = నేర్పరియగు, నీలాంబరుండు = బలరాముడు, నీలాంబరోరౌహిణే
యస్తాలాంకోముసలిహాలి-అమ) నిఖిల = సర్వములయిన, తీర్థంబులును =
పుణ్యక్షేత్రములును, దర్శించుచున్ = దర్శనము చేయుచు, వచ్చివచ్చి = అరు
దెంచియరుదెంచి, పౌండరీకంబు = పౌండరీక క్షేత్రము, చొత్తెంచి =
ప్రవేశించి, ఉత్తుంగ = ఎత్తయిన, తరంగ = కెరటములనెడు, డోలా =
ఉయ్యాలను. అగూఢ = ఎక్కిన. కలహంసకుల = ధూమ్రవర్ణముగల
ముక్కు కాళ్లుఱ్ఱెక్కలు గలిగిన హంసలసజాతీయ సమూహముయొక్క,
(కాదంబుకలహస్యాత్ - అమ; ధూమ్రవర్ణములైన ముక్కు కాళ్లు

సాక్షరుండగు - ర, అ. 9 వీక్షించు - గౌ; వీక్షించు - ర, అ.

10 కుండెనుండియు - ర; యుండియుండియు - అ. 11 చలపా

దితచలపాది - గౌ; చలపకారి - ర, అ.

తెక్కలుగలిగిన హంసపేళ్లు - గురుబాల) కలకలారావ = కలకల
 నినాదముచేత, ఘుమఘుమిత = ఘుమఘుమధ్వనిగల, [ఘుమఘుమ -
 ధ్వన్యనుకరణ - శబ్దము) బ్రహ్మాండకుహార కోడంబు = గుహవంటి
 బ్రహ్మాండముయొక్క లోపలిభాగముగలదియగు, భీమరథి = భైమి
 నడియొక్క, నీరంబునన్ = జలమునందు, కృతస్నానంధై = చేయఁ
 బడినమజ్జనముగలవాడయి, అనూన = ఊనముకాని - అధికమయిన,
 మహిమ = మహత్త్వముచేత, అభిరామంబగు = ఒప్పదమయినదగు,
 ఆక్షేత్రంబునన్ = ఆతీర్థమునందు - ఆపొండరీకమునందు. కల = ఉన్న,
 విచిత్రంబులన్ = వింతలచేత, నేత్రప్రిణనంబున్ = కన్నులవేడుకను,
 ఆచరించుచున్ = చేయుచు, అచ్చోటన్ = అచ్చట, స + అక్షయండుగు =
 అక్షరములతోఁగూడుకొన్నవాడగు (సిద్ధమంత్రాక్షరములతోఁగూడుకొన్న
 వాడగు - అనుట. చూ 5-111; 115) పుండరీకాక్షున్ = కృష్ణుని -
 విట్టులుని, వీక్షించి = చూచి, వెఱఁగొంది = అశ్చర్యమునొంది, తదక్షర
 లక్షణంబులు = ఆయక్షరములయొక్క విశేషచిహ్నములు, ఎఱుంగనేరక =
 తెలిసికొనలేక, ఊరకయుండియుండియున్ = ఊరకుండియూరకుండియు
 అయ్యేకకుండలుండు = ఆబలరాముండు (ఏకకుండలఆఖ్యాతో బలభద్రదే
 ధనాధిపే - మే. ని) చలపకారితనంబునన్ = అభినివేశముతో, (పట్టు
 దలతో) అవ్వర్ణంబులు = ఆయక్షరములు, నిర్ణయింపన్ = నిర్ధారణ
 చేయుటకు, (ఆవర్ణములు చదువుటకు - అనుట) ఉద్యుక్తుండై = ఉద్యో
 గించినవాడయి. (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

మ॥ కరముల్ మీఁదికిఁజూచి, యూనుపులుబిగ్గంబట్టియంతారీపూ
 త్కరముంబోవనదల్చి, యట్టితఱిఁబడ్డంబట్లుమోమొప్పఁగాఁ
 జరణాంగుష్ఠనఖావలంబనముతోఁ జండాంశుఁగన్గొంచు భా
 స్వరనిష్ఠందపమాచరించెనొకమాసంబన్న వర్జంబుగన్. 120

వ్యా :— కరముత్ = చేతులు, మీడికిన్ = పైకి, చాచి= చాగజేసి, చేతులుపైకెత్తి - అనుట ఊరుపులు = శ్వాసములు, బిగ్గంబట్టి = నిరోధించి, అంతర్ = లోపలివగు, రిపు = శత్రువులను- అంతశ్శత్రువులను కామకోధలోభమోహమద మాత్స్ర్యములనెడు వరిషడ్వర్గమును - అనుట పోవనదల్చి = పోద్రోలి - విసర్జించి, అట్టితటిన్ = అట్టిసమయమున, పద్మంబట్లు = కమలమువలె, మోము = ముఖము, ఒప్పుగాన్ = ప్రకాశింపగా, చరణ = పాదముయొక్క, అంగుష్ఠనఖ = బొటనవేలిగోటియొక్క, అవలంబనముతోన్ = ఊతతో చండాంశున్ = వేడివెలుగును (సూర్యుని) కన్గొంచున్ = వీక్షించుచు, భాస్వర = ప్రకాశమానమయిన, నిష్ఠన్ = ధర్మాచరణమునందలిదీక్షతో, ఒకమాసంబు = ఒకనెల, అన్నవర్జంబుగన్ = ఆహారముయొక్క విసర్జనముతో, (ఆహారమును విసర్జించి - అనుట) తపము = తపస్సును, ఆచరించెన్ = ఒనర్చెను.

వ్యాక :— అంతర్ + రిపు = అంతారిపు. ధలోపసంధి.
చూ 3-33 వ్యాఖ్య.

శే॥ దానబ్రియ 1 మందిదానవధ్వంసియొసగె
గూర్మియన్న కుధర్మైకనిర్మలునకు
నమ్మహామంత్ర, మాతండునంతనుండి
యదియజపియింపదొడగెగాయత్రివోలె.

121

వ్యా :— దానన్ = దాసితేత - ఆతపస్సుచేత, బ్రియ
మంది = ప్రీతిపొంది, దానవధ్వంసి = కృష్ణుడు, ధర్మైకనిర్మలునకున్ =

121 ప :- 1 మొంది-ర (పా?): మంది - ర. అ, గౌ. 2 గాయత్రిబోతర;
గాయత్రివోలె - అ, గాయత్రిబోలి - గౌ.

పుణ్యముచేత ముఖ్యమయిన పరిశుద్ధిగలవాడగు, కూర్మియన్నకున్ =
ప్రియాగ్రజనకు - బలరామునకు, అన్యుహామంత్రము = అగోప్యమంత్ర
మును, ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను - ఉపదేశించెను. అతండున్ = అతడును -
అబలరాముడును, అంతనుండి = అప్పటినుండి, అదియ = అదే - ఆ
మంత్రమునే, గాయత్రీవోలేన్ = గాయత్రీమంత్రమువలె, జపియింపఁ
దొడంగెన్ = జపముచేయమొదలిడెను.

“గాయత్రీ - సాతుత్రీపాదాష్టాక్షరచ్ఛందోయుక్తమంత్రాత్మికా
వేదమూతా --- గాయంతంత్రాయతేయస్మాత్ గాయత్రీత్వంతతః
స్మృతా” (శబ్దక)

క॥ భూరిగుణరత్న రాశిగు

1 మారుంగనుంగొనఁగఁదివురుమమకారము, లో

నారసి, యొసంగెమున్నా

నీరజనాభుండురుక్మిణికి 2 నామనువున్.

122

వ్యా:- భూరి=అధికమయిన, గుణరత్న=గుణములనెదుమణులయొక్క,
రాశిన్ = ప్రోకయగు, కుమారున్ = కొడుకును, (మన్మథుననుట) కనుంగొనఁ
గన్ = పడయుటకు, తివురు = యత్నించు, మమకారమునన్ = మమతను
(ప్రేమను), లోన్ = లోపల-మనస్సులో, ఆరసి = తెలిసికొని, మున్ను =
పూర్వము, అనీరజనాభుండు = అకృష్ణుడు, రుక్మిణికిన్ = రుక్మిణిదేవికి,
అమనువున్ = ఆమంత్రమును, ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను - ఉపదేశించెను.

నీరజనాభుడు - పద్మమునాభియందుఁగలవాడు - ఇదిఖగోల
దృశ్యమునకుఁబ్రతీక. [చూ 1-3 వ్యాఖ్య]

122 ప :- 1 మారుంగనుంగొనఁగొ; మారుంగనుం - ర, అ. 2 నీమ- డ, ద, బ,
మనువుదగ్గ - గొ; నామ - అ.

క॥ జపయించె నేనుదివసము

లుపవాసపురస్సరముగ నుగ్మలి నిష్ఠా

నిపుణమతిన్, బతిచే నిటు

లుపదిష్టంబయిన మంత్రముత్సుకమొదవన్.

123

వ్యా :— ఉగ్మలి = (ఆ) కాంత - అరుక్మిణీదేవి, నిష్ఠా = ధర్మాచరణమునందలి, నిపుణమతిన్ = నేర్పరితనముతోఁగూడినబుద్ధితో; ఇటు = ఇట్లు, పతిచేన్ = భర్తచేత, ఉపదిష్టంబయిన = ఉపదేశింపఁబడినదియగు, మంత్రము = మనువు, ఉత్సుకమొదవన్ = (ఇష్టవస్తు ప్రాప్తికొఱకగు) తహతహకలుగఁగా, ఉపవాసపురస్సరముగన్ = ఉపవాసముముందుకలదిగా, ఏనుదివసములు = ఐదుదినములు, జపయించెన్ = జపముచేసెను.

జపము —

ఉచ్చరేదర్థముద్దితశ్శ, మానసః సజపస్మృతః

జిహ్వోష్ఠాచాలయేత్కింకి, ద్వేవతాగతమానసః

కించిచ్ఛవణయోగ్యఃస్యా, దుపాంశుఃసజపస్మృతః

మంత్రముచ్ఛారయేద్వాచాః; వాచికః సజపఃస్మృతః

ఉచ్చైర్జపాద్విశిష్టఃస్యా, దుపాంశుర్దశభిర్గుణైః

జిహ్వజపఃశతగుణః, సాహస్రసోమానసః స్మృతః [అగ్ని]

ఉ॥ విన్ముమదీయనేత్రశిఖివేగమునన్ జముఁగూడఁజన్నయ

మ్మన్మథుఁడిందుబింబసుకుమారుఁడు, భోజతనూజయందుఁబు

ట్టెన్మథువైరిదెల్పినకడింది జపంబునెపంబునన్, బున

జన్మమునొందెరాగరససంపదపెంపుయువద్వయ్యామతిన్. 124

వ్యా :— విన్ము = 'ఓనారదా!' అకర్ణింపుము. మదీయ = నాదయిన, నేత్రశిఖివేగమునన్ = నయనాగ్నియొక్క వడిచేత,

జమున్ = యముని, కూడన్ = కలియుటకు, చన్న = అరిగిన
 (మరణించిన - అనుట) ఇందుబింబసుకుమారుడు = చంద్రబింబము
 వలెగోమలమయినవాడగు, అమ్మమ్మధుడు = ఆమదనుడు, మధు
 వైరి = మధువిరోధి - కృష్ణుడు, తెల్పిన = ఎఱిగించిన - ఉపదేశించిన
 కడింది = గొప్పదయిన, జపంబునెపంబునన్ = మంత్రోచ్ఛారణవ్యాజ
 మున, భోజతనూజయందున్ = భోజదేశాధిపతియొక్క (భీష్మకుని
 యొక్క) పుత్రికయందు - రుక్మిణీదేవియందు, పుట్టెన్ = జన్మించెను.
 యువద్వయా = పడుచుజంటలయొక్క, మతిన్ = ముద్దియందు, రాగరస
 సంపద పెంపు = అనురాగరససంపత్తియొక్కయతిశయము, పునర్జన్మము
 నొందెన్ = మరలబొడమెను.

సీ॥ బలభిదారామసంభవలతాంతశ్రేణిః
 బన్నము నాకొక్క చిన్నతేరు
 కాళికెంగేలిచిల్కలరాజుగొని తెచ్చి
 నావెంటబడివాగెనడవబనుపు
 గగనచరద్రాశిగణవర్తిమకరంబు
 బిరుదుక్కెటెముగ వేగిరమొనర్పు
 మదనగోపాలుండు మాతంద్రిచేనాకుఁ
 జెఱకుచేమలిపించుకఱకు విల్లు

తే॥ వనజహతువేడితమ్మితూపునకుఁదెమ్ము
 దివ్యములఁగానిసాధింపఁదీఱదీశు
 నంబ! నీవంచురుక్మిణీనట్టు 1 నిట్టుఁ
 2 దిగుచుశైశవచాపలార్దితుఁడు మరుఁడు.

125

వ్యా :— అంబ = అమ్మా ! నీవు = ఈవు, బలభిత్ = ఇంద్రుని యొక్క, ఆరామ = ఉపశాంతమునందు, (నందనవనమునందు-అనుట) సంభవ = పుట్టిన, లతాంత = పువ్వులయొక్క, శ్రేణిన్ = పంక్తితో, చిన్నతేరు=చిన్నరథమును, నాకున్=నాకు; పన్నుము=నిర్మింపజేయుము

(2) కాళి = పార్వతీదేవియొక్క, (“కాలః శివః తస్యపత్నీ -- కాళికా” శబ్దక) కెంగేలి చిల్కలరాజున్ = ఎఱ్ఱనిచేతియందలి శుక శ్రేష్ఠుని, తెచ్చి = తీసికొనివచ్చి, నావెంటన్ = నావెంటబడిని, పడి వాగె = రథమువెంటవచ్చు గుఱ్ఱముగా (వాహనముగా - అనుట) నడవన్ = నడచునట్లు, పనుపు = నియోగింపుము.

పడివాగె = వీరుఁడు రథాదులపైనేగునప్పుడువెంటవచ్చుగుఱ్ఱము

“పంచవన్నెలతేజి పడివాగెనడవఁ

బంచబాణుఁడు విజృంభణ వృత్తిమెఱసి” (పరమ సూ. ని.)

పార్వతీదేవిచేతిపైఁజిలుకయుండును. (చూ 4 236)

(3) గగన = ఆకాశమునందు, చరత్ = సంచరించుచున్న, రాశి = రాశులయొక్క (మేషాది ద్వాదశరాశులయొక్క - అనుట) గణ = సమూహమునందు, వర్తి = వర్తించునదియగు, మకరంబున్ = మకరరాశిని, వేగిరము = వేగముగా, బిరుదుతెక్కెముగన్ = శౌర్య చిహ్నముగ కేతనముగా, ఒనర్పు = చేయుము.

రాశులు (12) —

“మేషవృషమిథునకర్కట, సింహః కన్యాతులాధవృశ్చికభమ్,
ధనురథమకరఃకుంభో, మీనఇతిచరాశయః కథితాః”

— ఇతిరాశికథనమ్. [శబ్దక]

ద్వాదశరాశులప్రసంగము ఋగ్వేదమునందే కలదు. “ద్వాదశ
ప్రథమః చక్రమేకమ్; ద్వాదశారం నహితజ్వరాయ, వర్వర్తిచక్రం
పరిద్యామృతస్య” [ఋగ్వే] ద్వాదశరాశులు గ్రీకులనుండి భారతీయులు
గ్రహించిరనుట శకారభాషితము.

ఆశ్విన్యాదినక్షత్రములిరువదేదును ద్వాదశరాశులుగా విభజింపఁ
బడినవి. ప్రతినక్షత్రమునకు నాలుగు పాదములుండును. కనుక
 $27 \times 4 = 108$ పాదములు. ఒక్కొక్కరాశి $108/12 = 9$ పాదములు.

మకరరాశి = ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పాదములు (3పా) + శ్రవ
ణము (4పా) + ధనిష్ఠ 1. 2 పాదములు (2పా) కలిసిమకరరాశియగును.

ధనూరాశిమన్మథునిధనుస్సు. దానిపైనుండుమరక రాశిమన్మథుని
కేతనము. మకరరాశిపుచ్చాగ్రమునుబట్టి మన్మథునకు మీనకేతనుఁ
డనియువ్యవహారముకలిగెను. మకరమీనములకైక్యముకవినమయము.
“కామకేతనే మకరమత్స్యయోరైక్యమ్ --- కవినమయః” (కా.మీ)
“గగనచరద్రాశిగణవర్తిమకరంబు” అనుట మకరధ్వజవ్యవహారము
ఖగోళదృశ్యమునకుఁబ్రతీకయనుటకుఁ దార్కాణము.

(4) మదనగోపాలుండు = భక్తులకుఁజిత్తోన్మాదము కలిగించుం
గోపాలుఁడగు, మాతండ్రిచే = నాజనకునిచేత, నాకున్ = నాకు,
కఱకువిల్లు = దృఢమయిన ధనుస్సును, చెఱకుచేన్ = ఇక్ష్నువుచేత,
మలిపించు = నిర్మింపఁజేయుము.

మదనగోపాలుఁడు - “మదనశ్చాసౌగోపాలశ్చేతి భక్తచిత్తోన్మాద
కారిత్యాదస్యతథాత్వమ్ యథా - వందేమదనగోపాలం, కైశోఠాకార
మద్భుతమ్, ఇతిపాద్యే” (శబ్దక)

వనజహితున్ = సూర్యుని, వేడి = అర్థించు, తమ్మి = పద్మ
మును, తూపునకున్ = బాణమునకు, తెమ్ము = తీసుకొనిరమ్ము.

సూర్యునిచేతులందుఁబద్మద్వయ ముండును. “తథాచశారదా
యామ్ --- తతోధ్యానమ్ ---

“రక్తాబయుగ్మాభయదానహస్తమ్ ---” [శబ్దక]

“పద్మాసనః పద్మకధరః, పద్మగర్భసమద్యుతిః

సప్తాశ్వస్సప్తరజ్జుశ్చ, ద్విభుజస్సాస్త్వదారవిః”

(హ. న - అధోజ్ఞాపిక 53 పుట)

పద్మపాణిపద్మలాంఛనశబ్దములు సూర్యవాచకములయియున్నవి.

కాలకృత్పద్మపాణిఃఖమణిః - త్రి. ని.

“స్యాత్పద్మలాంఛనోలోకేశ్వరేబ్రహ్మణిభాస్కరే” - మే. ని

“తమ్మిదాల్చినవానిఁదమ్మిదొల్చినవానిఁ

దమ్మిమొల్చినవానిఁదారసించు” (నరస 1-64)

(తమ్మిదాల్చినవాఁడు = సూర్యుఁడు)

“వచ్చికమలధరాన్వయేశ్వరుని బలికి, రి. (హ న 2-14)

(కమలధరాన్వయ = సూర్యవంశమునందలి - టీక)

దివ్యములఁగాని = లోకాతీతములయినవానిచేతఁదప్ప, ఈశున్ =
ఈశ్వరుని, సాధింపఁడిఱు = జయింపశక్యముకాదు. అంచున్ = అని,
శైశవచాపల = శిశుత్వమువలని చపలత్వముచేత, అర్దితుఁడు = పీడి
తుఁడగు-ప్రేరింపఁబడినవాఁడగు, మరుఁడు = మన్మథుఁడు, రుక్మిణీన్ =
రుక్మిణీదేవిని, ఇట్టునట్టున్ = ఈవైపునకాపునకు, (ఇటునటు) తగు
చున్ = లాగును.

మన్మథుఁడురుక్మిణీదేవియందుఁబ్రదుకముఁడనుచేరజసించెనని
పురాణోక్తి

చ॥ పలుచనిలేత కెంజిగుడు 1 బత్తళికంబెకలించితేనియం
 గొలిపిన 2 తాటసంబుగల క్రొవ్విరి తూపులనిక్తు చాపుడే
 గెలుపొనగూర్చెనా గెలుపుకృష్ణుని పట్టపుదేవిరుక్మిణీ
 లలనజపించుమంత్రముబలంబుననైదిగా నెఱుంగుమీ. 126

వ్యా :— పలుచని = సన్ననిదియు, లేత = తరుణమును
 నగు, కెంజిగుడుబత్తళిక్ = ఎఱ్ఱనిపల్లవరూపముగు నమ్ములపొదినుండి
 పెకలించి = పైకిలాగి, తేనియన్ గొలిపిన = తేనెపట్టించిన (బాగుగాఁ
 దేనెపూసిన) తాటసంబుగల = మెఱుంగుపట్టుటగలిగిన, క్రొవ్విరి
 తూపులన్ = పుష్పబాణములచేత, ఇక్తుచాపుడు = చెఱకువిలుకాడు,
 (మన్మథుడు) ఏగెలుపు = ఏజయమును, ఒనగూర్చెన్ = కలుగ
 జేసెనో, ఆగెలుపు = ఆజయము, కృష్ణునిపట్టపుదేవి = కృష్ణునియొక్క
 పట్టపురాణియుగు, రుక్మిణీలలన = రుక్మిణీకాంత, జపించు = పారాయ
 ణముచేసిన, మంత్రముబలంబునన్ = మంత్రశక్తిచేత, ఐనదిగాన్ =
 అయినట్టిదిగా, ప్రాప్తిచినట్టిదిగా] ఎఱుంగుమీ = తెలిసికొనుము.

భీమరథీనది యావిర్భావము

క॥ సరసిజభవ 1 వరవాయు
 స్ఫురితములై, త్రిపురదహనములు త్రిజగములన్
 బురికొనినీరసయవసాం
 కురసఖముగనేర్చెమున్నకుంతితశక్తిన్. 127

126 ప :- 1 బత్త డిగెం - గ, గొ, బత్త థికెం - త, బత్త థిక - ర, అ. 2 తాస
 టంబు - ర; బాసటంబు - అ, గొ; తాటసంబు -చి. ని. (సూ.ని.)

127 ప :- 1 భవ - ముది (అ), ర; వర - అ.

వ్యా :— సరసిజభవ = బహ్మయొక్క, వర = వరమనెడు, వాయు = గాలిచేత, స్ఫురితములై = కదలికగలవైన - ప్రేరింపబడిన వైన, త్రిపురదహనములు = త్రిపురములనెడునగులు, పురికొని = క్రమ్మి, మున్ను = పూర్వము, అకుంతితశక్తిన్ = మొక్కవోని బలముతో, నీరస = ఎండిన, యవస = కసపు (గడ్డి) యొక్క, అంకుర = మొలకతో, సఖముగన్ = మిత్రముగా - సమానముగా; త్రిజగములన్ = ముల్లోకములను, ఏర్చెన్ = దహించెను.

బ్రహ్మవరమనెడు వాయువుచే బ్రేరింపబడిన త్రిపురములనెడు నగులెండినగడ్డిమొలకనువలె ముల్లోకములను దహించెను.

దహనములు - అగులుమూడు. గార్హ పత్యము, నాహవనీ యము, దక్షిణాగ్ని. త్రిపురములుమూడు. లోకముల మూడు. అవి స్వర్గమర్త్యపాతాళములు.

వ్యాక:— త్రిజగములు-కర్మధారయము (చూ 4-56 వ్యాఖ్య)

అలం :— రూపకము, ఉపము.

సీ॥ పెనుగ 1 గ్రంపతోడుగులీడ్చిన మొల్కనసియయ్యె

గగనంబుతోరాయుకాననములు

కడులావుమానిసి 2 కాలరాచినచీమ

చాలయ్యెబళ్ళాదిజలతుపంకి

3 బడిగండ్లులొంటిమైబడిన విఘ్నేశవా

హములయ్యెహరిదంతహస్తి పతులు

128 ప :- 1 గంప - ర; గ్రంప - అ. 2 కాళ్ళ - గొ; కాల - ర, అ.

3 బడిగండ్లుమింటిపై - త, బడిగుండమెట్టవెంబడిన - క; బడి గండ్లుమిట్టపై - గ; బడిగండ్లునొంటిపై - ర; బడిగండ్లునొంటిమై (దులొంటిపై?) అ; బడిగండ్లుమిట్టపై - గొ.

వనపాటురడుసులోఁజనఁగొక్కతాశీఘ

లాకృతులయ్యెఁగులాచలములు

తే॥ మృగులగోమయపిండసమ్మిళితకార

వేల్లఘలబీజసమమైరివీళ్ళఁప్రజలు

కమలసంభవ వరదానగర్వితాసు

రవరపట్టణనిర్భరాకృమణవికృతి.

128

వ్యా : — కమలసంభవ = తమ్మిచూలియొక్క, (బ్రహ్మ
యొక్క), వరదాన = వరమునిచ్చుటచేత, గర్విత = దర్శితులయిన
అసురవర = దైత్యశ్రేష్ఠులయొక్క, పట్టణ = నగరములయొక్క-త్రిపుర
ములయొక్క, నిర్భర = అధికమయిన, అకృమణ = అక్రమించుట
యొక్క, వికృతిన్ = వికారముచేత, (మాటుపాటుచేత) -

[1] గగనంబుతోన్ = ఆకాశముతో, రాయు = ఒరయు, కాన
నములు = అరణ్యములు, పెనుఁగ్గింపతొడుగులు = (సేద్యగాండ్రు,
చల్లినగింజలు కప్పువడుటకై పొలముపైఁబెట్టియీడ్చెడు) పెద్దముండ్ల
కంపలకట్టలు, ఈడ్చిన = తిగిచిన, లాగిన] మొల్కససి = అంకు
రించిన సస్యము, అయ్యెన్ = ఆయెను. (అడవులు తుడిచిపెట్టుకొని
పోయినవనుట)

[2] పశు + అది = గోవులుమున్నగు, జంతుపంక్తి = చతుష్పా
తులవరస, కడున్ = మిక్కిలి, లావుమానిసి = బలిష్ఠుడైన మనుష్యుడు,
కాలన్ = కాలితో, రాచిన = నలఁగఁజేసిన, చీమచాలయ్యెన్ =
పిపిలికలవరుసయయ్యెను.

లావుమానిసి కాలరాచినచీమచాలు - “భీష్ముండు -- పాంచాల
బలంబుల బారినమరుసప్పుడు బలుమానిసి చలిచీమలఁగాలంజముకు
చందంబుదోచె” [భీష్మ కి. 270]

[3] హరిత్ = దిక్కులయొక్క, అంత = తుదశ్శలగల (దిశస్తు కకుభః కాష్ఠాః శాశ్చ హరితశ్చ తాః - అమ) హస్తీ పతులు = గజనాథులు - (అష్ట) దిగ్గజములు, బడిగండ్లులు = ఎలుకలను జంపుటకు నిర్మించిన బడిగండ్ల నెడుతాతిసాధనములు, ఒంటిమైన్ = శరీరముమీద, పడిన = కూలిన, విఘ్నేశవాహములయ్యెన్ = వినాయకునివాహనములయ్యెను - ఎలుకలయ్యెను.

బడిగల్లు - “బడిగల్లు - అనగా, వెడలుపైన పెద్దబండ. అట్టి బండను కొక్కులనుచంపుటకు పయోగింతురు. ఎట్లనగా, ఆబండనొకపుల్ల సహాయమున, ఏటవాలుగానిటువంటి, దానిక్రింద ఎరఉంతురు. ఆపుల్ల కొకపొడుగైనదారముకట్టియుండును. వేటకాడాదారముపట్టుకొని దూరముగా కూర్చుండియుండును కొక్కుబండక్రిందికి వచ్చుటకనిపెట్టి, త్రొడులాగును. బండకొక్కుపైబడును. అదియణిగియప్పచ్చియగును.”
శ్రీ. దీ. పి - ‘అ’ ఉపోద్ఘాతము] ప్రయోగాంతరములు -

[i] వడిగొఱునకేగిబడిగంటఁజావఁ
బడినమూషికములభంగివట్టిల్లె [బసవ 545 పు]

[ii] “కొఱకుకు, బోవబడిగల్లువడియెనోపాలతియనియె”
[కళా 3-105]

[iii] కొఱకునకుబోవబడిగ, ల్లుఱకపయిబడినకరణి --
ఉద్భటా 1-108

వ్యాక :— బడిగల్లు + లు = బడిగండులు : బడిగండ్లు -
(బా. ఆచ్చిక 16, 12 సూ) బడిగండ్లు + లు = బడిగండ్లులు --
(బా. ఆచ్చిక 17) అష్టదిగ్గజములు - చూ 1-113 వ్యాఖ్య.

[4] కులాచలములు = కులపర్వతములు, వనపాలురు = తోట
మాలులు, అడుసులోన్ = బురదలో, చనఁగ్రుక్కు = చొచ్చునట్లదుము,

తాళిఫలాకృతులు = తాడిపండ్ల వంటి యాకారములుగలవి, అయ్యెన్ = అయెను.

కులపర్వతములు - చూ. 2-144 వ్యాఖ్య.

వీళ్ల పశిజలు = పురజనులు, మృదుల = మెత్తనయిన, గోమయ పిండ = పేడముద్దయందు, సమ్మిళిత = కూడుకొనిన - అద్దిన, కార వేల్లఫలభీజ = కారకరకాయ విత్తులతో, (కారవేల్లకటిల్లకః - అమ) సమము = సమానము, ఐరి = అయిరి.

కారకరవిత్తనములను బేడకద్దినిలువయుంతురు.

అలం :— రూపకము, లుప్తోపమ.

క॥ ఈరీతిఁగొంతకాలము

కూరగతిన్ సోకుమూకకుడిదలయూళుల్

గారింపఁనేనంతట

వారింపఁగఁగణఁగితిన్ భువనహితబుద్ధిన్.

129

వ్యా :— ఈరీతిన్ = ఈవిధముగా, కొంతకాలము = కొంత పరిమాణముగలకాలము, (కొన్నాళ్లు) కూరగతిన్ = నిర్దయమార్గమున, సోకుమూక = రాక్షససమూహముయొక్క, కుడిదల = ఉనికి పట్టులయిన, ఊళుల్ = ఊళ్లు - త్రిపురములు, కారింపఁగన్ = బాధింపఁగా, అంతటన్ = అసమయమున, (అప్పుడు) వీన్ = నేను, భువన హితబుద్ధిన్ = లోకములకు మేలుగోరుతలంపుతో, వారింపఁగన్ = నివారించుటకు (లోకములకుఁదిపురములవలనఁగలుగు బాధను నివారించుటకు - అనుట) కణఁగితిన్ = ఉద్యమించితిని.

“కుడిదల = Substistence, Living land-(బా.) ఈ పదము శ. ర. సూ. ని. లలో లేదు.

వ్యా :— కడఁగు = కణఁగు - బా. ప్రకీర్ణక 13.

“కణఁగివసుంధరగిరులును. ఫణిపతిపైఁబడియెఁగమఠపతిపైఁబడి
యెన్” వీర 4-81 (సూ. ని.)

చ॥ అపుడుపినాకమున్ బవినిభాస్రములుంగొనియేయబూనిత
త్త్రిపురములొక్కటన్ నిటలదృష్టికిలక్ష్యముచేయుచోట, మ
ద్వపురుదితంబులైనశ్రమవారి 1 కణంబులు 2 డిగ్గజాతీయు
ర్విపయిఁగడున్ వడిందొరఁగి వెల్లువచూ పెనదీర్త్యమొందుచున్.

130

వ్యా :— అపుడు = అసమయమునందు, పవి = వజ్రముతో -
వజ్రాయుధముతో, నిభ = సమానములయిన, అస్రములున్ = ప్రయోగ
యోగ్యములగు నాయుధములును - బాణములును, కొని = ధరించి,
వీయబూని = కొట్టనుద్యమించి, (బాణప్రయోగముచేయనుద్యమించి)
తత్త్రిపురములు = అమూఁడుపురములు ‘అముప్రొక్లు’ ఒక్కటన్ =
ఏకకాలమున, నిటలదృష్టికిన్ = నొసటికంటికి, లక్ష్యముచేయుచోటన్ =
శరవ్యముగానొనర్చుసమయమునందు, మత్ = నాయొక్క, వపుః =
శరీరమువలన (సుండి) ఉదితంబులైన = పుట్టినవగు, శ్రమవారికణం
బులు = చెమటబిందువులు, డిగ్గజాతీ = దిగజాతీ, (క్రిందికి స్రవించి)
ఉర్విపయన్ = భూమిమీఁద, కడున్వడిన్ = మిక్కిలివేగముతో,
తొరఁగి = పడి, నదీర్త్యమొందుచున్ = తరంగిణీర్త్యమునుబొందుచు;
వెల్లువచూ పెన్ = ప్రవాహముకట్టెను.

“అస్రమ్ = క్షేపణయోగ్యబాణాది - ఇతిరాయముకుటః” శబ్దక

క॥ మున్నెనుమేసనలఁదిన

ప్రన్ననిభసితంబునణచిశ్రమవారికడున్

1 జెన్నెసగె, మంచుమల 2 మం

చున్నాచికొని ప్రవహించుసురనది పగిదిన్.

131

వ్యా :— మున్ను = ముందు, ఏను = నేను (వక్త-శివుడు)
మేనన్ = శరీరమునందు, అలదిన = పూసిన. ప్రన్నని భసితంబున్ =
దట్టమయిన విబూదిని, అణచి = అడఁగునట్లుచేసి, (అంతర్గతముచేసి
కొని) శ్రమవారి = స్వేదము (చెమట) మంచుమల = హిమాలయ
పర్వతముయొక్క, మంచున్ = హిమమును, నాచికొని = ఆక్రమించి,
ప్రవహించు = పాటు, సురనది పగిదిన్ = దేవనదివలె - గంగానదివలె,
కడున్ = మిక్కిలి, జెన్నెసగెన్ = ఒప్పెను.

హిమాలయపర్వతముయొక్క మంచునులోగొని పాటుగంగా
నదివలె, శివునిమేనిస్వేదముమేనికిఁబూసికొన్నవిబూదినిలోగొనిపాటెను.

శివుడు, హిమాద్రి. బూది, మంచు, శ్వేతగణములొనివి.
చూ 1-50 వ్యాఖ్య.

అలగ :— ఉపమ.

క॥ భీమాహ్వయమున వర్తిలు

నామేనంబుట్టువంది 1 నదియదివెలసెన్

భూమిన్ బై మియనందగి

భీమరథియనంగమాటుఁజిరెసఁగంగన్.

132

వ్యా :— భీమ = భీమాడనెడు, (వ్యోమ కేశభవోభీమః -
అమ) ఆహ్వయమునన్ = నామమతో, వర్తిల్లు = వర్తించు, నామేనన్ =

131 ప :- 1 జెన్నెసగె - గె; జెన్నెసగె - ర, అ. 2 సంచుక - డ, ద. బ;

మంచున్నడచికొన్ని - ర; మంచున్నాచి - అ; మంచున్నాచి - గె.

132 ప :- 1 నదియై - ముద్రి (అ), ర; నదియిది - చ, త; నదియది - అ.

నాశరీరమునందుండి, పుట్టువంది = జన్మించి, నదియట = అయేలు,
భూమిన్ = పుడమియందు, బైమియనఁదగి = బైమియను పేరనొప్పి,
భీమరథియనంగన్ = భీమరథియనఁగా, మాటుపేరు = నామాంతరము;
ఎనఁగంగన్ = ఒప్పఁగా, వెలసెన్ = తనరెను.

వ్యాక :— మేనంబుట్టువందు - మేనివలనన్ + ఉం + పుట్టు
వందు = మేననుండి + పుట్టువందు (బా. కారక 11) = మేనఁబుట్టువందు
(ప్రొ. కారక 11)

శా॥ అభైమీనది విశ్వమున్ని జకృపీటార్ద్రంబుగావిం 1 చుచున్
శ్రీభామావిభుక్షేత్రమండలముడాసెన్; డాసినన్ వీచిరే
భాభీలంబగుదానిపెంపుగనిమున్నందుండుప్రాణుల్ మహా
క్షోభోద్విగ్న మనస్కులై పెలుచనాకోశించుచుంబెంపఱన్. 133

వ్యా :— అభైమీనది = అభీమరథీతరంగిణి, విశ్వమున్ =
జగత్తును, నిజ = తనదయిన, కృపీట = నీటిచేత, (కబంధముదకం
పాథః - కృపీటంకాండమత్రియామ్ - అమ) అర్ద్రంబుగావించుచున్ =
తడిసినదిగాఁజేయుచు, (తడుపుచు) శ్రీభామావిభు = లక్ష్మీకాంతాపతి
యొక్క - విట్టలునియొక్క, క్షేత్రమండలమున్ = తీర్థప్రదేశమును -
పాండురంగక్షేత్రమును, డాసెన్ = సమీపించెను, డాసినన్ = సమీ
పింపఁగా, వీచిరేఖా = కెరటుములవడునచేత, అభీలంబగు = భయంకర
మయినదగు, దాని = దానియొక్క - అభైమీనదియొక్క, పెంపు =
అతిశయమును, కవి = చూచి, మున్ను = పూర్వము, అందుండు =
అచ్చటనివసించు, ప్రాణుల్ = జీవులు (మానవులను ట) మహాక్షోభ =
గొప్పకలఁతచేత, ఉద్విగ్న = వ్యాకులపడిన, మనస్కులై = హృదయము
గలవారయి, పెలుచన్ = అధికముగా, అకోశించుచున్ = (రక్షణ
మునకై) బిగ్గరగా నటచుచు, పెంపఱన్ = అతిశయమునశింపఁగా.
(మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

క॥ భూరిభయార్దితులై చని
 భైరవు, మదరాగరుచిక్రపాపూరితదృ
 క్కైరవుబలుకుదురమృతా
 హారులుహరిబలుకుక్రియగృతాంజలులగుచున్. 134

వ్యా :— భూరి = అధికమయిన, భయ = భీతిచేత, అర్ది
 తులై = పీడింపఁబడినవారయి, చని = అరిగి, మద = మత్తతచేతను,
 రుచి = కాంతిచేతను, కృపా = దయచేతను, పూరిత = నింపఁబడిన
 దృక్కైరవున్ = తెల్లకలువలవంటి కన్నులుగలవాఁడగు, భైరవున్ =
 క్షేత్రపాలునిగూర్చి, (చూ 4-292) కృత = చేయఁబడిన, అంజలులగు
 చున్ = చేమోడ్పులుగలవాతగుచు, అమృతాహారులు = సుధాంధసులు
 (దేవతలు) హరిన్ = విష్ణువునుగూర్చి, పలుకుక్రియన్ = వచించునట్లు,
 పలుకుదురు = వచించిరి.

అలం :— ఉపమ.

ఉ॥ మిక్కుటమైన 1 పంకమున 2 మిన్నల గర్భముగాఁగఁ బొంగినే
 డొక్కమహాస్రవంతి 3 యిదె యుత్తరదిక్కునక్షేత్రసీమపై
 నిక్కెలయాబ్ది 4 బోలియిటనిల్వఁగనోపమునాగహార! మే
 మెక్కడికేగువారమిఁక నెద్దితెఱంగిటమిఁదనావుదున్. 135

వ్యా :— మిక్కుటమైన = అధికమయిన, పంకమునన్ =
 బురదతో, మిన్నలగర్భముగాఁగన్ = అకాశముత్పత్తిస్థానములుగా,
 పొంగి = ఉబ్బి, నేడు = ఇప్పుడు, ఒక్కమహాస్రవంతి = ఒకగొప్ప
 నది, ఇదె = ఇదిగో, ఉత్తరదిక్కునన్ = ఉత్తరదిశయందు, క్షేత్రసీమ

135 ప :- 1 పొంక - క.ర; పంక - అ. 2 మిన్నల - ర; మిన్నల-అ, గౌ;
 3 యట - గౌ. యదె - ర, అ. 4 బోలెనిట - ముది (అ),
 బోలియిట - అ, గౌ.

పైన్ = (పొండరీక) క్షేత్రముయొక్క పొలిమేరమీద, లయాబ్లిన్ = ప్రళయసముద్రమును, పోలి = ఎనసి, (సరిపోలి) నిక్కెన్ = విజృంభించెను. నాగహార = ఓదేవయోనులగు సర్పములుహారములుగాఁగల వాఁడా! - ఓకాలభైరవా! ఇటన్ = ఇచ్చట, నిల్వఁగనోపము = ఉండలేము. మేము = ఏము, ఎక్కడికిన్ = ఎచ్చోటికి, ఏగువారము = అరుగువారము. ఇటమీదన్ = ఇటుపైని, ఎద్దితెఱంగు = ఏదికర్తవ్యము? నావుడున్ = అన్నయనంతరము - ఇట్లుక్షేత్రవాసులు వచ్చి పలికినయనంతరము. (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము) (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

మిన్నులు - ఏకవచనార్థమునవాడఁబడునని, సూ. ని.

“అకట! మిన్నులువడ్డచోననదవోలె

దిక్కుమాలినప్రేతనైతిరుగవలసె” కాశీ 3-124

పాఱవై చితమిన్నులువడ్డచోట [మను 2-17]

సీ॥ కాలరాత్రిస్త నాగ్రీకృతావకాశమై

యురము 1 వెల్మిడిపూతయొప్పు 2 వెనుప

శిథిలత్వమొందినచెంగావిజడముడి

చిలుకూడినెలపువ్వుచెంప 3 నంటఁ

గంగాళమనుబుద్ధిగరమున జందెంపుఁ

జిలువఁబట్టిన నదిజలదరిఁప

నెచ్చటఁ 4 బ్రవహించెనేఱెద్దియని పల్కు

సరభసోక్తుల 5 జగజ్జంతు 6 లులుకఁ

136 ప :- 1 ప్రేలిడి - క: వెల్మిడి ర, అ. 2 వెనుప - గౌ: వెనుప ర, అ.

3 వట్ట - క: నంట - ర, అ. 4 బ్రభవించె - ముద్ది (అ). ర;

బ్రవహించె - అ. 5 జగజ్జంతు - అ; జగజ్జంతు - ర, గౌ.

6 లలుక - ర; లలుక - అ, గౌ.

తే॥ బాణిపుటశీధుపాత్రంబుఁబాటవైచి
కుటువుపైనున్న 7 కిన్నెరయుఁకతోచి
యతిరహఃకేశినుండియునరగుదెంచె
భూరిజయగౌరవుఁడుకాలభైరవుండు.

136

వ్యా ;— కాళరాత్రి = కాళరాత్రియనుపేరుగలదుర్గయొక్క;
స్తనాగ్ర = చనుమొనచేత, కృత = చేయఁబడిన, అవకాశమై = ఎడము
గలదై, ఉరమువెల్మిడిపూత = తొమ్మునందలి విబూదిపూత, ఒప్పు
వెనుపన్ = శోభనతిశయింజేయఁగా.

కాళరాత్రికొఁగిలించు కొన్నప్పుడామెస్త నాగస్పర్శచేఁగొంత
తుడుచుకొనిపోవుటవలన నెడమేర్పడిన, తొమ్మునందలివిబూదిపూత,
శోభనతిశయింపజేయఁగా, ననుట.

కాళరాత్రి —

“సాదుర్గాశక్తిభిఃసార్ధం, కాశీంరక్షతిసర్వతః

తాఃప్రయత్నేనసంపూజ్యాః; కాళరాత్రిముఖానరైః” (కాశీ)

(2) శిథిలత్వమొందిన = బిగువునడలిన, చెంగావి = ఇంపయిన
యెఱ్ఱరంగుగల, జడముడి = జటాబంధముయొక్క, చిలుకు = ముడి,
ఊడి = వీడి, నెలపువ్వు = పుష్పమువంటి చంద్రుఁడు. చెంపన్ =
కపోలమును, అంటన్ = తాఁకఁగా.

(3) కంకాళము = అస్థిపంజరము, అను = అనెడు, బుద్ధిన్ =
తలంపుతో, కరమునన్ = చేతితో, జందెంపుఁజిలువన్ = యజ్ఞోపవీత
మయిన సర్పమును, పట్టినన్ = పట్టుకొనఁగా, (చేతితోగ్రహింపఁగా)
అట = అయ్యది - ఆసర్పము, జలదరింపన్ = కలువరపడఁగా.

చిలువ - చిలు + వా (యి) = విషధరము.

అలం :— భాగ్యంతి

(4) ఎచ్చటన్ = ఎక్కడ, ప్రవహించెన్ = పాటెను? ఏలు = నది, ఎద్ది = ఏదీ? (ఎక్కడనున్నది?) అసిపల్కు = అనివచించు, సరభస = ఉద్రేకముతోఁగూడిన, ఉత్తులన్ = వచనములచేత, జగత్ = లోకమునందలి, జంతులు = పక్షిణులు. (ప్రాణితుచేతనోజన్మజంతు జన్మశరీరిణః - అమ) ఉలుకన్ = భయపడఁగా.

పాణిపుట = డొప్పవంటిచేతియందలి, శీధుపాత్రంబు = మద్యము త్రాగుపానపాత్రమును, పాఱవైచి = దూరముగావిసరివేసి, కుఱువు పైన్ = తొడమీఁద, ఉన్న = ఉన్నట్టి, కిన్నెర = కిన్నెరయను పెరు గల వీణావిశేషమును, ఉఱక = ఊరక, మాఱుమాటాడక, తోచి = త్యజించి, అతిరహఃకేళినుండియున్ = మిక్కిలిరహస్యక్రీడయందుండియు, భూరి = అధికమయిన, జయ = గెలుపుయొక్క, గౌరవుఁడు = గురుత్వముగలవాఁడగు, కాలభైరవుండు = క్షేత్రపాలుఁడు, (చూ 4-292) అరుగుదెంచెన్ = వచ్చెను. ఇదిక్షేత్రపాలుని, దీనరక్షణబుద్ధికి నిదర్శనము.

అ॥ అరుగుదెంచియమ్మహానది 1 నీక్షించి

చేతులెత్తి 2 బిట్టుచిట్టమిడిచి

ఘోరకోపవేగధిరోక్తులులియంగఁ

బలుకునిట్లుక్షేత్రపాలకుండు

137

వ్యా :— అరుగుదెంచి = వచ్చి, అమ్మహానది = ఆగొప్ప యేటిని, ఈక్షించి = చూచి, చేతులెత్తి = కరములుపైకెత్తి బిట్టు =

బిగ్గరగా, చిట్టమిడిచి = అంగుళిస్ఫోటనముచేసి, (చిటిక వేసి) ఘోర = భయంకరమయిన, కోప = అగ్రహముయొక్క, వేగ = వడిచేత, ధీర = గంభీరమయిన, ఉక్తులు = పలుకులు, ఉలియంగన్ = మ్రోయఁగా క్షేత్రపాలకుండు = కాలభైరవుఁడు, (చూ 4-291) ఇల్లు = ఈప్రకారముగా, అనున్ = వచించెను.

వ్యా :— బిట్టు = బిట్టుగా - పౌ. క్రియా 22

చ॥ నిలునిలుతుంగభద్రవగునిన్నుఁగనుంగొని సాధ్వసాతివి
హ్వలమతులైతి క్షేత్రతలవాసులు, దానికిఁగోపఁ 1 గించెనిన్
వలమరి 2 తాల్పుడింకనిటువచ్చుట మానుముమచ్చెకంటి! నా
నిలిచినుతించునన్నది వినిశ్చితకార్యగతిన్ జగత్పతిన్. 138

వ్యా :— నిలునిలు = అంగుమాంగుము, తుంగభద్రపు = ఔన్నత్యముచేత శ్రేష్ఠపు (ఎత్తయిన కెరటుములుగలదానవనుట) అగు = అయిన, నిన్నున్ = నిన్ను, కనుంగొని = చూచి, క్షేత్రతలవాసులు = క్షేత్రప్రదేశనివాసులు పొండరికనివాసులనుట సాధ్వస = భయముచేత, (సాధ్వసంభయమ్ - అమ) అతివిహ్వలమతులు = మిక్కిలి వ్యాకులపడిన బుద్ధిగలవారు, ఐరి = అయిరి, దానికిన్ = అద్దానికి - అందులకు, నిన్ = నిన్ను, వలమరితాల్పుడు = దక్షిణావర్తశంఖమును (పాంచజన్యమును) ధరించువాఁడు - విట్టులుఁడు, కోపగించెన్ = కోపించెను. మచ్చెకంటి = ఓనదీకాంతా! ఇంకన్ = ఇటుపైని, ఇటున్ = ఇందు, వచ్చుట = అరుదెంచుట - ప్రవహించుట, మానుము = ఉడుగుము, నాన్ = అనఁగా, అన్నది = అయేఱు, నిలిచి = అగి, వినిశ్చిత = బాగుగానిర్ణయింపబడిన, కార్యగతిన్ = కార్యజ్ఞానముగలవాఁడగు గతిః = జ్ఞానమ్ - శబ్దక జగత్పతిన్ = లోకేశ్వరుని-విట్టులుని, నుతించున్ = ఇట్లు కొనియాడెను.

138 ప:- 1 గించెనిన్ - త, ప, గొ; గించెనిన్ - ర, అ, 2 తారుడింక - త; తాలుపింక - ర; తాల్పుడింక - అ; తాల్పుడింక - ర, (పా)

వ్యాక :- వలమురితాల్పుడు - చూ. వాకతాల్పుడు 1-199 వ్యా.
మచ్చెకంటి :- 2-130 వ్యా. మచ్చెములుదేనికీగన్నులోయది - అని
నదీపక్షమునఁజెప్పవచ్చును.

సీ॥ జగదుద్భవస్థితిక్షయహేతువెవ్వఁడా
దేవాదిదేవుండు దిక్కునాకు
1 గ్రాహనిగ్రహమీఁగికరిఁగాచెనెవ్వఁడా
త్రిభువనాధీశుండు దిక్కునాకుఁ
2 దుదిపదంబునొసంగి ద్రువుఁగాచెనెవ్వఁడా
దృఢదయామయమూర్తి దిక్కునాకు
3 ద్రౌపదిబన్నంబు 4 దలఁగించెనెవ్వఁడా
దీనమందారుండుదిక్కునాకు

తే॥ నెవ్వనిపదాబ్జమున జనియించుజలము
మజ్జనకుఁడైన శివుఁడాత్మమౌళినిలిపె
నమ్మహావిష్ణుఁడాకృష్ణుడాగుణాబ్ధి
దేవకీనందనుఁడెయెందుదిక్కునాకు.

139

వ్యా :- జగత్ = లోకముయొక్క, ఉద్భవ = పుట్టుకకు,
స్థితి = ఉనికికి, క్షయ = నాశమునకు, ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు. హేతువు =
కారణమో! అదేవాదిదేవుండు = అదేవులకు దేవుఁడు, నాకున్ =
నాకు, దిక్కు = రక్షకుఁడు.

వ్యాక: — హేతువు = హేతువో - ఓ - అధ్యాహార్యము.

139 ప :- 1 గ్రాహనిగ్రహమునీఁగి - చ, త, గౌ; గ్రాహనిగ్రహమీఁగి - ర, అ.
2 “క, త - ప్రతులలో 3. 4 పాదములు వ్యత్యస్తములు” - అ;
ఇట్లే ‘గౌ’ ప్రతిలోను వ్యత్యస్తములు. 3 ద్రౌపది - ర; ద్రౌపది - అ.
4 దొల - ర; దల - అ.

-2- గ్రాహ = నక్షరాజముయొక్క, నిగ్రహము = నిరోధమును, ఈగి = తొలగించి, కరిన్ = వినుగును [గజేంద్రుని]. ఎవ్వడు = ఎవడు, కాచెన్ = రక్షించెనో, ఆత్మభువనాధీశుండు = అమూల్యలోకముల సమాహారమునకు నధిపాధుడైనవాడు, నాకున్ = నాకు, దిక్కు = రక్షకుడు.

గ్రాహము — చూ 5-318 వ్యా.

గజేంద్రమోక్షముకథభాగవతప్రసిద్ధము. తామసమన్వంతరమున హరిమేధుఁడు హరిణియంగు హరియను పేరనవతరించిన విష్ణుమూర్తి గజేంద్రుని రక్షించెను (భాగ. 8-18) వైకుంఠమునుండి విష్ణువువచ్చి రక్షించెనను. నాంధ్రభాగవతముప్రామాదికము. పూర్వోత్తరవిరుద్ధము.

వ్యాక :— కాచెన్ = కాచెనో. ఓ - అధ్యాహార్యము. ఆత్మభువనమ్ - చూ 4-44.

-3- తుదిపదంబున్ = అగ్నిస్తానమును, ఒసంగి = ప్రసాదించి, ఎవ్వడు = ఎవడు, ధ్రువున్ = ద్రువుని, కాచెన్ = రక్షించెనో, ఆదృఢదయామయమూర్తి = ఆగాఢమయిన కృపామయస్వరూపుడు, నాకున్ = నాకు, దిక్కు = రక్షకుడు.

ధ్రువచరిత్రభాగవత ప్రసిద్ధము. ఇది ఖగోళ విజ్ఞానమునకు సంబంధించినకథ.

[4] ద్రౌపది = ద్రుపదపుత్రియొక్క, బన్నంబు = పరాభవమును, ఎవ్వడు = ఎవడు, తలగించెన్ = తొలగించెనో! ఆదీనమందారుండు = ఆదీనులకుమందారవృక్షమయినవాడు, నాకున్ = నాకు, దిక్కు = రక్షకుడు.

మందారము - దేవతావృక్షములలోనొకటి. చూ 1-62 వ్యాఖ్య. కృష్ణుడక్షయవస్త్రములనొసంగి ద్రౌపదీమానసంరక్షణచేయుట భారతప్రసిద్ధము.

ఎవ్వని = ఎవనియొక్క, పద + అబ్జమునన్ = పద్మమువంటి
 పాదమునందు, జనియించు = పుట్టు, జలమున్ = నీటిని, మత్ =
 నాయొక్క, జనకుడైన = తండ్రియగు, శివుడు - ఈశ్వరుడు, ఆత్మ
 మౌళిన్ = తనదైనశిరస్సునందు, నిలిపెన్ = ధరించెనో, అమ్మహా
 విష్ణుడు = ఆగొప్పవాడయినసర్వవ్యాపకుడును, అకృష్ణుడు = ఆదైత్యు
 లనుగర్తణచేయువాడును, అగుణాబ్ధి = అసద్గుణసముద్రుడును, అగు
 దేవకీనందనుడె = దేవకీసుతుడే, (విట్టలుడే - అనుట) నాకున్ =
 నాకు, దిక్కు = రక్షకుడు.

విష్ణుడు - “విశ్వంవేవేతివ్యాప్నోతీతివిష్ణుః” [గురుబాల]
 కృష్ణుడు - “దైత్యాన్ కర్షతీతి” [గురుబాల]

గంగ; విష్ణుపాదోద్భవయు శివజటాజూటవాసినియునను పురా
 ణోక్తిఁగోళదృశ్యము. చూ 4.82 వ్యాఖ్య.

తే॥ శరణమవుగమ్ము! మద్భయజ్వరము 1 నుడుపు
 భగ్నమతి నైతి 2 గుర్కుర భర్తకతన
 వింక నెయ్యది దిక్కు చక్రాంక! నన్ను
 బోవుమనిపల్కఁగృపబల్కుదేవుడేటి.

140

వ్యా :— చక్రాంక = (సుదర్శన) చక్రముచిహ్నముగాఁ
 గలవాడా! శరణమవుగమ్ము = రక్షకుడవగుము. మత్ = నాయొక్క,
 భయజ్వరమున్ = వెఱవేకిని, ఉడుపు = పోగొట్టుము. కుర్కురభర్త
 కతనన్ = కాలభైరవునికారణమున, భగ్నమతి నైతిన్ = శిథిలమయినబుద్ధి
 గలవాడనయితిని, ఇంకన్ = ఇటుపైని, దిక్కు = రక్షణ ఎయ్యది = ఏది?

140 ప :- 1 నొడుపు - త; నుడుపు - ర, అ. 2 ఘుర్కుర - త, గౌ;
 గుర్కుర - అ, ర.

నన్నున్ = నన్ను, ప్రోవుము = రక్షింపుము. అనిపల్కన్ = అనినుడువఁగా,
దేవుఁడు = భగవంతుఁడు - విట్టలుఁడు, కృపన్ = దయతో, ఏటిన్ =
నదినిగూర్చి, పల్కున్ (ఇట్లు) వచించెను.

కుక్కరభర్త - భైరవుని వాహనముకుక్కరము (శ్వానము)
ఖగోళమునశ్వాసము (కేనిస్మేజర్) పూర్వశ్వాసనము (= ప్రోశ్వాన్,
కేనిస్మైనర్) ననురెండు కుక్కురాకార నక్షత్రములుగలవు. వీనిలో
శ్వానముభైరవునివాహనమునకుఁబ్రతీక.

ఉ॥ రమ్మగరమ్మదోచిమధురపియభాషిణినన్నుఁగన్నమీఁ
2 దంమటియున్భయమ్ముగలదా! వలదాతురవృత్తి, మన్నియో
3 గమ్మునన్ప్రదేశమునఁ 4 గ్రమ్మినమజ్జనజన్మజాడ్యపా
5 శమ్ములఁదెంపునింపుమనిశమ్ము శుభమ్మునుభూతకోటికిన్. 141

వ్యా :— మధురపియభాషిణి = తీయనివియుఁబ్రీతికరము
లయినవియునగు మాటలుగలదానా! - ఓనదీకాంతా! గరమ్మదోచి=
నెగులు (దుఃఖము) విడిచి, (గరము = రోగము - దుఃఖము) రమ్మ =
అరుగుదెమ్ము. నన్నున్ = నన్ను, కన్నమీఁదన్ = చూచిన పిమ్మటను,
మటియున్ = ఇంకను, భయమ్ము = భీతి, కలదా = ఉన్నదా?
(లేదనుట) అతురవృత్తి = ఉత్కంఠతోఁగూడినస్థితి, వలదు = అక్కఱ
లేదు. మాత్ = నాయొక్క, నియోగమ్మునన్ = అనతిచేత, ఈప్రదే
శమునన్ = శుష్టలమునందు - ఈపౌండరీకమునందు, కమ్మి = ప్రవ
హించి, నమత్ = నమస్కరి చుచున్న వారగు, జన = ప్రజలయొక్క,
జన్మ = జననములయొక్క, జాడ్య = జడత్వములనెదు - రోగము

141 ప :- 1 రమ్ము - గౌ; రమ్ము - ర, అ. 2 దంమ్మటియున్ - గౌ;
దమ్మటియున్ - ర, అ. 3 గమ్మున - గౌ; గమ్మున - ర, అ.
4 గ్రమ్మ ప; గమ్మి - ర, అ. 5 శమ్ముల - గౌ; శమ్ముల - ర, అ.

లనెడు. పాశమ్ములన్ = తాళ్లను; త్రెంపు = ఖండింపుము. భూత
కోటికిన్ = పొణ్ణులసమూహమునకు. అనిశమ్మున్ = ఎల్లప్పుడు,
శుభమ్ములు = మేళ్లు, నింపుము = కలిగింపుము.

ధం :— అనునాశికప్రాసము [అప్పక 3-340]

వ్యాక :— మీఁదన్ + మఱియున్ = మీఁదంమఱియున్
ఇలమకారాదేశవిధానము. [ప్రా. సంధి] సరికాదు. చూ. ప్రా. ఘంటా
298 301 పు; ము కౌ.

క॥ అస్మత్ క్షేత్రస్థితి, భవ

భస్మాంగజ! గంగకంటెఁబావనివగుచున్

భస్మీకరింపులోకా

పస్మారప్రాయదురితభాధా 1 శతమున్.

142

వ్యా :— భవ = శివునియొక్క, భస్మాంగజ = బూదిశోఁ
గూడినశరీరమువలన (నుండి) జన్మించినదానా! ఓభైమీనదీ! అస్మత్ =
నాయొక్క, క్షేత్రస్థితిన్ = క్షేత్రముచందలియునికిచేత, గంగకంటెన్ =
భాగిరథికంటెను, పావనివగుచున్ = పవిత్రవగుచు, లోక = జనుల
యొక్క. (లోకస్తుభువనేజనే - అమ) అపస్మారప్రాయ = మూర్ఛ
రోగమువంటి, (పాయోనయసిబాహుఞ్చేతుల్యానశనమృత్యుషు-వై.ని.)
దురితభాధా = పాపపీడనములయొక్క, శతమున్ = నూటిని-బహు
సంఖ్యాకములగు పాపపీడనములను, భస్మీకరింపు = భస్మముచేయుము.

చ॥ అనివనజాక్షుఁడీకరణినానతి యిచ్చినదత్కృపారసం

బనుపెనువాననుబ్ధినక్రియన్, రయమారగదత్ప్రదే 1 శమన్

ధనువుననారియై 2 నిగిడె, దానిశరంబుగరంబుదాఁకినన్

దునుఁగుఁజినుంగుపలుఁగడుఁదూలుజగజ్జనజన్మలక్ష్యము 143

142 ప:- 1 శతముల్ - గౌ; శతమున్ - ర, అ.

143 ప:- 1 శమున్ - గౌ, శమన్ - ర, అ. 2 నిగిడి - గౌ; నిగిడె - ర, అ.

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, వనజాక్షుడు = కృష్ణుడు - విట్టలుడు, అనతియిచ్చినన్ = అజ్ఞాపింపఁగా, తత్ = అతనియొక్క, కృపారసంబు = దయారసము, అను = అనెడు, పెనువానన్ = పెద్దవర్షముచేత, ఉబ్బినక్రియన్ = పొంగినదోయనునట్లు, రయమారగన్ = వేగమతిశయింపఁగా, తృతదేశము = అస్థలము - అపొండరీకక్షేత్రము, అన్ = అనెడు, ధనువునన్ = చాపమునందు, నారియై = మౌర్వీయై (వింటియల్లెత్తాడై) నిగిడెన్ = అతిశయించెను. దాని = దానియొక్క అభైమీనదియొక్క, శరంబు = నీరనెడుబాణము. (శరోదధ్యగ్ర) బాణయోః, శరంసీరే - విశ్వ) కరంబు = అత్యంతము, తాకినన్ = తగిలినచో, జగజ్జన = లోకమునందలి జనులయొక్క, జన్మలక్ష్యముల్ = పుట్టుకలనెడు శరవ్యములు, తునుఁగున్ = తెగును, చినుంగున్ = చిన్నమగును. వీలున్ = భేదిల్లును, కడున్ = మిక్కిలి, తూలున్ = వ్రాలును.

అలం :— గూపకానుప్రాణితమగునుత్పేక్ష; రూపకము.

క॥ ఎందుఁబ్రవహించు నన్న
న్నందనయత్తీర్థవిభువునరసింహాఖ్యన్
జెందియదునందనాత్మా

1 నందనమగుబద్మగర్భనందన! వింటే!

144

వ్యా :— అస్మద్ = నాయొక్క, నందన = తనయ-భైమీనది, (వక్త-శివుడు) ఎందున్ = ఎచ్చట, ప్రవహించున్ = పాటునో, అత్తీర్థవిభువు = అత్తీర్థరాజము, నరసింహాఖ్యన్ = నరసింహాత్తీర్థమను పేరును, చెంది = పొంది, యదునందన = కృష్ణునియొక్క-విట్టలునియొక్క, అత్మ = మనస్సునకు, అనందనమగున్ = సంతోషము కలి

గించునదీయగును, పద్మగర్భ = తమ్మిచూలియొక్క (బ్రహ్మయొక్క)
నందన = కుమారుడా - ఓనారదా! వింటే = అకర్ణించితివా! (ఇది
శ్రోతకుఁజేయు హెచ్చరిక వాక్యము)

యదునందనుడు = “యదూన్యదువశంసంభూతాన్ నందయ
తీతియదునందనః” యదువంశసంభూతులను నందింపఁజేయువాడు.

పద్మగర్భుడు = ఖగోళదృశ్యము. చూ 1-3 వ్యాఖ.

వ్యాక :— ప్రవహించున్ = ప్రవహించునో. ఓ - అధ్యాహార్యము.

క॥ అదిమొదలుగా సరస్వతి

తుదగాఁగలతీర్థములకు దొరయై 1 నడుమన్

బొదలుఋషి వృషభసేవిత

పదుఁడగుహరిమెచ్చుతీర్థపతిమౌనిపతి !

145

వ్యా:- మౌనిపతి = మునీశ్వరా - ఓనారదా! అదిమొదలుగాన్ = అది
యాదిగా - బై మొనదిమొదలుకొని, సరస్వతి = సరస్వతీతీర్థము
(చూ 2-158 ప.) తుదగాన్ = చివరిదిగా, క॥ = ఉన్న, తీర్థములకున్ =
తీర్థములకు, దొరయై = ఏలికయై, ఋషిఋషభ = వృషభములవంటి
ఋషులచేత - శ్రీష్ఠులయిన ఋషులచేత, (స్వదుత్తరపదేవ్యాఘ్రిపుంగ
వర్తభకుంజరాః, సింహశార్దూలనాగాద్యాఃపుంశీప్తార్థగోచరాః - అమ)
సేవిత = సేవింపబడిన, పదుఁడు = పాదములుగలవాడు, అగు =
అయిన, హరి = కృష్ణుడు - విట్టలుడు, మెచ్చు = ప్రియపడు.
తీర్థపతి = తీర్థరాజము - నరసింహతీర్థము, నడుమన్ = మధ్యభాగ
మునందు, పొదలున్ = వర్ధిల్లును.

క॥ సాక్షాత్కరించి పద్మద

శాస్త్రుడువేంచేసి యునికి నత్తీర్థకులా

ధ్యక్షముమసారతరళా

లక్షితముక్తా 1 మణీలలంతింబోలున్.

146

వ్యా :— పద్మదశాస్త్రుడు = తామరజేకులవంటి కన్నులు
గలవాడు-విష్ణుమూర్తి (నరసింహుడనుట), సాక్షాత్కరించి = ప్రత్యక్ష
మయి, వేంచేసియునికిన్ = వెలసి (వసించి) యుండుటచేత, అత్తీర్థ
కులాధ్యక్షము = అత్తీర్థముల నజాతీయసమూహమున శాధిపత్యము
వహించునది - అనరసింహత్తీర్థము, మసారతరళ = ఇంద్రనీలమణిమయ
మగు (మసారః = ఇంద్రనీలమణిః, ఇతిశబ్దరత్నావళీ - శబ్దక) నాయక
మణిచేత, (తరళోహరమధ్యగః - అమ = నాయకమణి = గురుబాల)
అలక్షిత = బాగుగాఁజూడఁబడిన, ముక్తామణీలలంతిన్ = మౌక్తికమణు
లతో (ముత్యాలతో) నిర్మించిన, మెడనుండి నాభివఱకు వ్రేలాడుహార
మును, (లలంతికా = స్వార్థేకన్. నాభిలంబకంతికాదిః - శబ్దక) పోలున్ =
ఎనయును. [సరిపోలును]

నరసింహమూర్తి వెలయుచుండుటచే, నానరసింహత్తీర్థము, నీలము
నాయకమణిగాఁగల లలంతికనుబోలుననుట. నరసింహునకు నీలమణి
మయమగు నాయకమణికి, నరసింహత్తీర్థమునకు లలంతికకుసామ్యము.

అలం :— ఉపమ.

ముక్త కేశి

క॥ వెన్నుఁడు ప్రత్యక్షంబై

యున్న యెడకుదక్షిణాశనొకపులినతలం

1 బున్నది మిన్నది కడగను

2 నున్నతిఁదన్నతిశుభంబులొసఁగంబొసఁగున్.

147

వ్యా ;— వెన్నుఁడు = విష్ణువు - విట్టలుఁడు, ప్రత్యక్షంబై = నేత్రగోచరమయి, ఉన్నయెడకున్ = ఉన్నస్థలమునకు, దక్షిణాశన్ = దక్షిణదిక్కునందు, ఒకపులినతలంబు = ఒకయిసుకతినై, మిన్నది కడగను = ఆయాకాశముయొక్క చివరను జూచెడు (ఆయాకాశము నంతెడు) ఉన్నతీన్ = ఔన్నత్యముతో, ఉన్నది = కలదు. తద్ = దానియొక్క, నతి = నమస్కారము - దానికిఁజేయునమస్కారము. శుభంబులు = మంగళములు, ఒసఁగన్ = ఇచ్చుటకు, పొసఁగున్ = సమర్థమగును.

అ॥ ముందునందగోపుమందయందుఁజరించు

రూపధన్యయోర్తుగోపకన్య

విష్ణు 1 భుక్తముక్త, కృష్ణుఁడచ్చటనున్కి

యెఱిఁగి 2 యరుగుదెంచియెఱుకమించి.

148

147 ప :- 1 బున్నదిమిన్నది కడగను-క; బున్నదిమిన్నది కడగను - ర, అ.

2 నున్నదితన్నతిశుభంబులొసఁగున్బొసఁగున్-క, నున్నతిఁగన్నది శుభంబులొసఁగన్బొసఁగన్-ముద్ర (అ) నున్నతిదన్నతిశుభంబులొ సఁగన్బొసఁగన్-గౌ;నున్నతిఁదన్నతిశుభంబులొసఁగన్బొసఁగన్-అ

148 ప :- 1 భుక్త- ప, ర, గౌ. 2 యేఁగుదెంచెనెఱుక - ముద్ర (అ) యేఁగు దెంచియెఱుక - ర, గౌ; యరుగుదెంచి - అ.

వ్యా :— ముందు = పూర్వము, నందగోపు = నందగోపుని
యొక్క. మందయందున్ = గొల్లపల్లెయందు - వ్రేపల్లెయందు,
చరించు = నంచరించు, రూపధన్య = సహజసౌందర్యముచేతఁబొగడఁ
దగినదియు, విష్ణు = కృష్ణునిచేత, భుక్తముక్త = అనుభవింపఁబడిన
పిమ్మట విడువఁబడినదియనగు, గోపకన్య = గొల్లపడుచు - గోపిక
ఓర్పు = ఒకతై, కృష్ణుఁడు = గోపాలుఁడు, అచ్చటన్ = అక్కడ -
పొండరీకమునందు, ఉన్కి = ఉండుట, ఎఱిగి = తెలిసికొని, అరుగు
దెంచి = వచ్చి, ఎఱుకమించి = జ్ఞానమొనరియించి, (మీఁదిపద్య
ముతో నన్వయము)

రూపము -- 2-47 వ్యా.

క॥ విప్ర 1 వధూచితశుచివే
షప్రథితశరీర 2 యయ్యోజకస్తని, సా
భిప్రాయ 3 స్థితవికసిత
దీప్రనిజకపోలయగుచు దేవునిమోలన్.

149

వ్యా :— దేవునిమోలన్ = భగవంతునిముందు - విట్టలుని
ముందు, చకస్తని = అకాంత - అగోపిక, సాభిప్రాయ = రత్యాది
భావసహితమయిన, స్థిత = చిఱునప్పుచేత, వికసిత = వికసించిన,
దీప్ర = ప్రకాశించునట్టి, నిజ = స్వకీయమయిన, కపోలయగుచున్ =
చెక్కిరిగలదియగుచు, విప్రవధూ = బ్రాహ్మణకాంతకు, ఉచిత =
యోగ్యమయిన, శుచివేష = శుద్ధమయినవస్త్రభూషణాద్యలంకారములచేత
ప్రథిత = ప్రసిద్ధమయిన, శరీర = దేహముగలది, అయ్యెన్ = ఆయెను.

149 ప :- 1 కులోచిత - ప; ర; వధూచిత - అ; మతోచిత - చ; మతోషిత
మునిశుచిప్రథిత - త. 2 మయ్యో - గౌ; యయ్యో - ర, అ,
3 స్థిత - ముద్రి (అ); ర; స్థిత - అ, గౌ.

వ్యాక :— చక్రిస్తని = చక్రిములవంటి (=చక్రివాకముల వంటి) స్తనములుదేనికిఁగలదోయది - స్త్రీ

సీ॥ జలధరశ్యామకుంతలకలాపమునకుఁ
 బాటింప 1 మియెనవప్రిసవకలన
 దళితనీలోత్పలదళచంచదక్షుల
 శామీల 2 నంబెకాలాంజనంబు
 కుంభికుంభస్థూలకుచమండలికిజాన
 ముద్రాకరమె 3 ముత్యములసరంబు
 గగనసోదరవలగ్న ప్రదేశమున 4 కో
 డ్యాణబంధంబెయొడ్డాణమిడుట

తే॥ గాఁగఁదపమాచరించునక్కలువకంటి
 యంగలతిక నిదాకల్పయయు్యు 5 నమరె
 6 శారదారంభవిమలాభ్రసరణికరణఁ
 బ్రకృతిమధురంబులకువేషరచనలేల?

150

వ్యా :— జలధర = మేఘమువంటి, శ్యామ = నల్లనిదైన,
 (శ్యామో - కృష్ణహరితోః - మే. ని.) కుంతలకలాపమునకున్ = కేశ
 పాశమునకు, (కలాపోభూషణేబర్హే తూణీరేసంహతావపి - అమ) పాటింప
 మియె = సంస్కరించుకొనకపోవుటయే, (దువ్వుకొనకపోవుటయే -
 అనుట) నవప్రిసవకలన = కొవివిరులయొక్కకూర్పు - కొవివిరులు
 ముడుచుకొనుట.

150 ప :- 1 మియ - గౌ; మియె - ర, అ. 2 నంబు - గౌ; నంబె - ర, అ.
 3 ముతైముల - ర; ముత్యముల - అ, గౌ. 4 కోద్యాన - త, కోడ్డాణ - గ;
 కోడ్డాణ - ర, అ, గౌ. 5 నలరె - ర; నమరె - అ, గౌ, ర, (పా)
 6 శ్యామలా - క; శారదా - ర, అ.

అమెకేశనంస్కారముచేయనికురులు, కేశనంస్కారముచేసి పువ్వులు
ముడుచుకొన్నప్పటివలె నందముగానున్నవనుట.

2- దళిత = వికసించిన, నీలోత్పలదళ = నల్లకలువతేకులవంటి
చంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఆక్షులకున్ = కన్నులకు, ఆమీలనంబె =
అరమోడ్చుటయే, కాలాంజనంబు = నల్లనికాటుక.

కాటుక పెట్టుకొన్నప్పుడెంతయందముగనుండునో యరమోడ్చి
నప్పుడామెకన్నులంతయందముగనున్నవనుట.

అంజనము - చూ 3-141 వ్యాఖ్య

[3] కుంభికుంభ = వీనుఁగుకుంభస్థలములవంటి, స్థూల = పీవర
మయిన, (లావయిన) కుచ = స్తనములయొక్క, మండలికిన్ =
ప్రదేశమునకు, జ్ఞానముద్రా = జ్ఞానముద్రయనెడు జపకాలమునందలి
యంగుళివిన్యాసవిశేషముతోఁగూడిన, కరమె = హస్తమే, ముత్యముల
సరంబు = ముత్యాలహారము.

ముత్యాలహారముధరించినప్పుడు కుచమండలమెంతయందముగ
నుండునో జ్ఞానముద్రధరించినప్పుడంతయందముగ నున్నదనుట.

జ్ఞానముద్ర- “కుడిచేతిబొటనవ్రేలి కొననుచూపుదువ్రేలికొనను
ఒక్కటిగాఁజేర్చి, తొమ్ముపైనుంచియెడమచేతిని ఎడమమోఁకాలిచిప్ప
పయినిడునట్టియొకముద్ర.

శ్లో॥ ‘తర్జన్యంగుష్ఠకౌసక్తా, వగ్రతోవిన్యసేద్ధృది

వామహస్తాంబుజంవామ, జానుమూర్ధని విన్యసేత్

జ్ఞానముద్రాభవేదేషా, రామచంద్రస్యప్రేయసీ’

—తంత్రసారః (వాచ) - సూ. ని.

[4] గగన = ఆకాశమునకు, సోదర = తోఁబుట్టువయిన, వలగ్న = నడుముయొక్క, ప్రదేశమునకున్ = స్థలమునకు, ఓఢ్యాణబంధంబె = ఓఢ్యాణమనెడు యోగసాధకబంధమే, ఒడ్డాణము = ఒడ్డాణమనెడు నడుమునస్త్రిలు ధరించునాభరణవిశేషమును, ఇడుట = ధరించుట.

ఓఢ్యాణము - ఓఢ్యాణజాలంధరయోగబంధైః [యోగతా]-సూ.ని.

వ్యాక :— వలగ్న = అవలగ్న. “వష్టివాగురిరల్లోపమవాప్యో రుపసర్గయోః” [సి. కా.]

కాగన్ = కాగా, తపమాచరించు = తపస్సుచేయు, అక్కలువ కంటి = ఆకువలయాక్షియొక్క - అగోపికయొక్క, అంగలతిక = తీగవంటిశరీరము, నిశాకల్ప = వేషరచనలేనిది, అభరణాద్యలంకార ములులేనిది, అకల్పవేషానైపథ్యమ్ - అమ) అయ్యున్ = అయిన పృటికి, శారదా = శరత్కాలసంబంధమయిన, ఆరంభ = ప్రారంభము నందలి, విమల = స్వచ్ఛమయిన, అభ్ర = మేఘములయొక్క, సరణికరణిన్ = పంక్తివలె, సరణిఃపంక్తివర్తనోః - విశ్వ) అమరెన్ = ఒప్పెను. ప్రకృతిమధురంబులకున్ = సహజస్వభావముచేతనే మనో హరములయినవానికి, వేషరచనలు = వస్త్రభూషణాద్యలంకారముల కూర్పులు; ఏల = ఎందులకు? అక్కఱలేదనుట.

ఈపద్యము - సతసిజమనువిద్ధంశైవలేనాపిరమ్యమ్. (అభిజ్ఞా) అనుశ్లోకమును దలఁపింపజేయుచున్నది.

అంగలతిక - అభ్రసరణికరణి ఇటువచనవ్యత్యాసములేదు. సముదాయవాచక, మేకవచనమేయగును. పద్మాయతాక్షి -- మేఘపంక్తి వోతె” [శివరా 2-51]

అలం :— ఉపమ, అర్థాంతరన్యాసము.

శా॥ లోకేశ 1 స్థితిలోకృవాసకతి సాలోక్యంబు, నర్సింపల
క్షీణాంతాంఘ్రియుగంబుజేరు 2 తటిసామిప్యంబు, 3 సద్భక్తర
క్షాకారిందనరూపుగా 4 నిలుపుటన్ సారూప్యమున్, బుద్ధినా
కౌకశ్శేఖరుగూర్చియున్ 5 సతిసాయుజ్యంబునొందుందుడిన్.

151

వ్యా :— లోకేశ = జగన్నాథునియొక్క - విట్టలునియొక్క,
స్థితి = ఉనికిగల, లోక = జగత్తునందు - పాండురంగక్షేత్రమునందు,
వాసకృతి = నివసించుకృత్యముచేత, సాలోక్యంబున్ = సాలోక్య
మను మోక్షభేదమును, (భగవంతుడు నివసించులోకమున నివసించుట
సాలోక్యమోక్షము) లక్షీణాంత = రమాపతియొక్క-విట్టలునియొక్క
అంఘ్రియుగంబున్ = పాదద్వయమును, అర్చింపన్ = పూజించు
టకు, చేరుతటిన్ = నమిపించునమయమునందు, సామిప్యంబున్ =
సామిప్యమను మోక్షభేదమును, భగవత్ సామిప్యము నందుండుట
సామిప్యమోక్షము] సద్భక్తరక్షాకారిన్ = మంచిభక్తులనురక్షించువానిని -
విట్టలుని, తనరూపుగాన్ = తనకుసంబంధించినయాకారముగా, నిలు
పుటన్ = మనస్సులగ్నముచేయుటచే, సారూప్యమున్ = సారూప్య
మోక్షమును (భగవంతునితో సమానమయిన రూపమును బడయుట
సారూప్యమోక్షము) నాకౌకశ్శేఖరుగూర్చి = దేవతాశ్రేష్ఠునిద్దేశించి,
బుద్ధి = మతి, ఉన్కిన్ = ఉండుటచేత, సాయుజ్యంబున్ = సాయుజ్య
మను మోక్షభేదమును, భగవంతునితోగూడుకొనియుండుట సాయు
జ్యము] సతి = [అ] కాంత - ఆగోపిక, తుదిన్ = చివరిదశయందు,
ఒందున్ = పొందును.

151 ప :- 1 స్థిత - ముద్రి - (అ). ర: స్థితి - అ, గౌ. 2 తమి - ముద్రి
(అ). ర: తటి - అ. 3 సద్భక్తి - ఉ, ద, బ; సద్భక్త - ర, అ; గౌ.
4 నునుపుటన్ - ప; నినుచుట - గౌ; నిలుపుట - అ.
5 పతి - క; సతి - ర, అ.

సాలోక్యాదులు మోక్షభేదములు. “సాలోక్యసార్వసామిప్యసారూప్యై
కత్వమప్యత” భాగ 3-29-13 = “సాలోక్యంమయాసహ ఏకస్మిన్
లోకేవాసమ్, సార్వసామనైశ్వర్యమ్, సామిప్యంనికటవర్తిత్వమ్,
సారూప్యంసమానరూపతామ్, ఏకత్వంసాయుజ్యమ్” (శ్రీధ)

శా॥ స్నానానుక్రమవాసితాచలఝరీసాంద్రాంబువుల్, 1 ధ్యానసం
ధానాధీనవపుర్విలోకన నితాంతప్రీతసారంగ సం
తానంబుల్, మృదుపాదపల్లవతలోద్యత్కాంతిలాక్షారస
శ్రీనద్ధాచలతుంగశృంగములు, మించెంద త్తపస్సంగముల్. 152

వ్యా : — స్నాన = మజ్జనముయొక్క, అనుక్రమ =
క్రమానుసరణముచేత, వాసిత = ప్రసిద్ధికెక్కిన, అచలఝరీ = కొండ
వాగుయొక్క సెలయేటియొక్క - అనుట సాంద్ర = సమృద్ధము
లయిన, అంబువుల్ = నీళ్లుగలవియు, (అమెసెలయేటిసీల్లలోగమము
తప్పకస్నానములుచేయుచుండెననుట) ధ్యాన = భగవంతునే కాగ్రత
తోజింతించుటకు, అధీన = లోబడిన, వపుః = శరీరముయొక్క,
విలోకన = చూచుటచేత, నితాంత = అత్యంతము, ప్రీత = ప్రీతి
నొందిన, సారంగ = లేళ్లయొక్క, సంతానంబుల్ = వంశములు
గలవియు, (భగవద్ధ్యానములోనున్న గోపికదేహమునుజూచి లేళ్లుప్రీతి
నందుచున్నవనుట) మృదు = కోమలములయిన, పాదపల్లవతల =
చిగుళ్లవంటిచరణప్రదేశములవలన (నుండి) ఉద్యత్ = నిర్గమించుచున్న
కాంతి = దీప్తియనెడు, లాక్షారస = అలక్తద్రవముయొక్క, లత్తుక
రసముయొక్క) శ్రీ = శోభచేత, నద్ధ = కూర్పబడిన, అచల =
పర్వతముయొక్క, తుంగ = ఎత్తయిన, శృంగములు = శిఖరములు

గలవియు, నగు, తత్ = అమెయొక్క - అగోపికయొక్క, తపస్సంగ
ముల్ = తపస్సబంధమయిన యానక్తులు, మించెన్ = అతిశయించెను,
[అమె చిగుళ్లవంటి పాదములకాంతియనెడు లాక్షారసశోభ, పర్వతశృంగ
ములకుఁగలుగుచున్నదనుట]

ఉ॥ ఆభగవంతుఁడంతఁ గరుణార్ద్రమతిన్ సతిమోల 1 నిల్చెన

భ్రాభ, మదభ, 2 మభ్రమ, మనంతము, 3 శాంతము, కాంతిమంత, మ
క్షోభ, మలోభ, మప్రతిమశోభనశోభియునైన మేను నా

నాభరణంబులన్ కుసుమి 4 తాజరభూజమునోజరాజిలన్. **153**

వ్యా :— అంతన్ = అనమయమునందు - అప్పుడు, ఆభగ
వంతుఁడు, = అదేవుఁడు - అవిట్టలుఁడు, అభ్ర = మేఘమువలె, అభము =
ప్రకాశించుచున్నదియు, అదభ్రము = అనల్పమును, అభ్రమము =
భ్రాంతిలేనిదియు, అనంతము = అంతములేనిదియు. శాంతము =
ప్రశాంతమయినదియు, కాంతిమంతము = ద్యుతిగలదియు, అక్షోభము =
కలఁతలేనిదియు, అప్రతిమ = సాటిలేని, శోభన = శోభచేత, శోభి
యున్ = ప్రకాశించునదియు, ఐన = అయినట్టి, మేను = శరీరము,
నానా = అనేకములయిన, ఆభరణంబులన్ = భూషణములచేత, కుసు
మిత = పువ్వులుగల, తాజరభూజము = దేవతావృక్షముయొక్క, ఓజ =
వికాసము, రాజిలన్ = ప్రకాశింపఁగా, కరుణా = దయచేత, అర్ద్రము =
తడిసిన - స్నిగ్ధమయిన, మతిన్ = బుద్ధితో, సతి = అకాంతయొక్క -
అగోపికయొక్క, మోలన్ = ఎదుట, నిల్చెన్ = నిలువఁబడెను.

ఆభరణములతో నొప్పువిట్టలుని శరీరము పువ్వులతోఁగూడిన
సురభూజమువలెఁబ్రకాశించెననుట.

అలం :— ఉపమ,

153 ప :- 1 నిల్చినన్ - గౌ; నిల్చె - ర, అ. 2 మబ్భ్రమ - డ, ద, బ;
మభ్రమ - ర, అ. 3 శాంతము - గౌ; శాంతము - ర, అ.
4 తామర - ముద్రి (అ), ర; తాజర - అ, గౌ.

ఉ॥ ఆశరదిందుబింబసదృశావన, సూనశరాసకోటి సం
కాశు, రమేశు, రాగరసకశ్మల 1 నేత్రయు, నస్రనేత్రయున్
బేశలబంధకై శికయు, భీతిముదశ్శునిపాతముఖ్యచే
ష్టాశబలత్వసక్త తనుకంపయునై కనుమంపుదాల్చుచున్. 154

వ్యా :— ఆ, శరత్ = ఆశరత్కాలమునందలి, ఇందుబింబ =
చంద్రబింబముతో, సదృశ = సమానమయిన, అనన = ముఖము
గలది - అగోపిక, సూనశరాస = ననవిలుకాండ్రయొక్క, కోటి =
నూలులక్షలసంఖ్యతో - అసంఖ్యాకమన్మథులతో, సంకాతున్ = సమాన
మయినవాడగు; రమేశున్ = లక్ష్మీకాంతుని - విట్టలుని, రాగరస =
అనురాగరసముచేత, కశ్మల = మలినమయిన, నేత్రయున్ = కన్నులు
గలదియు, స్రస్త = జాతిన, నేత్రయున్ = వస్త్రముగలదియు, (నేత్రం
మధిగుణేవస్త్రీతరుమూలేవిలోచనే - విశ్వ) బేశలబంధ = మృదువయిన
(వదులయిన) ముడిగల, కైశికయున్ = తలవెండుకల సమూహము
గలదియు, (తద్బంధకైశికంకైశ్యమ్-అమ) భీతి = భయము, ముదశ్శు =
సంతోషబాష్పములయొక్క, నిపాత = పడుట, ముఖ్య = మొదల
యిన, చేష్టా = శారీరక (కాయక) వ్యాపారములయొక్క, (చేష్టా =
అత్మజన్యాభవేదిచ్ఛా, ఇచ్ఛాజన్యాభవేత్కృతిః, కృతిజన్యావేచ్ఛేష్టే
త్వక్తేకాయితేవ్యాపారే - శబ్దస్తో) శబలత్వ = వేటువేటుభావముల
కలయికచేత, (చిత్రంకిర్మీకల్యాషశబలైతాశ్శకద్భురే - అమ = నానా
వర్ణములుగలసిన వన్నెపేళ్లు - గురుబాల. ఇటు నానాచేష్టకలయిక -
లక్షణార్థము.) సక్త = కూడుకొనిన, తనుకంపయున్ = అనురాగ
జన్యమగు శరీరవేపధువనెడు సాత్త్వికభావముగలదియు, (రాగద్వేష

154 ప :- 1 గాత్రయు - ముడి (అ), ర; నేత్రయు స్రస్త నేత్రయు-క;
నేత్రయుస్రస్త నేత్రయు-క - అ.

శ్రీమాదిభ్యఃకంపోగాత్రస్యవేపథుః) ఐ = అయి, కనుమంపు = (అతి
లోకసౌందర్యదర్శనముచేగలిగిన) కంటిమైకమును, తాల్పుచున్ =
వహించుచు. (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

తే॥ పృథుల విజ్ఞానరసపూర్ణభృగుశుకాది
భావనాదీర్ఘ కలయందుఁబరిణమించు
జలజదళనేత్రపాదాంబు 1 జములుగేల

భీతమృగపోతలోచన బిగియఁబట్టె.

155

వ్యా :— భీత = భయపడిన, మృగపోత = లేడిపిల్లవంటి
లోచన = కన్నులుగలది - అగోపక, పృథుల = పెద్దదయిన - గొప్ప
దయిన, విజ్ఞాన = విశిష్టమయిన జ్ఞానమనెడు, రస = నీటిచేత, పూర్ణ =
నిండిన, భృగుశుకాది = భృగుమహర్షి తుకమహర్షి మొదలగువారియొక్క
భావనా = ధ్యానములనెడు, దీర్ఘ కలయందున్ = దీర్ఘకలయందున్
(నడబావులయందు) పరిణమించు = పరిణామముచెందు - పద్మములుగా
రూపాంతరమునందు, జలజదళనేత్ర = పద్మదళాక్షునియొక్క - విట్టలుని
యొక్క, పాదాంబుజములు = పద్మములవంటి చరణములను,
బిగియఁబట్టెన్ = గట్టిగాఁబట్టుకొనెను.

భృగుశుకాదిమహర్షుల ధ్యానములనెడు నడబావులయందుఁబద్మ
ములుగాఁబరిణామముచెందు విట్టలుని పాదపద్మములనాగోపకగట్టిగాఁ
జేతితోఁబట్టుకొనెను. అలం ;— రూపకము.

క॥ కరకలితనిజపదాబ్జయు
విరళతరత్రపయునై నవిధుబింబముఖిన్
1 గర 2 సంభావితఁజేసెన్
గరుణాగుణహారిశౌరి, కన్నులనగుచున్.

156

155 ప :- 1 జములఁ - ర, జములు - అ, గౌ.

156 ప :- 1 కర - గౌ; దర - త; వర - ర, అ. 2 సంభాదితఁ - డ,
ద, బ; సంచారిత . ప; సంచాదిత - త;

వ్యా :— కర = చేతులచేత, కలిత = కూర్చబడిన (పట్టుకొనబడిన) నిజ = తనదైన, పదాబ్జయున్ = పద్మములవంటి పాదములుగలదియు, విరళతర = మిక్కిలియల్పమయిన, త్రాపయున్ = సిగ్గుగలదియు, ఐన = అయినట్టి, విధుబింబముఖిన్ = చంద్రమండలమువంటి మోముగలదానిని - ఆగోపికను, కరుణాగుణ = దయాగుణముచేత, హారి = మనోజ్ఞుడగు, శౌరి = కృష్ణుడు - విట్టలుడు, కన్నులన్ = నేత్రములతో, నగుచున్ = నవ్వుచు, కర = చేతితో-అభయ హస్తముతో, సంభావితన్ = ఆదరింపబడినదానినిగా, చేసెన్ = ఒనర్చెను

సీ॥ తనుఁజూచి శిథిలబంధశిరోజయగుట న

య్యతివకుముక్త 1 కేశాహ్వాయంబు

దయచేసి, తత్పార్థితములైనవర 2 ముల

నొసఁగి, యప్పసి 3 గాపుటసరుబుద్ధి

చిటుగుబ్బ 4 లాఁడిఁదత్ క్షేత్రాజమునకు

నీశానుదిక్కున నిరవు 5 పఱిచె

వెన్నుండు, 6 తనునదివేల్పల్లెలోరాక

7 తక్కించుదౌష్ట్యంబుదలఁచినగుచు

తే॥ దానికరములచేబీడితంబులైన

పాండురంగేశు శ్రీపాదపల్లవ 8 ముల

నంగుళీమధ్యతలరేఖలంటియుండు

గంగ 9 ప్రవహించునీటిడొంకలునుబోలె.

157

157 ప :- 1 కేశాహ్వా - ముది (అ), ర; కేశ్యా - అ, గౌ. 2 ములు-గౌ; ముల - ర, అ. 3 గాపుటసర - ర; గాపుటసర - అ; గాపుటసర-గౌ. 4 లానిత - ర, గౌ; లానిత (లాఁడిఁద?) - అ. 5 పరిచి-క, పఱిచె-ర, అ. 6 తనువది-చ, త; తనువంది - గౌ; తనునది-ర, అ. 7 తర్కించు-ముది (అ), ర; తక్కించు - అ. 8 వంబులంగుళి తలరేఖలనంటి - చ, త; ములనంగుళితమధ్యరేఖలునంటి - గౌ; ములనంగుళీమధ్యతను - ర; ములనంగుళీమధ్యతం - అ. 9 బ్రవ - ర; ప్రవ - అ.

వ్యా :— తనున్ = తన్ను మాచి = కని ధిలబంధ =
 వదలినముడిగల, శిరోజు = కేశములుగలది, అగుటచేత,
 అయ్యతివకున్ = అకాంక్ష - అశాంక్షము ముక్త కేశ = ముక్త కేశి
 యనెను, (ముక్త = విడువ బడిన కేశ = కేశముగలది) - అహ్వా
 యంబు = పేరు. దయచేసి = కరుణించి-ఇచ్చి ముక్త కేశ యను నామ
 కరణముచేసి - అనుట) లక్ష్ = చానికేత - అనికేత, ప్రార్థిత
 ములైన = వేడబడిన, వరమునన్ = వరములను, శశి = ఇచ్చి-
 ప్రసాదించి, అప్పసిగావు = అగొల్లజాశయ్య - అగొల్లజు తికిజేందిన,
 అసరుబుద్ధిన్ = అపరిపక్వమయిన జ్ఞానముగలవయగు చిలుగుబ్బ
 లాడిన్ = లేతవయినప్రశస్త ములగుస్త నమున బ్రదాని - అలేజవ్వనిని
 వెన్నుండు = విష్ణువు - విట్టలుండు, తనున్ = తన్ను. పడ = అమె-
 అగోపిక, ప్రేపల్లెలోన్ = ప్రేపల్లెయందు, రాక = అరుదేరక, తక్కించు =
 వంచించిన, దౌష్ట్యంబు = గడుసుదనమును, తలచి = స్మరించి, సగు
 చున్ = నవ్వుచు; తత్ క్షేత్రరాజమునకున్ = అక్షేత్రశ్రేష్ఠమునకు -
 ఆపొండరీకమునకు, ఈశానుదిక్కునన్ = ఈశాన్యదిశయందు, ఇరవు
 పటిచెన్ = పాదుకొలిపెను. దాని = దానియొక్క - అగోపికయొక్క,
 కరములచేన్ = చేతులచేత. పీడితంబులైన = పీడింపబడినవగు, పాండు
 రంగేశు = పాండురంగనాథునియొక్క - విట్టలునియొక్క, శ్రీపాద
 పల్లవములన్ = చిగుళ్లవంటి పూజ్యచరణములయందు, గంగ = గంగా
 నది, ప్రవహించు = పాటు, నీటిడొంకలునుబోలెన్ = జలమార్గములో
 యనునట్లు (మార్గంబుతెరువుతోవ - అంగుళీమధ్యతలరేఖలు = ప్రేళ్ల
 నడిమిప్రదేశములగీతలు, అంటియుండున్ = అంటుకొనియుండును.

గంగ, విష్ణుపాదమునుండి జన్మించినది. కాన, గోపికవ్రేళ్ళ
 నడిమిరేఖలు విట్టలునిపాదములపై గంగప్రవహించిన జలమార్గములో
 యనునట్లుండుననుట.

అలం ;— ఉత్పేక్ష.

క॥ అముక్త 1 కేశిదర్శన

మోమునికుల సార్వభౌమ! యోసఁగుననేక

శ్రీమూర్తిదానఫలమా

భామినిశ్రీమూర్తి 2 గాఁగఁ 3 బాటింపఁగున్.

158

వ్యా :— ఓమునికుల సార్వభౌమ = ఓమౌనుల సజాతీయ
సమూహమునకుఁజక్కవర్తియయినవాఁడా - ఓనారద! అముక్త కేశి
దర్శనము = అముక్త కేశియను గోపికయొక్క సందర్శనము, అనేక
శ్రీమూర్తి = పెక్కులక్ష్మీ ప్రతిమలయొక్క, (మూర్తిః = ప్రతిమా -
ఇతి హేమచంద్రః - శబ్దక.) దానఫలము = త్యాగఫలమును, ఓసఁగున్ =
ఇచ్చును. అభామినిన్ = అకాంతను - అముక్త కేశిని, శ్రీమూర్తి
గాఁగన్ = లక్ష్మీస్వరూపనుగా, పాటింపఁదగున్ = పరిగణించుట
యుక్తమగును.

తే॥ అనుదువేలుపుఁదాపసియాసుశీల

పుత్రులేచందమున మోక్షమునకుఁజనిరి?

ప్రియుతనందనుఁడెవ్వఁడేపగిదినతఁడు

నృహరికృపఁగాంచెననఁబల్కునీలగళుఁడు.

159

వ్యా :— అనుదున్ = అన్నయనంతరము; వేలుపుఁదాపసి =
దేవర్ది - నారదుఁడు, అసుశీలపుత్రులు = అసుశీలయొక్క తనయులు,
చందమునన్ = వివిధముగా, మోక్షమునకున్ = ముక్తికి, చనిరి =
అరిగిరి? ప్రియుతనందనుఁడు = ప్రియుతునియొక్క కుమారుఁడు,
ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు? (చూ 5 69 పద్యము) అతఁడు = అతఁడు -

158 ప :- 1 కేశ - ముద్రి (అ). రః కేశి - అ, గౌ. 2 నాఁగ-నా; గాఁగ ర, అ.

3 బాలింప - ప; బాటింప - ర, అ, గౌ.

అప్రయతనందనుఁడు, ఏపగిడిన్ = ఏవిధముగా, నృహరి = నరసింహ
స్వామియొక్క, కృపన్ = దయను, కాంచెన్ = పొందెను? అనన్ =
అనఁగా, నీలగళుఁడు = శివుఁడు, వల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

వ్యాక :— పుత్ర - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ 1.9 వ్యాఖ్య.

పల్కున్ - భూతమునలాట్టు - బా. క్రియా 22

తాపసి - తాపసశబ్దముసంస్కృతసమము. (ము. కౌ.)

సుశీల పుత్రుల కథ

క॥ మునివర! వినుమత్యద్భుత

జనకచరితయైన జననిచనినపిదపద

త్తనయులు మురభిత్పద 1 ద

త్తనయులుగురువాక్యకరణతత్పర 2 బుద్ధిన్,

160

వ్యా :— మునివర = ఓమౌనిశ్రేష్ఠా - ఓనారదా! వినుము =
అకర్ణింపుము. అత్యద్భుత = మిక్కిలియాశ్చర్యమును, జనక = కలి
గించు, చరిత = నడవడిగలది, ఐన = అయినట్టి, జనని = తల్లి-
సుశీల, చనినపిదపన్ = మరణించినపిమ్మట, మురభిత్ = మురభేది
యొక్క-కృష్ణనియొక్క (విటలునియొక్క - అనుట) పద = పాదముల
చేత, దత్త = ఈయబడిన, నయులు = ఊటగులవారగు, (భగవ
త్పదారాధనచే మాతృవియోగజనితతాపము తీటియూటగుపొందినవార

160 ప :- 1 వత్తన - ఉ, ద, బ; దత్తన - ర, అ. 2 బుద్ధుల్ - గె;
బుద్ధిన్ - ర, అ.

నుట) తత్ = అమెయొక్క - అనుశీలయొక్క; తనయులు = కుమారులు, గురు = తల్లియొక్క, వాక్యకరణ = వచనము నెఱవేర్చుట యందు, తత్పర = అసక్తమయిన, బుద్ధిన్ = మతితో, (మీది పద్యముతోనన్వయము)

శా॥ భైమితీర్థనివాసు, రాసకుశలున్, బద్ధేక్షణున్, యాదవ
స్వామిన్, సామజవత్సలుంగొలిచి, యైశ్వర్యంబునంబొల్చి, వా
రామీదన్ సకళతపుత్రముగ 1 దీవ్యన్మూర్తులైత తనూ
గ్రామంబెక్కిరి నావుడున్ మఱియునాబ్రహ్మర్షిపల్కున్ శివున్.

161

వ్యా :— భైమితీర్థనివాసున్ = భైమితీర్థమువాసస్థానము గాగలవాడును, రాసకుశలున్ = రాసకీడయందు నేర్పరియు, పద్ధేక్షణున్ = కమలములవంటి కన్నులుగలవాడును, సామజవత్సలున్ = గజేంద్రునియందు వాత్సల్యముగలవాడును, అగు, యాదవస్వామిన్ = యాదవనాథుని - కృష్ణుని (విట్టలుననుట) కొలిచి = సేవించి, సకళతపుత్రముగన్ = భార్యాసుతసహితముగా, ఐశ్వర్యంబునన్ = సంపదతో, పొల్చి = వత్తించి, అమీదన్ = అటుపిమ్మట, దీవ్యన్మూర్తులై = ప్రకాశించుచున్న యాకృతులుగలవారయి, వారు = వారలు - అనుశీలపుత్రులును, తద్ = వారియొక్క, తనూ = కాంతలయొక్క-అనగా, భార్యలయొక్క, గ్రామంబు = సమూహము, (శబ్దాదిపూర్వోబ్బందేపి గ్రామః - అమ) ఎక్కిరి = అధిరోహించిరి - మోక్షపదవి నధిరోహించిరి నావుడున్ = అన్నయనంతరము, మఱియున్ = వెండియు, అబ్రహ్మర్షి అబ్రహ్మఋషి - అనారదుడు, శివున్ = ఈశ్వరునిగూర్చి, పల్కున్ = ఇట్లు వచించెను.

తనూ - “తనుః = స్త్రీ - ఇతిరాజనిర్ఘ్ంఠః” శబ్దక. తనుశబ్ద
పర్యాయమగుటచేదనూశబ్దమును స్త్రీవాచకమగును ప్రయోగాంతరము

“కొనిపోయెనాత్మీయతనువుమగుడ” (రాఘవ 3-120)

“ఆత్మీయతనువున్ = నిజస్త్రీని. ‘బహ్వాదిభ్యశ్చ’ అను సూత్ర
మున జీప్సవికల్పము గనుకఁదన్వియన్నట్లు తనుశబ్దమును స్త్రీవాచక
ముగాఁబ్రయోగించినాఁడు. ఇందుకుఁబ్రయోగమునలోదయమందు -

“తనుచ్ఛతో త్తమాలయా, తయాభవో త్తమాలయా

అహనిశీతమాలయా, నిలావధుతమాలయా”

అనుశ్లోకమునందుఁదనుచ్ఛతాశబ్దము స్త్రీసమూహమని వ్యాఖ్యాన
మందుఁజెప్పఁబడినది,” (రాఘవ 3-120 టీక - భారతాగ్రమున.)

వ్యాక :- సకశత్రపుత్రముగ, ఐశ్వర్యంబునంబొల్చి, అమీఁదన్,
దీవ్యస్మార్తులై, వారు, తత్తనూగ్రామంబెక్కిరి - అనియన్వయము.
(బా. కారక 37)

పుత్ర - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ - 1-9 వ్యాఖ్య.

ఉ॥ హాళిమనంబునంబెరుఁగనాలయిబిడ్డయిబంటుఁబైదయై
మూలధనార్జనంబునిలుముంగిలియై, గళదఘ్నదర్పతన్
1 వాలెడువారికెట్టులపవర్గముభర్గ! ముకుందుఁడిచ్చె? నిం
కేలకళానమేలజడలేల 2 కమండలువేలదండమున్. 162

వ్యా :- భర్గ = ఓశంకరా! హాళి = అసక్తి, మనంబునన్ =
హృదయమునందు, పెరుఁగన్ = వర్ధిల్లుగా, అలయి = భార్యకలిగి,

162 ప :- 1 వాలిన - ముద్రది ర, అ. వాలెడు - అ, గౌ. 2 కమండల-చ;
కమండలువేల - ర, అ.

బిడ్డయి = సంతానముకలిగి, బంటుఁబైదయై = బాలుఁడయినభృత్యుఁడు
 గలిగి, మూలధనార్జనంబునిలుముంగిలియై = మూలద్రవ్యార్జనమును
 గృహంగణమునుగలిగి, గళదఘ్న = కుత్తుకబంటియయిన, దర్పతన్ =
 గరువతనముతో, వాలెడువారికిన్ = విట్టవీఁగువారికి, ముకుందుఁడు =
 కృష్ణుఁడు - విట్టలుఁడు, ఎట్టులు = ఏప్రకారముగా, అపవర్గము =
 మోక్షము, ఇచ్చెన్ = ఒసఁగెను? ఇంకన్ = ఇట్లు జరిగినమీఁదట;
 కళాసము = చర్మము, వీల = ఎందులకు? జడలు = జటలు, వీల = ఎందులకు
 కమండలువు = జలకుందిక, దండమున్ = త్రిదండమును, వీల = ఎందులకు?

గృహస్థులకే విట్టలుఁడు మోక్షమిచ్చినచోఁ జర్మము, జడలు,
 కమండలువు, త్రిదండముదాల్చినేల? అనఁగా సన్న్యసించుట యనావ
 శ్యకముగదా! యనుట.

పాఠ :— కమండలము - చపత్రిపాఠము. ఇట్టి పాఠము
 లితరత్రగలవు. [ఉ. హ. 4-71] ఇవి లేఖకప్రమాదములు.

కమండలంబు - హంస ౧-12. ఇది భ్రాంతిమూలకము,

క॥ వారలయిగాక కారణ

పూరుషులై యట్టి సతికిఁబుట్టు 1 టనొ ! తుడిన్

జేరిరిగృహస్థులయ్యును

సారనదశనయనుమేని సాయు 2 జ్యంబున్.

163

వ్యా :— అటుగాక = అట్లుకాకుండ, వారలు = వారు -
 అసుశీలపుత్రులు, కారణపూరుషులై = పూర్వజన్మకర్మము హేతువులు
 గానయిన పురుషజన్మములనెత్తినవారయి, అట్టిసతికిన్ = అటువంటి
 పతివ్రతకు - అసుశీలవంటి పతివ్రతకు, పుట్టుటనొ = జన్మించుట

చేతనో, గృహస్థులయన్ = గృహస్థాశ్రమమునాశ్రయించినవారయినను
సారసదళనయను = పద్మాదళాక్షునియొక్క - విట్టలనియొక్క, మేని
సాయుజ్యంబున్ = దేహైక్యమును, చేరిరి = ప్రాపించిరి.

శాకి, హంస, చిలుక, పాము, తేనెటీగయనునవి సుశీల పుత్రుల
పూర్వజన్మములు. ఆపూర్వజన్మములలో నతర్కితముగా వానికి విట్టలుని
సేవించిన పుణ్యము ప్రాప్తించి సుశీలపుత్రులుగా బుట్టుటజరిగినది.
కావునఁగారణపూరుషులనుట.

ప॥ అనిన 1 నగిజగదీశ్వరుండు సుర 2 మునీశ్వరునితో వెండియు
నిట్లనియె.

164

వ్యా :— అనినన్ = అనఁగా, నగి = నవ్వి, జగదీశ్వ
రుండు = లోకనాథుఁడు - సురమునీశ్వరునితోన్ = దేవతామౌనిపతితో-
నారదునితో, వెండియున్ = మఱియును, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా,
అనియెన్ = పలికెను.

ఉ॥ హరివిచార! నీవనినయట్లపురాకృతపుణ్య సంపదన్
వారలశావహిల్లె మునివల్లభదుర్లమయ్యునయ్యమ
ర్యారివిదాతిమేనఁగలయంగల 1 పూనిక. వారయేల? యె
వ్వారుగృహస్థధర్మవశవర్తులువారలసొమ్ముముక్తియున్. 165

వ్యా :— హరివిచార = ఒప్పిదమయినయాలోచనగలవాఁడా!
నీవనినయట్ల = నీవన్నట్లే, వారలకున్ = వారికి - ఆసుశీలపుత్రులకు,
పురాకృత = పూర్వముచేయఁబడిన - పూర్వజన్మమునజేయఁబడిన,

164 ప :- 1 నాజగ-డ, ద, బ; నగిజగ - ర, అ. 2 మునితో = గ, మునీ
శ్వరునితో - అ; మునీశ్వరుతో - గౌ.

165 ప :- 1 పూనికి - గౌ; పూనిక - అ.

పుణ్య = సుకృతముయొక్క, సంపదన్ = సంపత్తిచేత, మునివల్లభ
 దుర్లభము = మునిశ్వరులచేతను బొందరానిది, ఆయున్ = ఆయినను.
 అయ్యమర్త్యరి = అదేవతావిరోధులయొక్క - అదైత్యులయొక్క,
 విదారి = హంతయొక్క - అదైత్యాంతకునియొక్క (హరియొక్క),
 మేనన్ = శరీరమునందు, కలయంగలపూనిక = ఏకీభవించుటకర్త
 మయినదీక్ష (అహరితోసాయుజ్యరూపమోక్షమునందుదీక్ష - అనుట)
 ఆవహిల్లెన్ = కలిగెను. వారయేల = వారేయెందులకు? ఎవ్వాడు =
 ఎవరు, గృహస్థధర్మ = గృహస్థాశ్రమమునాశ్రయించువారియొక్క
 ధర్మమునకు, (గార్హస్థ్యధర్మమునకు) వశవర్తులు = అధీనులూ, ముక్తి
 యున్ = మోక్షమును, వారలసొమ్ము = వారియొక్క యధీనము
 నందున్న వస్తువు.

వ్యాక :— వశవర్తులు = వశవర్తులూ. ఓ - అధ్యాహార్యము.

ప్రొ. వాక్య. 13

సీ॥ 1 పరిణీతయగునింతి ప్రతికూలకాదేని

తనయుండు తనయాజ్ఞదాటడేని

నిజసహోదరులు వినీతులై 2 మనిరేని

కోడలోరుపుదక్కిగొణగదేని

కూతు 3 రీలువునందుగొదవచూపదయేని

ఋణమనుపాతకం 4 బెనయదేని

తేజోగరిమపరాధీనతజెడదేని

నిందాంధకారంబు 5 నెరయదేని

166 ప:- 1 పరిణత - క, చ, త డ, ద, బ, గౌ: పరిణీత - ర, అ. ర (పా)

2 చని - క, త: మని - ర, అ. 3 రీలువడియందు - క: రీలువ

యందు - గౌ, రీలువునందు - ర, అ. 4 బెసగ - క, చ, త:

బెనయ - ర, అ. 5 నెఱయ - ర: నెరయ - అ, నెనయ - గౌ.

తే॥ న్యాయమున మొల్లముల పెల్లుడాయునేని
యతిథిసంతర్పణంబింటనమరునేని
సముచితాచార 6 ములుగొన 7 సాగునేని
కలదె? గృహమేధి 8 ధర్మంబుకంటెమేలు.

166

వ్యా :— పరిణీత = వివాహమాడినది, అగు = అయిన,
(పెండ్లాడిన) ఇంతి = కాంత - (ధర్మపత్ని - అనుట) ప్రతికూల =
విపరీతాచరణముగలది, కాదేని = కానిపక్షమున, తనయుండు =
కుమారుడు, తన = తనయొక్క, అజ్ఞన్ = అనతిని, దాటడేని =
ఉల్లంఘించినవాడుకానిపక్షమున, నిజ = స్వకీయులయిన, సహో
దరులు = తోబుట్టువులు, వినీతులై = అడకువగలవారయి, మనిరేని =
నడచుకొనువారయినపక్షమున, కోడలు = స్నుష, పిరుపుదక్కి = సహనము
విడిచి, గొణగదేని = గొణుగునది కానిపక్షమున. (ఎదుటివారికివినబడ
కుండనోటిలోమాటలనుచ్చరించునదికానిపక్షమున) కూతురు = కుమార్తె
ఈలువునందున్ = సత్ప్రవర్తనమునందు, కొదవచూపదిదయేని = కొఱత
కనబఱచునదికానిపక్షమున ఋణం = అప్పు, అను = అనెడు. పాతకంబు =
పాపము, ఎనయదేని = పాపించునదికానిపక్షమున, పతాధీనతన్ =
అన్వతంత్రతవేత, తేజః = అవమానాసహిష్ణుతయొక్క, (తేజస్ =
అధిక్షేపాపమానాదేః ప్రయుక్తస్యపరేణయత్, ప్రాణాత్యయేఽప్యసహ
నంతతేజః సముదాహృత, మిశ్యుక్తేఽపమానాదేరసహనే - శబ్దస్తో)
గరిమ = అధిక్యము, చెడదేని = నశించునదికానిపక్షమున (నశింపని
పక్షమున) నిందా = అపవాదమనెడు, అంధకారంబు = చీకటి, నెర
యదేని = ముసురుకొనునదికానిపక్షమున (వ్యాపింపనిపక్షమున) న్యాయ
మునన్ = ధర్మముతో, (ధర్మావిరుద్ధముగా - అనుట) మొల్లములపెల్లు =

6 ములుగొన - గొ; మునుగొన - ర, అ. 7 సాగె - గ; సాగు-అ.
సాగు - ర, గొ. 8 కర్మం - ప; ధర్మం - ర, అ, గొ.

ధనములయొక్కయాధిక్యము, (అధిక ధనములు - అనుట) డాయనేని = ప్రాప్తించుపక్షమున, అతిథిసంతర్పణంబు = భోజనాపేక్షతోవచ్చినయాగం తకులను సంతృప్తి నొందించుట, ఇంటన్ = గృహమునందు, అమరు నేని = ఒళ్ళపక్షమున, సముచిత = యోగ్యములయిన, ఆచారములు = పఠంపరగావచ్చువాడుకలు, కొనసాగునేని = అవిచ్ఛిన్నముగాఁ బ్రవర్తిల్లుపక్షమున, గృహమేధిధర్మంబుకంటెన్ = గృహస్థధర్మముకంటె మేలు = శ్రేష్ఠమయినది, కలదె? = ఉన్నదా? లేదనుట.

అతిథి - చూ. 3.24 వ్యాఖ్య.

వ్యు :— కొడలు - ఇంటిలోఁగొత్తగావచ్చిచేరినస్త్రీ. కొలు = నూతనము. కొడుమ్ - క. ఆలు = స్త్రీ, కొడుకు + ఆలు - అను 'శ ర' సరికాదు. కొత్తభార్యయను వ్యుత్పత్తియుసరికాదు. కూతురు - కూన + తు = కూంతు + రు = కూంతురు; కూతురు.

అయ్యతనియ్యతోపాఖ్యానము

క॥ వినోహరమొక్కయుపా

ఖ్యానముగలదేతదర్థమడియును 1 వినినన్

మౌనివర! నిమనంబున

నూనినజడనుడుగుననుచునుగ్రుడుపలుకున్.

167

వ్యా :— వినః = పాపమాలను, (వినోఘమ్ - అమ) హరము = హరించునదియగు, ఒక్క = ఒక, ఉపాఖ్యానము =

(ప్రధానకథలోవచ్చెడు) అచాంతరకథ, వీతదర్థము = దీనినిమిత్రము - గృహస్థధర్మవశవర్తులు మోక్షముపొందుదురనువిషయమునునిరూపించుట కొఱకు, కలదు = ఉన్నది. అదియును వినినన్ = దానినిగూడవిన్నచో, మానివర = ఓమునిశ్రేష్ఠా - ఓనారదా ! నీమనఃసునన్ = నీహృదయమునందు, ఊనిన = కలిగిన, జడను = సందేహము, ఉడుగున్ = తీటును, అనుచున్ = అని, ఉగ్గుడు = ఈశ్వరుడు, పలుకున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

తే॥ వింధ్యమమరాద్రి 1 మాద్రికివివిధతార
2 కములుమొలపూసలుగఁబెరుగమదిదలఁచె
నెన్నఁ, డటు 3 మున్ను కాశిలోనన్నఁగొలిచి
ఘటజమగుతేజమింపొందునుటజమునను.

168

వ్యా :— వింధ్యము = వింధ్యపర్వతము, అమరాద్రి = వేల్పుఁగొండయొక్క - మేరుపర్వతముయొక్క, మాద్రికిన్ = పోలికకు, (మేరుపర్వతముతోసాటియగుటకు) వివిధతారకములు = నానానక్షత్రములు. మొలపూసలుగన్ = మొలత్రాటియందుఁగట్టెడు పూసలుగా, ఎన్నఁడు = వీనఁడు, పెరుగన్ = ఎత్తునందు వర్ధిల్లుటకు, మదిన్ = మనస్సున, తలఁచెన్ = ఉద్దేశించెనో, అటుమున్ను = అంతకుఁబూర్వము (వింధ్యపర్వతము పెరిగియాకాశమునకవరోధము కల్పింపక పూర్వమనుట) కాశిలోన్ = వారణాసిలో, నన్నున్ = నన్ను (శివుఁడు - వక్త) కొలిచి = సేవించి, ఘటజమగుతేజము = కుండయందుఁగలిగిన తేజస్సు - కుంభసంభవుఁడు (అగస్త్యుఁడు) ఉటజమునను = పర్ణశాలయందు, (మునీనాంతుపర్ణశాలోటజః - అమ) ఇంపొందున్ = ఒప్పును.

168 ప :- 1 పోటికి - ర; మాద్రికి - అ, గౌ. 2 కలుమొలపూసలుబెరుగ కలదలంచె-త; కములుమొలపూసలుగఁబెరుగమదిదలఁచె-ర, అ.
3 మున్ను - గౌ; మున్ను - ర, అ

అగస్త్యుఁడు కాశియందుండగా వింధ్యపర్వతము విజృంభించెను. వింధ్యపర్వత విజృంభణమునఁజుటకు దేవతల ప్రార్థనపైనగస్త్యుఁడు కాశినుండి దక్షిణమునకు వచ్చెననుట భారతాదిప్రసిద్ధము.

వ్యాక :— తలఁచెన్ = తలఁచెనో. ఓ - అధ్యాహార్యము, ప్రా. వాక్య. 13

అలం :— రూపకము.

వ॥ అస్తంభ 1 తపోనుభావ విజృంభితుండగు నక్కుంభసంభవునకు నజస్రశుశ్రాషావికస్వర హృదయంబగు శిష్యసహస్రసంబుగల దండుబ్రయుతుండను మునితనయులయుతనియుతులను వారల ప్పారికాంక్షికిం 2 బ్రేమా 3 స్పదంబులయియుండి 4 రొక్కకాలం బుననమ్మనిలోకపాకశాసనుండునిజాంతర్గతంబుననిట్లనివితర్కించు

169

వ్యా :— అస్తంభ = స్తంభించుటలేని - అంతరాయము లేని, తపః = తపస్సుయొక్క, అనుభావ = ప్రభావముచేత, విజృంభితుండగు = అతిశయించినవాఁడగు, అక్కుంభసంభవునకున్ = అనుట జన్మనకు - అయగస్త్యునకు, అజస్రశుశ్రాషా = నిత్యపరిచర్యచేత, వికస్వర = వికసించిన, హృదయంబగు = మనస్సుగలదియగు, శిష్యసహస్రంబు = ఛాత్రులయొక్క వేయి, (వేయిమంది శిష్యులనుట) కలదు = ఉన్నది. అందున్ = దానియందు - అశిష్యసహస్రమునందు, ప్రియుతుండను = ప్రయుతుఁడనెడు. ముని = మౌనియొక్క, తనయులు = కుమారులు, అయుతనియుతులనువారలు = అయుతుఁడును

169 ప :- 1 తపోధనభా - డ, ద, బ; తపోనుభా - ర, అ. 2 బ్రియా-గౌ, బ్రేమా-ర, అ. 3 స్పదులయి - డ, ద, బ; స్పదంబులయి- ర, అ. 4 రంతనొక్క - ర; రొక్క - అ.

నియుతుఁడుననువారు, అప్పారికాంక్షికిన్ = ఆతపస్వికి - ఆయగస్తునకు
 (తపస్వితాపసఃపారికాంక్షి - అమ) ప్రేమ = అనురాగమునకు - వాత్స
 ల్యమునకు, అస్పదంబులయి = స్థానములయి, ఉండిరి = ఉన్నవారైరి.
 ఒక్కకాలంబునన్ = ఒకానొకసమయమున, అమ్మునిలో కపాకశాస
 నుండు = ఆమౌనిజనమహేంద్రుఁడు, నిజ = తనదయిన, అంతర్గతం
 బునన్ = హృదయములోపల, ఇట్లని = ఈప్రకారముగా,
 వితర్కించున్ = పర్యలోచించెను.

ఇట్లని - 'అని' వాక్యాలంకారము.

పాఠ :— ప్రేమాస్పదులనియునుండవచ్చును. “అవివేకా
 స్పదులైన పాండవులు - సభా 2-63

శా॥ ఈనాశిష్యులలోన 1 వీరిరువురున్ హృద్యానవద్యోదయ
 జ్ఞానానూనవిచారవాగ్విభవతేజః 2 క్షాంతికాంతిప్రథా
 సానాథ్యంబునఁ 3 గానుపించెదరు; 4 మత్స్యక్తాశయుల్; వీరి స
 న్మానింపందగుఁబాణిపీడన విధానశ్రీలవాలాయమున్. 170

వ్యా ;— ఈనాశిష్యులలోనన్ = ఈనాథాత్ములమధ్యమున,
 వీరుఇరువురన్ = వీరిద్దఱును, (ఈయయుతనియుతులిద్దఱును-అనుట)
 హృద్య = మనోహరమును, అనవద్య = అనింద్యమును, అగు,
 ఉదయ = ఉత్పత్తిగల, జ్ఞాన = మోక్షబుద్ధిచేత, (మోక్షేధీర్జ్ఞానమ్-
 అమ) ఆనూన = అధికమయిన, విచార = ఆలోచనగల, వాగ్విభవ =
 వచస్సంపదయొక్కయు, తేజః = తేజస్సుయొక్కయు, క్షాంతి =

170 ప:- 1 వారి - గౌ, వీరి - ర, అ. 2 క్షాంతి - ముద్రి (అ), ర, గౌ.
 కాంతి - అ. 3 గానుపించెదరు - ర, ఆ; గానుపించెదరు. అ, గౌ.
 4 మత్స్యక్తాశయుల్ - క; మత్స్యక్తాశయుల్ - ర, అ.

సహనముయొక్కయు, శాంతి = శమముయొక్కయు, (అంతరింద్రియ
నిగ్రహముయొక్కయు) ప్రథా = ప్రఖ్యాతియొక్కయు, సానాథ్యం
బునన్ = సనాథత్వముతో, (పరిపూర్ణతతో) శానుపించెదడు = కనఁ
బడుదురు. మత్ = నాయందు, సక్త = ఆసక్తమయిన, ఆశయుత్ =
మనస్సులుగలవారు, (ఆశయ = చిత్తే - శబ్దస్తో) వీరిన్ = వీరలను,
పాణిపీడన = వివాహములయొక్క (పరిణయోద్వాహోపయమాః
పాణిపీడనమ్ - అమ) విధాన = ఏర్పాటులయొక్క, శ్రీలన్ = శోభల
చేత, వాలాయమున్ = అవశ్యము, సన్మానింపన్ = బాగుగా
సత్కరించుట, తగున్ = యుక్తమగును.

మానశబ్దమునకు సమ్మానమనునర్థముగలదు. “మాన = సమ్మా
నేచ” [శబ్దస్తో] సత్ + మాన = సన్మాన, నశారము సంయుక్తాక్షర
యతినందినది. ప్రయోగాంతరము - కాశీ 7-53

శా॥ వాసోనిగ్రహమెన్నరాకలియునీర్వట్టున్ 1 గణింపర్, తలల్
మాసెంగాయన, రంగముల్ 2 బడలినంబాటింప, రట్లుండనీ!
యాసాయంబుగ, నానిశాత్యయముగా, నామ్నాయముల్కిగోల్పుచో
నాసీనప్రచలాయితంబయిసలేదాహా! వితర్కింపఁగన్. 171

వ్యా ;— వానః = వస్త్రములయొక్క, నిగ్రహము =
ఇబ్బందిని, [కట్టుకొనుటకు వస్త్రములులేకపోవుటను] ఎన్నరు = లెక్క
పెట్టరు, ఆకలియున్ = క్షుత్తును, నీర్వట్టున్ = దప్పియు, గణింపర్ =
పాటింపరు, తలల్ = శిరస్సులు - శిరోజములు, మాసెంగాయనరు =
మలినమయినవిగదాయనితలంపరు, రంగముల్ = శరీరములు, బడలి
నన్ = అలసినను, పాటింపరు = సరకుచేయరు. అట్లుండనీ = అవిష

171 ప:- 1 గణింపన్ - గొ; గణింపర్ - ర, అ. 2 బడలినన్ - ర, అ.

(యతిభంగము) 3 గొల్పుచో-అ. గోల్పుచో-గొ; గొల్పుచున్-ర(పా)

యములట్లుండనిమ్ము. ఆసాయంబుగన్ = సాయంతనము మొదలుగా,
 అనిశాత్యయముగన్ = ఉషఃకాలముమొదలుగా, [త్యయ = అతి
 క్రమే - శబ్దస్తో నిశాంతమ్ = ఉషా - శబ్దక] అన్నయముల్ =
 వేదములు, శ్రుతి స్త్రీ వేదామ్నా యస్త్రయీ - అమ - కోల్పుచోన్ =
 అభ్యసించునప్పుడు, అహ = బలీ! వితర్కింపఁగన్ = పర్యలోచింపఁగా
 ఆసీనప్రచలాయితంబు = కూర్చుండికునికిపాట్లుపడుట, (ఆసీనప్రచ
 లాయితమ్ - ఆసీనేన ఉపవిష్టేనప్రచలవదాచరితమ్, ఉపవిశ్యనిద్రా
 వశేనదోలనమ్ - ఇతిరాజవల్లభః - శబ్దక) అయినన్ = అయినప్పటికి,
 లేదు = కలుగదు.

సాయము - అవ్యయము ప్రయోగాంతరము - శృ. శా 3-84 ము కొ

వ్యాక :— ఉండనీ = ఉండనిమ్ము - పౌ. క్రియా 10

ఆసాయము, అనిశాత్యయము - “అక్షేమర్యాదాభివిధ్యోః” పాణి

క॥ వీరలకుఁదగిన మగువల

ధారుణి బొరయంగ 1 నేర, ధాతృతనయలు

న్నారఁట, సకరగ్రహణలు

గారఁట, కొనివత్తువారిఁగమలజుచేతన్.

172

వ్యా :— వీరకున్ = వీరికి - ఈయయుతనియుతులకుః
 తగిన = అనురూపలయిన, మగువలన్ = శాంతలను - కన్యలను;
 ధారుణిన్ = భూమియందు, పొరయంగనేరన్ = పడయఁజాలను.
 ధాతృ = బ్రహ్మయొక్క, తనయలు = కొమార్తెలు, ఉన్నారఁట =
 కలఁరఁట. సకరగ్రహణలు = పాణిగ్రహణముతోఁ వివాహముతో
 గూడుకొన్నవారు - వివాహితలు, కారఁట = కానివారఁట, వారిన్ =
 వారలను, కమలజుచేతన్ = బ్రహ్మచేత, కొనివత్తున్ = తీసుకొనివత్తును

ధారుణి - 5-47 వ్యాఖ్య.

వ॥ అనినిశ్చయించి యాసత్యవ్రతుండు సత్యలోకంబునకరిగి. 173

వ్యా ;— అని = ఈవ్రతముగా, నిశ్చయించి = నిర్ణయించి, అసత్యవ్రతుండు = అసత్యపాలనము వ్రతముగాఁగలవాఁడు - సత్యలోకంబునకున్ = బ్రహ్మలోకమునకు, అరిగి = చని. మీఁది పద్యముతో నన్వయము -

బ్రహ్మలోకమును సత్యలోకమని యందురు - “షడ్గుణేనతపో
లోకాత్సత్యలోకోవిరాజతే --- బ్రహ్మలోకోహిసస్మృతః” [విష్ణు]

సీ॥ శశిరేఖఁగై కొన్న సౌవర్ణ గిరివోలె
మినుకుఁజేడియఁగూడిమెఱయువాని
నసు రేఙ్మఁబాటించుహాట కాదిశ్రియుఁబోలె
నంచచెంగటనుండనలరువాని
శారదాభ్రము 1 లంబుభూరిశైలముఁబోలె
దెలుపుఁగై సేతలవెలయువాని
గకుబిభంబుల 2 మీఁదకాంచనాగముఁబోలె
వెలి 3 తమ్మిగద్దియ 4 నెలయువాని

తే॥ బొడవులన్నియుఁదన 5 యందపొడమువాని
6 గడయునడుమునుమొదలునేర్పడనివాని
సచ్చిదానందకందమై హెచ్చువాని
నలువఁజుకుకితపాథోఢితెలచెనుతుల.

174

174 ప॥ 1 లందు - క, త; లంటు - ర, ఆ. 2 మీఁద - డ, ద, బ; మీఁది - ర, అ, గౌ. 3 దమ్మి - ర, తమ్మి - అ. 4 వెలయు - ముద్రి (అ), ర; నెలయు - ఆ. 5 యందె - గౌ; యంద. ర, అ. 6 మొదలునడుమునుగడయు - ర (అ) - ప్రథమముద్రణము; కడయునడుమును మొదలునేర్పడనివాని. ర, గౌ. వాని, గడయు నడుమును మొదలునేర్పడనివాని - అ.

వ్యా :— శశిరేఖన్ = నెలవంకను, కైకొన్న = వహించిన,
సౌవర్ణ = సువర్ణసంబంధమున, గిరివోలెన్ = కొండవలె - మేరు
పర్వతమువలె. మిక్కుజేడియన్ = వాక్కాంతను (సరస్వతిని) కూడి =
కూడుకొని, మొలయువానిన్ = ప్రకాశించువాడును.

[2] అసుర = దైత్యులయొక్క, ఇజ్జాన్ = గురువును-శుక్రుని
[ఇజ్జా - గురౌ - మే. ని.] పాటించు = వహించు - సామిప్య
మునుబొందు శుకనిష్ఠతముదగ్గరగాఁగల - అనుట] హోటకఅదియుఁ
బోలెన్ = బంగారుకొండవలె - మేరుపర్వతమువలె, జంచ = హంస,
చెంగటన్ = ప్రక్కభాగమునందు, ఉండన్ = వర్తిల్లుగా, అలటు
వానిన్ = ఒప్పువాడును.

[3] శారద = శరత్కాలసంబంధములయిన, అభ్రములు =
మేఘములు, అంటు = స్పృశించు, భూరిశైలముఁబోలెన్ = బంగారు
కొండవలె - మేరుపర్వతమువలె, (స్వర్ణేపిభూరిచంద్రేద్వే - అమ)
తెలుపు = తెల్లనయిన, కైసేతలన్ = అలంకారములతో - మైపూత
లతో, వెలయువానిన్ = ఒప్పువాడును.

[4] కకుబ్ = దిక్కులయొక్క, (దిశన్తుకతుభఃకాష్ఠా - అమ)
ఇభంబుల = వీనుఁగులయొక్క - దిగ్గజములయొక్క, మీది = ఉపరి
భాగమునందలి, శాంచనఅగముఁబోలెన్ = బంగారుకొండవలె - మేరు
పర్వతమువలె, వెలితమ్మిగద్దయన్ = పుండరీకాసనమునందు. ఎలయు
వానిన్ = ఉండువాడును.

పొడవులన్నియున్ = మహత్త్వములెల్లను, తనయంద = తన
యందే. పొడమువానిన్ = అనిర్భవించువాడును, కడయున్ = అంత
మును, నడుమును = మధ్యయు, మొదలున్ = ఆదియు, ఏర్పడని
వానిన్ = స్పష్టపడనివాడును, సత్ = సత్యముయొక్కయు, చిత్ =

జానముయొక్కయు, ఆనంద = సుఖముయొక్కయు, కందమై =
 మూలాధారమై, హెచ్చుచానిన్ = అతిశయించువాడును, అగు,
 నలువన్ = చతుర్ముఖుని [బ్రహ్మను] చుఱుకిత = పుడిసిలిగల, పాథోడి =
 సముద్రముగలవాడు (పుడిసిటబట్టిన సముద్రజలముగలవాడు) -
 అగస్త్యుడు, నుతులన్ = స్తోత్రములతో, తెలచెన్ = ప్రసన్నతనొందించెను.

వ్యాక :— సచ్చిదానంద - “సంశ్చసౌచిచ్ఛాసావానంద
 శ్చేతి - సచ్చిదానందః” (ముగ్ధ) ఇది త్రిపదకర్మధారయము.

బ్రహ్మ శరీరచ్ఛాయ పసుపు. సరస్వతి శరీరచ్ఛాయ తెలుపు
 చూ 1-5; 4 - వ్యాఖ్యలు. అగస్త్యుడు సముద్రపానము చేసినకథ
 భారత ప్రసిద్ధము.

కకుబిభంబులమీదకాంచనాగము - అష్టదిగ్గజములు భూమిని
 వహించుచున్నవనిపురాణోక్తి. కావున భూమిమీదిమేఘగుడ నీయష్ట
 దిగ్గజములపైనున్నదే

బ్రహ్మ, సరస్వతి, హంస, ఖగోళదృశ్యములు చూ 1-3 వ్యాఖ్య

వ్యాక :— నలువన్ - అనువిశేష్యము ద్వితీయాంతమునఁ
 గలదు. కాన విశేషణములు ద్వితీయాంతములయ్యెను. బా. శారక 19

నలువ - నాలుగువాతులు వేనికిగలవోవాడు - బహుప్రహి.

బా. సమాస 2-2

అలం : — ఉపమ,

క॥ తెలచినమొలచిన కృపకుం

1 గలసిన 2 మదితోడనతనిగమలజుడగ

3 స్థలినిలిపిపలుకుబలుపస

4 ధళధళలుముఖపఘాణ 5 తతులంబొలయన్

175

175 ప:- 1 గలసిన - గౌ; గలచిన - ర, అ 2 మతి - గౌ, మడి - ర, అ.

3 స్థలినినిలిపిపలుకులపస - ముద్రి (అ), ర; స్థలినిలిపెబలుకు
 బలుబస. గౌ; స్థలినిలిపిపలుకుబలుపస - అ. 4 ధళధళముఖ-ర;
 ధళధళముఖర - గౌ; ధళధళలుముఖ - అ. 5 తలముల - ర,
 తతులన్ - అ.

వ్యా :— తెలచినన్ = (అగస్త్యుడు స్తోత్రములతో) ప్రసన్నత
 నొందింపగా, మొలచిన కృపకున్ = పొడమినదయతో, కలసిన =
 కూడుకొనిన, మదితోడన్ = మనస్సుతో, కమలజుడు = బ్రహ్మ,
 అతనిన్ = అతనిని - అగస్త్యుని, అగ్రస్థలిన్ = ముందటిభాగమున,
 నిలిపి = కూర్చుండబెట్టి, పలుపస = దంతములకాంతియొక్క,
 ధశధశలు = తళతళమనుకొంటులు. ముఖ = నోళ్ల నెదుద్వారముల
 యొక్క, (ముఖంతువదనేముఖేతామేద్యారాభ్యుపాయయోః- వై.ని.)
 ప్రభూణతతులన్ = బహిర్ద్వారముముందటనుండు నలుచదరపుజోతుల
 సమూహములయందు (ప్రభూణప్రభుణాశిందబహిర్ద్వారప్రకోష్టకే -
 అమ) - తుదలయందు, పొలయన్ = వ్యాపింపగా, పలుకున్ =
 (ఇట్లు) వచించెను.

వ్యా :— కృపకున్ = కృపతో - పొ. కారక 13

సీ. హుంకారములులేవె? 1 యుపపురందర 2 హతో

త్పాటనంబునకుఁబాల్పడవుగాక!

భూభంగములులేవె? యాభీలవింధ్య గ

ర్వస్తంభనమునకు రావుగాక!

చుళుకాకృతులులేవె? జలరాశినిశ్శేష

3 చూషణక్రిడకుఁజొరవుగాక;

జాతరాగ్నులులేవె? 4 జటితాపివాతాపి

తనుదాహమున 5 కెదుర్కొనవుగాక!

176 ప :- 1 యువ - అ. యువ - ర, గౌ. 2 హత్పాతనం - క, చ;
 హతోత్పాద - గౌ; హతోత్పాటనం - ర. అ. 3 శోషణ ముద్రి(అ)
 చూషణ - ర, అ, గౌ. 4 జపి - గౌ; జటి - ర, అ. 5 నెదు-
 డ, ద, బ, ర; కెదు - అ, గౌ.

తే॥ నిష్ఠనీమాడ్కిలో కప్రతిష్ఠగుటిచి

దుష్టనిగ్రహశిష్టసంతుష్టిహేతు

రోషభీషణరేఖా 6 నిరూఢగాఢ

లీలఁగ్రిడించు 7 ప్రోడలు లేరుగాక!

176

వ్యా :— ఉపపురందర = ఇంద్రునికంటెఁ దక్కువయైన
వానియొక్క - నహుషునియొక్క, హఠ = బలాత్కారముచేసిన,
(బలాత్కారోహః - అమ) ఉత్పాటనంబునకున్ = ఉన్మూలమునకు;
(ఇంద్రపదవినుండి నహుషునిబలవంతముగా భ్రష్టునిజేయుట - అమఁట)
పాల్పడవుగాక = సమర్థములుకావుతప్ప, హుంకారములు = హుంక
రించుటలు, లేవె = లేవా? (ఉన్నవియనుట)

హుంకారములందఱును జేయఁగలరుగాని హుంకారముచేసి నహుషు
నింద్రపదవినుండి భ్రష్టునిజేయుట యగస్త్వనకేచెల్లెననుట.

నహుషుఁడగస్త్వనిశాపముచే సర్పమయినకథ భారతప్రసిద్ధము.
ఈ సర్పకారఖగోళదృశ్యమును లాటిన్ భాషలో హైడ్రాయని
యందుట, (న. వి.)

ఉపపురందర = పురందరాత్ హీనః పురందరుని (ఇంద్రుని)
కంటెఁదక్కువవాఁడు - నహుషుఁడు, ఇంద్రుడుశతమఖుఁడు. నహుషుఁ
డన్ననోయేకోనశతమఖముల (99) కర్త. కాన నింద్రునికంటెనూనుడు.

“హీనేనూపోమతావిహ - శక్రాదయఉపాచ్యుతమ్” (మ. గ్ధ.
కారక 286) = “అచ్యుతముప, అచ్చుతాద్దీనాః శక్రాదయః” (శ్రీరా)

6 నిరూఢ - అ (యతిభంగము) నిరూఢ - ర. గౌ.

7 ప్రోడలె - గౌ; ప్రోడలు - ర, అ.

(2) అభీల = భయంకరమయిన. వింధ్య = వింధ్యపర్వతము
యొక్క, గర్వ = దర్పముయొక్క, స్తంభనమునకున్ = స్తంభింపఁ
జేయుటకు (నిరోధించుటకు) రావుగాక = సమర్థములుకావుతప్ప,
భ్రాభంగములు = బొమముడులు, లేవె = లేవా? (ఉన్నవనుట)

అందఱును బొమలుముడువఁగలరుగాని బొమలుముడిచి వింధ్య
పర్వతగర్వమును నిరోధించుట, యొక్కయగస్త్వనకే చెల్లిననుట.

అగస్త్వఁడు వింధ్యపర్వతమును స్తంభింప జేసిన కథ భారతాది
ప్రసిద్ధము.

(3) జలరాశి = సముద్రముయొక్క, నిశ్శేష = మిగులులేని
చూషణక్రిడకున్ = (జల) పానకేళికి, చొరవుగాక = సిద్ధపడవుతప్ప,
చుళుక = పుడిసిళ్ళయొక్క, అకృతులు = రూపములు, లేవె =
లేవా? (ఉన్నవనుట)

అందఱును బుడిసిలిపట్టఁగలరుగాని సముద్రజలమునెల్ల నిశ్శేష
ముగాఁబుడిసిటఁబట్టుట, యొక్కయగస్త్వనకే చెల్లెననుట.

అగస్త్వఁడు సముద్రోదకమును బానముచేసిన వృత్తాంతము
భారత ప్రసిద్ధము.

(4) జటి = మునులకు, తాపి = తాపముకలిగించువాడగు,
వాతాపి = వాతాపియనుదైత్యునియొక్క, తనుదాహమునకున్ =
శరీరముయొక్క కాల్చుటకు - శరీరమును జీర్ణముచేసికొనుటకు, ఎదు
ర్కొనవుగాక = మార్కొనవుతప్ప, జారరాగ్నులు = జరరసంబంధ
మయినయనలములు, (గర్భగతములగు నాహారపదార్థములను బచనము
చేయుననలములు) లేవె = లేవా? (ఉన్నవనుట)

అందఱకును జరగాగ్నులుగలవుగాని వాతాపినిజరతాగ్నిచే జీర్ణముచేసికొనుట, యొక్కయగన్మునకే చెల్లెననుట. ఇది భారత ప్రసిద్ధకథ.

నిష్ఠన్ = పూనికతో, నీమాడ్కిన్ = నీవలె, లోక = జగత్తు యొక్క, ప్రతిష్ఠగుఱిచి = సుస్థితికొఱకు, దుష్టనిగ్రహ = చెడ్డవారిని దండించుటకును, శిష్ట = సన్మార్గులయొక్క, సంతుష్టి = సంతృప్తికిని హేతు = కారణమయిన, రోష = క్రోధముయొక్క, భీషణరేఖా = భయంకరమయిన పరిపూర్ణ తవేత, నిరూఢ = మిక్కిలిఽస్థిరకెక్కిన, గాఢ = అతిశయమయిన, లీలన్ = విలాసముచేత, క్రిడించు = విహరించు, ప్రోడలు = ప్రగల్భులు, లేరుగాక = నిశ్చయముగాలేరు.

అగన్మునివలె లోకముల సుస్థితికి, దుష్టశిక్షకు, శిష్టసంతుష్టికి హేతువుగాఽబ్రసిద్ధికెక్కిన కోపలీలతో విహరించు ప్రగల్భులు నిశ్చయముగాలేరనుట

ఈ పద్యము “శరవేగములశేవె? చలయంత్రపాఠిన, పాటన క్రియకునేడ్పడవుగాక” (నరస 4 లి) అను పద్యమున కనుసృతి. పాండురంగమాహాత్యపద్యము. ప్రశస్తికెక్కినది.

తే॥ భువనసంభవదుపసర్గనివహశాంతి
త్వన్ముఖంబునఁజనబెద్దతనముతోడ
నిందుధరుడన, హరియన, నేననంగఁ
బోవుగంటిమి, మిత్రావరుణకుమార!

177

వ్యా :— మిత్రావరుణకుమార = మిత్రావరుణనందనా - ఓయగస్త్యా! భువన = లోకమునందు, సంభవత్ = పుట్టుచున్న, ఉపసర్గ = ఉపద్రవములయొక్క, (ఉపసర్గఃపుమాన్ రోగభేదోపప్లవ

యోరపి-మే.ని.) నివహ = సమూహముయొక్క, శాంతి = శమించుట
 తన్ముఖంబునన్ = నీమీఁదుగా. [నీమూలమున - అనుట - చనన్ =
 సంఘటిల్లుగా, పెద్దతనముతోడన్ = పెద్దటికముతో, ఇందుధరుడనన్ =
 ఈశ్వరుడనగా, హరియనన్ = విష్ణువనగా, వీననంగన్ = నేన
 నగా, (వక్త - బ్రహ్మ) పోపుగంటిమి = రక్షణపొందితిమి - కృత
 త్యులముతిమి.

ఊర్వశీదర్శనమువలన మిత్రావరుణులకు రేతస్థలనముకాగా
 గుంభమునందుంచిన యారేతస్సునుండి, యగస్త్యుడు జన్మించెనని
 యుత్తరరామాయణము. చూ. 1-11 వ్యాఖ్య]

సీ॥ అని 1 యాదరించియమ్ముని వచ్చుటకుఁబ్రయో
 జనముఁదద్విశదోక్తి సరణిఁదెలిసి
 యీవర్ధి 2 వగుదట, యిది యెంత? యనిశతా
 నందుండుమున్నొక్కనాఁడు నిఖిల
 యువతిసృష్టికి నెక్కుడవుఁగాకయనితన
 యాత్మనిర్మించి గాయత్రియనియు
 సావిత్రియనియుఁబ్రశస్త నామములిడ్డ
 కూతులనొసఁగఁగై కొనియతండు

తే॥ వారి 3 నటఁదెచ్చితన 4 కూర్మివారిఁగూర్చి
 యయుతనియుతులకెఱిఁగింప, నందునయుతుఁ
 డొల్లఁడయ్యెఁ జోదోగ్గఁ మొల్లకున్న
 నియుతునకుఁబెండ్లి 5 సేసెఁగన్నియలదోయి.

178

178 ప :- 1 యదలించి - త, యాదరించి - ర, అ. 2 వగుటకు - ర;
 యగుటకు - డ, ద, బ, వగుదట - అ; గౌ. 3 నటతెచ్చి - గౌ;
 నటఁదెచ్చి - ర, అ. 4 కూర్చు - ముద్రి (అ), ర; కూర్మివాని.త;
 కూర్మివారి - అ. 5 చేసె - గౌ, సేసె - ర, అ.

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, అదరించి = గౌర
 వించి, అమ్ముని = ఆమౌని - ఆయగన్త్యుడు. వచ్చుటకున్ = (తన
 యొద్దకు) వలెంచుటకు, ప్రయోజనమున = హేతువును, [ప్రయో
 జనంకార్యహేతోః - మే. ని] తత్ = అతనియొక్క, విశద = స్పష్ట
 మయిన, ఉక్తిసరణిన్ = వచనమార్గమున, తెలిసి = ఎఱిగి, ఈవు =
 నీవు, అర్థివి = వేడువాడవు, అగుదఁట = అగుదువఁట, ఇది =
 ఇయ్యది - ఈకోరిక, ఎంత = విపాటిది, (చాలఁజిన్న కోరికయనుట)
 అనిశతానందుండు = అని బ్రహ్మదేవుడు, శతానందశ్శతధృతిర్విరిం
 చోజోవిరించనః - అమృ మున్ను = పూర్వము, ఒక్కనాఁడు =
 ఒక్కదినము, నిఖిలయువతి = సమస్తతరుణులయొక్క, సృష్టికిన్ =
 సృజనమునకు, ఎక్కుడు = ఉత్కృష్టమయినది, అవుఁగాకయని =
 అగునుగాకయని, తన = తనయొక్క, ఆత్మన్ = మనస్సుచేత,
 నిర్మించి = సృశించి, గాయత్రియనియున్ = గాయత్రియనియు,
 సావిత్రియనియున్ = సావిత్రియనియు, ప్రశస్తనామములు = శ్రేష్ఠ
 ములయిన పేరులు, ఇద్ద = ఉంచిన, కూతులన్ = కొమార్తెలను
 ఒసఁగన్ = ఒప్పగింపఁగా, కైకొని = స్వీకరించి, ఆతండు = ఆతఁడు -
 అగన్త్యుడు, వారిన్ = వారలను, అటఁదెచ్చి = అచ్చటికిఁ [అశ్రమ
 మునకు - అనుట] దీసికొనివచ్చి, అయతనియుతులకున్ = అయుతు
 నకునియుతునకును, తన = తనయొక్క, కూర్మివారిఁగూర్చి = ప్రీతి
 పాత్రలయిన వారినిగూర్చి - ఆగాయత్రీసావిత్రియనుగూర్చి, ఎఱిఁ
 గింపన్ = తెలుపఁగా, అందున్ = వారియందు - ఆయయుతనియు
 తులయందు, అయుతుఁడు = అయుతుఁడనువాఁడు. నిజ = తనదైన,
 ఉద్యోగము = ప్రయత్నము, (వివాహప్రయత్నమనుట) ఒల్లఁ
 డయ్యెన్ = ఒప్పనివాడయ్యెను. [సమ్మతింపలేదనుట] ఒల్లకున్నన్ =
 ఒప్పుకొనకపోఁగా, కన్నియలదోయిన్ = కన్యకాద్యయమను, నియు
 తునకున్ = నియుతుఁడనువానికి, పెండ్లి సేసెన్ = వివాహమొనర్చెను.

క॥ తన 1 యాజ్ఞగూడశతధృతి
తనయామణిగైకొనని హతనయాశయునిన్
2 మునిచట్టువెడల 3 నడిచెను
ముని, కనలికతోరవర్ణముగఁబలుకొలయన్.

179

వ్యా :— తన = తనయొక్క, అజ్ఞగూడన్ = అనతితో
సహితము, శతధృతి = బ్రహ్మయొక్క, (శతానందశ్శతధృతిః-అమ)
తనయామణిన్ = పుత్రికారత్నమును, కైకొనని = స్వీకరింపని,
హత = ప్రతిహతమయిన, నయ = నీతిగల, అశయునిన్ = మనస్సు
గలవాడగు, మునిచట్టున్ = మొదటి శిష్యుని - అయుతుని, ముని =
మాని - అగస్త్యుడు, కనలి = కోపించి, కతోరవర్ణముగన్ = పరు
షాక్షరములుగలదిగా, పలుకు = మాట, ఒలయన్ = వ్యాపింపఁగా -
బహిర్గతముకాఁగా, వెడలనడిచెను = వెళ్ళఁగొట్టెను.

వ్యాక :— మునిచట్టున్ - అను విశేష్యముద్వితీయాంతముగ
నుండుటచే, హతనయాశయునిన్ - అనువిశేష్యమునకు ద్వితీయకలిగెను
[బా. కారక 19]

మునిచట్టు - మును + చట్టు. [ప్రా. సమాస 36]

అలం :— యమకము.

సీ॥ కుటిలాలకములు చీకటిపోగులగునైనఁ
జిచ్చంద్రికాధ్యమల్ 1 చిత్రగతులు

179 ప:- 1 యాజ్ఞగూడ - అ; యాజ్ఞగూడ - ర, గౌ. 2 మునుచుట్టు - ర;
మును (ని?) చట్టు - అ; మునిచుట్టు - గౌ. 3 ననిచెను - గౌ;
నడిచెను - ర, అ.

180 ప:- 1 చిత్రరతు - ప; చిత్రగతు - గౌ; చిత్ర - ర, అ.

మధురోష్ఠములు రాగమహితంబులగునై న
 భావముల్ వైరాగ్య 2 బంధురములు
 గురుకుచంబులుగర్వభరితంబులగునై న
 హతదుర్వికారంబులాశయంబు
 లలవోకనడలుమాంద్య 3 మయంబులగునై న
 నంతరంగములుబోధాస్పదములు

తే॥ పొగరుఁజూపులు 4 చపలంబులగునయైన
 నిండు 5 మనములు మిక్కిలి 6 నిశ్చలంబు
 లవుర! వీరలకననొప్పునతివలందు
 నిలిపెనమబుద్ధి ప్రియమూనినియుతమౌని

180

వ్యా : — అవుర = ఆహా! వీరలకున్ = వీరికి - ఈగాయత్రీ
 సావిత్రికి, కుటిలాలకములు = వక్రములయిన ముంగురులు,
 అలక = లలాటస్థేభిన్నాగ్రేకుటిలకేశే - శబ్దస్తో; అలకాశ్చార్ద్రకుంతలాః
 - అమ - చీకటిపోగులు = తమోరాశులు, అగున్ = అగును, ఐనన్ =
 అయినప్పటికిని, చిత్తగతులు = మనఃప్రవృత్తులు, చిత్ = జ్ఞాన
 మనెడు, చంద్రికా = వెన్నెలచేత, ఆధ్యముల్ = సంపన్నములు.

కుటిలాలకములు - అలకలనఁగాఁగుటిలకేశములే. కుటిలశబ్ద
 పునరుక్తి, యలకలలక్షణమగు కుటిలత్వమునుబ్రత్యేకముగా నిర్దేశించి
 చూపును. ఒకవస్తువునందలి లక్షణమును బ్రత్యేకముగా నిర్దేశించిచూపుట
 సప్రియోజనమయినచో నదిగుణమేయగును. "వెల్లిగొనెనఖిలదిక్కుల,

-
- 2 బంధుర - డ, ద, బ; బంధుర - ర, అ, గౌ. 3 యుతంబు ర;
 మయంబు - అ, గౌ, 4 చపలంబు - గ; చాపలంబులగు - గౌ;
 చపలంబు - ర, అ. 5 మయము - ప; మనము - ర, అ.
 6 నిశ్చలం - జ; నిశ్చయంబు - ర (పా); నిశ్చలంబు - ర, అ.
 7 మని - గౌ; మూని - ర, అ.

నల్లనిచీకటినివాంజనప్రతిభటమై” (భీమ 2-34) చీకటిలోనినల్లదన మనులక్షణమిటు(బ్ర)త్యేకముగా సూచితము. అట్లేయలకల కుటిలత్వము ప్రత్యేకముగా సూచితము. కుటిలత్వగుణమలకలయందేకాని చిత్త గతులయందులేదనియుఁజి త్తగతులలో నారవమేకలదనియుఁదెలుపుట ప్రయోజనము. అలకలు చీకటిపోగులు అనఁగా నలకలయందు మఱి యొకగుణము నల్లదనము. నల్లదనమలకలయందేకాని, చిత్తగతుల యందులేదు. సత్తగతులు జ్ఞానచంద్రికతో సంపన్నములు. నల్లదనము తమోగుణమునకుఁబ్రతీక చంద్రికావర్ణము, తెలుపు. సత్త్వగుణమునకుఁ బ్రతీక, చిత్తగతులు సత్త్వగుణసంపన్నములేకాని తమోగుణస్పర్శ లేదనుట.

(2) మధుర = తీయనయిన, ఓషములు = మోపులు, రాగ = ఎఱ్ఱదనముచేత, (రాగోనురక్తామాత్సర్యే, క్లేశాదోలోహితాదిషు-విశ్వ) మహిత బులు = గొప్పవి, అగున్ = అగును. ఐనన్ = అయినప్ప టికిని, భావముల్ = మనస్సులు భావః = చిత్తమ్ - శబ్దక) వైరాగ్య = విరక్తి చేత, బంధురములు = ఇంపయినవి.

ఓషములయందలిగుణములు - (1) మాధుర్యము. (2) ఎఱ్ఱదనము. మాధుర్యమునెఱ్ఱదనమునోషములయందేగలవు; మనస్సుల యందులేవు. మాధుర్యమనఁగా సంసారసుఖములపట్ల, మాధుర్యము (ప్రీతి.) ఎఱ్ఱదనము. రజోగుణమునకప్రతీక. మనస్సులందుసంసార సుఖములపట్లప్రీతిలేదు. మనస్సులు సత్త్వగుణ సంపన్నములేకాని రజోగుణస్పర్శలేదు.

గుణములకు, వర్ణములు ప్రతీకలగును. (చూ 1-110 వ్యాఖ్య)

వైరాగ్యము = విరాగముయొక్క భావము రాగమనఁగా విషయానురక్తి. “విరాగ = విగతోరాగోయస్య.” [శబ్దస్తో-

(3) గురు = పెద్దవయిన, కుచంబులు = స్తనములు, గర్వ = మదముతో ఉబ్బుతో భరితంబులు = నిండినవి, అగున్ = అగును. ఐనన్ = అయినప్పటికిని, ఆశయంబులు = మనస్సులు ఆశయః = చేతః - శబ్దక హత = ప్రతిహతములయిన, దుర్విశారంబులు = దుష్టములయిన మనోవ్యాపారములుగలవి,

స్తనధర్మములు రెండు - [1] గురుత్వము [2] గర్వము. గురుత్వగర్వములు స్తనములందేకలవు, మనస్సులందులేవు. గురుత్వ మనునదియొక వస్తువు గొప్పదన్న భావమును దెలుపును. వైశాగ్య వంతులు, సమలోష్ఠకాండనులు. అనఁగామట్టియు బంగారమును వారి కొక్కటే వస్తువులపట్ల హెచ్చుతగ్గులుగలవన్నభేదభావము, గర్వము, నను దుర్విశారములు మనస్సులందులేవనుట.

(4) అలవోక = ఒయ్యారములయిన, నడలు = నడకలు, మాంద్యమయంబులు = అలసత్వము స్వరూపముగాఁగలవి, అగున్ = అగును. ఐనన్ = అయినప్పటికిని, అంతరంగములు = మనస్సులు, బోధ = జాగరణమునకు - అప్రమత్తతకు, అన్పదములు = స్థానములు,

నడకలయందలిధర్మములు - [1] అలవోకతనము [2] మాంద్య మయత్వము. అలవోక = అనాసక్తి. “అలవోకగాది గీశసందేశం బాకర్ణించి” [శృ. నై. 4-9] మాంద్యము = మందునియొక్క (మూర్ఖునియొక్క భావము) - మూర్ఖత్వము, అజ్ఞత.

అలవోకతనము (ఒయ్యారము) మాంద్యము (అలసత్వము, మెల్లన) నడకలయందేకలవు. అలవోకతనము (అనాసక్తి - సత్కర్మా చరణమునననాసక్తత) మాంద్యము (అజ్ఞత) మనస్సులయందులేవు, మనస్సులు కర్మాప్థానమున, నప్రమత్తములు.

పొగరుఁజూపులు = తళుకుగలవీక్షణములు, చపలంబులు = చంచలములయినవి, అగున్ + అ = నిశ్చయముగానగును. ఐనన్ = అయినప్పటికిని, నిండుమనములు = నెమ్మనములు, మిక్కిలి = అత్యంతము, నిశ్చలంబులు = స్థిరమయినవి.

చూపులయందలి ధర్మములు - 1 పొగరు 2 చాపల్యము. పొగరుశబ్దమునకు మదమనునర్థమునుగలదు. పొగరు (కాంతి) చాపల్యము చూపులయందేకలవు. పొగరు (మదము) చాపల్యము మనస్సులయందులేవు.

అనన్ = అనఁగా, ఒప్పు = తనరు, అతివలందున్ = కాంతలయందు - భార్యలయందు, ప్రేయము ఊని = ప్రీతిపహించి, నియుతమౌని = వియుతముని, సమబుద్ధిన్ = సమానమయిన భావమును - పక్షపాతములేనిభావమును, నిలిపెన్ = నెలకొల్పెను.

గాయత్రీసావితుల మనస్సులు తమసహజగుణములను బరిత్యజించి, తమకు సన్నిహితములగునలకాదులకు సంబంధించిన గుణములనుగ్రహింపకుండుట యాశ్చర్యమనుట.

అలం ;— అతద్గుణము.

క॥ ఈతఁడిటులుండమునుపటి

యాతఁడుహల్లగ్నగురుకృతానాదరుఁడై

శీతనగసవిధవసుధకు

నేతెంచిమనోగతమున నిటులూ 1 హించెన్

181

వ్యా :— ఈతడు = ఇతఁడు - నియుతుఁడు, ఇటులుండన్ =

ఈప్రకారముగానుండగా, మునుపటియాతడు = ముందటియాతడు -
అయుతుడు. హృద్ = మనస్సునందు, లగ్న = హత్తుకొనిన,
గురు = ఉపాధ్యాయునిచేత - అగస్త్యునిచేత, కృత = చేయబడిన,
అనాదరుడై = తిరస్కారముగలవాడయి, (అగస్త్యునిచేదిరస్కృతు,
డయి - అనుట) శీతనగ = చలికొండయొక్క (హిమవత్పర్వతము
యొక్క) సవిధవసుధకున్ = సమీపభూమికి, వీతెంచి = వచ్చి,
మనోగతమునన్ = హృదయగతియందు, ఇటులు = ఈప్రకారముగా,
ఉహించెన్ = వితర్కించెను.

చ॥ చిలుకలుగన్మృదెమ్మెరలు శీతమయూఖుడుదేటులాదిగాఁ
గలవనవిల్లుసాధన నికాయమువేలముపట్టులంగనా
కులమటుగానదానివిడఁగొట్టక 1 తృప్తైకదొట్ట, వీతరా
గులమనివిట్టవీఁగెదరుకొందఱుబోడలునాన 2 గేడలై. 182

వ్యా :— అంగనాకులము = స్త్రీలసజాతీయసమూహము,
చిలుకలు = శుకములును, కన్మృదెమ్మెరలు = ఘృణితర్పణమొనర్చు
(సువాసనగల - అనుట) మలయమారుతములును, శీతమయూఖుడు =
చలివెలుగును, (చంద్రుడును) తేటులు = తుమ్మెదలును. అదిగాఁ
గల = మొదలుగాఁగల, ననవిల్లు = పుష్పచాపునియొక్క (మన్మథుని
యొక్క) సాధననికాయము = ఉపకరణముల సమూహముయొక్క,
వేలము పట్టులు = శిబిరప్రదేశములు, (స్త్రీజనము, మన్మథునియుప
కరణములగు శుకమలయమారుతాదులకు శిబిరస్థానములనుట) అటు
గానన్ = అట్లగుటచేత - స్త్రీజనము మన్మథుని యుపకరణములకు

182 ప :- 1 తృప్తక వెక్కి - చ, త. గౌ; తృప్తకనొక్కవీర - క; తృప్తక
తెట్టివీరె - గ; తృప్తకదొట్ట - ర, అ. 2 గెండలై - క; గండలై-
ముద్రి (అ), ర; గేడలై - అ; గేడలై - గౌ.

శిబిరములగుటచేత, దానిన్ = దానిని - స్త్రీజనమును, విడగొట్టక = పరిత్యజింపక, తృప్తు = దప్పి - కామవాంఛ, ఎకదెట్టక = అతిశయింపగా, కొందఱు = కొంతమంది, బోడలు = నన్నాసులు, నానగేడలై = సిగ్గుమాలినవారై, వీతరాగులమని = పోయినయనురాగములుగలవారమని - కామభావములుపోయినవారమని, విఱవీగెదరు = మిక్కిలిగర్వింతురు.

తెమ్మెరలు - తెంబు = దక్షిణము, ఎరల్ = గాలి, తెమ్మెర-అనురూపమనుచితవిభాగమువలననేర్పడి, తెమ్మెరలు - బహువచనముగా నైనది.

పాఠ ;— నానగేడ - నాన + కేడ. నాన = సిగ్గు. కేడు = నాశనము - కన్నడము, తమిళము. సూ. ని. కేడువాఱుశబ్దమునొద్ద

గెండలై, గండలై, గేడులై, గేడలై - ఉపలబ్ధపాఠములు : నానగేడలై - సాధుపాఠమని నిర్ణయింపదగును. ఎట్లన - దీర్ఘమునకు హ్రస్వమును మీఁదిఖండమునకుఁబూర్ణమునుజేసి వ్రాయుట వ్రాతప్రతులలేఖన సంప్రదాయము. కాన, నానగేడలై - అనునది వ్రాతప్రతులలో, నానగెండలై' అని వ్రాయఁబడియుండును. 'గెండ' లేఖన సంప్రదాయసిద్ధరూపము. 'గేడ' అనియే చదువుకొనవలెను. కాని గేడయననేమో తెలియకపోవుటచేనుప్రసిద్ధమగు 'గండ'శబ్దముచోటుచేసికొని 'నానగండ' యనునపపాఠమేర్పడియుండును.

'నానగండ' అనుపాఠముక్రింది ప్రయోగమునందునుగన్పట్టును.

"మచ్చటులాస్త్రఘట్టన మనంబున నెంచకనానగండయై వచ్చినవాడు" (పారిజా 5-20)

ఇటుగూడ 'నానగేడయై' అన్నదే సాధుపాఠమయియుండును. 'నానగేడ' నానగెండగా వ్రాయఁబడితుదకు 'నానగండ' - అయియుండును.

పైపద్యమున 'నానగేడు' శబ్దమునిల్చినచో గణభంగమగును.
(నానగేడు + ఐ = నానగేడై) కాన, నానగేడన్నదే సాధుపాఠము.

కేడశబ్దమునఁదమిశకన్నడరూపములలో బిందువులేదు. తెలుఁగున
నిది సబిందుకమయియుండును. తమిళ కన్నడములలోని నిర్బిందుకశబ్ద
ములు తెనుఁగున సబిందుకములుగాను గనఁబడును. (వై. పా)

తాఁకు	(త)	—	తాగు	(క)	—	తాఁకు	(తె)
తోకై	(త)	—	సోగె	(క)	—	తోఁక	(తె)
పాడి	(త)	—	పాడి	(క)	—	పాఁడి	(తె)

కాఁగా, 'నాగగేడలై' కవిప్రయుక్త పాఠమని నిర్ణయింపవచ్చును
'గౌ' ప్రతిలో నానగేడలై - అను నిర్బిందుకపాఠముగలదు. కాని,
గెండ, గండ - అనువానిని బట్టియిది సబిందుకమని నిర్ణయింపఁదగును.

క॥ జడలఁట! చుట్టం, గట్టం

గడవసమట! మేనఁగప్పఁగాషాయ 1 మఁటే!

యడవుల నవయుతపస్వికిఁ

గడుసౌఖ్యమె కోరుసతికిఁగలయికతగునే?

183

వ్యా :— చుట్టన్ = చుట్టుకొనుటకు, జడలఁట = జటలఁట!
కట్టన్ = ధరించుటకు, కడవసమఁట = చర్మమఁట, మేనన్ = శరీర
మునందు, కప్పన్ = కప్పుకొనుటకు, గాషాయమఁటే = కాపిబట్ట
యఁట! అడవులన్ = అరణ్యములందు, నవయు = కృశించు, తప
స్వికిన్ = తపసికి, కడున్ = మిక్కిలి సౌఖ్యమె = సుఖమునే,
కోరు = అభిలషించు, సతికిన్ = స్త్రీకి, కలయిక = సంగమము,
తగునే = యుక్తమా? [యుక్తముకాదనుట]

సతి = పతివ్రత. ఇటస్త్రీ - లక్షణార్థము. “కలంచునే సతుల
మాయల్ ధీరచిత్తంబులన్” మను 2-68]

అలం ;— విషమము.

సీ॥ ఉర్వీధరములెక్కియుఁకునే? కుచకుంభ
యుగ 1 మొల్లఁగాక! తానుఁకుమనిన
వాఁడి 2 కైదువులపై వ్రాలనే? 3 నిడుజూపు
4 వాల్చొల్లఁగాక! తావ్రాలుమనిన
5 మున్నీటిసుడివడిమునుఁగనే? నతనాభిఁ
గననొల్లఁగాక! తామునుఁగుమనినఁ
బెడఁగారుకాలాహిఁదొడుకనే? నూఁగారు
తొడుసొల్లఁగాక! తాదొడుగుమనిన

తే॥ జెప్పిగుఁరుడేమిపనిచినఁజేయలేనె!
కావె? తనసొమ్ముమామకకాయ 6 గతులు
7 గడిసిమొట్టోయనంగలింగంబుగట్టు
జంగమననంగనలఁ 8 గూర్పఁజనదుఁగాక! 184

వ్యా ;— కుచకుంభయుగము = కుండలవంటిచనుదోయిని;
ఒల్లఁగాక = అభిలషింపనుగాని, తాన్ = తాను, [గురువు] ఉఁకు
మనినన్ = దూఁకుమన్నచో, ఉర్వీధరములు = పర్వతములను, ఎక్కి =
అధిరోహించి, ఉఁకునే = దూఁకనా? దూఁకుదుననుట]

184 ప:- 1 మొల్లనోరగా - జ; మొల్లఁగాక - ర, అ, గౌ. 2 కైదువ - గౌ;
కైదువు - ర, అ. 3 నిడుఁజూపు - ర, ర (పా), నిడుచూపు - అ, గౌ.
4 వాల్చొల్ల - ముద్రి (అ), ర; వాల్చొల్ల - అ, గౌ. 5 మున్నీటి -
ర, గౌ; మున్నీట - అ. 6 కర్మ - ర, గౌ, గతులు - అ.
7 గతులు - ర; గతుల - గౌ; గడిసి - అ. 8 గూర్పు - చ;
గూర్పు - ర, అ.

ఉర్వీధరములకు స్తనములకు నౌపమ్యముద్యోతకము. 'ఉర్వీ' లోని, ఈ కారముపర్వతములయౌన్నత్యమునకు స్ఫోరకము.

వ్యాక , — యుగము = యుగములను, ఉర్వీధరములు = ఉర్వీధరములను. ద్వితీయార్థకప్రథమలు - బా. కారక 24

(2) నిడుఁజూపు = వాలికచూపులయొక్క, డాలు = కాంతిని, ఒల్లఁగాక = అభిలషింపనుగాని, తాన్ = తాను, [గురువు] వాఁలు మనిసన్ = ఒఱగుమన్నచో, వాడికైదువులపైన్ = తీక్షణములయిన కత్తులమీఁద, కైదువయనఁగనుగత్తియనఁగ - అం.భా; కైదువ = కైదువ] వ్రాలనే = ఒఱగనా? ఒఱగుదుననుట.

వాడికైదువులకు నిడుఁజూపుడాలునకు నౌపమ్యముద్యోతకము.

(3) నతనాభిన్ = లోతయిన పొక్కిలిని, కనన్ = చూచుటకు, ఒల్లఁగాక = అభిలషింపనుగాని, తాన్ = తాను, (గురువు) మునుఁగు మనిసన్ = మగ్గుముకమ్మన్నచో, మున్నీటినుడిన్ = సముద్రము యొక్క జలావర్తమునందు, [సముద్రపునుడిగుండములో - అనుట] వడిన్ = వేగముగా - వెంటనే, మునుఁగనే = మగ్గుఁడనుగానా? మగ్గుఁడనగుదుననుట మునిఁగిపోవుదుననుట

మున్నీటినుడికి, నతనాభికి నౌపమ్యముద్యోతకము.

(4) నూఁగారు = రోమరాజియొక్క. తొడును = సంబంధము, ఒల్లఁగాక = అభిలషింపనుగాని, తాన్ = తాను, (గురువు) తొడుకు మనిసన్ = (చేతితో) పట్టుకొమ్మన్నచో, బెడఁగారు = ఒప్పదమగు, కాలాహిన్ = కృష్ణసర్పమును, [త్రాచుపామును] తొడుకనే = (చేతితో) పట్టుకొననా? పట్టుకొందుననుట.

నూఁగారునకుఁగృష్ణసర్పమునకు నౌపమ్యముద్యోతకము.

కదిసి=సమీపించి. మొట్టోయనంగన్=(వలదు) మొట్టోయనుచుండగా;
 (వలదని యాకరించిచుచుండగా-అనుట) లింగంబు = శివలింగమును,
 కట్టు=(మెడలో)బంధించు, జంగమనన్=జంగమమనునట్లు, అంగనలన్=
 కాంతలను, కూర్పఁజనదుగాక=సంధానముచేయఁదగదుగాని, గురుఁడు=
 ఉపాధ్యాయుఁడు - అగస్త్యుఁడు, చెప్పి = తెలిపి, ఏమిపనిచినన్ =
 ఏమియాజ్ఞాపించినను, చేయలేనె? = ఆచరింపఁజాలనా? (ఆచరింపఁ
 గలననుట) మామక = నాయొక్క, కాయగతులు = మేనిపోకలు,
 తనసొమ్ముకావె = తనయొక్క యధీనములోనివికావా? (అతని
 యధీనములోనవనుట)

లింగము రెండువిధములు [1] చరలింగము = జంగమము.
 [2] శివలింగము [స్థిరలింగము] “లింగంతుద్వివిధంప్రోక్తం, జంగ
 మాజంగమాత్మనా” [సిద్ధాంత. శి]

అ॥ నెయ్యుఁడట్టిపనికి నియుతుండతగుఁగాక
 గృహితకంటె 1 వేఱెక్కిడుగలదె?
 గురుహితంబునూఁది 2 యురిఁబడనేనోప
 ననుచుబ్రహ్మచర్యమయుతుఁడొంది.

185

వ్యా ;— అట్టిపనికిన్ = అటువంటి కృత్యమునకు - వివాహ
 మాడుటకు, నెయ్యుఁడు = ప్రేమాస్పదుఁడగు, నియుతుండు =
 నియుతుఁడే, తగుఁగాక = అనుకూలుఁడగునుగాక! గృహితకంటెన్=
 గార్హస్థ్యముకంటె, వేఱెక్కిడు = వేఱేయకార్యము, కలదె = ఉన్నదా?
 (లేదనుట) గురుహితంబున్ = గురువు (అగస్త్యుని) యొక్క హితవచ
 నమును, ఊఁది = ప్రమాణముగాఁగొని, ఏన్ = నేను, ఉరిబడన్ =

ఉరియందుఁజిక్కుకొనుటకు, ఓపన్ = ఇచ్చగింపను, అనుచున్ = అని,
అయుతుఁడు = అయుతుఁడనువాఁడు, బ్రహ్మచర్యము = బ్రహ్మ
చర్యాశ్రమమును, ఒంది = పూని. (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

మ॥ సుముఖాంతఃకరణంబుమత్సరమునొత్సుక్యంబునుంబాసి, ధౌ
తమణీదర్పణరీతిఁజెన్నుగఁదదంతర్లగ్నమై యాదిత
1త్వముదీపంపఁదపఁబొనర్చు జటిలవ్యాఘ్రం 2 బనాఘ్రాతపు
పుష్పముచందంబగుమేననూననియమభ్రాష్ట్రాగ్నిఁ 3 దిగ్గింపుచున్.

186

వ్యా :— జటిలవ్యాఘ్రంబు = వ్యాఘ్రమువంటి బ్రహ్మ
చారి - శ్రేష్ఠుఁడయిన బ్రహ్మచారి, (జటిలః = బ్రహ్మచారి. యథా,
మనుః - జటిలశ్చానధీయాంనాందుర్బలంకితవంతథా. జటిలో బ్రహ్మ
చారి - ఇతితట్టికాయాంక్షల్లాకభట్టః - శబ్దక) అనాఘ్రాత = వాసన
చూడఁబడని, పుష్పముచందంబగు = పుష్పవంటిదయిన, మేను = శరీ
రము, అనూన = అధికమయిన, నియమ = వ్రతనిష్ఠయనెడు,
భ్రాష్ట్ర = మంగలముయొక్క, వేపుడుచట్టియొక్క, (మంగలమన
భ్రాష్ట్రాభిధానంబు - ఆం భా) అగ్నిన్ = చిచ్చునందు - మంగలపు
వేడియందు, దిగ్గింపుచున్ = తపింపఁజేయుచు, సుముఖ = అను
కూలమయిన - ఉన్ముఖమయిన, అంతఃకరణంబు = మనస్సు (అంతః
కరణంతుమనః - త్రి. ని.) మత్సరమున్ = మాత్సర్యమును, ఔత్సు
క్యంబునున్ = ఉత్సుకత్వమును, (ఇష్టప్రాప్తికైతహతహ) పాసి =
విడిచి, ధౌత = తుడువఁబడిన మణీదర్పణరీతిన్ = రత్నమయమగు

186 ప:- 1 త్వము - ర, అ; త్వమ - గౌ. 2 బునా - గౌ; బనా - ర, అ.

3 దుగ్గింపుచుచున్ - ర; ద్రగ్గింపు - క; దుగ్గింపు - ప; ద్రుం
గించు - ర, (ప్రథమముద్రణము), దగ్గించు - డ, ద, బ;
ద్రిగ్గించు - అ; ద్రిగ్గింపు - గౌ.

నద్దమువలె; చెన్నుగన్ = ఒప్పిదమయినదికాగా, తత్ = దాని
యొక్క - ఆమనస్సుయొక్క. అంతర్లగ్నమై = మధ్యమునందుఁదగులు
కొన్నదై, ఆదితత్వము = పరమాత్మ, దీపింపన్ = ప్రకాశింపఁగా,
తపంబొనర్చున్ = తపస్సుచేయును.

త్రిగ్గించు - దీనికిఁబ్రయోగాంతరముమృగ్యము.

వ్యాక ,— జటిలవ్యాఖ్యంబు - “ఉపమితంవ్యాఖ్యాది
భిస్సామాన్యాప్రయోగే” (పాణి) అనుసూత్రముచే నిదియుపమానోత్తర
పదకర్మధారయము.

త్రిగ్గించు + చున్ = త్రిగ్గింపుచున్ - ప్రౌ. క్రియా. 17

తత్వ - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ 2-201

అలం :— ఉపమ.

క॥ సర్వాతిరిక్త ధృతియగు
నుర్వీసురసార్వభౌమునుగ్రతపమునన్
బర్వేభయజ్వరదాహము
ఖర్వోద్ధతినిఖిలభువనగర్భములందున్.

187

వ్యా :— సర్వ = ఎల్లరకంటె, అతిరిక్త = అతిశయించిన,
ధృతి = ధైర్యముగలవాఁడు, అగు = అయిన, ఉర్వీసురసార్వభౌము =
భూదేవసమ్రాట్టుయొక్క - బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠునియొక్క, ఉగ్ర = భయం
కరమయిన, తపమునన్ = తపస్సుచేత, నిఖిల = సమస్తములయిన,
భువన = లోకములయొక్క, గర్భములందున్ = మధ్యభాగముల
యందు, అఖర్వ = అధికమయిన, ఉద్ధతిన్ = ఔద్ధత్యముచేత,
భయజ్వర = వెఱవేడియొక్క, దాహము = కాఁక, వేడిమి
పర్వన్ = వ్యాపించెను.

చతుర్దశభువనములు - చూ 1-25 వ్యాఖ్య

క॥ మినుమినుకుమినుకుమనియెన్

బెనుమినుకుల 1 బరణి; ధరణిబిట్టూటాడెన్

వననిధులువిరిసెఁ గురిసెన్

గనగనగనమనుచు నిప్పుకలుగుప్పలుగన్.

188

వ్యా :— పెనుమినుకులబరణి = వేదములయొక్క బరణి - సూర్యుడు, [పొగబలుకులు పెనుమినుకులు నావెలయున్ శుతులకును బేళ్లు-అం.సం.] మినుమినుకుమినుకుమనియెన్ = మిక్కిలి మినుకుమినుకుమనెను అతిస్వల్పకాంతితోనొప్పెననుట] ధరణి = భూమి, బిట్టు = వేగముగా, ఊటాడెన్ = కంపించెను. వననిధులు = సముద్రములు, విరిసెన్ = పొంగెను. నిప్పుకలు = అంగారములు (ఉల్కలు) కుప్పలుగన్ = పొగలుగా, గనగనగనమనుచున్ = గనగనగనమని, కురిసెన్ = రాలెను.

“గనగనగన” - రాలుటయందగుననుకరణము. “అమేడితంద్వి త్రిరుక్తమ్” [అమ - గనశబ్దముమూడుసార్లు ప్రయుక్తము. ఒక శబ్దము రెండు లేదా మూడుసార్లుచచ్చరించుట యామేడితము]

నిప్పుకలు అంగారములు కురియుట, యుత్పాతము. “సురపతి సభఁజూడఁజూడనంగారవృష్టుల్, గురిసె” [అది....]

పెనుమినుకులబరణి - సూర్యుడు, వేదమయుడు. “కర్మసాక్షి త్రయీతనుః” [వై. ని.] “త్రయీతనుః = త్రయీవేదా వివతనుః శరీరయస్య -- త్రయీమయంసూర్యమాత్మనం యజంతే - ఇతి బాగవతవాక్యమ్” [శబ్దక]

వ్యాక :— బిట్టు = బిట్టుగా - పొగ క్రియా 22. మినుకు + అనియెన్. గనగనగన + అనుచున్. ముగాగమము - పొగ, సంధి 19.

ఉ॥ అత్తఱినిప్పుదొక్కినటు, తొదల 1 దేల్గొనినట్టు 2 లావయు
వ్వెత్తుగఁద్రావి నట్టు, విబుధేశుఁడుమాణవకోగనిష్ఠకున్
జిత్తమునందపించియతి శీఘ్రగతిన్ క్షితికేగుదెంచెద
ద్వైత్తము 3 మానుపింతునవి వృద్ధమహీసుర వేషధారియై 189

వ్యా :— అత్తఱిన్ = అసమయమునందు, విబుధేశుఁడు =
సురపతి ఇంద్రుఁడు నిప్పు = అగ్నిని, తొక్కినటులు = కాలితో
నదిమినట్లు, ఔదలన్ = శిరోగ్రమునందు, ఔదలముందల శిరోగ్రము
మీఱు - అం. భా) తేల్ = వృశ్చికము, తొనినట్టులు = కుట్టినట్లు,
అవ = అవాలపిండికలిపిచేసిన ద్రవపదార్థమును, ఉవ్వెత్తుగన్ = ఎక్కువగా
త్రావినట్లు = పానముచేసినట్లు, మాణవక = బ్రహ్మచారియొక్క,
వటుఃపునర్మాణవకః - అభి. చిం. ఉగ్ర = భయంకరమయిన,
నిష్ఠకున్ = తపస్సునందలిశ్రద్ధకు, చిత్తమునన్ = మనస్సునందు,
తపించి = తాపమునొంది, తద్వైత్తము = అతనియొక్క - (అయు
తునియొక్క) వర్తనమును, మానుపింతునని = విరమింపజేయుచునని
వృద్ధమహీసుర వేషధారియై = ముసలిబ్రాహ్మణ రూపమును ధరించిన
వాడై, అతిశీఘ్రమునన్ = మిక్కిలివేగముతో, క్షితికిన్ = భూమికి
ఏగుదెంచెన్ = వచ్చెను.

నిప్పుదొక్కినటులు - “అప్పుడింద్రాది సురులెల్లనిప్పుదొక్కి
నట్లు మిట్టించి - ఉ. నా. 1.139

వ్యాక :— మానుపించు [ము. కౌ.]

189 ప:- 1 దేల్గొని - అ, దేల్గొని - ముద్రి (అ). ర; తేల్గొని - గౌ. 2 తాస
ము - ప; లావయు - ర, అ. 3 మాని - ర, అ, మాను - గౌ.

సీ॥ జీరై ణక్కత్తి వేష్టితశాస్త్ర 1 కబళికా
 2 సార పేటికలొక్క 3 చట్టుపూనఁ
 గంబళకటు 4 బృసీశాషాయకరకంబు
 లొక్కయంతేవాసియుద్వహింప
 నామికాఫలసారయవసక్తుతండుల
 సూపాదులొక్కశిష్యుండు మోవ
 సమిదాజ్య 5 పూర్ణకీచకకుశసక్రకువ
 చయమొక్క 6 శైక్షుండు సంగ్రహింప

శే॥ డలుగుదామెనఁబెనచిన గళముతోడఁ
 జంటవెన్నాడుకేపుతోఁజాలనలసి
 నడచుధేనువునొక 7 చిన్న 8 వడుగురొప్ప
 నయుతునాశ్రమవాటమయ్యతిథి 9 దాసె.

190

వ్యాః— జీర్ణ = ప్రాంతదయిన (జీర్ణేపుతాతనంచిరంతనమ్-
 అభి. చిం.) ఏణ = ఇట్టియొక్క, కృత్తి = చర్మముచేత, వేష్టిత =
 చుట్టబడిన, శాస్త్రకబళికా, సార పేటికలు = చదువుటకుఁబై కేడిసిన
 శాస్త్రగంధమునందలి పత్త్రసంచయమును, (పౌర్థార్థముద్గ్రహితాస్యాత్క

190 ప :- 1 కబళికా - ముద్ది (అ), ర; కదళికా - క, గౌ; కబళికా - అ.
 2 వార - ముద్ది (అ), ర; సార పేటికలొక్క - క; సారపేటిక
 లొక్క - అ. గౌ. 3 వటువు - ముద్ది (అ), ర; చట్టు - అ;
 జట్టు - గౌ. 4 బ్రుసీ - ర, బృసీ - అ. 5 పూర్ణకీచకకుచ -
 డ, ద, బ; పూర్ణకీచకకుచ. ముద్ది(అ), పూర్ణకీచకకుశ.ర,అ,గౌ.
 6 ఛాత్రుండు - ముద్ది (అ), ర, శిష్యుండు - గౌ; శైక్షుండు -
 అ. ర (పా) 7 చిన్ని - గౌ, చిన్న - ర, అ. 8 వడువు - గౌ;
 వడుగు - ర, అ.

బళీపత్రిపంచికా - వై.ని. కబళీ = కబళికా) దేవతాసంబంధమయిన
పెట్టెను (దేవతార్చనపుఁబెట్టెను), ఒక్కచట్టు = ఒకశిష్యుఁడు,
పూనన్ = వహింపఁగా.

(2) కంబళ, కట, బృహ్మసీ, కాషాయ, కరకంబులు = కంబళియుఁ
జాపయు, (కటకిలింజకౌ - అమ), యతులయాసనమును, (వ్రతినా
మాసనంబృహ్మసీ - అమ) గావిపుట్టమును. కమండలువును, (కమండ
లౌచకరకః - అమ), ఒక్క = ఒక, అంతేవాసి = శిష్యుఁడు, ఉద్య
హింపన్ = మోయఁగా.

(3) ఆమ్లికాఫలసార = చింతపండురసమును, (ఆమ్లికాతింతిడీ
వృక్షః, ఇత్యమరటీకాయాంరాయముకుటః - శబ్దక) యవసక్తు = యవ
ధాన్యపుఁబిండి, (పిలపిండి) తండుల = బియ్యము, సూప = పప్పులు
ఆదులు = మొదలగువానిని, ఒక్కశిష్యుండు = ఒకఛాత్రుఁడు,
మోవన్ = వహింపఁగా.

(4) సమిధ్ = సమిధలు, ఆఙ్గపూర్ణ = నేతితోనిండిన, కీచక =
వెదురుబొంగులు, (వేణవఃకీచకాః - అమ) కుశ = దర్భలు, సుక్ర =
స్రస్కులనెడియజ్జ పాత్రవిశేషములయొక్కయు, సుక్ర = స్రవము
లనెడియజ్జ పాత్రవిశేషములయొక్కయు, (ధ్రువోపభృజ్జహూర్నాతు
సుక్రవోభేదాస్సుక్రచఃస్త్రియః - అమ) చయము = సమూహము, ఒక్క
శైక్షుండు = (వేదాంగమగు) శిక్షాశాస్త్రమునధ్యయనముచేయు శిష్యుఁ
డొకఁడు, (శైక్షాఃప్రాథమకల్పికాః - అమ; శైక్షాగ్గ్రంథాధ్యాయని -
శబ్దస్తో) సంగ్రహింపన్ = పట్టుకొనఁగా.

సుక్రస్సువములు - “సుక్రవాదికంతుయజ్జాదౌ పాత్రమిత్యభిధీ
యతే, స్రవఃపుమానేకహస్తో, బాహుమూతాస్రగీరితా, ఇతిశబ్దరత్నా
వళీ, జుహూఃపలాశకాష్టస్య, ఖాదిరస్యస్రవోమతః. ఇతిభరతః” (శబ్దక)

తలుగుదామెనన్ = పలుపుతాటితో, (తలుగునాఁబలుపునాఁద
నరుఁగంఠరజ్జువు - అం భా) పెనచిన = బంధించిన, గళముతోడన్ =
మెడతో, చంటన్ = స్తనములయందు, (సిరములయందు) వెన్నాడు =
వెంటనంటు, కేళితోన్ = దూడనాఁగ్రేపునాఁదోఁచునువత్సంబు -
అం. భా) చాలన్ = మిక్కిలిగా, అలసి = బడలికచెంది, నడచు =
గమించు, ధేనువున్ = గోవును, ఒకచిన్నవడుగు = ఒకయల్ప
వయస్కుఁడయిన బ్రహ్మచారి, రొప్పన్ = త్రోలఁగా, అయ్యతిథి =
ఆయాగంఠకుఁడు, అయుతు = అయుతునియొక్క, ఆశ్రమవాటమున్ =
ఆశ్రమమండపమును - ఆశ్రమమునందలి పటుకుటీరమండపమును.
(వాటోమాఁగ్గేవృత్తిస్థానేస్యాత్కుటీవాస్తునోస్త్రియామ్ - మే.ని; వాటః =
మండపః - శబ్దక.) డాసెన్ = సమీపించెను.

వాటము - పటుకుటీరమండపమునుటకు ; చూ 5-193 వచనము.

అతిథి - చూ 3-24 వ్యాఖ్య.

క॥ శిరసువడంకఁగఁదెల్లగ

నరసినగృహమేధినియును నడచెదదంగం

బిరపు కొనిపట్టుచాలక

జరకొంతవినిర్గమించిచనుదెంచుక్రియన్.

191

వ్యా :— తెల్లగనరసిన = ముదిమిచ్చే తెల్లగాఁదలవెండ్రుకలు
తెలుపెక్కిన, గృహమేధినియును = గేస్తురాలును, (వృద్ధునిభార్యయు-
అనుట) శిరసువడంకఁగన్ = తలకంపింపఁగా, తత్ = అతనియొక్క-
అవృద్ధునియొక్క, అంగంబు = శరీరమునందు, ఇరపుకొని = ఉండి,
పట్టుచాలక = స్థలము సరిపడక, జర = ముసలితనము, కొంత =
ఇంచుకంత, వినిర్గమించి = బయలువెడలి, చనుదెంచు క్రియన్ =
వచ్చునో అనునట్లు, నడచెన్ = గమించెను.

వృద్ధబ్రాహ్మణుని దేహమునందుఁజోటుచాలక, ముసలితనము
కొంతబయలు వెడలివచ్చుచున్నదోయన నట్లు వృద్ధబ్రాహ్మణకుటుంబిని
నడచుననుట.

వ్యాక :— అంగము = అంగమునందు, సప్తమ్యర్థక
ప్రథమ. [ప్రా] కారక 20

అలం :— ఉత్పేక్ష.

వ॥ ఇట్లు కుహనాహితాగ్నియుఁదైర్ఘ్యక వేషాభినయ నిపుణుండునగు
నాఖండలుండు, తపఃప్రభావతరంగితంబగు తదాశ్రమంబునఁ
బటుకుటికా 1 మండపంబున ధ్యాసించి, మాధ్యాహ్నాకక్రియా
చరణానంతరంబునంబ్రాణాగ్ని హోత్రప్రీతినంబుననుసంధించి,
యతిస్నిగ్ధవర్ణముగ్ధాకృతి యుఁజతురపదవిన్యాసధన్యాసికయునై
3 సుకవికవితయుం 3 బోనిహోమధేనువునకు 4 బధశ్రమంబునో
సరిం 5 చుచు, నుచితగతి 6 నొక్కించుక తడవువిశ్రమించి, సచ్చా
త్రుండై మెత్తమెత్తనచని, 7 యెండకండకొవ్వుదలుగు 8 నత్తటి, సరి
త్తీరంబునకు సాయంసంధ్యాసముపాసనార్థంబు నిర్గమింపనుద్యు
క్తుండై; ముక్త సమాధియగు నయుతుని కడకుంజనుటయు,
నతండతనికి నాతిధేయంబు ప్రియంబుననాచరించి, సుఖాసీనుఁ
గావించి, యాగమన కారణంబడుగుటయుఁగృత్రిమమాని ధాత్రీ
నురపుత్రునకిట్లనియె,

192

192 ప :- 1 మండపమధ్యంబున - ర; మండపమధ్యంబు - గౌ; మండ
పంబు - అ, 2 సుకవికవితయుం - గౌ; సుకవికవితయుం - ర. అ.
3 బోలెనున్న - ర; ముద్ది (అ), బోని - గౌ. అ. 4 బధశ్రమం
బొనరిం - త; బధశ్రమంబు - ర. అ. 5 పుచు - గౌ; చుచు -
ర. అ. 6 నొక్కింత - ర, గ; నొక్కించుక - అ. 7 యెండ
కొవ్వు - త; యెండకండకొవ్వు - అ. 8 నంతసరి - క;
నత్తటి - ర; అ.

వ్యా :— ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, కుహనాహితాగ్ని
 యున్ = కపటాగ్ని హోతియి, తైర్థిక వేష = తీర్థయాత్రాపరుని
 యొక్క భూమికను, అభినయ = అహర్యాదులచే అభినయించుట
 యందు, నిపుణుడున్ = నేర్పరియు. అగు = అయిన, అఖండ
 లుండు = ఇంద్రుడు, తపఃప్రభావ = తపోమహిమచేత, తరంగి
 తంబు = వెల్లిగొనినది - అతిశయించినది, అగు = అగున, తదా
 శ్రమంబునన్ = అమునినివానస్థానమునందు, పటకుటికామండపంబు=
 పటకుటీరముయొక్క (గుడ్డతోవేసినపాకయొక్క - డేరాయొక్క) చవికె
 యందు, అధ్యాసించి = కూర్చుండి, మాధ్యాహ్నిక = మధ్యాహ్న
 మందయిన, క్రియా = కర్మలయొక్క, అచరణానంతరంబునన్ =
 అనుష్ఠించిన పిమ్మట, ప్రాణాగ్ని హోత్ర = భోజనమునకుముందు
 చేయు పంచప్రాణరూపమగునగ్నియొక్క, ప్రీణంబున్ = తృప్తిని
 గలిగించుటను, అనుసంధించి = కూర్చి, అతిస్నిగ్ధ = మిక్కిలి చిక్క
 నయిన, (మిక్కిలిగాఢమయిన) వర్ణ = రంగుచేత, ముగ్ధ = మనో
 హరమయిన, అకృతియున్ = ఆకారముగలదియు, (అక్షరరమ్యతగల
 దియు - అనుట) - అని సుకవికవితాపక్షమునర్థము. చతుర = సుందర
 ములయిన, పద = అడుగులయొక్క, విన్యాస = నిక్షేపించుటచేత,
 ధన్య = పొగడదగిన, ఆసికయున్ = స్థితిగలదియు, ఐ = అయి -
 అనిహోమధేనుపక్షముననర్థము. చతుర = నిపుణములయిన, పద =
 మాటలయొక్క, విన్యాస = రచనచేత, ధన్య = పొగడదగిన, ఆసి
 కయున్ = స్థితిగలదియు, ఐ = అయి - అని సుకవికవితాపక్షమున
 నర్థము. సుకవికవితాయుంబోని = సత్కవికవిత్వమువంటి, హోమధేను
 వునకున్ = హోమముయొక్క గోవునకు - హోమార్థమయిన గోవు
 నకు, పథశ్రమంబున్ = మార్గాయాసమును, (వాటఃపథశ్చమార్గశ్చ-
 త్రి. ని.) ఓసరించుచున్ = తొలగించుచు, పోగొట్టుచు ఉచిత
 గతిన్ = తగురీతిని, ఓక్కించుకతడవు = కొంచెముసేపు, విశ్రమించి =

శ్రమతీర్చుకొని, సచ్చాత్రుడై = శిష్యులతోగూడుకొన్నవాడయి,
 మెత్తమెత్తన = ఒయ్యనొయ్యనే. [మెల్లమెల్లగనే] చని = అరిగి,
 ఎండ = ఆతపముయొక్క, కండకొప్పు = కండకావరము - తీక్షణ
 త్వము, తలుగునత్తఱిన్ = తగ్గినయాసమయమునందు, సరిత్ =
 నదియొక్క, తీరంబునకున్ = ఒడ్డునకు, సాయంసంధ్యా = మాపటి
 సంజయొక్క, సముపాసనార్థంబు = ఉపాసించుటకొఱకు, నిర్గమింపన్ =
 బయలుదేలుటకు, ఉద్యుక్తుడై = సిద్ధమయినవాడయి. ముక్త =
 విడువబడిన, సమాధియగు = ధ్యానమగలవాడగు, (సమాధిర్నా
 సమర్థనేధ్యాననీవాకనియమేకావ్యస్యచగుణాంతరే - మే.ని.) అయుతుని
 కడకున్ = అయుతునియొద్దకు, చనుటయున్ = అరుగుటయు, అతండు =
 అతఁడు - అయుతుఁడు. అతనికిన్ = అతనికి - వృద్ధబ్రాహ్మణునకు,
 అతిథేయంబు = అతిథ్యము, ప్రియంబునన్ = ప్రీతితో, ఆచరించి =
 చేసి, సుఖాసీనున్ = స్వస్థముగాగూర్చున్నవానినిగా, కావించి = ఒనర్చి,
 ఆగమనకారణంబున్ = రాకకుహేతువును. అదుగుటయున్ = పృచ్చిం
 చుటయు, కృత్రిమముని = కృతకమౌని; ధాతీనురపుత్సానకున్ =
 భూదేవ (బ్రాహ్మణ) నందనునకు - అయుతునకు, ఇట్లు = ఈప్రకా
 రముగా, అనియెన్ = పలికెను.

ప్రాణాగ్నిహోత్ర -- ప్రాణాహుతులను భోజనమునకు
 ముందీయవలెను. చూ 4-170 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— హోమధేనువు - తాదర్థ్యమునష్ఠిసమానము.
 అశ్వఘాసము. ధర్మపత్నిలోనగువానివంటిది. “చతుర్థితదర్థార్థబలిహితసుఖ
 రక్షితైః [2-1-30] -- తదర్థేన ప్రకృతివికృతిబావవవగృహ్యతే --
 అశ్వఘాసాదయస్తుష్ఠిసమాసాః” [సి. కొ.]

పుత్ర - ఏకతకారకమునుగలదు, చూ. 1-9

అలం :— శ్లేషానుప్రాణితమగునుపమ.

చ॥ అమృతభుగాస్పదంబు విశ 1 దాప్సరమున్, నవపారిజాతము
ఖ్య 2 మహిజరాజిరాజితమనంతఫలాయతనంబు, నిత్యర
మ్యమునగునొక్కయాశ్రమముపైమనగోపరిసీమనుల్లసి
ల్లుమదధివాసమై, మదములోభముక్రోధముమొల్వరివచ్చటన్ 193

వ్యా ;— అమృతభుజ్ = జలభక్షకులకు - జలభక్షణచేయు
చుండపమొనర్చుమునులకు, పయఃకీలాలమమృతమ్ - అమ - అస్ప
దంబున్ = నిలయమును - అని యాశ్రమపక్షముననర్థము. అమృత
భుజ్ = సుధాభోజనులయొక్క - దేవతలయొక్క, (పీయాషమమృతం
సుధా - అమ) అస్పదంబున్ = నిలయమును - అని స్వర్గపక్షమున
నర్థము. విశద = స్వచ్ఛమయిన, అప్ = జలముతోగూడిన, సర
మున్ = సరస్సులుగలదియు - అని యాశ్రమపక్షముననర్థము. విశద =
పరిశుద్ధులగు; అప్సరమున్ = అప్సరసలుగలదియు - అని స్వర్గపక్షమున
నర్థము. నవ = కొత్తవయిన - లేతవయిన, పారిజాత = పారి
భద్ర (దేవదారు) వృక్షములు; పారిభద్రేనింబతరుర్మందారః పారి
జాతకః - అమ) ముఖ్య = మొదలయిన, మహిజరాజి = చెట్లపంక్తి
చేత, రాజితము = ప్రకాశితమును - అని యాశ్రమ పక్షముననర్థము.
నవ = కొత్తవయిన, పారిజాత = పారిజాతము, (ఇదిదేవతరువులలో
నొకటి) ముఖ్య = మొదలయిన, మహిజరాజి = చెట్లపంక్తిచేత,
రాజితము = ప్రకాశితమును - అని స్వర్గపక్షముననర్థము. పారిజాతము
దేవతావృక్షములలోనొకటి. (1.62 వ్యా.)

అనంత = మేరలేని, ఫల = పండ్లకు, ఆయతనంబున్ =
నిలయమును - అని యాశ్రమపక్షముననర్థము. అనంత = మేరలేని,

193 ప:- 1 దాక్షరము - గౌ; దాప్సరమున్ - ర; అ, 2 మహిమరాజి - గౌ.
మహిజరాజి - ర, అ, 3 దచ్చటన్ - ముద్రి (అ)ర; వచ్చటన్ - అ; గౌ

ఫల = కర్మఫలములయొక్కయు, ఆయతనంబున్ = ఆశ్రమమును -
 అని స్వర్గపక్షముననర్థము. (పుణ్యకర్మానుభవమునకు స్థానమునుట.)
 నిత్య = ఎల్లప్పుడు, రమ్యమున్ = సుందరమయినదియు - అని
 యాశ్రమపక్షముననర్థము, నిత్య = ఎల్లప్పుడు; రమ్యమున్ = క్రిడింపఁ
 దగినదియు, రముక్రీడాయామ్ - సి. కొ. రమ్ + యక్ - అని స్వర్గ
 పక్షముననర్థము, అగు = అయిన, ఒక్క = ఒక, ఆశ్రమము = పర్ణ
 శాల, మత్ = నాయొక్క, అధివాసమై = నివాసస్థానమయి, హైమ
 నగ = హిమమయమగు పర్వతముయొక్క - హిమాలయపర్వతము
 యొక్క, ఉపరిసీమన్ = పైభాగమునందు, ఉల్లసిల్లున్ = ఒప్పును -
 అని యాశ్రమపక్షముననర్థము. ఒక్క = ఒక ఆశ్రమము, మత్ =
 నాయొక్క, అధివాసమై = నివాసస్థానమయి, హైమనగ = హేమ
 (బంగారు) మయమయిన పర్వతముయొక్క - మేరుపర్వతముయొక్క,
 ఉపరిసీమన్ = పైభాగమునందు; ఉల్లసిల్లున్ = ఒప్పును. (మేరువు
 దేవతావాసముగా ననిట్లు చెప్పుట - మేరుః సుమేరుర్హే మాదీరత్నసానుః
 సురాలయః - అమ) మదము = దురహంకారము. (గర్వము) లోభము =
 తృష్ణ, క్రోధము = కోపము, (ఇవియరిషడ్వర్గములొనివి) అచ్చటన్ =
 అక్కడ. ఆశ్రమమునందు, అని యాశ్రమపక్షముననర్థము; మేరువునందు -
 అని స్వర్గపక్షముననర్థము. మొల్వువు = మొలకెత్తివు - సంభవింపవు.

అ. ౦ : — శ్లో. ౩.

*క॥ శ్రీసఖులుసుగుణరత్నా
 వాసులుసమవర్తన పవర్తులునయ్యున్
 నాసరివారలుగనిమనఁ
 గాసుఖి 1 నై యేనొనర్తుఁగాఁపురమచటన్.

194

వ్యా :— శ్రీసఖులున్ = సంపదలకు మిత్రులును - సంప
 న్నులును, అని వృద్ధబ్రాహ్మణపక్షముననర్థము. శ్రీసఖులున్ = సంప
 దలకు మిత్రులు - కుబేరులు, అన యింద్రపక్షముననర్థము. సుగుణ =
 సద్గుణములనెదు, రత్న = మణులకు, అవాసులు = స్థానములయిన
 వారు - అని వృద్ధబ్రాహ్మణపక్షముననర్థము. సుగుణ = నీలాదివర్ణ
 ములుగల, (గుణః - శుక్లకృష్ణరక్తపీతాదిః - శబ్దక) రత్నావాసులున్=
 రత్నాకరములు (సముద్రములు) గలవారును - వరుణులును, అని
 యింద్రపక్షముననర్థము. సమవర్తన = సమానమయిన ప్రవర్తనచేత -
 పక్షపాతములేని నడవడిచేత, ప్రవర్తులున్ = వర్తించువారును - అని
 వృద్ధబ్రాహ్మణపక్షముననర్థము. సమవర్తన = పక్షపాతములేని ప్రవర్తనచేత
 ప్రవర్తులున్ = వర్తించువారును - యమధర్మరాజులును (సమవర్తి=
 యముడు) అని యింద్రపక్షముననర్థము. అయ్యున్ = అయియు,
 నాసరివారలు = నాసాటివారు, కని = (నన్ను) ఆశ్రయించి.
 మనఁగా = జీవింపఁగా, ఏన్ = నేను, సుఖినై = సుఖవంతుడనై
 అచటన్ = అక్కడ - అయాశ్రమనము, అని వృద్ధబ్రాహ్మణపక్షమున
 నర్థయ. కాపురము = సంసారము, ఒనర్తున్ = చేయుదును.

అలం :— శ్లేష.

తే॥ అఖిలధర్మంబులందు గార్హస్థ్యమెన్న

నుత్కటంబనితన్నిష్ఠనోర్పుగలిగి

జగతిఁదీర్ఘాచరణబుద్ధిసంచరింతు

ధృవతపోగామి! యీమేనుధృవము 1 గామి

195

వ్యా :— ధృవతపోగామి = ఎడతెగవితపస్సునందుసాగు
 వాఁడా! ఎన్నన్ = భావింపఁగా, గార్హస్థ్యము = గృహస్థాశ్రమము,

అఖిలధర్మంబులందున్ = సమస్త ధర్మములందును, ఉత్కటంబని = గొప్పదని, తద్ = దానియందలి - గృహస్థాశ్రమమునందలి. నిష్ఠన్ = శరద్ధచేత, ఓర్పుగలిగి = ఓరిమిగలవాడనయి, ఈమేను = ఈశరీరము, ధృవముగామి = శాశ్వతముకాకుండుటచేత, జగతిన్ = భూమియందు, తీర్థాచరణబుద్ధిన్ = తీర్థయాత్రచేయవలెనను తలంపుతో, సంచరింతున్ = తిరుగుదును.

ఉ॥ కంచితభజించి, శేషగిరిఁగన్గొని, 1 యాదిమురంగనాథుఁగి
ర్తించి, ప్రయాగమాధవునుతించి, గయాప్రియుశ్రీగదాధరున్
గాంచి, కరిద్విషన్నగళిఖామణికింబ్రణమిల్లివార్ధినే
తెంచినకొయ్యవేల్పుఁగని, దిక్కులతీర్థములెల్లనాడుచున్, 196

వ్యా :— కంచన్ = శాంచీపురమును, భజించి = సేవించి, శేషగిరిన్ = శేషాద్రిని, వేంకటాచలమును - కన్గొని = దర్శించి, ఆదిమున్ = ఆద్యుడయిన, రంగనాథున్ = శ్రీరంగనాథస్వామిని, కీర్తించి = కొనియాడి, ప్రయాగమాధవున్ = ప్రయాగక్షేత్రమునందలి మాధవుని, నుతించి = స్తుతించి, గయాప్రియున్ = గయాక్షేత్రమునందుఁబ్రీతిగలవాడగు, శ్రీగదాధరున్ = శ్రీవిష్ణుమూర్తిని, శాంచి = దర్శించి, కరిద్విషద్ + నగళిఖామణికిన్ = తలమానికమువంటి - అనఁగా శ్రేష్ఠమగు సింహాచలమునకు, ప్రణమిల్లి = నమస్కరించి, వార్ధిన్ = సముద్రమునందు, ఏతెంచిన = వచ్చిన, కొయ్యవేల్పున్ = దాడువుతో నిర్మించినదేవతను - జగన్నాథస్వామిని, కని = దర్శించి, దిక్కులతీర్థములెల్లన్ = అన్నిదిశలయందున్న సర్వతీర్థములయందు, ఆడుచున్ = స్నానముచేయుచు మీదిపద్యముతోనన్వయము - కరిద్విషద్ = ఏనుఁగునకు శత్రువు - సింహము. కరిద్విషన్నగము = సింహాచలము.

కొయ్యవేలు - పురుషోత్తమమునందలి (=పూరీ) జగన్నాథ స్వామివిగ్రహము కొయ్యతోనిర్మితము. “అమూర్ధారుస్వరూపేణదృష్టాః- ఇత్యుత్కళఖండమ్ (శబ్దక)” “స్థారంస్థారం న్వగృహచరితందారు భూతోమఠారిః” (చాటు)

కంచి - వరదరాజస్వామి. శేషగిరి - వేంకటేశ్వరస్వామి; శ్రీరంగము - శ్రీరంగనాథుడు; పయ్యాగ - మాధవస్వామి; సింహ చలము - వరాహలక్ష్మీనృసింహస్వామి, పురుషోత్తమము (పూరీ) - జగన్నాథస్వామి.

వ్యాక :— తీర్థములు = తీర్థములయందు - ప్రౌ. శారక 20.

ఉత్సాహము:- వచ్చివచ్చి 1 కల్పకచ్చవంటియొంటివాని, గ
న్నిచ్చవచ్చగ్రచ్చకాయలెంచియాడువాని, 2 మో
విచ్చ 3 వెచ్చగంటివాని, వింటివెన్నముచ్చు, న
ప్పచ్చవిల్తుకన్నతండ్రి 4 బాండురంగవిట్టలున్ 197

వ్యా :— వచ్చివచ్చి = (తీర్థములందు స్నానముచేయుచుఅరుదెంచి
యరుదెంచి, కల్పకచ్చవంటి = ఉత్పలదళమువంటి, ఒంటివానిన్ =
ఒడలుగలవాడును కన్నిచ్చవచ్చ = కంటికింపగు, గ్రచ్చకాయలు =
కాచస్థాలియొక్క గ్రచ్చతీగయొక్క] కాయలను [గ్రచ్చగచ్చనఁ
జెల్వఁగాంచుఁగాచస్థాలి - అం భా] ఎంచి = వీటి, అడువానిన్ =
కీడించువాడును, మోవిచ్చి = ముఖభాగమున [అగ్రభాగమున

197 ప:- 1 కల్పకంబు - ముద్రి (అ), ర; కల్పకచ్చ - అ, గౌ. 2 మో
విచ్చ - ర; మోవిచ్చ - అ, గౌ. 3 నచ్చ - ముద్రి (అ)
వెచ్చ - అ, గౌ. 4 బండరంగి - త; బాండురంగ - ర, అ.
5 వీరలున్ - గౌ; విట్టలున్ - ర, అ.

విశాసముగలదియగు, (అరవిచ్చిన - అనుట) వెచ్చగంటివానిన్ = వేడికన్ను (పాలనేత్రము) కలవాఁడును, వెన్నముచ్చున్ = నవనీత చోరుఁడును, అప్పచ్చవిల్తుకన్నతండ్రిన్ = అమన్మథునియొక్క జన కుఁడును, అగు, పాండురంగవిట్టలున్ = పాండురంగవిట్టలునిగూర్చి వింటిన్ = ఆకరించితిని.

మోవిచ్చు - నిఘంటువులకెక్కలేదు. ఇది “మొగవిచ్చు” అను దాని రూపాంతము. మొగము + విచ్చు = మొగవిచ్చు. మొగము = మోము. మోము + విచ్చు = మోవిచ్చు.

వెచ్చగంటివానిన్ - విట్టలునకు పాలనేత్రముండును. చూ. 5-56

విట్టలు - విట్టలశబ్దనిరుక్తికి, చూ. 1-213

వ్యాక :- ఒంటివాఁడు - ఒడలివాఁడు - అనియుండవలెను.

వెచ్చగంటివాఁడు = వెచ్చగంటి యొక్కవాఁడు - వెచ్చని కన్నుగలవాఁడు. అభాసబహువ్రీహి. చూ 1-213 వ్యాఖ్య.

పచ్చవిల్తుఁడు -- చెఱకువిల్లుగావేనికిగలదోవాఁడు - ఇక్ష్వు ధన్యుఁడు. ఇటువృత్తియందుఁబచ్చశబ్దమునకు విలక్షణార్థము.

విట్టలున్ - అను విశేష్యము ద్వితీయాంతమగుటచే, విశేషణము లకు ద్వితీయయ్యెను. బా. కారక 19

అలం :- వృత్త్యనుప్రాస.

వ॥ విని 1 యద్దేవదేవు సేవింపంజనువాఁడనై, పైజాడనపరిచ్చదంబు గా 2 నేగుదెంచితి; నీ 3 వెవ్వఁడవెద్దియభిలషించి భువనభయాన

198 వ:- 1 యద్దేవదేవుని - గౌ: యద్దేవదేవు - ర. అ. 2 జను - ర (పా) నేగు-ర, అ. 3 నీవెవ్వఁడ...చున్నయది. ఈభాగము ‘త’లోలేదు-అ.

కంబగు తపంబాచరించెదు? వాచంయమవంశ 4 కరీరంబ! యీ
శరీరసాదంబునకు నాదికారణంబగు నీ 5 హృదయంబదయంబని
యచ్చరిం 6 చుటన నోరుపొక్కుచున్నయది; 7 యున్నదియున్న
యట్లనొడువు 8 మనుడునవ్వడువిట్లనియె.

198

వ్యా :— విని = (పాండురంగవిట్టలునిగూర్చి) ఆకర్ణించి,
అద్దేవదేవున్ = ఆదేవులకు దేవుని - ఆవిట్టలుని, దేవదేవః = దేవానాం
దేవేషువాదేవః, శ్రేష్ఠత్వాత్ -- విష్ణుః శబ్దక] సేవింపన్ = భజిం
చుటకై, చనువాడనై = అరుగువాడనయి, పైజాడన్ = పైరీతిని,
సపరిచ్ఛదంబుగాన్ = సపరివారముగా, (పరివారః - పరిచ్ఛదః -
అభి చిం.) వగుదెంచితిన్ = వచ్చితిని. ఈవు = నీవు, ఎవ్వడవు =
ఎవడవు? ఎద్ది = దేనిని, అభిలషించి = కోరి, భువనభయానకం
బగు = లోకభీకరమగు, తపంబు = తపస్సు, ఆచరించెదు = ఒన
ర్చెదవు? వాచంయమవంశకరీరంబమౌనికులమనెడు వెదురుయొక్క
మొలకయయినవాడా! (వంశాకురేకురీరః - అమ) ఈశరీర = ఈదేహ
ముయొక్క, సాదంబునకున్ = కృశించుటకు, (బక్కచిక్కుటకు)
అదికారణంబు = మూలకారణము, అగు = అయిన, నీహృదయంబు =
నీయొక్కమనస్సు, అదయంబని = కరుణలేనిదని, ఉచ్చరించుటన =
పలుకుటచేతనే, నోరుపొక్కుచున్నయది = అధికతాపముకలుగుచున్నది.
ఉన్నదియున్నయట్ల = ఉన్నదానినున్నట్లుగానే, నొడువుము = చెప్పుము.
అనుడున్ = అన్నయనంతరము, అవ్వడువు = అబ్రహ్మచారి, ఇట్లు =
ఈప్రకారముగా, అనియెన్ = పలికెను.

4 కంఠీరవం - డ, ద, బ; కరీరంబ - ర, అ, గౌ. 5 హృదయం
బని - డ, ద, బ; హృదయంబదయంబని - ర, అ. 6 చుటనా
నోరుపొక్కు - గౌ; చుటననోరుపొక్కు - ర, అ. 7 యున్న
యట్ల - అ; యున్నదియున్నయట్ల - ర; 8 మనుడునవ్వడు - క;
మనుడునవ్వడు - గౌ, మనుడునవ్వడు - ర, అ.

నోరుపోక్కు - నూ. ని. లో నీజాతీయములేదు. “నానోరు
పొక్కినది. My mouth is burnt or sore. To give much
or be afflicted” [టౌ]

వంశకరీరము, వంశకరీగుడు - అని ద్వివిధరూపములునుండ
వచ్చును. “రాజవంశకరీరుండరాజవదన” [శృ. నై. 4-55]

క॥ ప్రియుతుడనుమునికుమారుడ
నయుతుండనువాడనియుతునగ్రజుడ! గత
స్థయ! విస్థయావహతపో
నియతివెలుగు కలశజన్మునికిశిష్యుండన్.

199

వ్యా :— ప్రియుతుడను మునికుమారుడన్ = ప్రియుతుడను
పేరుగల మౌనియొక్క నందనుడను, అయుతుడనువాడన్ =
అయుతుడను పేరుగలవాడను, నియుతు = నియుతునియొక్క, అగ
జుడన్ = అన్నను, గతస్థయ = నశించిన గర్వముగలవాడా!
విస్థయావహ = అచ్చెరువుగలిగించు, తపోనియతిన్ = తపోనియ
మముచేత, వెలుగు = ప్రకాశించెడు, కలశజన్మునికిన్ = కుంభజ
నకు (అగస్త్యునకు) శిష్యుండన్ = ఛాతురిడను.

కలశజన్ముడు - చూ 1-120 వ్యాఖ్య.

క॥ కులశిఖరినిభులుతనకుం
గలశిష్యులలోననెల్లగారవమారన్
1 గలశీసుతుండుకరుణా
కలశీతలదృష్టిబెరయఁగామముఁ 2 జూచున్.

200

వ్యా :— కులశిఖరినిభులు = కులపర్వతములతో సమాను
 లగు, తనకుంగల = తనకున్నట్టి, శిష్యులలోననెల్లన్ = అందఱు
 ఛాతురిలోపల, గారవమారన్ = వాత్సల్యమతిశయింపగా, కలశీ
 సుతుండు = అగస్త్యుఁడు, కరుణా = దయయొక్క, అకల = కూర్పు
 గల, శీతలదృష్టిన్ = చల్లనినూపు, బెరయగాన్ = ప్రస్ఫుటముకాగా,
 మమున్ = మమ్ము-మాయయతనియుతులను, చూచున్ = అదరించును.

కులశిఖరులు - చూ. 2.144; కలశీసుతుండు 1-120

ధం :— ద్విపాశము.

అలం :— యమకము, ఉపమ.

ఉ॥ దాతయుదైవమున్ గురుఁడుఁదల్లియుఁదండియునై, యభేద్యవి
 ద్యాతిశయంబురాఁజొనిపి, యమ్మునిమున్నొకనాఁడుధాతృసం
 జాతల, సస్మితాన్యజల 1 జాతల. జాతలతాంతసాయక
 ద్యోతలనొక్కయిద్దఱుతలోదరులన్ మముఁ 2 జూపియిట్లనున్ 201

వ్యా :— దాతయున్ = (సర్వము) ఒసంగువాఁడును;
 దైవమున్ = దేవుఁడును, గురుఁడున్ = ఉపాధ్యాయుఁడును, తండ్రి
 యునై = జనకుఁడునునై, అభేద్య = భేదింపశక్యముకాని. విద్యా =
 (వేద) విద్యయొక్క, అతిశయంబున్ = అధిక్యమును. రాఁజొనిపి =
 అలవడఁజేసి, అమ్ముని = అమౌని - ఆయగస్త్యుఁడు, మున్ను =
 పూర్వము, ఒకనాఁడు = ఒకదినము, ధాతృ = బ్రహ్మవలన,
 సంజాతలన్ = జన్మించినవాతును, సస్మిత = చిఱునవ్వుతోఁగూడిన,
 అన్యజలజాతలన్ = పద్మములవంటి ముఖముగలవారును, జాత =
 పొడమిన, లతాంతసాయకద్యోతలన్ = మన్మథవికాసముగలవారును -
 మన్మథవర్ధితమయినశోభ (=కాంతి - చూ 4-148 వ్యా) గలవారును,

201 ప:- 1 జాతలతాంతనితాంతసా - ప; జలజాతలజాతలతాంతసా - ర, అ.

2 జూచి - ముద్రి (అ); గౌ, జూపి - ర, అ.

అగు, ఒక్కయిద్దఱుతలోదగులన్ = ఒకయిరువురుకాంతలను, మమున్ = మమ్మ - మాకు, చూపి = కనబఱిచి, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అనున్ = పలికెను.

వ్యాక :— తలోదగులన్ మముఁజూపి - ప్రయోజ్యకర్తకు బా. క్రియా 124 చే షష్ఠికావలెను. ఇటు, మమున్ - అని ద్వితీయ యయినది. చూ - ము. కౌ. క్రియా 44 (నూ. ము)

అలం ;— యమకము.

క॥ మీకనికొనితెచ్చితనా

నాళికాసనువేడియిన్నలిననయనల మీ

రోకుఱులార! పాణి

స్వీకృతిజ్యేష్ఠానుపూర్వీఁజేకొనుఁడనుడున్.

202

వ్యా ; — ఓకుఱులార = ఓబాలకులారా! మీకని = మీ కొఱకని, నాళికాసనున్ = పద్మాసనుని, [బ్రహ్మదేవుని] వేడి = అర్థించి, ఇన్నలిననయనలన్ = ఈపద్మాక్షులను - ఈకాంతలను, కొనితెచ్చితిన్ = తిసుకొనివచ్చితిని, మీరు = మీరలు, జ్యేష్ఠాను పూర్వీన్ = జ్యేష్ఠానుక్రమముగా, [పెద్దచిన్నలవరుసలో - పెద్దవాఁడు పెద్దకన్యను జిన్నవాఁడుచిన్నకన్యను - అనుట - పాణిగ్రహణమునందు (వివాహమునందు) చేకొనుఁడు = (వీరిని) గ్రహింపుఁడు. అనుడున్ = అన్నయనంతరము. (మీఁది పద్యముతోనన్వయము)

నాళికాసనుఁడు - ఇది ఖగోళదృశ్యము. చూ 2-55 వ్యాఖ్య.

క॥ అవగుణగణశేవధులగు

ధవళాక్షులకిడుదలఁచి; దారాదరణ

వ్యవహృతికి మాటుమొగమిడి

యవుఁగాదని కొన్నిమాటలాడితినతనిన్.

203

వ్యాః— అవగుణగణ = దుర్గుణసమూహమునకు, శేవధులు = నిధులు - స్థానములు, అగు = అయిన, ధవళాక్షుల = స్త్రీలయొక్క, కీడు = చెడుగు తలచి = ఉపించి, దారఅదరణవ్యవహృతికిన్ = భార్యనభిః పిండుచేతకు, మాఱుమొగమిడి = పెడమొగముపెట్టి - పరాజ్ఞుఁడనై, అతనిన్ = అతనినిగూర్చి - అగస్త్యునుద్దేశించి, అవుఁ గాదని = అవుననికాదని, కొన్నిమాటలు = కొన్నిపలుకులు, అడితిన్ = పలికితిని.

క॥ అడినకూడినకినుకన్

వీడినజడముడియుఁబొగలు 1 వెగలెడుచూపుల్

2 పోడెముగొనునిట్టూర్పులు

వాడినడెందమును మేనవడియుఁ 3 జెమరునై.

204

వ్యాః— అడినన్ = (అవునుగాదని కొన్నిమాటలను) పలుకఁగా, కూడిన = కలిగిన, కినుకన్ = కోపముతో. వీడిన = ఉడిన, జడముడియున్ = జటాబంధమును, పొగలు = ధూమములు పెగలెడు = నిర్గమించెడు, చూపుల్ = దృక్కులు - కోపదృక్కులు, పోడెముగొను = త్వరితగతినొందు, నిట్టూర్పులు = నిశ్వాసములు, వాడిన, = భేదమునందిన, డెందమును = మనస్సును, మేనన్ = శరీరమునందు, వడియు = కాలు, చెమరున్ = చెమటయు, ఐ = కలిగినవాఁడయి. (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

ఐ = కలవాఁడగు, కలదియగు —

[1] తెల్లవిగొడుగును వెల్లసీవిరులునై,

యల్లవాఁడేపాండవాగ్రజుండు - దోఁత 2-54

204 ప:- 1 వెడలెడు - ర: వెగలెడు - అ. 2 పోడిమి - ర, అ. బోడెము - గొ. 3 జమరు - గ; జెమరు - అ, గొ.

2 వెడలుపు, టురమునునైదోజుడొప్పెను త్రరకంటే విరాట 2-53
పోడెము = అశ్వాదులద్రుతగతి విశేషము. ఇటద్రుతగతియను
నదిలక్షణార్థము.

క॥ శపియింపగఁదలఁచియున
త్తపసియుడిగెగఁజవఁదలఁచితానెయుడుగు పా
ముపగిది, 1 శిఖవిడినంతనె
విపులామరవిపులకోపవిషముందిరుగున్.

205

వ్యా :— అత్తపసి = అతపస్వి - ఆయగన్త్యుడు, శపి
యింపగఁదలఁచియున్ = శపింపనుద్దేశించియు, కఱవన్ = కాటు
వేయుటకు, తలఁచి = ఉద్దేశించి, తానె = తనంతనె, ఉడుగు =
మాను, పాముపగిదిన్ = సర్పమువలె, ఉడిగెన్ = (శపింప) మానెను.
శిఖ = జుట్టు, విడినంతనె = విడిపోగానే, విపులా = భూమియందలి,
(విపులాగహ్వరీధాతీ) - అను) అమర = దేవతలయొక్క - భూసురుల
యొక్క, (బ్రాహ్మణులయొక్క) విపుల = మిక్కుటమయిన, కోప
విషమున్ = కినుకయనెడు గరళమును, తిరుగున్ = నివర్తించును.

అలం ;— ఉపమ, రూపకము.

క॥ ననువెడలనడిచినాత
మ్మునికివివాహంబొనర్చెముని, కనకవిభా
జనకతనుద్యుతి విభవల
వనరుహభవమానసోద్భవలనాకవలన్.

206

వ్యా :— ననున్ = నన్ను, వెడలనడిచి = వెళ్ళగొట్టి,
ముని = మౌని - అగన్త్యుడు, కనక = బంగారముయొక్క, విభా =
కాంతిని, జనక = కలిగించెడు, తను = శరీరముయొక్క, ద్యుతివిభ

వలన్ = కాంతిసాపదలుగలవారను, వనగుహభవ = పద్మజునియొక్క
(బ్రహ్మయొక్క) మానస = హృదయమువలన (నుండి), ఉద్భవలన్ =
పుట్టివారును. అగు, ఆకవలన్ = ఆయమశమును, (ఆకవలపిల్లలను)
నాతమ్మునికిన్ = నాయనుజునకు, వివాహంబొనర్చెన్ = పెండ్లిచేసెను.

వ్యాక:— కవలన్ - అను విశేష్యము ద్వితీయాంతమగుటచే
విశేషణములకు ద్వితీయయయినది. బా. భారత 19

క॥ సలసలమను, కలశజువె

1 గ్గలపుంగినుక యెసటఁబడియుఁగరవడి, వడి 2 నౌ

శిలయంటి 3 చూచుకొనియే

నిలువెడలితి నాక్షణంబ 4 యెత్తినభీతిన్.

207

వ్యా — సలసలమను = సలసలమనెడు, కలశజు =
కుంభభవునియొక్క (అగస్త్యునియొక్క) వెగ్గలపుంగినుక = అధిక
మయినకోపమనెడు, ఎసటన్ = వంటకొఱకుఁగాఁగఁబెట్టిన నీటియందు
పడియున్ = మునిఁగియు, కరవడి = కరఁగుపడి, గ్రాఁగి. వడిన్ =
వేగముగా - వెంటనే; ఔదలయంటి చూచుకొని = చావుతప్పెనుగదా!
యనిగ్రహించి సంతోషించి, ఏన్ = నేను, అక్షణంబ = అక్షణమే -
అప్పుడే, ఎత్తినభీతిన్ = ఉద్భవించిన భయముతో, ఇలువెడలితిన్ =
గృహమువలన (నుండి) నిర్గమించితిని.

ఔదలయంటిచూచుకొను - జాతీయము. తలపగులకయథా
ప్రకారముగానున్నదా? యని ముందలయంటి చూచుకొనుటయను

207 ప:- 1 గ్గలపుంగినుకయనునెసటఁగలవడి - ముది (అ), ర; గలపుం
గినుకయెసటఁబడియుఁగరివడి - గౌ; (గణభంగము) గ్గలపుంగినుక
యెసటఁబడియుఁగరివడి - అ; గరిసడివడి - క; 2 నౌవలయంటి - క;
నౌదలయంటి - అ; నౌదలయంటి - ర. 3 చూచు - ర, అ;
చూచి - గౌ; 4 యేపుదలిర్పక - గౌ, యెత్తినభీతి - ర, అ.

నాపత్కాలచేష్టావిశేషమునఁ బట్టి యీజాతీయమేర్పడినది.

వ్యాక: — సలసల + అను = సలసలమును - పౌ. సంధి. 19
ఇలువెడలు = ఇంటివలన వెడలు - బా. కారక 21

అలం ; — రూపకము.

అ॥ విషనిభంబులైన విషయాభిలాషంబు
లెల్ల 1 సళ్ళఁబెట్టియేన. బ్రహ్మ
చర్యధుర్యవృత్తి 2 సవరించుచున్నాఁడ
నుగ్రతపము మోక్షమొందుకొర్కి.

208

వ్యా : — విషనిభంబులు = గరళముతో సమానములు,
అగు = అయిన, విషయాభిలాషంబులు = భోగవాంఛలు, ఎల్లన్ =
అన్నియును, సళ్ళఁబెట్టి = సడలఁజేసి - విసర్జించి; ఏను = నేను;
బ్రహ్మచర్యధుర్యవృత్తిన్ = బ్రహ్మచర్యాశ్రమభారమును వహించెడు
వర్తనముచేత, మోక్షము = ముక్తిని, ఒందు = పొందించు, కొర్కిన్ =
కాంతతో, ఉగ్రతపమున్ = భయంకరమగుతపస్సును, సవరించుచు
న్నాఁడన్ = చేయుచున్నవాఁడను.

వ్యాక : — సడలు = సళ్లు (ము. కౌ. ప్రకీర్ణక 3)

క॥ అనుదుదరహాసరసమునఁ
దనవదనజరద్విధుండు తారుణ్యముగై
కొన, మందాందోళనమే
శనమునశిరసమరమాయలాఁడిట్లనియెన్.

209

208 వ:- 1 ఁబెల్లఁబెట్టి - ముద్ర (అ). ర: సల్లవెట్టి - అ, గౌ.

2 సవరింపు - గౌ; సవరించు - ర, అ.

వ్యాః— అనుడున్ = (అయుతుఁడిట్లు) పలికినయనంతరము,
 మాయలాఁడు = మాయావి - కపటబ్రాహ్మణుఁడు, దరహాస =
 చిఱునవ్వనెడు, రసమునన్ = ద్రవముచేత - అమృతద్రవముచేత,
 (గుణేరాగేంద్రవేరనః - అమ) తన = తనయొక్క, వదన = ముఖ
 మనెడు, జరత్ + విధుండు = ముసలిచంద్రుఁడు, తారుణ్యము =
 యౌవనము, కైకొనన్ = పొందఁగా, మంద = అల్పమయిన.
 అందోళన = ఊగుటయొక్క, మేళనమునన్ = కూడికచేత, శిరము =
 తల, అమరన్ = ఒప్పుఁగా, ఇల్లు = ఈప్రకారముగా, అనియెన్ =
 పలికెను.

ధం :— మాయలాఁడు - వ్యంజనయతియే గ్రాహ్యము.

అలం :— రూపకము.

చ॥ ప్రయుతుఁడుమత్స్యఖండతని ప్రాభవమున్ భవమున్ సుధీజన
 ప్రియజనకంబు, లాగుణగరిష్ఠనిజ్యేష్ఠతనూజుఁడౌటమ
 న్నయనయుగంబుహర్షసుధనానెనినుకనుఁగొన్న; సాధుబో
 ధయుత! భవద్విరుద్ధచరితంబుశ్రవఃపుటసూచియయ్యెడున్ 210

వ్యా :— ప్రయుతుఁడు = ప్రయుతుఁడనువాఁడు, (మీ
 తండ్రి) మత్స్యఖండు = నాయొక్కమిత్రుఁడు, అతని = అతనియొక్క
 ప్రాభవమున్ = శ్రేష్ఠత్వమును, (ప్రాభవమ్ = శ్రేష్ఠత్వమ్, ఇతి
 శబ్దచంద్రిక) భవమున్ = సంసారమును, సుధీజన = పండితజనులకు
 ప్రియజనకంబులు = ప్రీతికరములు, అగుణగరిష్ఠని = అసద్గుణముల
 యందు మిక్కిలిగొప్పవానియొక్క, జ్యేష్ఠతనూజుఁడు = పెద్దకుమారు
 ఁడవు, ఔటన్ = అగుటచేత, నినున్ = నిన్ను, కనుఁగొన్నన్ =
 చూడఁగా, మత్ = నాయొక్క, నయనయుగంబు = కందోయి,
 హర్షసుధన్ = సంతోషమనెడు నమృతమును, అనెన్ = కోరిలెను.

సాధుబోధయుత = ఉత్తమజ్ఞానముతో, గూడుకొన్న వాడా! భవత్ = నీయొక్క, విరుద్ధచరితంబు = ఆయోగ్యమయిన నడవడి, శ్రవఃపుట = డొప్పలవంటిచెవులకు, సూచి = సూచి, ఆయ్యెడున్ = అగుచున్నది. (వినుటకు బాధాకరమగుచున్నదియనుట.)

ప్రయుతుఁడు సఖుఁడనుట చేనతఁడు స్వర్గస్థుఁడయ్యెనని తెలియుచున్నది.

సఖుండు - సమానఖ్యాతీతిసఖః, “సఖః = మిత్రః, సహాయః” (సర్వ. సం.) శాంతి 3-48.

అలం :— రూపకము.

మ॥ కులధర్మంబెడలించి 1 నీగురునకుంగోపంబువుట్టించి; మి
త్తులసౌభాగ్యత్రనివాసదేశములనీతోబుట్టులంబాసి; ని
శ్చలతన్ వ్రేలెదవుట్టిగట్టుకొని, దుస్సాధంబునుమ్మి! స్మర
జ్వలనజ్వాలికసోఁకనీక నిలుపన్ జ్ఞానమృతస్యందమున్. 211

వ్యా :— కులధర్మంబు = వంశాచారమును, (ధర్మాః పుణ్య
యమన్యాయస్వభావాచారసోమపాః - అమ) ఎడలించి = విసర్జించి,
నీగురునకున్ = నీయుపాధ్యాయునకు-అగస్త్యునకు, కోపంబువుట్టించి =
కినుకకలిగించి, మిత్రులన్ = సఖులను, సౌభాగ్యత్ర = మంచినహోదర
భావమునకు, నివాసదేశములన్ = ఉనికిపట్టులగు, నీతోబుట్టులన్ = నీ
సహజన్ములను, పాసి = ఎడఁబాసి, నిశ్చలతన్ = స్థిరత్వముతో,
ఉట్టిగట్టుకొనివేరెదవు = దృఢప్రతిజ్ఞఁడవై దృఢదీక్షహించినవాడవై
యున్నావు. స్మరజ్వలనజ్వాలిక = మన్మథాగ్నికీల; సోఁకనీక =
తగులనీయక, జ్ఞాన = బోధమనెడు, అమృతస్యందమున్ = ఘృత

రసమును, (అప్పుడు తామృతే - అమ) నిలుపన్ = నిరోధించుట,
దుస్సాధంబునుమ్మి = సాధింపశక్యముకానిది సుమా!

తోఁబుట్టులన్ - అనుటలోకవ్యవహారానుసారి. బహుత్వమవివ
క్షితము. ఆయుతునకు నియుతుడొక్కడేతోఁబుట్టువు.

అలం :— రూపకము.

చ॥ చలనవిహీన వృత్తి నడినన్న పరాశరుఁడాదియైన య
య్యలయలరాయివంటిహృదయంబులు నీరుగఁజేయుబోయపూ
విలుతున కెంతదొడ్డపని? వెన్నెల 1 బిఱునఁగాసినంతలో
పలనకరంగిపొంగు 2 పసిబాలుర చిత్తముమెత్తఁజేయఁగన్. 212

వ్యా :— చలనవిహీనవృత్తిన్ = చలించుటలేని ప్రవృత్తిచేత,
నడినన్న = ప్రసిద్ధికెక్కిన, పరాశరుఁడు = పరాశరమహర్షి, అది
యైన = మొదలగు, అయ్యల = పూజ్యపురుషుల యొక్క, అలరాయి
వంటి = అపాషాణసదృశములయిన - పాషాణములవంటివిగాఁబ్రసిద్ధి
కెక్కిన, హృదయంబులు = మనస్సులను, నీరుగన్ = ద్రవించునవిగా,
చేయు = ఒనర్చు, బోయ = కిరాతుఁడగు - క్రూరుఁడగు, పూవిలు
తునకున్ = పుష్పచాపునకు, (మన్మథునకు) వెన్నెల = చంద్రిక,
బిఱునన్ = బిఱుమని, కాసినంతలోపల = ప్రసరించునంతలోనే,
కరంగి = ద్రవించి, పొంగు = సంతోషపడు, పసిబాలుర = పసి
బిడ్డల - లేఁబాయపుయువకుల, చిత్తము = మనస్సులు, మెత్తఁ
జేయఁగన్ = రసార్ద్రముగావించుట, ఎంతదొడ్డపని = ఎంతటి దుష్కర
కార్యము. (దుష్కరకార్యముకాదనుట)

అల ప్రసిద్ధినిదెలుపును.

212 ప:- 1 బిఱునికా - ముద్రి(అ);ర; బిఱున - అ, గౌ. 2 పసిబాలుని.గౌ;
పసిబాలుర - ర, అ.

బిటున - కాయుటయందగుననుకరణము,

వ్యాక :— చిత్తము - జాత్యేకవచనము. పూవిలుతుడు = పూవువేనికివిలోవాడు - మన్మథుడు. [బా సమాస 22] కాయ = కాయ, ద్విరేఫకము. [ము. కౌ. సంజ్ఞా. 9]

మ॥ లలితాగారవిహారులై, మణిమయాలంకారులై, 1 ఫేలవ
ల్లలనాలాలితులై, యమూల్యమృదుచేల 2 ద్యోతితాకారులై
కలమాన్నప్రియులై, సుగంధధరులై. కందర్పునిం 3 బోలి భూ
తలనాథుల్ జనకాదులొందిరిగదా! తత్తాదృగానందముల్. 213

వ్యా:— లలిత = మనోహరములయిన, (లలితః = సుందరః-
శబ్దక) అగార = మందిరములయందు, (భవనాగారమందిరమ్-అమ)
విహారులై = విహరించువారయి, మణిమయ = రత్న మయములగు
అలంకారులై = ఆభరణములుగలవారయి, ఫేలవల్ = క్రిడావతులగు,
లలనా = శాంతలచేత - నాట్యకతెలచేత, లాలితులు ఐ = లాలింపఁ
బడినవారయి, అమూల్య = వెలలేని, మృదు = కోమలములగు,
చేల = వస్త్రములచేత - జీలుగువలువలచేత, ద్యోతిత = ప్రకాశించిన,
అకారులై = అకృతిగలవారయి, కలమాన్నప్రియులై = వరియన్న
మునందుబ్రీతిగలవారయి, సుగంధధరులై = చందనమునుధరించు
వారయి - ఒడలికిఁజందనచర్చచేసికొన్నవారయి. (సుగంధమ్ =
చందనమ్ - ఇతిరాజనిర్ఘంటః - శబ్దక) కందర్పునిన్ = మన్మథుని,
పోలి = ఎనసి, (సరిపోలి) భూతలనాథుల్ = పుడమితేండ్రగు, జన
కాదులు = జనకమహారాజుమున్నగువారు, తత్తాదృక్ = సాటిలేని,
ఆనందముల్ = సుఖములను - మోక్షసుఖములను, (ఆనంద = సుఖే-
శబ్దస్తో) ఒందిరిగదా = ప్రాపించిరిగదా!

213 ప:- 1 శీలవ - ముద్ది (అ), ర; గౌ; ఫేలవ - అ. 2 ద్యోతి - గౌ;
ద్యోతి - ర, అ. 3 బోలి - గౌ; బోని - ర, అ.

జనకాదులు మునులవలెబర్ణ శాలలోనివసింపలేదు, సుందరమందిరములోవిహరించిరి. మునులవలె రుద్రాక్షలు ధరింపలేదు; మణిమయాలంకారములను ధరించిరి. మునులవలె ఋతుకాలధర్మపత్ని సమాగమములతో బ్రహ్మచర్యము నెఱపలేదు; క్రిడావతులచే లాలితులయిరి. మునులవలెగావిచీరలచే మఱుగువడ్డయాకారములతోనుండలేదు, జిలుగువలువలచేబ్రహ్మశిరించినయాకారములతో నుండిరి. మునులవలె నివ్వరియన్నము నరుచితోభుజింపలేదు, కలమాన్నమునుబ్రీతితో భుజించిరి. మునులవలె విబూదిపూసికొనలేదు, చందనచర్చలుచేసికొనిరి. అట్లు రాజభోగములననుభవించియు సాటిలేని మోక్షసుఖములనుబ్రాపించిరి. కావున నిరీహులగు మునులకు గృహస్థాశ్రమముమోక్షప్రతిబంధకముకానేరదని భావము.

తత్తాదృక్ - చూ. 1-78 వ్యాఖ్య.

మ॥ కలలోవార్తలు విప్పిచెప్పెడుక్రియన్ గాథాపురాణార్థముల్
దెలుపన్నేర్తురుగాని, నేరడుసుమీ! తీవ్రవ్రతాచార 1 శ
ష్టులులై యుండెడుముండ 2 ధారులునుముక్తుల్డాయఁగాఁజింతకా
యల 3 కజ్జాయముతోయమింతచదరంబా? తత్పరిష్వంగముల్.

214

వ్యా ;— తీవ్రవ్రతాచార = తీక్షణములయిన వ్రతముల యొక్కయాచరణమునకు, శష్టులులై = చక్కిలములయి - ఖాద్యములయి, [తీవ్రవ్రతములచేత శుష్కించినవారయి - అనుట) ఉండెడు= వర్తించెడు, ముండధారులును = బోడితలలను దాల్చినవారును - నన్నాసులును, కలలోవార్తలు = స్వప్నమునందలి వృత్తాంతములు,

214 ప:- 1 చక్షులునై - క; చష్టులులై - త; శష్టులులై - ర, అ.

2 ధారులు, సుముక్తుల్ - ముద్రి (అ), ర, ధారులునుముక్తుల్ -

అ, గౌ. 3 ఖజ్జాయ - గౌ; కజ్జాయ - ర, అ.

విప్పిచెప్పెడు క్రియన్ = వివరించి చెప్పునట్లు, గాథా = ప్రాకృత భాషాపద్యములయొక్కయు, (గాథా = ఆర్యాచ్ఛందసిప్రాకృతాది రచితేపద్యే-శబ్దస్తో) పురాణ - పంచలక్షణములయొక్కయు (పురాణంపంచ లక్షణమ్ - అమ) అర్థముల్ = అర్థములను, తెలుపన్ = ఎఱిగించుటకు నేర్తురుగాని = సమర్థులగుదురుగాని, ముక్తుల్ = మోక్షములను, డాయఁ గాన్ = సమీపించుటకు (మోక్షములుపొందుటకు) నేరదుసుమీ = సమర్థులుకారుసుమా! చింతకాయలకజ్జాయమతోయము = ఇది చింత కాయలతో నప్పములుచేయుటవంటిది - అసాధ్యము. [దీ. పి] తద్ = వానియొక్క - ఆ మోక్షములయొక్క, పరిష్వంగముల్ = అలింగనములు - సమాగమములు. ఇంతచదరంబా ? = ఇంతసులభమా?

తీవ్రవ్రతాచారశమ్ములు - కఠోరనియమశష్టులులైయుండెడి వారికి - ఉ నా 5-51.

గాథా - ఇది గాథానప్తశతి బేతాశపంచవింశతీయమ వానిని సూచించుచును. “గాసటుబీనటేచడివి గాథలు త్రవ్వుతెనుంగువానికిన్” (నృసింహ 1-9)

పురాణములు - చూ1-23 వ్యాఖ్య.

మ॥ వరసారస్వతపట్టభద్రులు కవుల్ వర్ణించి వర్ణించియున్
సరసావంతయుఁగానలేరు 1 తుదయోషావిభ్రమాంభోధికి
న్విరసాంతఃకరుణుండవైయెటులుగానిందించెదోయయ్య, స
త్సరసాకారముదారమన్మథకళానర్వస్వశృంగారమున్. 215

వ్యా :— వర = శ్రేష్ఠములయిన, సారస్వత = కావ్య శాస్త్రములయందు, పట్టభద్రులు = మూర్ధాభిషిక్తులగు, కవుల్ =

కవయితలు, వర్ణించివర్ణించుయున్ = మాటిమాటికివర్ణనచేసియు, తుదన్ = అంతమునందు - తుదకు, యోషా = స్త్రీలయొక్క, విభ్రమ = యౌవనమువలనఁగలిగిన శృంగారచేష్టలనెడు. [విభ్రమః = యోషితాం యౌవనజోవికారోవిభ్రమః, ఇత్యేకే-శబ్దస్తో] అంభోధికిన్ = సముద్రమునకు, సరన = సామీప్యము - అవధి (హద్దు) ఆవంతయున్ = అవగింజంతయు - అత్యల్పమయినను, కానలేరు = తెలియఁజాలరు. ఓయయ్య = ఓకుఱ్ఱవాడా! (ఇది హాత్సల్యసూచకము) తత్సరసాకార = అరసవంతమయిన స్వరూపముగలదియగు, ఉదార = గొప్పదయిన, మన్మథకళా = మదనకళయందు, సర్వస్వ = సాకల్యమయిన, శృంగారమున్ = శాంతావిషయకమగు ననురాగమును, విరస = నీరసమయిన అంతఃకరుణుండవై = మనస్సుగలవాడవయి, (అంతఃకరణంతుమనోనిగుః - త్రి ని.) ఎటులుగాన్ = ఏప్రకారముగా, నిందింతువో = దూఱుదువో! [తెలియదు - అనిక్రియయధ్యాహార్యము - ప్రౌ.వాక్య 14]

సారస్వతము — “సరస్వత్యా ఇడం సారస్వతమ్”
కావ్యవాఙ్మయము సాహిత్యము. కావ్య శాస్త్రవాఙ్మయములు రెండును గలిసిసారస్వతమని వ్యవహారము. కాని నిఘంటువులందీ యర్థముకానరాదు, “దేవీంవాచముపాసతేహిబహవః సారంతుసారస్వతం, జానీతేనితరామసౌగురుకులక్లిష్టోమురారిఃకవిః” గురుకులక్లేశము శాస్త్రధ్యయనమునకుఁదప్పనిసరి. “విద్యత్త వయఃకవయఃకేవలకవయస్తుకేవలంకపయః” అని యభియుక్తోక్తి. కాననిట, సారస్వతశబ్దముకావ్య శాస్త్రవాఙ్మయపరముగాఁగ్రహ్యము.

సీ॥ కీలారముననుండి పాలింటి కేతర

బహుధాన్యములు చేలఁబండియొరఁగ

నెడనెడఁ 1 బెండిండ్లువడుగులుఁబొడమఁగ్గు

తార్థలైయర్థించునర్థులలరఁ

బరిచారికాకోటి పని 2 పాటు వాటింపఁ
జుట్టంపునందండి నెట్టుకొనఁగ
గ్రామమెంతయు నిజప్రాభవంబున మన
సత్యనిష్ఠకుఁ 3 దన్ను సాక్షి గౌర

తే॥ నిత్యనైమిత్తికములు నిర్ణీద్రబుద్ధి
నాచ 4 రించుచుహరి 5 భుక్త మాత్మభార్య
6 భక్తి నిడభుక్తి కొనుచున్కి ముక్తిగాని
నిదురవంటిది 7 రాతివంటిదియుఁగాదు.

216

వ్యా :— కీలారముననుండి = పశువుల మందయందుండి,
పాలు = క్షీరము, ఇంటికిన్ = గృహమునకు, ఏతేరన్ = కాఁగా,
బహుధాన్యములు = పెక్కువడ్లు, చేలన్ = సస్యములందు, పండి =
ఫలించి, ఒరగన్ = [సస్యములు] వంగఁగా.

వ్యాక :— చేలన్ - అనునప్తమికి, చేలు - అని ప్రథమ
యగుట విభక్తి విపరీణామము. [ప్రౌ. కారక 26] (చేలన్, బహు
ధాన్యములు పండి, చేలు - ఒరగన్)

(2) ఎడనెడన్ = అప్పుడప్పుడు, పెండిండ్లున్ = వివాహములును
వడుగులున్ = ఉపనయనములును, పొడమన్ = జరుగఁగా, అర్థించు =
వేడు, అర్థులు = యాచకులు. కృతార్థులై = నెఱవేఱిన ప్రయోజ
నముగలవారయి, అలరన్ = సంతోషింపఁగా.

2 వాట - గౌ; పాటు - ర. అ 3 దన - గౌ; దన్ను - ర. అ.
4 రింపుచు - గౌ; రించుచు - ర. అ. 5 భక్తి నాత్మ - గౌ; భుక్త
మాత్మ - ర. అ. 6 భుక్తి - గౌ; భక్తి - ర. అ. 7 రాయి-గౌ;
రాతి - అ; రాతి - అ.

వ్యా :— పుక్కిటియోవరిన్ = పుక్కిటియొక్క గర్భగృహమునందు - పుక్కిటిలోపలిభాగమునందు, చదువుపుత్తడిన్ = విద్యామయమయిన బొమ్మను - సరస్వతీ దేవిని, హత్తిన = నిలుపుకొనిన, పెద్దకయినన్ = విజ్ఞానకయినను - బ్రహ్మకైనను, మీరు = మీరలు, ఒక్కొక్కవేళన్ = ఒక్కొక్కప్పుడు, పాటవమునొందమి చెందినన్ = దక్షతలేమిని బొందినచో; (తడఁబాటుకలిగినచో - అనుట) చక్కఁబెట్టువారు = నవరించువారు, (అట్టిమీయంతవారే) లక్కట = అయ్యో! ఒక్కటన్ = ఒకవిషయమునందు, బెడఁకి = తొట్టుపడి, ఆడినన్ = పలికినచో, కీడుఅనన్ = అనుచితమనుటకు, ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు, ఓపున్ = సమర్థుడగును? (సమర్థుఁడుకాఁడనుట) పేరు = మిక్కిలి, ఉక్కునన్ = వేగముతో, ఏఱు = నది. నిక్కి = ఉబ్బి, చనన్ = పాఱఁగా, (పొంగిపర్చిపొంపఁగా) ఒక్కఁడున్ = ఒకఁడయినను, [ఎవఁడైనను] వంకలు = వంకరలు, నొక్కన్ = (వంపు) తీర్చుటకు, (వంకరలుచక్కదిద్దుటకు) శక్తుడే = సమర్థుఁడా? (సమర్థుఁడుకాఁడనుట)

అలం :— దృష్టాంతము, ఛేదానుప్రాసము;

క॥ నిష్కారణముగఁదన్నుబ

1 హిష్కారమునొందఁజేయునిల్వలవైరిన్

శుష్కిభూత 2 కరణహృ

త్పుష్కరఁడితఁ 3 డనకనన్నదూఱంగునే?

219

వ్యా ;— నిష్కారణముగన్ = హేతువులేకుండ, తన్నున్ = నన్ను, బహిష్కారమునొందఁజేయు = బహిష్కృతినొందించు [బహిష్కరించు - ఇంటినుండి వెళ్లఁగొట్టు] ఇల్వలవైరిన్ = ఇల్వలారిసి-అగస్త్యుని

219 ప:- 1 హిష్కారణ - ర; హిష్కారము - అ, గౌ. 2 కరుణ - ర; కరణ - అ, గౌ. 3 డనఁగ - డ, ద, బ, డనక - ర. అ, గౌ.

ఇతఁడు = ఈతఁడు, శుష్కిభూత = శుష్కిభవించిన - మార్దవమెడి
పోయిన, కరణ = ఇంద్రియ వ్యాపారముగల, హృత్పుష్కరుఁడు =
మనఃపద్మములుగలవాఁడు, అనక = అనిపలుకక, నన్నున్ = నన్ను,
దూఱందగునే = నిందించుటయుక్తమా? (యుక్తము కాదనుట)

ఇల్వలవైరి - ఇల్వలవాతాపులనగన్త్యుఁడు చంపినకథరామాయణ
భారతప్రసిద్ధము.

వ్యాక :— తన్నున్ = నన్ను [ప్రా]. శబ్ద 78]

క॥ మమకారదూరునకు, మి

త్రములుకళత్రములు నన్నదమ్ములు ననుబం

ధముల 1 పరిష్వంగముధ

ర్కమె 2 మైకొన? మణుఁగుసగముమైలయుసగమే? 220

వ్యా :— మమకారదూరునకున్ = తనదియను నభిమాన
మునకు దవ్వయినవానికి, (విసర్జించినవానికి) మిత్రములు = సఖు
లును, కళత్రములున్ = భార్యలును, అన్నదమ్ములున్ = అగ్రజా
నుజులును, సోదరులును - అనుట అను = అనెడు, బంధముల -
అనుబంధనములయొక్క, పరిష్వంగము = కూడిక - సంబంధము,
మైకొనన్ = సన్ముతించుట, ధర్కమె = న్యాయమా? (న్యాయము
కాదనుట) మణుఁగు = పరిశుద్ధి, సగము = అర్థభాగము. మైలయున్ =
అపరిశుద్ధియు, సగమే = అర్థభాగమా? మమకారవిసర్జనముకొంత;
మిత్రకళత్రసోదరబంధమును విసర్జింపకపోవుటకొంత సంగతముకాదు.
అది మమకారవిసర్జనమనిపించుకొనదనుట.

220 ప:- 1 పరిష్కంధముధర్కముగైకొక - క; పరిష్వంగము - ముద్రి(అ)
ర, గౌ. 2 కైకొను - గ; గైకొన - ర; కైకొన-గౌ; మైకొన - అ.

మణుగు = ఉదికిన వస్త్రము. మైల = ముఱికివస్త్రము. వస్త్రములో, సగభాగముదికి, సగభాగము ముఱికివదలింపనిచో నావస్త్రము పరిశుద్ధమనిపించుకొనదు. దీనినిబట్టి మణుగుసగము, మైలసగమను లోకోక్తియేర్పడినది.

అలం :— లోకోక్తి.

తే॥ గాఢవిజ్ఞానమయమనో 1 గూఢమైన
2 నిర్మమునిదైర్యమతనుండు నేరఁడుగొన
దానధారాకరాళకాంతారదంతి
కుంభముక్తాహరణమొనగూడు 3 నెట్లు?

221

వ్యా :— గాఢ = అధికమయిన, విజ్ఞానమయ = విశేషమయిన జ్ఞానముతో నిండినదగు, మనః = హృదయముచేత. గూఢమైన = రహస్యమయినదియగు, నిర్మముని = మమకారములేనివానియొక్క, దైర్యము = ధీరత్వమును, స్థిరమయిన చిత్తౌన్నత్యమును, దైర్య = స్థిరచిత్తోన్నతిర్యాతుత్తదైర్యమితిగీయతే, ఇత్యుక్తేమనస్థైర్యే-శబ్దస్తో] అతనుండు = మన్మథుఁడు, కొనన్ = హరించుటకు, నేరఁడు = నమర్థుఁడుకాఁడు. దానధారా = మదజల సంతతసావముచేత, (మదోదానమ్ - అమ) కరాళ = భయంకరమయిన, (కరాళోభీషణేన్యవత్-విశ్వ) కాంతారదంతి = అడవియేనుఁగుయొక్క, కుంభ = కుంభస్థలమునందలి, ముక్తా = ముత్యములయొక్క, ఆహరణము = వెలికిదీయుట, ఎట్లు = ఏప్రకారముగా, ఒనగూడున్ = సిద్ధించును? (సిద్ధింపదనుట)

221 ప:- 1 గూఢ - ప, గూఢ - అ, గౌ. 2 నిర్మముని - త, నిర్మముని - ర, అ. 3 నెట్లు - ర, నెట్లు - అ, గౌ.

ఏమఁగు కుంభస్థలమున ముత్యములు పుట్టుననుట ప్రసిద్ధము.
2-175 వ్యాఖ్య.

అలం :— దృష్టాంతము.

క॥ అకుటిలగుణవాసనతో

నకలిగిమరువంపులేఁగొనయుఁబోలిన శ్రీ

శుకు 1 నెన్నరేమి? సారె జ

నకు 2 నెంతురుపరముఖోపనత విజ్ఞానున్.

222

వ్యా :— అకుటిల = ఋజువయిన, గుణ = మంచిగుణములయొక్క, వాసన = సంస్కారము (వాసనా = సంస్కారే - శబ్దస్తో) తోన్ + అ = వెంబడినే - పుట్టుకతోనే, కలిగి = కలవాడయి అని శ్రీశుకుని పక్షముననర్థము. అకుటిల = ఋజువయిన; గుణ = మంచిగుణముగల, వాసన = సుగంధము, తోన = పుట్టుకతోనే, కలిగి = కలదియయి - అని మరువంపులేఁగొనపక్షముననర్థము, మరువంపులేఁగొనయుఁబోలిన = మరువకమను పేరుగల సువాసనగలిగిన మొక్కయొక్క లేతదయిన చివరికొమ్మను (అగ్రశాఖను) బోలిన, శ్రీశుకున్ = శ్రీశుకమహర్షిని, ఎన్నరేమి = ఎందులకుఁ బేర్కొనరు? పరముఖ = ఇతరులముఖమువలన (నుండి) - ఇతరులబోధనల వలన (నుండి) ఉపనత = పొందఁబడిన, విజ్ఞానున్ = విశేషమయిన మోక్షసాధకమగు బుద్ధిగలవాడగు, (మోక్షేధీరానమ్ - అమ) జనకున్ = జనకమహారాజును, సారె = మాటికి, ఎంతురు = పేర్కొందురు.

జనకునిజ్ఞానము యాజ్ఞవల్క్యమహర్షి ముఖమున సిద్ధించినది.
శుకునిజ్ఞానము జన్మతోసిద్ధించినది.

222 ప :- 1 నెన్నవే - ప; నెన్నదీనిసార - త; నెన్ననేమి-క; నెన్నడేమి-గొ;
నెన్నలేమి - ర (పా). 2 నెన్నఁడు - గొ; నెన్నడు - క;
నెన్నెడు - త. నెంతురు - ర, అ.

శుకునిగూర్చి - చూ 1-5 వ్యాఖ్య.

అలం :— శ్లేషానుప్రాణితమగునుపమ.

చ॥ మునిజనభాగధేయమగు మోక్షముపక్షములేక పల్కినీ
వనఘవిచార! సారెగొనియాడెదు బూడిద 1 బుట్టివోనియీ
చెనఁటిగృహస్థధర్మ 2 మది, 3 చిమ్మటసింగమె? గాజురత్నమే?
4 కనక 5 శలాటుకాధమముకల్పఫలంబె? చలంబులేటికిన్ 223

వ్యా. — అనఘవిచార = పుణ్యమయినయాలోచనగలవాఁడా!
మునిజన = మౌనిజనులయొక్క, భాగధేయము = భాగ్యము, అగు =
అయిన, మోక్షముపక్షములేక = ముక్తిపక్షము కలవాఁడవు కాకుండ,
పల్కి = వచించి, నీవు = ఈవు, బూడితబుట్టివోని = బూదిపోసిన
బుట్టవంటి, ఈచెనఁటిగృహస్థధర్మమది = ఈతుచ్ఛమయినగార్హస్థ్యమును
(అది - వాక్యాలంకారము) సారెన్ = మాటికి, కొనియాడెదు =
ప్రశంసించును. చిమ్మట = ఈలపురుగు, (చిమ్మటయనఁగర్చిల్లినదనరు-
అం. భా.) సింగమె = సింహమా? గాజు = కాచము, రత్నమే =
మణియా? కనకశలాటుకాధమము = నీచమయిన యుమ్మెత్తపిందె,
(కనకం -- దుత్తూలే - విశ్వ) కల్పఫలంబె = కల్పవృక్షపుఁబండా?
చలంబులు = అభినివేశములు, ఏటికిన్ = ఎందులకు? (అనావశ్య
కములనుట)

గృహస్థధర్మమది - “అది” పాదపూరణార్థము ప్రౌ శబ్ద 63

223 ప.- 1 బొట్టు - ర, అ; బుట్టి - గౌ. 2 మిది - త, గౌ; మది - ర,
మది (మును?). 3 చిమ్మెట - ముద్రి (అ), ర: చిమ్మట-అ.
4 కనిళ - క; కనక - ర, అ. 5 శలాటుకాధళము - త;
శలాటుకాధమము - ర, అ.

ఉ సంపదచేతఁగానికొనసాగవునువ్వె గృహస్థధర్మముల్
 సంపదపూర్వజన్మవికసత్సుకృతంబునఁగానిచేరదా
 సంపదచేరియున్ 1 మదవశంపదుఁజేయు మహాత్మునేనియున్
 2 జంపకునన్నుఁ 3 గన్ను సిమి 4 చంపుడుముంపుడుబోధగాథలన్

224

వ్యా: — గృహస్థధర్మముల్ = గార్హస్థ్యములు, సంపదచేతఁ
 గాని = ఐశ్వర్యముచేతదప్ప. కొనసాగవునువ్వె = నిశ్చయముగా
 వర్దిల్లువు, సంపద = ఐశ్వర్యము, పూర్వజన్మ = మునుపటి పుట్టుక
 యొక్క, వికసత్ = వికసించుచున్న - వృద్ధిపొందుచున్న, సుకృతం
 బునఁగాని = పుణ్యముచేతదప్ప, చేరదు = ప్రాప్తింపదు. ఆసంపద=
 ఆయైశ్వర్యము, చేరియున్ = ప్రాప్తించియు, మహాత్మునేనియున్ =
 ఉదారస్వభావముగలవానినైనను, మద = దురహంకారమునకు,
 వశంపదున్ = లోబడినవానినిగా, చేయున్ = ఒనర్చును చంపుడు =
 చంపునట్టియు - ఆధోగతిపాలుచేయునట్టియు, బోధ = ఉపదేశములు
 గల, గాథలన్ = ఆధ్యాత్మికదృష్టిలేనికథలతో, కన్నుసిమి = మోస
 పుచ్చి. నన్నున్ = నన్ను, చంపకు = బాధింపకుము.

శా॥ కందర్పాస్త్రములంచు, నంచితతటిత్కాండంబులంచున్, సుధా
 మంద 1 స్కందములంచుఁ, గాంచనలతామత్తలులంచున్, సుధీ
 బృందంబుల్ ధ్వనినిందలందెగడు నీబింబోష్ఠలందెల్ల నా
 నందాభాసమెకాకభాసిత చిదానందంబుపెంపొందునే? 225

224 ప:- 1 స్మర - డ, ద, బ; మద - ర, అ, గౌ. 2 జంపక - త, గౌ;
 జంపకు - ర, అ. 3 గన్నుమిసి - గ; గన్నుసివి - గౌ; గన్ను
 సిమి- ర, అ. 4 చంపదుముంపదు - క; చంపుడుముంపుడు-ర,అ.

225 ప:- 1 స్పంద - అ; స్కంద - ర, గౌ.

వ్యా :— కందర్ప = మన్మథునియొక్క, ఆస్త్రములంచున్ =
 ఆయుధములని, (ఆయుధంతుప్రహరణం శస్త్రమస్త్రమథాస్త్రయౌ-
 అమ) అంచిత = ఒప్పిదములయిన, తటిత్ = మెఱపులయొక్క,
 కాండంబులంచున్ = సమూహములని, సుధా = అమృతముయొక్క;
 అమంద = అధికమయిన, స్యందములంచున్ = స్రవించుటలని,
 కాంచనలతా = బంగారుతీగలయొక్క, మత్తలులంచున్ = మత్తల
 నృత్యవిశేషములని, సుధీ = పండితులయొక్క, సుధీకోవిదోబుధః -
 అమ) బృందంబుల్ = సమూహములు, ధ్వనినిందలన్ = ధ్వనిరూప
 ములయిన దూషణములచేత, తెగడు = నిందించు, ఈబింబోష్ఠులందున్
 ఎల్లన్ = ఈకాంతలెల్లరయందు, ఆనందఆభాసమెకాక = వావస్తము
 నకు సుఖముకాకున్న సుఖముగాఁగనఁబడుటతప్ప, భాసిత = ప్రకాశిత
 మయిన. చిత్ ఆనందంబు = జ్ఞానాత్మకమగునాత్మానందము, పెంపొం
 దునే = అతిశయించునా? [అతిశయింపదనుట]

ధ్వనినిందలు -- శబ్దమునకు నభిధ, లక్షణ, వ్యంజనయను
 మూఁడుశక్తులుగలవు. అభిధాశక్తి వలన సిద్ధించునది వాచ్యార్థము. లక్షణా
 శక్తి వలన సిద్ధించునది. లక్ష్యార్థము వ్యంజనాశక్తి వలన సిద్ధించునది.
 వ్యంగ్యార్థము. వ్యంగ్యార్థము ప్రధానమయినచో ననగా వాచ్యార్థము
 కంటె వ్యంగ్యార్థము చమత్కారావహమయినచోనది ధ్వనియనియనఁ
 బడును ఇది రెండు విధములు (1) విపక్షితాన్యపరవాచ్యము. ఇది
 యభిధామూలకము. వాచ్యార్థము పొసఁగుచు నర్థాంతరములిందు
 స్ఫురించును. (2) అవిపక్షితవాచ్యము. ఇందు వాచ్యార్థమవిపక్షిత
 మగును.

కందర్పాస్త్రములంచు - ఇత్యాది స్త్రీ ప్రశంసలో స్త్రీ నిగదధ్వని
 రూపమునఁగలదనియయుతుని వాదము. స్త్రీలు, కందర్పాస్త్రములు =
 మన్మథబాణములు - అని వాచ్యార్థము. సమ్మోహనము, నున్మాదనము,
 శోషణము, తాపనము, స్తంభనమునను వానినిగలిగించువారనినిందార్థము

“సమ్మోహనోన్మాదనౌచ, శోషణస్తాపనస్తథా
స్తంభనశ్చేతికామస్య, శతాఃపంచప్రకీర్తితాః”

తటిత్కాండంబులు = మెఱపులసమూహములు - అని వాచ్యార్థము. స్త్రీల విలాసములు తాత్కాలికములని నింద్యార్థము, మెఱపుక్షణ భంగురము.

సుధామందస్యందములు - అమృతస్రావములని వాచ్యార్థము విపరీతలక్షణచే, విషస్రావములని నింద్యార్థము. వాచ్యార్థమునకనుపపత్తి కలుగునపుడు విరుద్ధార్థమును స్ఫురింపజేయులక్షణాశక్తి. విపరీతలక్షణ. అసత్యవాదిని హరిశ్చంద్రుడన్నచో వాచ్యార్థము పొసగకపోవుటచే, నసత్యవాదియును విరుద్ధార్థముస్ఫురించును, అట్లే, స్త్రీలనమృతస్యందములనుట పొసగదుగాన విషస్యందములను నింద్యార్థముగమ్యము.

కాంచనలతా మత్తలులు - బంగారు తీగలమత్తలీనృత్య విశేషములని వాచ్యార్థము. ప్రలోభపెట్టువారని నింద్యార్థము.

నిజమునకీ వాక్యములలో నింద్యార్థములు ధ్వనితములగుటలేదు. అయుతుఁడు స్వవాదానుకూలముగ నింద్యార్థములు ధ్వనితములనెనని గ్రహింపదగును.

మత్తలి - నృత్యభేదము (1) బాహుసిమత్తలీనర్తన (జై. భా. 1-140) “కాళియక్ష్యేళమూ, రథలీనృత్తమత్తలి హలీనకా” (అముక్త 3-92) మత్తలి లక్షణము —

“వామదక్షిణపాదాభ్యాం, ఘూర్ణమానోపసర్పజైః

ఉద్వేష్టితాపవిద్ధేశ్చ, హస్తైర్మత్తల్లుదాహృతమ్” [నా. శా.]

పాఠ :— మత్తల్లులంచున్ - ఉపలబ్ధపాఠము. ఇది యప పాఠమని కి. శే. వజ్జలవారు. కాంచనలతామత్తల్లులంచున్ - అని

యుండవలయును. కాంచనలతలయొక్క, మా = శోభకు, తల్లులని యర్థము. మా - ఏకాక్షరశబ్దము గాన హ్రస్వములేదు. కీ. శే. వజ్జలవారిలేఖ 18-7-1958] ఈపక్షమున తల్లులు = పోషకములని యర్థము [రామవ 1-1

“మతల్లికామచర్చికాప్రకాండముద్భుతల్లజౌ, ప్రశస్తవాచకాన్య మూని” (అమ) మతల్లికాశబ్దముననుసరించి మతల్లిశబ్దము ప్రయోగింపబడినది. చూ 3-190; 4-177 వ్యాఖ్య అట్లే, మత్తల్లిశబ్దము ప్రయుక్తమయ్యెనన్నపక్షమున, కాంచనలతామ తల్లులంచున్ = ప్రశస్తములయిన బంగారుతీగలయనియర్థము.

వ్యాక : - మతల్లి - మత + తల్ + ణ్ + టాప్ = మతల్లి కా - అని పృషోదరాదులలోఁజేర్చి సాధింపబడును.

మతల్లి - మత + తల్ + జీప్ - అని పృషోదరాదులలోఁజేర్చి, మతల్లి శబ్దము సాధింపనగును.

మత్తల్లి - మత + తల్ + జీప్ - అని పృషోదరాదులలోఁజేర్చి మతల్లిశబ్దమును సాధింపనగును,

బింబోష్ఠి = బింబము [తొండపండు] వంటి యొష్ఠముదేనికిఁ గలదోయది - స్త్రీ బింబ + ఓష్ఠ = బింబోష్ఠి, బింబోష్ఠి. “ఓత్వోష్ఠ యోన్సమాసేవా” (వా) నాసికోదరౌష్ఠజ్ఞౌదన్తకర్ణశృంగౌచ్ఛ అను సూత్రముచే, జీప్.

చ॥ కురుల 1 సిరుల్, మెఱుంగుఁజనుగుబ్బలనిబ్బరముల్, మొగంబు వి
స్ఫురణము 2 లింద్రదీపమణి భూధరశృంగకురంగలాంఛ నా
దర 3 వశదృష్టిజూచెదవు, తాపనవంశవతంస! తజ్జరా
భరమునవచ్చుతెల్పుబడు పాటు, వళి 4 వలనంబునుండఁగన్. 226

226ప:- 1 మెఱుంగురంగు-గౌ; సిరుల్ మెఱుంగు-ర, అ. 2 నింద్ర క; లింద్ర-
ర, అ. 3 వర - గౌ; వశ - ర, అ. 4 లపనం - క; వలనం - ర, అ.

తాపనవంశవతంస = ఓతపస్వికులశిఖామణి - ఓతపస్వికుల
 శ్రేష్ఠా! తద్ = వారియొక్క - స్త్రీలయొక్క, జరాభరమునన్ =
 వార్ధక్యాతిశయమునందు, వచ్చు = పొిప్తించు, తెల్పున్ = (శిరో
 జముల) తెల్లదనమును, పడు = పొందెడు, పాటన్ = (స్తనముల)
 పతనమును, వళీ = (ముఖముమీది) ముడుతలయొక్క, వలనంబున్ =
 చలనమును, ఉండఁగన్ = ఉండఁగా, (ముసలితనమునందు శిరోజములు
 తెల్లనగుట, స్తనములు వ్రాలుట, ముఖముముడుతలు పడుటయనునవి
 యుండఁగా) కురుల = శిరోజములయొక్క, సిరుల్ = శోభలు,
 మెఱుంగు = తళతళమను కాంతిగల, చనుగుబ్బలు = తలుపుగంద
 పట్టెలమీది బొగడలవంటి స్తనములయొక్క (స్తనకవాటంగముల్
 దనరుగుబ్బలనంగ - ఆం. భా) నిబ్బరమల్ = అతిశయములు - బిగు
 వులు, మొగంబు = ముఖములయొక్క, విస్ఫురణములు = వికాస
 ములు, ఇంద్రదీపమణి = ఇంద్రదీపమణులయొక్కయు, భూధరశృంగ =
 పర్వతశిఖరములయొక్కయు, కురంగలాంఛన = మృగాంకునియొక్కయు
 (చంద్రునియొక్కయు) ఆదర = ఆదరణమునకు, వశ = లోబడిన,
 దృష్టిన్ = బుద్ధితో, (దృష్టిఃస్త్రియాంబుద్ధౌ - మే. ని) చూచెదవు =
 ఆలోచింతువు (శిరోజశోభలనింద్రదీపమణులనుబుద్ధితోను, స్తనముల
 యుబ్బును బర్వతశిఖరమాలను బుద్ధితోను, ముఖకాంతిని చంద్రుడను
 బుద్ధితోను జూచెదవని క్రమముగానన్వయము)

అలం :— యథాసంఖ్యము

క॥ కులమొల్లగోతమొల్లన్

గలకంతులనొల్ల, నొల్లఁగలుములు; 1 బోధా

నలహుతదుర్భవబాధా

నలమతి నై 2 కందునొక ధనము 3 నేననుచున్.

227

వ్యా :— కులము = వంశమును, ఒల్లన్ = అపేక్షింపను, (కోరను) గోత్రము = వంశమూలపురుషులపరంపరను, ఒల్లన్ = అపేక్షింపను, (కోరను) కలకంఠులన్ = కాంతలను, ఒల్లన్ = అపేక్షింపను (కోరను) కలుములు = సంపదలు, ఒల్లన్ = అపేక్షింపను, (కోరను) బోధ = జ్ఞానమనెడు, అనల = అగ్నియందు, హుత = వేల్పుఁబడిన, (హోమముచేయఁబడిన) దుర్భవ = దుష్టములయిన, పుట్టుకలయొక్క, బాధా = వ్యధయనెడు, నల = కిక్కసగడ్డివంటి (నలఃపోటుగళే - విశ్వ, కిక్కసయనఁగఁబెంపెక్కునునల సంజ్ఞ - అం. భా.) మతి నై = బుద్ధిగలవాడనయి, ఏన్ = నేను, ఒక ధనమున్ = ఒక సంపదను - ఒక్కమోక్షసంపదను, ఏన్ = నేను, కందున్ = పొందుదును, అనుచున్ = అని (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

కలకంఠి = అవ్యక్తమధురమయిన కంఠము దేనికిఁగలదోయది - స్త్రీ బహువ్రీహి.

క॥ ఒకటికిఁబదియుఁబదింటికి

నొకనూఱునుగాఁగఁ 1 దనదుయుక్తులకుఁజలిం

పకనొడువు వదువుదృఢ ని

ష్టకునలరియుఁబలుకుఁగపటుసంయమికినుకన్.

228

వ్యా :— ఒకటికిన్ = ఒకదానికి - ఒకయుక్తికి, పదియున్ = పదియు - పదియుక్తులును, పదింటికిన్ = పదిటికి - పదియుక్తులకు,

2 కొందునొక - కొ; కందునొక - ర, అ. 3 చేననుచున్ - క; ముద్రి (అ); ర; నేననుచున్ - అ.

228 ప.- 1 దనకుయుక్తులకు - గొ; దనదుయుక్తులకు - ర, అ.

ఒకనూలునుగాఁగన్ = ఒకశతమునగునట్లుగా - ఒకశతయుక్తులునగు
నట్లుగా, తనదుయుక్తులకున్ = తనయొక్క వాదమునకుపష్టంభకము
గాఁజూపిన సాధకవాక్యములకు, చలిఁపక = కలనరపడక, నొడువు =
వచించు - సమాధానములనొసఁగు, వడువు = బ్రహ్మచారియొక్క,
దృఢనిష్ఠకున్ = గాఢమయిన, ధర్మాచరణమందలి యభినివేశమునకు,
అలరియున్ = సంతోషించియు, కపటసంయమి = మాయామౌని,
కినుకన్ = కోపముతో, పలుకున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

వ్యాక :— పలుకున్ = వలికెను. భూతమునలాట్టు --
బా. క్రియా 22

సీ॥ పందకుఁబోటులోభగ్రస్తునకునీగి
బోయకుఁగదా నపుంసకునకు
నంగనానుఖము నెఱింగించుతెఱఁగయ్యె
నాబుద్ధినీయందు నాఁటకునికి
నెఱులైనఁగమ్మునీ, విదివోలునిది 1 వోల
దనితెల్పఁదెలియునేయసదుఁబాడువ
నిమ్నాభిముఖమైన నీటి 2 నెవ్వఁడోపుఁ
దిప్పి 3 యొప్పుగుచోటఁ దిరుగఁ 4 జేయ

తే॥ నలమిగుడిమిఁగువానికిఁదలుపులప్ప
డములుగాకుండనే? యగస్త్యముని 5 పనుపు
మీఱి 6 యూరకెగుర్చునమిన్నముట్టు
నింతమేటికి నామాట, యెంతపాటి?

229

229 ప:- 1 నిదివల - గ; నిదివోల - ర; అ. 2 నెవ్వఁడోపు - గౌ; నెవ్వఁ
డోపు - ర, అ. 3 యెప్పటి - గ; యొప్పుదు - ర, అ, గౌ.
4 దోయ - త, గౌ; జేయ - ర, అ. 5 పలుకు - ప; పనుపు-
ర, అ. 6 యూరకిగుర్చున - ర; ముద్రి(అ); యూరకెగిజునిన-గౌ,
యూరకెగి (గు?) ర్చున - అ.

వ్యా ; — నాబుద్ధి = నాయొక్కయుపదేశము, నీయందున్ = నీవిషయమున, నాటుకునికి = నాటుకొనకపోవుటచే, పందకున్ = భీరువునకు, (పిటికివానికి) పోటు = శౌర్యము, లోభ = పిసినిగొట్టు తనముచేత, గ్రస్తునకున్ = ఆక్రమింపబడినవానికి - లోభికి, ఈగి = త్యాగము, బోయకున్ = కిరాతునకు, కరుణ = దయ, నపుసకు నకున్ = షండునకు, అంగనాసుఖమున్ = స్త్రీసౌఖ్యమును, ఎటింగించు తెఱగయ్యెన్ = తెలుపునట్లయ్యెను. నీవు = ఈవు, ఎటులైనగమ్ము = ఎట్లయిననగుము. అందు = అల్పుడయిన, పొడువ = దుష్టుడు, ఇది = ఇయ్యది, పోలున్ = తగును. ఇది = ఇయ్యది, పోలదు = తగదు, అనితెల్పన్ = అనియెఱిగింపగా, తెలియునే = ఎఱుగునా? (ఎఱుగఁడనుట) నిమ్న = పల్లమునకై, అభిముఖమైన = ఎదురు ముఖముగలదియయిన, నీటిన్ = జలమును, త్రిప్పి = మరలించి, ఒప్పుగుచోటన్ = యోగ్యమయిన స్థలమునందు, తిరుగఁజేయన్ = మెలగునట్లుచేయుటకు, ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు, ఓపున్ = సమర్థుడగును? (ఎవఁడును సమర్థుడౌకఁడనుట) అగస్త్యముని పసుపున్ = అగస్త్య మౌనియొక్క యానతిని, ఊరక = తగినకారణములేకుండ, మీఱి = నిరసించి, ఎగుర్చునన్ = పొగరుతో, మిన్నముట్టు = ఆతశయించు (విఱ్ఱవీఁగు) ఇంతమేటికిన్ = ఇంతఘనునకు, నామాట = నాయొక్క వచనము - నావఁటి సామాన్యునివచనము, ఎంతపాటి = ఏపాటిది? (లెక్కలోనిది కాదనుట) అలమి = ఆక్రమించి, గుడిన్ = ఆలయ మును, మ్రింగువానికిన్ = కబళించువానికి, తలుపులు = కవాట ములు, అప్పడములు = అర్పటములు, కాకుండనే = కాకుండునా? (అప్పడములగుననుట)

నిమ్నాభిముఖమైననీటినెవ్వఁడోపుఁద్రిప్పి - కః పయశ్చ
నిమ్నాభిముంప్రతిపయేత్ కు. నం. 5-5]

గుడిమింగువానికిఁదలుపులప్పడములు గాకుండునే - గొప్పపనిని నిర్వర్తించినవానికిఁగొలఁదిపాటి పనిని జేయుట లెక్కలోనిదికాదనుటను దెలుపులోకోక్తి. “గుడిమింగేవానికిందల్పులప్పడముల” [ప్రబోధ2-67]

అలం :— అర్థాంతరన్యాసము, లోకోక్తి.

ఉ॥ వ్యాససుతాదులందఱఁచివానికి 1 మంగలిక త్తిమింగె; దా సాసలనఱ్ఱుఁచాఁచె 2 దలయందనిపంటికి; బొందితోన కై లాసముఁజేరఁజూచెదు; చలంబదియేదిమిఫలంబటంచు, నా భూసురుడీసువెంచి, మునిపుత్రకుఁబాసితొలంగి వెండియున్.

230

వ్యా :— వ్యాససుతాదులన్ = వ్యాసనందనుఁడులోనగు వారిని - తుకాదులను, తలఁచి = పఠిస్తావించి, (శుకప్రస్తావనకు - చూ 5 222 ప.) వానికిన్ = ప్రసిద్ధికై, మంగలిక త్తిమింగెదు = హానికరమయిన పనిచేయుటకు సిద్ధపడెదవు. ఆసాసలన్ = ఉత్కట మయిన యాశలతో, అలయందనిపంటికి నఱ్ఱుఁచాఁచెదు = అపొంద శక్యముకానిదానిని బొందుటకు యత్నింతువు బొందితోకైలాసముఁజేరఁ జూచెదు = అసాధ్యకార్యమును సాధింపనెంచెదవు చలంబు = పంతము, (మొండిపట్టుదల) అదియేమిఫలంబు = ఏమిప్రయోజనము, అటంచున్ = అని, అభూసురుఁడు = అబ్రాహ్మణుఁడు; ఈసువెంచి = కినుకరెట్టించి, మునిపుత్రకున్ = మౌనిసుతుని - అయుతుని, పాసి = విడిచి, తొలంగి = వెడలి, వెండియున్ = మఱియును. (మీఁది పద్యముతోనన్వయము)

మంగలిక త్తిమింగు, అందని (మాని) పంటికి నఱ్ఱుఁచు, బొందితోఁగై లాసముఁజేరఁజూచు - జాతీయములు. “అందని మ్మాని పండ్ల కనునఱ్ఱులుసాఁచెద - (దశ 3-131) అఱ్ఱు = మెడ.

వ్యాక :— అసానలన్ - అసలన్ + అసలన్ = అసానలన్.
(బా. సంధి 41) అడియేమి - 'అది' యూతపదము. (ప్రౌ. శబ్ద 63)

పుత్ర - ఏకతకారకమును గలదు. చూ - 1-9

అలం :— లోకోక్తి.

తే॥ కామధేను ముఖంబునఁగార్యసిద్ధిఁ
బడయనూహించి మాయలుపన్నిచనియె
వినుమునిశ్శేష! తపముగావిచువారిఁ
గనినఁదలయేర్చుఁగాదె యాఖండలునకు.

231

వ్యా :— కామధేనుముఖంబునన్ = కామగవిద్వారమున,
కార్యసిద్ధిన్ = పని నెఱవేఱుటను, పడయన్ = పొందుటకు, ఊహించి =
అలోచించి, మాయలుపన్ని = కపటోపాయములుకల్పించి, చనియెన్ =
అరిగెను. మునిశ్శేష = మౌనివత్సా - ఓనారదా! విను = ఆలకింపుము
తపము + కాంవిచువారిన్ = తపస్సుచేయువారిని, కనినన్ = చూచినచో
అఖండలునకున్ = ఇంద్రునకు, తలయేర్చున్ కాదె = శిరోవేదన
కలుగునుగదా!

సీ॥ ఉద్య 1 దుత్థానసముద్యోగమాత్రావ
శిష్టచేతస్సార, దష్ట 2 దర్భ
క్షతికృదుగ్గ్రధ్వాంక్షతతి 3 నివారణ విధా
త్వరమాణ 4 వాలాగ్గ్రి, 5 దంశపిహిత
6 నాదృతాధశ్శయనారంభ 7 విసంభ

232 ప:- 1 దుద్ధాన - త; దుత్థాన - ర, అ. 2 గర్భత - త; దర్భ - ర, అ.
3 విదారణ - ర; నివారణ - ర, అ. 4 వాతేగ్ర - గౌ; వాలాగ్ర -
ర, అ. 5 దంశవిహిత - త; దంశపిహిత - ర, అ. 6 నావృతాధన
శయనా - క; అదృతాధశ్శనా - ర, అ. 7 పసంభ - త.

8 గళకంబళాభోగఁ, గాతరాక్షి

నేకపార్శ్వస్థితిస్వీకారనిర్భగ్న

9 చరమోఽదు 10 తరశల్య, 11 సాంద్రబాష్ప

తే॥ దుగ్ధసేవాసమయబోధముగ్ధవత్స
పీడితాపీన పర్యంతఁ, బృథులదామ
వేష్టితగ్గీవ, నటచూచెవిపుఁడొక్క
యర్జుని, నిజోటజపఁగిఘాణాంతరమున.

232

వ్యా :— ఉద్యత్ = ఉద్గమించుచున్న - పుట్టుచున్న,
ఉత్థాన = పైకిలేచుటకు [నిలబడుటకు] సముద్యోగమాత్ర = ప్రయ
త్నించుపాటిదిగా, ఆవశేష = మిగిలిన, చేతస్సారన్ = మనోబలము
గలదియు, లేచినిలబడఁగల శక్తి లేదనియు, లేచినిలబడవలెనని ప్రయ
త్నించుపాటి మనోబలముమాత్రమే, మిగిలియున్నదనియు - అని
భావము] దష్ట = కొఱకఁబడిన, దర్భన్ = కుశలుగలదియు,
[కొఱకినకుశలుదానినోటిలోనున్నవనుట

[2] క్షతికృత్ = గాయముచేయునవియగు. ఉగ్ర = కూరము
లయిన, ధ్వాంక్షతతి = కాకులసమూహముయొక్క, (ధ్వాంక్షాత్మ
ఘోషపరభృద్బలిభుగ్వాయసాఅపి - అమ) నివారణవిధా = నివారించు
కృత్యమునందు, (కర్మక్రియావిధా - అభి. చిం.) త్వరమాణ = తొందర
పడుచున్న, వాల = తోఁకయొక్క, అగ్రన్ = చివరగలదియు, (గాయము
చేయుకాకులను దోఁకచివరిభాగము తోఁద్రోలుకొనుటయందుఁద్వరగలది
యనుట) దంశ = అడవియీఁగలచే, (దంశస్తువనమక్షికా - అమ)
పిహితన్ = కప్పఁబడినదియు.

8 గళకుచ్చికా-క; గళకంబళా - ర, అ. 9 భర-గ; చర-ర, అ.
10 కర- ర; మర - గౌ; తర - అ. 11 బాష్పసాంద్ర - గ;
సాంద్రబాష్ప - ర, అ.

వ్యాక :— క్షతికృత్ - చూ 1-4 వ్యాఖ్య, కరోతీతికృత్.

[3] అదృత = అదరింపబడిన, అధశ్శయన = నేలబరుండుట యొక్క, అరంభ = ఉపక్రమణముయొక్క, విస్రంభ = పరిచయముగల, గళకంబళ = గంగడోలుయొక్క, సాన్నాతుగళకంబళః - అమ - అభోగన్ = విస్తృతిగలటయు, (నేలపరుండుటకుపక్రమించునప్పుడు విస్తృతినందిన గంగడోలుగలదియు - అనుట) కాతరాక్షిన్ = బెదరుచూపులుగలదియు.

[4] ఏకపార్శ్వస్థితి = ఒక్కప్రక్కనేయుండుటయొక్క, స్వీకార = గ్రహించుటచేత, నిర్భగ్న = పగిలిన, చరమ = వెనుకటిదయిన, ఉరుతర = మిక్కిలిపెద్దదయిన, శల్యన్ = ఎముకగలదియు, (ఒక్కప్రక్కనే పడియుండుటచేత వెనుక భాగమున విఠిగిన పెద్దయెముకగలదియు - అనుట) సాంద్ర = విరివియైన, బాప్సన్ = కన్నీళ్లుగలదియు, దుగ్ధసేవాసమయ = పాలుసేవించు (త్రాగు) వేళయొక్క బోధ = జ్ఞానముగల, ముగ్ధవత్స = లేదూడచేత, పీడిత = పీడింపబడిన, ఆపీన = పొదుగుయొక్క, (ఉధస్తక్లిబమాపీనమ్ - అమ) పర్యంతన్ = ప్రక్కభాగము పర్యంతః = పార్శ్వః - శబ్దక) గలదియు [పాలుత్రాగువేళ నెఱిగిన లేదూడపాలుకుడువబోగాబొదుగుయొక్క ప్రక్కభాగము పీడింపబడుచుండెననుట] పృథుల = స్థూలమయిన, [లావుపాటిదయిన] దామ = పలుపుచేత, [నభుంసిదామసందానమ్ - అమ] వేష్టిత = చుట్టునువచ్చునట్లుచేయబడిన, గ్రీవన్ = మెడగలదియు, [మెడకులావుపాటి పలుపుకట్టుబడియుండెననుట] అగు, ఒక్క = ఒక, అర్జునిన్ = గోవును, మాహేయీసేరభేయీ ... అర్జున్సహూరోహణీస్యాత్ - అమ) విప్ర్రాదు = బ్రాహ్మణుడు - అయితుడు అట = అచ్చట, నిజ = స్వకీయమయిన, ఉటజ = పర్ణశాలయొక్క [మునీనాంతుపర్ణశాలోటజోఽస్త్రియామ్ - అమ] ప్రభూణ = తలవాకిటి ముందరినుండు చావడియొక్క, [ప్రభూణప్రభుణాళిందాబహిర్ద్వారప్రకోష్టకే - అమ] అంతరమునన్ = మధ్యమునందు, చూచెన్ = కనెను.

క॥ చూచియిదియల్లమొన్నటి
వాచంయమువేల్కిగిడ్డి వడువొందెడు; నీ
1 నైచికికినెట్లాకో! యీ
నీచతవాటిలెన్నిన్న నేటనెయనుచున్.

233

వ్యా :— చూచి = (గోవును) కనుగొని, ఇది = ఇయ్యది-
ఈగోవు, అల్లమొన్నటి వాచంయమి = ఆమొన్నటిదినమున వచ్చిన
మునియొక్క, (వాచంయమోమునిః - అమ) వేల్కిగిడ్డి = హోమ
ధేనువుయొక్క, వడువు = విధము, ఒందెడున్ = పొందుచున్నది.
(మొన్నవచ్చిన మునియొక్క హోమధేనువువలెనున్నదనుట) ఈనైచి
కికిన్ = ఈయత్తమమయిన గోవునకు, (ఉత్తమాగోషునైచికి - అమ)
ఈనీచత = ఈహీనత్వము - ఈదుస్థితి, నిన్ననేటనె = గతదినము
లోపలనే, (ఇంతలోనే - అమ) ఎట్లాకోపాటిలెన్ = ఏవిధముగా
సంభవించెనో! ఒకో - సందేహమునుదెలుపును అనుచున్ = అని.
మీఁదిపద్యముతోనన్వము

చ॥ మతిఁగృపగ్రమ్మబాడబకుమార 1 శిరోమణియుద్ధరించె భూ
పతితఁదపస్విరోహిణినపాయపరంపరఁబాచిసాఁకియూ
ర్జితబలఁజేయఁగాఁదలఁచి, శిష్టహితన్ గలికాలజాతదు
స్థితఁబడు ధర్మదేవతశతచ్ఛదలోచనుఁడెత్తుకైవడిన్.

234

వ్యా :— బాడబకుమారశిరోమణి = తలమానికమువంటి
బ్రాహ్మణుఁడు-శిష్టుఁడయిన బ్రాహ్మణుఁడు- ఆయుతుఁడు, (బాడబాః
విప్రశ్చబ్రాహ్మణః - అమ) మతిన్ = మదియందు, కృప = దయ

233 ప:- 1 నైచికినెట్లాకోహయీ - త: నైచికికినెట్లాకోయీ - ర, అ.

234 ప:- 1 శిఖా - గ, త, ర; శిరో - అ.

క్రమ్మన్ = అతిశయింపఁగా, శిష్టహితన్ = సచ్చరిత్రులకు హితమయినదియు, కలికాల = కలియుగసమయమువలన, జాత = కలిగిన; దుస్థతన్ = దుస్థితిభావమునందు, పడు = చిక్కుకొను, ధర్మదేవతన్ = ధర్మదేవతను, శతచ్ఛదలోచనుఁడు = పద్మాక్షుఁడు - విష్ణుమూర్తి, ఎత్తుకైపడిన్ = ఉద్ధరించునట్లు, అపాయ = కీడులయొక్క, పరంపరన్ = వరుసలవలన (నుండి) పాచి = తొలఁగించి, సాకి = రక్షించి, ఊర్జితబలన్ = వృద్ధిచేయఁబడిన శక్తిగలదానినిగా, చేయఁగాన్ = ఒనర్చుటకు, తలఁచి = సంకల్పించి, తలపెట్టి భూపతితన్ = నేలఁగూలిన, తపస్వి = మునియొక్క, రోహిణిన్ = ధేనువును, మహాయీసౌరభేయీగౌః - రోహిణీస్యాత్ - అమఁ ఉద్ధరించెన్ = లేవనెత్తెను.

కలికాలదుస్థితియందుఁజిక్కుకొన్న ధర్మదేవతలను విష్ణుమూర్తి యుద్ధరించునట్లు, నేలఁగూలియున్న మునిధేనువునయుతుఁడుద్ధరించెను,

అలం :— ఉపమ.

క॥ 1 పడఁబడఁబాటుచుగడగడ

వడఁకుచుమొదవింతనిలిచె, వనజాక్షుఁడుమున్

వెడలింపఁగజడనిధివెలు

వడియించుకదెలియు 2 పుడమిపడఁతియుఁబోలెన్. 235

వ్యా :— పడఁబడఁబాటుచున్ = మిక్కిలి తొట్రుపడుచు, గడగడవడకుఁచున్ = గడగడమనికంపించుచు, (గడగడ - వణకుట యందగుననుకరణము) మొదవు = అవు, వనజాక్షుఁడు = విష్ణుమూర్తి, మున్ = పూర్వము, వెడలింపఁగన్ = వెడలఁజేయఁగా, జడ

నిధిన్ = సముద్రమునందుండి, వెలువడి = బయటికివచ్చి, ఇంచుక =
కొంచెము, తెలియు = తెప్పిటిల్లు, స్వస్థతనొందు = పుడమిపడతి
యుబోలెన్ = భూకాంతవలె, ఇంతనిలిచెన్ = కొలదిగానిలబడెను.

సముద్రముగ్గుమయిన భూమిని విష్ణువువరాహావతారమునబై
కెత్తెనని పురాణకథ.

పడఁబడఁబాటుచున్ - చూ 3-38 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— జడనిధిన్ - జడనిధివలన్ + ఉండి + వెలువడి బా.
కారక 11 చే - జడనిధిని + ఉండి + వెలువడి. పౌ. కారక 11 చే -
జడనిధిని + వెలువడి = జడనిధివెలువడి.

అలం ;— ఉపమ, వృత్త్యనుప్రసము.

చ॥ పదములకొంకువో 1 బిసికి, ప్రక్కలనుక్కెడలించి, దంశవం
శదమనవృత్తినింపొసఁగి, 2 సాన్ననఖంబులదువ్వి, నెత్తురుల్
చిదికెడు 3 గంట్లభూరజముచిల్కి, ముఖస్థతృణంబుద్రోచి, య
మ్మొదవుమ్మదుక్రియన్ నడపి, ముందటఁబందిటిరాటఁగట్టుచున్.

236

వ్యా ;— పదముల = అడుగులయొక్క, కొంకు = వంకర,
పోన్ = పోవునట్లు, (తొలఁగునట్లు) పిసికి = (చేతులతో) ఒత్తి,
ప్రక్కల = పార్శ్వభాగములయొక్క, సుక్కు = ముడుత, ఎడ
లించి = సరిచేసి, దంశవంశ = అడవియీగలకులము (గుంపు)యొక్క;
(దంశస్తువనమక్షికా - అమ) దమనవృత్తిన్ = నిగ్రహించువర్తనముచేత,
(నివారించుప్రయత్నముచేత - అనుట) ఇంపొసఁగి = సంతోషము
కలుగజేసి, సాన్న = గంగడోలు, (సాన్నాతుగళకంబళః - అమ)

236 ప:- 1 బిసికిప్రక్కల - డ, ద, బ; బిసికిప్రక్కల - ర, అ, గౌ.
2 సన్న-గౌ; సాన్న-ర, అ. 3 గండ్ల - డ, ద, బ; గంట్లు-ర, అ, గౌ.

నఖంబులన్ = గోళ్లతో, దువ్వి = గోకి, నెత్తురుల్ = రక్తములు;
 చిదికెడు = చిమ్మెడు, గంట్లన్ = గాయములయందు, ఖరజము =
 నేలధూళి, చిల్కి = చల్లి, (గంట్లపైదుమ్మచల్లుటచే రక్తస్రావము
 నివర్తించును) ముఖస్థ = నోటియందున్న, తృణంబున్ = గడ్డిని -
 కుశలను, (చూ 5-232) త్రోచి = తీసివైచి; (తొలగించి) అమ్మొద
 వున్ = అగోవును, మృదుక్రియన్ = మృదురీతిని (మెల్లగా-అనుట)
 నడపి = నడిపించి, ముంగిటన్ = అంగణమునందు, పందిటిరాటన్ =
 పందిరిగుంజయందు, (పందిరిగుంజకనుట) కట్టుచున్ = బంధించుచు
 (మిదిపద్యముతో నన్వయము)

క॥ చేతోజహాయచ్చాయా

పాతా 1 వహమైనమంచి 2 పచ్చికయు, విని

ర్థౌతకలధౌతదండ వి

భాతులిత 3 జలంబులుందపసిప్రియమొసగెన్. 237

శ్లోక : — చేతోజ = మన్మథునియొక్క, హాయ = అశ్వము
 వంటి మన్మథుని వాహనమగు చిలుకవంటి, ఛాయా = కాంతియొక్క,
 పాత = ప్రసారమును, అవహ = కలిగించునది, ఐన = అగు,
 మంచి = మేలయిన, పచ్చికయున్ = పచ్చిగడ్డియు, వినిర్థౌత =
 మిక్కిలి స్వచ్ఛముగాజేయబడిన, కలధౌతదండ = వెండికఱ్ఱలయొక్క
 (వెండిబెత్తములయొక్క) విభా = కాంతితో, తులిత = సాటిగలది
 యగు, జలంబులున్ = నీళ్ళను, తపసి = ముని - అయుతుడు,
 ప్రియము = ప్రీతిగా, ఒసగెన్ = గోవునకు ఇచ్చెను.

శ్లోక : — ప్రియము = ప్రీయముగా. [ప్రౌ. కియా 22]

237 ప:- 1 వహ - గౌ; సహ - ర, అ. 2 పచ్చికమును - త. గౌ; పచ్చి
 కయువిని - ర; పచ్చికయు(ల?)-అ. 3 జలంబులం - ర, అ.
 4 మొసగెన్ - ముద్రి (అ), ర; మొసగెన్ - ప: మొసగెన్-అ, గౌ

సీ॥ పడఁబడనెత్తఁబాల్పడియున్కి నాననా

1 భ్యాసనైపుణ 2 శక్తి పట్టువదలె

3 నులపాంకురములేర్చియులుప పట్టెడు పూన్కిఁ

గుశపల్లవాహృతి కుంటువడియె

4 సడిలంగసడిలంగమెడ రజువిడుతమి

నక్షసూత్రావృత్తి 5 యవులఁజనియెఁ

బొలయూడ్చి తినుటకుఁబొలయుపుల్గులఁబోవ

వదలించుహుంకృతిఁ 6 జెదరెమంత్ర

తే॥ మాసలన్నియు మొదలంటఁగోసియున్న

గోచికట్టున కటువంటి గొడవగడవ

రాకమెడఁజుట్టుకొనియె, నూరక యశార్య

కరణశీలురకెప్పాటఁగలదె సుఖమా.

238

వ్యా :— పడఁబడన్ = నిలఁ కూలఁగాఁగూలఁగా - మాటి
మాటికినేలఁగూలఁగా, ఎత్తన్ = లేవనెత్తుటకు, పాల్పడియున్కిన్ =
సిద్ధపడియుండుటచేత. ఆసన = యోగాసనములయొక్క, అభ్యాస =
సాధనమునందలి, నైపుణ = నేర్పరితనముయొక్క, శక్తి = సామర్థ్యము
పట్టువదలెన్ = శిథిలమయ్యెను.

2 ఉలప = మెదవగడ్డియొక్క, (ఉలపస్త్రుణభేదౌస్యాత్ - విశ్వ

238 ప:- 1 భ్యాస - ద, బ; భ్యాస - ర, అ. 2 వృత్తి - ప; శక్తి - ర, అ.

3 యులవా...యులువ - త; నురుపాం - గౌ; నులపాం - ర, అ.

4 సడలంగమెడరజుగడువడి - ముద్రి (అ); సడలంగమెడరజ్జుఁ
గడువడి - ర. సడిలంగ సడిలంగమెడరజ్జు విడుతమి - అ, గౌ.

5 యలవుసని - త; యవలఁజని - ర, అ, యవుల - గౌ.

6 బెదరె - ముద్రి (అ); ర; బెదరె - అ.

ఉలపము = మొదవగడ్డి, బల్పజము - సూ. ని) అంకురములు = మొలకలు, వీర్చి = వీటి, ఉలుపపట్టెడు = (కానుకవలె) అర్పించెడు, పూన్కిన్ = ప్రయత్నముచేత, కుశ = దర్భలయొక్కయు పల్లవ = చిగుళ్ళయొక్కయు, అహృతి = అహరణము, (తీసికొని వచ్చుట) కుంటువడియెన్ = భగ్నమయ్యెను. (చెడెను.)

(3) సడిలంగసడిలంగన్ = జాటిపోఁగాజాటిపోఁగా - మాటిమాటికి జాటిపోఁగా, మెడన్ = గళమునందు, రజ్జువు = శాగిడు - పలుపు ఇడుతమిన్ = ఉంచుపూనికచేత, అక్షసూత్ర = జపమాలయొక్క, (అక్షసూత్రమ్ జపమాలా - ఇతిజటాధరః - శబ్దక) ఆవృత్తి = తిరిప్పుట, అవులఁజనియెన్ = దవ్వయ్యెను. (లుప్తమయ్యెను)

అక్షమాల - “ముక్తాఫలైర్విద్రుమేణ రుద్రాక్షైఃస్ఫాటికేనవా, గణనాసర్వథా కార్యాసమ్యగంగుళిపర్వభిః” (అగ్ని)

సడిలు - అనుఇత్వమధ్యమునుగలదు. (కాశహ 4-12) — ము. కౌ. ప్రకీర్ణక.

(4) పొల = మాంసమును, ఊడ్చి = పీకి, తినుటకున్ = భక్షించుటకు, (ముక్కుతోఁబొడిచి కండలు తీసితినుటకు - అనుట) పొలయు = మూగు, పుల్గులన్ = పక్షులను - కాకులను, (చూ 5-232) పోవన్ = తొలగునట్లు, అదరించు = బెదరించు. హుంకృతిన్ = హుంకారముతో. మంత్రము = మనువు, చెదరెన్ = చెడెను.

అసలన్నియున్ = కోరికలనన్నింటిని, మొదలంటున్ = సమూలముగా, కోసియున్న = త్రెంచియున్న, గోచికట్టునకున్ = కాపిన ధారికి - బ్రహ్మచారికి, అటువంటి = అరితదైన, గొడవ = జోలి, (సంబంధము) కడవరాక = తప్పించుకొన శక్యముకాక, మెడఁజుట్టుకొనియెన్ = అలముకొనెను. (వదలకుండఁబట్టుకొనెను) ఊరక =

విడువక, అకార్యకరణశీలురకున్ = చేయఁదగని పనిచేయుట స్వభావముగాఁగలవారికి. (గృహస్థాశ్రమతిరస్కారమకార్యకరణమనుట ఎప్పాటన్ = ఏవిధముగానైనను, సుఖము = సౌఖ్యము, కలదె = ఉన్నదా? (లేదనుట)

పడఁబడనెత్తపాల్పడుటకు, నాసనాభ్యాననైపుణశక్తి పట్టువదలుటకు, నులపాంకురములనర్పించుటకుఁ గుశపల్లవములను దెచ్చుటకు, సడలఁగాసడలఁగా మెడరజ్జువిడుకోరికకు, నక్షమాలత్రిప్పుటకుఁ, గాకులను బెదరించుటకుఁజేయుహుంకారమునకు, మంత్రోచ్ఛారణమునకు సామ్యమువ్యంజితము.

అలఁ :— అర్థాంతరన్యాసము.

చ॥ విబుధతపోధనేంద్ర! విను, వేయువిధంబులనాతఁడేదనే
చిబలవిభేదినైచికి విశ్వంఖలమైఖలమైత్రిఁ 1 బోలె, వే
గబలవిహీనతార్తియుఁడుగన్, గడుఁగొప్పున నివ్వటిల్లి, బీ
దబలిసిబందికాఁడగు విధంబునఁదిమ్మరునమ్మహాటవిన్. 239

వ్యా :— విబుధతపోధనేంద్ర = ఇంద్రునివంటి సురమునీ (శ్రేష్ఠుడైన సురమునీ) - ఓనారదా! విను = ఆకర్ణింపుము. బలవిభేది = బలదైత్యునిభేదించినవానియొక్క - ఇంద్రునియొక్క, నైచికి = ఉత్తమమయినగోవు - కామధేనువు (ఉత్తమాగోషునైచికి - అమ) వేయువిధంబులన్ = వెయ్యిరీతులచేత పలురకములుగా - అనుట) ఆతఁడు = ఆతఁడు - అయుతుఁడు, ఏదన్ = పోషింపఁగా, ఏచి = విజృంభించి, ఖలమైత్రిబోతెన్ = దుర్జనస్నేహమువలె, విశ్వంఖలమై = కట్టుపాటులేనిదై, వేగన్ = త్వరగా, బలవిహీనతా = శక్తియొక్కయల్పత్వము

వలననైన, అర్తి = వ్యధ, ఉడుగఁగన్ = తొలఁగఁగా, కడున్ = మిక్కిలి
 కొవ్వనన్ = పుష్టితో, నివ్వటిల్లి = అతిశయించి, బీదబలిసి బంది
 కాడగు విధంబున్ = పేదవాఁడుబలు పెక్కి బందిపోటుయినట్లు, (బంది
 బోటుగా మాటినట్లు) అమ్మహోటవిన్ = అగొప్పయరణ్యమునందు,
 త్రిమ్మరున్ = సంచరించును.

అలం :— ఉపమ.

ఉ॥ గుండువలెన్ బలియమగు 1 గోడియతోడఁజరింప, నారఁగాఁ
 బండినబల్సువంటి 2 పసభాసిలు మైసిరిచూడ్కి 3 కెంతయున్
 బండువొనల్పనర్పగతి పాలజనింప, 4 సమాంసమీనకున్
 వెండియునిల్పెఁజూలుదధివీచిమణిప్పుణి 5 చొచ్చుచాడ్పునన్.

240

వ్యా :— గుండువలెన్ = గుండ్లాయివోలె, బలియమగు =
 (మిక్కిలిబలము (దృఢత్వము) గలదియగు, గోడియ = వత్సతరము
 కోడెదూడ) తోడన్ = వెంబడిని, చరింపన్ = సంచరింపఁగా, అరఁ
 గాన్ = బాగుగా, పండిన = ఫలించిన, బల్సువంటిపసన్ = కసివెంద
 పొదవంటి (బసులుకారకసివెందయనఁగా సమర్థము - అం. భా) కాంతితో
 భాసిలు = ప్రకాశించు, మైసిరి = శరీరశోభ, చూడ్కికిన్ = దృష్టికి,
 ఎంతయున్ = అత్యంతము. పండువొనర్పన్ = అనందముకూర్పఁగా
 (నేత్రోత్సవమొనర్పఁగా - అనుట) పాలన్ = క్షీరమునందు, అల్పగతి =
 తక్కువయినరీతి, జనింపన్ = కలుగఁగా, (గోవుపట్టిపోవుముందు

240 ప:- 1 గోడియ - గౌ: గో (కో?) డియ - అ. (గోడియ -ర, 2 పసి-
 డ, ద, బ; పస - ర, అ. 3 నెంతయున్ - గౌ, కెంతయున్- ర, అ.
 4 సమాంసమీనకున్ - గౌ. సమాంసమీనకున్-ర, అ. 5 వెల్పు-గ;
 చొచ్చు - ర, అ, గౌ.

క్షీరధారతగ్గును.) సమాంసమీనకున్ = ఏకేతనీనునట్టియావునకు -
 అకామధేనువునకు, (సమాంసమీనాసాయైవ పశ్చివరంప్రసూయతే -
 అమ) ఉదధివీచిన్ = సముద్రపుగెరటుమునందు మణీహృణి = రత్న
 కాంతి, చొచ్చుచాడ్పునన్ = ప్రవేశించునట్లు, వెండియున్ = మరల,
 చూలు = గర్భము, నిల్చెన్ = కలిగెను.

బల్సు - ఇది గుల్మభేదము. ఇది వర్షర్తువున ఫలించును, దీని
 ఫలములాక పచ్చగానుండును. కృష్ణహరితవర్ణములకై క్యము. కవిసమ
 యము. "కృష్ణహరితయోః ఏక త్వేన నిబంధనం కవిసమయః"
 - కావ్యమీ -

వ్యాక :— అగు + కోడియ = అగు + ను + కోడియ; అగు +
 గోడియ. ఇది "పోలుందెలనాకులు" వంటిది. చూ 1-29 వ్యాఖ్య.
 "ఉదంతతద్ధర్మార్థవిశేషణమునకు హల్లుపరంబగునపు గొన్నియెడలనుగాగ
 మంబుబహుళంబుగానగు" [ము. కౌ. సంధి 24]

అలం :— ఉపమ.

అ॥ వత్సయుతయు గర్భవతియునై మా హేయి
 1 వతివ్రతంబు 2 నణంపవార్చియుండె
 3 గంజగర్భతర్ణకయు 4 జగద్గర్భయు
 నై న 5 యసురజెలుపు 6 టావుబోలె.

241

241 ప:- 1 పతి - ముద్రి (అ), ర: వృతే - అ. 2 నడచి - క; నడుప-చ;
 నణంప - ర. అ. 3 గంబు - గ. ర; గండు - గౌ. 4 జగ-అ, గౌ;
 జర - ర. 5 యసురు - ముద్రి (అ); యసుర జెలుపు - క;
 యసురజెలుపు - ర, అ; అసురజెపు - గౌ. (అస్పష్టము)
 6 టావు - ర, అ.

వ్యా ;— వత్సయతయున్ = దూడతోఁగూడుకొన్నదియు,
 గర్భవతియునై = చూలుదాల్చినదియునై, మాహేయి = గోవు, (మాహే
 యీసౌరభేయీగౌః - అమ) వ్రతి = బ్రహ్మచారియొక్క, (వ్రతీ =
 బ్రహ్మచారి - శబ్దక) వ్రతంబున్ = నియమమును - తపస్సును,
 అణపన్ = భగ్నముచేయుటకు, కంజగర్భ = బ్రహ్మదేవుఁడు,
 తర్ణకయున్ = దూడఁగాఁగలదియు, (సద్యోజాతస్తుతర్ణకః - అమ =
 అప్పుడే పుట్టినదూడ. ఇటదూడయని యర్థము. పయస్సవివక్షితము,)
 జగత్గర్భయున్ = విశ్వము కుక్షియందుఁగలదియు, ఐన = అయినట్టి
 అసురఁజెఱుపు = దైత్యాంతకుఁడైన - విష్ణుమూర్తియైన, ఆవున్పోతెన్=
 గోవువలె, వార్చిఉండెన్ = వేచియుండెను.

*హరుఁడు, త్రిపురాసులను సంహరింపఁగా, మయుఁడు వారిని
 సిద్ధరసకూపమునవైచెను. కూపామృతరసముచే వారుపునర్జీవితులయిరి.
 అప్పుడు విష్ణుమూర్తి, బ్రహ్మదూడయైరాఁగా గోరూపమునఁగూపామృత
 మును బానముచేసెను. పిమ్మటహరుఁడు త్రిపురాసులను సంహరిం
 చెను. భాగ 7 స్కం. 397-401 ప.

“వత్సఅసీత్తదా బ్రహ్మ, స్వయం విష్ణురయంహిగౌః

ప్రవిశ్యత్త్రిపురంకాలే, తచ్చకూపామృతంపపౌ”

(సం. భాగ. 7-10-64)

*ఈపురాణకథాంశము తమ తండ్రిగారి సత్యవత్యుపాఖ్యానమునఁగలదని
 మాన్యమిత్రులు శ్రీ మల్లంపల్లి శరభేశ్వరశర్మగారు తెలిపిరి. “జిష్ణువత్సఁజేసి
 కొనితానుధేనువై-కూపామృతము హరియారగించె” సత్యవత్యుపాఖ్యానము
 (మల్లంపల్లి మల్లికార్జునశాస్త్రిగారి కృతి) పిమ్మటఁబరిశీలింపఁగా భాగవత
 ప్రమాణములభించినది. ఇందుఁగూడయయ్యెనని పురాణాంతరములలో
 నుండవచ్చును. శ్రీ శర్మగారికిఁ గృతజ్ఞుడను.

దూడఁతోఁగూడుకొన్నదియు, గర్భముకుక్షియందుఁగలదియు
నగు కామధేనువు. బ్రహ్మదూడఁగలదియు, జగత్తుకుక్షియందుఁగలది
యునై, త్రిపురాసురసంహారకాలమున, మయనిర్మితమయిన కూపా
మృతమును బానముచేయుటకై వేచియున్న విష్ణుమూర్తియగుధేనువువలె
నాబ్రహ్మచారియొక్క తపస్సునుభగ్నముచేయుటకై వేచియుండెననుట

వ్యాక :— అసురఁజెలుపు = అసురనుజెలుపు - ద్వితీయా
తత్పురుషము. అలుక్సమాసము, మిశ్రము. చెలుచు + పు = చెలుపు.
చెలుచుపాఁడనుట. కర్తృత్వమున. 'పు' పర్ణము. (బా. సంధి 11)
ఇది, 'తాలుపు' వంటిది. నెలతాలుపు = నెలనుదాలుపు నెలనుదాల్చు
పాఁడనుట. ఇదియాచ్ఛికము. లుక్సమాసము. అసుర-జాత్యేకవచనము.
ఇదినిపాతన్యాయమున గ్రాహ్యము. (ము. కౌ. సమాస 18)

అలం :— ఉపమ.

క॥ లోచన వికృతిముకురమున
గోచరమగు పగిదిఁగపటగోచరితము దన్
మోచిన, వాచంయమసుతుఁ
డేచిన నెవ్వగలఁబొగిలి యిట్లుఁహించెను.

242

వ్యా :— లోచన = కన్నులయొక్క, వికృతి = వికారము
[మార్పు] ముకురమునన్ = అద్దమునందు, గోచరమగుపగిదిన్ =
కనఁబడునట్లు, కపటగో = మోసపుటావుయొక్క, చరితము = నడ
వడి, తన్ = తన్ను, మోచినన్ = తాఁకఁగా, వాచంయమ
సుతుఁడు = మునికుమారుఁడు - అయుతుఁడు, ఏచిన = అతిశయించిన,
నెవ్వగలన్ = అధికచింతచేత, పొగిలి = పరితపించి, ఇట్లు = ఈ
ప్రకారముగా, ఊహించెన్ = వితర్కించెను.

అలం :— ఉపమ,

సీ॥ వత్సనాభీగంధవహమయ్యెనీయావు
 పైగాలి నీవారపాకమునకుఁ
 గరినకుద్దాలవక్త్రములయ్యెనీ జన్నె
 1 మునుడెక్కలక్కందమూలములకుఁ
 జటులదావానలచ్చట 2 యయ్యెనీగిడ్డి
 కటుజిహ్వాబర్హిర్నిశాయమునకు
 3 నారుణోచ్చారణోద్ధతులయ్యె 4 నీతొఱ్ఱు
 కంఠహుంకృతులేగర్భిణులకు

తే॥ నాకుమొగమోడియోఁగాదనరు తపస్సు
 లేలయీమైల? 5 పూయకదూల, దీని
 వత్సయుతముగ నీవనీవాటమునకు
 6 లాడిగావింతు, నంతఁదొలంగుదూఱు.

243

వ్యా ;— ఈయావు = ఈగోవుయొక్క, పైగాలి = మీది
 నుండి వీచువాయువు, నీవారపాకములకున్ = నివ్వరిసస్యముయొక్క
 ఫలములకు - నివ్వరిధాన్యములకు, వత్సనాభీగంధవహము = వత్స
 నాభియను విషభేదముయొక్క వాయువు, అయ్యెన్ = ఆయెను.

ఆవుపైనుండి వీచు వాయువువత్సనాభీవిషవాయువుయొను. అనఁగా
 నివ్వరిసస్యమును భక్షించియావు నివ్వరిధాన్యమునునాశనముచేయుచున్న
 దనుట.

నీవారపాకము — “నీవారపాకాదికడంగరీయైః (రఘు ౧.9)=
 పచ్యత ఇతిపాకః, ఫలంధాన్యమితియావత్, నీవారస్యపాకః తృణ
 ధాన్యమ్” (సంజీ)

243 ప. 1 మును - ర, గౌ; మును(ని?)-అ, 2 లయ్యె గ, ర, యయ్యె
 -అ, గౌ. 3 నారుణో - ర, అ. 4 నితొఱ్ఱు - గౌ; నీతొఱ్ఱు - ర, అ.
 నీతొరి - చ. 5 పూయక - క, చ, త; పూయక - ర, అ.
 6 లాతి - త; లాడి - ర, అ.

(2) ఈజన్నె = ఈహామధేనువుయొక్క, మనడెక్కలు = గిట్టలయొక్క ముందటిభాగములు, (గొరిజడెక్కగిట్టయన ఖర నామంబు - అం. భా) అక్కందమూలములకున్ = అముల్లంగిదుంపలకు, కఠిన = వాడియైన, కుద్దాల = త్రివ్యుకోలయొక్క, (గుద్దలియొక్క) వక్త్రములు = ముఖములు - అగ్రములు, అయ్యెన్ = ఆయెను.

అవుయొక్క ఖరాగ్రములు కందమూలములకు వాడియైన త్రివ్యుకోలమొనలయ్యెను. అనఁగా నావుఖరాగ్రములచేతగందమూలములు పెల్లగింపబడి నశించుచున్నవనుట.

(3) ఈగిడ్డి = ఈయావుయొక్క, (అవుపొట్టియుగిడ్డియనఁజెలఁగు - అం. భా) కటు = పరుషమైన, జిహ్వా = నాలుక, బర్హిః = దర్భలయొక్క, (బర్హిన్ పూసి హుతాశనే, నస్త్రీకుశే - మే. ని) నికాయములకున్ = సమూహములకు, చటుల = చంచలమయిన, (చటులంచపలం లోలంచలంపారిష్ట వాస్థిరే - అభి. చిం.) దవానల = కార్చిచ్చుయొక్క, (దవదావౌవనారణ్యవహ్నోః - వై. ని.) ఛట = కాంతి, (ఛటా = దీప్తా - శబ్దస్తో) - మంట, అయ్యెన్ = ఆయెను.

అవుయొక్క నాలుక, దర్భలకుఁగార్చిచ్చుయొక్క జ్వాలయయ్యెను. అనఁగా నావుదర్భ నెల్లయెడలభక్షించివేయుచున్నదనుట.

(4) ఈతొఱ్ఱు = ఈపసరముయొక్క - ఈయావుయొక్క, (గోమ హిష్యాదులనామముల పసితొఱ్ఱుతోడుకుపసరమునానడరు అం. భా) కంఠ హుంకృతులు = అఱపులు. (అంభారావములనుట) ఏణగర్భిణలకున్ = చూలుతోనున్న లేళ్లకు, అరుణ = అరుణమంత్రములకు సంబంధించిన, ఉచ్చారణ = పలుకుటయొక్క, ఉద్ధతులు = నిష్ఠురత్వములు, అయ్యెన్ = ఆయెను.

అవుయొక్క యంభారావములు చూలుతోనన్న లేళ్లకరుణ మంత్రోచ్చారణములయ్యెను. అనఁగాలేళ్లకు గర్భపాతమును గలిగించు ననుట.

కృష్ణయజుర్వేదములోని యారణ్యకమును వేదభాగమునందలి యరుణమంత్రములను గర్భిణులు విన్నచో గర్భస్రావమగును. కాన నావుచేయునంభారవములరుణ మంత్రములయ్యెననుట. ప్రసవసమయమున నరుణ మంత్రములు పఠించిన సుఖప్రసవమగును.

“ద్విజతనారణ్యకధ్వనివినఁగజేసి

గర్భముసుఖచ్యుతము సేయఁగడఁగెననఁగ” (అయుక్త 479)

“అరణ్యకధ్వని - వేదభాగవిశేషము.” అరణ్యేఽధ్యయనాదేవ అరణ్యకముదాహృతమ్. అరణ్యమందు అధ్యయనముసేయవలసినదగుట చేత అరణ్యకమనబడును, దీనిని ఇంటిలోచెప్పరు. ఏలయన దీనిని విను గర్భిణులకు గర్భస్రావమగును. ప్రసవసమయమందు స్త్రీ వినునట్లుగా దీనిని పఠించిన సుఖప్రసవమగును. ప్రసవమేకాక, నొప్పులేపడుచున్నను, అప్పుడు బ్రాహ్మణులు దీనింబఠింతురు. దీనిని వినుటచేత శ్రీఘమే సుఖప్రసవమగును. (సంజీ)

అరుణ - అరుణమునకు సంబంధించినది. “అరుణాలు పఠింపగ నాలకించి” (శివతా 3-14) “అరణాలు - అపముద్రితము - నూ. ని. ఈయపముద్రితమును జూచి అరణ్యకశబ్దభవమే ‘అరణ’ శబ్దమనికొంద అనుట యవిచారమూలకము

తపస్వులు = మునులు. నాకున్ = నాయందు - నావిషయమున, మొగమోడి=దాక్షిణ్యమువహించి, (మొగమోటుపడి)ఔగాదనరు=ఔనని కాదని పలుకరు - ఊరకొందురు. ఈమైల = ఈమాలిన్య

మును - ఈయపకీర్తిని, పూయక = అలంకరక - అణిగింపక. (ఈచెడ్డ
పేరును బోగొట్టుకొనక - అనుట) దూల = కండూతి, (దురద)
వీల = ఎందులకు? (అనావశ్యకమునుట) దీనిన్ = దీనిని - ఈయావును
వత్సయుతముగన్ = దూడతోగూడ, ఈవనీవాటమునకున్ = ఈ
యరణ్యప్రదేశమునకు, వాట = స్థానే - శబ్దస్తో లాడి + కావింతున్ =
ఉపహారముగాజేయుదును - అడవిలోనికీబాఱుద్రోలెదననుట - అంతన్ =
అంతటితో, దూట = నింద, తొలంగున్ = పాయును.

వ్యాక:- నాకున్ = నాయందు - నావిషయమున. (ప్రా.కారక 13)

అలం :- రూపకము.

ఉ॥ దండమెదీని 1 వాలధి, సుధా 2 నిభవాఃకరకంబెదీనియీ
కుండపొదుంగు, దీనిముకుఁ 3 గ్రోళ్లులు భూమిబిలాంతరంబులే?
4 ఖండపటంబెదీనిమెడకంబళమంచుఁద్యజించెరోసియ
5 క్కొండకబ్రహ్మచారి, మడిఁగూకులువత్తులునై, 6 యసద్గవిన్.

244

వ్యా :- దీని = దీనియొక్క - ఈయావుయొక్క, వాలధి =
తోక (పుచ్చో2స్త్రీలూమలాంగులే వాలహస్తశ్చవాలధిః - అమ)
దండమె = కట్టయా? (బ్రహ్మచారిచేతితో ధరించు మోదుగులేదా
బిల్వముయొక్క కట్టయా?) దీని = దీనియొక్క - ఈయావుయొక్క
ఈకుండపొదుంగు = ఈఘటమువంటి యూధస్సు, సుధా = అమృత
ముతో, నిభ = సమానమయిన, వాః = జలముయొక్క, కరకంబె =

244 ప:- 1 వాలము - చ, త: వాలధి - ర, అ. 2 నిధివాక్కర- త: నిధి
వాఃకరకంబె - ర, అ: నిధివాఃకరణంబె - గౌ. 3 గ్రోళ్లులు - త:
గోళ్లులు - గ: గోళ్లులు - ర, అ. 4 గండపటం - డ, ద, బ:
ఖండపటం - ర, అ, గౌ. 5 క్కొండక - ముద్రి (అ): క్కొండక-గ:
క్కొండక-ర, అ. 7 యసద్గతి - ముద్రి (అ), ర: యసద్గతిన్-అ

కమండలువా? కమండలౌచకరకః - అమ | దీని = దీనియొక్క
 ఈయావుయొక్క, ముక్కుగోళులు = నాసాపుటములు, భూమిబిల
 గుహయొక్క, అంతరంబులే = మధ్యభాగములా? (భూగర్తము
 గుహ, బిలము = గర్తము - సూ. ని.) దీని = దీనియొక్క-ఈయా
 యొక్క, మెడకంబళము = గంగడోలు, (సాస్నాతుగళకంబళః - అమ
 గళము = మెడ) ఖండపటంబె = గుడ్డముక్కయా? - కౌపీనమా
 అంచున్ = అని, అక్కొండికబ్రహ్మచారి = ఆయల్పవయస్కుడగు
 వటువు, మది = మనస్సు, కూకులువత్తునై = తుత్తునియలై (మనస్సు
 వికలమై - మనస్సువిఱిగి - అనుట) అనద్గవిన్ = దుష్టమయినగోవును
 రోసి = వివగించి, త్యజించెన్ = విసరించెను.

మోదుగులేదా మారేడుదండమో, జలకుండికయో, గుహాభాగ
 ములో, కౌపీనమో బ్రహ్మచారికిఁగావలయునుగాని, యావుయొక్క
 తోకకుండపొదుగు ముక్కుఁబుటములు గంగడోలుననువానితోనేమిపని?

దండమునకు వాలమునకు, జలకుండికకుఁబొదుఁగునకు; ముక్కుఁజెఱ
 నులకు గుహలకుఁగౌపీనమునకు గంగడోలునకునౌపమ్యమువ్యంజితము

బ్రాహ్మణ బ్రహ్మచారి, మారేడు దండముగాని మోదుగు
 దండముగాని ధరింపవలెను—

“బ్రాహ్మణోబైల్వపాలాశౌ, క్షత్రియోవటఖాదిరౌ

పైలవైదుంబరౌవై శ్లో, దండానర్హంతిధత్మతః” - మ. స్మృ.

వ్యాక :— అనద్గవి - అసత్ + గో, చూ. 1-65 వ్యాఖ్య.

తే॥ కేళిపువాపోవబట్టిలంకియకుఁదార్చి

తోళిలవియఁగొట్టి, మెడనొక్క 1 ద్రుడ్డుగట్టి

గిడ్డివెడలించెదలతాడుకేలఁ 2 జుట్టి

మారివెలించువెడువున. మాణవకుఁడు.

245

245 ప.- తుండు - ముద్ది (అ). ర; తృండు - త; తృడ్డు - చ; తృడ్డు-అ.

2 దొట్టి - ముద్ది (అ). ర; జుట్టి - అ, గౌ.

వ్యా :— మాణవకుడు = బ్రహ్మచారి - అయుతుడు,
 (వటుఃపునర్మాణవకః - అభి చిం.) కేపు = దూడ, వాపోవన్ =
 అటవఁగా, పట్టి = పట్టుకొని, లంకియకున్ = లంకెకు, రెండింటిని
 గలిపికట్టెడుకట్టునకు తార్చి = కూర్చి, తోలు = చర్మము, అవి
 యన్ = చిట్లునట్లు, కొట్టి = తాడించి, మెడన్ = కంఠమునందు,
 ఒక్క = ఒక, దుడ్డు = లావుపాటికట్టును. (టొంపను) కట్టి =
 బంధించి, తలతాడు = పశువులకొమ్ములకుఁగట్టెడు రజ్జువును, కేలన్
 చుట్టి = చేతియందుఁజుట్టుకొని, మారిన్ = మాసూరికారోగమును
 (స్ఫోటకమును) వెడలించువదువునన్ = తొలగించునట్లు, గిడ్డిన్ =
 అవును, వెడలించెన్ = వెళ్ళగొట్టెను.

అలం :— ఉపమ.

క॥ అధేనువు తత్కృతబహు

బాధలసక్రోధయగుచుఁబర 1 తత్వసము

ద్బోధకబోధకలితుఁడగు

వాధూల 2 మునీంద్రుఁడుండువనమునఁబడియెన్. 246

వ్యా :— అధేనువు = అగోవు, తత్కృత = అతనిచేఁ
 (అయుతునిచే) జేయఁబడిన. బహుబాధలన్ = అనేక పీడనలచేత,
 సక్రోధయగుచున్ = కోపముగలదియగుచు, పరతత్వ = శ్రేష్ఠఁ
 డయిన పరమాత్మయొక్క, సముద్బోధక = సంస్కారోద్దీపనమును
 గలిగించు, బోధ = జ్ఞానముతో, కలితుఁడు = కూడుకొన్నవాఁడు,
 అగు = అయిన, వాధూల = వాధూలుఁడనెడు. మునీంద్రుఁడు =
 ఇంద్రునివంటిమౌని - మౌనిశ్రేష్ఠుఁడు, ఉండు = వర్తించు, వనము
 నన్ = అరణ్యమునందు, పడియెన్ = చొచ్చెను.

తత్వ - ఏకతకారకమునుగలదు. చూ. 2-201 వ్యాఖ్య.

క॥ పులియున్నపొదరు, మొసలికి

నెలవగుబలుమడుపుఁద్రాఁచునిల్చినవల్కి

బిలమన, నమ్మునివనమె

వ్వలనంజొరఁజనదు వానవప్రభృతులకున్.

247

వ్యా :— పులియున్నపొదరు = వ్యాఘ్రమువర్తించుపొద, మొసలికిన్ = నక్కమునకు, నెలవు = నివాసస్థానము, అగు = అయిన, బలుమడుపు = పెద్దసరస్సు, ద్రాఁచు = నాగుఁబాము, [నాగుఁబామనద్రాఁచనఫణిదనర్చు- అం.భా] నిల్చిన = నివసించిన, వల్కి = చెదలయొక్క, బిలము = రంధ్రము - పుట్ట (వల్కికము) అనన్ = అనునట్లు, అమ్ముని = అమౌనియొక్క-అవాధూలునియొక్క; వనము = అరణ్యము, ఎవ్వలనన్ = ఏవిధముగాను, వానవప్రభృతులకున్ = ఇంద్రులకును, చొరఁజనదు = ప్రవేశింపశక్యముకాదు.

“వల్కి = చెదలపురువు, చెదలు.” సూ. సి. వల్కికము చెద పురుగులచే నిర్మింపఁబడును గాన వల్కిబిలమనుట—

“అనేక సుషిరంవాద్యం, కాంతం స్త్రీ ముఖపంకజమ్

చక్షుఃశోత్రప్రియంకరం, యోజానాతి నపండితః” - చాటువు

(వ + అద్యం; క + అంతం; స్త్రీ = చెదపురుగు. వమ్రీకా యోషితోస్త్రీయా - వై. ని.)

అలగ :— ఉపమ.

శా॥ అమాయా 1 గవిమట్టెనట్టడివిలోనత్కుద్ధతిన్ 2 రేసి, మ

ధ్యేమార్గంబున, నభ్రగర్భితసురాద్రిన్ 3 బోలి. వల్కికరే

ఖామగ్నాకృతినున్నయున్న తతపఃకౌశల్య 4 కల్కున్, గత

వ్యామోహున్, జిరజీవి, దేవతులితున్, వాధూలవాచంయమున్. 248

248 ప:- 1 విని-చ, త, గ, గౌ; గవి-ర, అ 2 రేగి-ర, రేసి-అ, గౌ. 3 బొల్చు గ; బోలి -ర, అ, గౌ. 4 శల్య - డ, ద, బ; కల్కున్ - ర, అ, గౌ.

వ్యా :— ఆమాయాగవి = అకపటధేనువు, నట్టడవిలోన్ = అరణ్యమధ్యమునందు, అత్కుద్ధతిన్ = మిక్కిలియౌద్ధత్యముతో, రేసి = విజృంభించి, మధ్యేమార్గంబునన్ = నడిమితోవయందు, అభ్రగర్భిత = మేఘము; మధ్యభాగమునఁగల, సురాద్రిన్ = మేరుపర్వతమును, పోలి = ఎనసి (సరిపోలి) వల్మికరేఖా = పుట్టయొక్క యాభోగము (వైశాల్యము) నందు, రేఖా = ఆభోగే - శబ్దస్తో) మగ్న = మునిగిన అకృతిన్ = ఆకారముతో. ఉన్న = వర్తించుచున్న, ఉన్నత = గొప్పదయిన, తపః = తపస్సుయొక్క, కౌశల్య = నేర్పరితనము నందు, కల్కున్ = దక్షుఁడును, (కల్కోవాక్ శ్రుతివర్జితే, సజ్జనీరోగ దక్షేషు - మే. ని.) గత = పోయిన, వ్యామోహున్ = వ్యామోహముగలవాఁడును. చిరజీవిన్ = చిరకాలజీవియు, దేవతులితున్ = దేవతాసమానుఁడు, అగు, వాధూల = వాధూలుఁడనెడు. పాచంయ మున్ = మునిని. మట్టెన్ = తొక్కిను.

శరీరమధ్యభాగము పుట్టలోమునిగియున్న వాధూలముని, మేఘము మధ్యభాగమునఁగల మేరుపర్వతమువలెనుండెననుట.

వ్యాక :— మాయాగవి - మాయా + గో. చూ 1-65 వ్యాఖ్య మధ్యేమార్గము - చూ 2-77 వ్యాఖ్య.

అలం :— ఉపమ,

ఉ॥ మట్టిన, బిట్టు, మిట్టిపడిమౌని 1 సముత్థితుఁడయ్యె, మేనిపైఁ
బెట్టినపుట్టనెట్టవిసిబీటలువాఱి, శ్రీవశ్యకుంతముల్
చట్టుపలెత్తిముందఱికిసాఁగఁదలంప, 2 జటాచ్ఛటాటవిన్
3 ద్రుట్టెలుగట్టినిద్రిలు మరుద్బుగధీశకులంబుమేల్కనన్. 249

249 ప:- 1 సముద్ధతు - గౌ; సముత్థితు - ర. అ. 2 జటాచ్ఛటాళిని-త;
జటాచ్ఛటాచ్ఛవి - ర; జటాచ్ఛటాచ్ఛవి (దీన్?) - అ; జటా
చ్ఛటాటవి - గౌ. 3 ద్రుట్టెలు-త; ద్రుట్టెలు-ర, గౌ; ద్రుట్టెలు-అ.

వ్యా :— మట్టనన్ = (కపటధేనువు) త్రొక్కగా, మౌని = ముని - వాధూలుడు, బిట్టు = అత్యంతము. మిట్టిపడి = అదరిపడి, మేనిపైన్ = దేహముమీద, పెట్టిన = నిర్మించిన, పుట్ట = వల్మీకముయొక్క, నెట్టు = ప్రదేశము, ఉపహతియుదావునెట్టననొప్పు చుండు - అం. భా) అవిసి = పగిలి, బీటలువాఱన్ = బద్ధిల్లుకాగా, శ్రవశకుంతముల్ = చెవులందున్నపక్షులు, చట్టుపలెత్తి = టెక్కలు పైకెత్తి (గఱి యీక చట్టుప యెఱక డాకననొప్పుబక్షంబు-అం. భా) ముందటికిన్ = పురోభాగమునకు, సాగదలంపన్ = పోనెంచగా, జటాచ్ఛటాటవిన్ = అడవివంటి జడలసమూహమునందు, తుట్టెలు గట్టి = గుమిగూడి, నిద్రిలు = శయనించు మరుద్భుగధీశ = వాతాశన (సర్ప) రాజులయొక్క, కులంబు = సజాతీయసమూహము, మేల్కనన్ = మెలకువనందగా, సముత్థితుడయ్యెన్ = లేచినిలబడిన వాడయ్యెను.

ఈ తపస్సమాధిక్రింది యభిజ్ఞానశాకుంతలశ్లోకమును దలపించు చున్నది.

“వల్మీకార్ధనిమగ్నమూర్తిరురసానందష్టసర్పత్వచా

కంఠేక్షీర్ణలతాప్రతానవలయేనాత్యర్థసంపీడితః

అంసన్యాపిశకుంతనీడనిచితంబిభ్రజ్జటామండలం

యత్రస్థాణురివాచలోమునిరసావభ్యర్కబింబంస్థితః” (అభిజ్ఞా 7-11)

వ్యా :— శ్రవన్ + శకుంత = శ్రవశకుంతముల్. జటా + ఛచా = జటాచ్ఛటా, మరుత్ + భుక్ + అధీశ = మరుద్భుగధీశ.

మ॥ కనవుందీవలుదావపావక శిఖాఘం 1 బున్ బ్రకాశింప, వె

క్కసమైతోచినకొండచందమున దీర్ఘశ్మశుచించత్సటా

విసరకోధరసోగ్రమూర్తియగుచున్, వృద్ధవృత్తిశ్రేష్ఠుఁడా
తమసమీపస్థితుహస్తముక్తసురభిన్ దద్వర్ణి నీక్షించుచున్. 250

వ్యా :— కసవుందీవలు = లతలవంటి తృణములు, దావ
పావక = కార్చిచ్చుయొక్క, (దవదావౌవనారణ్యవహోఽఽః - వై.ని.)
శీఖా = జ్వాలలయొక్క, ఓఘంబున్ = సమూహమును, ప్రకాశం
పన్ = ప్రకటింపఁగా, వెక్కనమై = అతిశయించినదయి, తోచిన =
గోచరమయిన, (కనఁబడిన) కొండదందమునన్ = పర్వతమువలె,
వృద్ధవృత్తిశ్రేష్ఠుఁడు = ముసలియైన మునివఁడు, దీర్ఘ = పొడవయిన,
శ్మశ్శు = మీసముగడ్డముననువానియొక్కయు (తద్వృద్ధౌశ్మశ్శుపుం
ముఖే - అమ) చందత్ = ఒప్పుచున్న, సటా = జడలయొక్కయు,
(వ్రతినస్తుజటాసటా - అమ) విసర = సమూహముచేత, కోధరస =
కోపరసముచే, ఉగ్ర = భయంకరమయిన, మూర్తియగుచున్ = ఆకార
ముగలవాఁడగుచు, ఆత్మ = తనయొక్క, సమీప = దగ్గఱిప్రదేశ
మునందు, స్థితున్ = ఉన్నవాఁడను. హస్త = చేతివలన (నుండి)
ముక్త = విడువఁబడిన, సురభిన్ = ధేనువుగలవాఁడును. (సురభిః -
గోషయోపితి - మే. ని) అగు, తద్వర్ణిన్ = అబ్రహ్మచారిసి, (వర్ణిన్
బ్రహ్మచారిణః - అమ) ఈక్షించుచున్ = చూచుచు, పొడవయిన
మీసము గడ్డముననువానితోడను, బొడవయిన జడలతోడను, నొప్పు,
ముసలిముని. కార్చిచ్చుమంటలను స్ఫురింపఁజేయులతలవంటి తీగలతో
నొప్పుపర్వతమువలెనుండెననుట.

సురభి - స్వర్లోకకామధేనువు పేరు. సురభి. అయినను నిటుగోవను
నర్థముననే నిదిప్రయుక్తము. ఏలన, వాధూలునకదికామధేనువని చూచి
నప్పుడు తెలియదు.

అలం :— ఉపమ.

2 చంచచ్చ(జ్జ?) టాహ-అ; చంచచ్చటా - ర, గౌ. 3 వీక్షించుచున్.
డ, ద, బ; నీక్షింపుచున్ - గౌ; నీక్షించుచున్ - ర, అ.

ఉ॥ ఓరిదురాత్మ! యోరివినయోజ్ఞిత! యోరిమధాంధ! యెందునే
వారికిఁజేరరాదు మనువారికి నావన, మీవుచొచ్చి, జం
భాతికృతోపఘాతశతహార్యముగాని మదీయ ఘోరదు
ర్వారసమాధిగౌరవమువమ్మగఁజేసితివాసురక్రియన్. 251

వ్యా :— ఓరిదురాత్మ = ఓరీ! దుష్టమయిన స్వభావము
గలవాఁడా! ఓరివినయజ్ఞిత = ఓరీ! యడఁకువచేత విడువఁబడిన
వాఁడా! (అడఁకువలేనివాఁడా! అనుట) ఓరిమదాంధ = ఓరీ! మదము
చేతఁగన్నుగాననివాఁడా! [మదముచేత నవివేకియయినవాఁడనుట]
మనువారికిన్ = జీవించువారికి - జీవముపైనాశగఁవారికి. నావనము =
నాయొక్కయడని, ఎందున్ = ఎచ్చటను, చేరరాదు = సమీపింప
శక్యముకాదు. ఈవు = నీవు, చొచ్చి = ప్రవేశించి, బ్రదుకుపై
నాశగలవారికిఁజేరరాని నావనమునందుఁబ్రవేశించి-అనుట జంభాతి =
జంభాసురవైరిచేత - ఇంద్రునిచేత, కృత = చేయఁబడిన, ఉపఘాత =
విఘాతములయొక్క; శత = నూటిచేత (అనేక తపోభంగయత్నము
లచేత - అనుట) హార్యము = అడఁపఁదగినది, కాని = కానట్టి,
[ఇంద్రుఁడుచేసిన పెక్కుతపోభంగప్రయత్నములచేత నడఁపరానట్టి-
అనుట] మదీయ = నాదయిన, ఘోర = భయంకరమయినదియు,
దుర్వార = నివారింపరానిదియునగు, సమాధిగౌరవమున్ = ధ్యేయ
వస్తువునందు మనస్సునేకాగ్రముగానుంచు సమాధియను ధ్యానభేదము
యొక్క గొప్పతనమును, అనురక్తియన్ = అనురసగబంధమయిన
వ్యాపారముచేత, వమ్మగన్చేసితి = వ్యర్థముగానొనర్చితివి.

తే॥ వృద్ధుఁబణిధాన 1 నిర్మగ్నబుద్ధి, బలవి
హీనునన్నిట్లుచేసితిగాని, నీవు
నిట్టిప్రాయంబునీరూపు నీవిధంబు
నదటును డివోవభేకంబవగుమనవుడు.

252

వ్యా :— వృద్ధున్ = ముసలియు, ప్రణిధాన = సమాధి
యందు, నిర్మగ్న = మునిగిన - లీనమయిన, బుద్ధిన్ = మతిగల
వాఁడును, బలవిహీనున్ = శక్తి లేనివాఁడును, అగు, నన్నున్ = నన్ను,
ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, చేసితి = ఒనర్చితివి. కానన్ = కావున,
నీవున్ = నీవును, ఇట్టిప్రాయంబున్ = ఇటువంటి వయస్సును, ఈ
యాశారమును, ఈవిధంబున = ఈరీతియొక్క - ఈరీతికిఁజెందిన,
అదటున్ = గర్వమును, (ఇటువంటి మిసిడిపాటును - అనుట) ఉడి
వోవన్ = ఉడిగిపోఁగా, (చెడఁగా) భేకంబవు = కప్పవు, అగుము =
కమ్ము. అనవుడు = అన్నయనంతరము. (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

శా॥ అపృథ్వీసురసూతితత్పదసరోజానముఁడైయిట్లనున్
గోపాటోపమడంపుఁ 1 డీరలిగినన్ గొండల్ 2 వడున్, వారిధుల్
రూపెదున్; ధరవ్రయున్. మిన్నొరగు, మద్రూపంబు 3 నానెంతని
ప్రాపదాసన! తెప్పగాఁదెలిసినన్ శాపాగ్నిచేఁగ్రాపవే! 253

వ్యా ; — అపృథ్వీసురసూతి = అబ్రాహ్మణాపత్యము-అయ
యుతుఁడు, (సూతిః = సంతానః - శబ్దక) తద్ = అతనియొక్క -
వాధూల మహర్షియొక్క, పదసరోజ = పద్మములవంటి పాదముల
యందు, అన్ముఁడై = వ్రాలినవాడయి, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా
అనున్ = పలికెను. కోప = కినుకయొక్క, అటోపము = విజృంభ
ణమును, అడంపుఁడు = ఉపశమింపఁజేయుఁడు, ఈరు = మీరు, అలిగి
నన్ = కోపించినచో, గొండల్ = పర్వతములు, వడున్ = కూలును,
వారిధుల్ = సముద్రములు, రూపెదున్ = రూపుచెడును (నశించును)
ధర = భూమి, వ్రయున్ = భేదిల్లును, మిన్ను = ఆకాశము,

253 ప:- 1 పుమీర - త; పుడీర - ర; 2 నదుల్-క; వడున్-ర; 3 అ.

3 బనా - త, గౌ; బునా - ర, అ,

ఓరగున్ = పడిపోవును. మత్ = నాయొక్క, రూపంబు = రూపు,
నాన్ = అనగా, ఎంత = ఏపాటిది? నిష్ఠా = నియమమునందు -
తపోనియమమునందు, పద్మాసన = బ్రహ్మయైనవాడా! లెస్సగాన్ =
బాగుగా, తెలిసి = యోజించి, నన్ = నన్ను, శాపాగ్నిచేన్ =
శాపమనెడు ననలముచేత, క్షాపవే = దహి-పుమా! (నేనుదండ్యుడ
నోకానోతెలిసికొనిదండ్యుడనైనచో శాపాగ్నిచే దహింపుమనుట)

రూపిదు - ఏదు = నశించు. ఇదివ్యస్తముగావాడబడదు.
అనుప్రయుక్తముగానే దీనికిబ్రయోగములు.

పద్మాసనుడు - ఖగోళదృశ్యము. చూ 1-3 వ్యాఖ్య.

అలం :— కావ్యార్థాపత్తి

క॥ తఱుగని లయశిఖివని నిను

నెఱుగుదు; వాధూల మునికులేశ! నిజముగా,

ఎఱిగియెఱిగి తనయాదల

గొఱవింగొని 1 గోకఁడిపురుకుమతియుఁగలఁడే? 254

వ్యా:— వాధూల = వాధూలుడనుపేరుగల, మునికులేశ =
మౌనికులపతి! నినున్ = నిన్ను, తఱుగని = క్షీణింపని, లయశిఖివని =
ప్రళయాగ్నివని, ఎఱుగుదున్ = తెలియుదును. నిజముగా = యథార్థ
ముగా, ఎఱిగియెఱిగి = తెలిసితెలిసి తన = తనయొక్క, ఔదలన్ =
శిరోగ్రమును, ఔదలముందలయన శిరోగ్రముమీఱు - అం, భా -
కొఱవిన్ = కొఱకచ్చును, కొని = గ్రహించి, కొఱకచ్చుతో -
అనుట గోకన్ = బరుకుటకు, తివురు = యత్నించు, కుమతి
యున్ = అవివేకియు, కలఁడే = ఉండునా? (ఉండఁడనుట) తెలిసి

తెలిసి బుద్ధిపూర్వకముగా నెంతయవివేకియయినను గీడుతెచ్చిపెట్టు
కొనఁడనుట.

అలం :— లోకోక్తి.

ఉ॥ ఉద్ధతిదక్కియొక్కయెడనూరక యుండఁగనీని కంధరా
బద్ధమహాహిసీ కపిలఁబాపఁదలంచితి, నొండులేదు, దీ
నోద్ధర 1 తాతిసాంద్రకరుణోదధివీచి సమృద్ధియైననీ
బుద్ధికిఁజేర్పఁగాఁదగునె? భూరిదవానలకిల 2 ఖేలమున్. 255

వ్యా:— ఉద్ధతి = ఔద్ధత్యమును, తక్కి = విడిచి, ఒక్కయెడన్ = ఒక
చోట, ఊరకయుండఁగనీని = ఉపేక్షాభావముతోనుండనీయని, కంధరా =
మెడయందు, బద్ధ = కట్టఁబడిన, మహాహిన్ = గొప్పసర్పముగు, ఈకపిలన్ =
ఈకపిలధేనువును, (ఈపుల్లవును) పాపఁదలంచితిన్ = తొలఁగింపనెంచితిని
ఒండులేదు = వేఱుచింతలేదు. దీన = జాలిగొలుపువారియొక్క,
ఉద్ధరణ = రక్షించుటయందు, అతిసాంద్ర = మిక్కిలియతశయ
మయిన, కరుణా = దయయనెడు, ఉదధి = సముద్రముయొక్క
వీచి = కెరటములచేత, సమృద్ధియైన = పెంపుదలగలదియయిన,
నీ = నీయొక్క, బుద్ధికిన్ = మతికి, భూరి = అధికమయిన, దవానల =
కార్చిచ్చుయొక్క. (దవదావౌవనారణ్యవహ్నోః - అమ) కీల =
జ్వాలలయొక్క, ఖేలమున్ = క్రీడను, చేర్పఁగాఁదగునె = పొందించుట
యుక్తమా? (యుక్తముకాదనుట)

అలం :— రూపకము, విషమము

వ॥ అనిమునితనయుండు ధేన్వాగమనాది 1 తదుచ్ఛటనాంతంబుగాఁ
గలతనవృత్తాంతంబు విన్నవించుటయు, నూహించియతైఱంగు
చిత్తంబునయథార్థంబుగాఁగనుంగొని.

256

255 ప:- 1 ణార్థ - త: తాతి - ర, అ. 2 ఖేలముల్ - త, గౌ. ఖేలమున్. ర, అ.

256 ప:- 1 తదుచ్ఛటనా - చ; తదుచ్ఛటనా - ర, అ.

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, మునితనయుండు = మౌనినఃతుఁడు - ఆయుతుఁడు, ధేను = గోవుయొక్క, అగమనాది = రాకమొదలుకొని, తద్ = దానియొక్క- అగోవుయొక్క, ఉచ్చాటనాంతంబుగాఁగల = స్వస్థానమునుండి వెడలఁగొట్టువఱకుఁగల, తన = తనయొక్క, వృత్తాంతంబున్ = ఉదంతమును, విన్నవించుటయున్ = విన్నపముచేయుటయు, ఊహించి = అలోచించి, అత్తైఱంగు = అవిధము (ఆయుతుఁడుచెప్పిన వృత్తాంతము - అనుట) చిత్తంబునన్ = మనస్సునందు, యథార్థంబుగాన్ = సత్యమయినదిగా, కనుంగొని = తెలిసికొని (మీఁటపద్యముతో నన్వయము)

మ॥ భుక్తుటీ 1 భీషణఫాలభాగుఁడుఁడను ప్రోద్భూతఘర్మాంబుబిందుకుఁడున్ 2 పృస్ఫురదోష్ఠపల్లవుఁడు, జేతోభీతికృల్లోలతారకఘూర్ణన్నయనుండుఁగాక, శమసారస్మేరుఁడయ్యెన్ దపస్వికులగ్రామణి, చిచ్చుచంద్రు 3 పొడవై చెన్నొందుచందంబునన్

257

వ్యా :— తపస్వికులగ్రామణి = తాపనవః శముఖ్యుఁడు - వాధూలమహర్షి, భుక్తుటీ = బొమముడిచేత, భీషణ = భయంకరమయిన, ఫాలభాగుఁడున్ = లలాటప్రదేశముగలవాఁడును, తను = శరీరమువలన (నుండి), ప్రోద్భూత = మిక్కుటముగాఁబొడమిన, ఘర్మాంబు = స్వేదజలముయొక్క, (చెమటనీటియొక్క) బిందుకుఁడున్ = కణములుగలవాఁడును, ప్రస్ఫురత్ = బాగుగాఁజలించుచున్న, ఓష్ఠపల్లవుఁడున్ = చిగురువంటి మోవిగలవాఁడును, చేతః = మనస్సునకు, భీతికృత్ = భయముఁలిగించునదియగు, లోల = చంచలమయిన, తారక = కనుగుడ్డులచేత; (కనీనికాయాంనక్షత్రేతారక

257 ప.- 1 భూషణ - గౌ; భీషణ - ర, అ. 2 పృస్ఫురదోష్ఠ - ముద్రి (అ), ర; పృస్ఫురదోష్ఠ - అ. 3 పొడుపై - క; పొడవై - ర, అ.

తారకేపిచ - విశ్వ) ఘూర్ణత్ = తిరుగుడుపడుచున్న, నయనుండున్ = కన్నులుగలవాఁడును, కాక = కాకుండ, చిచ్చు = అగ్నిచందుర్ = ఇందునియొక్క, పొడవై = ఆకృతియై, చెన్నొందుచందంబునన్ = ఒప్పారునట్లు, శమ = శాంతియొక్క, సార = అతిశయము చేత, స్మేరుఁడు = చిఱునవ్వుగలవాఁడు, ఆయ్యెన్ = ఆయెను.

అలం ;— కల్పితోపమ.

క॥ సప్రణయఁడగుచు మునిలో
కప్రవరుండాదరించెగనికరమున న
వ్విప్రకుమారుఁదృఢాంచల
విప్రములుగా వెయవని విబుధా 1 గ్రహముల్. 258

వ్యా : — మునిలోకప్రవరుఁడు = మౌనిజన శ్రేష్ఠుఁడు - వాధూలమహర్షి. సప్రణయఁడగుచున్ = ప్రీతితోఁగూడిన వాఁడగుచు, అవ్విప్రకుమారున్ = అబ్రాహ్మణనందనుని - ఆయుయుతుని, కనికరమునన్ = దయతో, అదరించెన్ = చేరఁదీసెను. అవనివిబుధ = భూదేవులయొక్క, (బ్రాహ్మణులయొక్క) అగ్రహముల్ = కోపములు, తృణ = గడ్డియొక్క, అంచల = చివరఁగల, విప్రములుగావె = జలబిందువులుకావా? అగుననుట. (పృషంతిబిందుపుషతాః పుమాంసో విప్రఃస్త్రియంః - అమ) ఆత్మల్పకాలముననశించుననుట.

తృణాంచలవిప్రములు - “విప్రులయలుకయు, దృఢహుతాశ నంబుదీర్ఘమగునె” - ఆది 6-89

వాధూలమహర్షి కోపము నువీడి ప్రీతిపూర్వకముగా నయుతునాదరించెను. బ్రాహ్మణులకోపము గడ్డిచివరఁగల నీటిబిందువుగదా! (క్షణభంగురమనుట) అలం ;— అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ॥ ఆవసుధామర 1 ప్రవరునమ్మునియిట్లను 2 విన్మువత్స! 3 మ
ద్భావపథంబునన్ నిను 4 నపాపునిగాగనుగొంటి, 5 నాగ్రహ
వ్యావిలచి త్తవృత్తినిటులాడితి. మీదరయంగలేక; నా
6 యీవచనంబుతప్ప 7 దనియింకెద, మూర్ఖత 8 తన్ను మోచుటన్

259

వ్యా:— ఆవసుధామర ప్రవరున్ = ఆభూసుర (అబ్రాహ్మణ)
శ్రేష్ఠసిగూర్చి, అమ్ముని = అమౌని - అవాధూల మహర్షి, ఇట్లు = ఈ
ప్రకారముగా, అనున్ = పలికెను. వత్స = బిడ్డా! (ఇది వాత్సల్య
సూచకము) విన్ము = అకర్ణింపుము. మత్ = నాయొక్క, భావ
పథంబునన్ = మనోమార్గమున, నినున్ = నిన్ను, అపాపునిగాన్ =
అనఘునిగా, కనుగొంటిన్ = తెలిసికొంటిని. అగ్రహ = కోపము
చేత, వ్యావిల = మిక్కిలికలుషమయిన, చిత్తవృత్తిన్ = మనఃప్రవృత్తి
చేత, మీదు = రాబోవుపరిణామమును, అరయంగలేక = తెలియఁ
జాలక, ఇటులు = ఈప్రకారముగా, ఆడితిన్ = పలికితిని. మూర్ఖత =
అవివేకిత్వము, తన్నున్ = తన్ను, మోచుటన్ = అవహించుటచేత,
నా = నాయొక్క, ఈవచనంబు = ఈపలుకు (ఈశాపము) తప్పదని=
వ్యర్థముకాదని, ఇంకెదన్ = స్రుక్కెదను (శాపమునివర్తింపలేనితన
యశక్తతకు వాధూబుడు చేసికొను నాత్మనిందయిది)

259 ప:- 1 ప్రభవు-ముది (అ). ర: ప్రవరు - అ. గౌ. 2 వత్సవిన్ము-ర. అ
విన్మువత్స - గౌ. 3 నాభావ - ముది (అ). ర. మద్భావ - అ.
4 నపాతు - ప: నపాపు - ర. అ. 5 నాగ్రహాయావిల - చ, త,
నాగ్రవ్యావృత - ముది (అ), ర: యీవచనంబుతప్పదని - అ:
యావచనంబుదప్పదని యింకెద - గౌ. (యతిభంగము) యావచ
నంబుదప్పదనయంబెద - ముది (అ), ర. 7 దనియింకెద - క;
దనియింకెద - అ, గౌ; దనయంబెద, ర. 8 నన్ను-ర, అ; తన్ను-క.

వ్యాక :— వత్స - “వత్సదేవశబ్దంబులు మహాద్రావిడవాచకంబులు సంబోధనంబునంద, ప్రియుక్తంబులగు; నగుచోవాని సంబుద్ధి దుజ్జనకు లోపంబగు” (ము. కౌ తత్సమ 10) అనున్ = అనెను - బా. క్రియా 22 తన్నున్ = వన్నున్ - ప్రా. శబ్ద 78

చ॥ వగవకుమన్న! దైవగతివచ్చిన కీడుదలంచి నెమ్మదిన్
బొగులకుమన్న! కర్మముల 1 పోకకుభోగమెహేతువన్న! వి
శ్వగురుఁ 2 గరింద్రవత్సలు 3 దివానిశముందలపోయుమన్న! మే
లగుహరిభక్తి యుక్తులకునాపదరాదుగదన్న! ఎన్నఁడున్. 260

వ్యా :— వగవకుమన్న = నాయనా! దుఃఖింపకుము. దైవగతిన్ = పూర్వజన్మార్జితకర్మమార్గమున, (దైవ = పూర్వజన్మార్జితం కర్మణి - శబ్దసో వచ్చిన = సంప్రాప్తించిన, కీడు = హానిని (శాపమునుట) తలంచి = తలపోసి, నెమ్మదిన్ = నిందుమనమున, బొగులకుమన్న = పరితపింపకుము. (శాపముపూర్వజన్మకర్మవశమున నైది. వాధూలుఁడు నిమిత్తమాత్మఁడనుట) కర్మముల = కర్మముల యొక్క - ప్రార్థకర్మములయొక్క, పోకకున్ = క్షయమునకు, భోగమె = సుఖదుఃఖరూపమగుఫలానుభవే, హేతువన్న = కారణము. విశ్వగురున్ = జగత్ప్రతియగు, గరింద్రవత్సలున్ = గజేంద్రనియందు వాత్సల్యముగలవానిని - శ్రీహరిని, దివానిశమున్ = రేవగలును; (అహోరాత్రమును) తలపోయుమన్న = భావింపుము. మేలు = శుభము. అగున్ = కలుగును, హరిభక్తి యుక్తులకున్ = విష్ణుభక్తితోఁ గూడుకొన్నవారికి, ఎన్నఁడున్ = ఏనాఁడును, అపదరాదుగదన్న = విపత్తిరాదుగదా!

260 ప:- 1 పోకువ - క; పోకకు - ర; అ. 2 రుగరిం - డ,ద,బ; గిరింద్రు-
ర (పా), రుగరిం - ర, అ, గౌ. 3 నిశలక-చ; నిశమున్-ర; అ.

దైవము - “భాగ్యే, ఫలాన్ముఖేశుభాశుభకర్మణి,
‘ప్రాగ్జన్మనికృతంకర్మ, శుభం వాయదివాఽశుభమ్
దైవశబ్దేన నిర్దిష్ట, మిహజన్మనితద్భుదైః”

ఇత్యుక్తే పూర్వజన్మార్జితే కర్మణి” (శబ్దస్తో)

కర్మము - అగామి, సంచితము, ప్రారబ్ధమునని కర్మమువ్యవధానములు. ప్రారబ్ధకర్మమనుభవముచేతనే క్షయించును. కర్మసిద్ధాంతము లేనిచో జీవులయందు హెచ్చుతగ్గులును, జీవులకు దుఃఖములును గలుగుటకు దేవుడేకారణము కావలసివచ్చును. అట్టి పక్షపాతియుగ్రూరుడు నగు దేవుడు నిందుడేయగును. గాని వందుడుకానేరడు.

వాధూలమని శాపమునకయుతుని కర్మఫలానుభవమే హేతువు. వాధూలుడునిమిత్తమాత్మిడు. ఋషుల వాక్తునర్థమే యనుసరించును. “ఋషిణాంపునరాద్యానాం వాచమర్థోనుధావతి” (ఉ చ) అయుతుడు ప్రారబ్ధకర్మవశమునఁ గప్పకావలసియుండుటచేతనే వాధూలమహర్షి నోటశాపాక్షరములు వెలువడినవన్నమాట.

వ్యాక :- రాదుగదన్న - రాదు + అన్న = రాదు + కద + అన్న = రాదుగదన్న - పౌ. క్రియా 9

సీ॥ జలధరంబన నెద్ది 1 పొలపంబుపుట్టిందు

నిల్లాలిమెఱుగుల 2 మొల్లములకు

మున్నీరనఁగనెద్ది మొలచుట కావాల

మాణిపూసలువోని యాత్మజులకు

నీడమాకననెద్దినిలువనీడైతోచు

3 నాకటనెందుద్విజాపకులకు

261 ప:- 1 యొలపం - చ, త, గౌ: యొలపం - క; పొలపం - ర. అ.

2 మొల్లకు - గౌ: మొల్లము - ర; అ. 3 నాకటనుండు-ముది

(అ), ర; నాకటనెందు- గ; నాకటనిండు - త; నాకటనెందు-అ

నానటనీడు - గౌ.

దాపననెద్దియాధారమౌ 4 దివిబ్రాకు

పితృనర్కు 5 లకు 6 గుంటిపిచ్చుకలకు

తే॥ నట్టిగృహమేధి ధర్మంబునందునీవు
కుత్ససేయుటనీ రీతి 7 గొదవయొదవె
నొప్పునదియొప్పుదని పల్కునుద్ధతులకు
గసరిపైవచ్చు 9 దాళ్లపైగాలియైన.

261

వ్యా :— ఎద్ది = ఏది, జలధరంబు = మేఘము, అనన్ = అనునట్లు, (మేఘమువలె - అనుట) ఇల్లాలిమెఱుగుల = గృహిణులనెడు మెఱపులయొక్క, మొల్లములకున్ = సమూహములకు, పొలపంబుపుట్టించున్ = పొలుపుగలిగించునో.

వ్యాక :— ఇల్లాలిమెఱుగుల - 'ఇల్లాలు' జాత్యేకవచనము. ఇల్లాండ్రినెడుమెఱుగులు - చూ 4.17 వ్యాఖ్య.

పుట్టించున్ = పుట్టించునో. ఓ - అధ్యాహార్యము. (ప్రా వ్యాక 13)

(2) ఎద్ది = ఏది, మున్నీరు = సముద్రము, అనన్ = అనునట్లు, (సముద్రమువలె) ఆణిపూసలువోని = ఆణిముత్యాలపూసలవలె నున్న, అత్మజులకున్ = సుతులకు, మొలచుటకున్ = జన్మించుటకు; అచాలము = అలవాలమో! (పాదో ఓ - అధ్యాహార్యము.)

(3) ఎద్ది = ఏది, ఆకటన్ = క్షుధతో, ఎండు = నీరసించు,

4 దీప్రవాంశు - గౌ: దివిబ్రాకు - ర, అ. 5 లను - చూ
లకు - ర, అ. 6 గుంటుపిచ్చులకు - ర, గౌ: పిచ్చిక - ప;
గుంటిపిచ్చుక - అ. 7 గొడవ - డ, ద, బ; గొదవ - ర, అ, గౌ.
8 గతినిొప్పుగనగల్గుదుద్ధ - డ, ద, బ; నదియొప్పుదనిపల్కు - ర,
అ, గౌ. 9 జాళ్లపై - ర, గౌ; రాళ్లపై - అ; దాళ్ళపై - త.

ద్విజ = బ్రాహ్మణులనెదు పక్షులయొక్క, (దంతవిప్రాండజాద్విజాః-
అమ) అవళులకున్ = సమూహములయొక్క, నీడమౌక్తు = నీడ
నిచ్చుచెట్టు, (ఆశ్రయవృక్షము) అనన్ = అనునట్లు, నిలువనీడ =
జీవనాధారము; ఐ = అయి, తోచున్ = కనబడునో! (ఓ -
అధ్యాహార్యము)

(4) ఎద్ది = వీడి, దివిఁబౌక్తు = స్వర్గమునుజేరుటకుసాగు,
కుంటిపిచ్చుకలకున్ = పాదములులేనివారగు - ముందుకుసాగలేని
వారగు, పితృవర్యులకున్ = పితృశ్రేష్ఠులకు - పితృదేవతలకు,
తాప = నిచ్చెన, అనంగన్ = అనునట్లు, అధారము = అదరువు,
ఔన్ = అగునో! (ఓ - అధ్యాహార్యము)

అట్టి = అటువంటి, గృహమేధి ధర్మంబునందున్ = గృహ
స్థాశ్రమమునందు, ఈవు = నీవు, కుత్స+చేయుటన్ = రోతపడుట
చేత, ఈరీతిన్ = ఈవిధముగా, కొదవ = న్యూనత (లోపము) ఒద
వెన్ = సంభవించెను. ఒప్పునది = యోగ్యమయినదానిని, ఒప్పదని=
యుక్తము. కాదని, పలుకు = నిగదించు, ఉద్ధతులకున్ = గర్వీతులకు
కసరి = విజృంభించి. తాళ్లపైగాలి ఐనన్, పైవచ్చున్ = వచ్చుటకు
వీలులేనిచోటనుండియైనను, నుపద్రవము వచ్చిపడును.

తాళ్లపైగాలిపైవచ్చు - వచ్చుటకువీలులేని చోటనుండివచ్చు,
నుపద్రవమున దెలుపును. తాళ్లపైన్ = శాటిచెట్లపైనున్న, గాలి
యైనన్ = వాయువయినను, కసరి = విజృంభించి, పైవచ్చున్ =
మీదికివచ్చును - ఉపద్రవకరమగును

పైవచ్చు = మీదికివచ్చు. ఉపద్రవకరమగు -- తనమెచ్చులు
తనకాహ, పైవచ్చె - భాగ 10 ఉ. 1248 నూ. స

అలం :— రూపకానుప్రాణితములగునుపమలు.

క॥ ఏనింతవాఁడ. 1 నేనయి

పూనుదునఁటయెద్దికాకపోయెడునని 2 పం

తానఫలమందఁదీఱదు

మానవులకకాదు, వినుమమర్త్యులకైనన్.

262

వ్యా :— ఏన్ = నేను, ఇంతవాఁడన్ = ఇంతగొప్పవాఁడను
 వినయి = నేనుగా (నేనేస్వయముగా) పూనుదునఁట = చేయఁదల
 పెట్టుదునఁట, ఎద్ది = ఏది, కాకపోయెడునని = నెఱవేఱకపోవునని,
 పంతానన్ = చలముతో, మానవులకకాదు = మనుష్యులకేకాదు.
 వినుము = (సావధానముగా) ఆకర్ణింపుము, మమర్త్యులకైనన్ =
 దేవతలకయినను, ఫలము = ప్రయోజనము. అందన్ = పొందు
 టకు, తీఱదు = సాధ్యముకాదు.

వినుము -- వాక్యమధ్యమున ముఖ్యాంశము వచ్చినప్పుడు
 శ్రోతకువక్త చేయుపాచ్చరిక.

సీ॥ మునులనుష్టభమునఁదనుఁగొల్వఁదగువానిఁ
 బ్రహ్మాదుఁబోవఁబాల్పడినవాని
 ద్వాత్రింశదురుభుజాస్తంభాఢ్యుఁడగువాని
 నశ్వత్థమూర్తియైయలరువానిఁ
 జక్రంబుచే క్షేత్ర 1 జనముఁబ్రోచెడువాని
 వివిధాయుధంబులవెలయువాని
 నలఘుదిప్యాకల్పములజూడఁగలవాని
 భీమరథ్యాపగా సీమవాని

262 ప:- 1 యేనయ - చ, త, నేనయి - ర, అ. 2 సుంతైన - ముద్ది
 (అ), ర; సంతాన - చ, త, గొ; పంతాన - అ.

263 ప:- 1 జముని - చ; జనము - ర, అ.

అ॥ వివిధకథలవాని వివిధరూపంబుల

వానినిలిచికొలుచు 2 వానివాని

శ్రీనృసింహదేవు సేవింపుభేకంబ

వై తదంఘ్రిమూలమధివసించి.

263

వ్యా :— 1) మునులు = మౌనులు, అనుష్టభమునన్ = అనుష్టప్ ఛందస్సుతో, తనున్ = తన్ను. కొల్వన్ = సేవింపగా, తగువానిన్ = ఒప్పువాఁడును. ప్రహ్లాదున్ = ప్రహ్లాదుని, పోవన్ = రక్షించుటకు, పాల్పడినవానిన్ = పూనకొన్నవాఁడును.

అనుష్టభము - “అనుష్టబ్ గాయత్రైః (పింగళ 3-23) చతుష్పాద్ ఇత్యనువర్తతే, గాయత్రై రష్టాక్షరైః పాదై శ్చతుష్పాచ్ఛందః “అనుష్టప్” సంజాభవతి.

(2) ద్వాత్రింశత్ = ముప్పదిరెండు, ఉరు = గొప్పవయిన, భుజాస్తంభ = కంబములవంటి బాహువులచేత, ఆధ్యుడు = సంపన్నుడు, అగువానిన్ = అయినవాఁడును, అశ్వత్థమూర్తియై = రావిచెట్టురూపముగలవాఁడయి, అలరువానిన్ = ఒప్పువాఁడును.

నరసింహునకు ముప్పదిరెండు బాహువులుండును. అతఁడశ్వత్థరూపియైయుండును, చూ 2-137; 2.124 ప.

(3) చక్రంబుచేన్ = (సుదర్శన) చక్రముచేత, క్షేత్రజనమునన్ = క్షేత్రమునందలి ప్రజను (పాండురంగక్షేత్రవాసులననుట) ప్రోచెడు వానిన్ = రక్షించువాఁడును. వివిధ = పలురకములయిన, ఆయుధంబులన్ = శస్త్రములతో. వెలయువానిన్ = ఒప్పువాఁడును.

(4) అలఘు = గొప్పవయిన, దివ్య = మనోహరములయిన, అకల్పములన్ = అభరణములచేత, (అకల్ప = భూషణేచ - శబ్దస్తో) చూడగలవానిన్ = దర్శనీయుఁడును, భీమరథీ = భైమియనెడు, ఆపగా = నదియొక్క, సీమవాసిన్ = ప్రదేశముగలవాఁడును.

వివిధ = అనేకవిధములయిన, కథలవానిన్ = చరిత్రలుగల వాఁడును, వివిధరూపంబులవానిన్ = అనేకవిధములయిన యాకృతులు గలవాఁడును, అగు. శ్రీన్యసింహదేవున్ = శ్రీనరసింహస్వామిని, తద్ = అతనియొక్క, అంఘ్రిమూలము = పాదమూలమునందు, అధివసించి = ఉండి, భేకంబవై = కప్పవయి, సేవింపు = భజింపుము.

వ్యాక ;— శ్రీన్యసింహదేవున్ = అనువిశేషణము దిత్వీయాంత మగుటచేఁ గొల్పఁదగువానిన్ - లోనగువిశేషణములకు ద్వితీయకలిగెను బా. కారక....

సీమవాని, కథలవాని, రూపంబువాని కొలుచువానివాని - అనునవి యాభాసబహువ్రీహులు. (వికృ)

అంఘ్రిమూలము = అంఘ్రిమూలమునందు -- సప్తమ్యర్థక ప్రథమ - పౌ. కారక 20.

తే॥ దర్దురాంగనయందు సంతానసిద్ధి
నీటనగుఁగొంతకాలంబు 1 నిర్గమింప
దాననీదు పితృణంబు 2 తలఁగు, శాప
మోక్షసంప్రాప్తియునుగల్గు నాక్షణంబు.

264

వ్యా :— నీకున్ = నీకు - కప్పగా మాటినీకు, కొంత
కాలంబు = కొంతసమయము, నిర్గమింపన్ = కడవఁగా, దద్దురంగన
యందున్ = కప్పయైన స్త్రీయందు, (భేకేమండూకవర్షాభూ,
శాలూరప్లవదద్దురాః - అమ) సంతానసిద్ధి = సంతతిలాభము, (సంతాన
ప్రాప్తి) అగున్ = కాఁగలదు. దానన్ = దానిచేత - అనంతాన
ప్రాప్తిచేత, నీదుపితృణంబు = నీయొక్క పితృణము, తలఁగున్ =
తొలఁగును. అక్షణంబు = అక్షణమునందే - వెంటనే, శాపమోక్ష =
శాపవిముక్తి యొక్క, సంప్రాప్తియును=లభియు, కల్గున్=సంభవించును

దద్దురాంగన - దద్దురమయినయాంగన - కన్యాకుబ్జరాజకుమారి
శాపవశమునఁగప్పగామాట, కప్పగామాటినయయతునకు భార్యయగును
అదద్దురాంగనయందయతునకు సంతానముకలుగును. అంతతో శాప
విముక్తి.

పితృణము - ఋణత్రయము - దేవ - పితృ-ఋషి, ఋణములు

“దేవానాంచపితౄణాంచ, ఋషీణాంచతథానరః”

ఋణవాన్ యజాతేయస్మాత్; తస్మోక్షేప్రయతేత్సదా తత్పరి
శోధనమాహ—

“దేవానామన్యఞోజంతు, ర్యజ్ఞైర్భవతిమానవః

అల్పవిత్తశ్చపూజాభి, రుపవానప్రతైస్తథా

శ్రాద్ధేనప్రజయాచైవ, పితౄణామన్యఞోభవేత్

ఋషీణాంబ్రహ్మచర్యేణ, శ్రుతేనతపసాతథా”

— ఇతి విష్ణుధర్మోత్తరమ్ [శబ్దక-

కాఁగాఁబితృణ విముక్తి సంతానప్రాప్తిచేతను శ్రాద్ధముచేతను
బ్రాప్తించును.

వ॥ అనియివ్విధంబునవాధూలుండు శాపావధి నొడిచి 1 యవ్వడువునా
 శ్వాసించి, విశ్వాద్భుత జనకంబుగనంబురుహ ప్రియమండలంబు
 భేదించి కొనుచుంజని, యపవర్గసామ్రాజ్యసింహాసనాసీనుండయ్యె;
 నిచ్చటవియచ్చరధేనువునేలిన వానిపని సఫలంబుచేసి ఫలోదయంబు
 నలంకరించె. ప్రయుత సుతుండును విఫలప్రియత్నుండై యయత్న
 సంప్రాప్తంబగు నిజవ్యసనంబున నసురుసురయ్యును, సాయంసమయ
 కుమదంబుచందంబునఁ 3 గొంతకొంతతచ్చాంతి వచనంబుల 3 వడఁ
 దేటినవాడై, 4 జగత్త్రితయ 5 పవిత్రీకరణప్రవణంబగు పాండు
 రంగక్షేత్రంబునకుంజని.

265

వ్యా :— అనియివ్విధంబునన్ = అని యీప్రకారముగా,
 వాధూలుండు = వాధూలమహర్షి, శాపావధి = శాపము యొక్కహద్దు,
 (శాపాంతము - అనుట) చెప్పి = తెలిపి, అవ్వడువున్ = అబ్రహ్మ
 చారిని, అశ్వాసించి = ఊటడించి, విశ్వ = లోకమునకు - లోకులకు,
 అద్భుతజనకంబుగన్ = అశ్చర్యకరముగా, అంబురుహప్రియమండ
 లంబున్ = సూర్యమండలమును, భేదించికొనుచున్ = చీల్చుకొనుచు,
 చని = అరిగి, అపవర్గసామ్రాజ్య = మోక్షసామ్రాజ్యముయొక్క,
 సింహాసన = సింహాపీఠియందు, అసీనుండయ్యెన్ = కూర్చున్న
 వాడయ్యెను. ఇచ్చటన్ = ఇక్కడ, వియత్ = అశాశమునగుదు,
 చర = సంచరించువారియొక్క - దేవతలయొక్క, ధేనువున్ = గోవును-
 కామధేనువును, ఏలినవాని = ఏలికయొక్క - ఇంద్రునియొక్క, పని =
 కార్యము, సఫలంబుచేసి = నెఱవేఱినదిగా నొనర్చి, ఫలోదయంబున్ =

265 వ:- 1 యవ్వటువు-ముద్య(అ).ర: యవ్వడువు-అ. 2 కొంతయలవడఁ
 దేటిన-క: కొంతతచ్చాంతి-గె: కొంతకొంతతచ్చాంతి-అ. 3 వడదేరిన-అ;
 వడదేటిన-అ,గౌ. 4 జగత్త్రయ-ర, జగత్త్రితయ-అ,గౌ. 5 పవిత్రీ
 కరణంబగు - డ, ద, బ; పవిత్రీకరణప్రవణంబగు - ర, అ,గౌ.

స్వర్గమును, (స్వర్గోనాకస్సురావాసఉర్ధ్వలోకః ఫలోదయః - వై. ని)
 అలంకరించెను = భూపితమగునట్లుచేసెను (స్వర్గమునుజేరుకొనెననుట)
 ప్రియుతనుతుండును = ప్రియుతుని కుమారుడును - అయుతుడును -
 విఫలప్రియత్నుండై = వ్యర్థమయిన ప్రియత్నముగలవాడయి,
 అయత్న = యత్నములేకుండ - అనుకొనకుండ, (అనూహ్యముగా)
 సంప్రాప్తంబగు = ఉపస్థితమయిన, (తటస్థించి) = జ. తటస్థమయిన,
 వ్యసనంబునన్ = విపత్తుచేత, (వ్యసన = విపత్తౌ - శబ్దస్తో) అనురు
 సురయును = వ్యధనొందిన వాడయును, సాయంసమయ =
 సాయంకాలమునందలి, కుమారుంబుచందంబునన్ = తెల్లకలువవలె, తత్ =
 అతనియొక్క - వాధూలమహర్షియొక్క, శాంతివచనంబులన్ = ఉప
 శమనవాక్యములచేత, కొంతకొంత = కొంచెముకొంచెము, వడఁ
 దేఱినవాడై = సంతాపమునుండి తెప్పటిల్లినవాడయి, జగత్ =
 లోకములయొక్క, త్రితయ = మూడింటియొక్క - ముల్లోకముల
 యొక్క, పవిత్రీకరణ = పావనముచేయుటయందు, ప్రవణంబగు =
 ఆసక్తిగలదియగు, పాండురంగక్షేత్రంబునకున్ = పాండురంగక్షేత్ర
 మునకు, చని = అరిగి, మిఁదిపద్మముతోనన్వయము]

వాధూలుని సూర్యమండలభేదనమునకు —

“ద్వావిమౌపురుషౌలోకే, సూర్యమండలభేదినౌ

పరివ్రాడ్యోగయుక్తశ్చ, రణేచాభిముఖోహతః” పరాశ

జగత్త్రితయ - “స్వర్గమర్త్యపాతాళభేదాస్త్రిణిజగంతి --

ఇత్యేకే” కావ్యమి

క॥ భీమరథిఁ 1 దొట్టతీర్థ

స్తోమంబులనెల్లదనువుదోగించి; ముని

గ్రామణి, కుహనాభీరశి

భామణిమణిసౌధరాజగర్భాగతుడై.

266

వ్యా :— మునిగొమణి = మౌనిముఖ్యుడు - అయితుడు,
మొదలుకొని, తీర్థస్తోమంబులనెల్లన్ = పుణ్యనదీ సమూహములయంద
న్నింటను, తనువు = శరీరమును, తోగించి = ముంచి, (స్నానము
చేసి- అనుట) కుహనాభీరళిఖామణి = కపటగోపాలశేఖరునియొక్క-
విటలునియొక్క, (గోపేగోపాలగోసంఖ్యగోధూగాభీరవల్లవాః - అమ)
మణిసౌధతాజ = రత్న నిర్మితమగు సౌధశ్రీష్ఠముయొక్క- రత్నమయ
దేవాలయముయొక్క, గర్భ = లోపలిభాగమునందు, ఆగతుడై =
వచ్చినవాడయి. (దేవాలయములోనికిఁబ్రవేశించినవాడయి-అనుట)
మీడిపద్యముతోసన్వయము.

సీ॥ సురతరుప్రసవరింఛోళి 1 చూలవినీల

జలదంబు 2 లోనికొందళుకులనగ

మొగమువెన్నెలయేటి 3 మొగదేలు 4 మగమీల

గతిఁబక్షలాక్షియుగ్మకము మెఱవఁ

గఱియ 5 నెమ్మేనుచీకటి మాఁకుఁబాఁకు బం

గరు 6 తీగక్రియఁదూలఁ 7 గదుకాటి

యుడుపథంబున 8 జాఱు 9 నుదురత్న తతిభాతి

మెడహారముల పెనపుడమిఁదాఁక

267 ప:- 1 మౌళి - ముద్రి (అ). ర: చోళి - క, గౌ. చూళి - అ. 2 లోని
క తెలకునొసగ-క; వోనీక తెలకునెసగ-చ; లోనికొందళుకులెసఁగ-ర;
లోనికొందళుకులెసఁగ(?) - అ. లోనికత్తినిలకునెసఁగ - గౌ. (గణ
భంగము) కొత్తలుకు-ప 3 మొగరేటి-డ,ద,బ; మొగలేటి ర(పా)
మొగదేలు - ర, గౌ; మొగదేలు - అ. 4 మొగజాల - గ; మగ
మీల - ర, అ. 5 నెమ్మేని-గౌ; నెమ్మేను- ర, అ. 6 తీగె- గౌ;
తీగ-ర; తీగ-అ. 7 గగమ్మ - గౌ; గదు - ర, అ. 8 మీరు- గ;
జాఱు-ర, అ. 9 నురురత్న-డ,ద,బ,గౌ; నుడుపత్య-క; నుదురత్న-ర, అ.

తే॥ నచ్చరలు వీవనలువీవ, నంగరాగ
వాననలు భూషణా 10 ర్చులునేసరేగఁ
11 బిఱిడిదెసనున్నరమమీఁద 12 నొఱిగిధవళ
చలదళచ్చాయనుండు విట్టలునుతింతు.

267

వ్యా ;— సురతరుప్రసవ = దేవతావృక్షకుసుమములయొక్క,
రింఛోళి = సమూహముగల, చూల = కేశములు, (చూలః = కేశః-
శబ్దక) వినీల = మిక్కిలి నల్లనయిన, జలదంబు = మేఘముయొక్క,
లోనికొందఱుకులన్ = లోపలనున్న, కొత్తకాంతులను - లోపలి
కొమ్మెఱుపులను, నగన్ = పరిహసింపఁగా, కొప్పుమేఘమును, గొప్పు
నందలిదేవతాపుష్పములు మేఘగర్భమునందలిమెఱుపులను, బోలుననుట.

రింఛోళి - చూ 2-44 వ్యాఖ్య.

అలం ,— ఉపమ.

2 మొగము = ముఖమనెడు, వెన్నెలయేటి మొగన్ = చంద్రి
కామయమగునదియొక్క ద్వారమునందు, తేలు = మునుఁగకపైకివచ్చు
మగమొలగతిన్ = మగచేపలోయనునట్లు, పక్షుల = టెప్పలతోఁ
గూడిన, అక్షియుగ్మకము = కందోయి, మెఱవన్ = ప్రకాశింపఁగా,

టెప్పలతోఁగూడిన కన్నులు, ముఖమనెడు చంద్రికామయమగు
నదియొక్క ద్వారమునందుఁదేలుమగచేపలోయనునట్లున్నవనుట.

పురుషనేత్రములను మిఱవములతోఁ బోల్చుటకు—

“ఇతివిజ్ఞాపితోరాజ్ఞా; ధ్యానస్తిమితిలోచనః

క్షణమాత్రమృషిస్తస్థౌ, సుప్తమిఱవప్రహదః” రఘు 1-73

అలం :— ఉత్పేక్ష.

10 ర్చులసేసరేగ - డ, ద, బ; ర్చులునేసరేగ - అ;
రేగ-ర. 11 పరిది-ప; బిఱిడి-ర,అ, వెరగు-గౌ. 12 నురిసి-స;
నొఱిగి - ర, గౌ; నొరగి - అ.

3 కటియనెమ్మేను = నల్లనిప్రశస్తమగు శరీరమనెడు, చీకటి
 మ్మాఁకున్ = తమాలవృక్షమును, ప్రాఁకు = అల్లుకొను, బంగరు
 తీగక్రియన్ = సువర్ణమయమగు లతయోయనునట్లు, కదుర్తిశాటి =
 పీతాంబరము, (“కద్రుఃకనకపింగళః - ఇతినామమాలా” - శబ్దక)
 తూలన్ = చలింపఁగా.

పీతాంబరము, నల్లనిదేహమనెడు తమాలవృక్షమును బ్రాఁకు
 బంగారుతీగయోయనునట్లున్నదనుట.

నెమ్మేను - నెఱ + మేను. నెఱ = ప్రశస్తము. చూ. 3-2వ్యాఖ్య
 అలం :— ఉత్పేక్ష.

4 ఉడుపథంబునన్ = నక్షత్రమార్గమునందుండి - ఆకాశము
 నుండి, జాఱు = క్రిందికిబడు, ఉడురత్నతతిభాతిన్ = మణులవంటి
 నక్షత్రములయొక్క సమూహములోయనునట్లు, మెడహారముల =
 కంఠమునందలి ముత్యాలపేరులయొక్క, పెన = మెలిక, పుడమిన్ =
 భూమిని, తాఁతన్ = స్పృశింపఁగా.

మెడలోని ముత్యాలహారములమెలిక, యాకాశమునుండి జాఱు
 నక్షత్రముల సమూహమోయననునట్లున్నదనుట.

వ్యాక:- ఉడుపథంబునన్ = ఉడుపథంబుననుండి - ప్రా.కారక 11

ఉడు + పథిన్ - “ఋక్పూర్ణబ్రూః పథామానక్షే” - పాణి - అను
 సూత్రముచే ‘అ’ ప్రత్యయము సమాసాంతకార్యము. “తేః” (పాణి)
 అను సూత్రముచే ‘టి’ లోపము. ఉడుపథ్ + అ = ఉడుపథ.

‘పథ’ అను ఆకాశాంతశబ్దము కాలక్రమమున నేర్పడెను.
 “వాటః పథశ్చమార్గశ్చ” (తిగ్రి. ని.) “పథము, తప్పకునికియు” —
 ఉద్యో 2.45 అలం :— ఉత్పేక్ష.

అచ్చరలు = అప్పరసలు, వీవనలువీవన్ = వీజనములువీవగా
 (వింజామరలతో విసరగా - అనుట) అంగరాగ = మైపూతలయొక్క
 వాసనలున్ = గంధములును, భూపణ = అభరణములయొక్క,
 అర్చులున్ = శాంతులును, ఏసరేగన్ = మిక్కిలివిజృంభింపగా -
 అతిశయింపగా, పిటిడిదెసన్ = వెనుకవైపున, ఉన్న = ఉన్నట్టి,
 రమమీదన్ = లక్ష్మిపైని, ఒఱిగి = వ్రాలి. ధవళ = తెల్లనయిన,
 చలదళ = రావిచెట్టుయొక్క. (బోధిద్రుమశ్చలదళః పిప్పలఃకుంజ
 రాశనః, అశ్వత్థే - అమ) ఛాయన్ = నీడయందు, ఉండు = వర్తించు
 విటలున్ = పాండురంగవిటలుని, నుతింతున్ = స్తుతింతును.

విటలు :- విటలశబ్దనిరుక్తికి చూ 1-213 వ్యాఖ్య. పాండు
 రంగవిటల శబ్దమునుండి విటల అనునేకదేశము గ్రహింపబడెను.
 చూ 2-15 వ్యాఖ్య.

ఉ॥ 1భాలముచుక్క 2 ప్రక్కనెలపై వెలుగొందెడు లోహితాంగునిన్
 బోలగగంబు 3 గర్భమునబొల్పుగు నీలములీలగంధరా
 శాళిమయుల్లసిల్ల. విధుఖండముకెంజడకెంపు 4 దమ్మిలో
 బాలమరాశమట్లమరబాసిలుశూలి, లలాటపట్టికన్. 268

వ్యా :- భాలము = నుదుటియొక్క, చుక్క = బొట్టు -
 లలాటనేత్రము, (మూడవకన్ను) ప్రక్కనెలపైన్ = ఖండేందుని,
 (నెలవంక)యొక్కయుపరిభాగమున, వెలుగొందెడు = ప్రకాశించెడు,
 లోహితాంగునిన్ = అంగారకుని (అంగారకఃకుజోభౌమౌలోహితాంగో

268 ప:- 1 ఫాలము - ర. అ, భాలము - గౌ. 2 వంకనెల - ముద్ది(అ),ర;
 ప్రక్కనెల - ప; ప్రక్కనెల - అ. 3 గర్భ-ప; గర్భమున-ర, అ.
 గర్భమగు - గౌ. 4 దమ్మితో - గౌ; దమ్మిలో - ర, అ.

మహీసుతః - అమ) పోలగన్ = ఎనయగా, (నుదురుచంద్ర)ఖండము
వలెను, నుదుటిమీది మూడవకన్ను, చంద్రఖండముయొక్క మీది
భాగమున వెల్లునంగారకునిబోలగా; కంధరా = మెడయొక్క, కాళిమ =
నల్లదనము. కంబుగర్భమునన్ = శంఖముయొక్క లోపలిభాగము
నందు, పొల్పుగు = ఒప్పుగు, నీలములీలన్ = నీలమణివలె నీలమణి
కాంతివలె, ఉల్లసిల్లన్ = ప్రకాశింపగా, (మెడశంఖమువలెను. మెడ
యందలి నలుపు శంఖములోని నీలమణి కాంతివలె నొప్పుగా) విధు
ఖండము = చంద్రఖండము, కెంజడ = ఎఱ్ఱనిజడయనెడు. కెంపుఁ
దమ్మిలోన్ = ఎఱ్ఱతామరయొక్క మధ్యభాగమున, బాలమరాళము
అట్లు = పిల్లయంచయోయనునట్లు, అలరన్ = ఒప్పుగా, (నెలవంక
జటాజూటమడు నెఱ్ఱదామరయొక్క మధ్యభాగమున నొప్పుహంసపిల్ల
యోయనునట్లు) భాసిలు = ఒప్పు, శూలి = శివుడు,
లలాట పట్టికన్ = ఫలకమువంటి ఫలమునందును. (మీదిపద్యముతో
నన్వయము) భాలము - చూ. 3-64

వ్యాక, — కెంపుఁదమ్మిలో - కెంపు + తమ్మి. తొలియచ్చు
మీదినర్ణములకు (బా. సంధి 36) లోపమురానప్పటిరూపము. కెంపుఁ
దమ్మియొక్క + లోన్ = కెంపుఁదమ్మిలోన్. లోన్ - 'లోను' శబ్దమున
నుత్పమునాపింపగా సిద్ధించినరూపము.

అలం :— కల్పితోపమ, ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

మ॥ నలినాసన్, నలి 1 నాసనాననపురాణస్థానముల్ 2 డాయకి

ములఁబల్చాయల 4 బోరు తల్పులధరంపుంగెంపువాచూరులుం

గలవిద్యద్వదనాంతరాళ నవరంగ క్షోణిరాణించును

జ్వలవజ్రవర్జశంఖసంఘనిభ, భాషాయోష, జిహ్వస్థలిన్. 269

269 ప:- 1 నాసన్నవికాసనా-క; నాసన్నలినాసనా - ర, అ. 2 బాయకి-క;
డాయనిమ్ము-ఉ,ద,బ. డాయకి - ర, అ. 3 బల్చాయ - ప, ర;
బల్చాయల-ర(పా). బల్చాయల-అ;గౌ. 4 బోరు(ర?)-అ; బోరు-ర,
బోలుదల్పు - గౌ. 5 రంబుల్ - ముద్రి (అ), ర; రంపుం
గెంపువా - అ; రంపురగెంపుగా - గౌ.

వ్యా :— నలిన్ = అనురాగముతో, అసన్ = అపేక్షతో. నలినాసన = పద్మమాసనముగాఁగలవానియొక్క - బ్రహ్మయొక్క, అనన = ముఖములయొక్క, పురాణస్థానముల్ = పురాతనస్థలములను డాయక = పొందక, ఇమ్ములన్ = ప్రితితో, పల్ = దంతములయొక్క, చాయల = మార్గములనెడు - దంతపంక్తులనెడు, బోరుతల్పులు = ముఖద్వారముయొక్క పెద్దఁజెక్కతలుపులు. అధరంపుం గెంపుతాచూరులున్ = క్రిందిపెదవు నెడు పద్మరాగమణిమయములగు ముంజూరులు, కల = కలిగిన, విద్వత్ = పండితులయొక్క, వదన = ముఖములయొక్క, అంతరాళ = మధ్యభాగమనెడు, నవ = నూతనమయిన, రంగక్షోణిన్ = రంగస్థలమునందు, రాణిచు = ఒప్పు - నటించు, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, వజ్ర = మగఱాలయొక్క, (వజ్రములయొక్క) వ్రజ = సమూహముతోను, నిభ = సమానమయన, భాషాయోష = సరస్వతీకాంత, జిహ్వస్థలిన్ = నాలుక ప్రదేశమునందు (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

బ్రహ్మదేవుని ముఖములను వదలి, దంతపంక్తులనెడు తలవాకిటి ఁజెక్కతలుపులు, క్రింది పెదవులనెడు పద్మరాగ మణిమయములగు ముంజూరులుగలిగిన పండితుల ముఖమధ్యభాగమనెడు రంగస్థలమున నొప్పు, వ్రజములవలెను శంఖములవలెను. దెల్లనయిన సరస్వతీదేవి, నాలుకయందును, [మీఁదిపద్యముతో నన్వయము]

పండితుల దంతపంక్తులు పెద్దకవాటములు వారి యధరములు కెంపులతో నిర్మించిన ముంజూరులు వారిముఖమధ్యభాగములు సరస్వతీదేవికి రంగస్థలములు. సరస్వతివర్ణము తెలుపు. చూ. 1-4 వ్యాఖ్య.

నలినాసన - ఇట ఖగోళదృశ్యమునకుఁబ్రతీక చూ 1-3 వ్యాఖ్య

వ్యాక :— బల్చాయలబోరుతల్పులు - బల్చాయలయొక్క + బోరుతల్పులు = బల్చాయలనెడ బోరుతల్పులు - చూ 4-17 వ్యాఖ్య.

అలం ;— రూపకము.

సీ॥ లలితకుంతలశైవలము, ముఖైందవబింబ
 మధతాధరప్రవాళాంకు 1 రంబు
 చపలస్వభావలోచనమహామీనంబు
 కమనీయకంధరాకంబుకంబు
 గర్వితస్తనకనత్పర్వతాభోగంబు
 విశదత్రివళిభంగవిలసనంబు
 మధ్య 2 వృత్తావర్తమహితంబు, కటితటీ
 ద్వీపంబు, పృథులోరుదివిజకరటి

తే॥ కరము, పదకూర్మపృథుకంబు 3 గమ్మినఖర
 మణికలాపంబునగుచునేమగువరూపు
 భూరిసౌభాగ్యసంపదఁ 4 బోలుఁదండీ
 నాసుధాంబోధిపుత్రిబాహుంతరమున

270

వ్యా ;— లలిత = మనోహరమయిన (లలిత = సుందరే - శబ్దస్తో) కుంతలశైవలము = నాచువంటి కేశములుగలది - అని లక్ష్మీ పక్షముననర్థము. (జలనీలీతుశైవాలంశైవలః - అమ) లలిత = మనో హరమయిన, కుంతలశైవలము = కేశములవంటి నాచు (తీగలు) గలది - అని క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము. ముఖైందవబింబము = చంద్ర సంబంధియగు బింబమువంటి (ఐందవము = ఇందుసంబంధమయిన) మోముగలది - చంద్రబింబమువంటి మోముగలది - అని లక్ష్మీపక్షమున నర్థము. ముఖైందవబింబము = మోమువంటి, చంద్రసంబంధియగు బింబముగలది (ముఖాకృతిగల చంద్రబింబముగలది - అనుట) - అని

270 వ:- 1 రములు - క; రంబు - ర, అ. 2 వృంతా - డ, ద, బ
 వృత్తా - ర, అ. 3 గమ్మ - ముద్ది (అ), ర; గౌ. క్రమ- అ.
 4 బొదలు - గౌ; బోలు - ర, అ.

క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము. అధరాధరప్రవాళాంకురంబు = పగడపు
మొలకవంటి కింది పెదవిగలది - అని లక్ష్మీపక్షముననర్థము. (అధస్తా
దపిచాధరః; ఓష్ఠాధరౌతు - అమ) అధర = కిందిదయిన, అధర =
పెదవివంటి (కిందిపెదవి:ంటి) ప్రవాళ = పగడముయొక్క, అంకు
రంబు = మొలకగలది - అని క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము.

[2] చలపస్వభావ = చాంచల్యధర్మముగల, లోచనమహామీ
నంబు = గొప్పచేపలవంటి (వాలుగలవంటి - అనుట) కన్నులుగలది -
అని లక్ష్మీపక్షముననర్థము. చపలపస్వభావ = చాంచల్య ధర్మముగల,
లోచనమహామీనంబు = కన్నులవంటిగొప్పచేపలుగలది (తిమితిమింగ
లాడి మహామత్స్యములుగలది - అనుట) - అని క్షీరసముద్రపక్షమున
నర్థము. కమనీయ = సుందరమయిన, కంధరాకంబుకంబు = శంఖము
వంటి (శంఖస్యాత్కంబురస్త్రియా - అమ) మెడగలది. కంఠః కంధరే
త్యపి - అమ. కంధరా + క = కంధరగలది) - అని లక్ష్మీపక్షమున
నర్థము. కమనీయ = సుందరమయిన, కంధరా = మెడవంటి, కంబు
కంబు = శంఖములుగలది. (కంబు + స్వార్థేకన్)

లోచనమహామీనంబు - అనుటచే కన్నుల పక్షమున వాలుగలును
క్షీరసముద్రపక్షమునఁదిమితిమింగలాడులును గ్రాహ్యములు. స్త్రీల నేత్ర
ములను వాలుగలతోను బేడిసలతోనుబోల్చురు. “వాలుగసోగలనేలుదెంచి
తనవిలోచనములు” (విరాట 2-83) “బలువాలుగలనేలు తెలిదాలు
కనుడాలు” (వసు 3 69) “బింబఫలోష్ఠి కన్నులను బేడిసమీలు”
(ప్రభావ 2-71) మహామీనంబు - అనుటచే నిటవాలుగలని
గ్రహింపఁదగును. సముద్రపక్షమునఁదిమితిమింగలాడి మహామత్స్యములు
గ్రాహ్యములు. ఇవి సముద్రమునందేయుండును.

“అస్తిమత్స్యస్తిమిర్నామ, శతయోజనవిస్తరః” (భరతః)

“అస్తిమత్స్యస్తిమిర్నామ, తథాచాస్తితిమింగలః

తిమింగలగిలోప్యస్తి, తద్గిలోప్యస్తిరాఘవ” (వాల్మీకి)

(3) గర్వితస్తనకనత్ పర్వతఆభోగంబు = ఒప్పుచున్న కొండ యొక్క పరిపూర్ణతవంటి ముడించిన కునములుగలది - అని లక్ష్మీ పక్షముననర్థము. గర్విత = ముడించిన, స్తన = కునములవంటి, కనత్ = ఒప్పుచున్న, పర్వత = కొండలయొక్క, ఆభోగంబు = వైశాల్యములుగలది - అని క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము. విశదత్రివళిభంగవిలసనంబు = కెరటములయొక్క, (భంగస్తరంగ ఊర్ధ్వార్వా - అమ) విలాసమువంటి స్పష్టములయిన మూడు కడుపుముడుతలుగలది - అని లక్ష్మీ పక్షముననర్థము. విశద = స్పష్టమయిన, త్రివళి = మూడుకడుపుముడుతలవంటి, భంగ = కెరటములయొక్క, విలసనంబు = విలాసముగలది - అని క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము.

వ్యాక :— త్రివళి -- “కృదికారాదితపక్షేజీప్రితవళీత్యపి” (శబ్దక) ఇది కర్మధారయసమాసము.

“త్రివళీశబ్దసిద్ధః సంజ్ఞాచేత్ -- ‘దిక్సంఖ్యే సంజ్ఞాయామ్’ (పా 2-1-50) ఇతి సంజ్ఞాయామేవసమాసవిధానాత్”. కా. సూ.

4 మధ్యవృత్తావర్త = సుడివంటి అవర్తంభసాంభ్రమః - అమ బొడ్డుచేత, మహితంబు = గొప్పది - అని లక్ష్మీపక్షముననర్థము. మధ్యవృత్త = బొడ్డువంటి, అవర్త = సుడులచేత, మహితంబు = గొప్పది - అని క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము. కటితటీర్వీపంబు = దీవివంటి నితంబప్రదేశముగలది - అని లక్ష్మీపక్షముననర్థము. కటితటీ = నితంబప్రదేశమువంటి. ర్వీపంబు = దీవులుగలది - అని క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము.

మధ్యవృత్తము - చూ 1-129 వ్యాఖ్య.

పృథుల = స్థూలమయిన, ఊరుదివిజకరటికరము = దేవతాగజముయొక్క ఐతావతముయొక్క - అనుట తొండమువంటి తొడలు

గలదియు - అని లక్ష్మీపక్షముననర్థము. పృథుల = స్థూలములయిన
 ఊరు = తొడలవంటి, దివిజకరటి = దేవతాగజములయొక్క (అష్ట
 దిగ్గజములయొక్క - అనుట) కరము = తొండములుగలది - అని
 క్షీరసముద్రపక్షముననర్థము.

అష్టదిగ్గజములు క్షీరసముద్రమథనమున నందుండి జనించెనని
 పురాణకథనము. అష్టదిగ్గజములు - చూ. 1-2 వ్యాఖ్య.

పదకూర్మపృథుకంబు = తాఁబేటిపిల్లలవంటి [పృథుకశ్శాబక
 శిశుః - అమ) పాదములుగలది - తాఁబేటిపిల్లలచిప్పలవంటి మీఁగాళ్లు
 గలది - అని లక్ష్మీపక్షముననర్థము. పద = పాదములవంటి తాఁబేటి
 పిల్లలగలది - మీఁగాళ్ల వంటి తాఁబేటిపిల్లలగలది - అని క్షీరసముద్ర
 పక్షముననర్థము.

మీఁగాళ్లకుఁదాఁబేటి చిప్పలతో సామ్యము చెప్పుట ప్రసిద్ధము
 కాన మీఁగాళ్లు, తాఁబేటి చిప్పలుననునవిలక్షణార్థములుగాఁగ్రహ్యములు.

కమ్ర = మనోహరమయిన, నఖరమణి కలాపంబున్ = రత్న
 సమూహములవంటి (కలాపోభూషణేబర్హే తూణీరే సంహతావపి - అమ)
 గోళ్లుగలది [ముత్యాలవంటిగోళ్లుగలది - అనుట] - అని లక్ష్మీపక్షమున
 నర్థము. కమ్ర = మనోహరమయిన, నఖర = గోళ్లవంటి [నఖోఽస్త్రి
 నఖరోఽస్త్రియామ్ - అమ) మణి = రత్నములయొక్క (ముత్యముల
 యొక్క) కలాపంబు = సమూహముగలది - అని క్షీరసముద్రపక్షమున
 నర్థము. అగుచున్ = అగుచు, ఏమగువ = ఏకాంతయొక్క, రూపు =
 ఆకృతి, భూరి = అధికమయిన, సౌభాగ్యసంపదన్ = ఒప్పిదము
 యొక్క సంపత్తిచేత, తండ్రిన్ = జనకుని [క్షీరసముద్రుని లక్ష్మీ -
 క్షీరసముద్రమథనమున, నందుండి జనించెనని పురాణకథనము -
 పోలున్ = ఎనయునో, అసుధాంబోధిపుత్రి = క్షీరసముద్రతనయ -

అలక్ష్మీదేవి, బాహంతరమునన్ = వక్షమునందు (దోర్దోషాబాహు
బాహుచ....తదంతరమురః ధనం) మీఁదిపద్యముతోవన్వయము.

ఈపద్యమున కీరసముద్రధర్మములు లక్ష్మీదేవియందుఁగలవని
శ్లేషచే నిరూపితము. తండ్రియాకృతిగలకన్యలు ధన్యలనుట ప్రసిద్ధము.

“ధన్యాపితృముఖీకన్యా, ధన్యామాతృముఖస్సతః”

“తండ్రిచాయగలకన్యలు ధన్యలుగావసుంధరన్” (వను 3-113)

అలం ,— శ్లేషానుప్రాణితమగునుపమ.

మ॥ సితకీరస్ఫటికాక్షమాలి 1 కలు గెంజేదోయిసంధించి, భా
రతివామాంకతలంబునన్ సతతమున్ రంజిల్లఁగల్గొలసం
గతహంసోత్తమఘేన పంక్తియగుగంగావాహినిందాల్చుదై
వతశైలంబునఁదేజరిల్లునలవిశ్వసప్తనాభిం 2 దగన్. **271**

వ్యా ;— సిత = తెల్లనయిన, కీరస్ఫటికాక్షమాలికలు =
చిలుకయుఁబటికపుఱ్ఱాళ్ల జపమాలయు, గెంజేదోయిన్ = ఎఱ్ఱనికేలుఁ
గవయందు (ఎఱ్ఱనియఱచేతులయందు - అనుట) సంధించి = కూర్చి,
(ధరించి) భారతి = సరస్వతీదేవి, వామ = ఎడమదయిన, అంక
తలంబునన్ = తొడయొక్కపై భాగమునందు, (తలమ్ = హస్తాదీ
నాముపరిభాగః - శబ్దక) సతతమున్ = ఎల్లప్పుడు, రంజిల్లన్ =
ఒప్పుఁగా, కల్గొల = కెరటములతో, సంగత = కూడుకొనిన, హంసో
త్తమ ఘేనపంక్తియగు = మరాళశ్రేష్ఠము, నురుగువరుసగలదియగు,
గంగావాహినిన్ = బాగీరథీనదిని, తాల్చు = వహించు, దైవతశైలంబు =
సురాద్రీ (మేరుపర్వతము, మేరుఃసుమేరుర్హేమాద్రీరత్నసానుఃసురాలయః -
అమ) అనన్ = అనునట్లు, దేజరిల్లు = ప్రకాశించు, విశ్వసప్త =

జగత్తునున్పజించినవాడు - బ్రహ్మదేవుడు, నాభిన్ = పొక్కిటియందు
(బొడ్డునందు) తగన్ = ఒప్పగా. (మీడిపద్యముతోనన్వయము)

తెల్లనిచిలుకను బటికపుజపమాలను ధరించిన సరస్వతీదేవినెడమ
తొడయందుదాల్చిన బ్రహ్మదేవుడు, హంసయునురుగు పంక్తియుగల
గంగానదినిదాల్చిన మేరుపర్వతమువలెనొప్పుననుట.

సరస్వతితెలుపు. గంగాజలముతెలుపు. బ్రహ్మపసుపు. చూ 1.5;
50. మేరువు, సురాద్రి. కాననట నాకాశగంగయుండును.

సరస్వతిచేతి చిలుక తెల్లనిదిగానిటఁజెప్పుటచే సరస్వతీనక్షత్ర
ప్రాంతమునందలి కిరాకారనక్షత్రములేచిలుకకుఁబ్రతీకలని తెలియనగును.

268 పద్యమునందలి, లలాటపట్టికన్ - అనునదియు, 269 పద్యము
నందలి, జిహ్వస్థలిన్ - అనునదియు, 270 పద్యమునందలి, బాహాంత
రమునన్ - అనునదియు, నీ 271 పద్యమునందలి, 'నాభిన్' అనునదియు
నీ 271 పద్యమునందలి, 'తగన్' అనునసమాపకక్రియతోనన్వయించును.
శూలిలలాటపట్టికన్ (268) భాషాయోషజిహ్వస్థలిన్ (269) సుధాంభోధి
పుత్రిబాహాంతరమునన్ (270) విశ్వస్రష్టనాభిన్ - తగన్ [271] అని
యన్వయము. ఇది మీడిపద్యముతోనన్వయించును.

అలం ;— ఉపమ.

తే॥ రత్నసందర్భగర్భయీరత్నగర్భ
చరణపీఠంబుగానున్న సకలభువన
మయునినినుగంటిదేవ! నాభయములుడిగె
ననితపసి ప్రీతిగగనాభియాతిఁబొగడి.

272

వ్యా :— దేవ = ఓవేలుపా! రత్నసందర్భగర్భ = మణుల
యొక్క కూర్పులోపలిభాగమునఁగలిగిన, ఈరత్నగర్భ = ఈభూమి;

(జగతీరత్న గర్భాచ - అమ) చరణపీఠంబుగాన్ = పాదపీఠముగా,
 [కాళ్ళు పెట్టుకొనెడుపీఠంగా - ఉన్న = ఉన్నట్టి, సకలభువనమయునిన్ =
 సమస్తలోకాత్మకుఁడవగు; నినున్ = నిన్ను, కంటిన్ = దర్శించితిని,
 నాభయములు = నాయొక్కభీతులు, ఉడిగెన్ = తొలగెను. (తీఱెను)
 అని = ఈప్రకారముగా, తపసి = ముని - అయుతుఁడు, ప్రితిన్ =
 ప్రియముతో, కంస = కంసునియొక్క, ఆభియాతిన్ = విరోధిని,
 (కృష్ణుని) - విట్టలుని, పొగడి = స్తుతించి.

క॥ అటఁజనివటువు త్తర ది

క్త టమునఁగనుఁగొనియెఁదరళ 1 దళతరుమూర్తిన్

బటు 2 నఖరశైత్యమున నా

రటముడిపి 3 సురాళి నేలురసికున్మసింహున్.

273

వ్యా :— అటఁజని = అక్కడనుండియరిగి, వటువు = బ్రహ్మ
 చారి - అయుతుడు, ఉత్తరదిక్తటమునన్ = ఉత్తరదిశాప్రదేశమున,
 తరళదళతరుమూర్తిన్ = రావిచెట్టురూపముగలవాఁడును. (తరళదళ =
 చలదళ - “బోధిద్రుమశ్శలదలః పిప్పలః కుంజరాశనః” - అమ)
 పటు = వాఁడియయిన, నఖర = గోళ్లయొక్క, శైత్యమునన్ =
 శివత్వముచేత (వాఁడిమిచేత), అరటము = సంతాపమును, ఉడిపి =
 పోఁగొట్టి, (వాఁడిగోళ్లతో హిరణ్యకశిపునిజీల్చి సంతాపమును బోఁగొట్టి-
 అనుట) సురాళిన్ = దేవతాసమూహమును, ఏలునట్టి = పోచినట్టి,
 రసికున్ = రసజ్ఞుఁడగు - చతురుఁడగు, న్మసింహున్ = నరసింహ
 స్వామిని, కనుఁగొనియెన్ = దర్శించెను.

268 పద్యము నుండి యీ 273 పద్యము వఱకు నన్వయము.
 కాన నిదికులకము.

273 ప:- 1 తరతరు - ముద్రి (అ); దళతరు - అ, ర. 2 శిఖర - గె;
 నఖర - ర, అ. 3 సురాళి - ముద్రి (అ), ర; సురాలి - అ.

“ఛందోబద్ధంపదంపద్యం, తేనముక్తేనముక్తకమ్
ద్వాభ్యాంతుయుగ్మకంసంధానితకంత్రీభిరిష్యతే
కలాపకంచతుర్భిశ్చ, తదూర్ధ్వంకులకంమతమ్” (సా. ద.)

నాలుగుకంటె నెక్కువ పద్యములకన్వయమున్నచో, గులక మనఁ
బడును సంఖ్యానియమము వ్యాకర్తలమతమునలేదు. (ప్రా. వాక్య 23)

క॥ శాశ్వతకరుణాంబుధిన

వ్విశ్వవిభుంగనుటఁగోలె, విప్రునిమదిమా

నీశ్వరశాపవిశా 1 రము

నశ్వరదుశ్చేష్టితాభినయమొనరింపన్.

274

వ్యా :— శాశ్వత = అనశ్వరమయిన, కరుణా = దయకు,
అంబుధిన్ = సముద్రమయినవాడగు - నిలయమయినవాడగు,
అవ్విశ్వవిభున్ = ఆజగత్పతిని - ఆన్మసింహస్వామిని, కనుటఁగోలెన్ =
దర్శించినదిమొదలుకొని, విప్రుని = బ్రాహ్మణునియొక్క - అయుతుని
యొక్క, మదిన్ = మనస్సునందు, మౌనీశ్వర = మునినాథునియొక్క -
వాధూలమహర్షియొక్క, శాపవిశారము = శాపవికృతి, (శాపమువలన
స్వాభావికస్థితియందుఁగలిగినమాఱుపాటు) నశ్వర = శాశ్వతముకాని,
దుశ్చేష్టిత = చెడ్డపనులయొక్క, అభినయము = అవస్థానుకరణమును -
ప్రదర్శనమును, ఒనరింపన్ = చేయఁగా. వాధూలుని శాపమువలన
సహజస్థితియందుఁగలిగినమాఱుపాటుచెడ్డపనులబ్రదర్శింపఁగా-అనుట]
మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

274 ప:- 1 మనశ్వర - డ, ర; రమునీశ్వర - ద, బ, య. (యతిభంగము)
రమునశ్వర - అ.

శా॥ నీరప్రాంగణకర్కటీబిల 1 మునన్ నిద్రింప, మృత్యాన్నమయా
హారంబుంగబళింప, 2 బెల్లఱవనిట్టట్టఱుతంబుల్ గొనన్
దూరాయాస్యదహింద్రభీతిహతి గొందుల్ దూఱఁగోరున్ మదిన్
3 సారాపేతమనోబలంబగుభవిష్యద్భేక 4 ముచ్చోకమై. 275

వ్యా :— సార = చేవచేత, అపేత = తొలఁగిన, మనో
బలంబగు = గుండెదిటువుగలదియగు, భవిష్యత్ = కానున్న, భేకము =
కప్ప, ఉత్ = పైకుబికిన, శోకమై = దుఃఖముగలదై, నీరప్రాంగణ =
నీటిముంగిలియందలి, కర్కటీ = అఁడుపీతల (ఎండ్రడికల) యొక్క, బిల
మునన్ = కన్నమునందు, నిద్రింపన్ = పండుకొనుటకు, మృత్యాన్న
మయ = ప్రశస్తమయినమట్టివికారమగు (ప్రశస్తాతుమృత్యాన్నమృత్యాన్నచ
మృత్తికా - అమ) అహారంబును = తిండిని, కబళింపన్ = మింగు
టకు, పెల్లు = అధికముగా, అఱవన్ = అఱచుటకు, ఇట్టట్టస =
ఈవైపునావైపు, (ఇటునటు) పుతంబుల్ గొనన్ = గంతులు (దాఁటులు)
వేయుటకు, దూర = దవ్వనందు, ఆయాస్యత్ = రానున్న, అహింద్ర =
సర్వశేష్ఠముయొక్క, భీతిహతిన్ = భయాఘాతముచేత, గొందుల్ =
నందులందు, తూఱన్ = ప్రవేశించుటకు, మదిన్ = మనస్సునందు,
కోరున్ = వాంఛించును.

కప్పకాఁబోవుచున్నయయుతుని మనస్సునందుఁగప్పలక్షణములు
స్ఫురించుచున్నవనుట.

వ్యాక :— గొందుల్ = గొందులందు సప్తమ్యర్థకప్రథమ
ప్రౌ. కారక 20

275 వ:- 1 ములన్ - ముద్రి (అ). మునన్ ర. అ. 2 బెల్లఱవని - గొః
బెల్లఱవ - ర, అ. 3 సారో - గొ; సారా - ర. అ. 4 ముత్సేక-
ముద్రి (అ). ర; ముచ్చోక - అ; ముచ్చోక - గొ. (లిపిలోపము)

క॥ ఈవడువున శాపవ్యస

నావేశము 1 గదిరియునుమహాదైర్యముతో

నావిప్పుడు, సుప్రతిభా

దేవేజ్యుడు, ప్రస్తుతించుదితిసుత 2 శత్రున్.

276

వ్యా ;— ఈవడువునన్ = ఈవిధముగా, శాపవ్యసన = శాపరూపముగు విపత్తుయొక్క, [వ్యసన = విపత్తా - శబ్దస్తో] అవేశము = అభినివేశము, కదిరియును = అతిశయించినప్పటికిని, మహాదైర్యముతోన్ = గొప్పధీరత్వముతో, సుప్రతిభా = చక్కనయిన బుద్ధియందు, మతిర్మనీషాబుద్ధిః ప్రతిభా అభి. చిం, దేవేజ్యుడు = బృహస్పతియగు, (దేవేజ్యః = దేవానామిజ్యః పూజ్యః - బృహస్పతిః, ఇతి శబ్దరత్నావళి - శబ్దక) అవిప్పుడు = అబ్రాహ్మణుడు - అయుతుడు, దితిసుతశత్రున్ = దైత్యుని - నృసింహస్వామిని, ప్రస్తుతించున్ = (ఇట్లు) నుతించును.

శా॥ అనభ 1 నుక్కుగంభమున నాక్రియనుద్భవమంది, యాసురా
గ్రేసర హృద్విదారణముఁగించి దుదంచితహాసకృత్యముం
గానమకట్టియున్ బెచుపఁగాఁగతమేమి పునర్భవస్పృహన్
నీసటులెప్పురేదెలియనేర్తురే? మర్త్యమృగాధినాయకా! 277

వ్యా ;— అనభన్ = ఆకొలుపుకూటమునందు, ఉక్కుగంభమునన్ = ఉక్కుస్తంభమునందు, అక్రియన్ = అవిధముగా, ఉద్భవమంది = జన్మించి, అసురాగ్రేసర = దైత్యుగ్రగణ్యునియొక్క

276 ప.- 1 గదిరియున్ - గౌ; గదిరియును - ర, అ. 2 శత్రులక - గ, శత్రుక - ర, అ.

277 ప.- 1 నుక్కుగంభమున - ర, అ; నున్నగోప్యముక - క, (గణభంగము గోప్యమున?) నుక్కుగంభమున - గౌ.

పారణ్యకశిపునియొక్క, (అనురః = అనురః ఇతి సిద్ధాంత కౌముద్యా
ముణాదివృత్తిః - శబ్దక) హృత్ = హృదయముయొక్క, విదారణ
మున్ = చీల్చుటను, కించిత్ = అల్పమయిన, ఉదంచిత = పైకి
బ్రకటితమయిన, హాసకృత్యముంగాన్ = నవ్వుతోజేయఁదగినట్లుగా,
నమకట్టియున్ = నిర్ణయించియు, పునర్భవ = గోళ్లయొక్క, (పునర్భవః
కరదుహోనభోఽస్త్రీనఖరోఽస్త్రీయామ్ - అమ) స్పృహన్ = వాంఛను,
(గోళ్లతోఁజీల్పవలెనను కోరికను - అనుట) పెనుపఁగాన్ = వర్ధిల్లఁ
జేయుటను, కతమేమి = కారణమేమి? మర్త్యమ్మగాధినాయకా = ఓ
నరసింహస్వామి! నీసటలు = నీయొక్క మాయలు, ఎవ్వరేన్ =
ఎవరయినను, తెలియనేర్తురె=గ్రహింపఁజాలుదురా?(గ్రహింపలేరనుట)

పాఠ:- కంభము - చూ 2-55 వ్యాఖ్య - వ్యా. సం స. 159 పు.

చ॥ మిమ్ముటమైనవాఁడిఁబవిమిత్రములై వెలుఁగొందునీ నఖా
గ్రమ్ములకున్ మృదుఁప్రకృతిగల్గుట కొత్తరమాకుచాద్రిపా
ర్శ్వమ్ములయందుఁ 2 నందుఁగలసారగతుల్ నఖరాభిపాతసా
ధ్యమ్ములుగామిఁగావలయునట్లగుటల్, దితిపుత్రశాత్రవా! 278

వ్యా :— మిమ్ముటము = మిక్కుటము, ఐన = అయినట్టి
వాఁడిన్ = తీక్షణతచేత, పవి = వజ్రాయుధముయొక్క, మిత్రములై =
సఖములయి, (వజ్రాయుధసమానములై - అనుట) వెలుఁగొందు =
ప్రకాశించు, నీ = నీయొక్క, నఖ = గోళ్లకయొక్క, అగ్రమ్ము
లకున్ = కొనలకు రమా = లక్ష్మీదేవియొక్క, కుచాద్రి = కొండల
వంటి స్తనములయొక్క, పార్శ్వమ్ములయందున్ = ప్రక్కలయందు,
మృదు = కోమలమయిన, ప్రకృతి = స్వభావము, కల్గుట = సంభ

278 ప:- 1 వాఁడిపవి - ముద్రి (అ), ర, వాఁడిఁబవి - అ. 2 నందుఁ
గల - ర, గౌ; నందుఁగల (ఘన?) - అ.

వించుట, క్రొత్త = అపూర్వము, దితిపుత్రకాత్రవా = ఓదైత్యారీ-
ఓన్మసింహస్వామి! అందున్ = అచ్చట-అలక్ష్మీదేవియొక్క కొండలవంటి
స్తనములయొక్క పార్శ్వములయందు, కల = ఉన్నట్టి, సారగతుల్ =
దృఢములయిన స్థానములు; (గతి = స్థానము - సూ. ని.) నఖర =
గోళ్లయొక్క, అభిపాత = అఘాతములచేత, (గోటినొత్కులచేత -
అనుట) సాధ్యములు = సాధింపఁదగినవి, కామిన్ = కాకపోవుట
చేత, కావలయున్ = కాఁబోలును.

అక్ష్మీదేవి స్తనములు నఖక్షతము లుంచఁదగినవేగాని పిరణ్ణ
కళిపుని తొమ్మువలె జీల్చి వేయవలసినవికావు. కానవాని యందు
న్మసింహుని నభాగములు మృదుస్వభావముగలవియగుననుట.

న్మసింహస్వామిగోటికొనలు అక్ష్మీస్తనపార్శ్వములందు మృదు
స్వభావములగుటకు వానిని జీల్చలేకపోవుట హేతువుకాదు. హేతువు
కానిదానినిట హేతువుగానూహించినట్లు గ్రహింపఁగును.

అలం :— హేతుత్పేక్ష.

ఉ॥ కోపవికారమంచునొకకొందఱు, కొందఱుభక్తలోకర
క్షాపరతంత్రతాజనిత సాంద్రకృపాగుణమంచుకొందఱు
ద్దీపితవీర 1 సింధు 2 వికృతిస్ఫుట 3 భేదవికారమంచు నీ
చూపులరక్తి మంబొగడుచున్ నుతియింపుదురీశ్వరేశ్వరా! 279

వ్యా :— ఈశ్వర = స్వామివయిన, ఈశ్వరా = ఓశ్రీహరీ!-
ఓన్మసింహస్వామి! (ఈశ్వరః = శ్రీహరిః - శబ్దక) కొందఱు =
కొంతమంది, కోపవికారమంచున్ = కోర్కె వికృతియనియును.
(కోర్కెమువలన సహజస్థితియందుఁగలగినమార్పనియును) కొందఱు =

279 ప.- 1 సింహ - ర; సింధు - అ. 2 వికృతి - చ, విహృతి - ర, అ.
3 భేటి - ముద్రి [అ]; భేట - ర; భేద - త, అ.

కొంతమంది, భక్తలోక = భక్తజనులయొక్క, రక్షా = రక్షించుట
యందుగల, పరతంత్రతా = పరాధీనతచేత, జనిత = కలిగిన, సాంద్ర =
అతిశయమయిన, కృపాగుణమంచున్ = దయాగుణమనియును,
కొండలు = కొంతమంది. ఉద్దీపిత = ప్రకాశింపజేయబడిన, వీర
సింధు = వీరమనెడు సముద్రముయొక్క, విహృతి = విహారముచేత,
స్ఫుట = వ్యక్తమయిన, భేదవికారమంచున్ = బడలికవలన సహజ
స్థితియందుగలిగిన మార్పనియు, నీ = నీయొక్క, చాపులరక్తిమన్ =
దృక్కులయొక్క యెఱ్ఱదనమును, పొగడుచున్ = కొనియాడుచు,
నుతియింపుదురు = పూజింతురు. (నుతిః = పూజా, ఇతిశబ్దరత్నా
వళి - శబ్దక)

అలం . — ఉల్లేఖము.

చ॥ హరికిరిదంష్ట్రాఽటవడియైందవరేఖదలిర్చు పూర్వభూ
ధరశిఖరంబనంగనుతిదాల్చుకుచంబునఁబొల్చు భూసతిన్
బరిహసనంబొనర్చురమభావము సిగ్గునమొగ్గజేయవే
నరమృగరాజ! నీనఖమునాటిన 1 చోదదురోజకుంభముల్.

280

వ్యా : — నరమృగరాజ = ఓన్మసింహ! హరి = విష్ణు
మూర్తీయగు, కిరి = వరాహముయొక్క - అదివరాహముయొక్క,
(వరాహః సూకరోఽమృష్టిః, కోలఃపాత్రీకిరిః కిటిః - అమ) దంష్ట్ర =
కోటయొక్క, నాటవడి = నొక్కుపొంది, ఐందవరేఖన్ = ఇందు
సంబంధమయిన రేఖచేత - చంద్రరేఖచేత, తలిర్చు = ఒప్పు, పూర్వ
భూధర = తూర్పుకొండయొక్క, శిఖరంబు = శృంగము, అనంగన్ =
అనునట్లు, నుతిదాల్చు = పొగడ్త పొందు, కుచంబునన్ = స్తనము

280 ప:- 1 బొల్చునురోజ - ముది (అ), ర, గొ; చోదదురోజ - అ.
బొందదురోజ - గ.

చేత, పొల్చు = ఒప్పు, భూసతిన్ = ధరాకాంతను, పరిహాసనం
బొనర్చు = పరిహాసించు, రమా = లక్ష్మీదేవియొక్క, భావమున్ =
మనస్సును, తత్ = ఆమెయొక్క, ఉరోజకుంభముల్ = కుండలవంటి
స్తనములయందు, నీనఖము = నీయొక్క గోరు, నాటినచోన్ =
గుచ్చుకొనునప్పుడు, సిగ్గునన్ = లజ్జతో, మ్రొగ్గజేయవే = క్రుంగు
నట్లుచేయవా? (కుంగునట్లుచేసితివనుట)

వరాహదంష్ట్ర, యొకస్తనమున గుచ్చుకొన్నందులకు
భూదేవిని బరిహాసించిన లక్ష్మీదేవి, నృసింహుని నఖము తన రెండు
స్తనములయందు గుచ్చుకొన్నప్పుడు లజ్జితురాలయినదనుట.

వ్యాక, — ఉరోజకుంభముల్ = ఉరోజకుంభములందు -
ప్రౌఢ. కారక 20 అలం : — కల్పితోపమ.

సీ॥ పరిపూర్ణచంద్రబింబము 1 నడుచక్కిలోఁ

గొనసాగు విద్రుమాంకురమనంగఁ

గన్నెగేదఁగితేకు కత్తుల 2 బోనులొ

3 జిక్కిన యౌర్వాగ్ని శిఖయనంగ

వెండి 4 కంబములతో వియ్యంపుబొత్తెత్తు

యమునాతరంగ 5 సంఘములనంగఁ

బాలేయగిరి వెన్కభారంబువహించు

పవనహరణకుల ప్రభువనంగ

తే॥ మొగమునకు బిగిగావించు మిగులుఁగన్ను

దంష్ట్రకాంతరజిహ్వయుఁదఱచుఁగేల

నలుఁగులుఁ 6 బిఱింది వాలమ్ముఁగలుగునిన్నుఁ

గొలుతుదితిపుత్రచేతఃకుకూలదహన.

281

281 ప:- 1 నందుచక్కిలో-డ. ద. బ. నడుచక్కి - ర. అ, గౌ. 2 బోరి-తః
బోని - గ, ర, గౌ, బోను - అ. 3 జెక్కిన - త. జిక్కిన - ర. అ.
4 వెండికంబంబు. త. వెండికంబమ్ము-గౌ; వెండికంబములతో-ర, అ.
5 సంగతుల - త; సంఘముల - ర, అ.

వ్యా:- పరిపూర్ణ చంద్రబింబము = నిండుజాబిల్లి బింబముయొక్క,
 (పున్నమనాటి చంద్రబింబముయొక్క, నడుచక్కిలోన్ = మధ్యభాగ
 ములోపల, కొనసాగు = వ్యాపించు, విద్రుమ = పగడముయొక్క,
 అంకురము = మొలకయో, అనంగన్ = అనునట్లు, మొగమునకున్ =
 ముఖమునకు, బిగి = తీక్షణత, కావించు = కలిగించు, మిగులుగన్ను =
 సంఖ్యయందధికమగునేత్రము - మూడవకన్ను. (ఫాలనేత్రమనుట)

ముఖమునందలి మూడవకన్ను, పూర్ణ చంద్రబింబముయొక్క
 మధ్యభాగములోఁగొనసాగు, పగడపుడిగయో అనునట్లున్నదనుట.

నృసింహస్వామికి ఫాలనేత్రముండును. చూ. 1.31 వ్యాఖ్య.

[2] కన్నె = లేతదయిన, గేదఁగితేకు = మొగలిదళమనెడు,
 కత్తులబోనులోన్ = కత్తులతోనిర్మించిన యొకవిధమగు బోనుయొక్క
 యంతర్భాగమునందు, చిక్కిన = చిక్కుకొన్న, ఔర్వాగ్ని = బడబాన
 లముయొక్క, శిఖ = జ్వాలయో, అనంగన్ = అనునట్లు, దంష్ట్రికా =
 కోఱలయొక్క, అంతర = మధ్యభాగమునందున్న, జిహ్వాయున్ =
 నాలుకయు.

కోఱలమధ్యనున్ననాలుక. లేతమొగలితేకనెడు కత్తులబోనులోఁ
 జిక్కుకొన్న బడబాగ్ని జ్వాలాయో అనునట్లున్నదనుట.

ఔర్వాగ్ని - ఔర్వమహర్చికోపము, బడబాముఖమున నము
 ద్రమునందుఁగలదని భారతకథ. (బడబ = అడుగుఱము)

కన్నె = లేతది - లక్షణార్థము.

3- వెండికంబములతోన్ = రజతస్తంభములతో, వియ్యంపుఁ
 బొత్తెత్తు = చుట్టటికపునంబంధమును బొందు; యమునా = కాళిందీ
 నదియొక్క, తరంగ = కెరటములయొక్క, సంఘములు = సమూహ

ములో, అనంగన్ = అనునట్లు, తఱచుగేలన్ = అతిశయములయిన,
(ధృఢములయిన - అనుట) చేతులయందు, అలుగులు = ఆయుధములు

హస్తములయందలి యాయుధములు, వెండిస్తంభములతోఁగూడు
కొనినయమునానదియొక్క కెరటుములసమూహమోయనునట్లున్నవనుట

సింహము, శ్లేతగణములోనిది. “లోఽధసింహ - స్ఫాటికాదయః”
(కవికల్ప) నృసింహస్వామిచేతులు తెల్లగానుండుటచే వెండికంబముల
వలెనున్నవనుట. యమునానదినీరు నలుపు. “తదాప్రభృతికాశింద్యా,
దృగంజననిభంజలమ్” (హమః)

కేలు - జాత్యేకవచనము. చూ 1-193 చ్యాఖ్య

4 ప్రాళేయగిరి = హిమాద్రియొక్క, (హిమంప్రాళేయం
మిహికా - అమ) వెన్కన్ = పశ్చాద్భాగమునందు, (వెనుకవైపు)
భారంబు = బరువును, వహియించు = మోయు; పవనపారణ =
వాతాశనములయొక్క సర్పములయొక్క] కుల = సజాతీయసమూ
హముయొక్క, (సజాతీయైఃకులమ్ - అమ) ప్రభువు = రాజో -
అదిశేషుడో, అనంగన్ = అనునట్లు, పిఠిందివాలమ్మున్ = పృష్ఠభాగము
నందుఁదోకయు.

పృష్ఠభాగమునందలితోక, హిమాలయపర్వతముయొక్క వెనుక
భాగమునందు బరువు మోయునాదిశేషుడోయనునట్లున్నదనుట.

కలుగు = కలిగిన (మొగమునందు మూడవకన్ను, కోటల
మధ్యమున నాలుక, చేతులయందాయుధములు. పృష్ఠ భాగమునఁ
దోకయుఁగలిగిన - అనుట. నిన్నున్ = నిన్ను. దితిపుత్ర = దైత్యుని
యొక్క - పారణ్యకశిషునియొక్క. చేతః = మనస్సునకు, కుకూలదహన =
కుమ్ము (పొట్టు) నిప్పయినవాఁడా! కుకూలః శంకుభిః కీర్ణే శ్రభేనాతు
తుషానవే - అమ) కొలుతున్ = సేవింతును.

దితిపుత్రచేతః కుకూలదహన - హిరణ్యకశిపుఁడు కశ్యపమహర్షి
వలన దితియందు జన్మించినవాఁడు.

“తత్రహిరణ్యాక్షహిరణ్యకశిపు ప్రహ్లాదవిరోచన బలిబాణాదయో
దైత్యాః” (కావ్యమీ)

చేతఃకుకూలదహన - ఇది, తొమ్ముకుంపటిఅను జాతీయుము
ననుసరించి కల్పించినది. మనస్సునకు మిక్కిలి బాధను గలిగించుటను
దెలుపును.

“తొమ్ములకుంపట్లు రోతప్రామిండ్లు” (పండితా)

పుత్ర - ఏకతకారకమును గలదు. చూ 1-9 వ్యాఖ్య.

అలం :- ఉత్పేక్ష, యథాసంఖ్యము.

తే॥ అని నృహర్యక్షవర్యు, నర్యమసహస్ర
దివ్యతేజః 1 ప్రభావుగీర్తించియతఁడు
తత్పదద్వంద్వమునకువందనమొనర్చి
తపసితిట్టునబ్రవమయ్యెదత్క్షణంబ.

282

వ్యా :- అని = ఈప్రకారముగా, అర్యమసహస్ర =
సూర్యులవేయియొక్క - అసంఖ్యాకసూర్యులయొక్క, (సూరసూర్యార్క
మాదిత్యద్వాదకాత్మదివాకరాః - అమ) దివ్యతేజఃప్రభావున్ = దివ్య
మయిన ప్రకాశాతిశయముగలవాఁడగు, నృహర్యక్షవర్యున్ = శ్రేష్ఠుఁ
డగు నరసింహుని, కీర్తించి = స్తుతించి, తద్ = అతనియొక్క -
అనరసింహునియొక్క, పదద్వంద్వమునకున్ = అడుగుదోయికి, వందన
మొనర్చి = నమస్కారముచేసి, అతఁడు = అతఁడు - అయితఁడు,

తపసి = మునియొక్క - వాధూలునియొక్క, తిట్టునన్ = శాపము
చేత, తద్క్షణంబు = అక్షణమునందే, అప్పుడే, ప్లనము = కప్ప (భేకే
మండూక వర్షాభూశాలూరప్లవదద్గురః. అమ) అయ్యెన్ = అయెను.

క్షణము = 3 మినిట్ల కాలము. మినిట్టుని మేషముకాదు. నిమేషము =
 $\frac{16}{75}$ సెకెండు. చూ 5-286

వ్యాక :— క్షణంబు + అ = క్షణంబ. “అశారై కారంబు
లవధారణంబునందగు” ము. కౌ. ప్రకీర్ణక 14

క॥ ఆశమమునావివేకం

బాశుద్ధియు నాతపంబు 1 బునాబహునిగమ

ప్రాశస్త్యము 2 సటులయ్యెము

నీ శునకును దైవఘటనలిట్టివిదలఁపన్.

283

వ్యా :— ఆశమమున్ = ఆశాంతియు. ఆవివేకంబు =
ఆవివేచనము, ఆశుద్ధియున్ = ఆశుచిత్వమును, ఆతపంబున్ = ఆతపస్సును,
ఆబహునిగమప్రాశస్త్యమున్ = ఆపెక్కు శాస్త్రములయందుఁగొనియాడఁ
దగియుండుట, మునిశునకున్ = మౌనినాథునకు - అయుతునకు;
సటులయ్యెన్ = అసత్యములయ్యెను. (సటుహళక్కినానసత్యమభవ -
అం. భా) దైవఘటనలు = దైవముయొక్క; సంయోజనములు,
తలఁపన్ = ఆలోచింపఁగా, ఇట్టివి = ఇటువంటివి.

అల॥ ;— అర్థాంతరన్యాసము

అ॥ అస్మదాదిమానసావాలవలయప్ర

కాశభక్తియుక్తికల్పలతకు

మూలమనఁగనొప్పునారోకవిభునంఘ్రి

మూలమాశ్రియించిజాలిమాలి.

284

వ్యా :— అన్మద్ = నేను, ఆది = మొదలుగా (గలవారః యొక్క (శివుఁడు - వక్త) మానస = హృదయమనెడు, అవాలవలయ = వలయమువంటిపాదునందు, ప్రకాశ = ప్రసిద్ధమయిన, భక్తియుక్తి = భక్తితోఁగూడుకొనుటయనెడు, కల్ప = కల్పవృక్షముయొక్క, లత కున్ = కొమ్మకు, (నమేశాఖాలతే - అమ) మూలము = వేరో, అనఁ గన్ = అనునట్లు, ఒప్పు = తనరు, అలోకవిభు = ఆజగత్పతియొక్క - అన్యసింహస్వామియొక్క, అంఘ్రిమూలము = పాదమూలము (పాద మూలమొదలు) ఆశ్రయించి = అండగొని, జాలిమాలి = దుఃఖమును విడిచి, (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

శివాదీదేవతల హృదయమనెడు పాదునందొప్పుభక్తిభావమనెడు కల్పవృక్షశాఖయొక్కమూలమొయనునట్లొప్పు నరసింహస్వామియొక్క పాదమూలమునండగొని, కప్పగామాటిన యయుతుఁడు దుఃఖమును విడిచెననుట.

అలం :— రూపకానుప్రాణితమగునుత్పేక్ష.

ఉ॥ ముత్తియముల్ ప్రవాళదళముల్ 1 కనకాకృతిఁగూడినట్టులై
క్రొత్తగునౌర! 2 దీనియపురూపపు 3 రూపిదియంచువిస్మయో
దాత్తమనెస్కులై సకలతైర్ధికులున్ గొనియాడ, భేకలో
కోత్తమమొప్పుఁజిత్రవపురుజ్జ్వలమై, జలజాసనోద్భవా! 285

వ్యా :— జలజాసన = బ్రహ్మవలన, ఉద్భవా = పుట్టిన వాఁడా! - ఓనారదా! ముత్తియముల్ = మౌక్తికములు, ప్రవాళదళముల్ = పగడపుముక్కలు, (దళమ్ = ఖండమ్ - శబ్దక) కనక =

బంగారముయొక్క, ఆకృతిన్ = రూపుతో, కూడినట్టులై = కలిసి
 నట్లయి, దీని = దీనియొక్క - ఈకప్పయొక్క, అపురూపపురూపు
 ఇది = ఈవింతయయిన యాకారము, ఔర = ఆహా! క్రొత్తఅగున్=
 అపూర్వమగును. అంచున్ = అని, నకలత్తైర్థికులున్ = ఎల్లతీర్థ
 యాత్రికులును, విన్నయ = ఆశ్చర్యముచేత, ఉద్ = అధికముగా,
 అత్త = పొందబడిన, మనస్కులై = హృదయములుగలవారయి,
 కొనియాడన్ = ప్రశంసింపగా, భేక = కప్పలయొక్క, లోక =
 సమూహమునందు, (లోకము = సమూహము - సూ. ని) ఉత్తమము=
 మేలయినది - ఆశ్రేష్ఠమయినకప్ప, చిత్రీ = తెలుపు, నెఱుపు, పసుపు
 రంగులుగల, వపుః = శరీరముచేత. ఉజ్జ్వలమై = ప్రకాశించుచుదయి,
 ఓప్పున్ = తనకును. అలం :— ఉపమ.

సీ॥ కమలాప్తుడుదయింపకయ 1 మున్నబుటుకున
 మునుగుసంగమతీర్థమునకునేగి
 వినునైకతనిషణ్ణమునివేదనినదంబు
 తగుచోటునుండి వేబగటిదాక
 మధ్యాహ్నవేళ సం 2 ప్రాశించుబలిపీఠ
 గతపులాకంబులు మితముగాఁగ
 నందెప్రాద్దుననుండి సవరేయి గడసన
 సమ్ముఖమ్మునఁగొల్చిసంవసించు

తే॥ శ్రీనృసింహుండు పెనుబాఁపసెజ్జమేను
 కి సేర్పఁదద్దివ్యచరణరాజీవమూల
 భూబిలంబున నధ్యాత్మపూర్ణబుద్ధి
 జాగరముసేయు, శాలూరచక్రవర్తి.

286

286 ప - 1 మున్నబ - ర; మున్నబు - అ. 2 ప్రాపించు - ప, ప్రాశించు
 ర, అ, గౌ. 3 చేర్ప - ర, అ; సేర్ప - గౌ.

వ్యా : — శాలూరచక్రవర్తి = భేకనమాట్టు, (భేకేమండూక
వర్షాభూశాలూరప్లవదద్ధరాః - అను) కమలాపుడు = సూర్యుడు,
ఉదయింపకయమున్న = తూటకముందే, సంగమతీర్థమునకున్ =
సంగమనామకమగు తీర్థమునకు, (చూ 2-156) ఏగి = అరిగి, బుటు
కునేమునుగున్ = బుటుక్కునమునుగును.

బుటుకున - మునుగుటయందగుననుకరణశబ్దము.

[2] తగు = యోగ్యమయిన, చోటన్ = స్థలమునందు, ఉండి =
వర్తిల్లి, సైకత = ఇసుకతిన్నెయందు, నిషణ్ణ = ఆసీనులయిన,
ముని = మౌనులయొక్క, వేదనినదంబు = నిగమధ్వనిని (వేదపారా
యణమును) లేబగటిదాకన్ = పూర్వాప్లామువఱకు - పదిగడియల
ప్రాదైక్కువఱకు, వినున్ = ఆలకించును. (లేబగలు = సూర్యో
దయముమొదలుకొని పదిగడియలప్రాదైక్కువఱకునుండుకాలము - సూ.ని)

పదిగడియలు = 5 ముహూర్తములు. “ముహూర్తమ్ = ఘటి
కాద్యయమ్ - ఇతిరాజనిర్ణయః” [శబ్దక

ముహూర్తము = 13,500 నిమేషములు.

15 నిమేషములు = 1 కాష్ఠ

30 కాష్ఠలు = 1 కళ

30 కళలు = 1 ముహూర్తము

30 ముహూర్తములు = 1 దినారాత్రము

“నిమేషైర్దశభిః కాష్ఠా, తథాపంచభిరుచ్యతే

కళాత్రింశశ్చవైకాష్ఠా, ముహూర్తత్రింశదేవతాః

అహారాత్రంమనుష్యానాం, నృణాంత్రింశత్త్రైస్ఫుతమ్ (మార్కం)

కాగా, ముహూర్తము = $15 \times 30 \times 30 = 13500$ నిమేషములు

5 ముహూర్తములు (=10 గడియలు) = $13,500 \times 5 = 67,500$ "

1 దివారాత్రము = $15 \times 30 \times 30$ నిమేషములు.

అంగమానమునుబట్టి 1 దివారాత్రము = $60 \times 60 \times 24$ సెకెండ్లు.
 (60 సెకెండ్లు = 1 మినిట్టు; 60 మినిట్లు = 1 గంట; 24 గంటలు =
 1 దినము = అహారాత్రము)

$$1 \text{ నిమేషము} = \frac{24 \times 60 \times 60}{15 \times 30 \times 30 \times 30} = \frac{16}{75} \text{ సెకెండు.}$$

$$67,500 \text{ నిమేషములు (=10 గడియలు)} = \frac{16}{75} \times \frac{67500}{60 \times 60} = 4 \text{ గంటలు}$$

కాగా, పూర్వాహ్లాము = సూర్యోదయకాలము + 4 గంటలు
 ఇది దివాభాగమును మూడుభాగములుగా విభజించినచోనగు కాలము.

“పూర్వాహ్లాః = త్రిధావిభక్త దినప్రథమభాగః” [శబ్దక]

దివాభాగమునైదు భాగములుగా విభజించుటయుగలదు.

30 ముహూర్తములు = దివారాత్రము

15 ముహూర్తములు = పగలు

15 ముహూర్తములు = రాత్రి

1. ప్రాతఃకాలము (వేకువ) :- సూర్యోదయమువఱకుగల,
 3 ముహూర్తములకాలము = 2 గంటల 24 మినిట్లకాలము. ప్రాతః =
 సూర్యోదయావధిత్రిముహూర్తకాలః” (శబ్దక)

2. సంగవకాలము :- సూర్యోదయముమొదలు, 3 ముహూర్త
 ములకాలము. అనగా, సూర్యోదయకాలము + 2 గం. 24 మి. కాలము.

3. మధ్యాహ్నము :- సూర్యోదయముమొదలు, 7-9 ముహూర్తముల మధ్యకాలము. అనగా, సూర్యోదయకాలము + 4 గం. 49 మి - 7 గం. 12 మి, మధ్యకాలము.

4. అపరాహ్ణము :- సూర్యోదయముమొదలు, 10-12 ముహూర్తముల మధ్యకాలము. అనగా, సూర్యోదయకాలము + 7 గం. 13 మి - 9 గం. 36 మి. మధ్యకాలము.

5. సాయాహ్నము :- సూర్యోదయముమొదలు, 13-15 ముహూర్తముల మధ్యకాలము. అనగా, సూర్యోదయకాలము + 9 గం. 37 మి - 12 గం. మధ్యకాలము.

“ప్రాతఃకాలోముహూర్తాన్స్త్రీన్, సంగవస్తావదేవతా

మధ్యాహ్నస్త్రిమూర్తఃస్యా, దపరాహ్ణస్తతఃపరమ్

సాయాహ్నస్త్రిమూర్తఃస్యాత్ ” (తిథ్యా) - శబ్దక.

[2] మధ్యాహ్నవేళన్ = మధ్యాహ్నకాలమునందు, బలిపీఠ = భూతబలికొఱకుద్దేశించినపీఠమును, గత = పొందిన, పులాకంబులు = అన్నపుమెదకులను, మితముగాగన్ = పరిమితముగా, సంప్రాశించున్ = భక్షించును.

గృహస్థులకు విహితములయిన పంచమహాయజ్ఞములలో భూతయజ్ఞమొకటి.

పొయ్యి, నన్నెకల్లు, పంటలు, తోటల్లు, చేతులోనుంచునకరణములను, స్త్రీలకడవలను వాడుటవలన వివహింపబడుదును. కానవివిపంచమాయజ్ఞములను బడును నునె యి ప్రాశస్త్యమును గావించునాపాపమహాయజ్ఞము పంచమహాయజ్ఞములు చేయవలెను. ప్రమా. 4.2.22 పాకక.

- (i) బ్రహ్మయజ్ఞము — అధ్యాపనము
 (ii) పితృయజ్ఞము — తర్పణము
 (iii) దైవయజ్ఞము — హోమము.
 (iv) భూతయజ్ఞము — వాయుసాదులకిచ్చుబలి.
 (v) నృయజ్ఞము — అతిథిపూజనము.

వ్యాక :- మధ్యాహ్నముఁ అహముయొక్క మధ్యము-ఏకదేశిసమాసము

[4] సందెప్పొద్దుననుండి = సంధ్యాకాలముమొదలు కొని, సవరేయి = అర్ధరాత్రము, కడచనన్ = కడవఁగా (కడచువఱకు) సమ్ముఖమునన్ = (నృసింహస్వామి) సన్నిధియందు, కొల్చి = సేవించి, సంవసించున్ = నివసించును. (ఉందును)

వ్యాక :- సవరేయి - సవము + రేయి = సవరేయి - పౌరి. సమాస 36 రేయియొక్క సవ(గ)ము - ఏకదేశిసమాసము.

శ్రీనృసింహుండు = శ్రీనరసింహస్వామి, పెనుఁబాఁపసెజ్జన్ = పెద్దసర్పశయ్యయందు (ఁదిశేషునియందు - అనుట) మేను + చేర్పన్ = శయనించునప్పుడు, తద్ = అతనియొక్క- ఆనరసింహస్వామియొక్క, దివ్య = మనోహరములయిన, (దివ్యంవల్గో - విశ్వ) చరణతాజీవమూల = పద్మములవంటిపాదములయొక్కమూలమునందుగల, భూ = భూమియొక్క, బిలంబునన్ = కన్నమునందు, అధ్యాత్మ = పరబ్రహ్మముచేత, (అధ్యాత్మ - పరబ్రహ్మణిచ - శబ్దస్తో) పూర్ణ = నిండిన, బుద్ధిన్ = మతితో, జాగరము + చేయున్ = జాగారమొనర్చును.

వ్యాక :- పాముయొక్క + సెజ్జ = పాఁపసెజ్జ (బా. సమాస 19) పెనుపు + పాఁపసెజ్జ = పెను + పాఁపసెజ్జ (పౌరి. సమాస 36) = పెనుఁబాఁపసెజ్జ (బా. సంధి 25)

ఇందుఁగప్పగామాఱినయయుతుని దినచర్యవర్ణితము.

అ॥ రత్నరంగవల్లి రచనకుఁదనమేను
1 పూవుగుత్తికరణిఁబాలుపు 2 నిలుప
నంబుచరము ప్రాతరారంభవేళల
నృహరియగ్రీవీధినిలుచుననఘ!

287

వ్యా :— అనఘ = ఓసుకృతీ - ఓనారదా! రత్నరంగవల్లి = మణిమయములయిన ముగ్గులయొక్క, రచనకున్ = కూర్చునకు, (మణులపొదులతోఁదీర్చిన ముగ్గులయొక్క కూర్చునకు) తన = తన యొక్క, మేను = శరీరము, పూవుగుత్తికరణిన్ = పుష్పగుచ్ఛమువలె, పాలుపునిలుపన్ = శోభగలిగింపఁగా, అంబుచరము = జలచరము-కప్ప, ప్రాతరారంభవేళలన్ = ప్రభాతకాలముయొక్క ప్రారంభ సమయములందు, నృహరి = నరసింహునియొక్క, అగ్రీవీధిన్ = పురోభాగమునందు, నిలుచున్ = వర్తించును.

పుష్పసామాన్యవర్ణము తెలుపు. కప్పవర్ణము చిత్రవర్ణము. (5-285) అందుఁదెలుపొకటి. అతెల్లభాగము కనఁబడునట్లు కప్ప నృసింహు నెదుటనిలుచుననుట.

అలం :— ఉపమ.

క॥ హరి 1 దాసమనుచుఁదనునె
ల్లరుఁబేరిడిపిలువఁగలిగిప్లవపతిగడపెన్
జిరకాలము, పూర్వజనన
2 చరితజ్జంబగుచుమోక్షసౌఖ్యాపేక్షన్.

288

వ్యా :— తనున్ = తన్ను, హరిదాసము అనుచున్ = హరిదాసమని, పేరిడి = నామకరణముచేసి, ఎల్లరున్ = అందఱును,

287 ప:- 1 పువ్వు - ర; పూవు - అ. 2 గిలుప - ప; నిలుప - అ, ర, గౌ

288 ప:- 1 వాస - త; దాస - ర, అ. 2 చరితజ్జతపెనచు - గౌ; చరితజ్జంబగుచు - ర, అ.

పిలువఁగలిగి = పేర్కొనుటగలదీయై, ప్లవపతి = కప్పలఱేడు, (భేకే--
ప్లవదద్దురాః - అమ) పూర్వజననచరితజ్జంబగుచున్ = పూర్వజన్మము
వృత్తాంతమునుదెలిసినదగుచు, (పూర్వజన్మస్మృతిగలదియగుచు) మోక్ష
సౌఖ్య = ముక్తి సుఖమునందు, అపేక్షన్ = కోరికతో, చిరకాలము =
దీర్ఘ కాలము, కడపెన్ = వెళ్లఁబుచ్చెను.

అ॥ ఇటులుకొన్ని 1 యేడులేగంగ నొకనాడు

పొండరీకనాథు పర్వమునకుఁ

2 కన్యకుబ్జవిభుని కన్యాశిరోమణి

ప్రాణసఖులు 3 గొల్వనరుగుదెంచె

289

వా :— ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, కొన్నియేడులు = కతి
పయవత్సరములు, ఏగంగన్ = కడవఁగా; ఒకనాడు = ఒకదినము,
కన్యకుబ్జవిభుని = కన్యాకుబ్జరాజుయొక్క, కన్యాశిరోమణి = తల
మానికమువంటి బాలిక - శ్రేష్ఠురాలగు కూతురు, ప్రాణసఖులు =
ప్రాణస్నేహితురాండు, (ప్రాణప్రియలగు చెలికత్తెలు - అనుట)
కొల్వన్ = సేవింపఁగా, పొండరీకనాథు = పొండరీకక్షేత్రాధిపతి
యొక్క - పొందురంగవిట్టలునియొక్క, పర్వతమునకున్ = ఉత్సవ
మునకు, అరుగుదెంచెన్ = వచ్చెను.

పాఠ :— కన్యకుబ్జ - ఉపలబ్ధపాఠము. కాన్యకుబ్జగా దీనిని
మార్చి గ్రహింపనక్కఱలేదు. “కన్యాకుబ్జః = కన్యాకుబ్జాః యత్ర
దేశేనః. కన్యా + కుబ్జ. జాపోన్సంజ్ఞాభందసోర్బహుళమ్” (6-3-63)

289 ప.- 1 యేండ్లులే - డ, ద. బ: యేడులే - ర, అ. గౌ. 2 కాన్య-ర;
కన్య - అ. గౌ. 3 గొలువ - గౌ; గొల్వ - ర, అ. 4 దెంచి.త;
దెంచె - ర, అ.

అనుసూత్రముచే, ప్రాన్యముబహుళముగానగును. కన్యకుబ్జ, కన్యాకుబ్జ
 కన్యకుబ్జ + స్వార్థేఅణ్ = కాన్యకుబ్జ. ఇట్లు మూడురూపములునుండ
 వచ్చును. శబ్దకల్పద్రుమాదులలో, “కన్యకుబ్జ” శబ్దములేదు. “కన్య
 కుబ్జ - ఆ. సీ. కాన్యకుబ్జనగరమ్” [సర్వ. నం]

కుశనాభుని కూతులు వాయుదేవునిచే గుబ్బలుగాజేయబడిన
 దేశముగాన, దీనికిఁగాన్యకుబ్జమనుపేరు గలిగెనని రామాయణకథ,
 మహాదయము, కుశస్థలము, ననునవిదీనినామాంతరములు. ఇది గంగా
 తీరమునఁగలదు ‘కనోజ్’ అనునది నేటి వ్యవహారనామము.

తే॥ అత్మవాహనములనుండి 1 యవతరించి

నారసింహాఖ్యతీర్థంబునకుఁగుఱఁగట

భైమిచెంగటవిడిసిరి పద్మముఖులు

విరహిహృద్ధాములగు 3 మారుశరములనఁగ.

290

వ్యా : — అత్మ = తమయొక్క, వాహనములనుండి =
 యానములనుండి, అవతరించి = దిగి, నారసింహ = నారసింహ
 మనెడు, అఖ్య = పేరుగల, తీర్థంబునకున్ = తీర్థమునకు, గుఱఁగ
 టన్ = సమీపమునందు, భైమి = భీమరథీనదియొక్క, చెంగటన్ =
 ప్రక్కభాగమునందు, పద్మముఖులు = కాంతలు - కన్యాకుబ్జగాజ
 తనయయునామె చెలికత్తెలును, విరహిహృద్ధాములు = వియోగుల
 హృదయములయందుఁజొచ్చుకొనిపోవునవి, అగు = అయిన, మారు =
 మన్మథునియొక్క, శరములు = బాణములో, అనఁగన్ = అనునట్లు,
 విడిసిరి = బసచేసిరి.

290 ప:- 1 యరుగుదెంచి . ర, అ, గౌ. 2 నరుగురగటు(?) - గౌ. నకు గుఱు
 గుట-త; నకుఁగుఱఁగట-ర, అ. 3 మరు-అ; మారు-ముద్రి(అ)ర, గౌ

విరహాహృద్ధాములనుటచే - వారుచూచిన నదేతడవుగా విరహ తాపముకలుగుచున్నదనుట. చూపులకు మృధబాణములకు సామ్యము ప్రసిద్ధము.

మారుశరములు — చూ 2-129 వ్యాఖ్య.

అలం :— ఉత్పేక్ష.

అ॥ మార్గభేదశిథిలమతులంగనలు చొచ్చి

భీమరథిగలంచుటేమిక్కొత్త !

వారిగోరు వెచ్చవక్షోజములకాంతి

1 లవమముజ 2 గములదవిలికలంప.

291

వ్యా :— వారి = వారియొక్క - అకాంతలయొక్క, గోరు వెచ్చ = నఖంపచములయిన, వక్షోజముల = స్తనములయొక్క, కాంతిలవము + అ = ద్యుతిలేశమే, ముజ్జగములన్ = ముల్లోకములను, తవిలి = పొంది (ముల్లోకములందును వ్యాపించి-అనుట) కలంపన్ = క్షోభపెట్టుగా, మార్గభేద = పథశ్రమచేత, (ప్రయాణపుబడలికచేత-అనుట) శిథిలమతులు = శైథిల్యమునందిన బుద్ధిగలవారగు, అంగనలు = కాంతలు, చొచ్చి = ప్రవేశించి, భీమరథిన్ = భైమినదిని, కలంచుట = క్షోభపెట్టుట, ఏమిక్కొత్త = ఏమివింత (వింతలేదనుట)

వారిస్తనకాంతిలవము, త్రిలోకవాసులను మనఃక్షోభము పాలు చేయుచుండగా, వారుభైమినదియందు జలక్రీడలాడుచు నదీజలమును క్షోభిల్లజేయుచుండిరనుట.

ముజ్జగములు — స్వర్ణమర్త్యపాతాళములు. (చూ 1-1)

సీ॥ గంధవాహమున 1 కాగారంబులివియంచు
 వీజనం 2 బులఁజూచివెగటు 3 గదిరి
 మరుబాణములనహోదరవర్గ 4 మిదియంచు
 నలకుమొగ్గలఁజూచియలఁతనొంది
 కమలారినామంబుగైకొన్నవివియంచుఁ
 బుల్ల 5 తీగలఁజూచిపుల్లసిల్లి
 శుక 6 యుగంబులుఁదామునొక 7 చాయయవియంచు
 నవ 8 కుశంబులఁజూచి న 9 యముదలఁగి

తే॥ 10 కన్య 11 కుబ్జేశకన్యపైఁగలుగుచెలుపు
 భావ 12 ములపెంపు 13 నొఱపులు 14 వోవఁజేయ
 బలిమి జధైర్యములు చిక్కబట్టియున్న
 మునులొనర్చుదు రొకరీతిముఖ్యవిధులు. 292

వ్యా , — వీజనంబులన్ = వీవనలను - చామరములను,
 చూచి = కనుఁగొని; గంధవాహమునకున్ = వాయువునకు-మలయ

292 ప:- 1 కాగా-డ,ద,బ; కాగా-ర,అ,గౌ. 2 బులుచూచి-గౌ, బులఁజూచి-
 ర, అ, 3 దిరిగి-త; గదిరి-ర,అ,గౌ, 4 మది-ర (పా); మిది- ర, అ, గౌ.
 5 తీగెలుచూచి-గౌ; తీగలఁజూచి-ర,అ. 6 యుగంబులు-ర,గౌ;
 యుగం(వం?)-అ. 7 చాయవివి-అ,ర. 8 శుకంబుల-ముది(అ)ర;
 కుశంబుల-అ. 9 నవముగదిరి - డ,ద;బ; నయముదటిగె - గ;
 నయముదటిగి-ర; నయముదలఁగి - అ. 10 కాన్య - ర, కన్య-
 అ, గౌ. 11 కుబ్జేశు - గౌ; కుబ్జేశ - ర, అ. 12 ములపెంపు - త;
 ములఁబెంపు- అ 13 నొఱపులు (ను) - అ; నొఱపులు - ర, గౌ.
 14 మోవఁజేయ - ర, మోవఁజేయ - చ; మో(బో?) వఁజేయ - అ;
 వోవఁజేయ - గౌ. 'గౌ' ప్రతిలో 2వ పాదపుటుత్తరార్థమే, 4వ పాద
 పుటుత్తరార్థముఁబునకు క్తమయున్నది లిపికరప్రమాదమునాదృశ్యము.

మారుతమునకు, ఇవి = ఈయవి, ఆగారంబులు = గృహములు - ఆశ్రయములు, (ఆగారమ్ = గృహమ్ - ఇత్యమరటీకా - శబ్దక) అంచున్ = అని, వెగటు + కదిరి = వైరస్యముపొంది.

మలయమారుతము. మదనోద్ధీపకము. వీజనములు, వసంతమున వీచుకొన్నప్పుడు, మలయమారుతమును బ్రసరింపజేయును కావున, వానిని జూడఁగానేయవి మలయమారుతమును బ్రసరింప జేయునన్న విషయము స్ఫురించి వాని పట్లవైరస్యమునందుదురనుట.

[2] అలరుమొగ్గలన్ = పుష్పముకుళములను, చూచి = కనుగొని, ఇది = ఇయ్యది, మరుబాణముల = మన్మథశరములయొక్క, సహోదరవర్గము = తోఁబుట్టువుల సజాతీయసమూహము, అంచున్ = అని, అలఁతనొంది = బాధపడి

పుష్పములు మదనబాణములగుటచేఁబూమొగ్గలను జూడఁగానే, పుష్పములుమదనబాణములనుట స్ఫురించి మదన బాధపొందుదురనుట.

[3] పుల్లతీగలన్ = సోమలతలను, చూచి = కనుగొని, కమలారి = తమ్మిసూడుయొక్క (చంద్రునియొక్క) నామంబు = పేరు, ఇవి = ఇయ్యవి - ఈపుల్లతీగలు, కైకొన్నవి = స్వీకరించినవి, అంచున్ = అని, పుల్లసిల్లి = భయపడి

సోముఁడు మదనోద్ధీపకుఁడగుటచేఁ బుల్లతీగలను జూడఁగానే వానికిఁగలసోమలతానామము స్ఫురించి, సోమనామమును ధరించినవి గాన వానిని దీయుటకు భయపడుదురనుట.

సోమలత - చూ 4-256 వ్యాఖ్య.

[4] శుకయుగంబులున్ = చిలుకజంటలును, తామున్ = తామును, ఒకచాయయవి = ఒక రంగుగలవి, (ఏకవర్ణముగలవి)

అంచున్ = అని, నవకుశంబులన్ = లేతదర్భలను, చూచి = కనుఁ
గొని, నయము + తలఁగి = స్వస్థతచెడి.

చిలుకలు, మదనోద్దీపకములు. కానఁజిలుకలవలె నాకుపచ్చగా
నున్న లేతదర్భలనుజూచి, యివి చిలుకలవలె నాకుపచ్చగానున్నవనుట
స్ఫురించి స్వస్థతచెడుదురనుట

కన్యకుబ్జేశ = కన్యాకుబ్జరాజుయొక్క, కన్యపైన్ = బాలికపై-
కొమార్తె దేహమునందు, కలుగు = ఉన్న, చెలువు = సౌందర్యము
(కన్యాకుబ్జరాజకుమారియొక్క దేహసౌందర్యము) భావములపెంపు =
హృదయోన్నత్యములయొక్క, ఒలుపులు = ఒప్పిదములను. పోవఁ
జేయన్ = తొలఁగఁజేయుఁగా, మునులు = మౌనములు, ఒకరీతిన్ =
ఒకవిధముగా - అనవధానముగా, ముఖ్యవిధులు = ప్రధానములయిన
కర్మములు - నిత్యకర్మములు, (స్నానసంధ్యాదికర్మములనుట) ఒనర్చు
దురు = అనుష్ఠింతురు.

చేయనియెడలఁబ్రత్యవాయము కలుగునుగాన, స్నానసంధ్యా
దులగు నిత్యకర్మములను ముఖ్య విధులనుట.

కన్యకుబ్జ - 5-289 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— ఒనర్చుదురు - ఒనర్చు + దు + రు. “ఒనరుధాతు
నాగమచకారంబున కొకానొకచో దుక్కుపరింబగునపుడు పకారంబు
చూపట్టెడు” ము. కౌ. క్రియా 22 అలం :— స్మరణము

తే॥ వనజనాభునియభిషేక 1 మునక కాని
కనకగర్భాదు 2 లకు వాడికొనఁగరాని
తీర్థకుండాంబునికరంబుతెఱవపిండు
గబ్బిచనుజక్కవలచేతఁ 3 గలఁపఁబడియె.

293

293 ప:- 1 మునకె.ర, అ. మునక-గౌ. 2 లకుఁబాదు-డ, ద, బ; లకువాడు-ర;
లకువాడి - అ, గౌ. 3 గప్పఁ - డ, ద, బ; గలప - ర, అ, గౌ.

వ్యా :— వనజనాభుని = విష్ణుమూర్తియొక్క - విట్టలుని
 విట్టలునియొక్క, అభిషేకమునకకాని = స్నానముచేయుటకేకాని,
 కనకగర్భాదులకున్ = బ్రహ్మలోనగువారికిని, (కనకగర్భ = హిరణ్య
 గర్భ - హిరణ్యగర్భలోకేశంః స్వయంభూశ్చతుశాననః - అమ) వాడి
 కొనఁగరాని = ఉపయోగించుకొనఁదగని, తీర్థ = క్షేత్రమునందలి -
 పాండురంగక్షేత్రమునందలి, కుండ = దేవఖాతిమగు జలాశయము
 యొక్క, (కుండం దేవజలాశయే - మే. ని.) - నృసింహతీర్థము
 యొక్క, అంబునికరంబు = జలమూహము, తెఱవపండు = అతివల
 సమూహముయొక్క, గల్పించను జక్కవలచేతన్ = ఉబ్బుగుబ్బలనెడు
 చక్రవాకములచేత, కలఁపఁబడియెన్ = క్షోభపెట్టఁబడెను.

తే॥ జాఱు 1 నలరును దేనియగారయిచ్చి

గాడ్పుసంధించునయకాని 2 యీడ్పువెఱచు

నెందునయ్యారకవిరితోట 3 లిందుముఖుల

నగవునునుమంచు 4 సొనఁబోలెనయము 5 దఱిగె. 294

వ్యా :— ఎందున్ = ఎచ్చట, జాఱు = చ్యుతమగు,
 (రాలబోవు) అలరును = పువ్వును, తేనియగారయిచ్చి = తేనెపూత
 పూసి, గాడ్పు = గాలి, సంధింపనయకాని = కూర్చుటనేగాని,
 ఈడ్పన్ = ఊడఁగొట్టుటకు, వెఱచున్ = భయపడునో, అయ్యారక =
 అకట్టుపాటుగల - గాలితొడిమయూడిరాలబోవు పుష్పమును, బూదేనె
 పూతతోనతుకవలెనేకాని పడఁగొట్టరాదనుకట్టుపాటుగల, విరితోటలు =

294 ప:- 1 నలరులతే - ముద్రి (అ). సడలను - గె. నలరును - అ.

2 యూర్పు- డ, ద, బ: యూడ్పు - ర. యూడ్వ-గొ: యూడ్పు.అ

3 తోటనిందు - ముద్రి(అ). తోటలిందు-అ. 4 సొనపోలె.ముద్రి

(అ) ర, సొనపోలె - గొ, సొనఁబోలె - అ. 5 దఱుగ.ముద్రి(అ)

దఱిగి గొ, దఱిగి (గె?) - అ; దఱిగి - క, త

పుష్పోద్యానములు, ఇందుములు = ఆచంద్రవదనలయొక్క - ఆకాంతల
యొక్క, నగవు = నవ్వనెడు, నునుమంచుసొనన్పోలెన్ = గాటమైనహిమ
ప్రవాహముచేతనోయనునట్లు, నయము + తటిగెన్ = పాలుపుదక్కిను.

వ్యాక :— సంధింపనయశాని - సంధింపన్ + ఆ = సంధిం
పన + ఆ = సంధింపనయ. “కొన్నియెడలనర్థదార్థ్యంబున నవధార
ణార్థకము మీదనవధారణార్థకంబుచూపట్టెడు.” (ము. కౌ. ప్రకీర్ణక
14 వృత్తి) అలం :— ఉత్పేక్ష.

అ॥ అవసరంబుగాచి యల్లంతదవ్వుల
నుండి 1 సురలుదనకుదండములిడ
2 నొప్పుముక్కునందునూరుపుగలవేల్పుఁ
3 గొమ్మలంటి 4 రాటబొమ్మవోలె.

295

వ్యా :— అవసరంబుగాచి = తటివేచి, (నమయము ప్రతి
క్షించి) అల్లంతదవ్వులనుండి = కంటికగపడునంతదూరమునుండి (ఎడ
ముగానుండి - అనుట) సురలు = దేవతలు, తనకున్ = తనకు,
దండములిడన్ = నమస్కారములు పెట్టుగా, ఒప్పు = తనరెడు,
ముక్కునందునూరుపుగలవేల్పున్ = నాసికముననిశ్వానములు పుచ్చుట
గల దేవతను - కాలభైరవుని, కొమ్మలు = కాంతలు, ఆటబొమ్మ
వోలెన్ = ఆటలాడుకొను బొమ్మనువలె - ఆటలాడుకొనుబొమ్మను
స్పృశించునట్లుగా, అంటిరి = స్పృశించిరి.

295 ప:- 1 మునులు - డ, ద, బ, చ; సురలు - ర, అ, గౌ. 2 నువ్వు-క;
నొప్పు - ర, అ. 3 బొమ్మ - క; గొమ్మ - అ. 4 రాటబొమ్మ
వోలె - గౌ; రాటబొమ్మవోలె - ర; రాటబొమ్మప్రేరే? వె - అ.

రాజకుమారియుఁ జెలికత్తెలును బ్రాహ్మణశాపముచేఁగప్పలుగా
మాఱవలసియున్నది కానవారినినిరోధింపవీలులేక, వారుచేయుచున్నదేవ
తాపచారములనుజూచితాపముతోఁగాలభైరవుడుఁనిట్టూరులు పుచ్చుచుండె
ననుట. అట్టికాలభైరవునాటబొమ్మను ముట్టుకొన్నట్లువారుముట్టికొనిరి.

వ్యాక:— ఆటబొమ్మవోలెన్ = ఆటబొమ్మనుబోలె, బొమ్మ=
బొమ్మను - ద్వితీయార్థక ప్రథమ [బా. కారక 24]

అలం :— ఉపమ.

మత్త :- జాలిదక్కిమరాంతరాశవిశాలవేదుల 1 యందుగో
ణాల 2 గొండిఁదపంబు సల్పుజనంబుతాల్ములు 3 దూలెఁద
ద్బాలికాకులనిస్తులస్తనపాళికామృగనాభవా
తూలికాహతిఁబక్వశాల్మలీతూలికాశకలాకృతిన. 296

వ్యా :— జాలిదక్కి = కోరికలువిసర్జించి, మర = మర
ములయొక్క, (సన్నాసాశ్రమములయొక్క) అంతరాశ = మధ్య
భాగములయందున్న, విశాలవేదులయందున్ = విస్తృతములయిన
యడఁగులయందుఁగల, గొండిన్ = మూలయందు, గోణాలన్ =
కొపినములతో, (గోచియనఁగచ్చడఁబన గోణమనఁగబొట్టమంచసకొపిన
ముదనరారు - అం. బా) తపంబునల్పు = తపమాచరించు, జనంబు =
జనలయొక్క - మునిజనులయొక్క, తాల్ములు = ధైర్యములు, (మన
స్థైర్యములు) తద్బాలికాకుల = ఆకన్యలసజాతీయసమూహముయొక్క,
నిస్తుల = సాటిలేని, స్తనపాళికా = కుచప్రాంతమునందలి, పాలిః =

296 ప:- 1 యందుఁగోణాల - ర, యందుఁగో [గో?] నాల - అ. యందు
గోనాల - గొ. 2 గొండి - క; గొండి - ర, అ. 3 దూలు - ముద్రి
[అ], ర; దూలె - అ, గొ.

ప్రాంతః - శబ్దక) మృగనాభి = కస్తూరియొక్క, వాతూలికా = వాయువుయొక్క-కస్తూరివాసనతోఁగూడిన వాయువుయొక్క, హతిన్ = తాఁకుటచేత (గాఢస్వర్ణచేత - అనుట) పక్వ = పరిణతమయిన; శాల్మలితూలికా = బూరుగుదూదియొక్క (పిచ్చిలాపూరణీమోచా, చిరాయుశ్శాల్మలిర్ద్వయోః - అమ) శకల = పింజయొక్క, ఆకృతిన్ = విధమున - బూరుగుదూదిపింజవలె, తూలెన్ = చెదరెను.

“ఆకృతి = సాదృశ్యము, పోలిక, రీతి --- పాండు 1-119; అడవుల బొబ్బలువెట్టుచు, నడలెడుహరులింతికొను నాకృతిఁగనునే - రసిక 2-97” - సూ. ని.

కోరికలు త్యజించి, మఠములయరుఁగు మూలలయందుఁగొప్పిన ధారులై తపస్సుచేయుమునుల ధైర్యము, లాకన్యకచముల యందలి కస్తూరివాసనలతోఁగూడుకొనిన వాయువులగాఢస్వర్ణచే, బూరుగుదూది పింజలవలెఁజెదరెను.

భం :— మత్తకోకిల. గణములు :— రసజజభర, యతి - 1-11 ఇది 18-9 కి 0 1 9 వ, వృత్తము.

అలం :— ఉపమ.

కా॥ డోలారోహణసాహసోద్యమముఁ, జాటుప్రాధి, నర్మోక్తివి
ద్యాలాలిత్యముఁ, బుష్పసాయక సపర్యాచర్యయున్, మాన్యుగా
హాలాపాన విహారమున్నడపిరుద్యత్ప్రతిబద్ధక్షణల్
పోలుంబోలములింతయెన్నక మహాబోధిద్రుమచ్ఛాయలన్ 297

297 ప:- 1 ప్రాథ - క, ప, ర, గౌ; ప్రాధి - అ. 2 విహారమున్ - గౌ;
విహారమున్ - ర, అ. 3 బోధ - క; బోధి - ర, అ.

వ్యా ;— పద్మకక్షణల్ = సరోజాక్షులు - అకాంతలు;
 పోలుంబోలములు = ఉచితానుచితములను, ఇంతయెంచక=కొంచెమును
 భావింపక, మహల్ + బోధిద్రుమ = గొప్పరావిచెట్టుయొక్క, ఛాయ
 లన్ = నీడలయందు (బోధిద్రుమశ్చలదళః పప్పలః కుంజరాశనః,
 అశ్వత్థే-అమ) ఉద్యత్=వర్తించుచున్న, ప్రితిన్ = అసక్తితో, డోలా =
 ఉయ్యాలలయొక్క, ఆరోహణ = ఎక్కుటయందలి (ఉయ్యాలల
 నూగుటయందలి - అనుట) సాహస = చొరవతోఁగూడిన, ఉద్యమ
 మున్ = పూనికయు, చాటు = ప్రియవాక్యములయొక్క, (చాటు
 చాటుప్రియప్రాయమ్ - అభి. చిం.) ప్రౌఢి = ప్రాగ్భ్యమును, (దిట్ట
 తనమును) నర్మ = పరియాచకముతోఁగూడిన, ఉక్తి = వచనముల
 యొక్క, విద్యా = జ్ఞానమునందలి, లాలిత్యమున్ = ఒప్పిదమును,
 పుష్పసాయక = కుసుమబాణునియొక్క (మన్మథునియొక్క) సపర్యా
 చర్యయున్ = పూజానుష్ఠానమును, (పూజానమస్యాపచితిస్సపర్యా
 రాచ్ఛర్వాణాస్సమాః - అమ; చర్యా = అనుష్ఠానమ్ - శబ్దక) మున్న
 గాన్ = ముందటివిగా, హాలాపాన = మద్యపానముయొక్క, విహా
 రమున్ = వినోదమును, నడపిరి = కొనసాగించిరి.

కన్యాకుబ్జరాజశ్శయ్య నామచెలికత్తెలు, నుచితానుచితములనాలో
 చింపక రావిచెట్లనీడలయందుఁబంతము పట్టియుయ్యాలలూఁగిరి. ప్రియ
 వాక్యములలోదిట్టతనముచూపిరి. పరియాచకములాడుకొనుటలోఁ దెలివి
 ప్రిదర్శించిరి మన్మథపూజచేసిరి. పిమ్మట మద్యపాన వినోదమును
 గొనసాగించిరి.

వ్యాక;- డోలా - ఇది దోలాశబ్ద ప్రాకృతరూపము. (త్రి. ప్రా)
 సంస్కృతశబ్దముగావాడఁబడినది,

హాలా - ఇదిప్రాకృత రూపము. “అతిప్రియుక్తం దేశభాషా
 పదమ్ యోషిదిత్యభిలలాషనహాలామ్ ఇతి అత్ర ‘హాలా’ ఇతి
 దేశభాషాపదమ్” (కా. సూ) ఇది సంస్కృతమునఁజేరి సంస్కృతత్వము

వడసినది. కనుకనే యమరకోశమునకెక్కినది. “సురాహలిప్రియా హాలా” అమ. ఇట, హాల = శీధువనియర్థము. చూ 5-298 ప.

పోలుంబోలములు - పోలు + పోలమి “భావద్వంద్వంబు నందొలి పదంబుటవర్ణకంబునకులోపంబగు” పొ. సమాస 31 - పోలు + పోలమి పొ. సమాస 36 చే - నుగాగమమగునని వ్యాఖ్యానించుకొనవలెను. పోలు + ను + పోలమి = పోలుంబోలమి + లు; పోలుంబోలములు.

అ॥ జవ్వ 1 నంబుమదము సౌందర్యమదమును

ధనమదంబుమనసుఁబెనుకుదుళ్ల

2 బొదలనంతశీధుమదముఁదోడ్తోబోది

యగుచునిగిడెనమ్మగాక్షులందు.

298

వ్యా :— అమ్మగాక్షులందున్ = అలేడికన్నులవంటికన్నులు గలవారియందు - అకాంతలయందు, జవ్వనంబుమదమున్ = యౌవన గర్వమును, (పడుచుఁదనముగలవారమన్నదురహంకారమును - అనుట) సౌందర్యమదమును = రూపగర్వమును, (అందకతైలమన్నదురహంకారమును - అనుట) ధనమదంబున్ = ధనగర్వమును. (సంపన్నలమన్నదురహంకారమును) మనసు = హృదయములయొక్క, పెనుఁగుదుళ్లన్ = గొప్పమొదళ్లయందు, (హృదయమూలములయందు - అనుట) పొదలన్ = ప్రబలగా, అంతన్ = అప్పుడు, శీధుమదమున్ = పక్వమయిన చెఱకురసముతో నిర్మించిన మద్యమును ద్రాగుటవలనఁగలిగిన మత్తును, (శీధుఁడురసైఃపక్వైః - మాధవుఁడు) తోడ్తోన్ = క్రిమి క్రిమముగా, పొదిఅగుచున్ = వృద్ధిపొందుచు, నిగిడెన్ = వ్యాపించెను.

298 ప:- 1 నంపు - ర, అ, నంబు - గౌ. 2 బొదలునంత - క; బొదలునంత - ర, అ.

సీ॥ దామోదరుఁడు యశోదాస్తన్యమానెడు
 నని మొక్కువరిగుత్తినలిభ్రమింపఁ
 బొద్దులుసొచ్చెఁగదూదేవికిపుడని
 ప్రియమందు 1 వేణుగర్భిణిగుఱించి
 పావనిగదనొచ్చెఁఫణి కేతుతొడలని
 యడలునేనుఁగుచేతనరఁటు 2 లొరగ
 బడబాగ్ని జడధివెల్వడియెడుననిచూపుఁ
 గానఁబూచినకింతుకముచెలులకు

తే॥ శేషవృతమేరు శిఖరమనీషఁబొగడు
 నంచకొఁగిటునున్న హేమాంబుజంబుఁ
 బూర్వమగువిన్కిమది 3 వెడపొడముదేర
 మధుమద 4 క్షీబయగునొక్కవిధునిభాస్య.

299

వ్యా :— మధుమద = మద్యపానమువలనఁగలిగిన మత్తుచేత,
 క్షీబయగు = మత్తిల్లినదియగు, (మత్తేశౌండ్తోత్కటక్షీబాః - అమ) ఒక్క =
 ఒక, విధునిభ = చంద్రితుల్యమగు, అస్య = ముఖముగలది ఒక
 చంద్రిముఖి - ఒకకన్య, పూర్వమగు విన్కి = ముందఱికాలమున
 నయిన యాశ్చర్యించుట, [మునుపువినియుండఁట] మదీన్ = మనస్సు
 నందు, వెడ = కొంచెముగా, పొడముదేరన్ = స్మరణకుఁగా.

[1] విరిగుత్తిన్ = పుష్పగుచ్ఛమునందు, అలి = తుమ్మెద,
 భ్రమింపన్ = సంచరింపఁగా, దామోదరుఁడు = కృష్ణుఁడు, యశోద =
 యశోదాదేవియొక్క, స్తన్యము = చనుబాలు, అనెడునని = తాగు
 చున్నాడని, మొక్కున్ = నమస్కరించును.

299 ప:- 1 వేడు - గౌ, వేణు - ర, అ. 2 లొదుగ - డ, ద, బ: లిడఁగ-గౌ.
 లొరుగ - అ, లొరుఁగ - ర. 3 వెద - గౌ; వెడ - ర, అ.
 4 క్షీభ - గౌ; క్షీబ - ర, అ.

తుమ్మెదను గృష్ణునిగాను, బూగుత్తిని యశోదాస్తనముగాను భ్రమించునన్నమాట

2 ఇప్పుడు = ఇప్పుడు, కదూద్రేవికిన్ = (నాగులతల్లియగు) కద్రువకు, పొద్దులుసొచ్చెన్ = పశువశాలమాసన్న మయ్యెనని, వేణుగర్భిణిగుఱించి = చూలాలివంటి వెదురుబొంగునుగూర్చి, ప్రియమందున్ = సంతోషించును.

కదూద్రేవికశ్యపపత్ని. ఈమె, నాగకాంతకాదు. కాని, నాగజననియగుటచే, నామె, నాగాకారయని మద్యపాన మదమువలన భావించి, వెదురు బొంగునుజూచి పశువింపబోవు కదూద్రేవియని భ్రమించుననుట.

వేణుగర్భిణి - అనుటచే గర్భమునందు ముత్యములున్నవేణువని గ్రహింపనగును. వెదురున ముత్యములుండును - 5-315 వ్యాఖ్య.

3 ఏనుఁగుచేతన్ = కరిచేత, అరఁటులు = కదళీవృక్షములు, (అరటిబోదెలనుట) ఒరగన్ = వ్రాలఁగా, ఫణికేతు = సర్పధ్వజుని యొక్క - దుర్యోధనునియొక్క, తొడలు = ఊరువులు, పావని = పవన (వాయు) పుత్తునియొక్క - భీమునియొక్క, గదన్ = గదచేత; నొచ్చెన్, అని = నొప్పిపొందెనని, (భగ్నమయ్యెనని - అనుట) అడలున్ = మనస్తాపమునందును.

అరటిబోదెను దుర్యోధనుని తొడలుగాను, నేనుఁగుతొండమును భీమునిగదాదండముగానుభ్రమించుననుట.

ఫణికేతుఁడు - దుర్యోధనుఁడుఫణిధ్వజుఁడు.

“మణిమయోరగరుచి జాలమహితమైన

పడగవాఁడు కురుక్షితిపతి” [విరాట 5-4]

[4] బడబాగ్ని = ఔశ్వానలము. జడధిన్ = సముద్రము వలన (నుండి) వెల్వడియెడునని = బయటికివచ్చుచున్నదని, శానన్ = అరణ్యమునందు, పూచిన = పుష్పించిన, కింశుకము = మోదుగుపువ్వును చెలులకున్ = చెలికత్తెలకు, చూపున్ = కనబఱుచును.

అడవిని సముద్రముగాను, మోదుగుపువ్వును బడబానలముగాను భ్రమించునన్నమాట.

సముద్రవర్ణము నీలము. అరణ్యవర్ణము హరితము. (అకుపచ్ఛన) నీలహరితములకభేకదముకవినమయము కృష్ణనీలయోః, కృష్ణహరితయోః, కృష్ణశ్యామయోః నిబంధనంచకవినమయః (కావ్యమీ) కృష్ణనీలహరితశ్యామవర్ణములకైక్యము గ్రాహ్యమన్నమాట.

బడబాగ్ని - బడబా (అదుగుట్టము) ముఖమున సముద్రమునగలయౌర్వమహర్షికోపాగ్ని. చూ 1-121 వ్యాఖ్య.

కింశుకము - వృత్పత్తికి : చూ 4-223 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— జడధిన్ = జడధివలన - పౌ ౧. శారక 11

అంచ = హంసయొక్క, కౌగిటనున్న = కౌగిటియందున్న హేమాంబుజంబున్ = పొందామరను, శేష = ఆదిశేషుడేత, వృత = చుట్టుకొనబడిన, మేరుశిఖర = బంగారుకొండయొక్క శృంగమనెడు, మనీషన్ = బుద్ధితో, పొగడున్ = కొనియాడును.

హంసనాది శేషుడుగాను, బొందామరను బంగారుకొండ శిఖరముగా భ్రమించునన్నమాట.

హంసతెక్కలు తెల్లగానుండును. “హంసాస్తశ్వేతగరుతః” (అమ) శేషుని వర్ణము తెలుపు. (చూ 1-9 వ్యాఖ్య)

అలం :— భ్రాంతి, కావ్యలింగము.

సీ॥ నుధ 1 యొల్కు నెఱివేణి 2 సోమార్దమునఁబోలె
 జెమరించెదుర్గలే 3 జిలుఁగునొసలు
 4 కుర్కురభర్తదృగ్గోళంబు 5 శీధు సం
 సేవనం 6 బునఁబోలెజేవురించె
 విష్ణునన్యానక్తు వీక్షించు 7 టనుబోలె
 ముక్త కేశికిబొమముడి జనించె
 ద్వరితనిశ్శ్వాస 8 వేదనఁబోలెఁగంపించె
 విజయునివదనారవిందదళము

తే॥ పరమపావనమైనతత్పాండరీక
 పుణ్యతీర్థావశాశమపూర్వ 9 శుద్ధిఁ
 10 బెనఁచునృపకన్యశాసఖీజనులవివిధ
 విలసనంబులజనియించునలుక ననఘ!

300

వ్యా :— అనఘ = ఓనుకృతీ! - ఓనారదా! పరమపావన
 మైన = పరమపవిత్రమయిన, తత్పాండరీక = అపొండరీకమనుపేరు
 గల; పుణ్యతీర్థ = పుణ్యక్షేత్రముయొక్క, అవశాశము = ప్రశస్త
 మయిన ప్రదేశమును, (అవశాశః = ప్రశస్తప్రదేశః - శబ్దక) అపూర్వ
 శుద్ధిన్ = మునుపటి పరిశుద్ధిలేనిదానినిగా, పెనఁచు = చేయు-మార్పు

300 ప:- 1 నొల్కు - గొ; యొల్కు - ర, అ 2 సోమార్దమునుబోలి - ర,
 సోమార్దమునుబోలి - గొ. సోమార్దమునుబోలి (మునఁబోలి?)- అ.
 3 జెమరు - ముద్రి [అ], ర; జిగురు - త, గొ. జిలుఁగు - అ.
 4 ఘూర్వూర - గొ; కుర్కుర - ర, అ. 5 సింధు-గొ; శీధు- ర, అ.
 6 బునుబోలె.చ.డ.ద.బ బునఁబోలె - ర, అ, గొ. 7 టనెపోలె త;
 టనుబోలె - ర, అ. 8 వేదనబోలె - డ, ద. బ; వేదనఁబోలె. ర, అ.
 9 శుద్ధి త, ర, గొ. (అ+పూర్వ+శుద్ధి = అశుద్ధియనియూ?). అ.
 10 బెనుచు - ప, ర; బెనచు - అ.

నృపకన్యకానభీజనుల = రాజకుమారియొక్కయు నామె చెలికత్తెల
యొక్కయు, వివిధ విలసనంబులన్ = పలురకములగు చేష్టావిశేషముల
చేత, జనియించు = కలుగు, అలుకన్ = కోపముచేత -

-1- దుర్గ = దుర్గాదేవియొక్క, లేజిలుగునొసలు = తరుణ
సుందరమగుఫాలము, సుధ = అమృతమును, ఒల్కు = చిందు,
నెఱివేణి = ఒప్పిదమయినజడయందలి, సోమార్థమునఁబోలెన్ = చంద్ర
ఖండముచేతనో! యనునట్లు, చెమరించెన్ = స్వేదముగలదియయ్యెను.

జడయందలి నెలవంకనుండి చిందిన యమృతబిందువులచేతనో
యనునట్లు దుర్గనొసలుచెమర్చెననుట.

దుర్గ — చూ 2-98 ప.

-2- కుర్కురభర్త = కాలభైరవునియొక్క, దృగ్ + గోళంబు =
కన్సగుడ్లు, శీధు = పక్వమయినచెఱుకు రసముతోఁజేసిన మద్యభేదము
యొక్క, (శీధుతిక్కురసైః - మాధవుడు) సంసేవనంబునన్పోలెన్ =
ఉపభోగముచేతనో! యనునట్లు - త్రాగుటచేతనో యనునట్లు, జేవు
రించెన్ = ఎఱుపడెను

కుర్కురభర్త - చూ 4-287 ప.

-3- అన్య = ఇతరకాంతలయందు, అనక్తున్ = అసక్తిగల
వాడగు, విష్ణున్ = కృష్ణుని - విట్టలుని, వీక్షించుటను + పోలెన్ =
కనుగొనుటచేతనో! యనునట్లు, ముక్తకేశికిన్ = ముక్తకేశికి, బామ
మడి = భూధంగము, జనించెన్ = కలిగెను.

ముక్తకేశి - చూ 2-128 ప.

-4- విజయుని = నరునియొక్క, దళము = బాగము, (దళ =
ఖండే - శబ్దస్తో) త్వరిత = వడిగలిగిన, నిశ్వాస = నిట్టూర్పుల

యొక్క, వేదనన్‌పోలెన్ = అనుభవముచేతనో! యనునట్లు, (నిట్టూర్పులుపుచ్చుటచేతనోయనునట్లు - అనుట) కంపించెన్ = చలించెను.

నరునిముఖప్రదేశము వడివడిగా నిట్టూర్పులు పుచ్చుటచేతనో యనునట్లుచలించెననుట.

విజయుఁడు = నరుఁడు. (2-120 ప) నరనారాయణులలో నరుఁడే విజయునిగా (= అర్జునినిగా) జన్మించెనని భారతము. కాన విజయశబ్దము నరుఁడనునర్థమునఁ బ్రయుక్తము. విజయునకునరునకు నభేదోపచారము.

అలం :— ఉల్లేఖ.

క॥ పొడగనిరి 1 పడఁతులయ్యెడఁ

బొడలపొడలయొడలితపసి పుట్టువుగప్పన్

జడ 2 భరతనిభమునరహరి

యడుగుఁబుడమి 3 సరియవెడలియటఁజనుదేరన్. 301

వ్యా :— పడఁతులు = (అ) కాంతలు, అయ్యెడన్ = అనమ యమునందు, పొడలపొడలయొడలి = మచ్చలమచ్చల శరీరముగల తెలుపు, నెఱుపు, పసుపుపచ్చరంగులుగల (5-285 ప) తపసిపుట్టువున్ = తపసియొక్క పుట్టువుగలదియు - పూర్వజన్మమునఁదపసిగా జన్మించుట గలదియు, జడభరతనిభమున్ = జడభరతునితో సమానమయినది యునగు, కప్పన్ = భేకమును, నరహరి = నృసింహస్వామియొక్క అడుగు = పాదముయొక్క పాదమూలమునొద్దఁగల, పుడమిసరియన్ = భూబిలమునుండి, (సరియయనఁగండియన రంధ్రమడరు - అం. భా: చూ 5-285 ప.) అటన్చనుదేరన్ = అస్థలమునుగూర్చి వచ్చు చుండఁగా, (అక్కడికివచ్చుచుండఁగా - అనుట) పొడగనిరి = చూచిరి.

301 ప:- 1 పొలఁతు - క; పడఁతు - ర, అ. 2 భరము - గౌ, భరత-ర, అ.

3 సరియ - గౌ; సరియ - ర, అ.

జడభరతుడు -- ఇతడు ఋషభుని కుమారుడు, తరువాతి జన్మలోలేడిగా జన్మించెను. పిమ్మటనాంగిరసునకుఁబుత్రుఁడుగాజన్మించి ధర్మాగణుఁడను సింధుదేశరాజునకు వేదాంతమునుబోధించెను. ఇతడు జడనివలె సంచరించుటచే జడభరతుఁడను పేరుగలిగెను. ఇది భాగవతాది ప్రసిద్ధము.

అలం ; — లుప్తోపమ.

చ॥ 1 కనకపుటేఱో! రోహణనగంబో! సుధాంబునిధానగర్భమో!
యనిమిషకార్ముకంబుదయమయ్యెడు 2 నయ్యెడయొక్కో! దీనిపు
ట్టిన 3 కడయంచు విస్మయముడి - పక చంపకపుష్పనాసికల్
చొనిపిరివాలుఁజూపువల 4 చుట్టునదద్దురపట్ట 5 భద్రునిన్. 302

వ్యా : — దీని = దీనియొక్క - ఈకప్పయొక్క, పుట్టినకడ = జన్మస్థలము, కనకపుటేఱో = జంబూనదియో? రోహణనగంబో = విదూరపర్వతమో! (రోహణః = విదూరాదిః - ఇతిజటాధరః- శబ్దక) సుధాంబునిధాన = క్షీరసముద్రమయొక్క, గర్భమో = లోపలి భాగమో! అనిమిషకార్ముకంబు = సురధనువు - ఇంద్రధనుస్సు, ఉదయమయ్యెడు = పుట్టెడు, అయ్యెడయొక్కో = అస్థలమగునేమో! (ఇంద్రధనుస్సుపుట్టిన స్థలమగునేమో!) అంచున్ = అని, విస్మయము = ఆశ్చర్యము, దింపక = విడువక, చంపకపుష్పనాసికల్ = సంపంగి వంటి ముక్కులుగలవారు - అకన్యలు, దద్దురపట్టభద్రునిన్ = కప్పల రాజును, వాలుఁజూపు = ఓరచూపులనెడు; వలచుట్టునన్ = జాలము యొక్క వలయమునందు, చొనిపిరి = చొచ్చునట్లుచేసిరి.

302 ప. 1 కనకపుటేరి-ముడి [అ] ర, కనకముపేరొ - ర; పేరు - ర (పా) కనకపుటేరొ - అ, గౌ - 2 నొప్పగునొక్క - ముద్రి [అ], ర, నయ్యెడయొక్క - అ, గౌ. 3 కత - ప; కడ - ర, అ. 4 చుట్టును - ముడి (అ), చుట్టున - అ. 5 బద్ధునిన్ - గ, త, భద్రునిన్ - ర, అ.

కనకపుటేఱు - జంబూనదీ తీరములందలిమన్ను జాంబూనద
మను సువర్ణముగా మాఱునుగాన జంబూనదిని గనకపుటేఱుగాఁబేర్కొ
నుట. (భాగ. ౧ న్కం. 23-26 ప.)

రోహణనగము - విదూరపర్వతము. చూ 3-154 వ్యాఖ్య.

కప్పచిత్రవర్ణముగలది. (౧-28౧ కావున, జాంబూనద విదూర
క్షీరసముద్రములు నింద్రధనువు పుట్టినచోటు, కప్పజన్మస్థలములేమో!
యనిసందేహించుట.

అలం :— సందేహము, రూపకము.

తే॥ కందుకముగాదు కేళీశుకంబుగాదు
1 పల్కువీణియగాదు దర్పణముగాదు
వర్షపిశునంబుఁబట్టఁబల్వరుసఁజనిరి
చంచలాక్షులు చపలప్రచారలెందు.

303

వ్యా :— కందుకముగాదు = బంతికాదు. కేళీశుకంబు
గాదు = కీడార్థమయిన చిలుకకాదు. పల్కు = మోగెడు; వీణియ +
కాదు = వీణకాదు. దర్పణము + కాదు = అర్థముగాదు. వర్షపిశు
నంబున్ = వానను సూచించుదానిని - కప్పను, పిశున = సూచకే-
శబ్దస్తో) పట్టన్ = పట్టుకొనుటకు, పల్వరుసన్ = పెక్కువంతులందు
(వంతులు వంతులుగా) చనిరి = అరిగి. చంచల అక్షులు = చపల
నేత్రాలు - కాంతలు, ఎందున్ = ఎల్లచో, చపల = చంచలమయిన,
ప్రచారలు = సంవరించుటగలవారు.

కందుకక్రీడసల్పుట, విలాసార్థముగఁ జిలుకను దర్పణమును
దాల్చుట, వీణనువహించుట పూర్వకాలపునాగరస్త్రీలయాచారములు.

వర్షపిశునము - కప్పలయఱపువర్షసూచకము.

“కప్పలు, గఱవఱగఱవరగయనుచు గట్టిన నఱచెన్” (హర
2-19) “కప్పయెలుంగుచెలంగె నిర్జల,స్థానములందు” (విక్రమా 4-27)

అలం :— అర్థాంతరన్యాసము

తే॥ యువజనంబులఁదనయురిఁదవులు పఱుచు

కీలుగలిగినయొక్కనీలనీలవేణి

తుఱుమువిరిదండయురివారిచరముఁజిక్కు

పఱుపనేరకమదిఁ 1 జిక్కువడియెఁదాన.

304

వ్యా :— యువజనంబులన్ = తదుజజనలన, (యువకు
లను) తన = తనయొక్క, ఉరిన్ = ఉచ్చునందు - మోహపాశము
నందు, తవులుపఱుచు = చిక్కుకొనునట్లుచేయు, కీలుగలిగిన = ఉపా
యముగలిగిన, ఒక = ఒక్క, నీల = నల్లనివర్ణముగల, నీలవేణి =
నల్లనిజడగలది - కాంత, (కన్యాకుబ్జరాజకన్యయొక్కచెలికత్తెలలోనొకతె)
తుఱుమువిరిదండన్ = కొప్పునందలిపుష్పసృజముతో, వారిచరమున్ =
జలచరమును - కప్పను, చిక్కుపఱుపనేరక = పట్టువడునట్లుచేయఁ
జాలక, తాన = తానే, మదిన్ = మనస్సునందు, చిక్కు + పడియెన్ =
బాధపొందెను.

తే॥ చొచ్చి 1 చనఁబట్టుటకునొక్కమచ్చెకంటి
 మోలఁబఱచిన 2 చేలదద్దురముదాఁతెఁ
 దొంటిపుట్టునఁదన 3 యంటుసంటువారి
 మీఁదిమమకారనది 4 ద్రెవ్వనీఁదుకరణి.

305

వ్యా :— చొచ్చిచనన్ = ప్రవేశించియరుగఁగా - తాను
 పఱచిన వస్త్రమునందుఁబ్రవేశించి యరుగుచుండఁగా, పట్టుటకున్ =
 పట్టుకొనుటకు, ఒక్కమచ్చెకంటి = ఒకమీనాక్షి - ఒకచెలికత్తె,
 మోలన్ = ముందఱిభాగమునందు, పఱచినచేలన్ = పఱచినట్టి
 వస్త్రమును, తొంటిపుట్టునన్ = పూర్వజన్మమునందు, తన = తనయొక్క
 అంటుసంటువారిమీఁది = బంధువులపైనున్న, మమకార = మమత్వ
 మనెడు, నదిన్ = ఏటిని; ద్రెవ్వన్ = పూర్ణముగా, ఈదుకరణిన్ =
 ఈదునోయనునట్లు, దద్దురము = కప్ప, (భేకేమండూక వర్షాభూక
 లూరప్లవదర్దుతాః - అమ) దాఁతెన్ = లంఘించెను.

ఒకచెలికత్తె వస్త్రమును బఱచి కప్పదానియందుఁ బ్రవేశించి
 వెడలునప్పుడు దానిని బట్టుకొనవలెనని తలపోయఁగాఁ బూర్వజన్మము
 నందలి తనబంధువులయెడఁగల మమత్వమనెడునదిని బూర్తిగా నీఁదునో
 యన్నట్లుగా, నాపఱచినవస్త్రమునుడాఁటికప్ప తప్పించుకొనిపోయెననుట

వ్యా :- “మచ్చెకంటియనింద్య గ్రామ్యంబుగగ్రాహ్యంబగు”
 (ము. కౌ. సమాస 16) మచ్చెములవంటి కన్నులుదెనికీఁగలదోయది -
 ఒహువీహి)

అలం :— ఉత్పేక్ష.

305 ప:- 1 చనిపట్టు - అ; చనఁబట్టు - ర, గౌ. 2 చేల - ‘అనిటను’- అ,
 చేల - ర, అ, గౌ. 3 యంటుసంటు - త, యంటుసంటి - ర, అ,
 4 ద్రెవ్వ - ప; ద్రెవ్వ - ర, అ, గౌ.

క॥ అవర్షాభూవిభువునకు

1 హావళిదఱచయ్యెబినరుహాక్షులచేతన్

రావణునకు వైకుంఠపు

రాజానస్త్రీలచేతియలజడివోలెన్.

306

వ్యా :— రావణునకున్ = రావణాసురునకు, వైకుంఠపుఠ = శ్వేతదీపము, అవాస = నివాసముగాఁగల, స్త్రీలచేతి = శాంతలచేతఁ గలిగిన, అలజడివోలెన్ = బాధవలె, అవర్షాభూవిభునకున్ = అకప్పల రాజునకు, (భేకేమఁడూక వర్షాభూ, శాలూఠప్ల వదర్దురాః - అమ) బినరుహాక్షులచేతన్ = పద్మనేత్రులచేత - అచెలికత్తెలచేత, హావళి = బాధ, తఱచయ్యెన్ = అధికమయ్యెను.

వైకుంఠ స్త్రీలు రావణాసురుని బురుగుగాభావించి తమచేతులతోఁ బీడించుట, తప్పించుకొన లేక యతఁడొకతెచేయి కఱచుట, యామె చేయి విదలింపఁగా నముద్రమునఁబడి తప్పించుకొని పాఱిపోవుట యుత్తరరామాయణ ప్రసిద్ధము.

అలం :— ఉపమ.

అ॥ పూర్వజన్మకుంభభూ 1 శిష్యముఖ్యుండు

భేకరూపకూపబింబితుండు

ప్రయుతసుతూఁడు దవులుపడఁడయ్యె భూపాల

తనయనఖులచేత, ధాతృతనయ!

307

306 ప:- 1 హావడి - గొ, హావళి - ర, అ.

307 ప:- 1 ముఖ్యశిష్యుండు - క; శిష్యముఖ్యుండు - ర, అ.

వ్యా;— ధాతృతనయ = ఓబ్రహ్మయొక్కకుమాడుడా!- ఓనారదా!
 పూర్వజన్మ = మునుపటిపుట్టువునందలి, కుంభభూ = ఘటజాని
 యొక్క; (అగస్త్యునియొక్క) శిష్యముఖ్యుండు = ధాతృలయందుఁ
 బ్రధానుఁడును, భేకరూప = కప్పయాకృతిచేత, కూప = భూబిలము
 నందు, నేలకన్నమునందు, (కూపః కూపకగర్తాంధుమృన్మాన గుణ
 వృక్షకే - విశ్వ) బింబితుండు = ప్రతిఫలించినవాఁడును - నృసింహ
 స్వామి పాదమూలమునొద్దఁగల భూబిలమునుండి వచ్చుచుఁగనఁబడిన
 వాఁడును, (చూ 5-286; 301) అగు, ప్రియుతసుతుఁడు = ప్రియు
 తునికుమారుఁడు - ఆయుతుఁడు, (కప్పగామాఱిన యయుతుఁడనుట)
 భూపాలతనయ = (కన్యకుబ్జ) రాజకుమారియొక్క - సఖులచేతన్ =
 చెలికత్తెలచేత, తవులుపడఁడయ్యెన్ = చిక్కుకొన్న వాఁడుకాఁడయ్యెను
 (చిక్కలేదనుట)

కుంభభూ - చూ 1 120 వ్యాఖ్య.

క॥ నరనాథపుత్రియ త్రతీ

నురుతచకుచజఘనభారయుతయయ్యుమదీన్

1 ధరియించెఁగార్కభరమున్

గిరిగహన ద్వీపనహితక్షితిధృతిబోలెన్.

308

వ్యా;— నరనాథపుత్రి = రాజకుమారి, త్రతీన్ =
 అసమయమునందు, (అప్పుడ) ఉరు = గొప్పవయిన. కుచకచజఘన
 భార = స్తనములయొక్కయు, గేశములయొక్కయుఁగటియొక్కయు
 నతిశయములతో, యుత = కూడుకొన్నది, అయ్యున్ = అయియును,
 (అయినప్పటికి) గిరిగహనద్వీప = కొండలతోడను నడవులతోడను

దీపులతోడను, నహిత = కూడుకొన్నదియుగు, క్షితి = భూమి,
 ధృతీన్పాలెన్ = స్థైర్యమునువలె - ఓర్పునువలె, మదిన్ = మనస్సు
 నందు, శార్యభరమున్ = శార్యభారమును, ధతియించెన్ = తాలెను.

కన్యాకుబ్జరాజకుమారి స్తనభారము, కేశభారము, కటిభారము
 గలదేయయు, పర్వతములు నరణ్యములుద్వీపములునను వానితోఁగూడు
 కొన్నేభూమి, యోర్పును వహించునట్లు, కప్పనుబట్టుకొను శార్యభార
 మును వహించెననుట.

సప్తద్వీపములు -- "జంబూప్లక్షకుశ్రాంచశాకశాల్మలపుష్కరాః"
 (చూ 5-326 వ్యాఖ్య)

అలః :— ఉపమ.

ఉ॥ పన్నిదమెద్దియేనిడుఁడు, పట్టెదఁజూడుఁడు దీనినంచు నా
 కన్నియ, చిన్నినవ్వొలయఁగాఁజెలిక త్రియలం 1 దదుద్యమ
 చ్చన్నమనస్కలందెగడి, చంచలశాంచికలాప 2 వాగురా
 సన్నహనంబునన్ సలిలజంతులలామముఁబట్టెనుబ్బునున్ 309

వ్యా :— ఎద్దియేన్ = ఏదయినను, పన్నిదము + ఇడుఁడు =
 పందెమువేయుఁడు, దీనిన్ = దీనిని - ఈకప్పును, పట్టెదన్ = పట్టు
 కొందును. చూడుఁడు = కనుగొనుఁడు. అంచున్ = అని,
 అకన్నియ = అకన్య - అకన్యాకుబ్జరాజకుమారి, చిన్నినవ్వు =
 చిఱునవ్వు, ఒలయఁగాన్ = వ్యాపింపఁగా, ముఖమునఁదోపఁగా -
 అనుట) తద్దదుద్యమ = అపూనికచేత - అకప్పును బట్టుకొనవలెనను

309 ప. 1 దనూద్య - డ, ద, బ, దదుద్యమ - ర, అ. 2 వాగురా. ప, ర,
 వాగురీ - అ, గ.

వూనికచేత, చన్న = అవరింపబడిన, మనస్కలన్ = హృదయములు
గలవారగు, చెలికత్తియలన్ = సఖుకాండ్రును, తెగడి = అక్షేపించి-
చంచల = చలించెడు, కాంచి = కాంచీయనుపేరుగల్గ, కలాప =
భూషణమనెడు, (కలాపోభూషణేబర్హే తూజీరే సంహతావపి - అమ)
వాగురా = మృగములనుబట్టువలయుక్క (వాగురామృగబంధనీ -
అమ) సన్నహనంబునన్ = సన్నాహముచేత, సలభిజంతులలామ
మున్ = జలజంతుశ్రేష్ఠమును - అకప్పను, (లలామోస్త్రీలలామాప
ప్రిభావేపురుషధ్వజే, శ్రేష్ఠే - ఇతియాదవప్రికాశః" గురుబాల) ఉబ్బు
చున్ = ఉత్సాహపడుచు, పట్టెన్ = పట్టుకొనెను.

ఒంటి పేటమొలనూలితో రాజకుమారికప్పనుబట్టుకొనెననుట.

కాంచి = ఒంటి పేటమొలనూలుపేరు. (కటిసూత్రము) "ఏక
యష్టిర్భవేత్కాంచీ, మేఖలాత్వష్టయష్టికా" (గురుబాల)

పాఠ :- వాగురీ -- అనురూపముద్విపకోశమునన ండవచ్చు
నని 'అ' ప్రతియుపోద్ఘాతములో, నూహ్యము. కూచిమంచి వేంకట
రాయఁడీహ పమున గలదనెను, (సు. మ. కిగి పు) "గురీఉద్యమనే" అను
ధాతునిర్దేశమునుబట్టి, వాగురీ - అను రూపముండునన్నభ్రమ కలిగి
యుండవచ్చును. వాగురా - అను 'ప' ప్రతిపాఠముండటచే, నందిగ్ధ
రూపమును గ్రహించుటయనావశ్యకము.

తే॥ సర్వతీర్థప్రదేశప్రశస్తమతికిఁ

గాంచిదవులుటదనకర్త మంచునొక్కొ!

తవులుపడియుండెవగుణదంతావళంబు

పడఁతియురిఁ 1 జేసి 2 మెడఁజాల్చుపసిఁదిరశన.

310

310 ప. జేసి - ముద్రి [॥], ర. జేసి - అ. 2 మెడచుట్ట - ముద్రి
[॥], ర. మెడచుట్ట గా, మెడఁజుట్టు - అ.

వ్యా :— సర్వ = సమస్తమయిన, తీర్థప్రదేశ = పుణ్యక్షేత్రములందు, ప్రశస్తమతికన్ = శ్రేష్ఠమయిన బుద్ధిగలవాడగు, (పుణ్యక్షేత్రముల విషయమున సదభిప్రాయముగలవాడగు - అనుట) తనకున్ = తనకు, కాంచీన్ = కాంచీనగరమునందు, తవులుటన్ = అసక్తుడగుట, అర్హమంచున్ ఒక్కొక్క = యోగ్యమగుననియేమో - అని యర్థము. కాంచీన్ = కాంచీయను పేరుగల యొంటిపేట మొలనూలున, (వికయస్థిర్భవేత్కాంచీ - గురుబాల) తవులుట = చిక్కుట, అర్హమంచున్ ఒక్కొక్క = యోగ్యమగుననియేమో! - అని యర్థాంతరము. వరుణదంతావళంబు = వరుణనియొక్కయేనుగు - కప్ప, పడతి = (ఆ) కాంత - ఆకన్యాకుబ్జరాజకుమారి, ఉరిజేసి = ఉచ్చగానొనర్చి; మెడన్ = కంఠమునందు చుట్టు = చుట్టిన, పసిడిరశనన్ = బంగారు మొలనూలియందు, తవులుపడియెన్ = చిక్కుపడెను.

పుణ్యక్షేత్రముల విషయమున సదభిప్రాయము గలవాడగు తనకుఁగాంచియందాసక్తుడగుట యుక్తమనిశాబ్దాలు రాజకుమారి యొక్క కాంచీకిఁగప్పగా మాటిన యయుతుఁడు చిక్కకొనెను.

రశన -- “రసనా షోడశసరాః” (గురుబాల) అను ప్రమాణమునుబట్టి రశనయనబడునాఱుపేటలమొలనూలు. కాంచీయననొంటిపేటమొలనూలు (5-309) అనఁగాఁగాంచీరశనాశబ్దములు కటిసూత్రభేదములన్నమాట. ఈవిశేషవాచకములు కటిసూత్రసామాన్యవాచకములుగాఁబోయియుక్తములగుట యౌపచారికము.

కాంచి -- పుణ్యదాయకములగు సప్తక్షేత్రములలో నొకటి. చూ 1-99 వ్యాఖ్య.

అలం ;— శ్లేషానుప్రాణితమగునుత్పేక్ష.

సీ॥ పులుగునాడించు 1 నొప్పున, మించునాడించు

మించున, నకిన నాడించు 2 లీల

నారామచిత్రకాలూరంబు మదహాస.

కౌముదీపరిషిక్త గండఫలక

యగుచు నించుకవడియాడించి, కప్పకు

వెఱచినయొకవృద్ధ విప్రుమీఁద

వైచి, తచ్చాపంబువలన సఖీజనం

బునుదానుఁదద్భేకమునకు భార్య

ఆ॥ కెలైరి; యిట్లు తనకు ననురూపతనురూప

శీలములఁదలిర్చు 4 నాలిపిండు

గలుగుటయును నయుతుఁడలఘు సంసారాబ్ధి

నీఁదుఁదొంటియీఁత 5 యినుమడింప.

311

వ్యా :— ఆరామ = ఆకాంత - ఆకన్యాతుబ్బరాజకుమారి;
మదహాసకౌముదీ = వెన్నెలవంటి గర్వసూచకమగునవ్వుతో, పరిషిక్త =
తడిసిన - స్నిగ్ధమయిన, గండఫలకయగుచున్ = ఫలకమువంటి
చెక్కిలిగలదియగుచు, పులుగున్ = పక్షిని. అడించు + ఒప్పునన్ =
అడించునట్లు, మించున్ = (స్త్రీలు శాలిరెండవ వ్రేలికిఁ బెట్టుకొను
నాభరణ విశేషమగు) మట్టెను, అడించుమించునన్ = అడించునట్లును,
నకినన్ = బొమ్మను, అడించులీలన్ = అడించునట్లును; చిత్రకాలూ
రంబున్ = చిత్రవర్ణముగల, (చూ 5-285 ప) కప్పను, ఇంచుకవడిన్ =

311 ప:- 1 చొప్పున - ముది (అ), ర; నొప్పున - అ, గౌ. 2 నట్టల -
ముది (అ), ర; లీలనా - అ, గౌ. 3 యయ్యెని - డ. ద. బ.
వైరి - ర, అ, గౌ. 4 నాలుబిడ్డ - త; నాలిపిండు - ర, అ.
5 నినుమ - చ, త; యినుమ - ర, అ.

కొంచెముసేపు, అడించి = అడునట్లుచేసి, కప్పకున్ = భేకమునకు,
 వెఱచు = భయపడు, ఒకవృద్ధవిప్రమిఁదన్ = ఒకముసలి బ్రాహ్మణుని
 పైని, వైచి = వేసి, తద్ = అతనియొక్క - అవిప్రనియొక్క,
 శాపంబువలనన్ = అమోఘమయిన తిట్టుచేత, సఖీజనంబును = చెలి
 కత్తెలనమూహమును, (జనము = మనుష్యసముదాయము - నూ. ని.)
 తానున్ = తానును; తద్భేకమునకున్ = ఆకప్పకు, భార్యలైరి =
 జాయలయిరి. ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, తనకున్ = తనకు, అను
 రూప = అనుగుణమగు, తనరూపశీలములన్ = శరీరాకార స్వభావ
 ములచేత, తలిర్చు = ఒప్పు, ఆలిపిఁడు = భార్యలనమూహము,
 కలుగుటయునున్ = ప్రాప్తించుటయు, అయుతుఁడు = కప్పగా
 మాఱినయయుతుఁడు, తొంటియీఁత = తొలుతటియీఁడుట, ఇనుమ
 డింపన్ = రెట్టింపుకాఁగా, సంసారాబ్ధిన్ = సంసారమను నముద్ర
 మును, ఈదున్ = ఈదులాడును. (నీటిలోనీడుటతోపాటుసంసారము
 నీడుటతో, నీతరెట్టింపయ్యెననుట)

వ్యాక :— సఖీజనంబునుదానుఁదద్భేకమునకు భార్యలైరి.
 “అత్కార్థంబ భిహితంబగుచోఁదత్సంఖ్యాభి ధాయివచనంబు ధాతువున
 కుంగొన్నియెడలనవివక్షితంబగు” (ము. కౌ. క్రియా 38)

అలం :— ఉపమ, గూపకము

తే॥ అధిపతనయకుమును బహిప్రస్థానములగు

1 చామలెవ్వారు వారెల్ల 2 సతికిదాయ

లైరి, మందూకసార్వభౌమార్థతనువు

లైనదినముల, సాపత్న్యశి మంతగీడు!

312

312 ప. 1 భామ - క,చ,త; చామ - ర, అ. 2 సత్ర - అ, పత్రధాయ-క
 సంప్రదాయ - గౌ, సతికి - ముద్రి (అ), ర, ర(పా) 3 మెంత
 ముద్రి (అ), ర, (యతిభంగము) మంత - అ, ర, (పా)

వ్యా :— అధిపతనయ కున్ = రాజకమారి. మును = పూర్వము, (కప్పగామాణకపూర్వము బహి + పాణములగు = వెలుపలియనువులగు - మిక్కిలి పీఠిపాత్రలగు, చామలు = శాంతలు - చెలికత్తెలు, ఎవ్వారు = ఎవరో, శారెల్లన్ = శారలందఱును, మందూకసార్వభౌమ = భేకచక్రవర్తియుక్క, అర్థతనువులు = అర్థ శరీరములు - భార్యలు, ఐనదినమాలన్ = అయినట్టి దివసములందు, భార్యలుగానున్న కాలమునందు - అనుట) సతికిన్ = సాధ్వికి - అ కప్పగామాణిన రాజకన్యకు, దాయలైరి = జ్ఞాతులయిరి - పగవారయిరి సాపత్న్యము = నపత్నీధర్మము, (నవతాలితనము) అంత + కీడు = అంతచెడ్డది. (నఖులనునైతము పగవారినిగాజేయునంతచెడ్డదియనుట).

వ్యాక :— బహిన్ + పాణ. “నసజుషోరుః” (8-2-66) అను సూత్రముచే - బహిర్ + పాణ. “ఖరవసానయోర్విసర్జనీయః” (8-3-15) అను సూత్రముచే, బహిః + ప్రాణ. “ఇదుదుపధన్య చాప్త్యయన్య” (8-3-41) అనుసూత్రముచే వినర్గమునకు, షత్వము. బహిష్ + పాణ = బహిష్ప్రాణ. ఎవ్వారు = ఎవ్వారో. ఓ - అధ్యాహార్యము. (ప్రొ. వాక్య 13)

అలం :— అర్థాంతరన్యాసము

ఉ॥ నున్ననిమోము మీనములనూఁగును 1 జెన్నటిగాకమున్న మా యన్నవుగా! గృహస్థులకు నగ్రణివైమనుమంచుమున్నువే గన్నులవేల్పుదెల్పు, 2 నదిగాదనివాదము సేయుదైర్య నం పన్నుఁదుదేర్పఁగా 3 దొడఁగెఁబాదనతిన్ గుపితప్రియాతతిన్.

313

313 ప.- 1 జెన్నటుగాననీవు - గౌ, జెన్నటిగాకమున్న - ర, అ. 2 నిదిగా- ప, గౌ, నదిగా - ర, అ. 3 దొణఁగె - ర, దొడఁగె - అ.

వ్యా :— నున్ననిమోము = చక్కనిముఖము, మీసముల = శృంగువులయొక్క, నూగును = రోమాంకురములును, చెన్నటిగాక మున్న = వ్యర్థముకాకముందే, మాయన్నపుగా = మానాయనపుగా! (ఇది వాత్సల్యమునుదెలుపును) గృహస్థులకున్ = గృహస్థాశ్రమము స్వీకరించిన వారిలోపల. అగ్రణివై = ప్రధానఁడవై, మనుము = జీవింపుము - సుఖజీవనముచేయుము, అంచున్ = అని, మున్ను = పూర్వము, వే+కన్నులవేల్పు = వేయికన్నులుగలవేల్పు - ఇంద్రుఁడు, తెల్పున్ = బోధింపఁగా, అది+కాదని = అయ్యదితగదని, వాదము + చేయు = వాదించిన, ధైర్యసంపన్నుఁడు = ధీరత్వసంపదతోఁగూడు కొన్నవాఁడు, (అయుతుఁడనుట) పాదనతిన్ = చరాచారివందనముతో కుపిత = కోపించిన - ప్రణయకోపమువహించిన, ప్రియా = ప్రియురాండ్రయొక్క, తతిన్ = సమూహమును, తేర్పఁగాన్ తొడఁగెన్ = ప్రసన్నతనొందింపమొదలిడెను.

పాదనతిన్ - గురుమానము వహించిన ప్రియురాలిని బ్రసన్నురాలినిజేసికొనుటకుఁబాదాభివందనము విహితము (చూ 3-12 వ్యాఖ్య)

మానమును వహించిన ప్రియురాలిపట్లఁగ్రమముగా సామము, భేదము, దానము, నతి, యుపేక్ష, రసాంతరమునను, నుపాయపట్కమును బ్రయోగింపవలెను. సామము = ప్రయవచనము. భేదము = చాలికత్తెను గైవసముచేసికొనుట. దానము = భూషణాదులనేదోమిషతో నిచ్చుట. నతి = ప్రణామము. ఉపేక్ష = సామాదులు విఫలములయినప్పుడొప్పరికించుట. రసాంతరము = సంభ్రమాదులచేఁగోపమును దొలఁగించుట. [సా. ద.]

ఇతరభేక సంభోగదర్శనాదులచే గురుమానము వహించిన భేక కాంక్షను భేకముగా మఱచిన యయుతుఁడు పాదనతితోఁబ్రసన్నత్వమును సాధించునము.

వ్యా :— గృహస్థులకునగ్రణి = గృహస్థులలోపల నగ్రణి.”
 కొన్నియెడలఁగు వర్ణకంబును నిర్ధారణపష్టికగు” ము కొ. శారక 12
 వేగన్నులవేల్పు = వేయి)కన్నులయొక్కవేల్పు. పష్టితత్పురఃపము.
 వేయికన్నులుగలవేల్పు - అను నర్థమునుబట్టి దీని నాభాసబహువ్రీహి
 యనియందురు. [వికృ]

తే॥ విషమశరఁడేయతూపుల 1 వేండ్లకన్న
 వాండ్లువాధూలముని శాపవర్ణ 2 తతుల
 రాతికొడుకై న 3 యిల్వలారాతి చట్టు
 మనసుగరఁగించి మమతలఁ 4 బెనఁచెఁగాన.

314

వ్యా : — రాతికొడుకు = కప్ప, అయిన = అయినట్టి,
 ఇల్వల = ఇల్వలునియొక్క, అరాతి = శత్రువుయొక్క-అగస్త్యుని
 యొక్క, చట్టు = శిష్యునియొక్క-కప్పగామాటిన యగస్త్యునియొక్క,
 (అయుతునియొక్క-అనుట) మనసు = హృదయమును, కరఁగించి =
 దగ్గరింపఁజేసి, మమతలన్ = మమకారములతో, పెనఁచెన్ = పెనఁ
 గొనునట్లుచేసెను, కానన్ = కావున, విషమశరఁడు = అనమబాణుఁడు
 (మన్మథుఁడు) ఏయు = ప్రయోగించు, తూపుల = బాణముల
 యొక్క, వేండ్లకన్నన్ = తీక్షణతలకంటె, వాధూలముని = వాధూల
 మౌనియొక్క, శాపవర్ణ = శాపాక్షరములయొక్క, తతులు + అ =
 సమూహములేవాండ్లు = తీక్షణములు.

314 ప: 1 వేట్లనెన్నువాఁడు - ముద్రి (అ); వేంట్ల త: వేండ్లకన్నవాండ్లు-గ
 (దీర్ఘమునకుహృస్వములేఖనసంప్రదాయము. కానవేండ్ల = వేండ్ల)
 వేండ్లకన్నవాండ్లు - అ. 2 తతులు - గౌ. తతుల - ర, అ.
 3 యబ్బలారాతిచుట్టు - త: చట్టు - చ: యిల్వలారాతిచట్టు. ర, అ.
 4 బెనఁగె - ముద్రి (అ); బెట్టె - గౌ; బెనఁచె - అ.

మన్మథబాణములకంటె వాధూలమహర్షి శాపాక్షరములే తీక్షణము
లయినవి. వీలన మన్మథబాణములయుతునిపైఁబనిచేయలేదు. నిర్మముని
దైర్యమును మన్మథుఁడు హరింపలేఁడని యయుతుని వాదము. (5-231)
వాధూలముని శాపాక్షరములచేఁగప్పగా మాఱిన యయుతుని మనస్సు,
కప్పలుగామాఱిన తాజకన్యపై నామెసఖులపై మమకారముగలది
యయినది. కాన మన్మథబాణములకంటె వాధూలముని శాపాక్షరములే
తీక్షణములనుట.

ఇల్యలారాతి - అగస్త్యుఁడెల్వలవాతాపులను వధించుట యతిహాస
ప్రసిద్ధము.

వ్యాక :— వేడి+లు = వేడ్+లు; వేండ్లు; వాడి+లు =
వాడ్+లు; వాండ్లు - బా. అచ్చిక 15

తరులు+లు - అవధారణార్థకము. వేండ్లకన్నన్ - అనుచో,
కంటె శత్రుత్వయ్యార్థమున, 'కన్న' వాడఁబడినది.

తే॥ స్వాతిమేఘంబు చినుకులువనధిశుక్తి
వితతిమ య్యాదునై మౌక్తి కతవహించు
కరణి, నయుతుని పేమతత్కాంతలందు
సిలిచెఁబర్యాయపాత్రతానియమనరణి.

315

వ్యా:— స్వాతిమేఘంబు = స్వాతికారై కుఁజెందిన జలధరము
యొక్క, చినుకులు = వర్షబిందువులు, వనధిశుక్తిన్ = సముద్రపు
ముత్తైపుఁజిప్పలయొక్క, (ముక్తాస్ఫోటఃస్త్రియంశుక్తిః-అమ) వితతిన్=
సమూహమునందు, ముయ్యాదునై = మూఁడుదశల సమాహారముగల
వయి, (మూఁడుదశలయందు) మౌక్తి కతవహించుకరణిన్ = ముక్తామణి
త్వమును చాల్చునట్లు, (ముత్యములుగామాఱునట్లు - అనుట) అయు
తునిప్రేమ = కప్పగామాఱిన యయుతునియొక్క యనుతాగము.

వర్ణాయ = వరునక్కరమునకు సంబంధించిన. పాత్రతా = యోగ్యతలయొక్క, నియమనరణిన్ = కట్టుపాటుపద్ధతులచేత, తత్కాంతలందున్ = (కప్పలుగామాటిన) అతరుణులయందు; నిలిచెన్ = పాదుకొనెను.

స్వాతికారైలోఁగురిసిన వర్ణబిందువులు సముద్రమునందలి ముత్తెపు జిప్పలయందుఁబడి ముత్యములుగా మాటునట్లు, కప్పగామాటినయయు తునిప్రేమ, కప్పలుగా మాటిన రాజకుమారియందు, నామెచెలికత్తెలయందు, యథాయోగ్యముగాఁబాదుకొనెను. అనఁగా, నధికయోగ్యతచేత, రాజకుమారియందధికముగాను, జెలికత్తెల విషయమున వారివారి పూర్వయోగ్యతలకనుగుణముగాను, నయుతుని ప్రేమపాదుకొనెననుట.

స్వాతిమేఘము -- స్వాతికారైయందలిమేఘము. సూర్యనక్షత్రసంగమమును గారైయనియందురు. “స్వాతీసూర్యసంగమము, ఆశ్వయుజశార్తికములలో సంభవించును. ప్రతిసంవత్సరము అక్టోబరునెల మూడవవారములో సుమారు 20వ, తేదీనుండి నవంబరు తొలివారము వఱకును స్వాతికారైదినములు”. (జ్యోతిర్వే)

స్వాతిమేఘపుఁజినుకులు ముత్యపుఁజిప్పలయందుఁ బడిముత్యములగుననుటకు --

“స్వాత్యాంస్థితేరవామేఘై, ర్వేముక్తాజలబిందవః

శీర్ణాఃశుక్తిషుజాయంతే, తైర్ముక్తానిర్మలత్విషః” (గరుడ)

కప్పయందు ముత్యములు పుట్టుననుటకు —

“శంఖౌగజశ్చకోడశ్చ, ఫణిమత్స్యశ్చదర్దురః

వేణురేతేసమాఖ్యాతా, స్తజ్జైర్మోక్తికయోనయః” (భావప్ర)

“భేకాదిష్వపిజాయంతే, మణయోయేక్వచిత్త్వచిత్” (గరుడ) - శబ్దక

“మయ్యాడునై మౌక్తికత వహించుకరణి” అనుటచే ముత్యపుఁ జిప్పయందుఁబడిన వర్ష బిందువు మూఁడుదశలలో ముత్యముగాఁబరిణమించునని యూహ్యము. మయ్యాడు = మూఁడువయస్సుల (దశల) నమాహారము.

అలం :— ఉపమ.

క॥ మునిపతికి రాజసుతకును

దనయుఁడూ జన్మించెనంతఁదచ్చాపపుటి

ర్లును విరిసె జ్ఞానచంద్రుఁడు

గనుపట్టెన్ విష్ణుపదముగానఁగనయ్యెన్.

316

వ్యా :— మునిపతికి = మౌనినాథునకు - కప్పగా మాటిన యయుతునకు, రాజసుతకును = నృపనందనకు - కప్పగామాటిన కన్యాకుబ్జన్యపనందనకు, తనయుఁడు = కొడుకు - పిల్లకప్ప, ఉదయించెన్ = పుట్టెను. అంతన్ = అనంతరము, తద్దేశావపుఇర్లును = ఆశాపమనెడు చీకటియును, విరిసెన్ = తొలగెను. జ్ఞానచంద్రుఁడు = మోక్షసాధనమగుబుద్ధియనెడు (మోక్షేధిర్ జ్ఞానమ్ - అమ) చందమామ, కనుపట్టెన్ = ఉదయించెను. విష్ణువుయొక్క, పదము = స్థానము - వైకుంఠము - శానఁగవచ్చెన్ = గోచరించెను - ప్రాప్తించెను.

అలం :— శ్లేషానుప్రాణితమగు రూపకము.

వ॥ 1 సలపితుండగుట మందపాలనమశీలుండగు ప్రయుత

నందునుచరిత్రంబద్భుతరసైకప్రాతిబిమ్బ్యో 2 నిట్లు

317

వ్యా :— వలపితుండగుటన్ = వాక్కుతోగూడుకొన్న
 వాడగుటచేత - అని యయుతునిపక్షముననర్థము. (వ్యాహారశక్తిర్ల
 పితంభాపితంవచనంవచః - అమ నలపితుండు = (భార్యయగు)
 లపితతోగూడుకొన్నవాడు - అని మందపాలుని పక్షముననర్థము.
 మందపాల = మందపాలమహర్షి తో, సమ = సమానమయిన, కీలుండు =
 న్యభావముగలవాడగు - మందపాలునివలె బ్రహ్మచర్యమునాశ్రయించు
 న్యభావముగలవాడగు, ప్రయతనందను = ప్రయత్నుని కుమాడని
 యొక్క - అయుతునియొక్క, చరిత్రంబు = చరిత్ర, అద్భుతరస =
 అశ్చర రసమునకు, ఏక = ముఖ్యమయిన, పాత్రంబు = భాజనము
 అయెన్ = అయెను. ఇట్లు = ఈప్రకారముగా (మందపిపద్యముతో
 నన్వయము)

మందపాలుడు - మందపాలమహర్షి బ్రహ్మచర్యదీక్షవహించి
 పెక్కిండ్లు తపస్సుచేసి యోగమార్గమున దేహమువిడిచి, “అపుత్రస్య
 గతిర్నాస్తి” యనితెలిసికొని, భూలోకమునకుఁ దిరిగివచ్చి జరితయను
 లావుక పెంటియందుఁ బుత్తులనుబడసి పూర్వజన్మలో భార్యయగు
 లపితతోగలసి స్వర్గమునకేగెనని భారతము (ఖండవదహననమయ
 మున మందపాలుని తనయులున్న వృక్షమునుదహంపకయగ్నిదేవుడు
 విడిచిపెట్టెను) మందపాలుడు లావుక పెంటియందు సంతతిగని స్వర్గ
 మునకేగెను. అయుతుడు కప్పపెంటియందు సంతతిగని వైకుంఠమున
 కేగెను.

అలం :— శ్లోషానుపాణితమగునుపమ.

క॥ గృహమేధి ధర్మ 1 మర్కా

సహమతియగు కమతి యయుతుచందమున నుదు

స్వహదుఃఖగ్రాహనన

గుహబడునని వింటిమునుముకుందుని చేతన్.

318

వ్యా :— కృహమేధిధర్మ = కృహస్థధర్మముయొక్క;
మర్మ = గూఢార్థమునందు, అసహమతి = సహింపనిబుద్ధిగలవాడగు;
కుమతి = కుత్సితబుద్ధి, అయుతుఃచందమునన్ = అయుతునివలె,
సుదుస్సహ = మిక్కిలిసహింపరాని, (సు = అతిశయే - శబ్దస్తో)
దుఃఖ = వ్యథయనెడు, గ్రాహ = నక్రరాజముయొక్క, అననగు
హన్ = గహ్వరమువంటినోటియందు, పడునని = చొచ్చునని, (చిక్కు
కొనునని - అనుట) మును = పూర్వము, ముకుందునిచేతన్ = విష్ణువు
చేత, వింటిన్ = ఆకర్ణించితిని.

గ్రాహము -- “గ్రహోఽవహరోనక్రస్తుకుంభీరః” (అమ)

ఇందు మొదటి రెండుమత్స్యభేదములని, తక్కిన రెండుజల
జంతుభేదములని గురుబాలప్రబోధిక.

“గ్రహోఽవహరో -- లతాశారముగాఁజుట్టుకొని పొణిపొంసఁ
జేయుమత్స్యముపేళ్లు. నక్రస్తుకుంభీరః --- వసుఁగునుబట్టి యీడ్చు
కొనుపోవు జలజంతువుపేళ్లు” [గురుబాల]

“గ్రాహః = జలజంతు విశేషః --- జలహస్తీ, ఇతికేచిత్.
తత్పర్యాయః, అవహరః” (శబ్దక)

నక్రకుంభీరమకరములు పాదవిశిష్టజలజంతుగణమునకుఁ జెందిన
వేలువేలు జలజంతువులని భావప్రకాశము.

“కుంభీరకూర్మనక్రాశ్చ; గోధామకరశంఖవః

ఘంటికశ్శిశుమారశ్చే, త్యాదయః పాదినఃస్మృతాః”

[భావప్ర] - శబ్దక.

“అధయాదాంసిజలజంతవః, తద్భేదాశ్శింశుమారోద్రశంకవో
మకరాదయః (అమ) మకరః = చొరమీను” [గురుబాల]
“మన్యానాంమకరః శ్రేష్ఠః - ఇతిహారితే” [శబ్దక]

నక్రదిజలజంతువులలో శ్రేష్ఠమగు జలజంతుభేదముగ్రాహమని
హారావళీకోశము.

“గ్రాహోజలకిరాతుశ్చనక్రతాజోజలాంతుకః” (హారా)

“నక్రరాజః = నక్రాణాంకుంభీరాదీనాంరాజాశ్రేష్ఠత్వాత్ ---
జలజంతువిశేషః” [శబ్దక]

గ్రాహనక్రమకరశబ్దములు తఱచుగా మొసలియనునర్థమున
వాడబడును. (చూ 5-139) గ్రాహము = నక్రరాజము, మత్స్య
విశేషము, నీటియేనుగు.

అ॥ విష్ణుభక్తులై వివేకులై తృష్ణావి

దూరులై స్వకుక్షిపూరణంబు

సమయసంభృ 1 తార్థి నంతృప్తి గాఁ 2 గొని

నడచువారు 3 భయముఁగడచువారు.

319

వ్యా :— విష్ణుభక్తులై = హరియొక్క భక్తులై, వివేకులై =
వివేచనగలవారయి, తృష్ణావిదూరులై = పేరాసకు మిక్కిలిదవ్వయిన
వారయి, సమయ = కాలమునందు - యుక్త కాలమునందు, సంభృత =
పొందబడిన, తార్థి = యాచకులకు, నంతృప్తిగాన్ = మిక్కిలి తనవి

కలుగునట్లుగా, స్వకుక్షి = తనదయిన కడుపుయొక్క, పూరణంబున్ = పూరించుటను (కడుపునింపుకొనుటను) కొని = స్వీకరించి, నడచు వారు = ప్రవర్తించువారు, భయమున్ = భీతిని - సంసారభీతిని, కడచువారు = తొలగించుకొనువారు.

సీ॥ అని పార్వతీనాథుడమర సంయమిఁజూచి
పరమభాగవత 1 ప్రపత్తిగలుగు
నీవిట్లు ప్రార్థింపనిభిలోన్నతములగు
దైవతక్షేత్రతీర్థములమేళ
నంబెఱింగించితి నానాకథానిధా
నంబగుదాని, నెన్నఁడును దీని
వైష్ణవధర్మప్రవర్తనంబెడలిన
2 యసురులకెఱుక 3 సేయకయ నీవు

తే॥ గుప్తముగఁజేయుమనుడు భర్గునకు మ్రొక్కి
ముని, మునిధ్యేయ! నీకతంబున దురాప
రూపతత్క్షేత్రరాజస్వరూపమెఱుగఁ
గంటి, 4 గఱిగంటిగాని 5 సౌఖ్యములు 6 గంటి. **320**

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, పార్వతీనాథుడు = గౌరీపతి - శివుడు, అమరసంయమిన్ = దేవమౌనిని - నారదుని, చూచి = కనుఁగొని, పరమభాగవత = ఉత్కృష్టమయిన భగవద్భక్తులకు

320 ప:- 1 ప్రవర్తి - గౌ, ప్రపత్తి - ర, అ. 2 యసురుల - క: యస
దుల - ర, అ. 3 సేయకుము- ముది (అ). ర, సేయకయ-అ.
4 గనుఁగొంటి - క: గరిగంటిగాని - ర, గౌ. గరిగంటిగాని?]-అ.
5 సౌఖ్యముల - ర, సౌఖ్యములు - అ, గౌ. 6 గొంటి - క,
గంటి - ర, అ.

సంబంధించిన, ప్రవత్తి = శరణాగతి, కలుగు = కలిగిన. నీవు = ఈవు, ఇట్లు = ఈవిధముగా, ప్రార్థింపన్ = వేడఁగా, నానాకథా = అనేకచరిత్రలకు, నిధానంబగుదానిన్ = ఆధారమగునట్టి, నిఖిల = అన్నిటికంటె, ఉన్నతములగు = గొప్పవయిన, దైవత, క్షేత్రతీర్థముల = దేవునియొక్కయుఁబుణ్యప్రదేశముయొక్కయుఁ బుణ్యనదియొక్కయు, మేళనంబు = కూడిక, ఎఱింగించితిన్ = తెలిపితిని. దీనిన్ = దీనిని ఈదేవతక్షేత్రతీర్థములమేళనమునుగూర్చి, ఎన్నఁడును = ఏనాఁడును, వైష్ణవధర్మ = విష్ణుభక్తులకు సంబంధించిన యాగమోక్తకర్మముల యొక్క, ప్రవర్తనంబు = నడవడి, ఎడలిన = విడిచిన, అసదులకున్ = అల్పులకు, ఎఱుకసేయకయ = తెలుపకయే, నీవు = ఈవు, గుప్తముగన్చేయుము = గూఢముగానొనర్పుము. (రహస్యముగా నుంచుమనుట) అనుడున్ = (ఇట్లు శివుఁడు) పలికినయనంతరము; భర్గునకున్ = శివునకు, మ్రొక్కి = నమస్కరించి. ముని = మౌని-నారదుఁడు; మునిధ్యేయ = మౌనులచేత ధ్యానింపఁదగినవాఁడా! నీకతంబునన్ = నీకారణమున, దురాప = పొందరాని, రూప = స్వభావముగల, తత్క్షేత్రరాజ = అక్షేత్రశ్రేష్ఠముయొక్క, స్వరూపము = ధర్మమును, ఎఱుఁగఁగంటిన్ = తెలియఁబడసితిని. (తెలిసికొనుభాగ్యమును గంటిననుట) గఱిగంటి = తక్కువయయినవి, కాని = కానట్టి-అనల్పములయిన, (అధికములయిన - అనుట) సౌఖ్యములు = సుఖములను, కంటిన్ = పొందితిని.

గఱిగంటి - ఇది నిఘంటువులకెక్కలేదు. ప్రయోగాంతరములు-

[i] “మఱివచ్చిచూచుడు గఱిగంటిగామి” (బసవ ఆం. ప. 61పు)
ఇది, వావిళ్ల ప్రెస్ లో ‘గఱిగొఱి’ అని సవరింపఁబడినది.

[ii] “గఱిగంటిగాని సౌఖ్యములఁదనరి” (ఉ. నా. 1-117)
(గరిగంటి - అనిలఘురేఫముతో ముద్రితము.)

చ॥ భయమునదల్చి, దుఃఖముల 1 బాచి, సుఖంబులఁబోదిచేసి, తద్దయుఁ 2 దిలకించునీయడుగుఁదమ్ములనిమ్ములఁగొల్చి నిత్యసంశ్రయమొనరించునాకిఁకన సాధ్యములే 3 దదియట్లయౌన; 4 నిర్ణయభవసాగరోత్తరణ నావికులాదిమవైష్ణ 5 వాశ్రితుల్. 321

వ్యా :— భయమున్ = భీతిని, అదల్చి = తొలగించి; దుఃఖములన్ = వ్యథలను, పాచి = పోఁగొట్టి, సుఖంబులన్ = సౌఖ్యములను, పోదిచేసి = పెంపొందించి; తద్దయున్ = తత్కంతము-దిలకించు = ఒప్పు, నీ = నీయొక్క; అడుగుఁదమ్ములన్ = పద్మముల వంటిపాదములను, ఇమ్ములన్ = పీఠితో, కొల్చి = సేవించి, నిత్య = ఎల్లప్పుడు, సంశ్రయమొనరించు = ఆశ్రయించు, నాకున్ = నాకు, ఇఁకన్ = ఈపైని, అసాధ్యము = సాధింపశక్యముకానిది, లేదు = కలుగదు అది = అయ్యది, అట్ల = అప్రకారముగానే, ఔన్ + అ = తప్పకప్రవర్తిల్లును. (అసాధ్యములేకపోవుట నిశ్చితము - అనుట) అదిమవైష్ణవాశ్రితుల్ = ఆద్యమగువైష్ణవ ధర్మమునాశ్రయించినవారు, నిర్ణయ = నీతిలేని, (నీతిమాలిన) భవసాగర = సంసారమనెడు సముద్రముయొక్క, ఉత్తరణ = దాటుటయందు, నావికులు = కర్ణధారులు. (ఓడనడపువారు) తాముతరించుచు నితరులను దరింపజేయు వారనుట.

అలం :— రూపకము.

321 ప:- 1 బాసి - గౌ; బాచి - ర, అ, 2 దిలకించి - డ, ద, బ; దిలకించు ర, అ. 3 దనియట్లయౌను - గ; దదియట్లయౌన - ర; దదియట్లయౌన - అ, గౌ. 4 దుర్ణయభవ - ర; నిర్ణయ - డ, ద, బ; (యతిభంగము) నిర్ణయభయ - క; నిర్ణయభవ - అ. 5 పోతముల్ - ర; వాశ్రితుల్ - అ, గౌ.

క॥ అనిపౌనఃపున్యం 1 బుగ
 వనజాసన సూతిమౌక్తి వలగొనిహరువీ
 డ్కొనిపొండరీకమునకున్
 జని, 2 భైమిందీర్థమాడి; చక్రిభజించెన్.

322

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, పౌనఃపున్యంబుగన్ = పునఃపునరావృత్తిగా, (మాటిమాటికి - అనుట) వనజాసనసూతి = బ్రహ్మయొక్కసంతానము - నారదుడు, (సూతిః = సంతానః - శబ్దక) మౌక్తి = నమస్కరించి, వలగొని = ప్రదక్షిణచేసి, హరున్ = శివుని వీడ్కొని = పోయివత్తునని విన్నవించివిడిచి, పొండరీకమునకున్ = పొండరీకక్షేత్రమునకు, జని = అరిగి, భైమిన్ = భీమరథీనదియందు, తీర్థమాడి = స్నానముచేసి, చక్రిన్ = విష్ణుమూర్తిని - విట్టలుని, భజించెన్ = సేవించెను.

క॥ భజియించి, తత్రసాద
 వ్యజనానిలశమితతాపుడై, ఇప్పుడు న
 బజసూతిదక్షిణద్వా
 రజగతినున్నాడు సుస్థిరప్రమదమున్

323

వ్యా :— భజియించి = (విట్టలుని) సేవించి, తత్ = అతని యొక్క, త్రసాద = అనుగ్రహమనెడు, వ్యజన = శాశ్వతము యొక్క, (విననకట్టయొక్క) అనిలగాలిచేత, శమిత = శాంతించిన, తాపుడై = తాపముగలవాడయి, ఇప్పుడున్ = ఇప్పుడును, అబజ

సూతి = బ్రహ్మయొక్క సంతానము - నారదుడు; దక్షిణద్వార
జగతిన్ = దక్షిణపువాకిటి ప్రదేశమునందు, సుస్థిర = మిక్కిలితర
మయిన, ప్రమదమునన్ = నంతోషముతో, ఉన్నాడు = కలడు.

అబ్జజ - ఇది ఖగోళదృశ్యమునకుఁబ్రతీక. చూ 1-3 వ్యాఖ్య.

క॥ అనికథకుఁడు శౌనకముఖ

మునులకు హరిదివ్యచరితములు దురితతమో

దినకరకిరణా 1 యితములు

వినిపించెగళా 2 కళేశ! వేదాద్రీశా!

324

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, కథకుఁడు = (పురాణ)
కథలుచెప్పువాఁడు - సూతుఁడు (ఉగ్రశ్రవసుఁడు, రౌమహర్షణి) శౌన
కాదులగు, మునులకున్ = మౌనులకు, దురిత = పాపములనెడు,
తమః = చీకట్లకు, దినకర = సూర్యునియొక్క, కిరణాయితములు =
కిరణములవలె నాచరించునవియగు, హరి = విష్ణుమూర్తియొక్క, దివ్య
చరితములు = దివ్యములయిన చరిత్రలు, కళా = కవిత్యాదికళల
యొక్క, కళా = జ్ఞానమునకు, (కళా -- జ్ఞానావయవయోరపి --
వై. ని.) ఈశా = అధిపతియైనవాఁడా! వేదాద్రీశా = వేదాద్రీ
నాథా! వినిపించెన్ = వినిచెను.

అలం :— గూపకానుప్రాణితలుప్రోపమ.

324 ప. 1 యుతములు - ర; యితములు - అ, గౌ. 2 కళావతీశ -
డ, ద, బ; కళావతీశ - ర; కళేశ - అ, గౌ.

శా॥ దిగ్గంతావళకర్ణచాలన సముద్వేల్లన్మరుత్పల్లవ
 1 సగ్ధీప్తి ప్రకటప్రతాపశిఖినంధన్నాఖిలాశాంతి! న
 మృగ్ధానాధరితామరదుర్ము! రమాప్రాణేశ 2 భక్తప్రియా!
 పార్థివైకేనరిపీతికాధిపతి సభాపద్మాకరాహస్కరా! 325

వ్యా :— దిగ్గంతావళ = దిగ్గజములయొక్క. కర్ణచాలన = చెవులయొక్క చలింపజేయుటచేత, సముద్వేల్లత్ = కైకిగదలుచున్న, మరుత్పల్లవ = దేవతావిటులయొక్క. సగ్ధీ = పూదండలయొక్క, దీప్తి = కాంతిచేత, ప్రకట = స్పష్టమయిన, ప్రతాప = పరాక్రమ మనెడు, శిఖి = అగ్నిచేత, (కుక్కుటేఽగ్నోమయా రేః శాశ్వజే కేతు గ్రహే శిఖీ - వై. ని) నంధన్న = బాగుగానాచాచింపబడిన, అఖిల = సమస్తమయిన, అశా = దిక్కులయొక్క, అంత = తుదలుగలవాడా!

దిగ్గజముల చెవిగాలులచేతఁ బైకిగదలుచున్న దేవతావిటులు దాల్చిన పూదండలకాంతిచేతఁ బ్రస్ఫుటమయిన పరాక్రమాగ్నిచేగప్పు బడిన దిగంతములగలవాడా! అనఁగా, వేదాదితోడి యుద్ధమున మరణించి దేవతా విటులుగా స్వర్గమున కేగుచున్న శత్రువులు దాల్చిన పూదండలు, దిగ్గజములచెవిగాలులచేఁ బైకిగదలుచు వేదాదిపరాక్ర మాగ్నినిబ్రస్ఫుటముచేయుచున్నవనియు. నట్టిపరాక్రమాగ్నిచే వేదాది దిగంతములనాచాచించుచున్నాడనియు భావము. (దిగ్గజములు - చూ 1-113 వ్యాఖ్య)

సమ్యక్ = సంగతమయిన. దాన = త్యాగముచేత, అధరిత = అధఃకరింపబడిన, (తక్కువపలు పడిన) అమరదుర్ము = దేవతా

325 ప:- 1 సగ్ధీప్తి - ముద్రి (అ), ర. త్సగ్ధీప్తి - గౌ: సగ్ధీప్తి - అ.

2 భక్తి - చ. భక్త - ర. అ. 3 తిభా - గౌ: సభా - ర, అ.

వృక్షములుగలవాఁడా! రమాప్రాణేశ = లక్ష్మీపతియొక్క - విష్ణున
యొక్క, భక్త = భక్తులకు, ప్రియా = ఇష్టుడయినవాఁడా!
ప్రాగ్దిక్ = తూర్పుదిక్కునందలి, కేశరిపీఠికాధిప = సింహాసనాధి
శునియొక్క, సఖా = పరిషత్తనెడు, పద్మచకర = తామరకొలనికి
(సరోవరమునకు) అహస్కరా = సూర్యుఁడా!

అమరద్రుమములు చూ 1-62 వ్యాఖ్య.

అలం :— రూపకము.

క॥ విద్యత్కుముద 1 నిశాకర !

విద్యేషివరూఢనాథ వేశంతమదాం

ధద్విరద! 2 కీర్తివృత స

ప్రద్యేప! టిలీపభూమిప సమాటోపా!

326

వ్యా :— విద్యన్ = పండితులనెడు, కుముద = తెల్లకలు
వలకు, (నితేకుముదకై రవే - అమ) నిశాకర = చంద్రుఁడు! విద్యేషి =
విరోధులయొక్క, వరూఢనాథ = సేనాపతులనెడు. (వరూఢమ్ =
పైన్యమ్ - శబ్దక) వేశంత = అల్పసరస్సులకు, (వేశంతఃపల్వలంచాల్ప
సరః - అమ) మద = మదముచేత. అంధ = గుడ్డిదయిన --
బలగర్వముచే తెక్కచేయని, ద్విరద = ఏనుఁగయినవాఁడా! కీర్తి =
యశస్సుచేత, వృత = అవరింపఁబడిన, సప్రద్యేప = ఏడుదీవులుగల
వాఁడా! టిలీపభూమిప = టిలీపభూపాలునితో, సమ = సమాన
మయిన, ఆటోపా = అతిశయముగలవాఁడా!

326 ప:- 1 నిరా - గౌ; నిశా - ర, అ. 2 కీర్తిసంవృత, సప్రద్యేపటిలీపభూ
పసదృశాటోపా - ముద్రి (అ). ర; కీర్తిధృతస, ప్రద్యేప - గౌ;
కీర్తివృతస, ప్రద్యేప - అ.

చంద్రకుముదమైత్రికవినమయసిద్ధము. మచాంధద్విరద —
భద్రజాతికరులకెనిమిదిచోట్ల మదముపుట్టును.

“దానంకపోలయోస్సిధు. రక్షోశ్శుతోస్తుసాగరః
కరాగ్రేశీకరస్సిక్యం, స్తనాగ్రేమేహనేమదః
హృదయేఘర్మసలిలం, మేఘస్తుచరణవృజే
సంజ్ఞయాష్టమదాహ్యేతే, జాయంతేభవదంతినః”

(అ శే.) - వసు 1-101 టీక.

సప్తద్వీపములు — చూ. 5-308 వ్యాఖ్య. ఈద్వీపములను
స్వాయంభువమనువు కుమారుడగు ప్రియవ్రతుడేర్పఱచెను. వీని
వివరణము భాగవతాదిపురాణ పరిసిద్ధము. అలం :— రూపకము.

మాలిని :- సరసగుణరతీశా! షట్సహస్రాన్వయేశా!

నిరవధికగుణాబ్ధీ! నిత్యసత్యోపలబ్ధీ!

హరిహాయనమభోగా! యాచమా 1 నామరాగా!

కరగతనిగమాశీ! కావ్యకృత్పద్మహేళీ!

327

వ్యా :— సరసగుణ = సరసమలయిన సద్గుణములయందు,
రతీశా = రతిపతియైనవాడా! (మన్మథుడా) షట్సహస్రాన్వయ =
అఱువేల నియోగివంశమునకు, ఈశా = అధిపతియైనవాడా!
నిరవధిక = మేరలేనివగు గుణ = సద్గుణములకు, అబ్ధీ = సముద్ర
మయినవాడా! (నిలయమయినవాడా - అనుట) నిత్యసత్య =
శాశ్వతమయిన సత్యముయొక్క, ఉపలబ్ధీ = పొందిగలవాడా!
హరిహాయ = ఇంద్రునితో, సమ = సమానమయిన, భోగా =
భోగములుగలవాడా! యాచమాన = యాచకులకు, (యాచమానః =
యాచకః - శబ్దక) అమర = దేవతలయొక్క, అగా = వృక్ష
మయినవాడా! కరగత = హస్తప్రాప్తమయిన - స్వాధీనమయిన,

నిగమాళి = వేదశ్రేణిగలవాడా! కావ్యకృత్ = కావ్యకర్తలనెడు-
కవులనెడు, పద్మ = కమలములకు, హేళి = సూర్యుడయినవాడా!

అమరాగములు - చూ 1-62 వ్యాఖ్య.

కావ్యకృత్యద్మహేళి - పద్మసూర్యమైత్రకవినమయప్రసిద్ధము.

నిగమములు -- ఋగ్వజుస్సామాధర్వణములు.

ఆర్యేలనియోగి - “ఆర్యేలవారు = ఆఱువేలదేశమువారు -
నియోగులలోనొకళ్ళా పేరు”. “నియోగి = ఒకతెగబ్రాహ్మణుడు (వ్యవ)
వీరువైదికులు, వారునియోగులు, (వీనిలోభేదములు - ఆఱువేలనియో
గులు, తెలఁగాణపునియోగులు, నందవరీకనియోగులు. మొ॥” (సూ.ని.)

వెలనాడునే, యాఱువేలనాడని యందురు. ఏలన వెలనాటి
యందాఱువేల గామములుండెడివి. ఇది శృష్టాననికి దక్షిణమునఁ
గలదు. దీనికి ధరణికోటరాజధాని (సూ. ని.)

సాతవాహనసామ్రాజ్య పతనానంతరము కలిశకము 2710 సంవ
త్సరమున నేర్పడిన బ్రహ్మక్షత్రవంశీయులలో రాజకీయోద్యోగములు
స్వీరించియు బ్రాహ్మణధర్మమును విడువనిబ్రహ్మక్షత్రవంశ్యులు నియో
గులని, కీ. శే. కోటవేంకటాచలముగారి యభిప్రాయము. (అగ్ని.రా)

వ్యాక :— షట్సుహస్రాన్వయము - “సంజ్ఞావాచకాదులకు
సంస్కృతీకరణంబుగొన్నియెడలఁగానంబడియెడి” (ము.కౌ.ప్రకీర్ణక 16)

అలం :— రూపకము.

ధం :— మాలిని. గణములు - ననమయయ. యతి - 1-9.

ఇది 15.4672 వృత్తము.

ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధిక కృపాపరిపాకపరిచిత సరస
కవితాసనాథ, రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగమావత్యం
బనుపరమభాగవత చరిత్రంబునందు సర్వంబునుబంచమాశ్వాసము.

వ్యా :— చూ - పృథమాశ్వాసాంతవ్యాఖ్య.

సంజీవనీ వ్యాఖ్యానము సంపూర్ణము

చేర్పులు - మార్పులు

17 ప :- ఉత్పేక్ష.

41 ప :- ఈపద్యమునకుగ్నిండి భాగవతశ్లోకమాధారము.
వక్త - ధర్మరాజు.

“యథాపంకేన పంకాంభ, స్ఫురయావాసురాకృతమ్
భూతహత్యాంతధైవేనాం, నయజ్ఞోమార్హమర్హతి.”

(నం భాగ 1-8-53)

“సర్వంపాప్మానంతరతితరతి బ్రహ్మహత్యాంయోఽశ్వ
మేధేనయజతే, యఉచైవమేవంవేద - ఇదిశుతే, పాప
మశ్వమేధేననశ్యేదిత్యాశంక్య, అవివేకవిజృంభితంహేతు
వాదమాశ్రిత్యనిరాకరోతి, యథేతి-యథాపంకేనపంకాం
భోనమృజ్యతే, యథావాసురాలేపకృతం అపవిత్రత్వం
బహ్వోసురయానమృజ్యతే, తథైవభూతహత్యాం వినాం
ప్రమాదతోజాతాంబుద్ధిపూర్వహింసాప్రాప్యైర్యజ్ఞైర్కాష్టం
శోధయితుంనార్హతీతి” (త్రీధ)

67 ప :- రూపకము

89 ప :- “దండకము. వి. అ. పుం. న. అరణ్యవిశేషము”
(అ. ని.) - నూ. ని.

120 ప :- ఉపమ

141 ప :- అనుప్రాసము

153 ప :- ”

154 ప :- ”

281 ప :- పవనపారణ = నాగములయొక్క - అని గ్రహింపవలెను.

నాగరాజు - శేషుడు. సర్పరాజు - వాసుకి

ALCNO. 415

“నాగకాద్రవేయాః తదీశ్వరః శేషోనంతో, వాసుకిస్తుసర్పరాజః”

(అమ) నాగకాద్రవేయశబ్దమౌమానుషాకారేషుఫణాలాంగులాదియై క్తేషు దేవయోనిషుభోగిషువర్తతే. నాగకాద్రవేయ శబ్దములు పడగలుతోకలు మనుష్యరూపులును దేవయోనులునునైన పాములపేళ్లు” (గురుబాల) నాగసర్పశబ్దములను బర్యాయములుగా వాడుటయౌపచారికము. ఇటు సర్పవాచకమగు పవనపారణశబ్దము, (సర్పః పవనాశనః - అమ) నాగార్థమునవాడబడినది ఇతే 8వ, పద్యమున, 287వ, పద్యమున గ్రహింపవలెను.

294. 592

RfM

P-5

294 ప :- “అకవిరితోట = పరులురాకుండకట్టుపాటుచేసిన పూవుల తోట” అని, సూ. ని. పక్షముననర్థము. “అకతోట = పరులు రాకుండ కట్టుపాటుచేసినతోట. నీవునువాలియునేడునునాడుబ్రియం బునబాటించుసోతోట, మధువనంబదె. భార. అర 7-9” - సూ.ని. మధువనముదధిముఖుని రక్షణలోనున్న ప్రసిద్ధమయినతోట. కనుక సర్థముసరిగానేయున్నది. కాని, ప్రకృత పద్యమునందలి యాకతోట లట్టివికావు. కాన, అయాకవిరితోటలు” - అనుచోటితచ్చబ్దము ప్రసిద్ధార్థకముకాదు ఈ తోటలప్రసక్తి యంతకుముందురాలేదు కావునతచ్చబ్దముఁ పూర్వముఁ దేలిపింపబడినతోటలను బరామర్శించునది కాదు. “అక = కట్టుపాటు” ఈ కట్టుపాటునందర్భమునుబట్టియేద యినఁగావచ్చును. కావున, సూ. ని, అర్థనిర్ణయము ప్రకరణోచితము కాదు ఉపేక్ష్యము

17 010200

308 ప :- ఉపమ, యథానంఖ్యము.

267 ప:- ధవళ = ఒప్పదమయిన, (“ధవళః = సుందరే - ఇత్యుణాది కోషః” - శబ్దక.)

జాబుపాటలు

క్రిందిజాబుపాటలను యథోచితముగా ననుసంధించుకొనవలెను.

- 9 ప :- ఖచరఅశీ = భేచర (దేవతా) శ్రేణిచేత, (సమూహముచేత-
అనుట) మాన్యమున్ = పూజింపఁదగినదియు.
- 29 ప :- కరవీరము అనుపురంబు = కరవీరమనుపేరుగల నగరము.
- 108 ప :- అంతక = యమునియొక్క, దండ = కాలదండమువలె,
భీషణ = భయంకరమయిన, గదాదండంబునన్ = దండము
వంటిగదతో.
- 130 ప :- పినాకమున్ = పినాకమనెడు ధనుస్సును. (పినాకోఽజగ
వంధనుః - అమ. శివుని విల్లుపేళ్లు - గురుబాల)
- 192 ప :- ఆకారముగలదియు -- అని హోమధేను పక్షముననర్థము,
అతిస్నిగ్ధ = మిక్కిలిమైత్రితోఁగూడిన -- మిక్కిలి యను
రూపమయిన, వర్ణ = అక్షరములచేత, ముగ్ధ = మహోహర
మయిన, ఆకృతియున్ = ఆకారముగలదియు. (అక్షర
రమ్యాతగలదియు-అనుట)- అని సుకవికవితాపక్షముననర్థము.
- 193 ప :- ఒక్క = ఒక, ఆశ్రమము = వనము, (ఆశ్రమ = వనేచ-
శబ్దస్తో. నందనవనమనుట) - అని స్వర్గపక్షముననర్థము.
- 224 ప :- ముంపుడు = ముంచునట్టియు - సంసారమునమగ్నులను
జేయునట్టియు.
- 236 ప :- భీమరథిదొట్టి = భైమీనదిమొదలుకొని.
- 270 ప :- మెడయాకృతిగల శంఖములుగలది -- అని క్షీరసముద్ర
పక్షముననర్థము.
- 300 ప :- విజయుని = నరునియొక్క, వదనఆరవింద = పద్మము
వంటి మోముయొక్క,

“గణింపరుజాణలు జాబుపాటలన్.”